

உ
சிவமயம்.

வச்சணந்திமாஸ்யென் னும்

வெண்பாப்பாட்டியல்

மூலமும் உரையும்.

வகையறுத்தபாட்டியல்

மூலமும் உரையும்.

இவை,

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமா ளையரவர்கள்,

முன்னிலையில்

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகர கவிராஜபண்டித

ரவர்களால்,

பரிசோதிக்கப்பட்டிப்

புத்தகபரிபாலனசபைத்தலைவராகிய

மணலி,

பெரியதம்பிமுதலியா ரவர்களால்

ஆயுக்காடு,

முத்தியாலுநாயகரது

வாணிநிகேதன அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தந்தியுரு ஆவணி

இரண்டாம்பதிப்பு.

உ.
சிவமயம்.

வச்சணந்திமலைஎன்னும்,
வெண்பாப்பாட்டியல்

மூலமும், — உரையும்.
முதலாவது
முதன்மொழியியல்.
பாயிரம்.

மதிகொண்டமுக்குடைக்கீழ்வாமன்மலர்த்தாள்
துதிகொண்டிநாளுந்தொழுது, துதிகொண்ட
பல்கதிர்வேலுண்கண்ணாய்பாட்டியலைக்கட்டுரைப்பன்
தொல்லுலகின்மீதேதொகுத்து

(என்பதுகுத்திரம்) யாதானுமொரு நூலுரைக்குமிடத்துப் பாயிரமுரை
த்துரைக்கவென்பதுமரபு. பாயிரமென்பதுமுகவுரை. அப்பாயிரம், பொதுவுஞ்
சிறப்புமென் விருவகைப்படும். அவற்றுட் பொதுப்பாயிர நான்குவகைப்படும்.
“ஈவோன்றன்மையீதலியற்கை, கொள்வோன்றன்மை கோடன்மரபென,
வீரரண்டென்பபொதுவின்றொகையே.” ஏன்றராகலின். இவற்றுள், ஈவோ
ன்றன்மை ஆசிரியனிலக்கணம், ஈதலியற்கை அவன் வித்தைகொடுக்குமுறை
மை, கொள்வோன்றன்மை மாணுக்கனிலக்கணம், கோடன்மரபு அவன்வித்
தைகொள்ளுமுறைமை. ஆசிரியரிருதிறத்தர், கற்கப்படுவோரும், கற்கப்படா
தோருமென. அவருட்கற்கப்படுமாசிரியர் நான்குதிறத்தர். “மலைநிலம்பூவே
துலாக்கோலென்றின்ன, ருலைவினுணர்வுடையோர்” கற்கப்படாவாசிரியர்
நான்குதிறத்தர். “கழற்பெய்குடமே மடற்பனைமுடத்தெங்கு, குண்டிகைப்
பருத்தியோடிவையனையாரே” மாணுக்கருமிருதிறத்தர், கற்பிக்கப்படுவோ
ரும். கற்பிக்கப்படாதோருமென” அவருட்கற்பிக்கப்படு மாணுக்கராவகை
யர். “தன்மகனாசான் மகனேமன்மகன், பொருணனிகொடுப்போன் வழிபடு
வோனே, யுகொளாளாளோடிவ னென்மொழிப.” இவர்குணம். “அன்னங்கி
ளியே நன்னிறெய்யரி, யானையானே நென்றிவைபோலக், கூறிக்கொள்வர்
குணமாண்டோரே.” கற்பிக்கப்படாமாணுக்கராவகையர்—(வெ) “மடிமா
னிபொச்சார்ப்பன் காமுகன்கள்வ, னடுநோய்பிணியாளனாசுச்சினத்தன், நடு
மாறுநெஞ்சத்தவனுள்ளிட்டென்மர், நெடுநூலைக்கற்கலாகார்” ஆசிரியனியு
முறைமை. “ஈதலியல்பேயியல் புறக்கிளப்பின், பொழிப்பேயகல மெச்சு
ட்பமெனப், பழிப்பில்பல்லுரைபயின்றநாவினன், புகழ்ந்தமதியிற்றிகழ்ந்தநா
ளிற், நெளிந்தவறிவினன் நெய்வம்வாழ்த்திக், கொள்வோனுணரும்வகையறி
ந்தவன்வயிற், கொள்வரக்கொடுத்தன் மரபெனமொழிப.” கொள்வோன்மு
றைமை. “கொள்வோன்றன்மை கூறுங்கூலைப் பொழுதொடுசென்று வழிப

டன்முனியான், முன்னும்பின்னு மிரவினும்பகல்னு, மகலானாகியன்பொநிபு
 ணர்ந்தாம், காசறவுணர்ந்தோன் வாவெனவந்தாங், கிருவெனவிருந்து சொல்
 லெனச்சொல்லி, நெஞ்சுக்களாகச் செவிவாயாகக், கேட்டவை கேட்டவைவல
 வனாகிக், கொடுத்தனகோடலவனதுபண்பே.” இவையெல்லா நான் முகத்து
 முறைக்கப்படுதலிற் பொதுப்பாயிரமாம். இனிச்சிறப்புப்பாயிர மெண்வகைப்
 படிம். “ஆக்கியோன் பெயரேவழியேயெல்லை, நூற்பெயர்யாப்பேறுதலிய
 பொருளே, கேட்போர் பயனோடாயென்பொருளும், வாய்ப்பக்காட்டல்பாயி
 ரத்தியல்பே” என்றாகலின். அன்றியும் இவ்வெட்டின், காலம், களன்,
 காரணமென்னும் இம் மூன்றையுங்கூட்டிப்பதினென்றென்பாருமுளர். “காலங்
 களனேகாரணமென்றிம் மூவகையேற்றிமொழிநருமுளரே” என்றாகலின்.
 அவற்றுள், ஆக்கியோன்பெயரென்பது நூல்செய்த ஆசிரியன்பெயர், இந்நூ
 ல்யாராற்செய்யப்பட்டதோவெனின், கற்றவர்புகழுங் களந்தையென்பெரும்
 பதிக், குற்றமில்வாய்மைக் குணவீரபண்டிதனென்னும் ஆசிரியனாற்செய்யப்
 பட்டது. வழியேயென்பது, இன்னதின்வழித்தென்றல். இஃது, எந்நூல்வழி
 த்தோவெனின், இந்திரகாளியென்னும்பாட்டியன்மரபின்வழித்து. எல்லையெ
 ன்பது நடக்குமெல்லை. இஃது, எவ்வெல்லையினடக்குமோவெனின், தமிழ்வ
 ழங்குமிடமெங்குமென்க. நூற்பெயரென்பது நூலினதுபெயரிதுவென்றல்.
 இந்நூல் என்னபெயர்த்தோவெனின், எய்தியமணிப்பூணிலங்குமணி நெயிந்
 தேர் வேந்தர்க்கும் விராகெழுமலர்த்தாள், விளங்கெழின்மாடத்துக்களந்தை
 யெம்பெருமான், வளர்த்தகீர்த்தி வச்சணந்திதேவனென்னுமாமுனிசெய்வித்த
 தனால், வச்சணந்திமாலையென்னும் பெயர்த்து. யாப்பென்பது, தொகுத்தும்
 விரித்தும், தொகைவிரிப்பித்தும், மொழிபெயர்த்துமாக்கல். அவற்றுள்,
 இஃதெவ்வாறுக்கப்பட்டதோவெனின், தொகுத்தாக்கப்பட்டது. நுதலிய
 பொருளென்பது, எடுத்துக்கொண்டபொருளின்னதென்றல். இஃது எடுத்
 துக்கொண்டபொருள் யாதோவெனின், பாட்டியன்மரபு. கேட்போரென்
 பது, நூலாய்வார் - இப்பாட்டியலாய்ந்தோர்யாரோவெனின், சிங்காவண்பு
 கழ்செறிபொழிற்றிருமலைப், பங்கயமலர்த்தாட்பண்டிதனென்னு முனிவராய்
 ந்தாரென்றுணர்க. பயனென்பது, இன்னபயக்குமென்றல். இந்நூலோதவெ
 ன்னபயக்குமோவெனின், அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னுநான்கினை
 யும்பயக்கும். காலமென்பது, இன்னார்காலத்திந்நூல்செய்த தென்றல். இந்
 நூல்யார்காலத்துச்செய்ததோவெனின், குருத்தவாமணிமுடிக் கொற்றவர்கோ
 மான், திருத்தகுமணிமுடித் திரிபுவனதேவனென்னும் அரசன் காலத்திற்செய்த
 தென்றுணர்க. களனென்பது நூல்கேட்பித்ததின்னாரவைக்களத்தென்றல்.
 இந்நூல்கேட்பித்ததுபாரவைக்களத்தெனில், கடவுண்முதலிய நற்சங்கத்தார
 வைக்களத்தென்றுணர்க. காரணமென்பது நூல்செய்தற்குக்காரணமின்ன
 தென்றல். இந்நூல்யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பரந்தபா
 ட்டியன்மரபுகளிற் கரந்துகிடந்தபொருளையெல்லாம், ஒருகோவைப்படுத்தல்
 காரணமென்றுணர்க. சிறப்புப்பாயிரமென்பது தானுணர்ந்தியவெழுந்த அந்
 நூற்கு, இன்றியமையாதது. இந்நூற்குச்சிறப்புப்பாயிரம் யாதோவெனின்.
 (வெ) “பண்பார்கவிஞர்வியந்தேத்தப்பாட்டியலாம், வெண்பாவந்தாதிலின்

ம்பினான், நண்பாருங், கோடாதகீர்த்திக்குணவீரபண்டிதனும், பீடார்களந்தை
ப்பிரான்” என்றுணர்க - இந்நூலுள், இவ்வாதியியலென்னபெயர்த்தோவெ
னின், முதன்மொழியிலக்கண முணர்த்தினமையின், முதன்மொழியியலெ
ன்னும்பெயர்த்து. அற்றேல், எடுத்தகுத்திரந்தொடுத்தபொருள் யாதோவெ
னின், தெய்வவணக்கமும், அதிகாரமுமுணர்த்துதுதலிற்று. (இ-ள்) மதிகொ
ண்ட - தொழுது. எனத்தெய்வவணக்கங்கூறப்பட்டது. பாட்டியலைக்கட்டு
ரைப்பன் - தொகுத்து. என அதிகாரங்கூறப்பட்டது. றுதிகொண்டபல்க
தீர்வேலுண்கண்ணாய் என்பது, மகடீஉமுன்னிலை. இந்நூலுள்சிலசெய்யுளில்
மகடீஉமுன்னிலைவரும். (க)

பாயிர முற்றிற்று.

தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்
வகுத்தபாலுண்டிவருணம், பகுத்தநாள்
தப்பாக்கதிகணமென்றீரைந்தின்றன்மைபினைச்
செப்புவதாமுன்மொழியின்சீர்

(என்னெனின்) உரியவோர்த்தினு ளொன்றும்பொருளியையெனப்பெயரும், மு
றையும், தொகையுமுணர்த்து-ற்று(இ-ள்) மங்கலமுதலாகக் கணமீறாகக்கிடந்
தபத்தினையுந், சொல்வதுமுதன்மொழியின்றன்மை. (எ-று) இப்பத்தினையுந்
தத்தமிலக்கணமுணர்க்குஞ் சூத்திரத்துள்ளேகாட்டுதும். (உ)

(மங்கலப்பொருத்தம்.)

சீரொழுத்துப் பொன்பு திருமணிநீர்திங்கள்சொற்
கார்பரிதியானை கடலுலகம், தேர்மலைமா
கங்கைநிலம்பிறவுங்காண்டகையமுன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ்சொல்லின்வகை

(எ - ன்) நிறுத்தமுறையே முற்கூறியபத்தனுள் அடுத்தமங்கலமாராய்கின்
றது (இ-ள்) சீர்முதலாக நிலமீறாகவெண்ணப்பட்டபத்தொன்பதும் பிறவும்
முதன்மொழியிடத்தே நின்றற்குரியமங்கலச்சொல்லினதுகூறுபாடாம். (எ-று)
பரியாயநாமம்வரினுமிழுக்காது. (ங)

(சொற்பொருத்தம்.)

வகையுளினசீர்தல்வனப்பின்றுய்நிறநல்
தொகையார் பொருள்பலவாத்தோன்றல், தகையில்
பொருளின்மைபீறு திரிதலேபோல்வ
தருமுதற்சீர்ச்சொற்காகுந்தப்பு

(எ-ன்) முன்மொழிக்காகாதசொல் வின்னதென்றியம்புகின்றது. (இ-ள்)
முதலெடுத்திக்கொண்ட மூவகைச்சீரியவாகியசொற்கண்மங்கலத்தவாயினும்
வகையுளினசீர்ந்தனவும், சிறப்பில்சொல்லும், பலபொருட்கேற்றசொல்லும்,
பொருளில்சொல்லும், தோன்றல், திரிதல், கெடுதலென்னும் விகாரவியுதிச்
சொல்லும், முன்வைக்கப்படா (எ-று) எனவே அல்லனயாவையுஞ்சொல்ல
ற்பாலனவென்றுணர்க. (சு)

(எழுத்துப்பொருத்தம்.)

தப்பாதமூன்றைந்தேழொன்பான்றவறிலவென்
 ரொப்பாமுதற்சீர்க்குரைசெய்வர், செப்புங்கால்
 தண்டாதநான்காறெட்டாகாதவிற்கென்று
 கொண்டூரொழுத்தின்குறி

(எ-ன்.) முன்மொழி எழுத்திலக்கணமுணர் - நறு. (இ-ள்.) ஒற்றுட்பட
 முன்றும், ஐந்தும், ஏழும், ஒன்பதமாகியவெழுத்தான் முதன்மொழிக்குவ
 ருவதுநன்று. நான்கும், ஆறும், எட்டுமாகியவெழுத்தான் முதன்மொழிக்கு
 வருவதுதீது. (எ-று) இரண்டெழுத்தாராயாது விட்டதெற்றுக்கெனின் “முன்
 மொழியாகலான் மூவசைச்சீரல்லன நன்மைசாறெய்வநவிலாமை.” என்
 னுமிதனைமறுக்கப்பட்டது. ஒற்றுட்படவென்பதெற்றற்போந்ததெனின்,
 ஒற்றொழிந் தொன்பதெழுத்தான்வருவதொரு மூவசைச்சீரின்மையினென்க.
 ஒற்றைப்படவருவனவியனிலை, இரட்டைப்படவருவனசமனிலை. (ஐ)

(தானப்பொருத்தம்.)

குறிலேந்துந்தந்நெடில்கொண்டிஐஐளசேர்ந்
 தறிபாலனாதியாவைந்தும், இறைவன்பேர்
 முன்னெழுத்துப்பாலனில்வைத்தெண்ணிமூப்பேமரணம்
 என்னுமிவைத்தென்றேயெண்

(எ-ன்) ஐவகைத்தானமு மெய்வகையாகவிரிக்கின்றது. (இ-ள்) குற்றெ
 முத்தைந்தோடந் தமக்கொத்தநெடிலைச்சேர்த்து, இஉக்கள் நின்றதானத்து
 து முறையே ஐகார ஐளகாரங்களைச்சேர்த்தால், உயிரும், உயிர்மெய்யுமெ
 ன்று சொல்லப்பட்டதொகையெல்லாம் ஐந்துகூறியுடங்கும், இவற்றைப்பா
 ட்டிடைத்தலைமகன் இயற்பெயரின் முதலெழுத்தின் கூற்றைத்தொடங்கிப், பா
 லன், குமான், இராசன், மூப்பு, மரணமெனவருவித்தால், அவற்றுள், மூப்பு
 ம், மரணமுமாகா ; அல்லனமுதற்சீரின்முதலெழுத்தாய்வருவனநன்கு. (எ-று)

(பாற்பொருத்தம்.)

எண்ணுங்குறிலாணியைந்தநெடிலெல்லாம்
 பெண்ணுகுமொற்றய்தம்பேடாகும், பெண்ணினே
 டாண்புணர்ச்சிக்கவ்வவ்வெழுத்தேமயங்கினுமாம்
 மாண்பில்பேடென்றார்மதித்து

(எ-ன்) பாலிலக்கணமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) குற்றெமுத்தெல்லாமாண்
 பாலெழுத்தாம். நெட்டெழுத்தெல்லாம். பெண்பாலெழுத்தாம், ஒற்றெழுத்
 தும், ஆய்தவெழுத்தும் அலியெழுத்தாம். ஆண்பாலைப்புகழுமிடத்து ஆணெ
 முத்துச்சிறப்புடைத்து. பெண்பாலைப்புகழுமிடத்துப் பெண்ணெழுத்துச்சி
 ர்ப்புடைத்து. மயங்கிவந்தவென்னும் வரையப்படா. அலியெழுத்து முன்னிற்
 குந்தகைமையவல்ல (எ-று) முதன்மொழியென்பததிகாரத்தாற்கொள்க. (எ)

(உணப்பொருத்தம்.)

மதித்தகசதநப மவ்வோடுவவ்வும்
 உதித்தமைந்தநாற்குறையுந், துதித்தமுதென்

ருதிமொழிக்குந் தசாங்கத்தயலுக்கும்
தீதிலவேயென்றாந்தெரிந்து

(எ-ன்) உண்டியிரண்டுமுணர்த்திய வெழுத்தாலவற்றுட் கொண்டவழுதெழுத்துக்கூறுகின்றது. (இ-ள்) கசதரபமவவ்வென்னும் ஒற்றுக்களேழும், அ இ உ எ என்னுநான்குமுற்றுயிரும், அமுதவெழுத்தாம். அவைமொழிமுதலும், தசாங்கத்தயலும், வந்துவழங்குமரபினவாம். எ-று.) (அ)

தெரிந்தயரலமேற்சேர்ந்தவாவோவும்
புரிந்தவற்றொற்றாய்தப்புள்ளி, விரிந்த
அளவொடுகான்மாத்திரையுமாமென்றறிந்தோர்
உளவென்றாநஞ்சென்றெழுதி

(எ-ன்) எஞ்சுகின்றநஞ்செழுத்துநவில்கின்றது. (இ-ள்) கூறியபுரலக்கள் மேலேறிய ஆகார ஓகாரமும், பரலவென்னுமொற்றும், ஆய்தப்புள்ளியும், ஒற்றுயிரொன்னும் அளபெடையிரண்டும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும், ஆகியபதினான்கும் நஞ்செழுத்தாம். அவை ஆதிமொழிக்குந் தசாங்கத்தயலுக்குமாகா. (எ-று) முதற்சீராகிய மங்கலச்சொல்லின்கண் நஞ்செழுத்துவந்தனவாலோவெனின். “நஞ்சுமமுதமா மங்கலம்புகினே” என்பவாகலின், மூவசைச்சீருள்மங்கலச் சொல்லொழியக்கொள்க. நஞ்சினுமமுதினுநாட்டப்படா வாகி யெஞ்சுகின்ற உயிரும் உயிர்மெய்யும், மெய்யும் எப்பாற்பட்டவெனின் “அமுதெழுத்தென்றவாதுயிர்நான்கொடும், புணர்ந்தமெய்யை யுணர்ந்தமுதென்ப.” மெய்யாமொழித் மேவியவுயிரும்பொய் தீர்புலவர்பொருந்தினவென்ப” “நஞ்சாமொற்றொடு நடந்தவுயிர்களும் வஞ்சமில்புலவர்மறுத்திலவென்ப” இருவகையுண்டியென்றெடுத்தனவல்ல, தாமேநிற்பினுந்தோமிலவென்ப என்பன இத்திரதாளி. (க)

(வருணப்பொருத்தம்.)

ஒழியாவுயிரனைத்துமொற்றுமுதலாறும்
அழியாமறையோர்க்காமென்பர், மொழியும்
அடைவேயோராறுமரசர்க்காமென்பர்
படையாதசாதிகளின்பண்பு

(எ-ன்) வருணநான்கனுள்மறையோர்சாதியும், அரசர்சாதியுமறைகின்றது. (இ-ள்) உயிர்பன்னிரண்டு மொற்றுமுதலாறும், பயிலுந்தன்மைப்பார்ப்பனச்சாதி. அல்லாமெய்யினடையவேயாறு, மல்லார்புயத்துமன்னர்சாதி. (எ-று)

பண்பார்வணிகர்க்காம் பாங்கிலவறனக்கள்
மண்பாவுஞ்சூத்திரர்க்காமற்றையவை, நண்பால்
அறனரிசேய்மால்கதிர்க்குற்றாய்மழைபொன்மெய்க்குப்
பிரமன்படைப்புயிர்க்குப்பேசு

(எ-ன்) அல்லாவருணமிரண்டுமுணர்த்திச் சொல்லாப்படைப்புஞ்சொல்லுகின்றது. (இ-ள்) லவறன் என்னுநான்குமெய்யும் வணிகர்வருணமாம். ழளவென்னுமிரண்டுஞ் சூத்திரவருணமாம். அறன், அரி, செவ்வாய், புதன், இரவி, மதி, இயமன், வருணன், வியாழம், என்னுமொன்பதுபுத்தேளிரும். முறை

யேயிரண்டிரண்டாகப் பதினெட்டுமெய்யும்படைத்தார், பன்னிருயிரும்பிரம
ன்படைத்தான் (எ-று) இச்சூத்திரத்துக் கதொனப்பொதுப்படக் கூறியது
திரிரண்டுங்கோடற்கு. படைப்பையதிகாரத்தாற்றழிதிக் கொள்ளாதெடுத்தோ
தித் தொடுத்தமைபடைப்புவேண்டாமை முதலானமுவிற்றதலானும், பிறர்நூ
ன்முடிந்ததுதானுடன்படுதலானுமென்க. அன்றியும்இவ்வெழுத்துக்குத்தெய்
வம், அவ்வவர்களெனக்கொள்ளப்பட்டதெனினுமமையும். (யக)

(நாட்பொருத்தம்)

பேசுமுயிரடைவேநான்காரல்பின்னைந்து
மாசிலாப்பூராடமற்றொருமூன், முசிலாப்
பேருத்திராடமாமென்றுபெரிதுணர்ந்தோர்
பாரித்தார்நாளின்பரிசு

(எ-ன்) ஏறியமுதலெழுத்திற்கு நாளிசைப்புழி யாழ்நுயிர்க்கு, நாளறிவிக்கி
ன்றது. (இ-ள்) அ ஆ இ ஈ என்னு நான்குயிருங்கார்த்திகை, உ ண எ ஏ ஐ
என்னுமைந்தம்பூராடம், ஒஓஒனவென்னுமூன்றும் உத்திராடமாம். (எ-று) (1)

பரிசுடையகவ்வரியினுன்கிரண்டுமூன்றுந்
தெரிவுடையமூன்றடைவேசெப்பிற், பிரிவுடைய
ஓணமேயாதினாயெயொண்புநர்பூசம்பூசம்
பேணியுரைத்தார்பிறிதது

(எ-ன்) கவ்வருக்கநாளுகாக்கின்றது. (இ-ள்) க கா கி கீஎன்னும் நான்கு
ந்திருவோணம், குகுவென்னுமிரண்டுந்திருவாதினா, கெகேகை யென்னுமூன்
றம்புநர்பூசம், கொகோகொ என்னுமூன்றும் பூசமாம். (எ-று) (யங)

பிறிந்தசகரத்துநான்கைந்துபின்மூன்
றறிந்தகலமுதன்மூன்றாகும், செறிந்த
ஞகரத்தொருமூன்றுநன்குணர்ந்தோராய்ந்த
புகர்திரவிட்டமாம்போற்று

(எ-ன்) சகரஞகரவருக்கங்களுக்கு நாளுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) சசாசி
சீ என்னுநான்கும் இரேவதி, சருசெசேசை என்னுமைந்தம் அச்சுவினி, சொ
சோசொ வென்னுமூன்றும்பரணி, ஞஞாஞெ யென்னுமூன்றும் அவிட்ட
மாம். (எ-று) (யச)

போற்றுந்தகரமிரண் டேழ்மூன்றும்பொய்தீர்ந்தோர்
சாற்றுவர்சோதிமுறஞ்சதயம், வேற்றனுடம்
கேட்டைபூரட்டாதிசேணகரத்தோராயும்
வாட்டமிலாமும்மூன்றும்வந்து

(எ-ன்) தகரநகரவருக்கங்களுக்கு நாளுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) ததாவென்
னுமிரண்டும்கோதி, திதிததுதெதேதை யென்னுமேழும்விசாகம், தொதோ
தொ வென்னுமூன்றுஞ்சதயம், நநாநிநீதுநா வென்னுமாயும் அனுடம், நெ
நேநெயென்னு மூன்றுங்கேட்டை, நொநோநெளவென்னு மூன்றும்பூரட்டா
தியாம். (எ-று) (யரு)

வந்தபகரத்துநான்கிரண்டாறுததிரந்தொட்
டந்தமிலாமுன்றாகுமவ்வடைவே, வந்ததற்பின்
ஆறுமகமூன்றுடன்மூன்றாயிலியம்பூரமா
மாறினமகரத்தின்மாட்டு

(எ-ன்) பகரவருக்கத்திற்கும், மகரவருக்கத்திற்கும், நாளுரைக்கின்றது,
(இ-ள்) பபாபியென்னு நான்கும்உத்திரம், புழுவென்னு மிரண்டும் அத்தம்
பெபேபைபொபோபெளவென்னு மாறுஞ்சித்திரா, மமாமியீமுமுவென்னுமா
றும் மகம், மெமேமையென்னுமூன்றும் ஆயிலியம், மொமோமௌவென்னு
மூன்றும் பூரமாம் (எ-று.) (யசு)

மாட்டிம்யகரத்துள்யாவுத்திரட்டாதி
நட்டியயுகாரயோகாரங்கள், காட்டிய
மூலம்வகரத்தொருநான்குரோகணிமான்
தோலாதநான்கெனவேசொல்

(எ-ன்) யகரவகரவருக்கங்களுக்கு நாளுரைக்கின்றது. (இ-ள்) யாவொன்
றும் உத்திரட்டாதி, யூயோவென்னுமிரண்டும் மூலம், வவாவிலீயென்னுநான்
கும் உரோகணி, வெவேவைவௌவென்னு நான்குமிருகசிரமாம். (எ-று.) (யசு)

சொல்லியநாண்மூவொன்பதாகத்துணிந்தொன்று
புல்லியமூன்றைந்தேழ்பொருந்தாவாம், அல்லனவற்
றட்டமராசிவயினுசியமிவையும்
விட்டொழித்தனன்றெனவேவேண்டு

(எ-ன்) பாட்டிடைத்தலைவன் பெயர்முதலெழுத்தினுட்கும், மங்கலமொழி
முதலெழுத்தினுட்கும் பொருந்துமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) சொல்லிய
நாளிருபத்தேழையும், ஒன்பதொன்பதாக மூன்றுகூறுக்கிப் பாட்டிடைத்தலை
மகனியற்பெயரின் முதலெழுத்தினுளைத்தொடங்கிக்கூறுகளையெண்ண ஒன்று
மூன்று ஐந்து ஏழ்விற்பொருந்தா அல்லாதநாட்களுட்பாட்டிடைத்தலைவன்
பெயர்முதலெழுத்தினிராசிதொடங்கி எட்டாமிராசிராட்களும்பொருந்தா.வயி
னுசியமாகிய எண்பத்தெட்டாங்கால் நின்றநாளும்பொருந்தா. (எ-று) புல்லி
யவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மூன்றுமொன்பதின் மூன்றுமைந்து
மேழும்பொருந்துமெனக்கொள்க. “மூன்றுமொன்பதின் மூன்றைந்தேழும்,
பொருந்துமென்று புகலுவர்புலவர்” என்பதுஇந்திரகாளி. (யசு)

(கதிப்பொருத்தம்)

வேண்டுங்குறில்வன்மையீறெழுத்தால்வின்னோர்க்காம்
ஆண்டநெடின்றுதனன்கந்தமொழித், திண்டிய
மென்மையாமக்கட்கிவையிரண்டுமெய்க்கதிக்கு
நன்மையாமுன்மொழிக்குநாட்டு

(எ-ன்)ஓதியநாற்கதி புணர்த்தியவெழுந்தவற் றுதியிரண்டும்மறிவிக்கின்றது.
(இ-ள்) அஇஉஎயென்னு நான்குமுற்றுயிரும் கசடதபவென்னு மைந்தொற்று

ந்தெய்வகதியாம். ஆசனையென்னு நான்குநெட்டியிரும், நஞ்ஞநம வென்னுமைந்தொற்றும், மக்கட்கதியாம். இவ்விரண்டிகத்யெழுத்து முன்மொழிக்கு நன்மையுடையவாம். (எ-று) (மக)

நாட்டியஒலயரலழநல்வன்மைக்
கீட்டியவந்தமுவைவிலங்காம், காட்டா
தொழித்தநகர்க்கென்றோதினின்ன
எழுத்தாகாவாதியிடை

(எ-ன்) ஒழிந்தகதியிரண்டுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) ஒலவென்னும் உயிரண்டும், யரலழவென்னுமிடையொற்றுநான்கும், வன்மையிறுதியென்று சொன்னற காரமும்விலங்குகதியாம், காட்டாதொழிந்த ஐஒளவென்னுமுயிரண்டும், வகரளகரனகரமென்னுமூன்றொற்றுநகர்க்கதியாம், இக்கதியிரண்டும் முதன்மொழியிடத்து வரப்பெறுவெனக்கொள்க. (உய)

(கணப்பொருத்தம்.)

ஆதியிடையிறுதிமுற்றுநேரானியென்
றோதுவரீரீதிமாகமொண்கவர்க்கம், தீதிலோர்
சொற்றார்மதிபரிதிகானிலமாரீர்மதியு
முற்றுகியாமுன்மொழிக்கு

(எ-ன்) எண்வகைக்கணமுமுணர்த்து-ற்று (இ-ள்) ஆதிநேர், இடைநேர், இறுதிநேர், முற்றுநேர். ஆதிநிரை, இடைநிரை, இறுதிநிரை முற்றுநிரை. என்னுகூறப்பட்ட, கூவிளங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்காய், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய், தேமாங்கனி, கருவிளங்கனி என்னுமெட்டும்முறையானே, நீர், தீ, வானம், துறக்கம். மதி, பரிதி, காற்று, நிலம்என்னும்பெயரினையுடைத்தாம்- இவற்றுள்நீரும், திங்களும், துறக்கமும், நிலமும்முதன்மொழிக்காரகும், ஒழிந்தனவாகா. துறக்கத்தையியமான நென்பாருமுளர். (உக)

முன்மொழியாகலான்முவசைச்சீரல்லன
நன்மைசாரெய்வநவிலாமை, முன்மொழிக்
கீட்டியதொன்மையிலக்கணங்களிவ்வகையே
காட்டுமகலக்கவிக்கு.

(எ-ன்) கணந்தருசிறப்பின்காரணமுணர்த்தி மணந்தபந்திலக்கணம்வருமிடமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) வெண்பாவரிச்சீரானும், ஞ்சு யரிச்சீரானும்வந்த எண்பெருந் கணங்கட்குந்தெய்வமடுத்தமையிற்கூட்டுமுன்மொழியிடத்து, முவசைச்சீர்நாட்டியேனையவறறவிலக்கியதொருவாரிலக்கணங்கள் மங்கலமுதலாக, இவ்வகையே அம்முவசைச்சீரின்கட்காட்டாநின்றன அகலக்கவிக்கென்றவாறு. (வெண்பா.)

திருமங்கைநின்றகலாடெவ்வநோய்நீங்கும்
தருமங்கனிங்கலாச்சார்வார், இருநிலத்து
மன்னுள்ளார்தாமுந்தாள் வச்சணந்திமாமுனிவன்
இன்னருளானோக்குமிடம்.

(உஉ)

முதன்மொழியியல் முற்றிற்று.

செய்யுளியல்.

கவிகமகன்வாதியேவாக்கியெனக்காசில்
புவியின்மேனல்வர்புலவர், கவிகடாம்
ஆசுமதுரமேசித்திரம்வித்தாரமெனப்
பேசுவார்நால்வர்க்கும்பேர்.

*(என்பதுகுத்திரம்) இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், செய்யுளில்
கண முணர்த்தினமையிற் செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து. இச்சுத்திர நுத
லியபொருள்யாதோவெனின், பத்துவகையிலக்கணமும் வித்தாரக்கவிக்குவே
ண்டினர் அவ்வித்தாரக்கவிகளையும், ஒழிந்துநின்றகவிகளையு முணர்த்தியவே
ண்டிப்புலவரது பெயரும்,முறையும்,தொகையுங்கூறி,அவருள்முதற்புலவராகி
யகவிகளதுபெயருமுணர்த்து-ற்று. (இ-ள்.) கவி, கமகன், வாதி, வாக்கியெ
னப்புலவர்நால்வர். அவருள், ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி
யெனக் கவிகள் நால்வர். எ-று. (க)

(ஆசுகவி.)

பேரொழுத்திற்சொல்லிற்பொருளிற்பெருங்கவியில்
சீரலங்காரத்திற்றெரிந்தொருவன், நேர்கொடுத்த
உள்ளுரைக்கப்போதுரைப்பதனையாசென்றார்
எள்ளாததாலொருபெயர்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே ஆசுகவிபேசுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்வெழு
த்தாலேபாடுக. இச்சொல்லாலேபாடுக. இப்பொருளாலேபாடுக. இந்தயாப்பா
லேபாடுக. இவ்வலங்காரத்தாலேபாடுக. என்றொருவன்சொன்னவுள்ளுரைக்க
வனெனதுபாடப்படுவது ஆசுகவியாம். எ-று. ஆசுகவிபாடிம்புலவனும் ஆசுக
வியாம். இவற்றிலிரண்டுமூன்றுமகப்படப் பாடுதல்சிறப்புடைத்து. (உ)

(மதுரகவி.)

எடுத்தபொருளினைடோசையினிதாய்
அடுத்தவைசெஞ்சொல்லாயணியும், தொடுத்த
தொடையும்விளங்கவவைதுதிப்பச்சொல்லின்
இடமுடையமாமதுரயாப்பு.

(எ-ன்.) மதுரகவியிதுவென்கின்றது. (இ-ள்.) ஓசையும், பொருளினிதாய்,
முழுதுஞ்செஞ்சொல்லாய், அலங்காரமுந்தொடையுந்தெற்றென்று கேட்டார்
துதிக்கும்படி பாடுவதுமதுரகவியாம் - (எ-று.) இக்கவிபாடுவோனும் மதுர
கவியாம். சிறுபான்மையிற்றிசைச்சொல்லும், திரிசொல்லும், வடசொல்லும்
மருவினுமிழுக்காது. வ-று, பூமகளுநல்வாழ்ப்பெற்றாள்புனாதீர்ந்த,நாமகனும்
பல்கலையுண்ணினாள், தோமகல்கீர், வையம்புகழ்களந்தை வச்சணந்திமாழு
விவன், செய்யபதகமலஞ்சேர்ந்து. (ங)

(சித்திரகவி.)

யாப்புடையமாலேமாற்றுகியாவேனையவும்
வாய்ப்புடையசொல்லின்வகுத்தமைத்து, நீப்பிலா
வண்ணமுந்தொன்னுன்மரபுவமுவாமற்
பன்னுவதுசித்திரத்தின்பா.

(எ-ன்) சித்திரகவியித்தன்மைத்தென்கின்றது. (இ-ள்.) மாலேமாற்று, சக்
கரம், சுழிகுளம், ஏகபாதம், எமுகூற்றிருக்கை, காதைகரப்பு, கரந்துறைப்
பாட்டு, துசங்கொளல், வர்வனாற்றி, கூடசதுக்கம், கோழுத்திரி, ஒரொழுத்
துப்பா, வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப்பாட்டு, இடையினப்பாட்டு, சித்திரக்
கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரக்கா, விகற்பநடை, வினாவுத்தரம், சருப்பதோப
த்திரம், எழுத்துவருத்தனை, நாகபந்தம், முரசபந்தம், நிரோட்டம், சித்து,
ஒருபொருட்பாட்டு, பலபொருட்பாட்டு, மாத்திரைப்பெருக்கம், மாத்திரைச்
சுருக்கம், எழுத்துப்பெருக்கம், எழுத்துச்சுருக்கம், இன்னவையிறவுமாகிய
பலவிகற்பாற்செய்யப்பட்டோசைகெடாமல், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்ற
ம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், என்னுக்குற்றங்கள்
படாமல், பாடப்படுங்கவி சித்திரகவியாம். (எ-று.) இக்கவிபாடுவோனுஞ்சித்
திரகவியாம். இவையெல்லாம் யாப்பதிகாரத்திற்கண்கொள்க. (ச)

(வித்தாரகவி.)

பாங்கார்தொடர்நிலைப்பாபல்பாதஞ்சேர்தனிப்பா
நங்கலப்பாக்களிரண்டாகும், ஆங்குத்
தொடர்நிலைப்பாதன்விகற்பஞ்சூழ்வளையாய்சொல்லிற்
கடையிலவேயென்றுணர்த்தார்கண்டு.

(எ-ன்.) அகலக்கவிபுக்கின்றது. (இ-ள்.) பலசெய்யுட்கள்கூடிவந்ததொட
ர்நிலைச்செய்யுளும், அடிபலவாய்நடக்குந்தனிப்பாச் செய்யுளுமென்னும் இருதி
றமும் அகலக்கவியாம். அவற்றுட்டொடர்நிலைச்செய்யுளை விகற்பிக்குமிடத்து
ஏற்றபொருளெடுத்துப்பாடுவோரளவல்லது இன்ன அளவென்றுணர்ப்பதரிது.
(எ-று.) அகலக்கவிபாடுவோனும் அகலக்கவியாம். (ரு)

(பிள்ளைக்கவி.)

கண்டினாக்கிற்பிள்ளைக்கவிதெய்வங்காக்கவெனக்
கொண்டினாக்குந்தேவர்கொலையகற்றி, ஒண்டொடியாய்
சுற்றத்தளவாவகுப்பொடுதொல்விருத்தம்
முற்றவித்தனாலின்முறை.

(எ-ன்.) பலவிகற்பங்களிற் சிலவெடுத்துணர்ப்பான்வேண்டி யவற்றுள், பி
ள்ளைக்கவிக்கிலக்கணமுணர்த்துகின்றது. (இ - ள்) பிள்ளைக்கவிபாடுமிடத்து
வேண்டுங்கடவுளைச்சுட்டிப் பாட்டுடைத்தலைவனை அவன்சுற்றத்தொகையோ
டு தேவர்கொலையகற்றிக்காக்கவென, வகுப்பாலும், ஆசிரியவிருத்தத்தாலு
ம் பாடுக (எ-று.) கண்டினாக்கினென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், காப்பு

க்கவிகளை மூன்றைந்தேழொன்பதுபன்னென்றாகத்தொடுத்துக் காப்புமாலையென்று பாடுகையுமுளதென்றுணர்க. (கூ)

முறைதருமூன்றாதிமூவேழீருந்திங்கள்
அறைகநிலம்பத்துமாண்டைந்தேழ், இறைவனையார்க்
கந்தஞ்சிறுபறையேயாதிபாமூன்றெழுதித்துத்
தந்தநிலமோமோமுஞ்சாற்று.

(எ-ன்.) இதுவுமது (இ-ள்.) பிள்ளைப்பிரபந்தம் மூன்றுமாதமுதலிருபத்தோராம் மாதம்வரை ஒற்றித்தமாதமாகிய பத்துமாதங்களினுங் கேட்பிக்கப்படும். அன்றியும், ஐந்தாமாண்டினும், ஏழாமாண்டினுமிக்கவிக்கேட்பிக்கினுமிழுக்காது. பெண்பிள்ளைக்கவிபாடுமிடத்துச், சிறுபறைகொட்டலும், சிற்றில்சிதைத்தலும், சிறுதேருருட்டலுமாகிய மூன்றுநிலமுமொழிதது, ஒழிந்தவேறுநிலமும் பாடப்படும். (எ-று.) இவ்வேழுடன், கழங்கு, அம்மனை, ஊசல்என்னுமூன்றையுங்கூட்டிப் பத்தாகப்பாடுவாருமுள். (எ)

சாற்றரியகாப்புத்தால்செங்கீரைசப்பாணி
மாற்றரியமுத்தமேவாரானே, போற்றரிய
அம்புலியேயாய்ந்தசிறுபறையேசிற்றிலே
பம்புசிறுதேரோடும்பத்து.

(எ-ன்.) பிள்ளைக்கவிக்கேற்ற பத்துநிலமுமுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) காப்பும்தாலும், செங்கீரையும், சப்பாணியும், முத்தமும், வாரானையும், அம்புலியும், சிறுபறைமுதக்கலும், சிற்றில்சிதைத்தலும், சிறுதேருருட்டலும், எனமுறையானேபாடுக. (எ-று.) நிலங்கன்பத்தும், தம்மிலொக்கக்கொண்டுபாடுமிடத்து ஒற்றிக்கப்பாடுவது சிறப்புடைத்து. இரட்டித்துப்பாடினுமோசைபெயர்த்துப்பாடுக. (அ)

(பல்சந்தமாலே, அந்தாதி.)

பத்தாதிநூற்றந்தம்பல்சந்தமாலையாம்
ஒத்தாயவெண்பாவொருநூறு. ஒத்தசீர்
அந்தாதியாகுங்கலித்துறையுமவ்வகையே
வந்தாலதன்பேரவை.

(எ-ன்.) பல்சந்தமாலேகளும், அந்தாதியுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பத்துமுதலாக நூற்றாகின்றவிகற்பத்து பல்சந்தமாலே விகற்பமாம். நேரிசைவெண்பா நூற்றந்தாதியாய்வந்தால் வெண்பாவந்தாதியென்றும், கட்டளைக்கலித்துறை நூற்றந்தாதியாய்வந்தால், கலித்துறைபந்தாதியென்றும் பெயர்ப்பெறும். (எ-று.) பல்சந்தமாலே வகுப்பும், ஆசிரியமுமாயந்தாதித்துவரும். (க)

(கலம்பகம்.)

வைக்கும்புயந்தவம்வண்டம்மனைபாண்மதங்கு
கைக்கிளைசித்தாசல்களிடக்கூர், மிக்கமறம்

காலந்தழையிரங்கல்சம்பிரதங்கார்தூது
கோலுங்கலம்பகத்தின்கூறு.

(எ-ன்.) கலம்பகவிலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) புயம், தவம், வண்டு, அம்மனை, பாண், மதங்கு, கைக்கலை, சித்து, ஊசல், களி, மடக்கு, குடி, மறம், காலம், தழை, இரங்கல், சம்பிரதம், மேகவிடுதூது என்னுமிப்பதினெட்டும் கலம்பகத்தினுறுப்புப்பொருளாம். (எ-று.) மிக்கமறமென்று சிறப்பித்தவதனால், இப்பதினெட்டும், கலம்பகத்துக்கு நிலைபெற்றவுறுப்பு. ஒழிந்தன இன்னவகையான பொருளால்வருபவென்னு நிலைபேறுடையவல்லவென்று கொள்க. ஊரொன்றதுகுடிமை. இரங்கலென்றதுகாமமிக்ககழிபடர்களிவி(ய)

கூறுமொருபோருவெண்பாகலித்துறைகள்
மாறினமுதலுறுப்பாமன்விருத்தம், வேறகவல்
வஞ்சித்துறைவிருத்தம்வான்றுறைவெண்பாமருட்பா
எஞ்சாக்கலியினங்கொண்டிடு.

(எ-ன்.) கலம்பகப்பாவேறுபாடுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) முதலொருபோருவந்து, அதன்பின்னொருவெண்பாவந்து, அதன்பின்னொருகலித்துறைவந்தால் அவைமுதலுறுப்பாம். அதன்பின் ஆசிரியவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம். வெண்டுறை, வெண்பா, மருட்பா, கலீத்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தமென்றுசொல்லப்படும் பாக்களியைந்தபடி கொண்டியற்றுக். பிறபாக்கள்வரினுமிழுக்காது. (யக)

ஈசர்க்குநாழிழைந்தையர்க்கிலரசர்க்
காசற்றதொண்ணுறமச்சருக்காம், ஏசா
எழுபாணீம்பான்வணிகர்க்கேனையோர்க்காறைந்
திழிபிற்கலம்பகப்பாட்டிண்டு.

(எ-ன்.) கலம்பகத்திற்கேற்ற சுருக்கமியம்புகின்றது. (இ-ள்.) தேவர்க்கு நூறும், முனிவர்க்குத்தொண்ணுற்றைந்தும், அரசர்க்குத்தொண்ணூறும், அமச்சருக்கெழுபதும், வணிகர்க்கைம்பதும், ஏனையோர்க்கு முப்பதுமாகப்பாடுவதேயிழிபு. (எ-று.) ஆசற்றவென்றுசிறப்பித்தவதனால், குறுநிலமன்னரை அரசரைப்போலவும், முனிவரைப்புத்தேனிரைப்போலவும் பாடினுமிழுக்காது. கலம்பகமும் அந்தாதிபாகவேபாடவேண்டுமென்றிக. (யஉ)

ஒலியந்தாதி, மும்மணிக்கோவை.
ஈண்டியமுப்பதாயீரெண்கலைவண்ணம்
மூண்டதொலியந்தாதிமுப்பதாம், ஆண்டகவல்
முன்முறையேவெண்பாகலித்துறையவந்தாதி
மும்மணிக்கோவைக்குமுதல்.

(எ-ன்.) ஒலியந்தாதியும், மும்மணிக்கோவையுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஓடிக்குப்பதினுறுகலைதொடுத்த பல்சந்தவகுப்புக்கள் அந்தாதிபாகமுப்பது

கூடியது ஒலியந்தாதிபா. நேரிசை ஆசிரியப்பாவும், நேரிசைவெண்பாவும், கட்டளைக்கலித்துறையும், முறையே அந்தாதிபாகமுப்பது கூடியதும்மணிக்கோவையாம். (எ-று.) ஈண்டியவென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், ஒலியந்தாதிசிறுபான்மை எட்டுக்கலையால் வரப்பெறுவனவும், மும்மணிக்கோவை சிறுபான்மைநிலைமண்டல ஆசிரியப்பாப் பெற்றுவருவனவு முளவெனக்கொள்க. ஒலியந்தாதியை, ஒலியலந்தாதியென்பாருமுளர். (௮௩)

(ஊர்நேரிசைவெண்பா, ஊரின்னிசைவெண்பா.)

முதல்வனூரின் பேரான்மொழிவனவெண்பா
அதனைத்தொண்ணூறெழுபாணம்பான், மதர்விழியாய்
இன்னிசைவெண்பாவிற்கு மொக்குமியற்பெயர்
அன்னவற்றார்கட்டுரைத்தாராய்ந்து.

(எ-ன்.) ஊர்நேரிசைவெண்பாவும், ஊரின்னிசைவெண்பாவும், அவற்றின் ரெகையு முகாக்கின்றது. (இ-ள்.) பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர்ப்பெயரொடுத்து நேரிசை வெண்பாவாற் சிறப்பித்துத் தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது, என்னுந் தொகையாற் பரடுவது ஊர்நேரிசை வெண்பா வென்றும், இவ்வாறு இன்னிசைவெண்பாவாற்பாடுவது, ஊரின்னிசைவெண்பாவென்றும்பெயர்ப்பெறும். (எ-று.) (௮௪)

(கோவை, கைக்கிளை.)

ஆய்ந்தகலித்துறைதானூறகப்பொருண்மேல்
வாய்ந்தநற்கோவையாமற்றுரைப்பின், ஏய்ந்த
ஒருதலைக்காமமுரைப்பவையையெந்தாய்
வருவிருத்தங்கைக்கிளையாமன்.

(எ-ன்.) கோவையுங் கைக்கிளையுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கட்டளைக்கலித்துறை நானூறு அகப்பொருண்மேல்வருவன கோவையென்பதாம் - ஒருதலைக்காமப்பொருள்பெற்றுவிருத்தம் இருபத்தைந்தாய் வருவனகைக்கிளையாம். (எ-று.) (௮௫)

மன்னியவெண்பாகலித்துறைமன்னர்பா
முன்னியமுப்பான்மும்மணிமாலே, மன்விருத்தம்
நாட்டியநாற்பதுநான்மணிமாலையாம்
நட்டியவந்தாதிபாயேய்ந்து.

(எ-ன்.) மும்மணிமாலையும், நான்மணிமாலையுமுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) வெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியமும், அந்தாதிபாகமுப்பதுசெய்யுள்வருமாயின் மும்மணிமாலையென்றும், மேற்கூறியபாக்களுடன், ஆசிரியவிருத்தஞ்சேர்ந்து அந்தாதிபாய், நாற்பதுசெய்யுள்வருமாயின், நான்மணிமாலையென்றும்பெயர்ப்பெறும். எ-று. (௮௬)

(இருபாவிருபஃது, இரட்டைமணிமாலை, இணைமணிமாலை.)
ஏய்ந்தவிருபாவிருபதுவெண்பாவகவல்
ஆய்ந்தவிரட்டைமணியிருபான், ஏய்ந்தசீர்
வெண்பாகலித்துறையாமேவியநான்கானூ
ஞென்பாவிணைமணியாமோர்.

(எ-ன்.) இருபா இருபஃதும், இரட்டைமணிமாலையும், இணைமணிமாலையும்
யம்புகின்றது. (இ-ள்.) வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், முறையே அந்தாதி
யாய்வந்து இருபதுசெய்யுளான் முடிவது இருபாவிருபஃ தென்றும், வெண்
பாவும், கலித்துறையும், முறையே அந்தாதியாய்வந்து இருபதுசெய்யுளான் மு
டிவது வெண்பாக் கலித்துறை யிரட்டைமணிமாலை யென்றும், வெண்பாவும்
ஆசிரியப்பாவும், முறையே யந்தாதியாய்நூறு செய்யுளான் முடிவது வெண்
பா அகவலிணைமணிமாலை யென்றும், வெண்பாவும் கலித்துறையும் கூடி முன்
போன் முடிவது வெண்பாக் கலித்துறை யிணைமணிமாலை யென்றும் பெயர்
பெறும். (எ-று.)

(யௌ)

(ஒருபாவொருபஃது. பன்மணிமாலை.)
ஒர்ந்தகவல்வெண்பாகலித்துறையென்றென்றினால்
ஆர்ந்தவொருபாவொருபதம்மானை, கூர்ந்தொருபோ
கூசலொழித்தாற்கலம்பகப்பா வொண்மாலை
பேசியபன்மணியாம்பின்பு.

(எ-ன்.) ஒருபாவொருபஃதும், பன்மணிமாலையுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்)
ஆசிரியப்பாவேனும், வெண்பாவேனும், கலித்துறையேனும், அந்தாதியாய்
பத்துச்செய்யுள்வருவனவொருபா வொருபஃதாம். கலம்பகவுறுப்புகளில், அ
ம்மானையும், ஒருபோகும், ஊசலும் ஒழித்து மற்றையவுறுப்புகளாற்பாடுவது
பன்மணிமாலையென்று பெயர்பெறும். எ-று.

(யௌ)

(தசாங்கம்.)

புல்லுமலையாறுநாரீர்புனைதார்மா
கொல்லுங்களிறுகொடிமுரசம், வல்லகோல்
என்றிவைநஞ்செழுத்தோடேலாவகையுணர்ப்ப
நின்றதசாங்கமெனநோர்.

(எ-று.) சின்னப்பூவுணர்த்துவான்றொடங்கி, அதற்குநிலமாகிய தசாங்க
முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், மாலை, பரி, கரி, கொ
டி, முரசம், செங்கோல், ஆகியபத்தும், தசாங்கமென்று சொல்லப்படும். இ
வைபாடுமிடத்து நஞ்செழுத்துத் தசாங்கத்துக்கு முன்னும்பின்னும்வாராமற்
பாடுக. எ-று.

(யௌ)

சின்னப்பூ, தசாங்கப்பத்து.
நேருந்தசாங்கத்தைநேரிசைவெண்பாவால்
நாமைப்பதுதொண்ணூற்றிண்டெழுபான், ஒணைப்பான்

தேர்ந்துணாக்கிற்சின்னப்பூவீனாந்தாற்செப்பினார்

நேர்ந்ததசாங்கநிலை.

(எ-ன்.) சின்னப்பூவும், தசாங்கநிலையுமுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) தசாங்கம் பத்தையும்பொருளாகக்கொண்டு, நேரிசைவெண்பா நூருளும், தொண்ணூருளும், எழுபதானும், ஐம்பதானும் பாடுவதுசின்னப்பூவாம். முப்பது பாடினுமிழக்காது. நிலைமைகடம்மிலொப்பக்கொண்டு பாடப்படுந்தசாங்கம்பத்தினையும், பத்துவெண்பாவாற்பாடுவதுதசாங்கப்பத்தென்றுபெயர்பெறும்-எ-று.

நிலையார்குடைசெங்கோலூர்நாடுநீள்வேல்

கொலையார்களிறுகுதினா, சிலைவாள்

இவற்றின்மேன்மன்விருத்தமீனாந்தாய்வந்தால்

அவற்றின்பேர்நாட்டலறிவு.

(எ-ன்.) விருத்தவிகற்பமுரைக்கின்றது. (இ-ள்) குடை, செங்கோல், ஊர்நாடு, வேல், கரி, பரி, வில், வாள், இவ்வொன்பதினையும் பொருளாகக்கொண்டு, ஒன்றின்மேற்பத்தாசிரியவிருத்தம்புணர்த்தால், அப்பொருளோடுபெயர்கொடுத்து, குடைவிருத்தம், செங்கோல்விருத்தம், ஊர்விருத்தம், நாட்டுவிருத்தம், வேல்விருத்தம், யானைவிருத்தம், குதினாவிருத்தம், வில்விருத்தம், வாள்விருத்தமென்றுவழங்கப்படும். எ-று.

(௨௧)

(ஊர்வெண்பா, அலங்காரபஞ்சகம்.)

அறிந்திடிவூர்வெண்பாவையிரண்டாம்வெள்ளை

செறிந்தகலித்துறைசீர்மன்பா, அறைந்த

கலங்காதமன்விருத்தங்காண்டகையவண்ணம்

அலங்காரபஞ்சகமென்றார்.

(எ-ன்.) ஊர்வெண்பாவும், அலங்காரபஞ்சகமு முரைக்கின்றது. (இ-ள்) ஊரடித்து நேரிசைவெண்பா பத்துவந்தால் ஊர்வெண்பாவெனவும், நேரிசைவெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியாப்பாவும், ஆசிரியவிருத்தமும், வகுப்புமாகிய ஐந்துமுறையேவந்தால் அலங்காரபஞ்சக மெனவும் பெயர்பெறும். (எ-று.)

(௨௨)

(ஊசல், நாழிகைவெண்பா.)

ஆங்கவிருத்தத்தாலறைந்தகலித்தாழிசையால்

ஒங்கியசுற்றத்தளவாய்யுசலாம், போங்கழகை

தேவர்க்குங்காவலர்க்குந்தேர்ந்துணாக்கவெண்பாவை

மேவியநாடுலெட்டாகவேய்ந்து.

(எ-ன்.) ஊசலும், நாழிகைவெண்பாவும், உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தத்தாலாதல், கலித்தாழிசையாலாதல் சுற்றத்தளவாத்தொகையாகப்பாடுவது ஊசலென்பதாம். நாழிகையளவைக்குறித்துத் தேவருக்கும், அரசருக்கும், நேரிசைவெண்பா வால் முப்பத்திரண்டாகப் பாடுவது நாழி

கைவெண்பா வெணப்படும் (எ-று.) ஊசன்முதற்கவியில் வண்ணமுங் கொள்
க. வண்ணமென்பது வகுப்பு. (உங)

(அட்டமங்கலம், நவமணிமாலே, தசப்பிராதுற்பவம்.)

வேய்ந்தவிருத்தங்கொட்டட்டமங்கலமாம்

வாய்ந்தனவொன்பான்மணிமாலே, ஆய்ந்தங்

கிசைத்திடுவார்மால்பிறப்பாலினாந்துவாழ்த்துத்

தசப்பிராதுற்பவமாந்தந்து,

(எ-ன்.) அட்டமங்கலமும், நவமணிமாலையும், தசப்பிராதுற்பவமு முணர்
த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தத்தாற் கவிதோறும், தேவர்கள்காக்க
வென எட்டுக்கவியாகப்பாடுவது அட்டமங்கலமாம். மேற்கூறியவாறே ஒன்ப
துதகவியாகப்பாடுவது நவமணிமாலையாம். மால்பிறவிப்பேதப் பதினமருங்
காக்கவெனத் தனித்தனி ஆசிரியவிருத்தத்தாற் பத்துக்கவிபாடுவது தசப்பி
ராதுற்பவமாம். (எ-று.) வாழ்த்தென்பதனை யெங்குமொட்டிகொள்க. (உச)

(நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து.)

தந்துணாத்தமன்விருத்தஞ்சார்ந்தகலித்துறைதான்

அந்தமுறுங்கண்முலைமேலையிரண்டாய், வந்தால்

நயனபயோதரப்பத்தாமென்றுநன்னூற்

பயனுணர்ந்தார்முன்புகர்.

(எ-ன்.) நயனப்பத்தும் பயோதரப்பத்து முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆ
சிரியவிருத்தத்தானாதல், கலித்துறையினாதல் நயனத்தையும், பயோதரத்
தையும் பொருளாகக்கொண்டு தனித்தனிப்பத்துக்கவிபாடுவது நயனப்பத்
தென்றும், பயோதரப்பத்தென்றும் பெயர்பெறும். (எ-று.) (உரு)

(பெண்கள், பருவம்.)

பகருங்காலந்தேழ்பதினென்றுபன்மூன்

றகலாதபத்தொன்பானையைந், திகலாத

முப்பத்தொன்றிருபான் பேதைமுதலோர்க்குச்

செப்புவராண்டெல்லைத்திறம்.

(எ-று.) பேதைமுதலாப்புறத்திலக்கண மாகிய ஏழாநிலனு மிவையென்கின்
றது. (இ-ள்.) ஐந்துமுதலேழளவும் பேதை. எட்டுமுதல் பதினென்றளவும்
பெதும்பை. பன்னிரண்டுமுதல் பதினமூன்றளவுமங்கை. பதினென்குமுதல் ப
த்தொன்பதளவுமடந்தை. இருபதுமுதல் இருபத்தைந்தளவும் அரிவை. இரு
பத்தாறுமுதல் முப்பத்தொன்றளவும் தெரிவை. முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்
பதளவும் பேரிளம்பெண். (எ-று.) பருவமொன்றுக்குவருடம். ஈ, ச, உ,
ஈ, ச, உ, ஈ, ச, உ. (உசு)

(உலா, குழமகன்.)

திறந்தெரிந்தபேதைமுதலெழுவர்செய்கை

மறந்தயரவந்தான்மறுகேன், றறைந்தகலி

வெண்பாவுலாவாங்குழமகன்மேன்மேவிலவ்
வொண்பாக்குழமகனுமுற்று.

(எ-ன்.) உலாவும், குழமகனு மாமாதுணர்த்துகின்றது. (இ-ள். பேதைமுதலானோர் காதல்கூர் வீதியிடைப்போந்தான் பாட்டுடைத்தலைவனென்றுகலி வெண்பாவாற்பாடுவது உலாப்புறமாம். மடந்தையர்கையிற் கண்டகுழமகனைப் புகழ்ந்து மேற்கூறியபாவாற்பாடுவது குழமகனும். (எ-று.) திறந்தெரிந்த வென்றுமிசூத்துச்சொல்லியவதனால் உலாப்புறத்துமுன் குழமகனைப்பாடினு மிருக்காது. அது தலைவன், நாடும், தாரும், பெயரு முள்ளிட்டவளந்தோன் றப்பாடுவது. (உ௭)

(வளமடல்)

உற்றவறம்பொருள்வீடெள்ளியுயர்த்தின்பம்
பொற்றொழிகாதற்பொருட்டாகப், பெற்றி
உரைத்தகலிவெண்பாமடலிறைவனெண்பேர்
நிறைத்தவெதுகைநிறுத்து.

(எ-ன்.) வளமடல்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அறம் பொருள் வீட்டையெள்ளி இன்பத்தையேவலியுறுத்திப் பாட்டுடைத்தலைவனியற்பெயருக்குத்தக்கமுழுது மொரோயெதுகை யாகத் தனிச்சொல்லினறிக் கலவெண்பாவாய் மடலுரும் பெற்றிற்றென்று பாடுவதுவளமடலாம். (எ-று.) வளமடலென்பது உரையிற் கோடல். (உ௮)

(அங்கமாலே. பாதாதிகேசம். கேசாதிபாதம்.)

நிறுத்தவெளிவிருத்தநீடுறுப்பில்வந்தால்
குறித்தங்கமாலையாக்கொள்க, உறுப்பமைந்த
பாதாதிகேசமுங்கேசாதிபாதமுமா
ஒதுங்கலிவெண்பாவொன்று.

(எ-ன்.) அங்கமாலையும், பாதாதிகேசமும், கேசாதிபாதமும் உணர்த்துகின்றது. இ-ள். உறுப்புக்களை வெளிவிருத்தத்தாற்புகழ்ந்துகோவையாகப்பாடுவது அங்கமாலையாம். அவ்வங்கங்களைக்கலிவெண்பாவாற் புகழ்ந்துபாதாதிகேசமாகப்பாடுவதுபாதாதிகேசமென்றும், கேசாதிபாதமாகப்பாடுவது கேசாதிபாதமென்றும் பெயர்பெறும் எ-று. (உ௯)

(ஆற்றுப்படை.)

ஒன்றாமகவலாலொண்புலவர்யாற்பபாணர்
ஒன்றாதசீர்ப்பொருள்கூத்தரோ, என்றிவரை
ஆங்கொருவனாற்றுப்படுத்தபரிசறைந்தாற்
பாங்காயவாற்றுப்படை.

(எ-ன்.) ஆற்றுப்படையிலக்கணமுணர்த்துகின்றது (இ-ள்) ஆசிரியப்பாவாற் புலவரையானும், பாணரையானும், பொருநரையானும், கூத்தரையானும், தம்முள்ளொருவனாற்றுப்படுத்தால், புலவராற்றுப்படை, பாணராற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படையென்றுவழங்கப்படும். எ-று. அவைவெண்கலிப்பாவாற்பாடினுமிழுக்காது. (௩௦)

(தானைமலை, வஞ்சிமலை, வாகைமலை.)

படைத்திறஞ்சொல்லிற் பகர்தானைவஞ்சி
எடுத்துமேற்சேறலியம்பின், அடுத்தமைந்த
வெற்றியுறாவாகையாம்வேந்தன்பாவொன்றினால்
உற்றுரைத்துமலைப்பேரோது.

(எ-ன்.) தானைமலையும், வஞ்சிமலையும், வாகைமலையும் உரைக்கின்றது.
(இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவாற்றாணையைப்புகழ்ந்துரைப்பிற்றாணைமலையாம். படை
மேலெடுத்துச் சேறலைப்பாடின வஞ்சிமலையாம். வெற்றியைப்பாடின வா
கைமலையாம். ஆசிரியப்பாவால் வருவதெல்லாவற்றிற்குமொக்கும். (நக)

(தாரகைமலை, மங்கலவள்ளை.)

ஒதுசந்தத்தாலுரைத்தலொண்டாரகைமலை
கோதிலாக்கற்பிற்குலமகளை, நீதிசேர்
மங்கலவள்ளைவகுப்பொடுவெண்பாவால்
இங்காமொன்பானென்றிசை.

(எ-ன்.) தாரகைமலையும், மங்கலவள்ளையுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.)
தூசிப்படையைப் புகழ்ந்து வகுப்பால் ஒன்பது கவிபாடுவது தாரகைமலை
யாம். கற்புடைமகளினைப் புகழ்ந்து ஒன்பது வகுப்பும். ஒன்பது வெண்பா
வுமாப்பாடுவது மங்கலவள்ளையாம். (எ-று.) அருந்ததிக்கற்பின்மகளிற்குள்
ள இயற்கைக்குணங்களை வகுப்பாற்பாடுவது தாரகைமலையென்பாருமுளர்.

(யானைவஞ்சி.)

இசைந்தநிலங்குலமொத்தவெழிலோ
டசைந்தபிராயத்தளவும், இசைந்தமதந்
துன்னவஞ்சிவீடியிர்கோண்மன்னன்றெடர்ந்தனைத்தல்
சொன்னவஞ்சியானைத்தொழில்.

(எ-ன்.) யானைவஞ்சியியம்புகின்றது. (இ-ள்.) யானையதுபிறப்புங்குலமும்,
ஒத்தவழகும், பிராயமும், என்பவற்றினிலக்கண அளவும், மதந்துன்னினவி
டத்தஞ்சிவிடுதலும், கொன்றுதிரிதலும், அது கண்டரசனனைத்தலும், வஞ்சிப்
பாவாற்சொல்லப்பட்டது யானை வஞ்சியாம்! (எ-று.) (நக)

(மெய்க்கீர்த்தி, கையறமோதாப்பா.)

தொழிலார்ந்தமெய்க்கீர்த்திசொற்சீரடியால்
எழிலரசர்செய்தியிசைப்பர், மொழியுங்கால்
கையறமோதார்கலிவஞ்சியென்றிவற்றும்
பொய்தீர்ந்தனாலோர்புரிந்து.

(எ-ன்.) மெய்க்கீர்த்தி நீர்மையுங்கையறமோதாப்பாவு முணர்த்துகின்றது.
(இ-ள்.) ஆசிரியம்விரவிய சொற்சீரடிகளால் மன்னரதுண்மைக் கீர்த்தியைத்
தொடுத்தப்பாடுவது மெய்க்கீர்த்தியாம். கையறம் கலிப்பாவாலும், வஞ்சிப்
பாவாலும் பாடப்பட்டா. (நச)

(புகழ்ச்சிமாலே, நாமமாலே.)

புரிந்தமயக்கவடிவஞ்சியாற்பொய்தீர்
திருந்திழையார்சீர்பேர்சிறக்கத், தெரிந்துரைத்தால்
மன்னும்புகழ்ச்சிநன்மாலையாமைந்தர்க்காம்
பின்னாமாலேப்பேர்பெற்று.

(எ-ன்.) புகழ்ச்சிமாலையும், நாமமாலையுமுரைக்கின்றது. (இ-ள்) அடிமயங்
கிய வஞ்சிப்பாவால் கோற்றொடிமாதரைக் குணம் பெயரடுக்கிப் புகழ்ந்துபா
டுவது புகழ்ச்சிமாலையாம். மேற்கூறியவாறே ஆடவரைப் புகழ்ந்து பாடுவது
நாமமாலையாம். (எ-று.) (நூ)

(வேறு இரட்டைமணிமாலே, வருக்கமாலே.)

பெற்றசீர்மன்விருத்தம்வெண்பாப்பெயர்ந்திருபான்
மற்றையிரட்டைமணிமாலையாம், பொற்றொடியாய்
மன்னகவலெட்டாய்வருக்கவெழுத்தானவருமேல்
முன்வருக்கமாலேமொழி.

(எ-ன்.) இரட்டைமணிமாலையும், வருக்கமாலையுமுணர்த்துகின்றது. இ-ள்.
ஆசிரியவிருத்தமும், நேரிசைவெண்பாவுந்தம்முண்மாரி அந்தாதியாய் இருப
து வருவது இரட்டைமணிமாலையாம். உயிர்வருக்கத்தேனும். கசதநபமவ
வென்னும் ஏழுயிர்மெய் வருக்கத்தேனும் அவ்வவ்வருக்கமுறையே யெட்டா
சிரியம் வந்தால்வருக்கமாலையாம் (எ-று.) யகர ரூகரங்களை நீக்கியேழுயிர்
மெய்யென்றது பிறர்தான் முடிந்ததுதானுடன் பதிதலென்னுந் தந்திரவுத்தி()

(செருக்களவஞ்சி, வரலாற்றுவஞ்சிமுதலியன)

மொய்யின்றிறம்வஞ்சிப்பாவின்முடித்துணைத்தல்
செய்யிற்செருக்களவஞ்சியாம், தையால்
வழியுணைத்தல்வஞ்சிவரலாறாமற்று
மொழியுணைத்தறன்பெயராமுண்டு.

எ-ன். செருக்களவஞ்சியும், வரலாற்றுவஞ்சியும் உரைத்து ஏனைவஞ்சிகளை
யுமாட்டெனிகின்றது. (இ-ள்.) செருக்களச்செய்தி களைவஞ்சிப்பாவாற் பா
டிற் செருக்களவஞ்சியாம். ஒருபொருளின் வரலாற்றை வஞ்சிப்பாவாற் பா
டின வரலாற்றுவஞ்சியாம். ஏனைப்பொருள்களையும் வஞ்சிப்பாவாற்பாடின
அப்பெயரானே வஞ்சியென்று வழங்கப்படும். (எ-று.) (நூ)

(பரணி.)

மூண்டவமார்க்களத்துமூரிக்களிறட்ட
ஆண்டகையைப்பரணியாய்ந்துணைக்க, ஈண்டிய
நேரடியேயாதிநாண்டகலித்தாழிசை
ஈரடிகொண்டாதிபுடனீறு.

(எ-ன்.) பரணியிலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) செருக்களம்புக்குத்த
னக் கூறுபாடின்தி மாற்றார்யானைப்படப்போர்செய்தான் பரணிக்குப்பாட்டு
டைத்தலைவனும், அவனைப்பாடுமிடத்து நாத்சீர்முதலாக ஏனைத்துச் சீரானும்

கலித்தாழிசையடித் தொகையிரண்டின் மேலேறாமல், முதற்றொ-ங்கி முடி வளவும்பாடுக. (எ-று.) வெண்கலிப்பாவாற்பாடினுமிழுக்காது. (ந-அ)

ஈறில்வணக்கங்கடைநிலம்பேயென்பனவும்
வீறுசாலையைக்குமெய்ப்பேய்கள், கூறித்
திறப்படச்சொல்லினவுஞ்செப்பிற்பிறவும்
புறப்பொருணூல்கொண்டிபுகல்.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) பரணிபாடுமிடத்து, முற்படக்கடவுளாண் வாழ்த்தி, பின்புகடைதிறப்புக்கூறி, பாலைநிலத்தியல்புகூறி. காளிகோட்டம் பாடி, கழுதினுண்மைபழுதறக்கூறி, காளிக்குக்கூளிசொல்லுமாதும், அவள தற்குச் சொல்லுவனவுமாகிய பிறவும்புறப்பொருளிலக்கணத்தின் முறைமை தோன்றச்சொல்லுக. (எ-று.) பிறவுமென்றதனால். பாட்டுடைத்தலைவனைச் சிறப்பித்தலும், அவன் படையெடுத்துச் சென்றமுறைமையும், செருமுடித் தலும், கூழட்டன்முதலாயின வெல்லாங்கொள்க. (எ-று.) (ந-க)

(பெருங்காப்பியம்.)

புகரில்வணக்கம்பொருப்பறமேயாகி
பகர்தல்கடல்கோள்பருவம், நிகரில்
தலைவனைக்கூறறபனனிந்துதோற்றம்
சிலைமணந்தோர்போரின்செயல்.

(ச-ஓ)

செயலார்முடிசூடல்சீர்ப்புதல்வர்ப்பேரோ
டயலார்பொழில்புனல்புக்காடல், இயலுமுண்
மந்திரந்தூதாடல்வருமிகல்விக்கிரமம்
சந்துசெலவும்பிறவுஞ்சார்ந்து.

(ச-க)

சார்சுவையேபாவம்விளக்கியினத்தொடுபாக்
கூருளையேபாடையேகொண்டிலம்பம், நேர்சருக்கம்
நீப்பில்பரிச்சேதநேர்ந்துவருமேற்பெருங்
காப்பியமாமென்றுகருது.

(எ-ன்.) பெருங்காப்பிய முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) இம்மூன்று செய்யு ளுக்கும் பொருள்விளங்கிக்கிடந்தமையின் பொருள்விரித்துக்கொள்க. (எ-று.) பொருப்பாதி, தசாங்கம். அறமாகி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. பரு வம், கார், கூடர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில். தபன னிந்து தோற்றம், சந்திராதித்தர் தோற்றம். ஊண், காமபாணம், வீரபா ணம். சுவை - சிங்காரம், பெருநகை, கருணை, வீரம், கோபம், பயம், அற் புதம், குற்சை, சாந்தம். (ச-உ)

(காப்பியம்.)

கருதுசிலகுன்றினுமக்காப்பியமாமென்பர்
பெரிதறமேயாகிபிழைத்து, வருவதுதான்
காப்பியமாகுங்குலவரவுகாரிகை
யாப்பிற்புராணமேயாம்.

(எ-ன்.) பெருங்காப்பியத்தினொழிபும், காப்பியமும், புராணகதையுங்கூறு
கின்றது. (இ-ள்.) பெருங்காப்பியத்திற்கு எடுத்தோதிய அறமுதனான்குமொ
ழிந்தல்லாவுறுப்புகள் சிலகுறையினுமிருக்காது. மேற்கூறியவற்றுள் தர்
மார்த்த காம முத்தியெனு நான்கனுள் சிலகுறைந்து வந்தால், காப்பியமாம்.
குலவரவுமுதலாயினவற்றைக்காட்டுவது புராணகதையாம். (எ-று.) (சங)

ஆயவகப்பொருண்மேலாசிரியப்பாவினுள்
மேயசீர்வஞ்சியடிமேவாது, தூய
அகப்பொருண்மேலன்றியருங்கலிகள்வாரா
தொகப்பெருவஞ்சிதொடர்ந்து.

(எ-ன்.) அகப்பொருள்சொல்லும் ஆசிரியப்பாவிற்றுகப்பெருவடியும், அ
கப்பொருண்மேன் மிகப்பெருகிவரும்பாவும், யாதானுமொரு பொருண்மேல்
வரப்பெறும்பாவு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அகப்பொருள்சொல்லுமாசிரி
யப்பாவில் வஞ்சியடிபுகுந்துவிரவப்பெரு அகப்பொருண்மேலன்றிக்கலிப்பா
பெரும்பான்மையும் வரப்பெறு, வஞ்சிதனித்து நின்றுபொருள் சொல்லுந்
துணையல்லது தொகையாவரப்பெறு. (எ-று.) (சச)

தொடர்ந்தபெயர்கடொழிலளவுகாலம்
இடம்பொருள்பாவுறுப்போடெல்லை, துடங்கிடையாய்
பாடினான்பாடுவித்தான்பாடப்படுபொருளால்
நீடும்பிறவுநிறைந்து.

(எ-று.) அகலக்கவிக்குப் பெயர்வருமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) தொ
ழிலானும், அளவானும், காலத்தானும், இடத்தானும், பொருளானும், பாவா
னும், உறுப்பானும், எல்லையானும், பாடினான்பெயரானும், பாடுவித்தான்
பெயரானும், பாடப்படும்பொருளானும், பிறவாற்றானும், அகலக்கவிக்குப்பெ
யரிடப்படும். (எ-று.) அவற்றுள் யானைத்தொழிலென்னும் பெயர், தொழி
லான் வந்தது. பன்னிருபடலம், நூற்றந்தாதி, குறுந்தொகை, நெடுந்தொகை
யென்பன அளவு பற்றிவந்தன. கார்நாற்பதுமுதலாயினகாலம் பற்றிவந்தன.
களவழியும், ஐந்தினையும் இடம்பற்றிவந்தன. அகம்புறமென்பன பொருள்
பற்றிவந்தன. கலித்தொகை, வெண்பாமாலை யென்பன பாப்பற்றிவந்தன.
அங்கமாலை, நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து என்பன உறுப்புப்பற்றிவந்தன.
பாதாதிசேசம் கேசாதிபாத மென்பன வெல்லைபற்றி வந்தன. தொல்காப்
பியம், அவநயம், கல்லாடமென்பன, பாடினாளைப் பற்றிவந்தன. பாண்டிக்
கோவை முதலாயின பாடுவித்தானைப்பற்றிவந்தன. வச்சணந்த்மாலைமன்ன.
கார்தபுராணம், கூர்மபுராணமென்பன பாடப்படும் பொருள்பற்றிவந்தன.
பிறவுமென்றதனால் இடுகுறியாற் பெயர் பெற்றனவுமுள அவைகலைக்கோட்
டித்தண்டிமுதலியன. (சரு)

நிறைமதியாற்கல்வியானீள்கலைகள்கல்லா
தறைபுழவன்கமகனாகும், முறைமேற்கோள்

புல்லுமெடுத்துக்காட்டேதுபுகலுவன்
நல்வாதியென்றேநவில்.

(எ-ன்.) கமகனையும், வாதியையுங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தன்னுடைய ஞானவிசேடத்தாலேயாதல், கல்விப்பெருமையாலேயாதல், ஒருவன்சொல்லிய நூல்விகற்பத்தைத்தான் பயிலாதிருந்தும் பொருள்விரிக்க வல்லான் கமகனாம். எடுத்துக்கொண்டகோளுக்குப் பொருந்தினமேற்கோளும், காரணமும், அவையிரண்டிற்கும் பொருந்தின எடுத்துக்காட்டிஞ் சொல்லிமுடிப்பான்வா தியாம்-எ-று. மேற்கோள், காரணம், எடுத்துக்காட்டென்து அம்முறையன்றிக்கற்றால், விதண்டைவாதம், சர்ப்பவாதமென்னும் விகற்பவாதங்களு முணர்ந்துகொள்க. (சசு)

நவிலுமறமுதனன்குமயங்காமற்
புவியதனிற்கேட்டோர்புகழக், கவிப்பனுவல்
குன்றாதசொல்லாற்றெளிவுபெறக்கூறுவோன்
நன்றாயவாக்கியென்றார்.

(எ-ன்.) வாக்கியிலக்கணம்வகுக்கின்றது. (இ-ள்.) அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பனதம்மில்லிவரவாமற்கேட்டோர்விரும்ப இலக்கணத்தையாதல், இலக்கியத்தையாதல், செஞ்சொல்லால்விளங்கச்சொல்லுவான்வாக்கி. எ-று.

ஆரொருவன்பாக்களையாங்கொருவனுக்களிப்போன்
சோரகவிசார்த்தொலியிற்சொல்லுமவன், சீரிலாப்
பிள்ளைக்கவிசிற்றந்தபின்மொழிக்காம்புன்மொழிக்காம்
வெள்ளைக்கவிபதனின்வேறு.

(எ-ன்.) புன்கவிஞர்நாற்பகுதியொன்கின்றது. (இ-ள்.) ஒருவன்பாட்டைமற்றொருவனுக்குக்கொடுப்போன் கள்ளக்கவியாம். ஒருவன்கவியிசையிலவே ரொருசெய்யுட்புணர்ப்போன் சார்த்தகவியாம், தனக்கெனவொன்றின்றி முன்னோர்மொழிந்த சொன்னடைபொருணடைகண்டு கவிபாடுவோன்பிள்ளைக்கவியாம். புன்மொழிகளாற்கவிபாடுவோன்வெள்ளைக்கவியாம். எ-று. (சஅ)

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவதுபொதுவியல்.

வேறுமறையோராதிராற்சாதிவெள்ளைமுதல்
கூறுநிலைமுல்லைகுறிஞ்சியே, மாறா
மருதநிலநெய்தனிற்றம்வான்மையேசெம்மை
கருதரியபொன்மையேகார்.

(என்பதுகுத்திரம்.) இவ்வியலென்னபெயர்த்தோவெனின், முதன்மொழியியலிற்கும், செய்யுளியலிற்கும் பொதுவாகியபொருளை யுணர்த்தினமையின் பொதுவியலென்னும் பெயர்த்து. இச்சூத்திரம் முற்கூறிப்போந்த ஆசுமுதலாகியநான்குவகிக்கு முதற்காரணமாயுள்ளவென்பாமுதலிய நான்குபாவி

ற்கும், சாதியும், இடமும், நிறமுமுணர்த்து-ற்று. (இ-ள்.) வெண்பாமறையோர் சாதி; இதற்குநிலம்முல்லை. நிறம்பெண்மை. ஆசிரியத்திறந் ஆசசார்பா குநிலங்குறிஞ்சி, நிறஞ்செம்மை. கலிப்பாவணிகர் சாதி, இதற்குநிலம்மருதம், நிறம்பொன்மை. வஞ்சிப்பாசூத்திரசாதி, இதற்குநிலம்நெய்தல், நிறங்கருமை.

கார்த்திகைமாசிபுனருன்றிகாட்டுகநாள்
மூத்தவிராசினான்மூன்றினையும், நீர்த்தீர்
மேதினிமேலாசிரியம்வஞ்சிகலிவெள்ளையென
ஒதியமேடாதியாலோட்டு.

(எ-ன்.) மேற்கூறியபாக்களின்நாளும், இராசியுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) கார்த்திகைமூதல் ஆயிலியமீருகிய ஏழுநாளும், காக்கடகம், விருச்சிகம், மீன மென்னுமூன்றிராசியும், வெண்பாவிற்காம். மகமூதல்விசாகமீருகிய ஏழுநாளும், மேஷம், சிங்கம், தனுசு, என்னுமூன்றிராசியும், ஆசிரியப்பாவிற்காம். அனுமூதல் அவிட்டமீருகிய ஏழுநாளும், மிதுனம், துலாம், சும்பமென்னுமூன்றிராசியும், கலிப்பாவிற்காம். சதயமூதல்பரணியீருகிய ஆறுநாளும் இடபம், கன்னி, மகரமென்னுமூன்றிராசியும், வஞ்சிப்பாவிற்காம். எ-று. ௨)

ஒட்டுமூதிபொன்வெள்ளையொண்கதிரோன்சேயகவல்
காட்டியமால்காரிகலிக்காரும், மீட்டும்
புகர்பாம்புவஞ்சிக்காம்பூவினாயோடாடை
பகர்நிறத்தாற்கொள்கவணிபாட்டு.

(எ-ன்.) மேற்கூறியபாவிற்கு அதிதேவதையும், புஷ்பமும், சந்தனமும், ஆடையும், ஆபரணமும் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) வெண்பாவிற்குச்சந்திரனும், வியாழமும். ஆசிரியப்பாவிற்கு, ஆதித்தனும், செவ்வாயும். கலிப்பாவிற்குப்புதனும், சனியும். வஞ்சிப்பாவிற்குச்சக்கிரனும், இராசுகேதுக்களும். அதிதேவதைகளாம். புஷ்பமும், சந்தனமும், வஸ்திரமும், ஆபரணங்களும், முன்சொன்னநிறப்பகுதியிலேகொள்க. எ-று. (௩)

பாட்டுடையோனார்ப்பேரியற்பேர்படவெதுகை
நாட்டிடினுமப்பேர்நவிலடியிற், காட்டுமுதற்
சேர்ந்தவனுவாகச்சீர்முன்னியற்றிடினும்
வாய்ந்தகிறப்பென்கைவழக்கு.

(எ-ன்.) பாடும்விதமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர்ப்பெயரினையாயினும், இயற்பெயரினையாயினும் அடிமுற்சீரிலே நிறுத்தி எதுகைத்தொடர்படவைப்பினும், வருக்கமுதலிய அனுவெதுகைத் தொடர்படவைப்பினஞ்சிறப்பாம். (எ-று.) (ச)

வழக்குண்மரபியலுணைந்துவழுவா
திழுக்கிவடவெழுத்தையின்பம், வழக்காது
முன்னையோர்பாட்டிற்பயின்றமொழியன்றோ
சொன்னவுறுப்பின்னுணிபு.

(எ-ன்.) உறுப்புச் செய்யுணெறியுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) வழக்கிணை
மும், மரபியலோடும் பொருத்தமுடையவாய், வடவெழுத்துக்கலவாது கேட்
டோர்க்கு மிகவுயின்பம் பூரிக்குஞ்சொல்லாகச்சான்றோர் செய்யுள்களில் எ
டுத்துக்காட்டிஞ் சொற்களாற்புணர்க்கப்படுவன உறுப்புச்செய்யுளாம். எ-று.)

துணிதற்கரிதுபொருளென்றுஞ்சோர்வு
பணிவுற்றசொன்மேற்பகுத்தும். அணிபொருட்டான்
மற்றுமுண்டென்றுமுறைப்போர்வமுச்சொல்லின்
இற்றன்றோபாவினிழுக்கு.

(எ-ன்.) குற்றப்படாமற் பாக்களைபுணர்க்கவென்கின்றது. (இ-ள்.) நிச்ச
யித்தற்கரிய பொருளுடையவாயினும், எடுத்தேறுபட்ட சொல்லுடையவாயி
னும், பலபொருளுக்கேற்ற சொல்லுடையவாயினும், பொருந்திற்குற்றமாம்.
(எ-று.) எடுத்தேறுசொல் - இடிபோன்றசொல். (சு)

இழுக்கிலாநாற்குலத்தோரொப்பொருளுந்தேர்ந்தோர்
ஒழுக்கறந்தெய்வமுடையோர், விழுக்கவிகள்
ஈரிரண்டுமுத்தமிழும்வல்லோரோயெஞ்ஞானும்
சீரார்கவியுறைப்போர்சென்று.

சென்றவிருபான்றொடங்கிச்சேருமெழுபானளவும்
நின்றபருவத்துறுப்புநீங்காதோர், ஒன்றில்
அகலாப்பிணியில்லோரன்றோபாக்கொண்டு
புகலப்பெறுவார்புகழ்ந்து.

(எ-ன்.) அகலக்கவிபுகல்வோரீவொன்கின்றது. (இ-ள்.) இவ்விருசெய்யுளையும்,
விரித்துரைத்துக்கொள். (எ-று.) இக்குணமில்லாதார் பாடலாகாதென்பதாம்.

புகழுந்தருமநெறிநின்றோர்பொய்காமம்
இஃழுஞ்சினஞ்செற்றமில்லோர், நிகழ்கலைகள்
எல்லாமுணர்ந்தோரிருந்தவிடமன்றோ
நல்லாயவைக்குநலம்.

(எ-ன்.) அகலக்கவிகேட்பிக்குநல்லவை, நிறையவையென்னு மிரண்டனும்,
நல்லவை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்விவக்கணமுடையோரவைநல்லவையாம்.

நலனடக்கஞ்செம்மைநடுவுநிலைஞானம்
குலனென்றிவையுடையோர்கோதில், புலனில்லோர்
சென்றுமொழிந்தனவுங்கேட்போர்செறிந்தவிடம்
அன்றோநிறைந்தவவை

(எ-ன்.) நிறையவை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்விவக்கண முடையோரவை
நிறையவையாம். (எ-று.) அவையுடையோரும், குலனுடையோராதல்சிறப்பு.)

அவையின்றிறமறியாராய்ந்தமர்ந்துசொல்லார்
நவையின்றித்தாமுறையார்நாணார், சுவையுணரார்

ஆயகலேதெரியாரஞ்சாரவரன்றோ
தீயவவையோர்செருக்கு.

(எ-ன்.) தீயவவையுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) இவ்விவக்கணத்தையுடையோ
ரவை தீயவவையாம். (எ-று.) இவர்முன்கவிகேட்பிக்க லாகாதென்பதாம்.

குன்றாநூலங்கைமறைகோவணங்கோன்முத்தியும்
நன்றாயவேள்விநளினமும், அன்றிக்
குடைசமிகைகுண்டிகைபுற்கோத்திரமென்றின்ன
உடையாராயந்தணொன்றுன்னு.

(102)

உன்னலரன்கழலையோங்கியசீரங்கியயன்
என்னவுவமித்தலிவரன்றே, நன்மறைகள்
ஓதலேபோதுவித்தல்வேட்டலேவேட்பித்தல்
நதவிரத்தலென்றேத்து.

(எ-ன்.) நாத்குலமென்றவற்றுள் அந்தணரியல்பு கூறுகின்றது. (இ-ள்.)
இவ்விவக்கணமுடையோர் அந்தணராம். (எ-று.)

(103)

ஏத்தியபூவைநிலையெல்லோன்கழல்வாழ்த்தல்
காத்தன்முடிசூட்டல்களம்வேட்டல், தீத்தொழில்கள்
வெண்குடைசெங்கோல்கவிரிவெற்றியிரியாசனமும்
மண்குலவுமன்னர்வளம்.

(104)

வளர்த்தல்குடிகமையஞ்சாதுரங்கம்வாய்மை
விளைத்தல்பொருணெறியாமெய்ந்தால், அளத்தலே
உம்பருவமையுரைகோளிரைவையுடையார்
இம்பருவகுக்கிறை.

எ-ன்.) மன்னரியல் புரைக்கின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையோர் மன்னர்.

இறையஞ்சாதேருமல்வித்தீதல்புரிந்து
மறைகொண்டமல்வளர்த்துவாய்மை, பொறையுடைமை
என்றிவையுங்காத்துநிரையோம்பலென்பவே
குன்றுவணிகர்குணம்.

(எ-ன்.) பூவைசியர், தனவைசியரென்பவர்களுள் பூவைசியரியல்பு கூறு
கின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையார் பூவைசியராம். எ-று.

(105)

குணங்கோடாக்காத்தல்கொழுநிதிக்கோன்றன்னை
வணங்கலவன்புகழேவாழ்த்தல், அணங்கார்
இடத்தேகிவாணிகத்தாலீட்டலெரிவேட்டல்
படைத்தோர்வணிகரென்பார்.

(எ-ன்.) தனவைசியர் செய்தி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடை
யோர் தனவைசியராம். (எ-று.)

(106)

பார்திகமுமுவர்பணித்தபணியொழுகல்
ஏருமுதலீதல்பிழையாமை, பார்புகழ்க்

கோட்டமிலாமையொருமைக்குணம்பிறவும்
காட்டினாசுத்திரர்தங்கண்.

(எ-ன்.) சூத்திரர் செய்தி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையோர்
சூத்திரராம். (எ-று.) (யஅ)

(சிறப்புப்பாயிரவிலக்கணம்.)

கண்ணாயதெய்வமிறைஞ்சிக்கருதுதால்
பண்ணவதிகாரம்பாரித்தல், எண்ணும்
மதியோர்சிறப்பென்பர்வானவவாவாழ்த்தா
அதிகாரமுஞ்சிறப்பென்றாக்கு.

(எ-ன்.) அகலக்கவிக்கு இன்றியமையாத பாயிரங்களுள், சிறப்புப்பாயிரங்
கூறுமவகையுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) தெய்வவணக்கமும், அதிகாரமும், பு
ணர்த்துணாப்பதும், அதிகாரமொன்றுமே யுரைப்பதுஞ் சிறப்புப்பாயிரமாம்.

ஆக்கியோன்பேர்வழியேயெல்லையாப்பந்தூற்
போக்கிடஞ்சொல்வோர்துதலிற்றாயபயன், தாக்கியவிவ்
வெட்டினெயிங்காலங்களன்காரணமியம்பப்
பட்டாலுமப்பெயரோபன்னு.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) ஆக்கியோன் பெயர் முதல், பயனீருகிய
எட்டுமுரைப்பதும், இவற்றுடன் காலங் களன்காரணமென்னு முன்றுங்கூட்
டி யுரைப்பதுஞ் சிறப்புப்பாயிரமாம். (எ-று.) (யக)

பன்னியதூற்பேர்பகர்த்தோன்பேர்காரணமும்
துன்னும்பயனளவுஞ்சொல்லினும், முன்னைச்
சிறப்பாமவற்றுட்சிலவேறினாலும்
பெறப்படுமாமுன்னைப்பெயா.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) இவ்வைந்துங் கூறுவதும், இவற்றுடன்,
முன்னையவற்றுட் சிலவேறக்கூறுவதும், அச்சிறப்புப்பாயிரமேயாம். எ-று.

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

பெயரார்தூலீவோனியல்பியும்பெற்றி
அயராதுகொள்வோனளவும், அயர்வின்றிக்
கோடன்மரபீரணங்கூறலபொதுப்பாயிரமாம்
பாடல்சானூலின்பயன்.

(உக)

பயனான்காய்முவகைத்தாய்ப்பன்மூன்றுரைத்தாய்
இயலுடைத்தாய்முவாமலேழு, செயன்மதத்தாய்ப்
பத்தாய்க்குணங்குற்றம்பத்தொழிந்தெண்ணன்கா
முத்தியதுதாலென்றுரை.

(உஉ)

உரைத்தநதிசியமோடொண்பருந்துதேரை
நினைத்தொழிற்சூத்திரத்தினின்று, வினைக்குழலாய்

செம்பொருண் ஞாபகமாஞ்செய்திரியதியாம்
கம்பமிலா தூலின்கருத்து.

(௨௩)

கருத்தெச்சதுட்பம்பொழிப்பகலங்காட்டி
உரைத்தவுதாரணமுமுண்டேல், விருத்தியாம்
பூண்டகருத்தும்பொழிப்புமுதாரணமும்
காண்டிகையென்றோதல்கடன்.

(எ-ன்.) பொதுப்பாயிர விலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இச்சூத்திரங்
களை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (எ-று.)

(௨௪)

கடனாகவாகாரங்கதிரோன்
உடனாயெழுங்கடிகையோரா-றிடனாகி
ஏனையுயர்க்குறுமிவ்வகையால்வந்துதித்தால்
ஆனமுதன்மூன்றுமழகு.

(எ-ன்.) அகலக்கவிகேட்கும் முகூர்த்த முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அ
கர ஆகாரமும். இகர ஈகார, ஐகாரமும், உகர ஊகார, ஔகாரமும், எகர
ஏகாரமும், ஒகர ஓகாரமும், முறையே உதயாதி அவ்வாறு நாழிகையுதிக்கு
ம், இவற்றுள் - முதன் மூன்று நாழிகையும், உத்தமம், பின்மூன்றுநாழிகை
யுமாகாது. (எ-று.) இவ்வவந்துகூற்றெழுத்துகளை முதலிலுடைய பாக்கள்க
குச்சொன்னகாலத்தில் முற்கூற்றிலரங்கேற்றுக வென்பதாம்.

(௨௫)

அழகாகமுன்மொழிக்கணராய்ந்தனவும்
அழகாகச்சொல்லினவுமன்றி, அழகாகச்
செய்யுட்குரைத்தனவுமெல்லாஞ்செயிர்தீரச்
செய்யினன்றன்றாயிற்றீது

திதிலா தூலுரைத்ததிதிலாச்செய்யுளைத்
திதிலோர்நல்லவையிற்சேர்த்ததற்பின், ஆதிகால்
பாவின்கியையவுரைக்கிற்பலபொருளும்
தாவில்பொருளோடுஞ்சார்ந்து.

(௨௬)

சாந்தின்மெழுகித்தரளத்திரள்பாப்பிக்
காந்திமணிகனகண்ணுறீஇ, வாய்ந்தலர்ந்த
தாமமுநாற்றிவிளக்கிட்டுச்சாறவிசில்
நாமகலையேற்றுவித்தனன்கு.

(௨௭)

நன்குணர்ந்தோராய்ந்ததமிழ்தூலினன்னெறியை
முன்புணர்ந்துபாட்டியனானமுற்றுணர்ந்து, பின்புணரும்
நல்லார்முன்னல்லாய்நலமார்கவியுரைக்க
வல்லாதலன்றோமதி.

(௨௮)

பொதுவியன்முற்றிற்று.

என்களங்கம்யாவையுநீக்கியினிதருளி
நன்களந்தைந்நூலோடுநாட்டுவரால், தென்களந்தை
மன்பெயரான்வண்புகழான்வச்சணந்திமாமுனிவன்
தன்பெயரானுட்டுந்தமிழ்.

இஃது - அவையடக்கம்.

வச்சணந்திமலை முற்றிற்று

வரையறுத்தபாட்டியல்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பார்கொண்டசோதியன்சம்பந்தமாமுனிபாதமலர்
நேர்கொண்டிறைஞ்சிநிகழ்த்துகின்றேனெடுநூல்சுருக்கி
ஏர்கொண்டசொற்புலவோர்செய்தபாட்டியல்கற்கமிக்க
சீர்கொண்டமாமதியில்லாதவர்க்குத்தெரிவுறவே. (க)

தெரியாதவந்தவழியடையாளஞ்சிலர்தமக்கு
மரியாதையின்றென்மதியின்மையாற்சொன்மழலைப்புன்சொல்
பெர்யோர்பொறுப்பர்தம்பேரறிவாண்மையும்பேதைமைபோய்
விரியாதவென்னறிவின்மையும்பாரில்விளங்குதற்கே. (உ)

விளக்கியமங்கலமேமுதலாகவிரித்தபத்தும்
துளக்கறநாடும்பொருத்தமன்றேயெல்லையொல்லறியா
உளக்கவிவாணொனைப்போலநாடொறுமுண்பொருட்டால்
வளக்கவிபாடிப்பிழைப்பதிந்நூலின்வரும்பயனே. (ங)

(சீர், எழுத்து.)

வருகின்றமங்கலச்சொல்லினுட்சீர்கொள்கவாய்ந்தகக்கா
அருகொன்றுகிக்கீசொச்சோக்கள் நந்நாவொட்டுத்தநிநீ
தருகின்றயாவொடுவவ்வாவில்வீப்பெயர்ந்தகளுக்கு
முருகொன்றெழுத்துநுந்நூபுப்பெயர்க்குமொழியநன்றே.

(எ-ன்.) சீர், எழுத்து, என்னு மிரண்டு மங்கலச்சொல்லிற்குப் பொருந்தி
ய பெயர்களைபுணர்த்து தனுதலிற்று. (இ-ள்.) க, கா, கி, கீ, சொ, சோ, ந,
நா, நி, நீ, யா, வ, வா, வி, வீ. என்னு எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெ
யர்களுக்குச் சீரென்னுமங்கலச் சொல்லால், சீர்கொண்ட, சீர்தந்த, சீரோறு
எ-ம்.து, நூ, யூ, என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு, எழுத்
தென்னு மங்கலச்சொல்லால், எழுதரிய, எ-ம்.பாவிற்றிபைந்தபடிபாடுகள-து.

(பொன், பூ.)

மொழிபொன்குக்கவுஞ்சொளகாரந்துதுவுமுரணிதெத்தே
அழிவில்நெந்நெயொடுபுழ்மெம்மேயொடகன்றமொம்மோ
வழுவில்மௌகாரப்பெயர்க்குரைபூக்கொண்டிசைக்கெளகை
வழிகொண்மம்மாயிம்மீழும்முனைவகாரவௌகாரங்கட்கே.

(எ-ன்.) பொன், பூவென்னு மிரண்டுமங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்-ந்து. (இ-ள்.) கு, கூ, செள, து, தூ, தெ, தே, நெ, நே, பு, பூ, மெ, மே, மொ, மோ, மௌ, என்னு மெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பொன்னென்னும் மங்கலச் சொல்லால், பொன்னாகும்; பொன் கொண்ட, பொன்பயில், பொன்வளர், பொன்கிளர். எ-ம். கௌ, சை, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, வை, வெள, என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பூவென்னுமங்கலச்சொல்லா, பூக்கொண்டி, பூமேவு, பூவணி, எ-ம். பாவிந்கியைந்தபடிபாடுக. எ-று. (ரு)

(திரு, திங்கள், மணி, நீர்.)

வெளவுந்திருத்திங்களென்சொற்கள்கொக்கோவரும்பெயர்க்காம் செவ்வுண்மணிச்சொற்கெக்கேப்பெயர்க்காஞ்செழுநீர்ச்சொற்கையோ டிவ்வுன்சிச்சியொடுதித்தித்தைநொந்நோவுடனியைக்க கௌவும்பைகாரப்பெயர்க்குநன்றும்படி கட்டினாயே.

(எ-ன்.) திரு, திங்கள், மணி, நீர், என்னு நான்கு மங்கலச்சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர் - ந்து. (இ-ள்.) கொ, கோ, என்னுமெழுத்து களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குத் திருவென்னு மங்கலச்சொல்லால், திருமகள், திருவளர், திருப்பதி, திருமல்கு, திருமன்னு, எ-ம். திங்களென்னும் மங்கலச்சொல்லால், திங்கனார், திங்களால், எ-ம். கெ, கே, என்னுமெழுத் துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு மணியென்னு மங்கலச்சொல்லால், மணிவளர், மணிதிகழ், மணிமேவு, மணிமன்னு, மணிதங்கு, எ-ம், கை, சி சீ, தி, தீ, தை, நொ, நோ, பை, என்னு மெழுத்துகளை முதலாகவுடையபெ யர்களுக்கு நீர் என்னுமங்கலச்சொல்லால், நீர்கொண்ட, நீர்மேவு, நீர்கிளர். எ-ம். பாவிந்கியைந்தபடிபாடுக. எ-று. (சு)

(சொல், கங்கை, வாரணம்.)

கட்டினாசொற்கொளளகாரஞ் சுச்சுக்கள்செச்சேக்கள்தௌநௌ ஓட்டினாபேர்க்கினிதாங்கங்கை அ ஆஒஒக்கள்தத்தா விட்டினாதொத்தோவிழையோப்பெயர்க்குயர்யாணையின்பேர்ப் பட்டினாவாரணங்கொண்டிஒருஞ்ஞொப்பெயர்பாடுகவே.

(எ-ன்.) சொல், கங்கை, வாரணம் என்னு மூன்று மங்கலச்சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர் - ந்து. (இ-ள்.) ஓள, சு, சூ, செ சே தெள, நௌ, என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு, சொல்லென்னு மங்கலச்சொல்லால், சொற்கொண்ட எ-ம். அ, ஆ, ஒ, ஓ, த, தா, தொ, தோ யோ, என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு கங்கையென்னு மங்கலச் சொல்லால், கங்கைசூழ், கங்கைநீர், கங்கைசேர், எ-ம். ஓரு, ஓரா, என்னுமெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குவாரண மென்னு மங்கலச்சொல்லால், வாரணஞ்சூழ். எ-ம். பாவிந்குப் பொருந்திய வாறுபா டிக எ-று. கங்கை யென்னு மங்கலச் சொல்லுக்குப் பரியாயமாக கடல் கா றென்னு மங்கலச்சொற்களைக் கொண்டு கடல்செறி, கடல்வளை எ-ம். கார் கொண்ட, காரோறு. எ-ம். பாடினுமிழுக்காது. (எ)

(குஞ்சரம், உலகு, பார்.)

பாடுயர்குஞ்சரம்இசயுஞாவும்பகர்பெயர்க்காம்
நீநிலகங்கொடுப்பாப்பெயர்க்குநிரந் துணைக்க
பீடுறுபார்கொடுசச்சாப்பெப்பெயொடொளிரந்தபொப்போ
நாடுவெவ்வேமுதனண்ணியபேர்க்குநயந்தனையே.

(எ-ன்) குஞ்சரம், உலகு, பார் - என்னு மூன்று மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர் - ற்று. (இ-ள்.) இ, ஈ, ஞா, என்னுமெழுத்து களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குக் குஞ்சரமென்னு மங்கலச்சொல்லால், குஞ்சரஞ்செறி, குஞ்சரம்பின், குஞ்சரம்பொலி, எ-ம். ப, பா, என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு உலகென்னு மங்கலச்சொல், லால், உலகெலாம். எ-ம். ச, சா, பெ, பே, பொ, போ, வெ, வே, என்னு மெழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பாரென்னு மங்கலச் சொல்லால், பார்கொண்ட, பார்மேவு. எ-ம். பாவிற்குப் பொருந்திய வாறு பாடுக. எ-று.

(அ)

(தேர்.)

உரைதருதேர்கொடுஉணஎஃகுயுவந்தநைமை
விதைதருபேர்கட்குநேனோவிளம்புகமேவுதண்ணீர்த்
திதைதருவேலையுடனேசெஞ்சேலையுஞ்சேரவென்று
வரைதருமஞ்சனந்தோயந்தரிசிந்தியவாள்விழியே.

(எ-ன்.) தேனென்னுமங்கலச்சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர் - ற்று. (இ - ள்.) உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, நை, மை, என்னுமெழுத்துகளை, முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குத் தேனென்னு மங்கலச்சொல்லால். பாவிற்குப்பொருந்திய வாறுபாடுக. (எ-று.) மேவுதண்ணீர் — வாள்விழியே. எ-று. மகடேஉமுன்னிலை.

(க)

வாளாவுரைப்பிற்றென்னுலோர்வகுத்தவருணமுண்டி
கேளாரந்தநல்லகதிகணமாய்ந்துகைக்கெழ்க்கிராத்
தாளாரகமலமுநீலமும்போன்றுதருக்கிமுட்டி
நீளாமதர்த்தரிசிந்தியவாட்கணினாவையே.

(எ-ன்.) இந்நூலினொழிபு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இச்செய்யுளுக்குப் பொருள் விளங்கிக்கிடந்தமையின் விரித்துரைத்துக்கொள்க எ-று.

(ஐ)

வரையறுத்தபாட்டியல் - முற்றிற்று.

உ

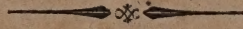
சிவமயம்.

அமுதசாகரன்னும்

ஆசிரியராற்செய்யப்பட்ட

யாப்பருங்கலக்காரிகைமூலமும்

குணசாகரராற்செய்யப்பட்டவுரையும்.

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவளிய

ரவர்கள்

முன்னிலையில்,

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரால்,

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஷேபண்டிதராலும்

புத்தகபரிபாலனசபைத்தலைவராகிய

மணலி,

பெரியதம்பிமுதலியா

ரவர்களாலும்,

வாணிநிகேதன அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துந்துபிஸ்ர சித்தினாமீ

இரண்டாம்பதிப்பு.

சுமங்கலம்

manuscript

கணபதிதுணை.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

மூலமும்—உரையும்.

பாபிரம்.

கந்தமடிவில்லகடிமலர்ப்பிண்டிக்கண்ணூர்நிழற்கீழ்
எந்தமடிகளினையடியேத்தியெழுந்தசைசீர்
பந்தமடிதொடைபாவின்னங்கூறுவன்பல்லவத்தின்
சந்தமடியவடியான்மருட்டியதாழ்குழலே.

என்பது - காரிகை. நூலுணாக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரமும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துரைக்கற்பாற்று. அன்றே ல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும்* பாகதலக் கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும்போலக் காரிகையாப்பிற்றாக், குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல மகடீஉமுன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பேபோல உதாரணமெய்தீரோ தி, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட் டிறைக்கோவையேபோலவும், அருமறை யகத் தட்டகவோத்தின் வருக்கக் கோவையேபோலவும், உருபாவதாரத்திற்குநீந் கச் சுலோகமே போலவும், முதனினப் புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், யே தத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக் காரிகையும், அவியர்யாப்பிற்கு நாலடிநாற்பதம்போல, யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கமாய், அலக காரமுடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகையென்னும் பெயர்த்து. இந்நூல் யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியினோரைக்குறிக்கொ ணுவதல்காரணமாகவும், தொல்லைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த நல்லையே யோரை நகுவிப்பது காரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் யாவரா ற்செய்யப்பட்டதோவெனின், ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமுதசாகர றென்னு மாசிரியராற் செய்யப்பட்டது. இந்நூ லெவ்வளவைத்தோவெனி ன், இயல்வகையான்முன்றும், காரிகைவகையா னுற்பத்துநான்கும், கிர ந்தவகையாற் ரெண்ணுறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது ஒற்றெழுத்து - உயிரும், உயிர்மெய்யுமாகிய

* பாகதமென்பது—வடமொழிச்சிதைவு.

முப்பத்திரண்டெழுத்தாறமனக் கொள்க. அவற்றுள், நேரசைமுதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றாம், நிரையசைமுதலாகிய காரிகை யிருபத்துமூன்றுமென்கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்து நான்கும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டுமென்கொள்க. இவ்வருசிறுமுகூட்டியுறழ இரண்டாயிரத்துத்தொளாயிரத்தெட்டெழுத்தாமென்கொள்க. நேரசைமுதலாகிய காரிகையொற்றொழித்தோரடிக் கெழுத்துப்பதினும், நிரையசைமுதலாகிய காரிகை யொற்றொழித்தோரடிக் கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. என்னை “அடியடிதோறுமை ரசோகிமுதற்நான்கும் வெண்டனைபிழையாக், கடையொருசீரும்விளங்கா யாகி, நோப்பினுறே நிரைபதினேழென், ரேதினர்கலித்துறையோரடிக்கெழுத்தே” என்றாகலின். இந்நூலாற்பயன்யாதோவெனின் - யாப்பாராய் தல்பயன். யாப்பாராயவே - பா - தாழிசை - துறை - விருத்தங்களாலாக ப்பட்ட தம் பொருளின்பம் வீடென்னுமவற்றின் மெய்ம்மையறிந்து விழுப்பமெய் இம்மை மறுமை வருவாமனிகழ்வாராதலின் இருமைக்கும் உறு திபயப்பதியாப்பெனக்கொள்க. யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தாக்கெனினும், தாடர்பெனினும், செய்யுளெனினுமொக்கும். என்னை “யாப்பும், பாட்டுந் துக்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை, நோக்கிற்றென்ப துணங்கியோரே” என்றாகலின். இந்நூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலுமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் - இவ்வியலென்னபெயர்த்தோவெனின், எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், என்னும் ஆறுறுப்பினையு முணர்த்திற்றுதலான் உறுப்பியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள், இத்தலைக் காரிகை என்னுதலிற்றோவெனின், தற்சிறப்புப்பாயிரமுணர்த்துத்துதலிற்று. என்னை “வணக்கமதிகார மென்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிரபாம்” “தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு, மெய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்” என்றாகலின். கந்தமடிலில் - தாழ்குழலே, எ-து. முருகுவிரிய மொய்ம்மலரசோகின்கீழிருக்கும் அருகனதடிவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவின்முமாமாறுரைப்பன் தளிர்புரையுஞ் சிறுமெல்லடித் தகைநெடுங்குழற்றையலாய். எ-று. இஃது பொழிப்புரையெனக்கொள்க. என்னை “பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்திய பொருளைப், பிண்டமாகக் கொண்டிரைப்பதுவே” என்றாகலின். கந்தமடிலில் - இனையடியேத்தி - என வணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழுத்தினங்கூறுவனென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செய்து, மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட, விலக்கணவிலக்கிய, மிடுக்கணின்றி யினிதுமுடியும்” என்பவாகலின் ஈண்டு வணக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இனி எழுத்துமுதலாகிய எட்டனையும், காரணக்குறியான்வழங்குமாறு. என்னை “எழுதப்படுதலி னெழுத்தேயவ்வெழுத், தசைத்திசைகோடலி னசையேயசையி யையந்து, சீர்கொளநின்றலிற் சீரோசீரண்டு, தட்டுநின்றலிற்றனையேயத்தனை, யடுத்துநடத்தலி னடியேயடியிரண்டு, தொடுத்தன்முதலாயின தொடையே யத்தொடை, பாவநடத்தலிற் பாவேபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே” எனவரும். பந்தமெனினும், தனையெனினுமொக்கும். என்னை “பகு

த்தெதிரிற்றலிற் பந்தந்தளையென, வகுத்தனர்மாதோ வண்டமிழோரோ”
என்றாகலின். பல்லவத்தின் சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.
எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

2 தேனார்கமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்க
கானார்மலயத்தருந்தவன்சொன்னகன்னித்தமிழ்தால்
யானாநடாத்துகின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனுவறிவினவர்கட்கென்னாங்கொலென்னாதரவே.

இ-கை. நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மையும்,
தனதுள்ளக்குறையு முணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்க முணர்த்துற்று.
இ-ள். தேனிறைந்த மணங்கமழ்கின்றவேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்
கேட்கத், தெளிந்த அருவிநீரையுடைய சந்தனச்சோலைசூழ்ந்த பொதிபமலை
யிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரியதவத்தினையுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்
தியமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அழிவின்றிலைபெற்றமுத்தமிழுள் இய
ற்றமிழின்சூருகிய யாப்பிலக்கண நூலை யானும், அவாவினால் எனது புல்லி
ய நாவைக்கொண்டுசொல்லத் தொடங்கினேன் இது அறிவிலியாகிய எனக்
கே நன்கயினை விளைக்குமாயின், குறைவில்லாத அறிவினையுடையவர்க்குமார்
தாகுமோ - எ-று. ஏ - அசைநிலை. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெுக்க
து-யானாநடாத்துகின்றேனென்பதற்குவேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். (உ)

3 சுருக்கமில்லேள்வித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளம்பனிமாலிமயப்
பொருப்பகஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருங்காக்கையும்பொன்னிறமாய்
இருக்குமென்றிவ்வாறுநாக்குமன்றேவிவ்விருநிலமே.

இ-கை. புலவரது சிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர்த்து-
ற்று. இ-ள். பனிதோய்ந்தநெடியவிமயவரையிடத்தைச்சேர்ந்த இழிவாகிய
கரியகாக்கைப்புள்ளும்,பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பரந்தவிவ்வுலகத்தவர்
சொல்வர் இவ்வாறே குற்றந்தீர்ந்த அளவில்லாத நூற்கேள்வியை யுடைய
புலவர்க்குமுன்குற்றமுடைய வறிவில்லாத யான் கூறிய சிறப்பில்லாத பின்
டப்பொருளும், சிறந்துண்பொருளாம். எ-று. அன்று-ஓ-ஏ-அசைநிலை. (ங)

பாயிரமுற்றிற்று.

குறினெடிலாவிக்குறுகியமூவுயிராய்தமெய்யே
மறுவறுமூவினமைதீருயிர்மெய்மதிமருட்டிம்
சிறுதுதற்பேரமார்க்கட்செய்யவாயையதுண்ணிதையாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இ-கை. மேலதிகாரம் பாரித்தவெட்டினுள் அசைக்குறுப்பா மெழுத்
துகளது பெயர் வேறுபாடுணர்த்து-ற்று. இ-ள். குறிலாவன-அ-இ-உ-எ-ஒ-
எனவிலை. என்னை “அ இ உ, எ ஒ வென்னும்பாலேந்து, மோரளபிசைக்
குங் குற்றெழுத்தென்ப” என்றாராகலின் நெடிலாவன - ஆ-ஈ-ஊ - ஏ-ஐ-ஓ
ஒள - எனவிலை என்னை “ஆ ஈ ஊ ஏ, ஐ ஒ ஒள வெனும்பாலேழு, மீரள
பிசைக்கு நெட்டெழுத்தென்ப”. ஆவியாவன- அகரமுதல் ஒளகார மீரய்க்
கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்துமெனக்கொள்க” என்னை- “அகரமுதல் ஒளகார
விறுவாய்ப், பன்னிரெழுத்து முயிரொனமொழிப” என்றாராகலின். குறுகிய
மூவுயிராவன-குற்றியலிகரமும், குற்றியலகரமும், ஐகாரக்குறுக்கமும். என
விலை-இவைமேலேசொல்லுதும். ஆய்தமென்பதஃகேனம் - அஃகேனமெனி
னும், ஆய்தமெனினும், தனிரிலையெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினு
மொக்கும். என்னை. “அஃகேனமாய்தந் தனிரிலைபுள்ளி, யொற்றிப்பால வை
ந்துமிதற்கே” என்றாராகலின். (வரலாறு) எஃகு - கஃசு-கஃடு-கஃது-கஃபு-
கஃறு-எனவரும். என்னை “குறியதன்முன்னராய்தப்புள்ளியுயிரொடுபுணர்ந்த
வல்லாறன்மிசைத்தே” என்றாராகலின் - இனி மெய்யாவன-ககரமுதல் நகர
மீரய்க்கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. என்னை “ககரமுதலன
கரவிறுவாய்ப், பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமொழிப” என்றாராகலின்.
மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெ
னினுமொக்கும். என்னை “மெய்யுடம்புறுப்பொற்றிவைதாமொருபொருட், செ
ய்யுமென்றுசெப்பினர்புலவர்” “மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுகிலையல்” “எக
ரவொகரத்தியற்கையுமற்றே” “மெய்யினியக்க மகரமொடுகிவணும்” “மெய்யு
யிரீங்கிற் றன்னுருவாகும்” என்றாராகலின். ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என்
னை “எண்ணேகார மிடையிட்டிக்கொளினு, மெண்ணைக்குறித்தியலுமென்ம
னார்புலவர்” என்றாராகலின். மறுவறுமூவினமாவன-வல்லினம்-மெல்லினம்-
இடையினம்-எனவிலை. வல்லினமாவன, கசடதபற. மெல்லினமாவன, நரு
ணநமன-இடையினமாவன, யரலவழன, என்னை “வல்லெழுத்தென்ப, கசட
தபற” “மெல்லெழுத்தென்ப நருணநமன” “இடையெழுத்தென்ப, யரல
வழன, என்றாராகலின் - மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவையு
யிர்மெய்யாகிய காலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.
என்னை “விதப்புக்கிளவி வேண்டியதுவினாக்கும்” என்றாராகலின். உயிர்மெ
ய்யாவன-உயிருமெய்யுங்கூட்டியுச்சரிக்கப்படாநின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு
நூற்றொருபத்தாறெழுத்துமெனக்கொள்க. அவையாவன-ககரமுதல் நகரமீ
ரய்க்கிடந்த பன்னிரு பதினெட்டிருநூற் றொருபத்தா றெழுத்துமெனக்கொ

ள்க. என்னை “உயிரீராதேமெய்ம்மூவாதே, யம்மூவாதுமுயிரோடுயிர்ப்ப, விருதாற்றொருபத்தாதுயிர்மெய்யே” “புள்ளியில்லா வெல்லாமெய்யு, முருவுருவாகியகரமொடுயிர்த்தலு, மேனையுயிரோடுருவுதிர்ந்துயிர்த்தலு, மாயிரியலுயிர்த்தலாதே” “மெய்யின்வழியுதுயிர்தோன்றுகிலையே” என்றராகலின். மைதிருயிர்மெய்யென்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறியவுயிரினளவே யுயிர்மெய்க்குமளவெனக்கொள்க. என்னை “உயிர்மெய்க்களவு முயிரளவென்ப” என்றராகலின் மதிமருட்டிம் - நுண்ணிடையாயென்பதுமகடேமூன்னிலை. என்னை “இடம்படமெய்ஞ்ஞானங்கற்பினுமென்றும், அடங்காதா னென்று மடங்கார் தடங்கண்ணாய், உப்பொடுநெய்பாறயிர்காயம் பெய்தமனும், கைப்பறாபேய்ச்சுரையின் காய்” எனப்பிறருந்தடங்கண்ணையென்றமகடேமூன்னிலை சொன்னருமுளனெனக்கொள்க. மதியென்பதிண்மிப்பிறை-ஐஃது “இருகோட்டொருமதியெழில்பெறமிலைச்சினை” என்றற்போலக்கொள்க. அல்லதுஉம் அறிவினைமயக்குஞ் சிறுதுதன்முதலாகிய வுறுப்புக்களையுடையாயென்றுமாம். அறிஞருரைத்த அளபுமென்பது புலவரார்சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-று. அளபெனினும், அளபெடையெனினும், புலுதமெனினுமொக்கும். என்னை “அளபேபுலுதமாயிருபெயரு, மளபெடையென்பவறிந்திசினோ” என்றராகலின்-அவைபோக்கிச்சொல்லுதும். அசைக்குறுப்பாவனவென்பது- இப்பதின்மூன்றுதிறத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாமெழுத்து. எ-று. ஏகாரமீற்றசை. தேற்றமெனினுமமையும். என்னை “தேற்றம்வினாவேயிரிகிலையென்னே, யீற்றசையிவ்வைந்தேகாரம்மே” என்றராகலின். என்னை “குறினெடிவளபெடையுயிருறுப்புயிர்மெய், வலியமெலிய விடைமையோடாய்தம், இ உ ஐ யென் மூன்றன்குறுக்கமோ, டப்பதின்மூன்று மசைக்குறுப்பாகும்” என்றார். காகைபாடினியாருமெனக்கொள்க. இனி மூவுயிர்க்குறுக்கமும், அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதும். அவற்றுட் குற்றியலுகரம்வருமாறு. நெடிற்கீழும், நெடிலொற்றின்கீழும், குறிலிணைக்கீழும், குறிலிணையொற்றின்கீழும், குறினெடிற்கீழும், குறினெடிலொற்றின்கீழும், குற்றொற்றின்கீழுமென்றிவ்வேழிடத்தாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து உகாம்வந்தால், அது குற்றியலுகரமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை “நெடிலேகுறிலிணை குறினெடிலென்றிவை, யொற்றொடுவருதலொடுகுற்றொற்றிதுதியென், நேழ்குற்றுகரக்கிடனெனமொழிப்” “எழுவகையிடத்துங் குற்றியலுகரம், வருவின்றிவருஉம் வல்லாறுர்ந்தே” என்றராகலின். வ-று. நாகு-காசு-காடு-காது-காபு-காறு என நெடிற்கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும், -நாக்கு-காச்சு-காட்டு - காத்து - காப்பு - காற்று - என நெடிலொற்றின்கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும், வரகு - முரசு - முருகி - மருது - துரபு - கவறு - எனக் குறிலிணைக்கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும், அரக்கு - பொரிச்சு - தெருட்டி - குருத்து பொருப்பு - சிரற்று - எனக் குறிலிணையொற்றின்கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும், அசோகு-பலாசு-மலாடு - கெடாது - புதாபு - விராறு - எனக் குறினெடிற்கீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறும், நமாக்கு- தடாச்சு - பனாட்டி - கடாத்து - புதாப்பு - விராற்று - எ

னக்குறினெடிலொற்றின்கீழாறுவல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்
தவாறும், அக்கு-கச்சு-கட்டு-கத்து-கப்பு-கற்று எனக் குற்றெற்றின்கீழாறுவ
ல்லெழுத்தினையு மூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாறுங்காண்க. இனிக்குற்றியலு
கரம் அறுவகைப்படு மென்பாருமுள். அவையாவன் - ஈடொழுத்தொருமொ
ழி, உயிர்த்தொடர்மொழி, இடைத்தொடர்மொழி, ஆய்த்தொடர்மொழி,
வன்றொடர்மொழி, மென்றொடர்மொழி, என்னிவை என்னை “ஈடொழுத்தொ
ருமொழி யுயிர்த்தொடரிடைத்தொட, ராய்த்தொடர்மொழி வன்றொடர்மெ
ன்றொட, ராயிருமுன்றேயுகரங்குறுகிடன்” என்றாராகலின். இனிக்குற்றியலி
கரம்வருமாறு - உகரந்திரிந்துந்திரியாதும் யகரமோடியையின்கண்வந்த இக
ரங்குற்றிய லிகரமென்று வழங்கப்படும். என்னை “வல்லெழுத்தாரோடெழு
வகையிடத்து, முகரமாயாம யகரமோடியையி, னிகரமுங்குறுகுமென்மன
ர்புலவர்” “யகரம்வரும்வழியிகரங்குறுகு, முகரக்கிளவி துவரத்தோன்றாது”
என்றாராகலின். வ-று. நாகியாது - காசியாது - காடியாது-காதியாது-காபி
யாது- காறியாது-எனவரும். ஒழிந்தனவுயிவ்வாறேயொட்டிக்கொள்க. இனி
த்திரியாதுவந்த குற்றியலிகரம்வருமாறு. கேண்மியா- சென்மியாவெனக்கொ
ள்க. என்னை “குற்றியலிகரநின்றல்வேண்டும், யாவென்சீனமிசையுரையசை
க்கிளவிக், காவயின்வருமகரமூர்ந்தே” என்றாராகலின். இனிஐகாரக்குறுக்
கத்திற்குச்சொல்லுமாறு. அளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியேசொல்லுத்தற்கண்
ணு மன்றியல்லாதவழிவந்தவைகாரந் தன்னளவிற்குருங்கி ஒன்றாமாத்தி
னையும், ஒருமாத்திரையுமாகக் குறுகுமெனக்கொள்க. அவைகுறுகுமிடத்து
மொழிமுத லிடைகடையென மூன்றிடத்துங் குறுகும். என்னை “அளபெடை
தனியிரண்டல்வழி ஐ ஒள, வுளதாமொன்றாதனிமையுமாகும்” என்றாராக
லின். (வ-று.) ஐப்பசி - மைப்புறம் - மடையன் - இடையன்-குவளை-தவளை-
துளை-பனை-என முதலும், இடையும், கடையுங்குறுகியவாறுகண்கொள்க.
என்னை “மொழிமுதலிடைகடை யெனமூன்றிடத்து, மழியாதைகா ரங்குறு
கும்மே” என்றாராகலின் - இனி அளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு அளபெடை
யிரண்டிவகைப்படும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையுமென. என்னை “உயி
ரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென், ருயிரண்டென்பவளபெடைதானே”
என்றாராகலின். அவற்றுள் - உயிரளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு உயிருள்ளெ
ட்டெழுத் தேழுமளபெடுக்கும். அவை யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்
தோடும். ஐகாரம் உகரத்தோடும் அளபெடுக்கும். ஒழிந்தனவுந் தமக்கின
மாகிய குற்றெழுத்தோ டளபெடுக்குமெனக் கொள்க. என்னை “குன்றிசை
மொழிவயின்நிசைகிறைக்கு, நெட்டெழுத்திம்பரொத்தகுற்றெழுத்தே” “ஐ
ஒளவென்னுமாயீொழுத்திற், கிகரவுகர மிசைகிறைவாகும்” என்றார். தொல்
காப்பியரார். அவைநான்கிடத்தும்வந் தளபெடுக்கும் - என்னை “தனிநிலைமு
தனிலை யிடைநிலையீறென, நால்வகைப்படுமளபாய்வருமிடனே” என்றாராக
லின். (வ-று.) ஆஅ-ஈஇ-ஊஉ-ஏஎ-ஐஇ-ஓஒ - ஒளஉ-என இவையேமுந்தனநி
லையளபெடை. ஆஅரிடம் - ஈஇரிடை-ஊஉரிடம்-ஏஎரிகன்-ஐஇயவி - ஒஒரிகள்-
ஒளஉவியம்-என இவையேமு முதனிலையளபெடை - படாஅகை - பரீஇயம்
சமுஉமணி - பரோளம்-வளைஇயம் - புரோஒசை-அநெளஉகம் - என இவை

யேழு மிடைநிலை யளபெடை. கடாஅ-சூர்இ-கழுஉ - மிலேள - கடைஇ- அ
 ரோஒ - அநெளஉ - என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. உயிரளபெடை
 எழுத்துநோக்கவேழாம். இடநோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறழ்ந்துநோ
 க்க விருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனி ஒற்றளபெடைக்குச்சொல்லுமா
 று. ஒற்றுகளுள் - ஈளுணநமன வயலள வாய்தமென்னும் பதினோரொற்று
 ம், குறிந்கீழும், குறிலிணைக்கீழும், வந்தளபெடுக்குமெனக்கொள்க. என்னை
 “ஈளுணநமனவயலளவாய்த, மெனுமிவையீரிடத்தளபெழுமொரோவழி” “வ
 ன்மையொடுகாந் முஃகாஹெழிந்தாந், கன்மையாய்தமோ டளபெழுமொ
 ரோவழி” என்றாராகலின். வ-று. மங்ங்கலம்-மஞஞ்ச-மண்ண்ணு- பந்ந்து-அ
 அம்ம்பு-பின்ன்னு - தெவ்வவர் - வெய்யவர் - செல்லக்- கொள்ளக்- எஃஃகு
 எனக் குறிந்கீழ்ப்பதினோரொற்று மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. அ
 ரங்ங்கம் - முரஞஞ்ச - முரண்ணி - பருந்ந்து - அரும்ம்பு - முரன்னு-
 குரவ்வவை - அராய்யவர் - குரல்கள் - திரள்கள் - வரஃஃகு - எனக்கு
 றிலிணைக்கீழ்ப்பதினோரொற்று மளபெழுந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவ்விருப
 த்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தலது * பரவைவழக்கினுள்
 வாராவெனக்கொள்க. என்னை “மாத்திவாவகையாற்றநைதமகெடாநிலை, யா
 ப்பழியாமையென் றளபெடைவேண்டும்” என்றாராகலின். அறிஞருரைத்தவ
 ளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்தும், ஒற்றளபெடையும், ஒரோ
 வொன்று ஒருமாத்திரா - நெட்டெழுத்திரண்டுமாத்திரா உயிரளபெடைமு
 ன்றுமாத்திரா - ஆய்தமும், மெய்யும், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும்,
 ஒரோவொன்றாமாத்திரா. ஐகார்க்குறுக்கமும், ஓகார்க்குறுக்கமும், ஒ
 ரோவொன்றென்றாமாத்திரா. மகார்க்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமுமொ
 ரோவொன்று காண்மாத்திரா. என்னை “ஒன்றிரண்டொருமுன்றென்றாய
 னாகா, லென்றன்பொழுதிவை யிமைநொடியளவே” “கண்ணிமைகைந்நொ
 டியளவேமாத்திரா, துண்ணிதினுணர்ந்தோர்கண்டவாறே” “ஒற்றுக்குமாத்
 திரா பொன்றையளபெழுந்தாந், நெற்றக்குறிலதுவையாம்” “உன்னல்காலே
 யுன்றலளையே, முறுக்கன்முக்கால் விடித்தலொன்றே” என்றார்பிறருமெனக்
 கொள்க.

(ச)

குறிலேநெடியேகுறிலிணையேனைக்குறினெடியே
 நெறியேவரினுநினைந்தொற்றடிப்பினுநேர்நினாயென்
 றறிவேய்புறையுமென்றேளியுதாரணமாழிவெள்வேல்
 வெறியேசுறுநிறம்விண்டோய்விளாமென்றுவேண்டிவரோ.

இ-கை. நிரனிதைப் பொருள்கோள் வகையானே ரசையுநினாயசையுமா
 மாறும், அவற்றிற் குதாரணமாமாறும், உணர்த்து-ற்று. இ-ள். குறிலேநெடி
 லேகுறிலிணையேனைக் குறினெடியே நெறியேவரினுநினைந்தொற்றடிப்பினு நே
 ர்நினாயென்றறி. எ-து. குற்றெழுத்துத்தனியேவரினும், நெட்டெழுத்துத்த
 னியேவரினும், குற்றெழுத்தொற்றடித்துவரினும், நெட்டெழுத்தொற்றடித்து

வரினும், நேரசையாம். குறிலிணைந்துவரினும், குறினெடிவிணைந்துவரினும், குறிலிணைந்தொற்றித்துவரினும், குறினெடிவிணைந்தொற்றித்துவரினும், நிராயசையாம். என்னை “நெடில்குறிநனியாய்நின்றுமொற்றித்து, நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே” “குறிலிணைகுறினெடிநனித்துமொற்றித்து, நெறிமையினன்காய்வருநிராயசையே” என்றாகலின். வேம்புரையுமென்றேளி. எ-து. மகடே முன்னிலை. உதாரணமாழி வெள்வேல்வெறியே சுருநிறம்வின் டோய் விளாமென்று வேண்டிவரோ. எ-து. நேரசைக்குதாரணம். ஆ-ழி-வெள்-வேல்-எ-ம். நிராயசைக்குதாரணம். வெறி-சுரு-நிறம் - விளாம்-எனவுஞ் சொல்லுபுலவர். எ-று. அகலம் - உரையிற்கொள்க. அகலமெனினும், விருத்தியுடையெனினு மொக்கும். என்னை “அகலமென்ப தாசறக்கிளப்பின், விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே. என்றாகலின். விண்டோய்விளாமென்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகுபெறும் நிராயசை ஈரலகுபெறுமெனக்கொள்க. வ-று. ஆ - எனத்தனிநெடில் நேரசையாயினவாறும், ழி-எனத்தனிக்குறில் நேரசையாயினவாறும், வெள்- எனக்கும்நெழுத்தொற்றித்து நேரசையாயினவாறும், வேல்எனநெட்டெழுத்தொற்றித்து நேரசையாயினவாறும், வெறி - எனக்குறிலிணைந்து நிராயசையாயினவாறும், சுரு எனக் குறினெடிவிணைந்துநிராயசையாயினவாறும், நிறம்-எனக் குறிலிணைந்தொற்றித்துநிராயசையாயினவாறும், விளாம்- எனக்குறினெடிவிணைந்தொற்றித்துநிராயசையாயினவாறுங்காண்க. இவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு. ஆ “போது சார் தம்பொற்பவேந்தி, ஆதிநாதற்சேர்வோர், சோதிவானந்துன்னுவாரோ” இது நேரசைநான்கும்வந்தசெய்யுள். ஆ “அணி நிழ லசோ கமர்ந் தருணெறி நடாத்திய, மணிதிகழ்விரொளிவரதனைப், பணிபவர்பவநனி பரிசுறுப்பவரோ” இது நிராயசைநான்கும்வந்தசெய்யுள். குறிலேநெடிலே யென்னுமிக்காரிகைதன்னையே யிலக்கியமாகவலகிடினுமிழக்காது. என்னை “குறிலேநெடிலே குறிலிணைகுறினெடி, லொற்றெடுவருதலொடு மெய்ப்படநாடி, நேருநிரையுமென்று சிற்பெயரோ” என்றாந்தொல்காப்பியனார். “கோழிவேந்தன் நேரசைநிராயசை, யாழ்புனல்வாழ்க்கை வெறிசுருநிறங்குரால்” என்றுதாரணமெடுத்தோதினருமளனெனக்கொள்க.

(ரு)

ஈரசைநாற்சீரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்

நேரசையாலிற்றமுவசைச்சீர்நிரையாலிறுப

வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்

ஓரசையெநின்றுஞ்சீராம்பொதுவொருநாலசையே.

இ-கை. அவ்வகைகளானாகிய சீர்களதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-ற்று. ஈரசைநாற்சீரகவற்குரிய - எ-து. இரண்டசையினாகிய நான்குசீருமாகிரிய வுரிச்சீரெனப்படும். எ-று. அகவலெனினும், ஆசிரியமெனினுமொக்கும். என்னை “அகவலென்ப தாசிரியப்பெயரோ” என்றாகலின். வெண்பாவினவாம் நேரசையாலிற்ற முவசைச்சீர். எ-து. நேரசையிறுதியாகிய முவசைச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீரெனப்படும். எ-று. நிரையாலிறுப- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர். எ-து. நிராயசை யிறுதியாகிய முவசைச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீர்

னென்பபும். எ-து. வாரைசென்முலைமாதே- எ-து. மகலேமுன்னிலை. ஓர
சையேநின்றுஞ் சீராம். எ-து. ஓரோவிடத்து நேரசைதானே நின்றுஞ்சீரா
ம். நிராயசைதானே நின்றுஞ்சீராம். அவையசைச்சீரெனப்பபும். எ-து. பொ
துவொருநாலசையே. எ-து. நாலசையினாகியசீர் பொதுச்சீரெனப்பபும்.
எ-து. நான்கென்பதனை யெல்லாவற்றோடுங்கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொரு
ளுரைத்துக்கொள்க. என்னை “நேரசைகூடிய சீரியச்சீரவை, யீரெண்டென்ப ரி
யல்புணர்ந்தோரே” “மூவகைச்சீருரிச் சீரிருநான்கினு, நேரிருநான்கும் வெ
ள்ளையல்லன்பாவினுள்வஞ்சியின்பாற்பட்டனவே” “நாலசையானுநடைபெறு
மோரசைச்சீர்நிலையெய்தலுஞ்சிலவிடத்துளவே” என்றூர்காக்கைபாடினியார்

4 தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற்கந்தங்கனியா
வாமாண்கலையல்குன்மாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்
நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரணநான்மலரே.

இ-கை. முறையானே முதனன்குசீருக்கு முதாரணமாமாறுணர்த்து-ற்று.
தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்காம். எ-து. நேர்நேர்-நிரா
நேர்-நிராநிரா-நேர்நிராயாகிய தேமா-புளிமா-கருவிளம் - கூவிளம் என்னு
நான்குசீரும் ஆசிரியவுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-து. ஆங்கடைகாயடையி
ன் வெண்பாவிற்கென்பது - அவை கடையிற் காயென்னுஞ் சொற்பெற்று-
தேமாங்காய் - புளிமாங்காய் - கருவிளங்காய் - கூவிளங்காய் எனவரு நா
ன்குசீரும் வெண்பாவரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-து. அந்தங்கனியா - வகுத்த
வஞ்சிக்குரிச்சீர். எ-து. அவ்விற்றின்கட்கனியென்னுஞ் சொற்பெற்றுத்தேமா
ங்கனி- புளிமாங்கனி - கருவிளங்கனி - கூவிளங்கனி எனவரு நான்குசீரும்
வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-து. வாமாண்கலை யல்குன்மாதே. எ-து.
மகலேமுன்னிலை. நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரண நான்மலரே. எ-து.
ஓரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள் என்ப
தூஉம் - மலர்என்பதூஉம் - ஆமென்றவாறு. நாள் - எ-து. நேரசைச்சீருக்
கும், மலர்- எ-து- நிராயசைச்சீருக்கும் உதாரணமாம். ஆமென்பதனை எ
ல்லாவற்றோடுங் கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெண்
பிறை “அம்ம்பவள்வரிநெடுங்கனையவஞ்சிக், கொம்ம்பவள்கொடிமருங்குல்கோ
ங்கின், அரும்ம்பவண்முலையொக்குமேயொக்கும், கரும்ம்பவள்வாயிற்சொல்”
என்னும்பொய்கையார் வாக்கினுள்ஒக்குமென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டி
ப்பொருளுரைத்துக்கொண்டாற்போலக்கொள்க. (எ)

5 தண்ணிமுறண்பூநறும்பூநறுநிழறந்தறுந்ந்தால்
எண்ணிநுநாலசைச்சீர்வந்தருகுமினியவற்றுட்
கண்ணியபூவினங்காய்ச்சீரனையகனியொடொக்கும்
ஒண்ணிமுற்சீரசைச்சீரியற்சீரொக்குமொண்டனாக்கே.

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும், அவற்றதெண்ணும் பொதுச்சீரு
ம், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருங்காற்றனாவழங்குமுறைமையு முணர்த்
து-ற்று. தண்ணிமூல் - அருகும். எ-து. தேமா-புளிமா-கருவிளம்- கூவிளம்-

என்னும் நான்கினோடும், தண்ணிழல் - தண்பூ - நறும்பூ - நறுநிழலென்னு
 நான்கினையும், முறையானேகொணர்ந்துநீந்தாற் பதினாறு நாலசைச்சீருக்
 குதாரணமாம். எ-று. தேமா-புளிமா-கருவிளம்-கூவிளம் என்பன அதிகார
 த்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. அருகும் என்பதனால் அச்சீர் செய்யுள்கத்
 தருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. வ-று. தேமாந்தண்ணிழல்- புளிமாந்தண்
 ணிழல் - கருவிளந்தண்ணிழல் - கூவிளந்தண்ணிழல். எ-ம். தேமாந்தண்பூ-
 புளிமாந்தண்பூ-கருவிளந்தண்பூ-கூவிளந்தண்பூ. எ-ம். தேமாநறும்பூ - புளி
 மாநறும்பூ - கருவிளநறும்பூ - கூவிளநறும்பூ - எ-ம். தேமாநறுநிழல் - பு
 ளிமாநறுநிழல் - கருவிளநறுநிழல் - கூவிளநறுநிழல் எனவுங்கொள்க. இனி
 யவற்றுள் - காய்ச்சீரணைய. எ-து. அந்நாலசைச்சீர் பதினாறுள்ளும், புவெ
 ண்னுஞ்சொல்லிறுதியாகிய நேரீற்றுப் பொதுச்சீரோட்டிம், காயென்னுஞ்சொ
 ல்லிறுதியாகிய வெண்பாவுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ் சீர்முதலசையோ
 டொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாகவும், ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும்,
 வழங்கப்படும். எ-று. கனியொடொக்கு மொண்ணிழற்சீர். எ-து. நிழலென்
 னுஞ்சொல்லிறுதியாகிய நிராயீற்றுப்பொதுச்சீரோட்டிம், கனியென்னுஞ்சொ
 ல்லிறுதியாகிய வஞ்சியுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர்முதலசையொடொ
 ன்நினும், ஒன்றாவிடனும், வஞ்சித்தளையென்றுவழங்கப்படும். எ-று. அசைச்
 சீரியற் சீரொக்கும். எ-து. ஓரசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரோபோலக் கொண்டு
 வருஞ்சீர் முதலசையொடொன்றுவது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றாதது இ
 யற்சீர்வெண்டளையாகவும் வழங்கப்படும். எ-று. இயற்சீரொனினும், ஆசிரியவு
 ரிச்சீரொனினுமொக்கும். என்னை “இயற்சீரொல்லாமாசிரியவுரிச்சீர்” என்றரா
 கலின். ஒண்டளைக்கே. எ-து. ஒள்ளியதளைவழங்குமிடத்து. எ-று. ஒண்டளை
 யென்பதனை இறுதிவிளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. கண்ணியபூவின
 மென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீர்வாரா. ஆசிரியத்து
 ள்ளருங் குற்றுகரம் வந்துழியன்றிவாரா. கலியினுள்ளும் பெரும்பான்மையுங்
 குற்றுகரம்வந்துழியன்றிவாரா. வஞ்சியுட் குற்றுகரம்வாராதேயும்வரப்பெறு
 ம். வஞ்சியுளிரண்டினாலசைச்சீரோரடியுள் ளருகிக்கண்ணுற்றுநிற்கவும் பெறு
 ம். அல்லன்வற்றுள் பெரும்பான்மையு மோரடியுளொன்றன்றிவாரா. இரண்
 டிவரினுங்கண்ணுற்றுநில்லா. பாலினத்துள்ளும் பயின்றுவாராவெனக்கொள்
 க. ஒண்ணிழற்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்சொல்லிறுதியாகிய
 நிராயீற்றுப் பொதுச்சீரோட்டிம், வஞ்சியுள்ளல்லதுவாராவெனக்கொள்க. என்
 னை “நாலசையானடைபெற்றனவஞ்சியு, ளீரொன்றனைதலு மேனுழியொன்று
 சென், ருகலுமந்தநிராயசைவந்தன, கூதியவஞ்சிக்குரியனவாதலு, மாகுமெ
 ன்பவநிந்திசினோ” என்றார் காக்கைபாடினியார். இனி ஒருசாரார் வெண்
 பாவினு ளளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பாருளராயினும், அவ்வாற
 லகிட்டுதாரணவாய் பாட்டாலோசை யூட்டிம்பொழுது செப்பலோசை பிழை
 க்குமென்பதூஉம், ஆண்டுச்சீருந்தளையுஞ் சிதையவாராமையா ளளபெடுப்ப
 னவுமல்ல. ளளபெடுப்பினு மளபெடைகள் அலகுகாரியம் பெறுவனவுமல்ல
 வென்பதூஉம், காக்கைபாடினியார்முதலாகியதொல்லாசிரியர் துணிவு. அது
 வே இந்நூலுடையாருக்கு முடன்பாடு.

குன்றக்குறவனகவல்பொன்றாரம்பெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணம்பூந்தாமரையென்பவோரசைச்சீர்
நன்றறிவாரிற்கயவருமபாலொடுநாலசைச்சீர்க்
கன்றதென்றாள்ளற்பள்ளத்தினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும், வந்தவிலக்கியங்கட்
கு முதலினைப்புணர்த்து - த்து. குன்றக்குறவனகவல். எ-து. ஆ “குன்ற
க்குறவன் காதன்மடமகள், வரையரமகளிர் புரையஞ்சாயல, னையளரும்பிய
முலையள், செய்யவாயினள் மார்பினள்சுணங்கே” இச்செய்யுளில் ஆசிரியவுரி
ச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. பொன்றாரம் வெண்பாட்டென்பது
“பொன்றாரமார்பிற்புனைகழற்காற்கிள்ளிபேர், உன்னேனென்றுமூலக்கைபற்
றினேற்—கென்னோ, மனனெடுவாயெல்லா மல்குநீர்க்கோழிப், புனனாடன்
பேரோவரும்” இச்செய்யுளில் வெண்பாவரிச்சீர்நான்கும்வந்தவாறுகண்டுகொ
ள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரணம். பூந்தாமரையென்ப. எ-து. “பூந்தாமரா
ப்போதலமரத், தேம்புனலிடைமீன்றிரிதரும், வளவயலிடைக்கள வயின்மகி
ழ், வினைக்கம்பலைமனைச்சிலம்பவும், மனைச்சிலம்பியமணமுரசொலி, வயற்க
ம்பலைக்கயலார்ப்பவும், நாளும், மகிழும்மகிழ்துநங்கூரன், புகழ்தலர்நூப்பெரு
வண்மையனே” இச்செய்யுளில்வஞ்சி யுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொ
ள்க. ஓரசைச்சீர். நன்றறிவாரிற்கயவருமபாலொடொன்பது. வெ“நன்றறிவா
ரிற் கயவர்திருவுடையர், நெஞ்சத்தவலமிலர்” “பாலொடுதேன்கலந்தற்றேப
ணிமொழி, வாலெயிறுறியநீர்” என்னுமிச்செய்யுட்களில் இவர். எ-ம். நீர்-
எ-ம். அசைச்சீர்களாயினவாறுகண்டுகொள்க, நாலசைச்சீர்க்கன்றதென்றா
ள்ளற்பள்ளத்தினோடங்கண் வானத்தும். எ-து. “அள்ளற்பள்ளத் தகன்
சோண்டி, வேங்கைவாயில் வியன்குன்றாரன்” என்னும் பழம்பாட்டினும்
ஓரடியுளிரண்டுநாலசைச்சீர்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. “அங்கண்வானத்தமா
ரசரும், வெங்கனியானே வேல்வேந்தரும், வடிவார்கூந்தன் மங்கையரும், க
டிமலரோந்திக்கதழ்ந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைந், கொங்கவி
ரசோகின்குளிரிழங்கிழ்ச், செழுநீர்ப்பவளத் திரள்காம்பின், முழுமதிபுரையு
முக்குடைநீழல், வெங்கண்வினைப் பகைவிளிவெய்தப், பொன்புனைநெடுமதில்
புடைவளைப்ப, அனந்தசதுட்டயமவையெய்த, நனந்தலையுலகுடனவைநீங்க,
மந்தமாருதமருங்கசைப்ப, அந்தரதுந்துபின்னியம்ப, இலங்குசாமரையெழு
ந்தலமா, நலங்கிளர்பூமழைநனிசொரிதர, இனிதருந்தருணெறிநடாத்தியவா
திதன், திருவடிப்பரவுதஞ்சித்திபெற்றப்பொருட்டே” இச்செய்யுளில்- நாலசை
ச்சீர்பதினானும் அடிதோறுமுதற்கண்ணைவந்தவாறுகண்டுகொள்க. இதனுள்-
நேரீற்றுப்பொதுச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்
சீர்வெண்டனையாகவும், ஒன்றாதுகவித்தனையாகவும், நிராயீற்றுப்பொதுச்சீ
ர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றினும், ஒன்றாவிடனும் வஞ்சித்த
னையாகவுங்கொண்டிவழங்கப்படும். எ-து. இவ்வாறுபிறரும் “குன்றுகூதிர்ப
ண்புதோழி, விளியிசைமுத்துற நென்றிவையெல்லாந், தெளியவந்த செந்து
றைச்செந்துறை” என்றுதாரணமெடுத்தோதினானெனக்கொள்க. அன்றதென்
னொன்பதை அன்றவென்னொனக்கொள்க.

தண்சீர்தனதொன்றிற்றன்றளையாந்தணவாதவஞ்சி
வண்சீர்விகற்பமும்வஞ்சிக்குரித்துவல்லோர்வகுத்த
வெண்சீர்விகற்பங்கலித்தளையாய்விடும்வெண்டளையாம்
ஒண்சீரகவலுரிச்சீர்விகற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றசீரினீற்றசையும், வருஞ்சீரின்முதலசையுந் தம்முளொன்று
வதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழ்தளையுமாமாறுணர்த்து-ற்று. தண்சீர்தனதொ
ன்றிற்றன்றளையாம். எ-து. தண்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்
றுவது தன்றளையாம். எ-று. எனவே ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்மு
தலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றாசிரியத்தளையாம். நிராயாயொ
ன்றுவது நிராயொன்றாசிரியத்தளையாம். வெண்பா வுரிச்சீர்நின்று தன்வரு
ஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளையாம். வஞ்சியுரிச்சீர்
நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாம்.
எ-று. தணவாதவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தண்சீர்நின்று பிறிதா
கிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவதுஉந் தன்றளையே சிறப்பின்றாயினு
மெனக்கொள்க. வஞ்சிவண்சீர்விகற்பமும் வஞ்சிக்குரித்து. எ-து. வஞ்சி
யுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாததுஉம். ஒன்றாதவஞ்
சித்தளையாயாம் - எ-று. வண்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் - வஞ்சியுரிச்சீர்நி
ன்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாததுஉம், ஒன்றாதவஞ்சித்தளையே
சிறப்பின்றாயினுமெனக்கொள்க. வல்லோர்வகுத்த வெண்சீர்விகற்பங்கலி
த்தளையாய்விடும். எ-து. வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முதலசையோ
டொன்றாதது கலித்தளையாம். எ-று. வல்லோர்வகுத்தவென்று சிறப்பித்தவ
தனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாத
துஉம், கலித்தளையே சிறப்பின்றாயினுமெனக்கொள்க. வெண்டளையாமொண்
சீரகவலுரிச்சீர் விகற்பமும். எ-து. ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முத
லசையோடொன்றாதது இயற்சீர்வெண்டளையாம். எ-று. ஒண்சீரொன்று சிற
ப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொ
ன்றாததுஉம், இயற்சீர்வெண்டளையே சிறப்பின்றாயினுமெனக்கொள்க. ஒண்
ணுதலென்பது மகடேழுமன்னிலை. என்னை “இயற்சீரிரண்டு தலைப்பெயறம்மு
ள், விகற்பபிலவாய் விரவிரடப்பி, னாதற்பெயராசிரியத்தளையாகும்” வெண்சீ
ரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பம், மென்றிரண்டென்பவெண்டளைக்கியல்பே” “இ
யற்சீரிரண்டுதலைப்பெயறம்முள், விகற்பவகையது வெண்டளைபாகும்” “உரி
ச்சீரதனு ஞ்ரைத்தமையனநிக், கலக்குந்தளையெனக் கண்டுகிடுகோ” “வெ
ண்சீரினுதிக்கிணையசைபின்வரக், கண்டனவெல்லாங் கலித்தளையாகும்” “த
ன்சீரிரண்டு தலைப்பெயறம்முளொத், தொன்றினுமொன்று தொழியினும்வஞ்
சியின், பந்தமெனப்பெயர் பகரப்படுமே” என்றார் காக்கைபாடினியார். (ய)

திருமழையுள்ளாரகவல்சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை
மருளாவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்துமைதீர்கலியின்
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்க்குதக்கண்ணனென்ப
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணமே.

இ - கை. அத்தனைகளான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலைப்புணர்த்து-
ற்று. திருமழையுள்ளாரகவல். எ-து. “ஆ திருமழைதலையுவிருணிவகம்பி
ன், விண்ணதிரிமிழிசைகடுப்பப், பண்ணமைந்தவர்தேர்சென்றவாரே” இதுநி
னையொன்றாகியுத்தனையான்வந்தசெய்யுள். ஆ “உள்ளார்கொல்லோதோழிமு
ள்ளாடை, அலங்குருகையீர்தின்சிலம்பிபொதிசெங்காய், துண்பொதுபவளமே
ய்க்கும், அகிலப்புகள்ளியங்காடிற்றோரோ” இதுநேரொன்றாகியுத்தனையான்
வந்தசெய்யுள். சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை. எ-து. வெ. “சிலைவிலங்குநீள் புரு
வஞ்சென்றொசியநோக்கி, முலைவிலங்கிறென்றுமுனிவாள், மலைவிலங்கு,
தார்மலைமார்பதனிமைபொறுக்குமோ, கார்மலைகண்கூடும்போது” இதுவெ
ண்தீர் வெண்டனையானும், இயற்கீர்வெண்டனையானும்வந்தசெய்யுள். மருளறு
வஞ்சிமந்தாநிலம்வந்து. எ-து. “மந்தாநிலம்வந்தசைப்ப, வெண்சாமரைபு
டைபெயர்தரச், செந்தாமரைநாண்மலர்மிசை, எனவாங்கினிதினொதுங்கியவி
றைவனை, மனமொழிமெய்களின் வணங்குதுமகிழ்ந்தே.” இதுமயக்கற வகு
த்தவஞ்சித்தனை ஒன்றாததுஉம், ஒன்றியதுஉமாக வந்தசெய்யுள்.” மைதீர்கலி
யின்றொருபுறபந்தம் - செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன். எ-து. க-பா “செல்வ
ப்போர்க்கதக்கண்ணன் செவிர்த்தெறிந்தசினவாழி, முல்லைத்தார்மறமன்னர்
முடித்தலையுமுருக்கிப்போய், எல்லைநீர்வியுன்கொண்மூவிடைதுழையுமதிய
ம்போல், மல்லலோங்கெழில்யாணைமருமம்பாய்ந்தொளித்ததே.” இதுமயக்க
மில்லாக்கலித்தனையான்வந்தசெய்யுள். நல்லாய். எ-து. மகடேமுன்னிலை. உரி
மைபின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணம். எ-து. வ வி. “உரிமை
யின்கண்ணின்மையால், அரிமதர்மழைக்கண்ணன், செருமதிசெய்திமையால்,
பெருமைகொன்றவென்பவே.” இம்முச்சீரடிவஞ்சிவிருத்தத்துண்மையென்
னு நிரையசைச்சீரியந்திரோபோல நின்றுவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றமை
யினியற்கீர் வெண்டனையாயிற்று. செய்யென்னும் நேரசைச்சீரியந்திரோபோ
லநின்று வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றினமையினொசியுத்தனையாயிற்று.()

குறளிருசீரடிசிந்துமுச்சீரடிநாலொருசீர்

அறைதருகாலையளவொடுநேரடியையொருசீர்

நிறைதருபாதநெடிடையாநெடுமென்பணைத்தோட்

கறைகெழுவேற்கணல்லாய்மிக்கபாதங்கழிநெடிவே.

இ-கை. அத்தனைகளான்வந்தவடிகளதுபெயர்வேறுபாடுணர்த்து-ற்று. குற
ளிருசீரடி. எ-து. இருசீரான்வந்தவடி குறளடி யெனப்படும். சிந்துமுச்சீர
டி. எ-து. சிந்துமுச்சீரடி. எ-து. முச்சீரான்வந்தவடி சிந்தடியெனப்படும். நா
லொருசீரறை தருகாலையளவொடுநேரடி. எ-து. நாற்சீரான்வந்தவடியளவடி
யென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்லப்படும். ஐயொருசீர்நிறைதருபாதநெடில
டியாம். எ-து. ஐஞ்சீரான்வந்தவடிநெடிடையெனப்படும். எ-து. நெடுமென்
பணைத்தோட்கறைகெழுவேற்கணல்லாய். எ-து. மகடேமுன்னிலை. மிக்கபா
தங்கழிநெடில். எ-து. ஐஞ்சீரின்மிக்கசீரான் வருமடியெல்லாங் கழிநெடிடடி
யெனப்படும். எ-து. அகலம் உரையிற்கொள்க. என்னை “குறளடிசிந்தடியிரு

சீர்முச்சீ, ரளவடிநெடிஸடிநாற்சீகாஞ்சீர், நிரனிறைவகையானிறுத்தணர்கொளலே. “கழிநெடிஸடியேகசடறக்கிளப்பி, னறுசீர்முதலாவையிரண்டிறு, வருவனபிறவும்வகுத்தனர்கொளலே” என்பன யாப்பருங்கலம். (10 உ)

திரைத்தவிருதுகுறள்சிந்தளவடிதேம்பழுத்து
விரிக்குநெடிஸடிவேனெடுங்கண்ணிவென்றூன்வினையின்
இறைக்குங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
கரிக்கைக்கவான்மருப்போர்முலைமாதர்கழிநெடிவே.

இ-சை. அவ்வடிகளான்வந்த விலக்கியங்கட்டுமுதனினைப்புணர்த்து-ற்று. திரைத்தவிருதுகுறள்சிந்து. எ-து. வ-து. “திரைத்தசாலிகை, நிரைத்தபோனிரை, திரைப்பதேன்களே, வினாக்கொண்மாலையாய்.” இதுகுறளடியான்வந்தசெய்யுள். வ-வி. “இருதுவேற்றுமையின்மையாற், சுருதுமேற்றுறக்கத்தினே, டரிதுவேற்றுமையாகவே, கருதுவேற்றடக்கையினாய்.” இதுசிந்தடியான்வந்த செய்யுள். அவ்வடிதேம்பழுத்தென்பது-க-வி. “தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுநீம்பலா, மேம்பழுத்தளிந்தனசனையும்வேரியும், மாம்பழக்கனிகளும் துத்தண்டிட்டும், தாம்பழுத்துளசில தவளமாடமே.” இது அளவடியான்வந்தசெய்யுள். விரிக்குநெடிஸடி வென்றூன்வினையின். எ-து. க - து” வென்றூன்வினையின்றொகையாயவிரிந்துதன்க, ணென்றூய்ப்பரந்தவுணர்வினொழியாதுமற்றும், சென்றூன்றிகழுஞ்சுடர்குழொளிமுர்த்தியாகி, நின்றூன்டிக்கிழப்பணிந்தார்வினையீங்கிநின்றார்.” இது நெடிஸடியான்வந்தசெய்யுள். இறைக்குங்கணிகொண்டமூவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும். எ-து. “இறைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெய ரினவண்டு புடைசூழ, துரைக்களென்னுமக்குழம்புகடிகழந்தெழுதுடங்கியவிலயத்தால், திரைக்கரங்குளிற்செழுமலைச்சந்தனத் திரள்களைக்ககாமேல்வைத், தரைக்குமற்றிதுகுண்கடற்றினாயொடுபொருதலதவியாதே” இது அறுசீர்க்கழிநெடிஸடியான்வந்தசெய்யுள். “கணிகொண்டலர்ந்தறவேங்கையோடுகமழ்கின்றகாந்தளிதழால், அணிகொண்டலர்ந்தவனமாலேசூடியகிலாவிஞ்சுகமழ, மணிகுண்டலங்களிருபாலும்வந்துவரையாகமிதுதிவளத், துணிகொண்டலங்குசுடர்வேலினேடுவருவானிதென்கொறுணிவே” இது ஏழுசீர்க்கழிநெடிஸடியான்வந்தசெய்யுள். “மூவடிவினாலிரண்டுசூழ்சுடருநாண்முழுதுலகமுடிமுனைவயிர நாறித், தாவடிவினாலிலங்குவென்குடையினீழற்சுடரோயுன்னடிபோற்றிச்சொல்லுவதொன்றுண்டால், சேவடிகடாமரையின்சேயிதழ்க்கமண்டச்சிவந்தனவோ சேவடியின்செங்கதிர்கன்பாயப், பூவடிவுகொண்டனவோபொங்கொளிகள்சூழ்ந்து புலங்கொளாவாலெமக்கெம்புண்ணியர்தங்கோவே.” இதுஎண்சீர்க்கழிநெடிஸடியான்வந்த செய்யுள். இடங்கைவெஞ்சிலைவலங்கைவாளியினெதிரந்ததாராயையிலங்குமாழியின்விலங்கியோண், முடங்குவாலுனை மடங்கன்மீயிசை முனிந்துசென்றுடன் முரண்டராசனமுருக்கியோள், வடங்கொண்மென்முலை துடங்குதுண்ணிடைமடந்தைசுந்தரிவளங்கொள்பூமறைமகிழ்ந்தகோன், தடங்கொடாமரையிடங்கொள்சேவடிதலைக்குவைப்பவர் தமக்குவெந்துயர்தவிர்க்குமே.” இது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிஸடியான்வந்த செய்யுள். “கொங்குதங்குகோதையோதிமாதரோடுகூடிநீடுமோடைநெற்றி, வெங்கண்யானைவேந்தர்போந்துவேதகீதநாதவென்

அந்நின்றுதாழ், அங்கு புவ்வமாதியாயவாதி நூலின்தியோதமாதியாய, செங்கண்மால்கால்கால்கென்றுசேர்வர்கோதிசேர்ந்தகித்திதானே” இதுபதின்சீர்க்கழிநெடிடடியான்வந்தசெய்யுள். மற்றுமென்பதனால்பதின்சீரின்மிக்குவருவனவுமுள, அவையாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. வேனெடுங்கண்ணிஎன்பதும், கரிக்கைக்கவான்மருப்பேர்முலைமாதர்என்பதும், மகடேமுன்னிலை. கழிநெடிலே. எ-து. இவையெல்லாங் கழிநெடிலடியாம். எ-து. விரிக்கு நெடிலடியென்றுசிறப்பித்தவதனால், என்சீரின் மிக்கசீரான்வருமடிகள் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. என்னை “இரண்டுமுதலாவெட்டிருகத், திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விறந்துவரினும்டிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்லசெய்யுளுள்ளே” என்றார் காக்கைபாடினியார்.

(யங்)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிக்குமூன்றடிமூன்றகவற்
கௌளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகுமிழிபுரைப்போர்
உள்ளக்கருத்தினளவேபெருமையொன்போதலைத்த
கள்ளக்கருநெடுங்கட்சுரிமென்குழற்காரிகையே.

இ-கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமைபெருமையுணர்த்து-ற்று. வெள்ளைக்கிரண்டடி. எ-து. வெண்பாவிற்கிரண்டடியேசிறுமை. எ-து. வஞ்சிக்குமூன்றடி. எ-து. வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடியேசிறுமை. எ-து. மூன்றகவற்று. எ-து. ஆசிரியப்பாவிற்கு மூன்றடியேசிறுமை. எ-து. எள்ளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகும், எ-து. கலிப்பாவிற்குநான்கடியேசிறுமை, எ-து. இழிபு. எ-து. நான்குபாவிற்குஞ்சிறுமை. எ-து. உரைப்போருள்ளக்கருத்தினளவேபெருமை. எ-து. நான்குபாவிற்கும்பெருமைக்கெல்லை பாடுவோனது பொருண்முடிவுக்குறிப்பே வரையறையில்லை. எ-து. ஒன்போதலைத்தகாரிகையே. எ-து. மகடேமுன்னிலை. எள்ளப்படாக்கலிக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், துள்ளலோசையிற்கிதுவழுவாது நாத்ரீநாலடியான்வருவது தரவுகொச்சக்கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசையிற்கிதுவழுவி நாத்ரீநாலடியான்வருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணரப்படுமெனக்கொள்க. வெள்ளைக்கிரண்டா மகவற்குமூன்று கலிக்கடிநான்கௌளப்படா வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றமிழிபென்று பாக்களைமுறையிற்கூறுதுதலை தடுமாற்றமாகக் காரிகைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின், தலைதடுமாற்றந்தந்துபுணர்ந்துரைத்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாகலின், அன்றியும், மயேச்சுரர்முதலாகியவொரு சாராசிரியர்வஞ்சிப்பாவிரண்டடியானும் வரப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சுரிதகமாய் வரப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. என்னை “வெண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, துண்பாவுணர்ந்தோர்துவலுங்காலை, யிரண்டுமூன்றுநான்குமிரண்டிந், திரண்டவடியின்சிறுமைக்கெல்லை” என்றெடுத்தோதிய மயேச்சுரர் வஞ்சிச்சிறுமைக்குக் காட்டும்பாட்டு “பூந்தண்சினைமலர் மல்கியபொழிந்பிண்டி, வேந்தன்புகழ்பரவாதவர்வினைவெல்லார்” அதனால், “அறிவனதழியினைபரவிப், பெறுகுவர்யா

† பூர்வமென்றும்பாடம்.

வரும்பிறவியினெறியே” இதனை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியா
மாறுகண்டுகொள்க. என்னை “ஒருதொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிரு
தொடைமூன்று மடியினிழிந்து, வருவனவாசிரிய மில்லெனமொழிப, வஞ்சி
யும்பா வழக்கினவாகும்” “நான்காமடியினு மூன்ற்தொடையினுந், தாழ்ந்
துகலிப்பா தழுவுதலிலவே” “உரைப்போர்குறிப்பினை நீக்கிப்பெருமை, வரை
த்தித்துணையென வைத்துறையில்லென், றுரைத்தனர்மாதோ வுணர்ந்திசினோ
ரே” என்றார் காக்கைபாடினியார். (105)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின்முதுக்குறைந்தாங்குறையாக்கலியின்
திறத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை
புறத்தாழ்கருமென்குழற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே.

இ-கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புண
ர்த்துற்று. அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அறத்தாறிது
வென வேண்டாதிவிகை, பொறுத்தானோரீந்தா னிடை” இஃதிரண்டடியா
ன் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபுகுறித்தாங்குரைப்பின்
முதுக்குறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுக்குறைந்தனளே முதுக்குறைந்தனளே,
மலையனொள்வேற்கண்ணி, மூலையுமவாராமுதுக்குறைந்தனளே” இஃதுமூன்ற
டியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு குறையாக்கலியின்றிறத்தாறி
து செல்வப்போர். எ-து. க-பா. “செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்-மருமம்பா
ய்ந்தொளித்ததே” இஃதுநான்கடியாற்கலிப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு. செ
ங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை. எ-து. வ “செங்கண்மேதிகருமபுழக்கி, அங்கனீ
லத்தலரருந்திப், பொழிற்காஞ்சிந்ழற்றுயிலும், செழுநீர்நல்வயற்கழனிபூரன்,
புகழ்தலாருப்பெருவண்மையனே” இஃதுமூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச்சி
றுமைவந்தவாறு. புறத்தாழ்கருமென்குழற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே. எ-து.
மகடேமுன்னிலை ஆங்கு-அசை. (106)

எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுத்தொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமுரணடிதோறுமுதன்மொழிக்கண்
அழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை,
கூழைமோனை, மேற்கதுவாய்மோனை, கீழ்க்கதுவாய்மோனை, முற்றுமோனை,
எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉவியைபு, கூழையியை
பு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு, எ-ம். அடியெது
கை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை,
மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை, எ-ம். அடிமுர
ண், இணைமுரண், பொழிப்புமுரண், ஒருஉமுரண், கூழைமுரண், மேற்கது
வாய்முரண், கீழ்க்கதுவாய்முரண், முற்றுமுரண். எ-ம். அடியளபெடை, இ
ணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை,
மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை. எ-ம். அந்

தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை. எ-ம். கிடந்த தொடையும, தொடைவிகற்புமாமாறுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் - இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று. எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனை. எ-து. அடிதோறு முதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடையெனப்படும்-எ-து. எழுவாயெனினும், ஆதியெனினும், முதலெனினுமொக்கும். மோனையெனினும், முதற்றொடையெனினுமொக்கும். இறுதியியை பு. எ-து. அடிதோறுமிறுதிக்கண்ணின்றவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடையெனப்படும். எ-து. இரண்டாம்வழுவாவெழுத்தொன்றினெதுகை. எ-து. அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடையெனப்படும். எ-து. மாதே-எ-து-மகடீஉமுன்னிலை. இரண்டாமெழுத்தொன்றினெதுகையென்னு அ வழுவாவெழுத்தென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாந்தம்முளொத்த வளவினவாய்வந்துகட்டென்பதற்குப்பட்டென்பதல்லது பாட்டென்பதெதுகையாகாது - காட்டென்பதற்குப்பாட்டென்பதல்லது பட்டென்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க. மறுதலைத்தமொழியான்வரினு முரண்-எ-து-அடிதோறுமுதற்கட்சொல்லானும், பொருளானுமறுதலைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரண்டொடையெனப்படும். எ-து. மொழியான்வரினுமென்றவும்மையாற் பொருளான்வரினுமென்பதாயிற்று. அடிதோறும் - எ-து- மத்திமதீபமெனக்கெனக்கொள்க. முதன்மொழிக்கண்ணழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே-எ-து-அடிதோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றானுமளபெடுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்-எ-து. அழியாதென்றுமிகுத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையும், தம்முளொன்றிவரத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொடைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையும், தம்முண்மறு தலைப்படத்தொடுப்பினு மிழுக்காது. என்னை “முதலெழுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுதலா, வஃதொழித்தொன்றினாகுமென்ப” என்றார் பல்காயனார். “இறுவாயொப்பினஃ தியைபெனமொழிப” என்றார் கையனார். “மொழியினும் பொருளினுமுரணுதன்முரணே” என்றார் தொல்காப்பியனார். “அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடையொன்றும்” என்றார் நத்தத்தனார். (௨௬)

அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதியடிமுழுதும

வந்தமெர்ழியேருவதிரட்டைவரன்முறையான்

முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்

செந்தொடைநாமம்பெறுநறுமென்சூழற்றேமொழியே

இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொடையுமாமாறுணர்த்து-ற்று. அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதி-எ-து. அடிதோறுமிறுதிக்கண்ணின்ற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அடியானுமற்றையடிக்காதிதாகத்தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையெனப்படும்-எ-து. அடிமு

முதம்வந்தமொழியே வருவதிரட்டைவரன்முறையான்-எ-து. ஓரடிமுழுதும், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பது இரட்டைத்தொடையெனம்படும்-எ-து. வரன்முறையானென்றுமிகுத்துச்சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது - நாற்சீரின் மிக்குவரப் பெருதெனக்கொள்க. முந்தியமோனைமுதலா முழுதுமொவ்வாதுவிட்டாற்செந்தொடை நாமம்பெறும். எ-து. மேற்சொல்லப்பட்ட மோனைமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலாது, வேறுபடத்தொடுப்பது செந்தொடையெனப்படும். எ-து. முந்தியமோனையென்று சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீருந் தம்முண்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமென்குழற்றேமொழியே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. என்னை. “அடியஞ்சீருமசையுமெழுத்து, முடிவுமுதலாச்செய்யுண்மொழியினீ, தந்தாதித்தொடையென்றதைவெண்ணீம்”. என்றார் நத்தத்தனார். “ஒருசொல்லடிமுழுதும்வருவதிரட்டை” என்றார் மயேச்சுரார். “சொல்லியதொடையொடுவேறுபட்டியலிற், சொல்லியற்புலவரதுசெந்தொடையென்ப” என்றார் தொல்காப்பியனார். “அசையினுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாவதுசெந்தொடைதானே” என்றார்காக்கைபாடினியார்.

(யஎ)

மாவும்புண்மோனையியைபின்னகைவடியேரொதுகைக்

கேவின்முரணுமிருள்பரந்தீண்டளபாஅவளிய

ஒவிலந்தாதிபுலகுடனொமொக்குமேயிரட்டை

பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்பணிமொழியே.

இ-கை. அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளான்வந்த விலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்து-எ-று. மாவும்புண்மோனை-எ-து. ஆ. “மாவும்புள்ளும் வதி வயிற்படர, மாநீர்விளிந்த பூவுங்கும்ப, மாலைதொடுத்தகோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளின்னுயிர்ப்புறத்திதுத்தற்றே.” இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொன்றி வரத்தொடுத்தமையான் அடிமோனைத்தொடை. எ-று. இயைபின்னகை. எ-து. ஆ. “இன்னகைத்துவரவாய்க்கிளவியுமணங்கே, நன் மாமேனிச்சுணங்குமாரணங்கே, ஆடமைத்தோளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைக்கணு மணங்கே, திருறுதற்பொறித்த திலதமுமணங்கே” இஃதடிதோறுமிறுதிச்சீரொன்றிவரத்தொடுத்தமையான் அடியியைபுத்தொடை. எ-று. வடியேரொதுகைக்கு. எ-து-இ-வெ. “வடியேர்கண்ணீர்மல்கவான்பொருட்க ட்சென்றார், கடியார்கணங்குமாய்காணர்கொல்காட்டின், இடியின்முழக்கஞ் சியீர்ங்கவுள்வேழம், பிடியின்புறத்தசைத்தகை.” இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத்தொடை. எ-று. ஏவின் முரணுமிருள்பரந்து-எ-து-ஆ. “இருள்பரந்தன்னமாநீர்மருங்கில், நிலவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இரும்பினன்னகருங்கோட்டுப்புண்ணை, பொன்னினன்ன னுண்டாதிதைக்கும், சிறுகுடிப்பரதவர்மடமகள், பெருமதர்மழைக்கணுமுடையவாலணங்கே” இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணே மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையான் அடிமுரண்டொடை. எ-று. ஈண்டளபாஅவளிய-எ-து. ப-வெ. “ஆஅவளியவலவன்றன்பார்ப்பினே, டீஇரினாயுக்கொண்டா

னைப்பள்ளியுட், உத்தரையலைப்பத்துஞ்சாதிறைவன்றோள், மேவலைப்பட்ட
நம்போனறுதுதால், ஒலவுழக்குந்துயர்” இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணையளபெ
யித்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவி
லந்தாதியல்குடனும்-எ-து-ஆ. “உலகுடன்விளக்குமொளிதிகழவிர்மதி, மதந
லனழிக்கும் வளங்கெழுமுக்குடை, முக்குடைநீழற்பொற்புடையாசனம், ஆ
சனத்திருந்த திருந்தொளியறிவன், ஆசனத்திருந்ததிருந்தொளியறிவனை, அறி
வுசேருள்ளமோடருந்தவம்புரிந்து, துன்னியமாந்தரீதெனப், பன்னருஞ்சிற
ப்பின்விண்மிசையுலகே” இஃது. நான்கந்தாதித் தொடையும் வந்தசெய்யுள்.
ஒக்குமேயிரட்டை-எ-து-இ-சு-வெ. “ஒக்குமேயொக்குமேயொக்குமேயொக்
கும், விளக்கினிற்சிறெறி யொக்குமேயொக்கும், ருளக்கொட்டிப்பூவினிறம்”
இஃதோரடிமுழுதுமொருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொ
டை-எ-று. பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்-எ-து-ஆ. “பூத்தவெங்கை
வியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாடன். நன்னுதற்கொடிச்சிமனத்தகத்தோ
னே” இதுமோனைமுதலாகிய தொடையும், தொடைவிகற்பமும்போலாதுவே
றுபடத்தொடுத்தமையாற்செந்தொடை-எ-று. பணிமொழியே. எ-து. மகரே
உ முன்னிலை. (மடி)

இருசீர்மிசையிணையாகும்பொழிப்பிடைபிட்டொருவாய்

• இருசீரிடையிட்டதிரிலிகுழைமுதலிறுவாய்

வருசீரயலிலமேல்கீழ்வகுத்தமைதீர்கதுவாய்

வருசீர்முழுவதுமொன்றின்முற்றமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகியமுப்பதைத்தந்துதொடைவிகற்பமுமாமாறு
ணர்த்து-ற்று. இருசீர்மிசையிணையாகும்-எ-து- முதலிருசீர்க்கண்ணும் மோ
னைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது இணையெனப்படும்-எ-று. பொழிப்பிடைபிட்டி-
எ-து- முதற்சீர்க்கண்ணும், மூன்றாஞ்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுப்பதுபொழிப்பெனப்படும்-எ-று. ஒருவாயிருசீரிடையிட்டது-எ-து-நடு
விரசீர்க்கண்ணினிற் முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனை
முதலாயினவரத்தொடுப்பது ஒருஉவெனப்படும்-எ-று. ஈறிவிகுழை-எ-து- இ
றுதிச்சீர்க்கணினிற் பொழிந்தமூன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்
தொடுப்பதுகூழையெனப்படும்-எ-று. முதலிறுவாய்வருசீரயலிலமேல்கீழ்
வகுத்தமைதீர்கதுவாய்-எ-து- முதலயற்சீர்க்கணினிற்யொழிந்தமூன்றுசீர்க்க
ண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும், ஈற்றய
ற்சீர்க்கணினிற்யொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடு
ப்பதுகீழ்க்கதுவாயென்றும், சொல்லப்படும்-எ-று. இதுநிரலிறையெனக்கொள்
க.என்னை “கடையயன்முதலயல்கதுவாய்கீழ்மேல்” என்றார்அவிரயனார் முதல
யற்சீர்க்கணில்லாததனைக்கீழ்க்கதுவாயென்றும், ஈற்றயற்சீர்க்கணில்லாதத
மேற்கதுவாயென்றும், வேண்டினார்கையனார்முதலாகிய ஒருசாராசிரியரொ
ன்பதறிவித்தற்குமைதீர்கதுவாயென்று விதப்புரைத்தானெனக்கொள்க. வரு
சீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்ப-எ-து-எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமு
தலாயினவரத்தொடுப்பது முற்றெனப்படும். எ-று. மற்றவையே. எ-து. இ

ணைமோனை முதலியமுப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும்-எ-து. இது இறுதி விளக்கெனக்கொள்க. சீர்முழுதுமொன்றின்முற்றமுமென்னுது வருசீரொன்றுசிறப்பித்தவதனால், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும், அளவடிக்கண்ணேவழங்கப்படுமென்பதூஉம், இணையியைபுமுதலாகிய ஏழு விகற்பமும், இறுதிச்சீரோமுத்திராகக்கொண்டு வழங்கப்படுமென்பதூஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. என்னை. “இருசீர்மிசைவரத்தொடுப்பதினையே, முதலொடுமுன்றூஞ் சீர்த்தொடைபொழிப்பே, சீரிரண்டிடைதபத்தொடுப்பதொருஉத்தொடை, மூவொருசீருமுதல்வரத்தொடுப்பது, கூழையென்மனார் குறியுணர்ந்தோரே” “முதலயற்சீரொழித் தல்லன்மூன்றின், மிசைவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயே” “ஈற்றயற்சீரொழித்தெல்லாந்தொடுப்பது, கீழ்க்கதுவாயின் கிழமையதாகும்” “சீர்த்தொறுந்தொடுப்பதுமுற்றெனப்படுமே” (யக)

மொனைவிகற்பமணிமலர்மொய்த்துடனாயியைபிற்

கேனையெதுகைக்கினம்பொன்னினன்னவினிமுரணிற்

கானவிகற்பமுஞ்சிறடிப்பேரதளபெடையின்

தானவிகற்பமுந்தாட்டாஅமனையென்பதாழ்குழலே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பங்களால் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனினைப்புணர்த்து-ந்து. மோனைவிகற்பமணிமலர். எ-து-ஆ. “அணிமலரசோகின் றளிர்நலங்கவற்றி, அரிற்சூரங்கின்கணியரற் றுஞ்சிறடி, அம்பொற்கொடிஞ்சிறநிந்தேரகற்றி, அகன்றவல்குலந்துண்மருங்குல், அரும்பியகொங்கை யவ்வனையமைத்தோள், அவிர்மதியனைய திருநுதலரிவை, அயில்வேலனுக்கியம்பலைத்தமர்ந்த, கருங்கயனெடுங்கணைக்கமென், திருந்தியசின்றையைத்திறைகொண்டனவே” இதனுள்ளிணைமோனைமுதலாகிய ஏழு விகற்பமும்முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. மொய்த்துடனாயியைபிற்கு-எ-து-வ. “மொய்த்துடன்றவமுமுகிலேபொழிலே, மற்றதனயலே முத்துறழ்மணலே, நிழலே யினியத நயலதுகடலே, மாதர்நகிலேவல்லேயியலே, வில்லேநுதலேவேற்கண்கயலே, பல்லேதளவம்பாலேசொல்லே, புயலே குழலேமயிலேயியலே, அதனால், இவ்வயினிவ்வுருவியங்கலின், எவ்வயினோருமிழ்ப்பர்தநிறையே.” இதனுள் இணையியைபு முதலியவேழுவிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஏனை யெதுகைக்கினம்பொன்னினன்ன-எ-து-ஆ. “பொன்னினன்ன பொறிசுணங்கேந்திப், பன்னருங்கோங்கி னன்னலங்கவற்றி, மின்னிவ ரொளியடந்தாங்கிமன்னிய, நன்னிறமென்முலை மின்னிடையருத்தி, என்னையுமிடுக்கண் மின்னுவித்தின்னடை, அன்னமென்பெடை போலப்பன்மலர்க், கன்னியம்புன்னை யின்னிழற்றுன்னிய, மயிலேசாயல்வாணுதல், அயில்வேலுண்கணம்மறிவுதொலைத்தனவே.” இதனுள்ளியெதுகை முதலாகியவேழுவிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்டுகொள்க. இனி முரணிற் கானவிகற்பமுஞ் சிறடிப்பேரது-எ-து-ஆ. “சிறடிப்பேரகல்குலொல்குபு, சுருங்கியதுசுப்பிற்பெருகுவடந்தாங்கிக், குவிந்து சுணங்கரும்பிய கொங்கைவிரிந்து, சிறியபெரிய நிகர்மலர்க்கோதைதன், வெள்வனைத்தொருஞ்சேயரிக்கருங்கணும், இருக்கையுநிலையுமேந்தெழிலியக்கமும், அவர்வாய்த்தீஞ்

சொலு முவந்தெனைமுனியாது, என்றுயின்னணமாகுமதி, பொன்றிகழ்நெடு
வேற் போர்வல்லோயே.” இதனுள்ளினைமுரண் முதலாகியவேழுவிதற்பமும்,
முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. அளபெடையின்றானவிகற்பமுந்தாட்
டாஅமரையென்ப-எ-து. “தாஅட்டாஅமரை மலருமக்கிப். பூஉக்குவளைப்
போலுதருந்திக். காஅய்ச்செந்நெற் சுறித்துப்போலும்’மாஅத் தாஅண் மோலு
ட்டெருமை, தேளம்புனலிடைச் சோலுர்பாஅல், மீஇனாஅர்ந்துகளுஞ் சீஇ
ர், ஏஎனாஅநீஇனீஇர், ஊரன்செய்தகேண்மை, ஆய்வனைத்தோளிக்கலராநு
வே. இதனுள்ளியளபெடைமுதலாகிய வேழுவிதற்பமும், முறையானே வந்
தவாறுகண்டுகொள்க. தானவிகற்பமென்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெ
டையும்வரப்பெறும் தாழ்குழலே-எ-து. மகலேமூன்னிகை.

முதலாவதுதுப்பியன்முற்றிற்று.

கந்தமுந்தேனுஞ்சருக்கமுங்காதற்குநில்குறிலே
சந்தமுந்தீரசைதேமார்தண்குன்றந்தண்சீர்திருவும்
கொந்தவிழ்கோதாப்குறடினாவெள்ளைக்கறத்தெழுவாய்
அந்தமுமாவுமிருசீருமோனையுமாமுறுப்பே.

இஃது-உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதனிலைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னும்
ஒண்பாவடிசுறள்சிந்தென்றுரைப்பவொலிமுறையே
திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ளல்
நண்பாவமைந்தநலமிகுதூங்கனறுதுதலே.

என்பதுகாரிகை. இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்பா, வெள்
ளொத்தாழிசை, வெண்பிறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை,
ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலி
விருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், மருட்
பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமா துணர்த்திற்றதலாற் செய்யுளியலென்
னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகை யென்னுத லிற்றோவெனின், வெண்
பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியென்னும் நான்குபாவிற்கும், அடியுமோசையுமா
மாதுணர்த்து-ற்று. வெண்பாவகவல்கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசி
ரியப்பாவும், கலிப்பாவும், நாத்சீரடியான்வரப்பெறும்-எ-து. வஞ்சியென்னு
மொண்பாவடிசுறள்சிந்தென்றுரைப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும்,
முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவார் புலவர்-எ-து. வஞ்சியென்
னு மொண்பாவென்றுசிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவின் ஈற்றடியும், நேரிசை

யாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும், முச்சீரான்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடையடிகள் இரண்டும், பலவும், குறளடியானும் சிந்தடியானும், வரப்பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்போதரங்க ளுறுப்பும், இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்று ங்கொள்க. அராகவுறுப்புகள் நாத்சீரின்மீக்குவருவனவுமுளவெனக்கொள்க. அவைபோக்கித் தத்தம் இலக்கணச்சூத்திரத்துள்ளேகாட்டிதம். என்னை “கலியொடுவெண்பா வகவல்கூறி, னளவடிதன்னு னடக்குமற்றவையே. “சிற்தமிழுறளடி யென்றிரண்டடியான், வஞ்சிநடக்குமவழக்கினையுடைய.” என்ற ராகவின். ஒலிமுறையே திண்பாமலிசெப்பல் சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ள னண்பாவமைந்தநலமிகுதூங்கல்-எ-து-வெண்பா செப்பலோசையான்வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையான்வரும், கலிப்பா துள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான்வரும்-எ-து. நறுதுதலே-எ-து-மகலேமுன்னிலை. திண்பாமலிசெப்பலென்று சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைச் செப்பலும், தூங்கிசைச்செப்பலும், ஒழுகிசைச்செப்பலுமென. என்னை “வெண்சீர்வெண்டளையான்வரும்யாப்பை, யேந்திசைச் செப்பலென்மனாற்புலவர்.” “இயற்சீர்வெண்டளையான்வரும்யாப்பைத், தூங்கிசைச்செப்பலென்மனாற்புலவர்.” “வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமு, மொன்றியபாட்டே யொழுகிசைச்செப்பல்.” என்ற ராகவின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-வெ- “யாதானாடாமாலுராமாலென்னொருவன், சாந்துணையுங்கல்லாதவாறு” இதுவெண்சீர்வெண்டளையான்வந்தமையால் ஏந்திசைச்செப்பலோசை-வெ. “பாலொடு-வாலெமிறுதியநீர்” இது இயற்சீர்வெண்டளையான்வந்தமையால், தூங்கிசைச்செப்பலோசை-வெ “கொல்லான்புலாலைமறுத்தானைக்கைகூப்பி, எல்லாவுயிருந்தொழும்” இது இரண்டுதனையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுகிசைச்செப்பலோசை. சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அகவலோசைமூன்றுவகைப்படும் ஏந்திசையகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுகிசையகவலுமென. என்னை “நேர்நேரியற்றளையான்வருமகவலு, நிரைநிரையியற்றளையான்வருமகவலு, மாயிருதனையுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தறுங்கலொழுகலென்றிவை, யாய்ந்தநிரைநிறையாகுமென்ப” என்ற ராகவின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ “போதுசாந்தம்-துன்னுவாரே” இதுநேரொன்றாசிரியத்தளையான்வந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ “அணிநிழல்-பரிசுறுப்பவரே.” இதுநிரையொன்றாசிரியத்தளையான்வந்தமையால் தூங்கிசையகவலோசை. ஆ “குன்றக்குறவன்-சுணங்கே.” இது இரண்டுதனையும் விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசையகவலோசை. சென்றோங்குதுள்ளலென்று சிறப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைத்துள்ளலும். அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென. என்னை “ஏந்திசைத்துள்ளல்கலித்தளையியின், வெண்டளையதன்னை யென்றிரண்டியையி, னென்றியவகவற்றுள்ளலென்றோதுப” “தன்றளையிதனை யென்றிவையனைத்தும், பொருந்திவரினேபிரிந்திசைத்துள்ளல்” என்ற ராகவின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-க. “முருகவிழ்தாமரைமலர்மீமன்முடியிமையோர்புடைவரவே, வருசினநாதருமறைநூல்வழிபிழையாமனமுடையார், இருவினைபோய்விழமுனியாதெ

திரியகாதியையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே” இதுகலித்தனையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளலோசை-க- “செல்வப்போர்-ஒளித்ததே” இது வெண்சீர்வெண்டனையும், கலித்தனையும், விரவி வந்தமையால் அகவற்றுள்ளலோசை-க-“குடநிலைத்தண்புறவிற்கோவலொடுத்தார்ப்பத், தடநிலைப்பெருந்தொழுவிற்றகையேறுமரம்பாய்ந்து, வீங்குமணிக்கயிறோரிதுத்தாங்குவனத்தேறப்போய்க், கலையினொடுமுயலிரியக்கடிமுல்லைமுறுவலிப்ப, எனவாந், காணொடுபுல்லிப்பெரும்புதன்முனையும், கானுடைத்தவர்தேர்சென்றவாறே” இதுபலதனையும் விரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை. நண்பாவமைந்தநலமிதுதாங்கலென்று சிறப்பித்தவதனால், தாங்கலோசை மூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைத்துங்கலும், அகவற்றுங்கலும், பிரிந்திசைத்துங்கலுமென. என்னை “ஒன்றியவஞ்சித் தனையேவரினு, மொன்றுவஞ்சித்தனையேவரினு, மென்றிவையிரண்டும் பிறவுமயங்கினு, மேந்தலகவல் பிரிந்திசைத்துங்கலென், ருய்ந்தநிரனிறையாகுமென்ப என்றாராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-வ “வினைத்திண்பகைவிழச்செற்றவன், வனப்பங்கயமலர்த்தாளினை, நினைத்தன்பொடுதொழுதேத்தினர், நானும், மயலார்நாதகதிமருவார், பெயராமேற்கதிபெறுகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையான்வந்தமையால் ஏந்திசைத்துங்கலோசை-வ “வானோர்தொழுவண்டாமரைத், தேனார்மலர்மேல்வந்தரு, ளானாவருள் கூரறிவனைக், காணார்மலர்கொண் டேத்திவணங்குநர், பலர்புகழ்முத்தி பெறுகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றாதவஞ்சித்தனையான் வந்தமையால் அகவற்றுங்கலோசை “மந்தாநிலம்-மகிழ்ந்தே” இதுபலதனையும் விரவிவந்தமையார் பிரிந்திசைத்துங்கலோசை. (க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்ககவற்குதாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்றுகலிக்கரிதாயகண்ணார்கொடிபோலதுளங்கிடைமாதேசுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கை. அவ்வுடிகளானும், ஒசைகளானும்வந்த இலக்கியங்கட்குமுதனினைப்புணர்த்து - ந்று. வளம்படவென்பது.வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளம்படவேண்டாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோகமவரவரற்றான், விளங்காய்திரட்டினுரில்லைக்களங்கனியைக்,காரொனச்செய்தாருமில்”இஃதளவடியானும், செப்பலோசையானும், வந்தஇன்னிசைவெண்பா. அகவற்குதாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்று -எ-து- “செங்களம்படக்கொன்றவுணர்த்தேய்த்த, செங்கோலம்பின்செங்கோட்டியானை, கழறொடஇசையெக்குன்றம், குருதிப்பூவின்சூலைக்காந்தட்டே”இஃதளவடியானும், அகவலோசையானும்வந்த நேரிசையாசிரிப்பா. கலிக்கரிதாய-எ-து- “அரிதாயவரனெய்தியருளியோர்க்களித்தலும்,பெரிதாயபகைவென்றுபேணுரைத்தெறுதலும்,புரிவமர்காதலிப்புணர்ச்சியுந்தருமெனப், பிரிவெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநங்காதலர், வருவர்கொல்வயங்கிழாய்வலிப்பல்யான்கேளுநீ” இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின்றி யழலன்னவெம்மையாற், கடியவேகனங்குழாய்காடென்றாரக்காட்டிள், அடியடிக்கயந்தலைக்கலக்கியசின்னீரைப், பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிநெனவு முரைத்தனோ.

இன்பத்தினிகந்தொரீஇ யிலைதீய்ந்தவுலவையால், துன்புறுஉந் தகையவேகா
 டென்றரக்காட்டிள், அன்புகொண்மடப்பெடை யசைஇயவருத்தத்தை, மெ
 ன்சிறகராலாற்றும்புறவெனவுமுறைத்தனரோ, கன்மிசைவேய்வாடக்களைகதிர்
 தெறுதலால், துன்னருஉந் தகையவேகாடென்றரக்காட்டிள், இன்னிழலின்
 மையால் வருந்தியமடப்பிணைக்குத், தன்னிழைக்கொடுத்தளிக்குங் கலையெ
 னவுமுறைத்தனரோ. இவைமூன்றுந்தாழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல். இளை
 நலமுடையகானஞ்சென்றோர், புனைநலம்வாட்டுந் ரல்லர்மனைவயிற், பல்லிய
 ம்பாங்கொத்திசைத்தன, நல்லெழி லுண்கணுமாமிமாலிடனே.” இதுசுரிதகம்.
 இஃதளவடிபானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால் நேரிசையொத்தா
 ழிசைக் கலிப்பா. கண்ணுர்கொடிபோற் றுளங்கிடைமாதே-எ-து - மகேஉமு
 ன்னினை. சுறமற்தொன்னலத்தின்புலம்பென் றுளங்கொடுநாவலரோதினார் வ
 ள்சிக்குதாரணமே எ-து “சுறமறிவனதுறையெல்லாம், இறவீன்பனவில்லெ
 ல்லாம், மீன்றிரிவனகிடங்கெல்லாம், தேன்றமுழவனபொழிலெல்லாம், எனவா
 ங்கு, தண்பனைதழீஇயவிருக்கை, மண்கெழுநெடுமதினமன்னனாரோ.” இஃதி
 ருசிரடியானும், துளங்கலோசையானும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்சிப்பா.
 “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்பத் தொடித்தோண்மேல், பன்னலத்தகலந்தொ
 லையப்பரிவெய்தி, என்னலத்தகையிதுவென்னவெழில்காட்டிச், சொன்னலத்
 தகைப்பொருள்கருத்தினிற்சிறந்தாங், கெனப்பெரிதும், கலங்குரொய்திவிடு
 ப்பவும், சிலம்பிடைச்செலவுஞ்சேணிவந்தற்றே” இதுமுச்சீரடியானும், துங்
 கலோசையானும், வந்தமையாற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா. உதாரணமே யென்பது
 இறுதிவிளக்காகக்கொள்க.

சாடிவெண்பாக்குறள்குறட்பாவிரண்டாபிடைக்கட்

சிரியவான்றனிச்சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசைகுன்றா

தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும்வருவதுண்டேல்

நேரிசையாகுநெரிசரிபூங்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, பஃ
 ரெடைவெண்பா, நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா
 எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இளைக்குறளாசிரியப்பா, நிலைமண்டிலவாசிரியப்
 பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா, எ-ம். நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா,
 அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, க
 லிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா, தரவினைக்கொச்சகக்
 கலிப்பா, சிஃருசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, பஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்
 கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, எ-ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடிவஞ்சிப்பா, எ-ம்.
 புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. கைக்கிளைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா,
 செவியறிவுறுஉமருட்பா, எ-ம். கிடந்தபாவிசுந்தங்களுட்செப்பலோசையு
 டைத்தாய், ஈற்றடிமுச்சீராய், ஏனையடிநாற்சீராய், வெண்சீரும், இயற்சீரும்
 வந்து, வெண்டளைதட்டு, வேற்றுத்தளைவிரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள். மல
 றென்னும் வாய்பாட்டாலிதும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓ
 சையானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவானெடுத்ததுக்கொண்டார். அவற்றுள்,

இக்காரிகை, குறள்வெண்பாவும், நேரிசைவெண்பாவு மாமாறுணர்த்துற்று ஈரடிவெண்பாக்குறள்-எ-து - இரண்டடியான்வரும்வெண்பாகுறள்வெண்பா வெண்ப்படும் - எ-று. என்னை. “தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குற ளின்பெயர்க்கொடைகொள்ளப்படுமே” என்றார்க்கைபாடினியார். “உருவுக ண்டெள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க், கச்சாணியன்னருடைத்து” “உ டையார்முன்னில்லார்போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடையகோகல்லாதவர்” இவையி ரண்டடியான் இரண்டிவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும் வந்தகுறள்வெ ண்பா. குறட்பாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவான்றனிச்சொல்லடிமூய்ச் செப் பலோசை குன்று தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பபாயும் வருவதுண்டேனேரிசை யாகும்-எ-து- இரண்டிகுறள்வெண்பாவாய்நடுவுமுதற் றெடைக்கேற்றதனிச் சொல்லாஸ்டிரமிச், செப்பலோசைவழுவாதுமுதலிரண்டடியும், ஒருவிகற்ப மாப்க், கடையிரண்டடியு மற்றொருவிகற்பமாய்வரினும், நான்கடியும், ஒருவிக த்பமாய்வரினும், இருகுறனேரிசைவெண்பாவெண்ப்படும்-எ-று. வ-று. “தட மண்டிதாமரையின்றிதாடலவன், இடமண்டிச்செல்வதனைக்கண்டு, பெடை னெண்டு, பூதிக்கதவடைக்கும் புத்தாரோபொய்கடிந், தாழிநடாயினார்” “அரியவரைகீண்காட்டுவார்யாரோ, பெரியவரைவயிரங்கொண்டு, தெரியில், கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார், பெரியவரைவயிரங்கொண்டு.” இவை இரண்டிகுறள்வெண்பாவாய் நடுவுமுதற்றெடைக்கேற்றதனிச்சொல்லா னடிநிரமிச் செப்பலோசைவழுவாது இரண்டிவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்ப த்தானும்வந்த இருகுறனேரிசைவெண்பா. சீரியவான்றனிச் சொல்லடிமூயெ ன்று சிறப்பித்தவதனால், முதற்குறட் பாவினோடு தனிச்சொல்லிடை வேறு பட்டுவிட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப்படப்பற் ருசிட்டுவிளக்கினுற்போல, முதற்குறட்பாவினின்றுதிக்கனென்றும், இரண்டும் அசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டிவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானு ம் வருவனவுமுள், அவைஒருசாராசிகடையேரிசைவெண்பா வெண்க்கொள்க. வ-று. “தாமரையின்றிதாடித்தண்டிவலைச்சேறனைந்து, தாமரையினுற்றமேதா னுறும், தாமரைபோற், கண்ணன்முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென், க ண்ணர்வஞ்செய்யுங்கருத்து” “கருமமுமுள்படாப்போகமுந்துவ்வாத், தருமமு ந்தக்கார்க்கேசெய்யா, ஒருநிலையே, முட்டின்னிமூன்று முடியுமே லஃதென்ப, பட்டினம்பெற்றகலம்” இவைமுதற் குறட்பா விறுதிக்கண் ஈரசையானும், ஓரசையானும், ஆசிட்டு இரண்டு விகற்பத்தான்வந்த, ஆசிகடையேரிசைவெண் பா. “ஆர்த்தவறிவினராண்டினைருராயினும், காத்தோம்பித்தம்மையடக்குப, மூ த்தொறுஉம், தீத்தொழிலைகனித்திரிதந்தெருவைபோற், போத்தரூர்புல்லறி வினார்” “வஞ்சியேனென்றவன்றனாருணாத்தான்யானுமவன், வஞ்சியானென் பதனால்வாய்நேர்ந்தேன். வஞ்சியான், வஞ்சியேன்வஞ்சியேனென்றுரைத்து ம்வஞ்சித்தான், வஞ்சியாய்வஞ்சியார்கோ” இவை முதற்குறட்பாவின் இறுதி க்கண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டு ஒருவிகற்பத்தான்வந்தஆசி டையேரிசைவெண்பா. *நெரிசரிபூங்குழனேரிழையே-எ-து - மகடேமுன்னிலை. வெண்பாவகவல் கலிப்பாவளவடி வஞ்சியென்னுங் காரிகையுள், வெண்பா செப்பலோசையான் வருமென்றும், நண்டுஞ்செப்பலோசை குன்றுதென்றுங்

கூறியது-கூறியதுகூற்றிற்குகாது. என்னை “கூறியதுகூற்றினுக்குற்றமில்லை, வேறொருபொருளைவிளக்குமாயின்” என்றாகலின் ஒருசார்பிறபநக்களைத்தத்தம் உதாரணவாய்பாட்டால்ஒசையூட்டும்பொழுது, தத்தமோசையிற்சிறிதுவழுவிவருவனவுளவாயினும், வெண்பாவிற்சுச்சிறிதும் செப்பலோசைவழுவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற் பொருட்டாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவழுவிவந்தநேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களைஒருபுடை யொப்புமைநோக்கி வெண்திறைப்பாற்பித்துவழங்கினும், இழுக்காதென்பதறிவித்தற் காகவுமெனக்கொள்க-என்னை “தத்தம்பாவினத்தொப்பினுங்குறையினு, மொன்றொன்றொவ்வாவேற்றுமைவகையாற், பாத்தம்வண்ணமேலாவாயிற், பண்போல்விகற்பம்பாவினத்தாகும்” “குறட்பாவிரண்டடி நால்வகைத்தொடையான், முதற்பாதனிச்சொலினடிமுடியிரண்டு, விகற்பினடப்பனநேரிசைவெண்பா” என்றாவறியார். “இரண்டாமடியினதீரொருஉவெய்தி, முரண்டவெதுகையதாயினுமாகா, திரண்டிதுணியாவிடைநனிபோழ்து, நிரந்தடிநான்கின் நேரிசைவெண்பா.” என்றார்காக்கைபாடினியார்.

உருவுகண்டெள்ளாவுடையார்குறண்மடவாய்தடமண்
டரியவகைகீண்டிருகுறனேரிசைதாமரையின்
கருமமுமார்த்தவும்வஞ்சியுங்காமர்தனிச்சொன்முன்னு
நெரிதுண்கருங்குழனேரிழையாசிட்டநேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசுடைநேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களைமுதலினைத்துக்கொள்க.

(ங)

ஒன்றும்பலவும்விகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல்
இன்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னுமடிபலவாய்ச்
சென்றுநிகழ்வபஃறொடையாஞ்சிறைவண்டினங்கள்
துன்றுங்கருமென் குழற்றுடியேரிடைத்துமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவுமாமாறுணர்த்துற்று. ஒன்றும்பலவும் விகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொ லின்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னும்-எ-து-ஒருவிகற்பத்தானும், பலவிகற்பத்தானும், வந்துநான்கடியாய்த்தனிச்சொல்லில்லாமல் நடப்பினஃதின்னிசைவெண்பாவெனப்படும்-எ-று-வ-று. “வைகலும்வைகல்வரக்கண்டுமஃதுணரார், வைகலும்வைகலைவகுமென்றின்புறுவர், வைகலும்வைகற்றம்வாழ்நாண்மேல்வைகுதல், வைகலைவைத்துணராதார்” “துகடர்பெருஞ்செல்வந்தோன்றியக்காற்றொட்டுப்பகடுநடந்தகூழ்பல்லாரோடுண்க, வகடுறயார்மாட்டுநிலலாதுசெல்வம், சகடக்காற்போலவரும்” இவைநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒருவிகற்பத்தான், வந்தஇன்னிசைவெண்பா, “கடற்குட்டம்போழ்வர்கலவர்படைக்குட்டம், பாய்மாவுடையானுடைக்கிற்குந்தோமில், தவக்குட்டந்தன்னுடையானீந்துமைக்குட்டம், கற்றுகடந்துவிடும்” “இன்றுகொலன்னுகொலென்னுகொலென்னுது, பின்மையேரின்றதுகூற்றமென்றெண்ணி, ஒருவுமின்றியவையொல்லும்வகையான், மருவுமின்மாண்டாரதம்” இவை நான்கடியாய்த்தனிச்சொல்லின்றிப்

பலவிதப்பத்தான்வந்தஇன்னிசைவெண்பா-ஒன்றல்லவைபல பலவெண்பா துதமிழ்நடையாகலின். என்னை “ஒன்றல்லவைபல தமிழ்நடைவடநூ, விரண்டல்லவைபலவென்றிசிஞோ” என்றாராகலின், துன்னுமென்றுமிருத்துச்சொல்லியவதனால், இரண்டாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெற்று இரண்டிலிகற்பத்தான் வருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்றுவருவனவும், பிறவாற்றாளுநேரிசைவெண்பாவிற்கிதுவேறுபட்டிருநான் கடியான்வருவனவும், இன்னிசைவெண்பா வெண்ப்படும் - வறு- “அங்கண் விசும்பினகனிலாப்பாரிக்குந், திங்களுஞ்சான்றோருமொப்பர்மந், நிற்கன், மறுவாற்றுஞ்சான்றோரூஃதாற்றார்தெருமந்து, தேய்வொருமாகுதின்” “மலிதேரான் கச்சியுமாகடலுந்தம்முள், ஒலியும் பெருமையு மொக்கு, மலிதேரான், கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடல்படுவ வெல்லாம்படும்” இவையிரண்டாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- “வளம்படவேண்டா-செய்தாருமில்” இதுமூன்றாமடியினிதுதிதனிச்சொற்பெற்று இரண்டிலிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா. “இன்னுமைவேண்டி ரவொழிக, இந்நிலத்து, மன்னுதல்வேண்டி னிசைநடுக, தன்னோடு, செல்வதுவேண்டி னறஞ்செய்க, வெல்வது, வேண்டின்வெகுளிவிடல்” இவையடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றுமூன்றுவிகற்பத்தான்வந்தஇன்னிசைவெண்பா- “மழையின் திராநிலத்தார்க்கில்லை, மழையும், தவமிலாநிலவழியில்லை, தவமும், அரசிலாநிலவழியில்லை, அரசனும், இவ்வாழ்வாநிலவழியில்” இஃதடிதோறுமொருஉத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற்கிதுவேறுபட்டி வந்தமையான இன்னிசைவெண்பா. பிறவும்வந்துழிக்கண்டுகொள்க. என்னை “தனிச்சொற்றழுவலவாகிவிகற்பம், பலபலதோன்றினுமொன்றேவரினு, மிதற்பெயரின்னிசையென்றிசிஞோ” “ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிகற்பாகித்தனிச்சொலின்றியுந், தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பாகியுந், தனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பாகியு, மடியடிதோறுமொருஉத்தொடையடைவது, மெனவைந்தா குமின்னிசைதானே. என்றார்பிறருமெனக்கொள்க. அடிபலவாய்ச்சென்றுநிகழ்வபஃரெடையாம்- எ-து-நான்கடியின்மிக்க பலவடியான்வருவது பஃரெடைவெண்பாவெனப்படும். எ-று. நேரிசைவெண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெண்பாவிற்கும், நான்கடியையுரிமைசொன்னமையான் நான்கடியின்மிக்கபலவடியால் வருமென்பதாற்றலாற் போந்தபொருளெனக்கண்டுகொள்க. வ - று. வையகமெல்லாங் கழனியாவையகத்துச், செய்யகமே நாற்றிசையின்றேயங்கள், செய்யகத்து, வான்கரும்பேதொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின், சாறேயந்நாட்டித்தலையூர்கள், சாறட்ட, கட்டியேகச்சிப்புறமெல்லாங், கட்டியுட், டானேற்றமானசருக்காமாமணியே, ஆனேற்றன்கச்சியகம்” இதுபலவிகற்பத்தான்வந்தஏழடிப்பஃரெடைவெண்பா. “சேற்றுக்கானிலஞ்செருவென்ற வேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற் பகழிபொருகயந், ரோற்றந் தொழில் வடிவதம்முட்டமிமாற்றம், வேற்றுமையின்றியே யொத்தனமாவேடர், ஆற்றுக்காலாட்டியார்கண்” இஃதுஊந்தடியான்வந்த ஒருவிகற்பப்பஃரெடைவெண்பா. “பன்மாடக்கூடம்நுணைநெடுந்தெருவில், என்னைநின்றிரிருவரவருந்

னும், பொன்னோடைநன்றென்றாணல்லளென்பொன்னோடைக், கியானைநன்றெ
ன்றாணமந்நிலையளயானை, எருத்தத்திருந்த விலங்கிலைவேற்றென்னன், நிருத்
தார் நன்றென்றேன்றியேன்” இஃது ஆறடியானவந்த பலவிகற்பப் பஃரொ
டைவெண்பா. இனி ஏழடியின்மிக்கபஃரொடை வெண்பாக்களை யாப்பருங்க
லவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. சென்றுகிழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால், செ
ப்பலோசையிற் சிறிதுவழுவியவந்த பஃரொடைவெண்பாக்களை ஒருபுடையொ
ப்புமைநோக்கிவெண் கலிப்பாற்படுத்தவழங்கினு மிழக்காதென்பதறிவித்தற்
கெனக்கொள்க. சிறைவண்டினங்ககின்றுங் கருமென்குழந்தடியேரிடைத்து
மொழியே-எ-து-மகலேமூன்னிலை. என்னை “தொடையடியித்தனை, யென்னு
ம்வழக்க, முடையதையின்றி யுறுப்பழிவில்லா, நடையது பஃரொடைநாமங்
கொளலே. என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வைகலும்வைகறுகடர்கடற்குட்டமின் றுமங்கண்
எய்துமல்தேர்வளமழையின்னனவின்னிசைபோல்
வையகமெல்லாம்பலவிகற்பேற்றதுசேற்றொருகால்
பையரவல்குற்பன்மாடம்பஃரொடைப்பல்விகற்பே.

இவ்வாசு சூத்திரக்காரிகையின்வழியேஇன்னிசைவெண்பாவிற்கும், பஃ
ரொடைவெண்பாவிற்கும். காட்டிய இலக்கியங்களைமுதலினைத்துக்கொள்க. (சு)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமூன்றின்வந்தால்.

நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுநிகரில்வெள்ளைக்

கோரசைச்சீருமொளிரசேர்பிறப்புமொண்காகுமிற்ற

சீருடைச்சிந்தியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவு
ம், எல்லாவெண்பாவிற்குமீரூமாறுமுணர்த்து- ற்று. நேரிசையின்னிசைபோல
நடந்தடிமூன்றின் வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்-எ-து-நேரிசை
வெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்
தானும், ஒருவிகற்பத்தானும், மூன்றடியானவருவன, நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவெனவும், இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தா
னும், பலவிகற்பத்தானும், மூன்றடியானவருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெ
ண்பாவெனவும் வழங்கப்படும்-எ-து என்னை “நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்
சிந்துமென், நீரடிமுக்காலிருவகைப்படுமே” என்றாராகலின். வ - று. “நற்
கொற்றவாயினறுங்குவளைத்தார்கொண்டு, சுற்றும்வண்டார்ப்பப் புடைத்தா
ளே, பொற்றேரான், பாலைநல்வாயின்மகன்” “அறிந்தானையேத்தியறிவாங்க
றிந்து, சிறந்தார்க்குச் செவ்வனுரைப்ப, சிறந்தார், சிறந்தமையாராய்ந்துகொ
ண்டு” இவை யிரண்டாமடியினிறுதிதனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,
ஒருவிகற்பத்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங்
கொட்டியுந்தீண்டிப், பிறநாட்டுப்பெண்டிர் முடிநாறும்பாரில், அறநாட்டுப்பெ
ண்டிரடி” இது தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா. “சுரையாமுவம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குரீத்துமுயற்குறி
லையென்ப, கானகநாடன்குனை” “முல்லைமுறுவலித்துக்காட்டினமெல்லவே,
சேயிதழக்காந்தடுப்பின்போயினார், திண்டேர்வரவுகாக்குங்கார்” இவைத
னிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பத்தானவந்த இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

தற்கொற்றவாயிலறிந்தானையுறும்பூங்குழலாய்
சொற்பெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சனாயாமுலம்யி
நிற்றற்குரியநுநீலநெய்தலுமூலையுமென்
றெற்றப்படாதன்னிசைச்சிந்திற்கிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண் பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. நிகரில்வெள்ளைக் கோரசைச்சீருமொளிசேர் பிற ப்புமொண்காசுயிற்ற சீருடைச் சிந்தடியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே-எ-து- எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளென்னும் நேரசைச்சீரானும், மலொன்னு நிரா யசைச்சீரானும், காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டிற் குற்றியலுகரமீருகிய நே ரீற்றியற்சீரானும், இற்றமுச்சீரடியேயீற்றடியாவதென்றுதெளிக- எ-து. வெ ண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குற்றியலுகரமீருக வேறுதாரண மெடுத்தோதிய தூஉம், அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறுகாட்டிப்போந்ததூஉம், வெண்பாவினை அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னேசையூட்டும்பொழுது, பிறவாய்பாட்டா னேசை யூட்டலாகாதாகலினெனக்கொள்க. இனியவ்வாற்றுகேசையூட்டிமா து. “பாலொடு- நீர்” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவிளம், கூவிள ம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நான்-என்றேசையூட்டிக. “நன் றியவாரில்-அவலமிலர்” என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா புளிமா கருவிளங்காய் தேமா புளிமா மலர் என்றேசையூட்டிக “மங்கலமெ ன்பமனைமாட்சிமற்றத,னன்கலனன்மக்கட்பேறு” என்பதனை அலகிட்டுமுறை யானேகூவிளம் தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் கா சு என்றேசையூட்டிக “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயு லகு” என்பதனை-அலகிட்டுமுறையானே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தே மா புளிமா புளிமா பிறப்பு என்றேசையூட்டிக, பிறவெண்பாக்களையும், இவ் வாரதலகிட் டோசையூட்டிச்செப்பலோசை வழுவாமற்கண்டுகொள்க. நிகரில் வெள்ளைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், குறள்வெண்பாவினை ஓரடிமுக்காலென் றும், சிந்தியல் வெண்பாவினை ஈரடிமுக்காலென்றும், நேரிசைவெண்பாவினை மூவடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடிமுக்கா லென்றும், பஃரெடைவெண்பாவினைப்பலவடிமுக்காலென்றும், பெயரிட்டுவ ழங்குவ ரொருசாராசிரியனெனக்கொள்க. ஒளிசேர்பிறப்பு மொண்காசுமென் று சிறப்பித்தவதனை காசுபிறப்பென்னும்வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரமீரு கிய நேரீற்றியற்சீரிதுதியாகிய முச்சீரடியானுமிதுவனவுமுள ஒருசார்வெண் பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-து. “மஞ்சகுழ்சோலை மலைநாடமு த்தாலும், அஞ்சொன்மடவார்க்கருள்” இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகர மீருயிற்றவெண்பா. “இனமலர்க்கோதாயிலங்குநீர்ச்சேர்ப்பன், புனைமலர்த்தாரகலம்புல்லு” இதுகாசென்னும்வாய்பாடான் முறியலுகரமீரு யிற்றவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக்கொள்க. என்னை “செப்பலிசையனவெண்பாமற்றவை, யந்தடிசிந்தடியாகலமவ்வடி, யந்தமசை ச்சீராகவும்பெறுமே” என்பதியாப்பருங்கலம். “குற்றியலுகரமுமுற்றியலுகர மும்,பெற்றவாய்பாட்டானின்றிதுமென்ப.” என்றாகலின், “ மாவாழ்புலிவா

ழ்சரமுளவாகமணியிறுவா, யோவாதளபெடுத்துஉங்கெழுஉவுமுதாரணமாய், நாவார்பெரும்புகழ் நத்தத்தர் யாப்பினடந்ததுபோல்; தேய்வா முகரம்வந்தா லியற்சீ ரிங்குச் செப்பியதே” இக்காரிகைச் சூத்திரத்துள் ஓசையூட்டித் தருந்தாவது - மாவாழ்சரம், புலிவாழ் சரமென்னும். வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டுமுள வாகவைத்து ஒருபயனோக்கித்துஉமணி கெழுஉமணி என்றளபெடுத்து நேர் நடுவாகியவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குதாரண மெடுத்துக்காட்டினார் நத்தத்தனார் முத லாகிய பொருசாராசிரியர், அதுவேபோல இந்நூலுடையாருந் தேமா புனி மாவென்னு மிரண்டுநேர்ந்நியற்சீருமுளவாக வெண்பாவினியுதிச்சீர்க்கு உ தாரணவாய்ப்பாட்டானோசையூட்டித் தற்பொருட்டாகக் குற்றியலுகரமீராகிய கா ஸபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டானேர்ந்நியற்சீராக வேறுதாரணமெடுத்தோதி னுரைக்கொள்க.

(௫)

அந்தமில்பாதமளவிரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையாகுந்திருவேயதன்பெயர்சீர்பலவாய்
அந்தங்குறைனவுஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேழ்
சந்தஞ்சிதைந்தகுறஞ்குறளினத்தாழிசையே.

இ-கை. குறள்வெண்பாவின் கினமாகிய துறையும், தாழிசையுமாமாறு ணர்த்து- ற்று. அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந் துறையாகும்- எ-து- இரண்டடியாய்த்தமுளள வொத்துவருவது வெண்செ ந்துறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வழங்கப்படும் எ-று. அந்தமில்பாதமென்று சிறப்பித்தவதனால், விழுமியபொருளும், ஒ முகியவோசையுமுடைத்தாய் வருவதென்கொள்க. என்னை “ஒமுகியவோசை யினோத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளது வெண்செந்துறையே. என்பதி யாப்பருங்கலம் வ-று. “ஆரகலியலகத்து மக்கட்கெல்லாம், ஒதலிற்சிறந்த ன் றொழுக்கமுடைமை” “கொன்றைவேய்ந்த செல்வனடிபிணை, என்றுமேத் தித்தொழுவுமியாகம்” இவை விழுமியபொருளும், ஒமுகியவோசையுமாய் வந்தமையான் வெண்செந்துறை. திருவே-எ-து- மகடேமுன்னிலை. சீர்பலவா யந்தம் குறைனவும்-எ-து- நாற்சீரின்மிக்க பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந்துவருவன குறட்டாழிசை யெனப்படும் - எ-து. இரண்டடி யென்பத்திகாரம் வருவித்துகாக்கப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தா ழிசைக் குறளெனினு மொக்கும். சீர்வரை யறையிலாமையால் எனத்துச்சீ ரானும், அடியானும், வரப்பெறு மெனக்கொள்க, வ-று. “நண்ணுவார்வினை நையநாடொறுந்நவர்க்கரசராயஞானந், கண்ணினுனடியேயடைவார்கள்க ற்றவோ” “நீலமாகடனீரீவார்திராசின்றபோற்பொங்கிப் பொன்றுமாங்கவை, காலம்பலகாலஞ்சென்றுஞ்செல்வரயாக்கைகழிதலுமே” எ-ம். இவைஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பலசீரான்வந்தமையால், குறட்டாழிசை. செந் துறைப்பாட்டினிழிபும. எ-து. அடியிரண்டாய் அளவொத்துவிழுமியபொரு ளும், ஒமுகியவோசையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறைவெள்ளையிற்சிதைந்துவ ருவனவெல்லாஞ்செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறளெனப்படும். எ-று. வ-று. “பிண்டியினீழற்பெருமான்பிடர்த்தலை, மண்டலந்தோன்றுமால்வாழியன்னாய்”

“ஆறுவர்க்கறுவரைப் பெற்றுங்கொளந்தி, மறுவறுபத்தினிபோல் வையினீ ரே” இவைவிழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமின்றி இரண்டடியுந்தம்மு ளொத்துவந்தமையிற் செந்துறைச்சிதைவுத்தாழிசைக்குறள். அங்கேழ்சந்த ன்சிதைந்தகுறளுங் குறளினத்தாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிற்சிதைந் துவேற்றுத்தனைதட்டிக் குறள்வெண்பாவிற் சிதைந்துவருவனவெல்லாங் குற ள்வெண்பாவிற்கினமாகிய குறட்டாழிசையெனப்படும். “வண்டார்பூங்கோ தை வரிவளைக்கைத்திருநுதலாள், பண்டையலள்ளல்படி” இதுசந்தஞ்சிதை ந்ததாழிசைக்குறள். என்னை “அந்தடிமுறைவஞ்செந்துறைச்சிதைவுஞ், சந் தழிகுறளுந்தாழிசைக்குறளே” “உரைத்தனவிரண்டுங்குறட்பாவினமே.” எ ன்பன யார்ப்பருங்கலம். (௬)

மூன்றடியானுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத் தான்றனிச்சொற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசையே மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிழைமுயர்வாய் ஆன்றடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறும்வெண்டுறையே.

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டிறையுமாமாறு ணர்த்து-ற்று. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத் தான்றனிச்சொ ற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்-எ-து-மூன்றடியானுமுற்றுப்பெற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லேயிறுதிக்கட்டனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்த மெனப்ப டும்-எ-று. மூன்றடியானுமென்றவுமையால் நான்கடியானும் வரப்பெறுமெ னக்கொள்க. தண்டாவிருத்தமென்றுசிறப்பித்தவதனால் நாற்கீரடியுட்பட்ட ங்காதுவேறாய்வருவது ஈண்டித்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. என்னை “ஒருமு ன்றொருநான் கடியடிதோறுந், தனிச்சொற்றமுவிடப்பதுவெள்ளை, விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே. என்றார் காக்கைபாடினியார். வ-று. “கொ ண்டன்முழங்கினவாற்கோபம்பரந்தனவாலென்செய்கோயான், வண்டிவரிபா டவார்தளவம் பூத்தனவாலென்செய்கோயான், என்டிசையுந்தோசையிருந்த கவியேங்கினவாலென்செய்கோயான்” இது மூன்றடியான் என்செய்கோயா னென்னுந் தனிச்சொற்பெற்றுவந்தவெளிவிருத்தம். “ஆவாவென்றேயஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாரார், கூகுவென்றேகூவிளிகொண்டாரொருசாரார், மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தாரொருசாரார், ஏகீர்நாகீனச்சேய்துமென்றொ ருசாரார்” இதுநான்கடியாய் ஒருசாராரொன்னுந்தனிச்சொற்பெற்று வந்த வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசையேமூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறும்-எ-து- மூன்றடியாய்ந்றடி வெண்பாவேபோல முச்சீரடியானிறுவது வெண்டாழி சையென்றும், வெள்ளொத்தாழிசையென்றும், வழங்கப்படும்-எ-று. என்னை “அடியொருமூன்றுவந்தத்தடிசுந்தாய், விடினதுவெள்ளொத்தாழிசையாகும். என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “நண்பிதென்று தீயசொல்லார்முன்புநின்றமு னிவுசெய்யார், அன்புவெண்டிபவர்” இதுமூன்றடியாசிரியத்தனையான்வந்தவெ ண்டாழிசை. மூன்றிழைமுயர்வாயான்றடிதாஞ் சிலவந்தங்குறைந்திறும்வெ ண்டிறையே-எ-து-மூன்றடிச்சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிற்சிலவடிசிலகீர்கு

றைந்துவருவனவெண்ணிறையெனப்படும்-எ-று. ஆன்றிததாமென்று சிறப்பித் தவதனால், முன்பிற்சிவவடியோரோசையாயும், பின்பிற்சிவவடி மற்றோரோ சையாயும், வருவனவொருசார்வேற்றொலிவெண்ணிறையெனக்கொள்க. என் னை ‘மூன்றடிமுதலாவேழடி காறும்வந், தீற்றடிசிலசிலசீர்தபநிற்பினும், வே ற்றொலிவிரவினும் வெண்ணிறையாகும் என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “குழ லிசையவண்டினங்கள் கோழிலையசெங்காரத்தக்குலைமேற்பாய, அழலெரிபின் மூழ்கினவாலந்தோ வளியவென்றயல்வாழ்மந்தி, கனுவனபோனெஞ்சயார் துகல்லருவினாஉம், நிழல்வனாநன்னாடன்ப்போனவல்லன்” இது நான்கடியா ய் ஈற்றடியிரண்டும், இரண்டிசீர்குறைந்துவந்த ஒரொலிவெண்ணிறை. “தாளா ளரல்லாதார்தாம்பலராயக்காலென்னுமென்னும், யாளியைக்கண்டஞ்சியானை தன்கோடிாண்டும், பீலிபோற்சாய்ந்து விழும்பிலிற்றியாங்கே” இதுமூன்ற டியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டிசீர்குறைந்துவந்தஒரொலிவெண்ணிறை “மு ழங்குதினாக்கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகுமேவல்செய முறைசெய்கோமா ன், வழங்குதிற்வாண்மாறன் மாச்செழியன்றக்கரியவைவேல்பாடிக், கலங் கிசின்னொலாங்கருதலாகாவனம், இலங்குவாளிரண்டினுலிருகைவீசிப்பெயர் ந், தலங்கன்மாலையிழந்தாடவாடுமிவள், பொலங்கொள்பூந்தடங்கட்கே பு ரிந்துநின்றொலாம், விலங்கியுள்ளந்தபவிளிந்துவேறுபவே” இதுஏழடியாய் முதலிரண்டடியும் அறுசீராய் ஒரோசையாய்ப், பின்பிலைந்தடியும் நான்கீரா ய் வேறோரோசையாய்வந்தவேற்றொலிவெண்ணிறை. ஐந்தடியானும் ஆறடியா னும், வருவன யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. மூன்றடியாய்வெள் னைபோன்றிறந்தாழிசை முன்றிழிபேழ் ஆன்றிததாஞ்சிவவந்தத்தடிகளவை குறைந்து, தோன்றுந்துறைவெள்ளைதண்டாவிருத்தந்தனிச்சொல்வந்து, மூன் றடியானுமுடியுமுடியுமொர்நான்கினுமே.” என்று வெண்பாவிற்றினமாகியதா ழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதடு மாற்றமாகக் காரிகைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின், ஒருசார்வெ ண்ணிறையின் ஈற்றடியொன்றொருசீர் குறைந்துவருவனவுளதென்பதாஉம், வெ ள்ளொத்தாழிசையின் முதலிரண்டடியு நான்குசீரானவருமென்பதாஉம், சி ற்தியல்வெண்பா பொருபொருண்மேன் முன்றடுக்கி வருவனவெல்லாம் வெ ள்ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதாஉம், அறிவித்தற்கு வேண்ட ப்பட்டது. தலைதடுமாற்றந்தந்து புணர்ந்துரைத்தலென்பது தந்திரவுத்தியாக லான் வ-று. “வெறியறுகமழ்கண்ணி வேந்தர்கட்காயினும், உறவுறவரும்வழி யுரைப்பனவுரைப்பன்மற், செறியுறுதகையினர் சிறந்தனரிவர்நமக், கறிவுறு தொழிலொன்றல்லவைசொல்லன்மின், பிறபிறநிகழ்வனபின்” இது ஈற்றடி யொன்றொரு சீர்குறைந்துவந்த ஒரொலிவெண்ணிறை. வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நான்கீராய்வருவதுநண்பிதென்னுமிலக்கியத்துட்கண்டுகொ ள்க, “அன்னையறங்கொனலங்கிளர்சேட்சென்னி, ஒன்னருடைபுறம்போலந லங்கவந்ந்து, தன்னுன்றுறந்துவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளர்சேட்சென் னி, கூடாருடைபுறம்போலநலங்கவந்ந்து, நீடான்றுறந்துவிடல் — பாவாய றங்கொனலங்கிளர்சேட்சென்னி, மேவாருடைபுறம்போலநலங்கவந்ந்து, கா வான்றுறந்துவிடல்.” இவைசிற்தியல்வெண்பா. ஒருபொருண்மேன் மூன்றடி

க்சி வந்தமையான் வெள்ளொத்தாழிசை. என்னை ”நாடிமுக்கா லிசைகொ
ளாடந்து, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றினொத்தாழிசை. என்றார் மயேச்சுரர்,

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழலிசைய
வண்டினம்வெண்டிறைதாளாமுழங்கொடுதாழிசையே
நண்பிதென்றூர்கலிகொன்றைவெண்செந்துறைநீலநன்னும்
பிண்டியறுவார்வண்டார்வெறிதாழிசைபெய்வனையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே வெண்பாவினங்கட்குக் காட்
டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (உ)

கடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசைகாமருசீர்
இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து
நடைபெறுமாயினிலைமண்டிலநடுவாதுயந்தத்
தடைதருபாதத்தகவலடிமறிமண்டிலமே,

அகவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயற்சீர்பயின்றும், அயற்சீர்வி
ரவியும், தன்னைதழுவியும், பிறதனைமயங்கியும், நிரைநடுவாகியவஞ்சியுரிச்
சீர் வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையானும், ஓசை
யானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார்
அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பா
வும், நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பாவுமாமாறு
ணர்த்து-ற்று. கடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசை-எ-து-ஈற்றயலடிமுச்சீரா
ன்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா-எ-து. என்னை “அந்தவடியினயலடிசிந்தடி,
வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, என்பதியாப்பருங்கலம்” -வ-து- “நிலத்தினும்
பெரிதேவானினுமுயர்ந்தன்று, நீரினுமாரளவின் றேசாரற், கருங்கோற்குறிஞ்சி
ப்லுக்கொண்டு, பெருந்தேனிழைக்குநாட்டுநடுபே” இஃதீற்றயலடிமுச்சீ
ரான்வந்தமையானேரிசையாசிரியப்பா. காமருசீ ரிடைபலகுன்றினினைக்குற
ள்-எ-து- ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்து இடையடிகள் இரண்டும்பலவும்,
குறளடியானும், சிந்தடியானும், வருவனஇணைக்குறளாசிரியப்பா-எ-து. என்
னை “அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக, குறளடிசிந்தடியென்றுவிரண்டு, மிடைவர
நிற்பதினைக்குறளாகும்,, என்றார்காக்கைபாடினியார். வ-து. “நீரின்றண்மை
யுந்தியின்வெம்மையும், சாரச்சார்ந்து, தீரத்திருஞ், சாரடைன்கேண்மை, சார
ச்சாரச்சார்ந்து, தீரத்தீரத்தீர்பொல்லாதே” இதுமுதலடியும்ஈற்றடியுநாற்கீரா
ய்இடையடியிருசீரானும், முச்சீரானும்வந்த இணைக்குறளாசிரியப்பா. “சிநி
யகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்னே, பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகி
ழ்ந்துண்ணுமன்னே, சிறுசோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருஞ்
சோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, என்பாடுதிடிபடுவழியெல்லாம், எம
க்கீயுமன்னே, அம்பாடுவேனுழைவழியெல்லாம், தானிற்குமன்னே, நரந்த
நாறுந்தன்கையால், புலவநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும்
பாணரகன்மண்டைத் துளையீஇ, இரப்போர்கையுளும்போகிப், புரப்போர்பு
ன்கண் பார்வைசோர, அஞ்சொனூண்டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற, சென்றுவீழ்

ந்தன்றவன், திருநிறத்தியங்கியவேலே, அரசர்க்கெந்தையாண்டுள்ளன்கொல்
லோ, இனிப்பாடுநருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிருநருமில்லை, பனித்துறைப்ப
கன்றை நறைகொண்மாமலர், சூடாதுவைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன், நீயா
துவியு முயிர்தவப்பலவே” இஃகிடையிடையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய்
வந்தமையால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசீனொன்று சிறப்பித்தவதன
ல் ஆசிரியப்பாநான்கிற்கும் ஏ யென்னு மசைச்சொல்லானிவது சிறப்பு
டைத்து; பிறவெழுத்து மீறும்வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை “அ
கவலிசையனவகவன்மற்றவை, ஏ ஓநஆவென்னையென்றிதுமே என்றாந்தொல்
காப்பியனார். எல்லாவடியு மொத்து நடைபெறுமாயி னிலைமண்டிலம். எ-து.
எல்லாவடியுந்தம்முள்ளவொத்து நாற்சீரடியாய்வருவது நிலைமண்டிலவாசிரி
யப்பா-எ-று. வ-று. “வேரல்வேலிவேர்க்கோட்பலவின், சாரனாட்செவ்வியை
யாகுமதி, யாரஃதறிந்திசினோசாரற், சிறுகோட்டிப்பெரும்பழந்தாங்கியா
ங்கிவள், உயிர்தவச்சிறிதுகாமமோபெரிதே” இஃ தெல்லாவடியும் நாற்சீரா
யளவொத்து வந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலமெனினும்,
நிலைமண்டிலமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு என்னென்
னு மசைச்சொல்லானிவது சிறப்புடைத்து மற்றொருசா ரொற்றினானும்,
உயிரினானும், ஈறும்வரவும் பெறுமெனக்கொள்க. என்னை “ஒத்தவடித்தா யு
லையாமரபொடி, நிற்பதுதானேநிலைமண்டிலமே. என்னென்கிளவியை யீரூப்
பெறுதது, மன்னபிறவுமந்தநிலைபெற, நிற்கவும்பெறுஉ நிலைமண்டிலமே”
என்றாராகலின். நடுவாதிபந்தத் தடைதருபாதத்தகவ லடிமறிமண்டிலமே
எ-து. எல்லாவடியுமுதனடுவிதுதியாகவுச்சரிப்பினுமோசையும்பொருளும் பி
ழையாது வருவதடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா. எ-று. என்னை “மனப்படுமடி
முதலாயிதின்மண்டிலம்” என்பதியாப்பருங்கலம். “உணாப்போர்குறிப்பினுண்
ர்வகையன்றி, யிடைப்பான் முதலீறென்றிவைதம்முண், மதிக்கப்படாதன ம
ண்டிலயாப்பே.” என்றார்காக்கைபாடினியார். வறு. “சூரல்பம்பியசிறுகான்
யாதே, சூராமகனிராரணங்கினோ, வாரலெனினேயானஞ்சுவலே, சாரனாட
நீவரலாதே” இஃதெல்லாவடியு முதனடுவிதுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொ
ருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாகுநிலத்தினுமென்பதினைக்குறட்பா

நீரின்கிறியநிலைமையதாநிலைமண்டிலப்பா

வேரலென்றாகும்வினாமலர்க்கோதைவல்லேரதுதலாய்

சூரல்பம்பென்பதடிமறியாகத்துணிந்தனரே.

இவ்வுகாச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங்கா
ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினேத்துக்கொள்க.

(அ)

தருக்கியருழிசைமுன்றடியொப்பனநான்கடியாய்

எருத்தடிநைந்துமிடைமடக்காயுமிடையிடையே

சுருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவிரெஞ்சீரகவல்

விருத்தங்கழிநெடினாக்கொத்திவதுமெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்தமுமா மாறுணர்த்து-ற்று. தருக்கியறுழிசைமூன்றடியொப்பன-எ-து. மூன்றடியாய்த்தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-று. தருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவன சிறப்புடையன; தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை “மூன்றடியொத்த முடிவின்வாய்விடி, னுன்றவகவற்றுழிசையாகும்” என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “கன்றுகுணிலாக் கனிபுகுத்தமாயவன், இன்றுநம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற், கொன்றையந்திங்குழல்கேளாமோதோழி. பாம்புகறிகுக்கடல்கடைந்தமாயவன், ஈந்குநம்மானுள்வருமேலவன்வாயில், ஆம்பலந்திங்குழல்கேளாமோதோழி. கொல்லையஞ்சாரற்குருந்தொசித்தமாயவன், எல்லநம்மானுள் வருமேலவன்வாயில், முல்லையந்திங்குழல்கேளாமோதோழி” இவையொரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, “வானுந்நிமிர்ந்தனைவையகமளந்தனை, பான்மதிவிபத்தனை பல்லுயிரோம்பினை, நீனிறவண்ணநின்னிகைமுறொழுதனம்” இதுதனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நான்கடியா யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்காயுமிடையிடையே சுருக்கடியாயுந்துறையாம்-எ-து. “நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிற்றயலடி குறைந்திடைமடக்காய்வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடையேகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடையேகுறைந்திடைமடக்காய் வருவனவும், ஆசிரியத்துறை. எ-று. நான்கடியாயென்பதனையெல்லாவற்றினோடுங் கூட்டியிடையிடையென்பதனை யொருகாலிருதலையுங் கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க: சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும், அடியாய்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. வ-று. “கரைபொருகான்யாற்றங் கல்லதொம்முள்ளிவருவிராயின், அரையிருள்யாமத்திபுலியே றஞ்சியகன்றுபோக, நரையுருமேறு துங்கைவேலஞ்சுதும்மை, வரையரமங்கையர்வெளவுதலஞ்சுதும் வாரலையோ” இதுநான்கடியாய்ஈற்றயலடிகுறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “வண்மீளர்பூந்தார்வளங்கெழுசெம்பூட்சேய்வடிவேபோலத், தண்டளிர் ப்பூம்பிண்டித்தழையேந்திமாவின்வித்தணந்தோன்யாரோ, தண்டளிர் ப்பூம்பிண்டித்தழையேந்திவந்துநம், பண்டைப்பதிவினவிப்பாங்குபடமொழிந்துபடர்ந்தோனன்றே” இதுநான்கடியாய் ஈற்றயலடிகுறைந்திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை “கொன்றார்ந்தமைந்த குருமுகத்தெழினிறக் குருதிக்கோட்டன விருந்தாட்பெருங்கைக் குன்றமென வன்றமெனக் குமுறுநின்றனகொடுந்தொழில்வேழம் வென்றார்ந்தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்துளங்குவாளிலங்கெயிற் றழலுளைப்பருடத்தா ளதிரும் வானெனவெதிருங்கூற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழிக்கண்யாளி, சென்றார்ந்தமைந்த சிறுதுதிவள்ளுகிப்பொறியெருத் தெறுழுவலிப் புலவுநாறழல்வாய்ப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின்றன புலமானேற்றை, என்றங்கிவையிவையியங்கலினெந்திறத்தினிவரல்வேண்டலர் தனிவரலெனத்தலை விலக்கலி நிறுவரை மிசையெறிகுறும்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனூர்கரவிர விடைகளவுளமது கற்றேரோதுங்கற்பன்றே” இதுநான்கடியாய்முதலடியுமூன்றாமடியும் பதினான்குசீராயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடையிடையேகுறைந்து வந்த ஆசி

ரியத்துறை. “இரங்குருயின்முழவாவின்னிசையாழ்தேனா, அரங்கமணிபொழி
 லா வாடும்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலாவாடுமாயின், மரங்கொ
 ன்மணந்தகன்றூர் நெஞ்சமென்செய்ததிளவேனில்” இதுநான்சடியாயிடையி
 டை குறைந்திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. என்னை “கடையதனயல
 டி கடைதபுரடையவு, நடுவடிமடக்காய் நான்கடியாகி, யிடையிடை குறை
 னவு மகவற்றுறையே” என்பதியாப்பருங்கலம். குறைவிற்றெல்சீ ரகவல் விரு
 த்தங்கழிநெடி னுன்கொத்திவது-எ-து. கழிநெடிநெடியான்காய்த் தம்முள்
 ளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம். எ-து. குறைவிற்றெல்சீரென்று சிறப்பித்
 தவதுனால் எண்சீரின்மிக்க சீரான்வந்த அடியெல்லாந் சிறப்பிலவெனக்கொ
 ள்க. வ-து. “விடஞ்சூழரவினிடையுடங்க மின்வாள்வீசிவினாயர்வேன், கட
 ன்சூழ்நாடன்காளிங்கன கதிர்வேல்பாடுமாதங்கி, வடஞ்சேர்கொங்கைமலைதாந்
 தாம்வடிக்கண்ணீர்மலர்தார்தார்த, தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா மென்
 னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே” இஃதறுசீர்க்கழிநெடிநெடியான்வந்த ஆசிரிய
 விருத்தம். கணிகொண்ட. எ-து. எழுசீர்க்கழிநெடிநெடியான்வந்த ஆசிரியவி
 ருத்தம். மூவடிவினால். எ-து. எண்சீர்க்கழிநெடிநெடியான்வந்த ஆசிரியவிரு
 த்தம். இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிநெடியான்வந்த ஆசி
 ரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு. எ-து. பதின்சீர்க்கழிநெடிநெடியான்வந்த ஆசி
 ரியவிருத்தம். என்னை. “கழிநெடிநெடியான்கொத்திரின்விருத்தமும், தமிழா
 மரபினதகவலாகும். என்பதியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே. எ-து. மகலேழு
 ன்னிலை,

கன்றுகுணில்வாறுத்தாழிசையாங்களைபொருகான்
 என்றதும்வண்ணிளர்பூந்தாரிரங்குருயின்முழவாக்
 கொன்றூர்தமைந்தவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பின்றழகுழலிவிடங்கணிமூவடிவாதியவே.

இவ்வுகாச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே ஆசிரியப் பாவினங்கட்குக்கா
 ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிச்சொற்கரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கவிநீர்த்திணைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமுச்சீர்குறணடுவேமடுப்ப
 தரவொன்றுமல்குலதம்போதரங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய், நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடித்தா
 ய்க் கலித்தனையும், அயற்றனையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முதலுறுப்
 பும, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சரிதகமென்னு துணையுறுப்
 பு முடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி யென்னும்
 வேறுபாட்டாற்றுகிடந்த, கலிப்பாக்களை உறுப்பினனும், ஓசையானும், பொரு
 ளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்தாக்கொண்டார், அவற்றுள்,
 இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், அம்போதரங்கவொத்தா

ழிசைக்கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-ற்று. தரவொன்று தாழிசைமூன்றுதனிச் சொற்சரிதகமாய் நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலி. எ-து. மூன் னொருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின்னொருதனிச் சொல்வந்து, அதன்பின்னொசிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது, ஒருசரித கவுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா-எ-து. தரவெனி னும், எருத்த மெனினு மொக்கும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பாட் டெனினு மொக்கும். தனிச்சொலெனினும், விட்டிசையெனினும், கூனெனினு ம், தனிநிலை யெனினு மொக்கும். சரிதகமெனினும், மடக்கியலெனினும், வா ரமெனினும், வைப்பெனினும் போக்கிய லெனினு மொக்கும். என்னை. “தந்து முன்னிற்றலிற் றரவேதாழிசை, யொத்தாழிந்தினும் தொத்தாழிசையே, த னிதரநிற்றலிற் றனிச்சொற்குனிதிரா, நீர்ச்சுழிபோலநின்றுசுரிந்திறுதலிற், சோர்ச்சியில்புலவர் சுரிதகமென்ப” என்றுகாரணக்குறிசொன்னொருமுளொ னக்கொள்க. இனித்தரவுதாழிசைதட்கடிவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூ ன்றடிபென்னுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும். வ-று. “வாணெடுங்க ண்பனிகூரவண்ணம்பேரூய்த்திரிந்து, தோணெடுத்தகைதுந்துதுன்பங்கூர் ப சப்பினவாய்ப், பூணெடுங்குமுலைகண்டும்பொருட்பிரிதல்வலிப்பவோ. இதுத ரவு-சூருடையகடுங்கடங்கன்சொலற்கரியவென்பவாற், பீருடையநலந்தொலை யப்பிரிவாரோபெரியவோ.—சேனுடையகடுங்கடங்கன் செலற்கரியவென்பவா ல், நாணுடையநலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமில்லோ—சிலம்படைந்தவெங் கானஞ்சீரிலவேயென்பவாற், புலம்படைந்தநலந்தொலையப்போவாரோபொரு னிலலோ. இவைமூன்றுந்தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். அருளெனுமில ராய்ப்பொருள்வயிற்பிரிவோர், பன்னெடுங்காலமும்வாழியர், பொன்னெடுந் தேரொடுத்தானையின்பொலிந்தே” இதுசரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த்தாழி சைமூன்று மிரண்டிரண்டடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலி ற்றனயாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க என்னை “தரவுதாழிசை தனிச் சொற்சரிதகமெனுநான்குறுப்பினதொத்தாழிசைக்கலி” என்றாராகலின். “தர் வொன்றுகித்தாழிசைமூன்றுய்த், தனிச்சொலிடைகிடந்துசுரிதகந்தமுவ, வை த்தமரபின தொத்தாழிசைக்கலி” என்றார் மயேச்சுரர். நீர்த்திணைபோன் மர பொன்றுநேரடி முச்சீர்குறண்டு வேமடுப்பதது அம்போதரங்கவொத்தாழி சை. எ-து. ககாசாரக்ககாசார வொருகாலைக்கொருகாற் சுருங்கிவருகின்ற நீர்த்தரங்கம்போல நாற்சீரடியும், முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகிய அசைய டிகளைத்தாழிசைக்குந் தனிச்சொற்கு நடுவே தொடுத்தத் தரவுதாழிசைஅம் போதரங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்புடைத்தாய்வருவது அ ம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. எ-து. அரவொன்றுமல்குல்-எ-து. மக லேமுன்னிலை. மரபொன்று நேரடியென்றுசிறப்பித்தவதனால், அசையடிதா ன் ஈரடியாலிரண்டும் ஓரடியானான்கும், முச்சீராலெட்டும், இருசீராற்பதினா றுமாய்வருவது சிறப்புடைத்து; எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன, நான்குமெட்டிமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை. “ஈர டியிரண்டுமோரடிநான்கு, முச்சீரொட்டிமிருசீரிரட்டியு, மச்சீர்குறையினுமம்

போதரங்கம்” என்றாகலின். அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனினும், பிரிந்திசைக்குறளெனினும், சொற்சீரடியெனினும், எண்ணெனினுமொக்கும் என்னை. “அனையவாகியவசையடிநான்குந், தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப” அவற்றைப்பெண்ண, அளவெண், இடையெண், சிற்றெண்ணென்றுபெயரிட்டுவழங்குவாருமுளர். வ-று. “கெடலருமாமுனிவர்கிளர்ந்துடன்றொழுதேத்தக், கடல்கெழுகளைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய, அழலவிர்சுழல்செங்கணரிமாவாய்மலைந்தானைத், தாரொடுமுடிபிதிரத்தமனியப் பொடிபொங்க, வார்புனலிழிசுருதி யகலிடமுடனனைப்பக், கூருகிரான்மார்பிடந்தகொலைமலிதடக்கையொய்-இது தரவு. முரசதிர்வியன்மதுரை முழுவது உந்தலைபனிப்பப், புரைதொடித்திரடிண்டோட்போர்மலைந்த மறமல்லர், அடியொடுமுடியிறப்புண் டயர்ந்தவர்நிலஞ்சேர்ப், பொடியெழுவெங்களத்துப்புடைத்து நின்புகழாமோ. கலியொலிவியனாலகங்கலந்துடனனிநடுங்க, வலியயலவிராழி மாறெதிர்த்தமருட்சோர்வு, மாணதாருடம்போடு மறம்பிதிரவெதிர்கலங்கிச், சேணுபரிருவிசும்பிற்செகுத்ததுநின்சினமாமோ, படுமணி யினநிலைகள் பரந்துடனிரிந்தோடக், கடுமுரணெதிர்மலைந்தகாரொலியெழிலேறு, வேரினொடுமருப்பொசிய கீழ்ந்துதிமவேறுக, ஏறுமலிபெருந்தொழுவினிதுத்ததுநின்னிகலாமோ. இவைமூன்றுந் தாழிசை — இலங்கொளிமரகதமெழின்மிகுவின்கடல், வலம்புரித்தடக்கையின் மா அனின்னிற்ம். விரியினர்க்கோங்கமும் வெந்தெரிபசும்பொனும், பொருகளிறட்டோய்புரையுநின்னுடை. இவைநாற்சீரடியிரண்டம்போதரங்கம். இவைபெண்ண. “கண்கவர்கதிர்முடிகனலுஞ்சென்னியை, தன்சுடருறுபகை தவிர்த்தவாழியை. ஒலியியலுவண்மோங்கியகொடியினை, வலியிருசுகடமாற்றியவடியினை. இவையோரடிநான்கம்போதரங்கம். இவை அளவெண், போரவுணர்க்கடந்தோய்நீஇ, புணர்மருதம்பிளந்தோய்நீஇ, நீரகலமளந்தோய்நீஇ, நிழறிகழைம்படையோய்நீஇ, இவை முச்சீரடிநான்கம்போதரங்கம். இவை யிடையெண். ஊழிநீஇ உலகுநீஇ உருவுநீஇ, அருவுநீஇ. ஆழிநீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இவையிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்-எனவாங்கு, தனிச்சொல். அபிதிற்றொருவநிற் பரவுது மெங்கோன், தொடுகழற் கொடும்பூட்டபகட்டெழின்மார்பிற், கயலொடுகலந்தசிலையுடைக்கொடுவரிப், புயலுறழ்தடக்கைப்போர்வேலச்சுதன், தொன்றுமுதிர்கடலுலகமுழுதுடன், ஒன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே” இதுசுரிதகம், இஃதெட்டிம்பதினுமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீரடியும், இருசீரடியும், நான்குமெட்டியாய்வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. “நலங்கிளர்திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார், இலங்கெயிற்றழலரிமானெருத்தஞ்சேணையின்மேல், இருபுடையுமியக்கரச ரினைக்கவரியெடுத்தசைப்ப, விரிதாமர் துயல்வருஉம் வெண்குடை மூன்றுடனிழற்ற, வண்டாரற்றாற்காதம் வகைமானவயர்ந்தோங்கும், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டிக்குழ்த்தகைபெறவீற்றிருந்தனையே” என்னும். அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவினுளெட்டிம் பதினுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதேவந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. என்னை. “நீர்த்திணாபொலகிரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கியசையடி

தாழிசை, விட்டிசைவிரியத்தொழித்துச்சரிதகந். தாக்கித்தொழித்ததரவினோ
டேனவும், யாப்புற்றமைந்த வம்போதரங்கம்" என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வானெடுங்கண்பனினேரிசையாகுமதர்த்திருண்டு
சேணுறவோடிக்குழையிடறிச்செருச்செய்யும்விழி
நாணுந்திருவுமறிவுஞ்செறிவுமுடையநல்லாய்
ஏனுங்கெடலருமாமுனியம்போதரங்கமென்னே.

இவ்வுரைக்குத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்
பாலிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்குங்காட்டியஇலக்கி
யங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (ய)

அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல்
வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிவான்றனைத்
டிசைதனதாடியும்வெண்பாவியைந்துமின்பான்மொழியாய்
விசையறுசிந்தடியாலிறுமாய்விடினவெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவுமாமாறு
ணர்த்து-ற்று. அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல் வசை
யறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி. எ-து. அம்போதரங்கவுறுப்பிற்குந் தாழி
சைக்குநடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போத
ரங்கம், தனிச்சொல், சரிதகமென்னு மாறுறுப்பினையுமுடைத்தாய்வருமெனி
னதுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவெனப்படும். எ-று. அராகமெனினும், வ
ண்ணகமெனினும், முடுகியலெனினும், அடுக்கியலெனினுமொக்கும், வசையறு
வண்ணகமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முதலாகிய
எல்லாவடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவரையறையாவதுசிறுமை
நான்கடி பெருகையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியா
னும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை "அளவடிமுதலா வளைத்தினுநான்க
டி, முதலாயிரட்டிய முடுகியனடக்கும்" என்றாராகலின். வ-று. விளங்குமணி
ப்பசும்பொன்னின்விசித்தமைத்துக்கதிர்கான்று, துளங்குமணிக்களைகழற்கா
ற்றுதுமலர்நறும்பைந்தார்ப், பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பீணையெருத்தின்யி
சைத்தோன்றும், குருஉக்கொண்டமணிப்பூனோய்குறையிரந்துமுன்னுட்கண்,
மாயாதவனப்பினையாய்மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தாயாகித் தலையளிக்குந்
தண்டிறைபூரகேள். இதுதரவு. காட்சியாற்கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங்கதிர்
பாகி, மாட்சியார்க்கறியாத மாபொத்தாய்கரவினும், பிணிநலம்பெரிதெய்திப்
பெருந்தடந்தோள்வனப்பழியு, அணிநலந்தனியேவந் தருளுவதுமருளாமோ.
அன்பினாலமிழ்தனைஇயறிலினுற்பிறிதின்றிப், பொன்புனைபூனைகம்பசப்பெய்தப்
பொழிலிடத்துப், பெருவரைத்தோளருளுதற்கிருளிடைத்தமியையாய்க், கருவ
ரைத்தோள்கதிர்ப்பிக்குங்காதலுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப் பல்காண
ம்வந்தொழுகுந், தேங்காதகரவினையுந் தெளியாதவிருளிடைக்கட, குடவனாவே
ய்த்தோளினைகன்குளிர்ப்பிப்பான்றமியையாய்த், தடமலர்த்தாரருளுநின்றமகுதி
யுந்தகுதியோ. இவைமுன்னுந்தாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமலரிடையிடை

தழவென விரிவனபொழில், போதுநறுநவினா புதும்லர்தெரிதருகருநெய்தல்
 விரிவனகழி, தீதுறுதிருமறுகென்னிமுனிவன துணையொடுபிணைவன துறைமூ
 துறுமொலிகலி துறைதருதிரையொடு கடிதொடர்புடையதுகடல். இவைநா
 ன்கும் அராகம். கொடுத்திருநிலையன சுறவேறுகோட்பதனால், இங்கழி
 யிராவருதல்வேண்டாவென்றிகைத்தலமோ. கருநிறத்துறுதொழிற் கராம்பெ
 ரிதுடைமையால், இருணிற்த்தொருகானிலிராவாரலென்றிலமோ. இவைநாற்
 சீரீரடியிரண்டம்போதரங்கம். நானெடு கழிந்தன்றூற் பெண்ணரசி நலத்த
 கையே, துஞ்சலுமொழிந்தன்றூற் ரெழுத்தோளி தடங்கண்ணே, அரற்றொடு
 கழிந்தன்றூலாரிருளுமாயிகைக்கே, நயப்பொடுகழிந்தன்றூ னனவது நன்னுத
 ற்கே. இவைநாற்சீரோரடியிரண்டம்போதரங்கம். அத்திறத்தாலகைந்தனதோ
 ள். அவர்த்தற்குமெலிந்தன கண். பொய்த்துறையாற்புலர்ந்ததுமுகம். பொன்னி
 ரத்தாற்போர்த்தனமுலை. அழலினுலகைந்ததுநகை. அணியினுலொகிந்ததி
 டை. குழலினுனிமிர்ந்ததுமுடி. குறைபிறைக்கோடிற்றுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 ரடியெட்டம்போதரங்கம். உட்கொண்டதகைத்தொருபால் உலகநிந்தவலத்
 தொருபால். கட்கொண்டதுனித்தொருபால். கழிவெய்தும்படித்தொருபால்.
 பரிவுறுஉந்தகைத்தொருபால். படிவுறுஉம்பசப்பொருபால். இரவுறுஉந்துய
 ரொருபால், இனிவந்தவென்றிறொருபால். மெலிவுறுஉந்தகையொருபால். வி
 ளர்ப்புலந்தடைந்தொருபால். பொலிவுசென்றகன்றொருபால். பொறைவந்து
 கூர்ந்தொருபால். காதலிந்தகிர்ப்பொருபால். கட்படாத்துயரொருபால், ஏதி
 ல்சென்றனைந்தொருபால். இயனாணிற்செறிவொருபால். இவை யிருச்சீரோரடி
 ப்பதினாற்போதரங்கம். எனவாங்கு. தனிச்சொல். இன்னதிவழக்கமித்திற
 மிவணல், மென்னவுமுன்னாட்டின்னாபாதிற், கலந்தவணிலைமையாயினுநலந்த
 கக், கிளையொடுகெழீஇய தனையவிழ்கோதையைக், கற்பொடுகாணியயாமே,
 பொற்பொடுபொலிகதும் புணர்ச்சிதானே” இது சரிதகம். ஆறுறுப்புங் கு
 றைவின்நிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. என்னை. “அச்சொலப்ப
 ட்ட வுறுப்போடராகவடி, வைத்தந்தையதுவண்ணகமாகும்” என்றார் காக்
 கைபாடினியார். வான்நளைதட் டிசைதனதாகியும் வெண்பாவியைந்தும், விசை
 யறுசுந்தடியாலிது மாய்விடினவெண்கலியே-எ-து. கலித்தனை தட்டுக்கலியோ
 சை தழுவிடும், வெண்டனைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிடும்வந்து ஈற்றடிமுச்சீ
 ரானிதுமெனினதுவெண்கலிப்பா வென்றும், கலிவெண்பாவென்றும்வழங்கப்
 பரிம்.எ-து. இன்பான்மொழியாய்.எ-து.மகடேழுமுன்னிலை.விசையறுசுந்தடியெ
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தனைதட்டுருகிவரவும்பெறும்.வ-து. “வாளா
 ர்ந்தமறைத்தடங்கண்வனமுலைமேல்வம்பனுங்கக், கோளார்ந்த பூணகங்குழை
 புரளக்கோட்டெருத்தின், மாலைதாழ்கூந்தலார் வான்முறையான்வந்தேத்தச்,
 சோலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச்சூழ்ந்தவார்தஞ்சொன்முறையான், மனையறமுந் துற
 வறமு மண்ணவார்க்கும் விண்ணவார்க்கும், வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீ
 டொடு கட்டிவையுறாத்த, தொன்மைசால் கழிஞானத்தெந் துறவரகைத்தொ
 முதேத்த, நன்மைசால்வீடெய்துமாறு” இதுதன்றனையானுந், துள்ளலோ
 சையானும், வந்தமையான் வெண்கலிப்பா. “சுடர்த்தொடிகேளாய் தெரு
 வில்லயாமாடு, முணர்சிற்றிற்காலிற்சிதையாவடர்ச்சியபொற், கோதைபரிந்துவ

ரிப்பந்துகொண்டோடி, நோதக்கசெய்யுஞ்சிறுபட்டிமேலோர்நாள், அன்னையு
ம்யானுமிருந்தோமாவிலுளே, உண்ணுநீர்வேட்டேனெனவந்தாற்கண்ணை, அட
ர்பொற்சிரகத்தால் வாக்கிச்சுடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவென்றா னெனயா
னும், தன்னையநியாது சென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுன்கைபற்றிநலியத்தெ
ருமந்திட், டன்னுயிவனெருவன்செய்ததுகாணென்றேனா, அன்னையலறிப்பட
ர்தரத்தன்னையான், உண்ணுநீர்விக்கினுனென்றேனா வன்னையும், தன்னைப்புற
ம்பழித்து நீவமற் றென்னைச், கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கிநகை
க்கூட்டிஞ், செய்தானக்கள்வன்மகன்” இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசை
தழுவி யொருபொருண்மேல் வந்தமையாற் கலிவெண்பா. என்னை. “ஒரு
பொருணுதலிய வெள்ளடியியலாற், நிரிவின்றிமுடிவது கலிவெண்பாட்டே”
என்றார், தொல்காப்பியனார். “வெண்டளை தன்றனை யென்றிருதன்மையின், வெ
ண்பாவியலது வெண்கலியாகும்” என்றார் காக்கைபாடிணியார். இனிப்பிறத
ளையான்வருமாறு. “ஏர்மலர்நறுங்கோதையெருத்தலைப்ப விதைஞ்சித்தன், வா
ர்மலர்த்தடங்கண்ணாள்வலைப்பட்டுவருந்தியவென், தார்வரையகன்மார்பன்றனி
மையையறியுங்கொல், சீர்மலிகொடியிடைசிறந்து” இது ஆசிரியத்தளையானுந்,
தன்றளையானும்வந்த வெண்கலிப்பா. பிறவுமயாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டு
கொள்க.

நின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்றிறமாறுறுப்பும்

ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைசுன்றாத்
துன்றியவாளார்மழையுஞ்சுடர்த்தொடையெர்மலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற் கிலக்கியமேந்திழையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அம்போதரங்கவொத்தாழிசை
க்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெண்கலிப்
பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களைமுதனினைத்துக்கொள்க. (௨௧)

தரவேதரவினைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
அரவேரகல்குலம்பேர்நெடுங்கண்வம்பேறுகொங்கைக்
குரவேகமழ்குமுலாய்கொண்டவான்பெயர்கொச்சகமே.

இ-கை. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு
ம், சிஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா
வும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணர்த்து-ற்று. தரவேதரவி
னைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தன - எ-து-
ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்தும், தாழிசைபலவ
ந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம். தனிச்சொல், சுரிதகமெ
ன்னுமாறுறுப்பும், தம்முண்மயங்கியும், வெண்பாவினோடும். ஆசிரியத்தினோ
டுமயங்கியும், வருவனவெல்லாங் கொச்சகக் கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழ
ங்கப்படும். எ-று. சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல் எ-து. தந்திரவுத்
தியாகலின் தரவுகொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்
கொள்க. ஒருதரவு வந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிண்டா
ய்வந்தால் தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சிஃ

றுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்றினோடுமயங்கியும், வருவனவெல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்பாவென்றும், வழங்கப்படும். தாமுமென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், இடையிடை வரப்பெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரீற்றியற்றீரும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும், வந்தொத்தாழிசைக்கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றுவழங்கப்படும். எ-று. வாங்கமைத்தோள் - குழலாய்-எ-து. மகடீஉமுன்னிலை. கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே-எ-து. இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க. வ-று. “செல்வப்போர்-ஒளித்ததே” எ-து. சுரிதகமில்லாத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “குடநிலை-சென்றவாறே” இது தனிச்சொல்லஞ்சுரிதகமும், பெற்றுவந்ததரவுகொச்சகக்கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவர்க்கும்வெலற்கரிய, கடிப்படுறும்பைந்தார்க்காவலர்க்குங்காவலனும், கொடிபடுமணிமாடக்கூடலார்கோமானே இது தரவு-எனவாங்கு, தனிச்சொல்; துணைவளைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலர் தொடர்புண்டாங், கிணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்கண்ணூர் துணையாகக்கருதாரோ. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாய்ப்பேதையிவடிவத்தெவ்வாறுங்கொலிஃதெண்ணியவாறே” இது இடையிடைத்தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா. சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. “பரூஉத்தடக்கைமதயாணைப் பணையெருத்தின்மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க்குடைமன்னர்புடைகுழப், படைப்பரிமான் றேரினோடும் பரந்துலவுமறுகினிடைக், கொடித்தாணையிடைப்பொலிந்தான்கூடலார்கோமானே. இதுதரவு. ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனா யுலகமெலாங்காத்தளிக்கும், பச்சையார்மணிப்பைம்பூட்டி புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்கானுத காரணத்தான் மயங்கினோ.—ஆங்கொருசார், அக்காலமணிநிராகாத் தருவரையாற் பணிதவிர்த்து, வக்கிரனைவடிவழித்தமாயவனுப்பாவித்தார், சக்கரங்கானுத காரணத்தாற் சமழ்த்தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொண்டபகைதணிப்பான் மாத்தடிந்துமயங்காச்செங், கோல்கொண்ட சேவலங்கொடியவனுப் பாவித்தார், வேல்கொண்டதின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே—இவை, மூன்றுந்தாழிசை. அஃதான்று - தனிச்சொல். கொடித்தேர்த்தோன்றல்கொற்கைக்கோமான், நிற்புகமொருவன் செம்பூட்சேர, என்னுந்நி யறிந்தனர் பலரோதானும், ஐவருளொருவனென் றறியலாகா மைவரையாணை மடங்காவென்றி, மன்னவன்வாழியென்றேத்தத், தென்னவன்வாழிதிருவொடும்பொலிந்தே” இது சுரிதகம். இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சுரிதகமுமாய் இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையாற் றஃறுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. “தண்மதியே முகத்தானைத் தனியிடத்துநனிகண்டாங், குண்மதியு முடை நிறையு முடன்

றளர முன்னுட்கட், கண்மதியொப்பிவையின் திக் காரிகையை நிறைகவர்ந்
து, பெண்மதியின்மகிழ்ந்ததின் பேரருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு. இளநல
மியவ்வாடவிரும்பொருட்குப்பிரிவாயேல். தளநலமுனைவெண்பற் றுழ்குமுறள
ர்வாளோ—தகைநலமியவ்வாடத்தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல், வகைநலமிய
வ்வாடிவருந்தியில்லிருப்பாளோ—அணிநலமியவ்வாட வரும்பொருட்குப்பிரி
வாயேல். மணிநலமகிழ்மேனிமா சோடுமடிவாளோ—நாம்பிரியேமினியென்று
நறுநுதலைப்பிரிவாயேல், ஒம்பிரியோமெனவுரைத்தவயர்மொழியும்பழுதாமோ.
குன்றளித்ததிரடோளாய்கொப்புனத்திற்கடியநாள், அன்றளித்தவருண்மொ
ழியாலருளுவதுமருளாமோ—சில்பகலுமடியக்காற்சிலம்பொலிச்சிறடிபரவி
ப், பல்பகலுந்தலையளித்தபணிமொழியும் பழுதாமோ. இவையாறுந்தாழிசை.
எனவாங்கு, தனிச்சொல். அரும்பெறலிவள்ளினுர் தரும்பொருளதனினும், பெ
ரும்பெறலியினவெறுக்கையுமற்றே. அதனால், விழுமியதறிமதிவாழி, கெழு
மியகாதலிற் றரும்பொருள்கிடே” இதுசுரிதகம். நாலடித்தரவும், இரண்ட
டித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும்பெற்றுவந்த
பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா—“மணிகிளர்நெடுமுடிமாயவனுந்தம்முனும்
போன், நணிகிளர்நெடுங்கடலுங்கானலுந்தோன்றுமால், நுரை சிவந்தவைய
ன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம், இரையந்திராகூரு மேமஞ்சார் துறை
வகைள். மலையெனமழையென மஞ்செனத்திணைபொங்கிக், கணலெனக்காற்
றெனக்கடிதுவந்திசைப்பினும், விழுமியோர்வெகுளிபோல்வெலாழியறிக்கலா,
தெழுமும்நீர்பார்த்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகைள். இவை இரண்டுந்தரவு
கொடிபுனாயுதுழைதுசிப்பிற் குழைக்கமர்த்ததிருமுகத்தோள், தொடிநெகிழ்ந்
ததோள்கண்டுந் துறவலனையென்றியால். கண்கவருமணிப்பைப்பூட்கயில்க
வையகிதுபுறத்தோள், தெண்பணிநீருகக்கண்டுந் தெரியலனே” யென்றியால்.
நீர்பூத்தகிரையிதழ்க்கணின்னொசுந்தபுருவத்தோள், பீர்பூத்ததுதல்கண்டும் பி
ரியலனையென்றியால். கணைவரலாற்றிருகளைபோற்கைநில்லா துண்ணெகிழ்ந்
து, நினையுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினெய்யேபோல்
விழுமநோய்பொறுக்கலாத், தாழுமென்னிலைகண்டுந் தாங்கலனையென்றியா
ல். கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் களைதுணைபிரிதின்றிப், புலம்புமென் னிலை
கண்டும் போகலனையென்றியால். இவையாறுந்தாழிசை. அதனால், தனிச்
சொல், அடும்பயிலிறும்பி னெடும்பனை மிசைதொறும், கொடும்புறமடலிடை
யொடுங்கின்குருகு. செறிதருசெருவிடை யெறிதொழிலினையவர், நெறிதரு
புரவியின்மறிதருந்தியில். அரசடைகிரைபடைவினைசெறிமுரசென, நுரைவ
ருதினையொடுக்கரைபொருகடல். அலங்கொளியவிர்சுட ரிலங்கொளிமலர்தொ
றுங், கலந்தெரிகாலொடு புலம்பினபொழில். இவைநான்குமராகம். விடாஅ
துகழலுமென்வெள்வனையுந்தவிர்ப்பாய்மன், கெடா அதுபெருகுமென்கெண்
மையு நிறுப்பாயோ, ஒல்லாதுகழலுமென் னொளிவனையுஞ்செற்ப்பாய்மன், நி
ல்லாதுபெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ, தாங்காதுகழலுமென் றகை
வனையுந்தவிர்ப்பாய்மன், நீங்காதுபெருகுமென்னெஞ்சமுநிறுப்பாயோ. மற
வாதவன்பினேன் மனனிற்குமாறுநாயாய், துறவாததமருடையேன் றுயர்தி
ருமாறுநாயாய். காதலார்மார்பின் திக்காமக்குமருந்துநாயாய். ஏதிலார்தலை

சாய யானுய்யுமாறுனாயாய். இணைபிரந்தார்மார்பின்றி யின்பக்குமருந்துநா யாய். துணைபிரந்ததமருடையேன்றுயர்திருமாறுனாயாய். இவையாறுந்தாழி சை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். பகைபோன்றதுதுறை. பரிவாயினகுறி. நகை யிழந்ததுமுகம். நனிநாணின்றுளம். தகையிழந்தனதோள். தலைசிறந்ததுது யர். புகைபரந்ததுமெய். பொறையாயிற்றென்னுயிர். இவைஇருசீரோரடியெ ட்டம்போதரங்கம். அதனால், தனிச்சொல் இணையதுநினையால் அணையது பொழுதால், நினையல்வாழி தோழிதொலையாப், பனிடொடுகழிகவுண்சன், எ ன்னொடுகழிகவித் துன்னியநோயே” இதுசுரிதகம். இது தரவிரண்டும், தா ழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழி சையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடியெட்டம்போதரங்க வுறுப்புமபெற் று நான்கடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றுக்கலிக்கோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும, மிக் கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், வந்தமையான் மய ங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமாகமீட்புன லென்னும் பழம்பாட்டிற்கண்டுகொள்க. இன்னுமரபே யியன்றுமென்று சிற ப்பித்தவதனால், ஒருபோகுமுதலா வுடையனவற்றையெல்லாமிதஞ் பெயர் கொடுத்துக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை. “எருத் தியலின்றி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையின்றி யெருத்துடைத்தாய், மெரு த்தமிரட்டித்திடைநிலைபெற்று, மிடையதிரட்டித் தெருத்துடைத்தாய், மிடை யுமெருத்து மிரட்டுறவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, யடக்கியல் காறு மமைந்தவுறுப்பிற், கிடக்கை முறைமையிற் கிழமையதாயுந், தரவொ டிதாழிசை யம்போதரங்க, முடுகியல்போக்கியலென்றிவையெல்லா, முறைத டுமொற மொழிந்தவையின்றி, யிடையிடைவெண்பாசிலபலசேர்ந்து, மற்றும் பிறபிறவொப்புறுப்பில்லை, கொச்சகமென்னுங் குறிப்பினவாகும்” என்றார் காக்கைபாடினியார். “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல, வரன்முறைபிறழ்வய ற்பாமயங்கியுந், தனிச்சொற்பலவாயிடையிடைநடந்து, மொத்தாழிசைக்கலி யுறுப்பின்றிப்பிறழ், வைத்தமுறையான்வண்ணகவிதுவாய், மயங்கிவந்தனவு மி யங்குநெறிமுறைமையிற், கொச்சகக்கலியெனக்கூறினர்புலவர்” “ஓதப்பட்ட வுறுப்புவகையெல்லா, மேதப்படாமற் கலிக்கியல்பெய்த, மிக்குங்குறைந்தும் பிறழ்ந்துமுறழ்ந்தும், வண்ணமும்டியுந்தொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலந்தந் தொடுத்தனபல்கியுந், கலிவயிற்கடிந்த சீரிடைமிடைந்து, நாற்சீரிந்தத்சீரொ டிசுவணியு, முச்சீரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சீர்முடிவிடையழிவிலதமுவிதுந், கொச்சகக்கலியெனக்கூறவும்படுமே” கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடின்றித்தேறி யவிரண்டுந் தேவபாணியுந், தரவேயொழியினுந் தாழிசையொழியினு, மிருவ கைமுத்திறத்தெண்ணே நீங்கினு, மொருபோகென்ப வுணர்ந்திசினோ” என் றாராகலின் “தரவின்றுகித்தாழிசைபெற்றுந், தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தா கியு, மெண்ணிடையிட்டுச்சின்னன்குன்றியு, மடுக்கியலின்றியடி நிமிர்ந்தொழு கியும், யாப்பினும்பொருளினும்வேற்றுமையுடையது, கொச்சகவொருபோகா குமென்ப” என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தன்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்றவருன்ற
வடிவுடையாகுந்தரவினைமன்னும்பருஉத்தக்கை
இடமிகவாஞ்சிஃறுழிசைதண்மதியேர்பலவாய்
மடலவிழ்கோதைமணிகளராகுமபங்கிசையே.

'இவ்வுகாச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக்கலிப்பாக்கட்குக்கா
ட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க, (யஉ)

அடிவரையின்ரியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற

கடிதலில்லாக்கலித்தாழிசையாகுங்கலித்துறையே

நெடிடடிநான்காய்நிகழ்வதுநேரடியீரிரண்டாய்

விடனதுவாகும்விருத்தந்திருத்தகுமெல்லியலே.

இ-கை. கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமாமாறுணர்த்
துற்று. அடிவரையின்ரியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற கடிதலில்லாக்க
லித்தாழிசையாகும். எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து, ஈற்றடிமிக்கு, அ
ல்லாதவடிதம்முனொத்தும், ஒவ்வாதுமவருவது கலித்தாழிசை. எ-று. கடித
லில்லாக் கலித்தாழிசையென்றுசிறப்பித்தவதனால், ஒருபொருண்மேன்மூன்ற
டுக்கிவருவது சிறப்புடைத்து. தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. வ-று.
“கொப்தினைகாத்துங் குளவியடுக்கத்தெம், பொய்தற்சிறுகுடி வாரனீயையந
லம்வேண்டின். ஆய்தினைகாத்து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில்சிறுகுடி வாரனீ
யைய நலம்வேண்டின். மென்றினைகாத்து மிகுபூங்கமழ்சோலைக், குன்றச்சி
றுகுடில் வாரனீயையநலம்வேண்டின்” இவைவிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒ
ருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கலித்தாழிசை. “வாள்வரிவேங்
கைவழங்குஞ்சிறுநெறியெங், கேள்வரும்போதி நெழால்வாழிவெண்டிங்காள்
கேள்வரும்போதி நெழாலாய்க்குறூலியரோ, நீள்வரிநாகத் தெயிறேவாழிவெ
ண்டிங்காள்” இஃதுஈற்றடிமிக்கு ஏனையடிமூன்றுமொத்துவந்தகலித்தாழிசை.
அளவொத்து மென்றவும்மையால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடியொவ்வாதுவரப்பெ
றுமெனவுங்கொள்க. “பூண்டபறையறையப் பூதமருள, நீண்டசடையானுமி
மே, நீண்டசடையானுமிமென்ப, மாண்டசாயன்மலைமகள்காணவேகாணவே”
இஃதீற்றடிமிக்கு இரண்டாமடிமுறைந்துமுதலடியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவ
ந்தகலித்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமைனால் எனைத்துச்சீரானுமடியாய்வர
ப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை. “அடியெனைத்தாகியுமொத்துவந்தளவிற, க
டையடிமிகுவது கலித்தாழிசையே” என்பதியாப்பருங்கலம். “அந்தடிமிக்குச்
சிலபலவாயடி, தந்தமுனொப்பனதாழிசையாகும்” என்றராகலின். கலித்து
றையேநெடிடடிநான்காய்நிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவதுகலித்து
றை. எ-று. வ-று. “யானுந்தோழியுமாயமுமாமிந்துறைநண்ணித், தானுந்தே
ரும்பாகனும்வந்தென்னலுண்டான், தேனும்பாலும்போல்வனசொல்லிப் பிரி
வானேல், கானும்புள்ளுங்கையுமெல்லாங்கரியன்றே” “வென்றான்வினையின்
நீங்கினின்றூர்” இவைநெடிடடிநான்காய்வந்தகலித்துறை. என்னை “நெடிடடி
நான்காய் நிகழ்வதுகலித்துறை” என்பதியாப்பருங்கலம். “ஐஞ்சீரடியினடித்
தொகை நான்மையோ, டெஞ்சாதியன்றனவெல்லாங்கலித்துறை” என்றராக

கலின். நேரடியீரிரண்டாய்விடினதுவாகும்விருத்தம். எ-து. நாற்சேரடிநான்
காய்வருவது கலிவிருத்தம். எ-று. திருத்தகுமெல்லியலே- எ-து-மகடேமுன்
னிலை. வ-று. “வேய்தலைநீடியவெள்ளிலங்கலில், ஆய்தலிலொண்சுடராழியி
னான்றமர், வாய்தலினின்றனர்வந்தனர்மன்னர்முன், நீதலைசென்றுரை நீள்க
டைகாப்போய்.”—“தேம்பமுத்தினிய-தவளமாடமே” என்னை “அளவடிநான்
கினகலிவிருத்தம்மே” என்பதியாப்பருங்கலம்.

கொய்தனையாய்தினைமென்றினைவாள்வரிபூண்டபறை

எய்தியதாழிசையானும்வென்றானுங்கலித்துறையே

மைதிகழோதிவரிநெடுங்கண்ணவனமுலையாய்

மெய்தருவேய்தலைதேம்பமுத்தென்பவிருத்தங்களே.

இவ்வுகாச்சுத்திரக்காரிகையின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய
இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (யங்)

குறளடிநான்கினமூன்றொருதாழிசைகோதில்வஞ்சித்

துறையொருவாதுதனிவருமாய்விடிற்சிந்தடிநான்

கறைதருகாலையமுதேவிருத்தந்தனிச்சொல்வந்து

மறைதலில்வாரத்தினுலிறும்வஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சி
ப்பாவிற்சீராமாறுமுணர்த்து-ற்று. குறளடிநான்கினமூன்றொருதாழிசைகோதி
ல்-எ-து-இருசேரடிநான்காய்மூன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லிக்கிவருவன
வஞ்சித்தாழிசையாம். எ-று. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அ
வையொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கியல்லது வாராவெனக்கொள்க. வ-று.
“மடப்பிடியைமதவேழம், தடக்கையான்வெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிற்
ந்தார்க்கே, நடக்குமென்மனனேகாண். பேடையயிரும்போத்துத், தோகை
யான்வெயின்மறைக்கும், காடகமிறந்தார்க்கே ஒடுமென்மனனேகாண். இரு
ம்பிடியையிகல்வேழம், பெருங்கையான்வெயின்மறைக்கும், அருஞ்சுரமிறந்தா
ர்க்கே, விரும்புமென்மனனேகாண்” இவைஇருசேரடிநான்காய் ஒருபொருண்
மேன்மூன்றடுக்கிவந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறை யொருவாது
தனிவருமாய்விடின-எ-து-இருசேரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய் வ
ருவதுவஞ்சித்துறை. எ-று. வ-று. “மைசிற்றந்தனமணிவரை, கைசிற்றந்தனகாந்
தளும், பொய்சிறந்தனர்காதலர், மெய்சிறந்திலர்விளங்கிழாய்” இதுகுறளடி
நான்காய் ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமையான் வஞ்சித்துறை. எனனை.
“குறளடிநான்மையிற் கோவைமூன்றாய், வருவனவஞ்சித் தாழிசைதனிவரிற்,
துறையெனமொழிப துணிந்திசினோ. என்றாரகலின் சிந்தடிநான்கறைத
ருகாலேவிருத்தம்-எ-து. முச்சேரடி நான்காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-று.
வ-று. “சோலையார்ந்தசுரத்திடைக், காலையார்கழலார்ப்பவும், மாலைமார்பன்
வருமாயின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே” இது சிந்தடிநான்காய் வந்தமையா
ன் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை “சிந்தடிநான்காய்வருவனவஞ்சி, யெஞ்சாவிரு
த்தமென்மனூர்புலவர்” என்பதியாப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலி
ல்வாரத்தினுலிறும்வஞ்சி-எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும்,

தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறும்-எ-று. மறைதலில்வாரமென் று சிறப்பித்தவதனால்,வஞ்சிப்பாஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிவதல்லது வெள்ளைச் சுரிதகத்தா லிறப்பெருதெனக்கொள்க. வ-று. (பூந்தாமரைஎன்னும்) குறள டிவஞ்சிப்பர்நாளுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றவா றும். “கொடிவாலன்குருநிறத்தனகுறுந்தாளன, வடிவாளெயிற்றழலுளையன வள்ளுகிரன, பணையெருத்தினிணையரிமானணையேறித், துணையில்லாத்துறவு நெறிக் கிறைவனாகி, எயினயி வணினிதிருந்தெல்லோர்க்கும், பயில்படுவினை புத்திமையிற்செப்பினென், புணையெனத், திருவுறுதிருந்தடிதிகைதொழ, விரி வுறுநாந் கதிவீடுநனியெளிதே” இச்சிந்தடிவஞ்சிப்பா. புணையென்னுந் தனிச் சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்றவாறுங்கண்டுக்கொள்க. என்னை “தூங் கலிசையனவஞ்சிமற்றவை, யாய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலினிறுமே என்பதி யாப்பருங்கலம்” அமுதே என்பதும், வஞ்சிக்கொடியேஎன்பதும், மகடேமு ன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியின் ருழிசையாம்
வடுப்புரைகண்ணினல்லாய்மைசிறந்தனவான்றுரையாம்
தடப்பெருஞ்சோலைவிருத்தமதாருந்தயங்குவஞ்சிக்
கொடித்தொடிபூந்தாமரைகொடிவாலனுதாரணமே.
இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வஞ்சிப்பாவின்னங்கட்டுக்காட்டி ய இலக்கியங்களை முதனின்த்துக்கொள்க. (யச)

பண்பார்முறநிலைபாங்குடைக்கைக்கிளவாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுனமில்லா
வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின்கைவிளையுமென்றால்
வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவாமாறுணர்த்து-ற்று. இதன்பொழிப்பு, புறநிலைவாழ் த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறுமென்னும், நான் குபொருண்மேலும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீருகவருமெனின் அதனை மருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய்-எ-து. மகடேமுன்னிலை. என்னை “வெள்ளைமுதலா வாகிரியமிறுதி, கொள்ளத்தொ டிப்பது மருட்பாவாகும்.” என்றாராகலின். வ-று. “தென்றலிடைபோழ்துதே னார்நறுமுல்லை, முன்றின்முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோணூர்க், குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றூனிற் புறங்காப்ப, என்றும் தீராநண்பிறேவர், சீர்சால்செல்வ மொடுபொலிமகிசிறந்தே” இதுவழிபடுதெய்வநிற்புறங்காப்பப்பழிதீர்செல்வ மோடொருகாலைக்கொருகாற்சிறந்து பொலிமினென்றமையாற்புறநிலைவாழ்த் துமருட்பா-என்னை “வழிபடுதெய்வநிற்புறங்காப்ப, பழிதீர்செல்வமொடுவழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கலிநிலைவகையும் வஞ் சியும்பெருஅ” என்றார் தொல்காப்பியனார்.—“திருநுதல்வேர் வரும்புந்தேங் கோதைவாரும், இருநிலஞ்சேவடியுந்தோயும், அரிபாரந்த, சேயிதழுண்கணுமி மைக்கும், ஆகுமற்றிவளகலிடத்தணங்கே” இது துணிதலை நுதலிய பொரு தலைக்காமாதலிற்கைக்கிளாமருட்பா. என்னை “காட்சிமுதலாக்கலவியினு

ருதலை, வேட்கையிற்புலம்புதல்கைக்கினையதுதான், கேட்போரில்லாக்கிளவி கன்பெறுமே” என்றாகலின். “பலமுறையுமோம்பப் பரிவனகேண்மின், சொலன்முறைக்கட்டோன்றிச்சுடர்மணித்தேருந்து, நிலமுறையினுண்டிக ரில்லார்மாட்டுஞ், சிவமுறையல்லதுசெல்வங்கணில்லா, இலங்குமெறிபடையு மாற்றலுமன்பும், கலந்ததங்கலவியுந்தோற்றமுமேனைப், பொலன்செய்புனை கலனோடிவ்வாறனாலும், விலங்கிவருங்கூற்றைவிலக்கலுமாகா, அனைத்தாதனியி ருங்காண்டர், நினைத்தக்க, கூறியவெம்மொழிபிழையாது, தேறிநீரொழுதிற் சென்றுபயன்றருமே” இது மெய்ப்பொருள்சொன்னமையால் வாயுறைவாழ் த்துமருட்பார். என்னை “வாயுறைவாழ்த்தேவயங்கநாடின, வேம்புங்கடுவும் போல வெஞ்சொற், றாங்குதலின்றி வறிநனிபயக்குமென், றேம்படைக் கிள வியின் வாயுறுத்தன்றே” என்றார் தொல்காப்பியனார். “பல்யாளைமன்னர்மு ருங்கவமருழந்து, கொல்யாளைத்தேரொடுங்கோட்டந்துநல்ல, தலையாலங்கா னம்பொலியத்தொலையாப், படுகளம்பாடுபுக்காற்றிப்பகைஞர், அடுகளமவே ட்டோன்மருகவழித்தல், ஆளிரிமிர்தோட்பெருவழுதியெஞ்ஞானும், ஈரமு டையையா யென்வாய்ச் சொற்கேட்டி, உடையவுழவரை நஞ்சுணங்கக்கொ ண்டு, வருகாலுழவர்க் குவேளாண்மைசெய்யல், மழவரிழைக்கும்வகாக்காணி தியீட்டம், காட்டுமமைச்சையாற்றத்தெளியல், அமைத்தவரும்பொருளாற ன்றிவெளவல், இனத்தைப்பெரும்பொருளாசையாற்சென்று, மன்றமதுகவ கழாதிதென்றும், மறப்புறமாகமதுளையாரோம்பும், அறப்புறமாசைப்பட்டே ற்கவறத்தால், அவையார்கொடுநாத் திருத்திரவையாக, நட்பார்முதிசிகிதை யாதியொட்டார், செவியுதைக்குந்தியகடுஞ்சொற்கவியுடைத்தாய்க், கற்றூர்க் கினனாக்கல்லார்க்கடிந்தொழுதிச், செற்றூர்ச்செயுத்துநிற் சேர்ந்தானாயாக் குதி, அற்றமறிந்தவறிவினாப், மற்றும், இவையிவைவீயா தொழுகுநிலையாப், பொருகடலாடை நிலமகள், ஒருகுடைநீழற்றுஞ்சுவண்மன்னே” இதுவியப் பின்றி, உயர்ந்தோர்சண்வியந்தொழுகுதல்கடனெனவரசர்க்குரைத்தமையாற் செவியறிவுறுஉமருட்பார். என்னை “செவியுறைதானே, பொங்குதலின்றிப்பு னாயோர்நாப்ப, ணவிதல்கடனெனச் செவியுறுத்தன்றே. என்றார் தொல்காப் பியனார்.—என்றிப்பொருண்மிசையென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், இந் நான்குபொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுதெனக் கொள்க. என்னை “புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறுஉவெனத், திறநிலைமூன்றுந்திண்ணிதிற்றெரி யின், வெண்பாவியலினு மாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும் பாவின்வென்ப” என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பார்புறநிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறி வென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செ வியறிவுறுஉமஇவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும்வரப்பெறு ம். கலியும், வஞ்சியுமாய், வரப்பெறு வெனக்கொள்க.—என்னை “கலிநிலைவ கையும் வஞ்சியும்பெறு, வாயுறைவாழ்த்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவு றுஉமென்றவையுமன்னே” என்றாகலின். பாங்குடைக்கைக்கினையென்றுசி றப்பித்தவதனால், கைக்கினையெல்லாப்பாவானும், வரப்பெறும், மருட்பாவே யாய்வருகவென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கினை வெண்பாமுதலாக வாசிரியமீறகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி

முச்சீராய்வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆகிரியவடியும், ஒத்துவருவனச
மணிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும், வழங்க
ப்பபிம். ஊனமில்லாவெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம்
விரவாதுவெள்ளை வண்ண மெல்லாவண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்
கலமரபிற்றாய், அவ்வாறேவேற்றுத்தனையும், அடியும், சீரும், விரவாமையால்,
எல்லாப்பாவினுள்ளும் வெண்பாசிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்
பது அறிவித்தற்குவேண்டப்பட்டது “வேதவாய்மேன்மகனும் வேந்தன்மட
முகனும், நீதியாற்சேர்ந்து நிகழ்ந்தநெடுங்குலம்போல், ஆதிசாற்பாவுமரசர்வி
யன்பாவும், ஒதியவாறேதமருட்பாவாயோங்கிற்றே” பண்ணுந்திறமும்போற்
பாவுமினமுமாய், வண்ணவிகற்பவகைமையாற், பண்ணின், திறம்விளரிக்கில்ல
துபோற்செப்பலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம்.” இவற்றைவிரித்துரைத்து
க்கொள்க.

தென்றலிடையுந்திருதுதல்வேர்வரும்பன்முறையென்
றென்றியபாவும்பல்யானையுமென்பவொண்போதமைந்த
பொன்றிகழோதிபுறநிலைகைக்கிளையாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற்றிற்குஞ்செவியறிவிற்குமிலக்கியமே.

இவவுரைச்சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பாநான்கிற்குங்காட்டிய
இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (௧௫)

வெண்பாவளம்படவீரடியொன்றுடனேரிசையும்
கண்பானல்போன்மயிலந்தமின்முன்றுங்கடைதருக்கி
நண்பார்தரவொன்றைசைதரவேயடியோடுகுறள்
பண்பார்புறநிலைசெய்யுளியலென்பபாவலரோ.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்
முற்றிற்று.

முன்றாவது ஒழிபியல்.

சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉஅளபோ
டாருமறிவரலகுபெறுமையைகாரணனவேல்
ஒருங்குறிவியலொற்றளபாய்விடினோரலகாம்
வாரும்வடமுந்திகழுமுகிழ்முலைவாணுதலே.
(என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்யுளிய
லுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகளையுணர்த்தினமையால், ஒழிபியலென்னு
ம்பெயர்த்து. இவ்வியலுள்-இக்காரிகை யென்னுதலிற்றோவெனின். ஒருசாரொ
ழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறி
யஇஉஅளபோடாருமறிவரலகுபெறுமை. எ-து. (சீருந்தளையுங்கெடவந்தவி
டத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெட்டையும், அலகுகாரி

யம்பெரு. எ-து. ஒற்றளபாய்விடினோலகாமென்றுணாத்தமையால், ஈண்டி யிரளபெடைகளெள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனா ல், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஒற்றியல்பினவாய்நிற்கும், உயிரள பெடைகள் நெட்டெழுத்தியல்பினவாய்நிற்கும், அலகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரதமறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தாற் சீருந்தளையுந்திருந்திற்பு ழிச்சிறியஇஉஅளபோடாருமறிவரலகுபெறுமென்பதாயிற்று. இன்னும், ஆ ருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையலகு காரியம்பெறும்போ டு குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தின்பயத்தவாம். உயிர ளபெடை யலகு காரியம்பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போக்கிச்சொல்லுதம். வ-று. சிறுநன்றியின்றிவர்க்கியாஞ்செய்தக்காணுளைப், பெறுநன்றியின்னும்பெ ரிதென், அறுநன்றி, தானவாய்ச்செய்வதுந்தானமன்றென்பவே, வானவாழ ள்ளத்தவர்” இதனுள், இன்றிவர்க்கியாமென்புழி, குற்றியலிகரம்வந்துவெண் பாவினுள்வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமென்னு ம், ஒத்தில்லாமையால், வெண்பாவழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகர த்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச்சீர்கிதையாதாம். “கு ழலினிதியாழிநிதென்பதம்மக்கள், மழலைச்சொற்கேளாதவர். — அருளல்லதி யாதெனற் கொல்லாமையோறல், பொருளல்லதவ்வுன்றினல்” இவற்றுள், கு ழலினிதியாழிநிதென்புழி, ஆசிரியத்தளையும், அருளல்லதியாதெனில், என்பு ழிக்கலத்தளையுந்தட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்சீர்க்கிப்புகிற்புல்லாத யற்றளையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட் பிறதளையாராவல்லன, வெல்லாததளையுமயங்கியும்வழங்கும். என்னுமிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள் ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதெ ன்றுகனையச் சீருந்தளையும் சிதையாவாம். இனிக்குற்றிய லுகரத்திற்குச்சொ ல்லுமாறு. “கொன்றுகோடுநீடுருகுதிபாயவும், சென்றுகோடுநீடு செழுமலை பொருவன, வென்றுகோடுநீடுவிநல்வேழம், என்ருமுநீடுபிடியுளபோலும். அ தனால், இண்டிடையிரவிவணெறிவரின், வண்டுண்கோதையுரிவாழலளே.” இ வ்விருசீரடிவஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம்வந்து ஐந்தசைச்சீரும், ஆறசைச்சீரு மாயின, இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையிற் குற்றுகரத்தைஇவ்வி லக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருந்தளையுஞ்சிதையாவாம். இனி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பல்லுக்குத்தோற்ற பனிமுல்லைபங்கி ளிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னந்தோன்றினவால், நெல்லுக்கு, நூரேஒனா றென்பாணுடங்கிடைக்குமென்முலைக்கும், மாரேமாலன்றளந்தமண்” இதனு ள் நூரேஒனாறென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெடையதுகரணம்வந்து வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீராயிற்று. அவ்வாறுவருகவென்னும் ஒத்தில்லா மையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரணவாய்பாட்டால், ஓசையூட்டும்பொழுது ஓசையுண்ணாது செப்பலோசைபிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெ டையை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போல க்கொண்டு அலகிடச்சீரும்தளையுஞ் சிதையாவாம். வெ “இடைநுடங்கவீர்ந் கோதைபின்றுழவாட்கண், புடைபெயரப்போழ்வாய்திறந்து, கடைகடையில், உப்போலுவெனவுணாத்து மீள்வாளொளிமுறுவற், கொப்போநீர்வேவியலகு”

இதனுள் உப்போலுவென் புழிப்பண்டமாற்றின்கண் அளபெடை யதுகரணம் வந்து கலித்தனைதட்டு வெண்பாவழியறிந்ருமாதலின் ஈண்மியிரள்பெடையை, இவ்விவக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடத்தனைசுதையாதாம். இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்கள், குற்றெழுத்தேபோலகின் றலகுபெறுமாறு. வெ “வந்துநீசேரினுயிர்வாழும்வாராக்கால், முந்தியாய்பெய்த வளைகழலும்,முந்தியாங், கோளானே கண்டநங் கோல்குறியாயின்னுமோர் நாளானேநாம்புணருமாறு” இதனுள்-வந்துநீயென்புழிக்குற்றியலுகரமும், முந்தியாலென்புழிக்குற்றியலிகரமும், வந்து சீருந்தனையுந்திருந்திறிற்புழிக்குற்றெழுத்தின்பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டுகொள்க. என்னை “தனைசீர்வண்ணந் தாங்ககெடவரினே, குறுகியவிகரமும் குற்றியலுகரமும், மள்பெடையாவியுமலகியல்பிலவே” என்பதியாப்பருங்கலம். ஐகாரரைவே லோருங்குறியியல்-எ-து- ஒன்றாமாத்திணையென்றோதப்பட்டஐகாரக்குறுக்கம் குற்றெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடப்பெறும்-எ-து. ஒருமென்பதிடைச் சொல்-என்னை “குறுமையெழுத்தினியல்பேயைகாரநெடுகமயினிங்கியக்கால்” என்றாரகலின். வ-று. வெ “அன்னையையானோவதவமாலணியிழாய், புன்னையையானோவன்புலந்த். — நடைக்குதினாயேநிறுந்தார்வழுதி, அடைப்பையாய்கோருவெனலும், அடைப்பையான், சுள்ளற்சிறுகோல் கொடுத்தான் றனைப்பெறினும், கொள்ளாதியாங்காண்டலை. — கெண்டையெவன்றகிளரொளியுண்கணுள், பண்டையளல்லன்படி” என்னும் இவற்றுள்-ஐகாரக்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், நெடிலோடும்புழிநின்று நிரையசையாயினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறும் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாய்விடினோலகாம்-எ-து-ஒற்றுக்கள் அளபெழுந்தவிடத்துநேரசையாம்-எ-து. என்னை “ஆய்தமுமொற்று மளபெழுநிற்புழி, வேறலகெய்தம்விதியினவாகும்” என்றார்காக்கைபாடினியார். அளபெழுந்தவிடத்துஒற்றுக்கள் அலகுபெறுதென்பதாம் என்னை “தனிநிலையொற்றிவைதாமலகியலா, வளபெடையல்லாக்காலையான். ஈரொற்றியினுழுவொற்றியினு, மோரொற்றியலவென்மனூர்புலவர். என்றாரகலின். கார்க்கடல்-கார்ச்சேதம்-கதூர்ச்செந்நெல்-கடாய்க்கன்று-என, ஈரொற்றுடனிலையாய்நிற்பினுங் குற்றெழுத்தின் ப்பத்தவாயலகுபெறுதென்பது உம், ஒற்றளபெழினும், மற்றோரெழுத்தினோடும்புழி நிரையசையாகாதென்பது உம், பெறப்பட்டது. வ-று. “கண்ணன்னைக்கண்டுகேட்டும்—வெ. கண்ணகருவினை கார்முல்லைகொழியு, பொன்னப்பாநிசுணங்குபோழ்வாயிலவம்பூ, மின்னனுழைமருங்குன் மேதகுசாயலாள், என்ன்பிறமகளாமாறு. — எஃஃஃ கிலங்கியகையராயின்னுயிர், வெஃஃஃ குவார்க்கில்லைவீடு” இவற்றுள்-ஒற்றும், ஆய்தமும்; அளபெழுந்தாலலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாரும்வடமுந்திக முழுகிழமுலைவாணுதலே-எ-து-மகேடமுன்னிலை.

விட்டிசைத்தல்லான்முதற்கட்டனிக்குறினேரசையென் றெட்டப்பட்டாததற்குண்ணுதாரணமோசைகுன்று நெட்டளபாய்விடினோர்நேர்நிரையொடுநேரசையாம் இட்டத்தினற்குறியில்சேரினிலக்கியமோசுதையே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று-விட்டிசைத்தல்லான்முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையென்றொட்டப்படாது-எ-து-மேற்பொதுவகையாற்றனிக்குறிநேரசையென்றாராயினும், விட்டிசைத்துநின்றவழியல்லது மொழிமுதற்கணின் தனிக்குற்றெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்படப் பெறுது-எ-து. எனவேவிட்டிசையாதவழிமொழிமுதற்கட்டனிக்குறில்குறிலோடு நெடிலோடுங்கூடிநிராயசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குண்ணுதாரணம்- எ-து-வெ “உண்ணுனொளிரிறுனோங்குபுகழ்செய்யான், துன்னருங்கேளிர் துயர்களையான், கொன்னே, வழங்கான்பொருள்காத்திருப்பானேல் அஆ, இமந்தானென்றெண்ணப்படும்” இதனுள்-அஆ-என்புழியருளின்கட் குறிப்பாய் மொழிமுதற்கணின் குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும், அல்லாதவழி குறிலோடு நெடிலோடுங்கூடி நிராயசையாயினவாறுங்கண்டுகொள்க. வெ “வெறிகமழ்தண்புறவினவீங்கியுகளு, மறிமுலையுண்ணுமைவேண்டிப், பறிமுன்சை, அஉமறியாவறிவிலிடைமகனே, நொஅலையினின்றுடைநீ.—அஅவனும், இஇவனும் உஉவனுங்கூடியக்கால், எளவனைவல்லாரிகல். இவற்றின்கட்டனிக்குறின் முதற்கண்விட்டிசைத்துநேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுள்- அஉமறியாவென்பது தற்சுட்டிக்குறிப்புச்சொல், நொ என்பது செயவெனெச்சத்திறுகிதொக்கு முதனிலைகுறுகியஏவற்குறிப்புச்சொல். அஇஉஎ என்பன சுட்டிவினுவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மொழிக்குமுன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு ஏவல்தற்சுட்டி வினா சுட்டிஎன்னுமைந்தன்கண்ணு மென்பதுஉம், குற்றெழுத்துவிட்டிசைத்துநின்றவிடத்து மற்றோரொழுத்தினோடுங்கூடி நிராயசையாகாதென்பதுஉம்பெறப்பட்டது. என்னை “அஇஉஎஓ இவைகுறிய மற்றையவேற்றெட்டெழுத்தா நேரப்படும்.” இதனுண்மொழிக்குமுன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்துநேரசையாயினவாறுகண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டி ஏவல்வந்தவழிக்காண்க.” என்னை “ஏவல்குறிப்பே தற்சுட்டல்வழி, யாவையுந்தனிக் குறின்முதலசையாகா” என்றார்மேயேச்சார். ஓசைசுன்றொட்டளபாய்விடனேர்நேர். எ-து. நெட்டெழுத்தளபெழுந்து வருமெனினஓது இரண்டிநேரசையாக வைக்கப்படும். எ-து. ஓசைசுன்றுவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மூன்றுமாத்கிராயின் மிகவுச்சரிப்பினு நேர்நேராக வைக்கப்படுமெனக்கொள்க. நிராயொடுநேரசையாயிட்டத்தினற்குறில்சேரின். எ-து. குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்தெட்டெழுத்து அளபெழுந்தா லவ்விரண்டனைபுங்கூட்டி நிராயசையும் நேரசையுமாக வைக்கப்படும். எ-து. இலக்கியமேர்சிதைவே எ-து. “ஏள்சிதையவழாஅலெழாஅநின், சேயரிசிந்தியகண்” இப்பாட்டி நேர்நேராதற்கும்நிரானேராதற்கும் இலக்கியமாமென்க. ஏள்-என நேர்நேராயிற்று. அழாஅல், எழாஅ, எனநிரானேராயிற்று. இட்டத்தினாலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னின்றகுறிலோடும், நெடிலோடுங்கூடி அளபெடைநிராயசையாகாதெனக்கொள்க. என்னை “தனிநிலையளபெடை நேர்நேரியற்றே, யிறுகிநிலையளபெடைநிரானேரியற்றே. என்றார்ந்தத்தனார்.

மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பாவின்விளங்கனிவர்
தாஞ்சீரடையாவகவலகத்துமல்லாதவெல்லார்
தாஞ்சீர்மயங்குந்தளையும்தேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர்கனிபுகிற்புல்லாதயற்றளையூங்கொடியே.

இ-கை. சீருந்தளையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர்முறைமையுணர்த்து-
று. மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து. தேமாபுரிமாவென்னும், நேரீற்றியற்சீரண-
பும், கலிப்பாவின்னுட்புகப்பெறு-எ-து. கலிப்பாவின்விளங்கனிவந்தாஞ்சீரடை-
யா-எ-து. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்-
சீரிரண்டும், கலிப்பாவின்னுட்புகப்பெறு-எ-து. அகவலகத்தும். எ-து. ஆசிரிய-
ப்பாவின்னும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி யென்னு மிரண்டிசீரும் புகப்-
பெறு-எ-து. அல்லாதவெல்லார்தாஞ்சீர்மயங்கும்-எ-து-இவை யொழிந்தசீர்-
கனெல்லாம் பாவின்னும், பாவின் துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து.
தளையும்தே-எ-து-எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவின்னும், எல்லாப் பாவின்
துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-து. வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்-
சீர்கனிபுகில்-எ-து. எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவின்னும், பாவின் துள்ளு-
ம், வந்தமயங்கப்பெறு மென்றாராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பா-
விற் புகப்பெறு புகிற்செப்பலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஒசையையுண்ணுது
கெடும்-எ-து. புல்லாதயற்றளே - எ - து - எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவி-
ன்னும், பாவின் துள்ளும், வந்தமயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்-
பாவில்லுயற்சீர்வெண்டளையும், வெண்சீர்வெண்டளையுமல்லது வேற்றுத்தளே
விரவாது - எ - து. பூங்கொடியே - எ - து. மகடேஉமுன்னிலை. வ-று. “குட-
நிலைத்தன்முறவில் - சென்றவாறே” என்னுந்தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவில்
நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிரையீற்றா-
சிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்
வந்து, வெண்டளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு ம-
யங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ- “நெடுவரைச்சாரற்குறுங்கோட்டிப்பலவி-
ன், விண்மொர்தீஞ்சுளேவீங்குகவுட்கடுவன் உண்டிசிலம்பேறியோங்கியவிருங்-
கழைப், படிசம்பயிற்றுமென்ப, மடியாக்கொலைவிலென்னையர்மலையே” இவ்-
வாசிரியத்துள் தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகியவஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து
வெண்டளையும் தன்றளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையும், மயங்கிவந்தவா-
றுகண்டுகொள்க. “மண்டிணிந்தநிலனும், நிலனேந்தியவிசம்பும், விசம்புதை-
வரும்வனியும், வனிதலைஇயதீயும், தீமுரணியரீரும்.— புன்காற்புணர்மருதின்
போதரும்பிய புனற்றாமரை — தேன்றாட்டிங்கரும்பின், பூந்தாட்புனற்றாம-
ரை—வார்காற்செங்கமுரீர்.—இக்குறளடிவஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், த-
ன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வந்துவெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளே-
யும், ஆசிரியத்தளையுமயங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. (முழங்குதினைக்கொற்-
கைவேந்தன்) என்னும்வெண்ணிறையுள்வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்-
சீரும்வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்தளையும், மய-
ங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனமணம் விரிவனமல்லிகையொ

டுமௌவல், நளிக்கொடியனநறு விரையனநகுமலரனவகுளம், குளிக்கொடிய
னகுழைமாதவிசுவிகுமுகையனகோங்கம், ஒளிக்கொடியனவுயர்தளிரினொடொ
முகிணரனவோடை” இக்கவிவிருத்தத்துள், நிரைநடுவாகியவஞ்சியுரிச்சீரும்,
நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்
டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள்வாராதவாறும், நிரைநடுவா
கிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும், வாராதவாறும், வெ
ண்பாவினுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தனை விரவாழையு
ம், மேற்காட்டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. நேரீற்றி
யற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருதலும், நிரைநடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீர்கொச்சகத்துள்ளுருகிவருதலும், செய்யுளோத்துள்ளே சொல்
லப்பட்டன. வெ- “குலாவணங்குவில்லெயினர் கோன்கண்டன்கோழி, நிலா
வணங்குவெண்மணன்மேனின்று, புலாலுணங்கல், கொள்ளும்புக்காக்கின்ற
கோவின்மையோ நீ பிறர், உள்ளம்புக்காப்பதுரை” இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்
சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவள்ளுவப்பயன் நாலடிநானாறு முத
லாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முத்தொள்ளாயிரமுதலாகிய சான்றோர்செய்யு
ளுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தலாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்
வருகவென்னு மோத்திலலாமையானும், வேற்றுத்தனை வெண்பாவினுள் வந்தி
லாமையானும், இத்தொடக்கத்தனகுற்றமல்லது குணமாகா வெண்புது கா
கைபாடினியார் முதலாகியதொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்நூலுடை
யார்க்குமுடன்பாடு. என்னை. “இயற்சீர்நேரீற்றுத்தன்றனையடைதல், கலிக்கி
யல்பிலவேகாணுங்கலை, வஞ்சியுள்ளும் வரத்தகாவாயினு, மொரோவிடத் தா
குமென்ப. என்றார் பல்காயனார். நிரைநடுவில்லாவஞ்சியுரிச்சீர், கலியினோடக
வலிற்கடிவவாயிலவே. என்றாராகலின்.

(௩)

இயற்றனாவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதமகவலுள்ளான்

மயக்கப்படாவல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்

கயற்கணல்லாய்கலிப்பாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்

மூயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து-ற்று. இயற்றனாவெள்ளடி வஞ்சி
யின்பாத மகவலுள் மயக்கப்படாவல்ல-எ-து. இயற்சீர் வெண்டனையான்வ
ந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மயங்கப்பெ
றும்-எ-று. என்னை. “இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, நிலைக்குரிமரபி நி
ற்கவும்பெறுமே” என்றார்தொல்காப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ லாசிரியமுரித்தே,
வெண்பாவிரவினுங்கடிவவாயின்றே” என்றார்பல்காயனார். வ-று. ஆ-“எறும்பிய
னையுட்குறும்பல்சுனைய, உலைக்கலன்னபாறையேறிக், கொடுவில்லெயினர் பக
ழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்பவவர்தேர்சென்றவாரே, அதுமற்றவலங்கொள்
ளாது, நொதுமற்கலுமுழிவ்வழுங்கலுரோ” இதுனுள்-எறும்பியனையுட்குறும்ப
ல்சுனைய-எ-து. இயற்றனாவெள்ளடி-இதனை எறும்பியனையுட்குறும்பல்சுனைய
குறுந்தொடியாஞ்செல்சரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொ
ள்க. ஆ “இருங்கடலுமித்த பெருங்கண்மாரிலத், துடைநிலைநடுவண்திடைபி
றர்க்கின்றித், தாமேயாண்டவேமங்காவலர், இடுதிரைமணலினும் பலோசுடுபி

ணக், காடுபதியாகப்போகித்தத்தம், நாடுபிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந்தோரோ அதனால், நீயங்கேண்மதியத்தையீயா, துடம்பொடுகின்றவயிருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாயமோவன்றே, கள்ளியேய்ந்த முள்ளியம்புறங்காட்டி, வெள்ளிப்போகியவியலுளாங்கண், உப்பிலாவவிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறர்க்கு நோக்கா, திழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று, நிலங்கலகை விலங்குபலியிசையும், இன்னுவைகல்வாராமுன்னே, செய்சிநீமுன்னியவினேயே, முந்நீர்வரைப்பக முழுதுடன்றுந்தே” இதனுள் உப்பிலாவவிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்கு நோக்கா-எ-ம்-இழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று-எ-ம்-வஞ்சியடிவிரவிவந்த வாறுகண்டுகொள்க. மயக்கப்படுமென்னுதுமயக்கப்படா வல்லவென்றிருகால் விலக்கிச்சொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றனை வெள்ளடியும், கலியடியும், ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ “அங்கண்மதியமரவின்வாய்ப்பட்டெனப், பூசல்வாயாப்புலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதினமாக்களுநோவார்தோழி, யென்றுநோவாரில்லை, தண்கடற்சேர்ப்பனுண்ட வென்னலக்கே” இதனுள்-அங்கண்மதியமரவின்வாய்ப்பட்டென-எ-து-வெண்சீர்விரவியவியற்றனைவெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதியமரவின்வாய்ப்பட்டெனப், பொங்கியபூசல்பெரிது. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்டுகொள்க. ஆ “குருகுவெண்டாளிகொடுபுயத்துண்டென, மாவழங்குபெருங்காட்டி மழகனிறுகாணுது, மருள்பிடிசிரிதருஞ்சாரல், அருளானுகுதலாயிழைகொடுத்தே” இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனைமாவழங்கு பெருங்காட்டி மழகனிறுகாணுது, தீவழங்குசுழல்விழிக்கட்சீயஞ்சென்றழலுமே. எனவுச்சரித்துக்கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க வஞ்சிமருங்கினஞ்சாவகவல்கலிப்பாதமுநண்ணும்-எ-து. வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப்பெறும். எ-று. எஞ்சாவகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. கயற்கணல்லாய்-எ-து-மகதேஉமுன்னிலை. பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி நெடும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடியும் அருகினவெனக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண்கண்கவரும், என்றித்தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி, (வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின்மலர்மீலைந்து) எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மீலைந்து கயனுட்டக்கடைசியர்தன் காதலர்தோண்மணந்தனரோ. எனவுச்சரித்துக்கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க. (கோழியெறிந்தகொடுங்காற்கனங்குழாய்) எ-து-வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிந்த கொடுங்காற்கனங்குழையாழிசூழ்வையக்கணி. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்டுகொள்க. கலியினுள்முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவும். எ-து-கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறும்-எ-று. முறைமையினே-எ-து - முறைமையோடுகூட்டிவழங்கப்படும்-எ-று. என்னை “ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடிமயங்கும் ஆசிரியம் வெண்பாகலிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின், ஒண்பாவடிவிரவாவுற்று” இதனைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கினவாறுகண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (சு)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்மழ்நாவலர்மற்றொருசார்
கருதிற்கடையேகடையிணைபின்கடைக்கூழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
து-ற்று - அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித்தென்ப
ர்வான்மழ்நாவலர்-எ-து- ஒருசார் கலிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளு
ம், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப்பெறுமென்று சொல்லுவர்புலவர் - எ-று. வ-று. க
“அணிகிளர்சிறுபொறியவிர்துத்திமாநாகத்தெருத்தேறித், துணியிரும்பனிமு
நீர் தொட்டிழந்துமலைந்தனையே” இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடிவந்தவா
றுகண்டு கொள்க. ஆ “உமணர்ச்சேர்ந்துகழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ்
த்தன்னவோமையம்பெருங்காட், டின்னாவென்றீராயின், இனியவோபெரும
தமியேற்குமனையே” இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர்வந்தவாறுகண்டு கொ
ள்க. சிறியகட்பெறினையென்னுமிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீர
டிவந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டளைவிரவியுமாசிரியம்விரவியு, மை
ஞ்சீரடியுமுளவெனமொழிப்” என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவினுள் ஐ
ஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. “ஐஞ்சீரடித்தலு மண்டிலமாகலும், வெண்
பாயாப்பிற் குரியவல்ல” என்று நத்தத்தனார் அடிதூலிலெடுத்தோதினார், மற்
றொருசார் கருதிற்கடையே கடையிணைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ
டைக்கு மொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே-எ-து- ஒருசாராசிரியர் முரண்டொ
டையைக்கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழை
முரணும், இடைப்புணர்முரணுமென்று வேண்டிவர்-எ-று. இரணத்தொடை
யெனினும், பகைத்தொடையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும்
என்னை “மொழியினும் பொருளினு முரணத்தொடுப்பி, னிரணத்தொடையென்
றெய்தும்பெயரோ. மறுதலையுரைப்பினும் பகைத்தொடையாகும் என்றாகவி
ன். அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க்கண்மறுதலைப்ப
டத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்பட
த்தொடுப்பது, பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீர்க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க்க
ண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவது-முதற்சீர்க்கணி
ன்றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்பு
ணர்முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது. வ-று. ஆ “க
யன்மலைப்பன் னகண்ணிணைகரிதே, தடமுலைதிவறந் தனிவடம்வெளிதே, நூ
லினுண்ணிடைசிறிதே, ஆடமைத்தோளிக்கல்குலோபெர்தே” இஃது அடிதோ
றுமிறுதிச்சீர்க்கண்மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆ “மீன்
றேர்ந்தருந்தியகருங்கால்வெண்குருகு, தேனார்நூழல்விரிசினைகுழும், தண்
ணந்துறைவன் றவிர்ப்பவந்தவிரான், தேரோகாணலங் காண்டும், பீரோவ
ண்ணமுஞ்சிறுதுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுங்கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறு
தலைப்படத்தொடுத்தமையால் கடையிணைமுரண். ஆ “சாரலோங்கியதந்தா
ட்டாழை, கொய்மலர்குவிந்துதண்ணிழல்விரிந்து, தமியேயிருந்தனமாகின்று

முதன், நல்லுடைப்பணிமொழி நன்குபலையிற்றி, வீங்குதொடிப்பனைத்தோ
 ணெகிழத், துறந்தோனல்லனம்மேனியோதிதே” இது அடிதோறுங் கடைச்சீ
 ரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்பின்முரண். ஆ “கா
 வியங்கருங்கட் செவ்வாய்ப்பைந்தொடி, பூவிரிசுரிமென்கூந்தலும், வேய்புரை
 தோளு மணங்குமா லெமக்கே” இதுமுதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுத
 லைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண். ஆ “போதுவிரிகுறிஞ்சி
 நெடுந்தண்மால்வரைக், கோதையிற்றழந்த வோங்கல்வெள்ளருவி, காந்தளஞ்
 செங்குலைப்பசுங்குதாளி, வேரல்விரிமலர் முகையொடுவிரைஇப், பெருமலைச்
 சீறா ரிழிதருநலங்கவர்ந், தின்னுவாயினினியோர்மாட்டே” இஃதுஇடையிருசீ
 ரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாலிடைப்புணர்முரண்.—இவ்வாறுசொன்
 னார் கையனார்முதலாகியவாசிரியரெனக்கொள்க. இனிஇரணத்தொடைக்குமெ
 ன்றவுமமையால் ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையென்னுந்
 தொடைநான்கிற்குமிய்வாறே பொட்டிக்கொள்க. அவைகூடிவழங்குமாறு.
 கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழைமோனை, இடை
 புணர்மோனை-எ-ம்-கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்
 கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு-எ-ம் - கடையெதுகை, கடையிணையெது
 கை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம்-க
 டையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையள
 பெடை, இடைப்புணரளபெடை-எ-ம்-கண்டிகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்யா
 ப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டிகொள்க. (ரு)

வருக்கநெடிவினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
 ரொருக்கப்பெயரானுணைக்கப்படுமுயிராசிடையிட்
 டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமூன்றாமெழுத்துமொன்றி
 நிரக்குமெதுகையென்றாலுஞ்சிறப்பிலநேரிழையே.

இ-கை. ஒருசாரொதுகைக்கும்மோனைக்குமெய்தியதோரிலக்கண முணர்த்
 து-ற்று வருக்கநெடிவினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்றொருக்கப் பெய
 ரா னுணைக்கப்படும்-எ-து- வருக்கவெழுத்தும், நெடிலெழுத்தும், இனவெழு
 த்தும், எதுகையும், மோனையுமாய்வந்தால் அவற்றைவருக்கவெதுகை, நெடி
 லெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோனை, நெடிந்மோனை, இனமோ
 னை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-து.(வ-று, வெ. “நீடிணர்க்கொம்பர்க்
 குயிலாலத்தாதுதிப், பாடும்வண்டஞ்சியகலம்பருவத்துத், தோடார்தொடிநெ
 கிழ்த்தாருள்ளார்படலொல்லாப், பாடமைசேக்கையுட்கண்” இது-டகரமெய்
 வருக்கவெதுகை. “அறத்தாறிதுவென—னிடை” இதுறகரமெய்வருக்கவெது
 கை. “ஆவாவென்றே ஒருசாரார்” என்பதிரண்டாமெழுத்தொன்றாதாயினும்
 இரண்டாமெழுத்தின்மேலேறிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடிலெதுகையெ
 ன்று வழங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெ
 துகையும், மெல்லினவெதுகையும், இடையினவெதுகையுமென, வ-று. வெ.
 “தக்கார்தகவில டொன்பதவரவ, டொச்சத்தாற் காணப்படும்” இதுவல்லினவெ
 துகை, வெ. “அன்ஹிமார்வமுடைமையதுவீனு நன்பென்னுந்ராட்சிற்றிப்பு”

இது-மெல்லினவெதுகை. வெ “எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப், பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு” இதுஇடையினவெதுகை. வருக்கமோனைமுதலாகியமூன்றும்வருமாறு, ஆ “பகலேபல்பூங்கானற்கிள்ளையோப்பியும், பாசிலைக்குளவியொடுகூதாளம்வினாஇப், பின்னுப்பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங்கூந்தல், பீர்க்கப்பெய்து தேம்படத்திருகிப்புணையோதிசெய்குதிநகைஇப், பூந்தார்மார்புபுனத்துட்டோன்றிப், பெருவளையடுக்கத்தொருவேலேந்திப், பேயுமறியாமாவழங்குபெருங்காட்டிப், பைங்கணுமுலைப்படுபகைவெரிஇப், பொங்குசினந்தணியாப் பூததலொருத்தல், போகாதுவழங்குமாரிருணடுநாள், பௌவத்தன்னபாயிருணீந்தி, இப்பொழுதுவருகுவையாயின், நற்றூர்மார்பதிண்டலெங்கதுப்பே” இதுபகரமெய்வருக்கமோனை “ஆர்கலியுலகத்து - ஒழுக்கமுடைமை.” இதுமுதலெழுத்தொன்றாதாயினும், முதலெழுத்தின் மேலேறிய நெடியலொப்புமைநோக்கி நெடிண்மோனையென்றுவழங்கப்படும். இனி இன்னமோனைமூன்று வகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையுமென. வ-று. ஆ. “கயலேருண்கண்கலுழநாளும், சுடர்புரைதிருதுதல்பசுலையாய்த், திருந்திழையமைத்தோளரும்படருழப்பப், போகல்வாழியையபூத்த, கொழுங்கொடி யணிமலர்தயங்கப், பெருந்தண்வாடைவருஉம்பொழுதே” இஃதெல்லாவடியமுதற்கண்ணே வல்லெழுத்துவந்தமையான் வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இடையினமோனையும் வந்தவழிக்கண்கொள்க. என்னை “வருக்கதெடிவினம்வளையாராண்டே, நெடியபிறவுமினத்தினுமாகும்” என்றார் பிறருமெனக்கொள்க. ஒருக்கப்பெயரானென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியர்தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்றும், தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும், வேண்டிவொனக்கொள்க. என்னை. “சீர்முழுதொன்றிற்றலையாகெதுகை, யோவொழுத்தொன்றினிடையாகெதுகை.” என்றாகலின் இச்சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்துரைத்துக்கொள்க. வ-று. “சிலைவிலங்கு-போழ்து” எ-து-தலையாகெதுகை. “அகரமுதல-புலகு” எ-து-இடையாகெதுகை. “தக்கார்-காணப்படு” எ-து-கடையாகெதுகை. வெ. “பற்றுக்கபற்றற்றன்பற்றினையப்பற்றைப், பற்றுக்கபற்றுவிடற்கு” எ-து-தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும்” எ-து-இடையாகுமோனை. “பகலேபல்பூங்கானல்” எ-து-கடையாகுமோனை உயிராசிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றாமெழுத்து மொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்றாலுஞ்சிறப்பில-எ-து- உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகையென்றொருசொதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர்சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழையே-எ-து-மகடேஉமுன்னிலை. வ-று. ஆ. “துளியொடுமயங்கியதுங்கிருணடுநாள், அணிகளீர்தாரோயருஞ்சரநீந்தி, வடியமையெம்மம் வலன்வயினேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்கூந்தலுய்தலோவரிதே” இஃதிரண்டாமெழுத்தொன்றாதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரொதுகை-இனிஆசெதுகை. ய ர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக்கொள்க- என்னை “யரலழவென்னுமீரண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாதுவந்திடையுயிர்ப்பினஃ, தாசிடையெதுகையென்றதைதல்வே

ண்டும் “என்றாகலின்— வ-று. விரு “காய்மாண்டதெங்கின் பழம்வீழக்க முகினென்றிப், பூமாண்டதீந்தேன் ரெடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து, தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள் சிந்தும், ஏமாங்கதமென் நிசையாற்றிசைபோயதுண்டே” இதுயகரவொற்றிடை வந்தஆசெதுகை “மாக்கொடியானையுமென வற்பந்தரும், கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்துமல்லிகைப், பூக்கொடிப்பொது ம்பருங்கானஞாழலும், தூக்கடிசுமழ்ந்துதான் றுறக்கமொத்ததே” இதுரகர வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ “ஆவேறுருவினவாயினுமாயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாம், பால்போல், ஒருதன்மைத்தாருமறநெறியாபோல, உருவுபலகொளலீங்கு” இதுலகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ “அந்தரத்துள்ளேயகங்கைபுறங்கையா, மந்தரமேபோலுமனைவாழ்க்கை அந்தரத்து, வாழ்கின்றேமென்று மகிழ்ந்மின்வாழ்நாளும், போகின்றபூனையேபோன்று” இதுழகரவொற்றிடைவந்தஆசெதுகை. “ஆர்கலியுலகத்து” இதுஆகிடையிட்டு வந்த வல்லினவெதுகை. பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இடையிட்டெதுகைவருமாறு “தோடாரொல்வளை நெகிழ்நாளு, நெய்தலுண்கண்பைதலுழல்க, வாடாவவ்வரிபுதைஇப் பசலையும், வைகரோறும்பையப்பெருகி, நீடாரிவொன் நீண்மனங்கொண்டார், கேளார்கொல்லோ காதலந்தோழி-வாடாப்பெளவ வறன்முகந்தெழிலி, பருவம்பொய்யாது வலநேர்புவளைஇ, ஓடாமலையன் வேலிற், கடிதுமின்னுமிக்கார்மழைக்குரலே” இஃதுஅடிதோறும் இடையிட்டிவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை. இதுதொல்காப்பியனுர்காட்டியபாட்டி. என்னை. “தாஅவண்ண, மிடையிட்டிவந்தவெதுகைத்தாகும். என்றாகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு, “துவைக்குந்துளி முந்நீர்க் கொற்கைமகளிர், அவைப்பதம்பல்லிற் கழுகொவ்வாழுத்தம், மணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும்வேலின், அணங்குமமுதமுமன்னலார்பாடல்” இதுமுன் இரண்டடியுமோரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியுமற்றோரெதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடியெதுகை என்னை. “இரண்டடியெதுகை திரண்டொருங்கியன்றபின், முரண்டவெதுகையிரண்டிலவையார்.” என்றாகலின். மோனைக்கு மவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க. வ-று. விரு. “ஆகங்கண்டக ராலற்றவாடவர், ஆகங்கண்டகத்தாலற்றவன்பினர், பாகங்கொண்டிபயோதரஞ்சேர்த்தினார், பாகங்கொண்டிபயோதரண்ணினார்” இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப், பின் இரண்டடியு மற்றொரு மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை. வெ. “பவழமும்பொன்னுங்குவைஇயமுத்தின், திகழரும்பீன்றனபுன்னே.” “பொய்மையும் வாய்மையிடத்தபுணாதீரந்த, நன்மைபயக்குமெனின்” இவை-முன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை. நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகையென்றும், விட்டிசைமோனையென்றும், வேண்டிவாருமுளொன்க்கொள்க. வ-று. வெ. “பற்றிப்பலகாலும்பான்மறியுண்ணமை, நொஅலையனின்னுட்டைநீ.” இதுவல்லொற்றித்தாற்போல, விட்டிசைத்தகுற்றெழுத்தினோடுபுணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை. வெண்பா. “அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால், எஎவ்னைவெல்லாரிகல்” இதுமுதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோனை. இவை யெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இன்னு மொருக்கப்பெயரா

னுரைக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால், பாவினங்களெல்லாத் தொடையா னும் வருமென்றராயினும் பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும். தலையாகெதுகையிற்றிரிந்தும் வாராவென்பதூஉம். செந்தொடையாழித்தெ ல்லாத்தொடைக்கும், இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பதூஉம், வழியெதுகைவர த்தொடுப்பதூஉம், வழிமுரண்வரத்தொடுப்பதூஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொ ள்க.இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுந்தொடைவிகற்பமு போலாமைவேறுபடத்தொடுப்பதமருட்செந்தொடை எனக்கொள்க.இனவெ ழுத்தாமாறு, தானமொத்தகுறிலும் நெடிவந் தம்முளினமாம். அவை-அகர ஆகார ஐகாரஒளகாரங்க டம்முளினமாம்.இகர ஈகார எகர ஏகாரங்கள் தம்மு ளினமாம். உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தம்முளினமாம். இவையேறிய வு யிர்மெய்க்கும் இவ்வாறே கொள்க. ஒற்றினுள்-சகர தகரங்கள் தம்முளின மாம். ருகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள் தம்முளினமாம். இவற்றை அதுவென்று வழங்குவாருமுளர். என்னை. வெ. “அகரமோடாகார மைகாரமெளவாம், இகரமோ டிகாரமெஏ, உகரமோ, கோரமொஔ ருந்ம வதச்சகரம், ஆகாதவல்லவது. என்றாராகலின். அவற்றுட்சிலவருமாறு. வெ. “ஈத்துவக்குமின்ப மறியார்கொருமுடைமை,வைத்திழக்கும்வன்கணவர்” “அ மிழ்தினுமாற்ற வினிதேதம்மக்கள், சிறுகையளாவியகூழ்.” இவை யினவெ ழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலா மை வேறுபடத் தொடுத்தமையான் மருட்செந்தொடை. பிறவுமன்ன. இனி வழியெதுகை வருமாறு. க-றை “மண்டலம் பண்டுண்ட துண்டேர் வரகுண ன் றெண்டியின்வாய்க் - கண்டலந் தண்டுறைக் கண்டதொன்றுண்டிகண்மக ர - குண்டலங்கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோர்திங்கள், மண்டலம்வண்டலம்பக்கொண்டரூழ வருகின்றதே” கொங்குதங்குமுதலாயி னவங்கொள்க. அதுப்பிராசமென்னும் வடமொழியைவழியெதுகையென்பது தமிழ்வழக்கு. இனிவழிமுரண்வருமாறு. விரு “செய்யவாய்ப்பசும்பொனோலை ச்சிறுடிப்பரவையல்குல், ஐயுதண்மருங்குநோவவடிக்கொண்டகுவுவுக்கொங் கை, வெய்யவாய்த்தண்ணெனீலம்விரிந்தெனவிலங்கிரீண்ட, மையவாமழைக் கட்கூந்தன்மகளிவைவருகவென்றான்” க-றை “ஒருமால்வரைநின்றிருசுடரோ ட்டிமுந்நீர்க்கிடந்த,பெருமானிலனுஞ்சிறுவிலைத்தாவுண்டுபேதையர்கண், பொ ருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலன்பூம்பொதியிற்,கருமாவழிவெண்பற் செவ்வாய்ப்பசும்பொற்கணங்குழைக்கே” மோனையெதுகையிற்றிந்துபாவுமி னமும்வாராமை மேற்காட்டியவற்றுள்ளும்,பிறவற்றுள்ளங் கண்கொள்க.

சுருங்கிற்றுமூன்றடியேனைத்தரவிருமூன்றடியே
தரங்கக்கும்வண்ணகக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா
சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டிசுரும்பியிரும்
தரங்கக்குமுலாய்சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே

இ-கை. தரவுதாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமாறுணர்த்து-ற்று. சுரு க்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு - எ-து. அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப் பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித் தல்லாதகலிப்பாவிற்

குத் தரவுமுன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்கை. எ-று. இருமுன்றடியே தரங்கக்கும்வண்ணக்கக்குந்தரவாவது. எ-து. அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவது. எ-று. சுருங்கிற்றுமுன்றடியேணத்தரவென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண்டடியென்னுங்காரிசையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடிசிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டி எ - து. பொதுவகையாற்றாழிசைசொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமுன்றடியானும்வருவது. எ-று. சுரும்பியிருந்தரங்கக்குழலாய்—எ-து. மகடேமுன்னிலை சுருங்குந்தரவின்றாழிசையே—எ-து— தரவடியிற்றாழிசையடி சுருங்கிவருவது—எ-று இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுக்கொள்க. (எ)

பொருளோடடிமுதனிற்பதுகூனதுவேபொருந்தி
இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த

மருடர்விகாரம்வகையுளியாழ்த்துவசைவனப்புப்

[யே

பொருள்கோள்குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொடி

இ-கை- மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று. பொருளோடடிமுதனிற்பதுகூன். எ-து. அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும். எ-று. அதுவே பொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும். எ-து. அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணும் நிற்கப்பெறும். எ-று. நற்றினுமென்றவும்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவும்இறுதியும், அசைகூனாய்வருவதுசிறப்புடைத்து, சீர்கூனாய்வரினும், உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற் சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச்சீ ரொல்லாப்பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலியென்னுமிவற்றினிடையுமிறுதியுங்கூன்வரப்பெறுதெனக்கொள்க. என்னே. “அடிமுதற்பொருளைத்தானினிதுகொண்டு, முடியநிற்பதுகூனெனமொழிப” “வஞ்சியினிறுதியுமாகுமதுவே, யசைகூனாகு மென்மனாபுலவர்.” என்றாபல்காயனார். கூளைத்தனிச்சொல்லென்றுவழங்குவாருமுளர். என்னே. “அடிமுதற்பொருள்பெறவருவதுதனிச்சொல்லும், திறுதியும்வஞ்சியுளியலுமென்ப” என்றாராகலின். கொச்சகக்கலியுள் ஓரடிமுழுதுங் கூனாய்வரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. “உதுக்கான், சுரந்தானாவன்கைச்சுவானமாப்பூதன், பரந்தானாப்பல்புகழைப்பாடி. இரந்தார்மாட், டின்மையகல்வதுபோலவிருணீங்க, மின்னுமளிதேர்மழை” இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்காணெனக் கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவரே. கேடில்லிமுப் பொருடருமார்பாசிலை, வாடாவள்ளியங்காடிற்ற்தோரே, யானே, தோடாடொல்வளை நெகிழுவெங்கிப், பாடமைசேக்கையுட்படர்கூர்ந்திசினே, அன்னாளியனெ

ன்னுதமாமமை, இன்னும்பெய்யமுழங்கி, யின்னுந்தோழியென்னின்னுயிர்குறித்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் அவரோ-எம்-யானே-எம்-கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. க. “உலகினுள், பெருந்தகையார்பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகையவிறுவனாமேலெரிபோலச்சுடர்விடுமே, சிறுதகையார்சிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்வின்றி, உறுதகைமையுலகினுக்கோ ரொப்பாகித்தோன்றுவே” இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுள்ளைக் கூண்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும், பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும், முறுதிவழியொழுமென்ப, அதனால், நற்றிற நாடுதன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்தறந்தே.— இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகையெனச் சீர் கூனியவந்தவாறும், “மாவழங்கலின் மயக்குற்றனவழி” என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அசைகூனிய வந்தவாறும், “கலங்கழாலித்துறைக்கலக்குற்றன” என இவ்வஞ்சியடியினடுவிறுதுறையென, அசைகூனியவந்தவாறுங்கண்டுகொள்க. “தேரோடத் துகள்கெழுமினதெருவு.” இவ்வஞ்சியடியின் திறுதிக்கட்டெருவு என வுதரவிறுதியாகிய இயற்சீர் கூனியனவாறுகண்டுகொள்க. காமர்கடும்புன லென்னுந், கொச்சகக்கலியுட்சிறுகுடியீரோசிறுகுடியீரோ. எனவோரடியால், கூன்வந்தவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. இனியொழிந்த மருடர்விகாரம் வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள் கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்-எ-து -மேலெழுத்தசைசீர்பந்தமடிதொடைபாவினங்கூறுவனென்ற திகாரம்பாரித்தகாரிகையுள் ஒதப்படாத யாப்புறுப்பாய்மயக்கந்தீரவகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமையு மாமாறு உபதேச முறைமையானுணர்க.—எ-து. பொலங்கொடியே-எ-து - மகடேழுண்வினை. அவற்றுள்-விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்னே. “அந்நாற்சொல்லுந்தொடுக்குங்காலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், விரிக்கும்வழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டிவழிநீட்டலுந், குறுக்கும்வழி குறுக்கலும், நாட்டல்வலியவென்மனார்புலவர்” என்றார்தொல்காப்பியனார். வ-து. “குறுத்தாட்பூதஞ்சுமந்த, வறக்கதிராழியெம்மண்ணலைத்தொழினை.” இதனுள் குறுந்தாளெனற்பாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழிவலித்தவாறும், “தண்டையினக்கினி கழிவோள்பண்டையளல்லன் மானோக்கினளே” இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையெனமெலிக்கும்வழிமெலித்தவாறும். வெ. “வெண்மணலெக்கர்விரிதினாதந்தநீர், கண்ணாடிமண்டிலத்தூதாவி, ஒத்திழியும், தண்ணந்துறைவர்தகலிலரோ தற்சேர்ந்தார், வண்ணங்கடைப்படியாதார்” இதனுள்தண்மிறைவ னொனற்பாலதனைத், தண்ணந்துறைவனொவிரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்புறவிற் புனைமதில்கவிடார், காத்தலிர்காவலரோனையார், பார்த்துறார், வேண்டார்வணக்கிவிறன்மதிருன்கோடல், வேண்மொம் வேண்டார்மகன்” இதனுள்-வேண்டாதாராவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கி யெனத் தொகுக்கும்வழிதொகுத்தவாறும், வெ. “பாசிழையாகும் பசப்பித்தான்பைந்தொடி,

மாசேனனென்றுமனங்கொளீஇ, மாசேனன், சேயிதட்கண்ணி தருதலாற்சேர்த்தியென், னோய்தீரநெஞ்சின்மேல்வைத்து” இதனுள் பச்சிழையெனற்பாலதனைப் பாசிகழையென நீட்டிமவழிநீட்டியவாறும், வெ. “யானையெருத்தத்திருந்த விலங்கிலேவேற்றென்னன், திருத்தாரந்நென்றேன்றியென்” இதனுள் தீயெனெனற்பாலதனைத் தியெனெனக்குறுக்கும் வழிகுறுக்கினவாறுங்கண்டுகொள்க.—பிறவுமன்ன. மருடர்விகாரமென்றுசிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங் கூடிப்பொருந்திவாராநின்றன வல்லது துவைக்குப்பாலில்லை யெனற்பாலது துவைக்குப்பாலில்லையென்றற்போலப் புனர்க்கப்படாதென்க. இன்னுமருடர்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும், வருவனவுமுள.—அவையும் வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.—வ-று. “மரையிதழ்புரையு மஞ்செஞ்சேரி” இதனுள் தாமரையெனற்பாலதனை மரையெனத்தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும், “வேதினவெரிநினைதிமுதுபோத்து.” இதனுள் உந்தியெனற்பாலதனை ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும், “அகலிருவிசம்பினுல்போல், வால்தின்மலர்ந்தனபுன்கொடிமுசுண்டை” இதனுள் ஆரலெனற்பாலதனையாலென இடைகுறைத்தவழங்கினவாறும். “நீலுண்டிகிலிகைகடுப்ப” இதனுள் நீலமுண்டிகிலிகைகடுப்ப எனற்பாலதனைநீலுண்டிகிலிகைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங்கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. அந்நாற்சொல்லுந்தொடுக்குங்காலை யென்றவழிநான்குசொல்லாவன—இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், எனவிலை, என்னை. “இயற்சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்வடசொலென், நனைத்தேசெய்யுளி னீட்டச் சொல்லே” என்றராகலின். அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன, சோறு, கூழ்ப்பால், பானிதம், என்பன. என்னை. “இயற்சொற்றானேயியம்புங்காலை, செந்தமிழ்நிலத்து வழக்கொடுசிவணித்தம்பொருள்வழாமையிசைக்குஞ்சொல்லே” என்றராகலின். அவைநடக்கும் எல்லையாவையோவெனின்—வையையாற்றின்வடக்கும், மருதயாற்றின்றெற்கும், கருவூரின்கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகியநான்கெல்லைக்குட்பட்ட சோணுடென்க, என்னை. “மன்றவாணன் மலர்திருவருளாற், நென்றமிழ்மகிமைசிவணியசெய்த, வடியவர்கூட்டமு மாதீச்சங்கமும், படியின்மாப்பெருமைபரவுறுசோழனும், சைவமாதவருந்தழைத்தினிதிருக்கு, மையறுசோழவளநாடென்ப” என்றராகலின். திரிசொல்லாவன—அடுக்கல், பிறங்கல், ஒங்கல், விலங்கல், விண்டு, குவடுஎனவிலை, மலையென்னும் ஒருபொருள்குறித்தவேறுசொல். உந்தியென்பது - ஆற்றிடைக் குறையும், கொப்பூழ், மூழ், தேருருளும், யாழகத்தோருறுப்பும், எனுமிவை வேறுபொருள்குறித்த ஒருசொல் என்னை “ஒருபொருள்குறித்த வேறுசொல்லாகியும், வேறுபொருள்குறித்த பொருசொல்லாகியு, மிருபாற்றென்பதிரிசொற்களவி” என்றராகலின். திசைச்சொல்லாவன, மயிலைமஞ்ஞையென்றும், கிளியைக் கிள்ளையென்றும் தாயைத்தள்ளையென்றும், நாயைகுமலியென்றும், வழங்குவனவாம். என்னை “செந்தமிழ்சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தினும், தங்குறிப்பினவேதிசைச்சொற்களவி” என்றராகலின். செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருகொடுந்தமிழ்நிலமாவன, வெ “தென்பாண்டிகுட்டங் குடங்கற்காவேண்பூழி, பன்றியருவா

வதன்வடக்கு, நன்றாய், சீதமலாடுபுனநாடுசெந்தமிழ்சேர், ஏதமில்பன்னிருநா
ட்டெண். இதைவிடுத்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன, குங்குமம், மூலம்
சங்கு, சந்தனம், என்பனவாம் என்னை “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொ
ரீஇ, எழுத்தொடுபுணர்ந்தசொல்லாகும்மே—சிதைந்தனவரினு மியைந்தனவ
ரையார்” என்றதொல்காப்பியனார். வகையுளி-எ-து-முன்னும்பின்னும், அசை
முதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணமறுத்தலென
க் கொள்க. என்னை-வெ-அருணைக்கு நீராரசைசீரடிக்கட், பொருணைக்கா
தோசையேநோக்கி, மருணிக்கி, கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டிய
ற்றல், வாய்ந்தவகையுளியின்மாண்பு” என்றாகலின். வ-று. வெ- “கடியா
ர்பூங்கோதை கடாயினுன்றிண்டேர், சிறியார்தஞ்சிறிற் சிதைத்து” இதனை-
கடிவார்-எ-ம்-பூங்கோதை-எ-ம்-கடாயினுன்-எ-ம்-அலகிடின. ஆசிரியத்தளை
யும், கலித்தளையுந்தட்டு, வெள்ளைத்தன்மை குன்றுமாதலால்- கடியார்பூவெ
ன்று புளிமாங்காயாகவும், கோதையென்றுதேமாவாகவும், கடாயினுனென்
று, கருவிளமாகவும், அலகிட்டிக்கொள்க. வெ “மலர்மிசையேகினை மாண
டிசேர்ந்தார், நிலமிசைநீடுவாழ்வார்” இதனைநிலமிசை-எ-ம்-நீடு-எ-ம்-வாழ்
வார்-எ-ம்-அலகிடின ஆசிரியத்தளைதட்டு, வெண்பாவினிறுத்திக்கண் அசை
ச்சீராகற்பாலது இயந்திராய், நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைச்சீருமொளியே
ர்பிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச்சிந்தடியே முடிவாமென்னும், இலக்க
ணத்தோடு மாறுபடுமாதலின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீடுவாழ் எ
னக்கவிளமாகவும், வார்-என நாளென்னும், நேரசைச்சீராகவும், அலகிட்டி
க்கொள்க. வெ “பாடுநர்க்குமாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும், ஊ
டுநர்க்குங் கூடுநர்க்குமொத்தலால், நீடுநீர், நல்வய லூர நறுஞ்சாந்தனியக
லம், புல்லினாடலினிது” இதனுள்-பிகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும்,
இரண்டினையுங்கூட்டி நிராயசையாக அலகிடச்சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம்.
அல்லாவிடின, நாலசைச்சீராய் வண்ணமழிந்துஒசையுண்ணுதுகெடும், பிறவு
மன்ன. வாழ்த்துஇருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும், இருபுறவாழ்த்துமென்,
வ-று. வெ - “கார்நறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும், நீர்நிலைநிற்பயன்கொ
லோ, கூர்நுனைவேல், வண்டிருக்கநக்கதார் வாமான்வழுதியார், கொண்டிரு
க்கப்பெற்றகுணம்” இதுமெய்வாழ்த்து. வெ. “பண்டுமொருகாற்றன்பைந்
தொடியைக்கோட்பட்டு, வெங்கடம்வில்லைற்றிக்கொண்டிழந்தான்” தென்க
ளந்தைப், பூமாண்டிருமகளுக் கின்னும்புலம்புமால், வாமான்றேர் வையை
யார்கோ.” இஃதிருபுறவாழ்த்து. வசையும்இருவகைப்படும், மெய்வசையும்,
இருபுறவசையுமென. வ-று. வெ. “தந்தையிலைச்சுமடன்றாய்தொழிலிதான்பா
ர்ப்பான், எந்தைக்கிதெங்ஙனப்பட்டதுகொல், முந்தை, அவியுணவினாந்தெரி
யினுவதாங்கொல்லோ, கலிகண்ணனார்தம்பிறப்பு” இது மெய்வசை. வெ.
“படையொடுபோகாது நின்றெறிந்தானென்றும், கொடையொடு நல்லார்கட்
டாழ்ந்தான், படையொடு, பாடிவழங்குந்தெருவெல்லாந்தான்சென்று, கோடி
வழங்குமகன்” இஃதிருபுறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படும் அம்மை, அ
ழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என. என்னை
அம்மையழகுதொன்மைதோல்விருந்து, இயைப்புபுலன்கிழைபெனவனப்பெட்டே”

என்றராகலின். அவற்றுள்-அம்மையாவது, சிலவாய்மெல்லியனாய்சொற்களால் ஒள்ளியவாய்பொருண்மேற் சிலவடியாற்சொல்லியது என்னை. “சின்மென்மொழியாற்சீர்புணந்தியாப்பி, னம்மைதானையடிநிமிர்வின்மே.” என்றராகலின். வ-று. வெ. “அறிவினாகுவதுண்டோபிதிதினேய்தன்னேய்போற்போற்றாக்கடை” அழகென்பது, செய்யுட்சொல்லாகியதிரிசொற்களானோசையினியவாகப்புணர்க்கப்பட்டது.என்னை. “செய்யுண்மொழியாற்சீர்புணந்தியாப்பி னவ்வகைதானே யழகெனப்படுமே” என்றராகலின். வ-று. ஆ. “துணியிரும்பெளவங்குறையவாங்கி, அணிகிளரடுக்கன்முற்றியவெழிலி, காலொடுமயங்கியகணையிருணடுநாள், யாங்குவந்தனையோவோங்கல்வெற்ப, நெடுவரைமருங்கிற் பாம்பெனவிழிதரும், கடுவரற்கலுழிநீந்தி, வல்லியம்வழங்குங்கல்லதர் நெறியே” தொன்மை-எ-து-பழையதாகி நிகழ்ந்தபெற்றியுரைக்கப்படுவது. என்னை. “தொன்மைதானே, யுரையொடுபுணர்ந்தபழமைமேற்றே” என்றராகலின்.வ-று. “செறிதொடியுவகைகளாய் செஞ்சுடர்த்தெறுகதிர்ச்செல்வன்” என்பதுஉம், மாபாரதம், கார்த்தம் போல்வனவுங்கொள்க. தோல்-எ-து-இழுமென்னு மெல்லியவாகியசொற்களால் விழுமியவாய்க்கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும், பலவடியாய்க்கிடப்பனவுமென விருதிற்றத்தவாம். என்னை. “இழுமெனுமொழியால்விழுமியதுதுவலினும், பரந்தமொழியாலடிநிமிர்ந்தொழுகினும், தோலெனமொழிபதொன்னெறிப்புலவர்” என்றராகலின். வ - று, “பாயிருள்பரப்பகங்குறையப்பாம்பின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேக்கைத், துணிதருவெள்ளந்துயில்புடைபெயர்க்கும், ஒளியோன்காஞ்செயளிதெனக்கூறின், இம்மையில்லை, மறுமையில்லை, நன்மையில்லை, தீமையில்லை, செய்வோரில்லை, செய்பொருளில்லை, அறிவோரியாரும் ‘திருவுழியிறுகென’ இதுமார்க்கண்டேயனார்காஞ்சி -இஃதிழுமெனு மொழியால் விழுமியதுதுவன்றது, “திருமழைதலைஇய-சென்றவாறே” இதுபரந்தமொழியாலடி நிமிர்ந்தொழுகியது.—விருந்து-எ-து-புதியவற்றின்மேற்று அஃத்பொழுதுள்ளாராப்பாடுவது. என்னை. “விருந்துதானே, புதியதுபுணந்தயாப்பின்மேற்றே” என்றராகலின் அவைவந்தவழிக்கண்டுகொள்க. இயைபு-எ-து-ரு ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பதினொருபுள்ளியுயீருகவந்தபாட்டு. என்னை. “ருகரமுதலா எகரவீற்றுப், புள்ளியிறுதியையபெனமொழிப.” என்றராகலின். அவையும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.—புலன்-எ-து- இயற்சொல்லாற்பொருடோன்றச்சொல்லப்படுவது. என்னை. “தெரிந்தமொழியாற்செவ்விதிற்கிளந்து, தேர்தல்வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற், புலனெனமொழிபுலனுணர்ந்தோரோ.” என்றராகலின். வ-று. “பார்க்கடன்முகந்தபருவக்கொண்மூ,வார்ச்செறிமுரசின் முழங்கியொன்னார், மலைமுற்றின்மே வயங்குதுனிசிதறிச், சென்றவடிருமுகங்காணக்கடுந்தேர், இன்றுசெலக்கடவுமதிபாகவுதுக்காண்,மாவொடுபுணர்ந்தமாவல்போல, இரும்பிடியுழையதாகப், பெருங்காடுமடுத்தகாமர்களிறே”—இழைபு-எ-து- வல்லொற்றியாதுந்தீண்டாது செய்யுளியலுடையார் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடி முதலாகப் பதினேழ்நிலத் தைந்தடிபு முறையானே யுடைத்தாய் ஒங்கியசொற்களால்வருவது. என்னை. “ஒற்றொடுபுணர்ந்தவல்லெழுத்தடக்காது, குறளடிமுதலாவைந்தடிகாறு, மோங்கி

னிறை பிரண்டிவகைப்பபிம். பெயர்நிரனிறையும், வினைநிரனிறையும்என. அவற்றுள் - பெயர்நிரனிறை வருமாறு. வெ “கொடிசுவனை கொட்டை நுசுப்புண்கண்மேனி, மதிபவளமுத்தமுகம்வாய்முறுவல், பிடிபினை மஞ்ஞைநடைநோக்குச்சாயல், வடிவின்ளேவஞ்சிமகள்” இனிவினைநிரனிறைவருமாறு. “காதுசேர்தாழ்குழையாய்கன்னித்துறைச்சேர்ப்ப, போதுசேர்தார்மார்பு போர்ச்செழிய, நீதியால், மண்ணமிர்தமங்கையர்தோண்மாற்றூராயேற்றார்க்கு, துண்ணியவாய்பொருள்” எ - ம் - வெ. “அடல்வேன்மாநோக்கிநின்றுகங்கண்டே, உடலுமிரிந்தோடுமுழமலரும்பார்க்கும், கடலுங்கனையிருளுமாம் பலும்பாம்பும், தடமதியமாமென்றுதாம்” இனிமுறைநிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை என்றுவேண்டிவாருமுளர். அவற்றுள். அடிநிரனிறைவருமாறு - விரு. “கூற்றுவனைவின்மதனையரக்கர்கோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சிமுன்றை, ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத்தோள்க னிறவெறிப்ப விமையப்பெண்வெருவவே வக், காற்றொழிலானயனத்தால்விரலாற்கற்றைக் கதிர்முடியாற்கர தலத்தார்க்கனையாற்பின்னும், ஊற்றழியவுதைத்தரித்துநெரித்துச்சூழ யுரித்தெரித்தானவனெம்மை யுடையகோவே” சுண்ணமொழிமாற்று - வெ. “சுளையாழவம்மிமிதப்பவரையனைய, யானைக்குரீத்து முயற்குநிலையென்ப, கானகநாடன் சுனை” இதனுள்-சுளையென்பதனோடு மிதப்பவென்பது பொருள்கொள்ளவும். அம்மியென்பதனோடு ஆழவென்பது பொருள்கொள்ளவும், யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொள்ளவும், முயலென்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள் கொள்ளவும், வந்தமையாற்சுண்ணமொழிமாற்று. இனி அடிமறிமொழிமாற்று. “சூரல்பம்பிப நீவரலாதே” என்னும்ஆசிரியம்வேண்டிற்றோரடியான்முதலாகச்சொன்னாலும் ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமையா லடிமறிமொழிமாற்று.—இனி அடிமொழிமாற்று - வெ. “ஆலத்துமேலகுவளைகுளத்துள வாலினெடிய குரங்கு”—என்பதனுள் ஆலத்துமேலகுரங்கு குளத்துள குவளையென்று இரண்டடியில்மொழிமாற்றிப் பொருள் கொண்டமையால், அடிமொழிமாற்று. இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள் - வெ. “திறந்திடுமின்றியவைபிற்காண்டுமாதர், இறந்துபடிந்தபெரிதாமேதம், உறந்தையர்கோன் - தண்ணுரமார்பிற்றமிழ்ப்பெருமானைக், கண்ணுரக்கானக்கதவு” இதனுள் திறந்திடுமின் என்பதனோடு கதவு - எ-து. நோக்குடைத்தாய்ப்பொருள்கொண்டமையாற்பூட்டுவிற்பொருள்கோள்—இனிப்புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள்-வெ. “அலைப்பான்பிநிதுயிரையாக்கலுங்குற்றம், விலைப்பாலிற்கொண்ணேமிசைதலுங்குற்றம், சொலற்பாலவல்லாதசொல்லுங்குற்றம், கொலைப்பாலுங்குற்றமேயாம்” இஃதடிதோறும்பொருளாற்றுவந்தமையாற்புனல்யாற்றுப்பொருள்கோள். இனியனையறிபாப்பப்பொருள்கோள் - விரு. “தாழ்ந்தவுணர்வினராய்த்தாளுடைந்துதண்ணீனித்தளர்வார்தாமும், சூழ்ந்தவினையாக்கைசுடவினிந்துநாற்கதியிற்சுழல்வார்தாமும், ஊழ்ந்தபிணிநலியமுன் செய்தவினையென்றேமுனிவார்தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினேவானெய்துநெறிமுன்னி முயலாதாரோ” இதனுள்வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதாரொன்று மிறுதிச்சொல் இடைய முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமை

யால் அனைமதிபாப்புப்பொருள்கோள். — இனித்தாப்பிசைப்பொருள்கோள். வெ. “உண்ணமையுள்ளதுயிர்நிலையுண்ண, அண்ணத்தல்செய்யாதளறு” இதனுள் ஊனை யுண்ணமை யுள்ளதுயிர்நிலை. எ-ம் - ஊனையுண்ணவண்ணத் தல் செய்யாதளறு-எ-ம்-நடுகின்ற ஊனென்னுஞ்சொல்முதலும் இறுதியுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாப்பிசைப் பொருள்கோள் — இனிக்கொண்டிகுட்டிப் பொருள்கோள்.—வெ. “தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல், வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தன்னமாமேனி, அஞ்சனத்தன்ன பசலைதணிவாமே, வங்கத்துச்சென்றாவரின்” இதனுள்-அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தலெனவும், தெங்கங்காய்போலத்திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்னபசலையெனவும், சொற்களைக்கொண்டு கூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால், கொண்டிகுட்டிப்பொருள்கோள்.—வெ. “ஆரியமன்னர்பறையி னெழுந்தியம்பும், பாரிபறம்பின்மேற்றண்ணுமை, காரி, விறன்முள் றூர்வேங்கைகீ தானுணுந்தோளாள், நிறனுள்ளருள்ளதலர்” இதனுள்-தண்ணுமைநா ணுந்தோள்-எ-ம்-நிறம்வேங்கைகீ-எ-ம்-அலர் ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தி யம்பும்-எ-ம் - சொற்களைக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுங்கொ ண்டிகுட்டிப்பொருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிக்குறிப்பிசை-எ-து, எழுத்தல் லோசையான்வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அதுகரணமுமுதலாகவு டையன செய்யுளகத்துவந்தால் அவற்றைச்செய்யுண்டையழியாமல் அசை யும், சீரும், அடியும், தொடையும், பிழையாமல் அலகிட்டுவழங்கப்படுமெனக் கொள்க.வ-று-வெ. “மன்றலங்கொன்றைமலர்நிலைந்தங்குவம் கென்றுதிரியுமி டைமகனே, சென்று, மறியாட்டை யுண்ணுமல் வண்கையால்வல்லே,அறியா யோவண்ணக்குமாறு”ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனாற்பாடிய ஊசுமுரியுட்கண் டுகொள்க-என்னே. “எழுத்தல்லிசையையசைகொடுசீர்தனை, நிறைக்கவும்படு மெனநேர்ந்திசினோ” என்றாகலின். இனி ஒப்பு-எ-து-மேற்சீரும், தனையு ம், அடியும், வரையறுக்கப்பட்டபாவும், பாவினமுஞ்சொன்னபெற்றியிற்றிநிர் து, மிக்குங்குறைந்தும் வந்தாலவற்றையொருபுடையொப்புமைநோக்கி, ஒழிந் தசெய்யுட்களின்பாற்படுத்துவழங்கப்படும்-எ-று.வ-று. “கோழியுங்கவினகு க்கில்குரல்காட்டிம், தாழியுணிலத்தடங்கணீர் போதுமினே ஆழிசூழ் வையத் தெம்மண்ணலடியேத்திக், கூழைநனைபக்குடைந்துங் குளிர்புனல், ஊழியுமன் னவாமென்றேலோரொம்பாவாய்”மேல்நாற்சீர்நான் கடியாய் வருவதுகவிவிரு த்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னார். இஃதைந்தடியான் வந்ததாயினும் ஒரு புடையொப்புமைநோக்கிக் கவிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படுமென க்கொள்க.இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினு மிழுக்காது. “சுற்றுநீர்க்குழங்கி டிப் பொற்றாமரைப்பூம்படப்பைத், தெண்ணீர்நல்வயலூரன்கேன்மை யல்லிரு ன் கூந்தற்கலராவே”மேல்வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமை யென்றெடுத் தோதினார்.இஃகிரண்டடிச் சிறுமையான்வந்ததாயினும்,ஒருபுடையொப்புமை நோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவும்பு ராணகவிநூராற்பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும், இவ்விடைக்கணத்தா னொருபு டையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப் புமென்றவுமையால்வண்ணமும் புனைந்துவாயும்,அடியின்றிடப்பனவும் ஒரு

முதுசொல்லும். வாழ்த்துமாமாறும் உணர்ந்துகொள்க.—அவற்றுள்-வண்ணம், தூறுதிறத்தனவாம். அவைசொல்லமாறு, தூங்கிசைவண்ணம், ஏந்திசைவண்ணம், அடுக்கிசைவண்ணம், பிரிந்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணம், என்னுமிவ்வைந்தினையுமுதல்வைத்து, அகவல்வண்ணம், ஒழுக்கிசைவண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணமென்னுமிந்நான்கினையும் இடைவைத்துக், குறிவ்வண்ணம், நெடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்லிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம், என்னுமிவ்வைந்தினையுங் கடைவைத்துக்கூட்டியுற்றதூறுவண்ணமும் பிறக்கும். எனனை-க-றை“தூங்கேந்திக்கல் பிரிதன்மயங்கிசைவைத்துப்பின்னும், பாங்கேயகவலொழுக்கல் வலிமெலிப்பாற்படுத்தித், டாங்கேகுறினெடில்வல்லிசை மெல்லிசைமோடிடையைத், தாங்காதற்றத் தரத்தாம் வண்ணதூறுந்தலைப்பிடே” என்றாராகலின். அவற்றின்விரியாவன. குறிலகவற்றுாங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற்றுாங்கிசைவண்ணம், வலியகவற்றுாங்கிசைவண்ணம், மெலியகவற்றுாங்கிசைவண்ணம், இடையகவற்றுாங்கிசைவண்ணம்.எ-ம்குறிலொழுக்கற்றுாங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கற்றுாங்கிசைவண்ணம், வலியொழுக்கற்றுாங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கற்றுாங்கிசைவண்ணம், இடையொழுக்கற்றுாங்கிசைவண்ணம்-எ-ம் குறில்வல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம்-எ-ம்குறின்மெல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைத்துாங்கிசைவண்ணம், எ-ம். தூங்கிசைவண்ணம்(உய) குறிலகவலேந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம், வலியகவலேந்திசைவண்ணம், மெலியகவலேந்திசைவண்ணம்,இடையகவலேந்திசைவண்ணம், எ-ம்குறிலொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கலேந்திசைவண்ணம். வலியொழுக்கலேந்திசைவண்ணம்,மெலியொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக்கலேந்திசைவண்ணம்,எ-ம்குறில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம். நெடில்வல்லிசையேந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசையேந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசையேந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசையேந்திசைவண்ணம், எ-ம்குறின் மெல்லிசையேந்திசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசையேந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசையேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசையேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசையேந்திசைவண்ணம், எ-ம்-ஏந்திசைவண்ணம்(உய)குறிலகவலடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலகவலடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவலடுக்கிசைவண்ணம்,மெலியகவலடுக்கிசைவண்ணம், இடையகவலடுக்கிசைவண்ணம், எ-ம்குறிலொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம்,வலியொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம்,மெலியொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம்,இடையொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம்,எ-ம்குறில்வல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்,வலிவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், எ-ம்குறின்மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்,

ண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசையடுக்கிசை வண்ணம் இடைமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம் - அடுக்கிசைவண்ணம் (உய)குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற்பிரிந்திசை வண்ணம்,வலியகவற்பிரிந்திசை வண்ணம்,மெலியகவற்பிரிந்திசை வண்ணம்,இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுக்கற் பிரிந்திசை வண்ணம், இடையொழுக்கற்பிரிந்திசை வண்ணம், எ-ம்-குறில்வல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைப்பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம்,மெலிவல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம்,இடைவல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம்,எ-ம்-குறின்மெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம்,இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம்,எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம்(உய)குறிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம்,வலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம்,எ-ம்-குறிலொழுக்கன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், வலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், இடையொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-மயங்கிசைவண்ணம், (உய)ஆ வண்ணம்நூறு. இவ்வாறுவிந் துதாத்தாரவிநயனார். இனி, ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார்வண்ணம் இருபதென்பர். என்னை “வண்ணந்தானே நாலைந்தென்ப” அவைதாம், “பாஅவண்ணந் தா அவண்ணம், வல்லிசைவண்ண மெல்லிசைவண்ண, மியைபுவண்ணமளபெடைவண்ண, நெடிஞ்சீர்வண்ணங் குறுஞ்சீர்வண்ணஞ், சித்திரவண்ண நலிபுவண்ண, மகப்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டுவண்ண, மொழுகுவண்ண மொழுஉவண்ண, மெண்ணுவண்ண மகைப்புவண்ணந், தூங்கல்வண்ண மேந்தல்வண்ண, முருட்டுவண்ண முடுகுவண்ணமென், ருங்கவையென்பவறிந்திசினோ” என்றாராகலின். அவற்றுள், “பாஅவண்ணஞ்சொற்சீர்த்தாகி, தூற்பாற்பயிலுநோக்கிற்றென்ப” வ-று. “அவற்றுள்.குற்றெழுத்தென்ப” எ-ம். “தாஅவண்ண, மிடையிட்டிவந்த வெதுகைத்தாகும்” வ-று. “உள்ளார்—காடிற்றதோரோ” எ-ம். வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிகுமே” வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-துஞ்சி” எ-ம். மெல்லிசைவண்ணமெல்லெழுத்துமிகுமே. வ-று. “பொன்னின்னபுன்னே துண்டாது” எ-ம். இயைபுவண்ணமிடையெழுத்துமிகுமே. வ-று. “வால்வெள்ளருவிவரைமிசையிழியவும், கோள்வல்லுமுலைவிடரினியம்பவும், வாளுகிருளியம் வரைமிசையுழலவும், வேலொளிவிளக்கினவரவரின், பீரோடுதோளிவாழ்கிற்பெயரோ” எ-ம். அளபெடைவண்ணமளபெடைபயிலும். வ-று. “கண்ணடனனெனக்கண்

டுங்கேட்டும்” எ-ம். “நெடுஞ்சீர்வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்” வ-று. “மாவாராதே, மாவாராதே” எ-ம். குறுஞ்சீர்வண்ணங்குற்றெழுத்துப்பயிலும்” வ-று. “உறுபுயலெழிலி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகொடியவரைபொதித னையவிழ, குறுகியபருவமிதுவெனமறுகுபு, செறிதொடிதனது புலனறிபொ முதே” எ-ம். “சித்திரவண்ணங்குறியவுருடியவு, மொத்தநேர்த்தடுக்கியவி யற்கைத்தென்ப” வ-று. “சூரல்பம்பிய—நீவரலதே” எ-ம். “நலிபுலண்ணமா ய்தம்பயிலும்” வ-று. “அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின்வெஃகாமை, வே ண்டிம் பிறன்கைப் பொருள்” எ-ம். அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதனபோன்று முடிந்ததன்மேற்றே” வ-று. பன்மீனாண்டுகற்படுபுள்ளோப்பியும், புண்ணைண்டா து நம்மொடுதொகுத்தும், பன்னுவந்துபணிமொழியின்றியு, மணத்த ற்கொவ்வான்றணந்துபுறமாறி, யினையனாகியீங்குறத்தூற்ற்தோன், பொய்த லாயத்துப்பொலன்றொடிகளிர, கோடியர்வெண்மணலேறி, யோடுகலன்கா ணுந்துறைவன்றோழி” எ-ம். “புறப்பாட்டுவண்ணமுடிந்ததுபோன்றுமுடியா தாகும்” வ-று. “இன்னவைகல்வாராமுன்னே—முழுதுடன்றுந்தே” எ-ம். “ஒழுக்குவண்ண மோசையினொழுகும்” வ-று. “அம்மவாழிதோழிகாதல ரின் னேபரிக்குமின்னுவாடையாடி, புன்கண்மாலையன்பின்றுநலிய, வுய்யலளிவ ளென்றுணரச்சொல்லிச், செல்லுநர்ப்பெறினே சேயவல்ல, வின்னினியிரந்தம ன்னவர், பொன்னணிநெடுந்தேர் பூண்டமாவே” எ-ம். “ஒருஉவண்ணமொரி இ த்தொடுக்கும்” வ-று. சிறியகட்பெறினே—உயிர்தவப்பலவே” எ-ம். “எண் ணுவண்ணமெண்ணுப்பயிலும்” வ - று. “நன்னென்றைநர்கணதும்பூணத்தி, தன்னருங்கிந்திறற்கங்கன்கட்டி, பொன்னணிவல்லிற் போன்றுறையென்றா ங்கு” எ-ம். அகைப்புலண்ணமறுத்தறுத்தொழுகும்” வ-று. “வாராராயினு ம் வரினுமவநமக், கியாராகியரோதோழி-எ-ம். (அகைத்தல்அறுத்தல்) தாங்கல் வண்ணம்வஞ்சிபயிலும்” வ-று. “யானாடத்தானுணர்த்தயானுணராவிட்டதற் பின், றுனாடயானுணர்த்தத்தானுணரான்தேனாமி” எ-ம். ஏந்தல்வண்ணஞ், சொ ல்லியதுசொல்லிற்சொல்லியதுசிறக்கும்” வ-று. “வைகலும்—வைத்துணரா தார்,” “உருட்டிவண்ணமராகத்தொடுக்கும்” வ-று. “உருகெழுமுருகியமுரு மெனவதிர்தொறு, மருகெழுசிறகொடுமணவருமணிமயில்” எ-ம். முடுக்குவண் ணமடியிறந்தொழுகும்” வ-று. “நெறியறிசெறிகுறிபுரிதிரி-எ-ம். வருமெனக் கொள்க” இனிப்புனைந்துரையிரண்டிவகைப்படும். பெரியதனைச்சுருக்கிச்சொ ல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்கிச் சொல்லுதலுமென. என்னை “உரைக்கப்ப டும்பொருட்கொத்தனவெல்லாம், புகழ்ச்சிபின்மிக்க புனைந்துரையாகும் என் றுராகலின். வ-று. வெ “அடையார்பூங்கோதைக்கல்குலுந்தோன்றும், புடை யார்வனமுலையுந்தோன்றும், இடையாதும், கண்டிகொள்ளாதாயினுங்காரி கைநீர்மையாட், குண்டாகவேண்டிதுசுப்பு” இதுபெரியதனைச்சுருக்கிற்று. “அவரப்போலகன்றதனல்குன்மேற்சான்றோர், உசாப்போலவுண்டேமருங்கு ல், உசாவினைப், பேதைக்குரைப்பான்பிழைப்பிற்பெருகினவே, கோதைக்கொ ம்பன்னாங்குயம்” இதுசிறியதனைப்பெருக்கிற்று. “பொன்மலிகச்சிபூமலிகுட ல், மாரியிகைமணிமாடம்என்னுந்தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியின்றிட ப்பன, பாட்டினாயும், தூலும், மந்திரமும், சந்தோபிசிதமும், முதுசொல்லு

ம், அங்கதமும், வாழ்த்து மென்னுமிவைஓடி யானும், பலவடியானும், வரப் பெறும். என்னை “செயிர்தீர்செய்யுடெரியுங்காலை, படியினீட்டத் தழகுபெற்றியலும். ஓடி யானுமொரோவிடத்தியலும், அவைதாம், பாட்டுனுலேமந்திரம் பிசியே, முதுசொல்லங்கதம் வாழ்த்தொடுபிறவு, மாகுநவென்ப வறிந்திசினோ எனரூராகலின் இனிதூலாவது, மூவகைத்தாய்மூவரினடை பெற்றுநால்வகைப்பயத்ததாய், எழுவகையாசிரியமதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைகுற்றந்தீர்ந்து பத்துவகைக்குணத்ததாய்ப் பதின்மூன்றுவகையானுபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியோடும் புணர்ந்ததெனக்கொள்க. அவற்றுள்-மூவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தியெனவிலை. முதனுல்லபிதூல்சார்புதுலெனினுமமையும் மூவரினடைபெறுதலென்பது, அவைமூன்றுநடாத்து மாசிரியர்மூவொனக் கொள்க நால்வகைப்பயனாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடெனவிலை. எழுவகையாசிரியர் மதவிகற்பமாவன, உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம்மதமேற்கொண்டுகளைதல், தாஅனாட்டித்தனாதுறியுத்தல், இருவர்மாறுகோளொருதலைதுணிதல், பிறர்நூற்குற்றங்காட்டல், பிற்தொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல், என்னுமிவை. பத்துவகைக்குற்றமாவன-கூன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூறல், வழுவச்சொற்புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத்தொடுத்தல், மற்றொன்றுவிரித்தல், சென்றுதேய்ந்தியுதல், நின்றுபயனின்மை, எனவிலை. பத்துவகைக்குணமாவன-சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்னோர்க்கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஓசையுடைமை, ஆமுமுடைத்தாதல், முறையின்வைப்பு, உலகமலையாமை விழுமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் எனவிலை. பதின்மூன்றுவகையுரையாவன, சூத்திரந்தோற்றல், சொல்வகுத்தல்சொற்பொருளுரைத்தல், வினாத்தல், விழித்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணர்த்தல், எனவிலை. முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியாவன-நுதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட்டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருள்விரித்தல், தொடர்சொற்புணர்த்தல், இரட்டிமொழிதல், ஏதுவின்முடித்தல், ஒப்பின்முடித்தல், மாட்டெறிந்தொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முன்மொழிந்துகோடல், பின்னதுறியுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடிந்ததுமுடித்தல், உரைத்துமென்றல், உரைத்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல், பிறநூன்முடிந்ததுதானுடன்பிதல். தன்குறிவழக்க மிகவெரித்துரைத்தல், சொல்லின்முடிவின்பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்பு, எனவிலை, இவ்வாறுசொன்னூர்பாடலனானுமொசிரியொனக்கொள்க. தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டினும் பலவென்பாருமுளர்.

எழுத்துப்பதின்மூன்றிரண்டசைசீர்முப்பதேந்தனையெந்
திழுக்கிலடிதொடைநாற்பதின்மூன்றைந்துபாஷின்மூன்
ரெழுக்கியவண்ணங்கண்ணொன்பதொன்பொருள்கோளிருமு
வழுக்கில்விசாரம்வனப்பெட்டியாப்புள்வகுத்தனவே

இ - கை. இந்நூலுள்வகுத்தபொருளெல்லாந்தொகுத்துணர்த்து-ந்து.
எழுத்துப்பதின்மூன்றாவன-குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, உய்யெழுத்து,
குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகரக்குறுக்கம், ஆய்தம், மெய்யெழுத்து,
வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிர்மெய், அளபெடை, எனவிலை.
இரண்டசையாவன-நேரசை, நிராயசை, எனவிலை சீர்முப்பதாவன-நா
சைச்சீர்நான்கும், மூவசைச்சீரொட்டும், நாலசைச்சீர்பதினாறும், ஓரசைச்சீ
ரிரண்டுமெனவிலை. ஏழ்த்தையாவன-நேரொன்றாகிரியத்தனை, நிரையொன்றா
கிரியத்தனை, இயற்சீர்வெண்டனை, வெண்சீர்வெண்டனை, ஒன்றிய வஞ்சித்த
னை, ஒன்றாவஞ்சித்தனை, கலித்தனை யெனவிலை. ஐந்தடியாவன-குறளடி-சுந்த
டி, அளவடி, நெடிவடி. கழிநெடிவடிபெனவிலை. தொடைநாற்பத்துமூன்றா
வன-அடிமோனை, அடியெதுகை, அடிமுரண், அடியியைப்பு, அடியளபெடை,
அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடையெனக்கிடந்தொ
டையும், இளைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமு மென
விலை. ஐந்துபாவாவன-வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்
பா வெனவிலை. இனமூன்றாவன-தாழிசை, துறை, விருத்தமெனவிலை. ஒ
ழுக்கியவண்ணம்நூறாவன-குறிலகவந்துங்கிசைவண்ணமுதலாகமேற்காட்டி
ப்போந்தன. ஒன்பதொன்பொருள்கோளாவன-நிரின்றை, சண்ணமொழிமா
ற்றுமுதலியன. இருமூவழுக்கில் விகாரமாவன வலிக்கும்வழிவலித்தன்முத
லியன. வனப்பெட்டாவன-அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே-எ-து-
யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற் சொல்லப்பட்டன-எ-து. ஏகாரமீற்றசை.
ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பால்வழுவும், மா
புவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று
சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்பற்மெனக்கொள்க. வழுக்கி
ல்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம். பொ
ருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும்,
ஆறுகுற்றமும்படாமற்புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்று
ள்-எழுத்துக்குற்ற முதலிய ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கணநூல்களா லறிந்து
கொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன. எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னை “எழுத்து
நிலைதிரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்த சொல்லானந்தமும், பொ
ருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புநிலைதிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடை
பெறுபுலவர்நாட்டினரையே” என்றாகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம்
வருமாறு. வெ “ஆழியிழைப்பப்பகல்போமிரவெல்லாம்; தோழிதணையாத்து
யர்திரும்,வாழி,நறுமால்தாராய்திரையவோடுவென்னும், செறுமால்தென்ற
டைந்தபோது” இதனுள்-திரையவோடுவென்று இயற்பெயரைச்சார்ந்தன
பெருந்தமையால் எழுத்தானந்தம். என்னை. “இயற்பெயர்ச்சார்த்தி யெழுத்த
ளபெழினே, யியற்பாடில்லா வெழுத்தானந்தம்” என்றாகலின். சொல்லா

னந்தம்வருமாறு. வெ. “என்னிற்பொலிந்ததிவண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைபிப்பான்நண்மதியம், மின்னி, விரிந்தலங்குவெண்குடைச்செங்கோல்விசயன், எரிந்திலங்குவெலினெழும்” இதுனுள்-தலைமகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தமையால் சொல்லானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்மருங்கின்மங்கலமழியத், தொழிற்சொற்புணர்ப்பினதுசொல்லானந்தம்” என்றராகலின். பிறவும்வந்தவழிக்கண்டிகொள்க. வெ. “இந்திரனேபோலுமிளஞ்சாத்தன்சாத்தற்கு, மந்தரமேபோன்றிலங்குமல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழ்ருவிபோன்றுளது தார்மாலையம்மாலை, ஏழுலகுநாறுமிணர்” இதுனுள்- சாத்தனென்னுங் கீழ்மகனை-அரசரை உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்தவானந்தவுவமை. வெ- “வள்ளையிற்றுப்பேழ்வாய்ஞமலிக்குமாண்குதாம், எள்ளியிரிந்தாற்போலெவ்வழியும், வள்ளற்கு, மாலாக்கடலன்னமண்பரந்தவாட்டானே, மேலாருமேலார்விரைந்து” —இதுனுட்புலியினேடுவமிக்கப்படுகின்றதலைமகனாகியபரனேடு நாயை உவமித்தமையால் இறப்பவழிந்தவானந்தவுவமை. என்னை “இறப்பவழிந்தது மிறப்பவயர்ந்தது, மறத்தகைவழிஇயவானந்தவுவமை” என்றராகலின். ஆலங்காரக்குற்றமாவது-வெ. “வெண்டிங்கள்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்கனைய, யண்டிலங்குதாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுங்கருங்கழிசூழ்கானகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டுமுரு.” இதுனுள், வெண்டிங்கள்போலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவென்று உவமைக்குவமைசொன்னமையால் அடுத்தவரலுவமையென்னும் அலங்காரக்குற்றம். என்னை. “உவமைக்குவமையிலெனமொழிப” என்றராகலின். இனி எல்லாக்குற்றமுந்தீர்த்தசெய்யுள்வருமாறு. ஆ “தாமரைபுரையுங்காமர்சேவடி, பவளத்தன்னமேனித்திகழொளி, குன்றியெய்க்குமுடுக்கைக்குன்றின், நெஞ்சுபகவெறிந்தசெஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொடியோன்காப்ப, வேமவைகலெய்தின்றாலுலகே.”

(க)

மூன்றாவது-ஒழிபியல்-முற்றிற்று.

சீரோடுவிட்டிசைமாஞ்சீரியற்றனைசேர்ந்தருகி
வாரடர்கொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிற் றுவான்பொருளும்
சீரியதாங்கேந்தடுக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டின்முதனினிப்பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உரையும்முற்றிற்று.

இந்தூலிற்சொல்லாத கட்டளைக்கலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

சூ. “மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நேர்முத னினாமுத னிறையானே, பதினொழுத்தம் பன்னொழுத்து, மியைந்ததாபடியாய்நடந்தீரட்டித், தொத்துநான்கிதுவது கட்டளைக்கலிப்பா”வ-று. “சொல்லினீர்விராசைப்பட்டாரொன்று-சொன்னசொற்பொருள்வேறுகொண்டையேயோ, புல்லுவாரொவ்வித்ததினுமென்றுளம். பூரித்தேயிருந்தேன்மடமங்கைமீர், செல்லுலாம்பொழிற்சுவரகருறை- திருவிற்கோலரினுமருளாமையால், அல்லதேதுதிகம்பரொன்பொரு-ளறையின்வன்கணரவொன்மட்டிமே” —இதுநேரசைமுதலாவந்தசெய்யுள். “மதிக்குநேர்முகமாதகுயிலிந்து, வந்துசிற்துபகைசெய்யவேமனம், கொதிக்குநீருலையாகும்வீழுமெழுந்-கோட்டி கொள்ளு மதனப்பயலையே, துதிக்கும்பாங்கியாப்பாரித்துச்செவ்வாய்துடி- துடிக்குங்கைவளைசோரும்பின்னியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண் டாய்திருச்செந்தில்வாழ் - சந்தனசலகந்தசுவாமியே” இது நிராயசைமுதலாவந்தசெய்யுள்.

சிவமயம்.

தண்டியலங்காரமூலமும்-உரையும்.

முதலாவது,

பொதுவணியியல்.

சொல்லின் கிழத்தி மெல்லியவிண்படி, சிந்தைவைத்தியம்
புவல் செய்யுட்கணியே.

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், அணியினதில்
க்கண முணர்த்தினமையின் அணியதிகார மென்னும் பெயர்த்
து. இவ்வதிகாரத்துள் இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின்,
அணிபெறுஞ் செய்யுட்கும், ஒருசாரணிக்கும், இலக்கண முணர்
த்தினமையின், பொதுவியலோத்தென்னும்பெயர்த்து. இவ்வோ
த்தினுள் இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், கடவுள்வணக்க
மும் அதிகாரமு முணர்த்துதனுதலிற்று. (இ-ள்) கலைமடந்தை
துணைத்தானைக் கருத்துள்வைத்து யாப்புக் கலங்காரவிலக்கணஞ்
சொல்லுவனென்றவாறு. ✽ அணியென்ப தாகுபெயர். ஏகா
ம்-ஈற்றகை. ஒழிந்த அகலம் உரையிழ்கொள்க. (க)

(உ) செய்யுளென்பவை தெரிவுறவிரிப்பின், முத்தகங்குளகந்
தொகைதொடர்நிலையென, வெத்திறத்தனைவு யீரண்டாகும்.

(எ-ன்) செய்யுட் கணியிலக்கணமுணர்த்துவலென்றார் அச்
செய்யுளாமா றுணர்ந்தே அணியுணரப்படு மாகலான், அவ்வணி
பெறுஞ்செய்யுளினது பெயரும், முறையும், தொகையு முணர்-
ற்று. (இ-ள்) செய்யுளென்று கூறப்படுவன, விளங்க விரித்துணர்
த்துங்கால், எவ்வகைப்பட்டபாவேனும், முத்தகச்செய்யுளும், கு
ளகச்செய்யுளும், தொகைநிலைச்செய்யுளும், தொடர்நிலைச்செய்யு
ளுமென்றான்குவகைப்படும். எ-று. ✽ செய்யுளென்பதைநான்கி
னோடும், நிலையென்பதைப் பின்னிரண்டினோடுங்கூட்டியுரைக்க
ப்பட்டன. முத்தகங்குளகமென்பன வடமொழிப்பெயர். ஏனை
யிரண்டுந் தமிழ்மொழிப்பெயர். (உ)

(க) அவற்றுள், முத்தகச்செய்யு டனிறின்றுமுடியும்.

(எ-ன்) முத்தகச்செய்யுளாமா றுணர்ந்து. (இ-ள்) மேற்சொன்
னநான்குணர்முத்தகச்செய்யுளென்பது தனியேதின்றொருபொ
ருள்பயந்துமுற்றுப்பெறுவது. எ-று. [வரலாறு] (வெ) “என்னே

ய்சிலம்டவாரெய்தற்கெளியவோ, பொன்னேயனபாயன் பொன்
 னெயிந்தோள், முன்னே, தனவேயென்றொருஞ்சயமடந்தைதோ
 ளாம், புனவேய்மிடைந்தபொருப்பு, என்பது—பொன்னையொ
 ப்பாய்அடிப்படத்தனக்கேசேமமாகநினைத்துத்துய்க்கின்றகொ
 ற்வையுடைய தோளாகிய செறிந்தவேயினாலே நெருங்கப்பட்
 டபொருப்பாகிய அனபாயனுடைய அழகினைபுடைத்தாகியபெ
 ரிதாகிய தோளானது என்னை யொக்குந் தன்மையையுடையா ரா
 கியபெண் டீர்பலரும்புல்லுதற்கெளியவந்தனவாமோவாகா-எ-று.
 வேய்மிடைந்த பொருப்பாகியதோளெனக்கூட்டுக. தோளாகிய
 பொருப்பென்பாரு முளர். என்னென்பதனை யிரக்கத்தின்கட் கு
 றிப்பென்பாரு முளர். என்னெயென்புழியிரண்டனுருபுதொக்
 குறின்றதெனக்கொள்க. சில என்பது-பல. சயமடந்தை-வனது
 ிக்கை. அநபாயன்-அபாயாகிதன். (க)

(ச) குளகம்பலபாட் டொருவினையொன்றும்.

(எ-ன்) குளகச்செய்யுளாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) குளகச்செய்யு
 ளென்பதுபலபாட்டாய் ஒருவினையொன்றிமுடிவது-எ-று. ~~ஈ~~
 ஒருவினையென்ற விதப்பான் ஒருபெயர்கொண்டு மூற்றுப்பெ
 றுமென்க இதற்கிலக்கியம் வந்துழிக்காண்க. (ச)

(ரு) தொகைநிலைச்செய்யுட் டோன்றக்கூறி, நெருவருநாத்
 தவும் பல்லோர்பகர்ந்தவும், பொருளிடங்காலந் தொழிலெனநா
 ன்கினும், பாட்டினுமளவினுங் கூட்டியவாகும்.

(எ-ன்) தொகைநிலைச்செய்யுளாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்.) தொ
 கைநிலைச்செய்யுளென்பதனை விளங்கச்சொல்லின், ஒருவராலுநா
 க்கப்பட்டுப் பலபாட்டாய் வருவனவும், பலராலுநாக்கப்பட்டுப்
 பலபாட்டாய்வருவனவுமாம். அவை- பொருளாற்றொகுத்தபெய
 ர்பெற்றனவும், இடத்தாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், காலத்
 தாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், தொழிலாற்றொகுத்தபெயர்
 பெற்றனவும், பாட்டாற்றொகுத்த பெயர்பெற்றனவும், அளவாற்
 றொகுத்த பெயர்பெற்றனவுமாம். எ-று. அவற்றுள் ஒருவராலு
 னாக்கப்பட்டது திருவள்ளுவப்பயன். பலராலுநாக்கப்பட்டது
 நெறிந்தொகை. இவை-எல்லாத்தொகைக்கும்பொதுவிலக்கணம்.
 பொருளாற்றொகுத்தது-புறநானூறு. இடத்தாற்றொகுத்தது-கள
 வழிநாற்பது. காலத்தாற்றொகுத்தது -காரீநாற்பது. தொழிலாற்
 றொகுத்தது-ஐந்திணை. பாட்டாற்றொகுத்தது-கலித்தொகை. அ
 ளவாற்றொகுத்தது - குறுந்தொகை. இவை சிறப்பிலக்கணம். ~~ஈ~~
 கூட்டியவென்ற விதப்பான்-இவ்வதுவகையானுமன்றிப்பிறவாந்
 றுந் பெயர்பெற்றுவருவனவுமுளவேல் அவையுங்கொள்க. (ரு)

(சு) பொருளினுஞ்சொல்லினு மிருவகைதொடர்நிலை.

(எ-ன்) தொடர்நிலைச்செய்யுளாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்.) பொருளினுற்றொடர்நிலைச் செய்துள்ளும், சொல்லினுற்றொடர்நிலைமென இருவகைப்படுத்தொடர்நிலைச்செய்யுள்-எ-று. இரண்டென்னுது வகையென்றமிகையான், மூன்றாவது பொருளினுஞ், சொல்லினும், தொடர்நிலை முண்டெனக்கொள்க. (சு)

(எ) பெருங்காப்பியமே காப்பியமென்றும், கிரண்டாயியலும் பொருட்டொடர்நிலையே.

(எ-ன்) இது, பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளை, வகுத்துணர்-ற்று (இ-ள்) பெருங்காப்பியங் காப்பியமென இரண்டுவகையானடக்கும் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள்- எ-று. பெருங்காப்பியமென்றாகியிரண்டைசொற் புணர்த்தமையின், காப்பியமென்பதுதானே கூறப்பட்டது. இஃது- உய்த்துக்கொண்டுணர்ந்தல். இதனைச்சிறுகாப்பியமெனினு மிழுக்காது. அல்லதுஉம்-“எடுத்த மொழியினுஞ் செப்பலு முரித்தே, என்றார்க்குச்செப்பாழையும் உரித்தென்று கொள்ளப்படுமெனின், ஒன்றே இனமாயக்காற்கோடலும், பலவினமாயக்காற் கொள்ளாமையுமாம். அஃதேதல்,“ இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க் கொடை, வழக்காறல்ல செய்யுளாமே, என்ற தென்னுமோவெனின், அவைசெய்யுட்கேயுரியனசிலசொல்லுதல் வகைமையின் இஃதென்தன்மென்பது. அஃதேதல், கவிபாற்பாடப் படுவன வெல்லாங்காப்பியமல்லவோ பொருட்டொடர் நிலையைக்காப்பியமென்றதென்னைமெனின், சேற்றுட்டோன்றுவனவெல்லாம்பங்கயமெனப்பெயர் பெறுமாயினும், அப்பெயர்தாமையொன்றன்மேற்றேயாயினவாறுபோல இப்பெயர் பொருட்டொடர்நிலைக்கேயாயிற்று. ஒழிந்தனவும், ஒழிந்தனபோலத் தமக்கேற்ற பெயர்பெற்றனவெனக்கொள்க. இரண்டென்னுது இயலுமென்றமிகையால் பத்துவகைப்பட்ட நாடகசாதியும், கோவையும், பொருட்டொடர்நிலைப்பாற் படுமெனக்கொள்க. பத்துவகைப்பட்ட நாடகசாதியாவன-நாடகம், பிரகரணம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி, அங்கம், ஓயாயிருகம், எனவிலை. கோவையென்பன தமிழ்முத்தையர் கோவைமுதலாயின. அல்லதவிலேசானே முற்கூறியமுத்தகமுதன்மூன்றும், பின்னர்க்கு நியபொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுட்குறுப்பாய்வருதலுமுடையவெனக்கொள்க. (எ)

(அ) பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை, வாழ்த்துவணக்கம் வருபொருளிலுற்றினுன், தேற்புடைத்தாகி முன்வரவியுன்று, நா

ற்பொருள்பயக்கு நடைநெறித்தாகித், தன்னிகரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய், மலைகடனாடு வளநகர்பருவ, மிருசுடர்த்தோற்றமெ ன் நினைபுனைந்து, நன்மணம்புணர்தல் பொன்முடிக்கவித்தல் பூம்பொழிணுகர்தல் புனல்விளைபாட, மேம்பிழிமதுக்களி சிறுவ னாப்பெறுதல், புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென், நின்ன னபுனைந்த நன்னடைத்தாகி, மந்திரந்தூது செலவிகல்வென்றி, ச ந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்கமிலம்பகம், பரிச்சேதமென்னும் பா ன்மையின் விளங்கி, நெருங்கியசுவையும் பாவமும் விரும்பக், கற் றோர்புணையும் பெற்றியதென்ப.

(எ-ன்.) பெருங்காப்பியமென்னும் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) பெருங்காப்பியநிலை—வியன் று-எ-து-பெருங்காப்பியத்தி னிலக்கணத்தைச்சொல்லுமிடத்து, வாழ்த்துதல், தெய்வம்வணங்குதல், உரைக்கும்பொரு ளுணர்த்த லென்னு மூன்றனுள் ஒன்று முன்வரநடப்பது-எ-று. வருபொ ருளென்றதனான் அவற்றுளொன்றேயன்றி, இரண்டுவரினும் மூ ன்றுவரினுமிழுக்கின்றென்பது. வாழ்த்தென்பதோரலங்காரம் அது முன்னருரைக்கப்படும். நற்பொருள்—நெறித்தாகி-எ-து. அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னுநான்கும் பயக்குமொழு கலாறுடைத்தாய்-எ-று. தன்னிகரில்லா—யுடைத்தாய்-எ-து-த ன்னோடொப்பாருமிக்காரு மில்லாதானை நாயகனாகவுடைத்தாய். எ-று. “பல்பொருட்கேற்பி னல்லதுகோடல், என்பதனால், தன்னி லுயர்ந்தாரில்லாதானென்று கொள்ளப்பட்டதாயிற்று. மலைகட ல்—புனைந்து-எ-து-மலைவருண்ணையும், கடல்வருண்ணையும், நாட் பிவருண்ணையும், நகரவருண்ணையும், இருதுவருண்ணையும், ஆதித் தோதயவருண்ணையும், சந்திரோதயவருண்ணையும், என்நின்றோ ன்ன வருண்ணையுடைத்தாய்-எ-று. நன்மணம்—நன்னடைத்தாகி எ-து இன்றோரன்னசெய்கைச் சிறப்புப்புக்கழந்து தொடுக்கப் பட்டநல்லொழுக்கமுடைத்தாய்-எ-று. நன்னடைத்தாகி என்றத னாற் பலவருண்ணைகளையுடைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க. மந்திர ம்—தொடர்ந்து. எ-து-மந்திரமிருத்தலும், தூதுவிடுத்தலும், மேற்செலவும், செருச்செய்கையும், வென்றியெய்தலும், சந்தி போலத்தொடரப்பட்டு-எ-று-சந்தியென்பது-நாடகத்தேநிலை பெறுதலான் ஈண்டதுபோலவெனக் கூறப்பட்டது அதாவது- வித்தல், விளைத்தல், விளைவுதூய்த்தலென்பது-போல்வதுசருக்க ம்—விளங்கி-எ-து-சருக்கமென்றதல், இலம்பகமென்றதல், பரிச் சேதமென்றதல், பாகுபட்டு விளங்கி-எ-று. நெருங்கிய--விரும் ப-எ-து-எட்டுவகைப்பட்ட சுவையும், மெய்ப்பாட்டுக்குறிப்பும், இடைவிடாமற்கேட்போர்மதிக்க-எ-று-கற்றோர்—தென்ப-எ-து

இவ்வகைத்தாகப்புலவராற்புனையப்படுத்தன்மையையுடைத்தென்பராசிரியர்-எ-று. ❀ நார்பொருள் பயக்குநடை-எ-து-அகமும், அகப்புறமும், புறமும், புறப்புறமும் பயந்தநடையென்றுமாம். (அ)

(க) கூறியஉறுப்பிற்சிலகுறைந்தியலினும், வேறுபாடின்றென விளம்பினர்புலவர்.

(எ-ன்) மேலதற்கோர் புறனடையுணர்-ற்று. (இ-ள்.) அச்சொல்லப்பட்ட உறுப்பிற் சிலகுறைந்துவரினும், பெருங்காப்பியத்திற் பிதிதன்றெனவிளம்பின ரறிவுடையோர்-எ-று. (க)

(ய) அறமுதனான்கினுங் குறைபாடுடையது, காப்பியமென்று கருதப்படுமே.

(எ-ன்) காப்பியமுணர்-ற்று. (இ-ள்) அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கினும் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்துவருவது காப்பியமென்று கருதப்படுவது-எ-று. ❀ இதனால், கூறியவறுப்பிற் சிலகுறைந்தியலுமென்பதற்கு அறமுதனான்குமொழித்தல்லாத உறுப்பிற் சிலகுறைவதேபெருங்காப்பியமென்று கொள்ளப்படும். இஃதுவந்ததுகொண்டுவாராது முடித்தலென்பது. ( )

(யக) அவைதாம், ஒருதிறப்பாட்டினும் பலதிறப்பாட்டினும், முரையும்பாடையும் விரவியும்வருமே.

(எ-ன்) அக்காப்பியங்கட் கெய்தியதோரிலக்கண முணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற்கூறியபெருங்காப்பியமும், காப்பியமும், ஒருவகைச் செய்யுளானும், பலவகைச் செய்யுளானும், உரை விரவியும், பாடவிரவியும், வருதலுடைய-எ-று. ❀ நுண்பிச்செய்யுளென்பது பாவும் இனமு நோக்கியது. விரவியும்வருமென்ற வும்மையான் விரவாதுசெய்யுளான் வருவதேசிறப்புடைத்தெனக்கொள்க(யக)

(யஉ) செய்யுளந்தாதி சொற்றொடர்நிலையே.

(எ-ன்) சொற்றொடர் நிலைச்செய்யுளுணர் - ற்று. (இ-ள்) ஒரு செய்யுளினின்றுதி ம்ற்றொரு செய்யுட் காதியாகத் தொழிப்பது சொற்றொடர்நிலைச் செய்யுளாம்- எ-று. அவை கலம்பகமுதலியன. அல்லதுஉம்-ஒருசெய்யுளுள்ளே யோரடியி றுதிமற்றையடிக்குமுதலாகத்தொழிப்பனவுமுள. அவைமுன்ன ருணக்கப்படும். இவற்றிற்கிலக்கியம் வந்துழிக்காண்க. ஈண்டுணாக்கிற்பெருகும். ( )

(யக) மெய்பெறுமரபின் விரித்தசெய்யுட்டு, வைதருப்பம்மே கௌடமென்றங், கெய்தியதெறிதா மிருவகைப்படுமே.

(எ-ன்) மேற்கூறியசெய்யுணெறிக்கூறுபாடுணர்-ற்று. (இ-ள்) பொருள்பெறு மிலக்கணதெறியான் விரித்தோதப்பட்ட செய்

புள்ளைத்திற்கும், வைதருப்பமும், கௌடமுமெனப் பொருந்திய நெறியிருவகைப்படும். எ-று. ஆலோதேவ், மேற்கூறியசெய்யுளனைத்தும், இருவகைநெறிப்படி மென்றமையின் ஒன்றற்கே இருவகைநெறியு முளவென்றுகொள்ளற்க. வைதருப்பநெறியான் வருவனவுமுள. கௌடநெறியான் வருவனவுமுள. மேற்கூறிய செய்யுளனைத்துமெனக்கொள்க. (கௌ)

(யசு) செறிவேதெளியே சமனிலையின்ப, மொழுகிசையுதார மூய்த்தலிப்பொருண்மை, காந்தம்வலியே சமாதியென்றங், காய்ந்தவீரைங் குணனுமுயிரா, வாய்ந்தவென்ப வைதருப்பம்மே.

(எ-ன்.) வைத்தமுறையானே வைதருப்பநெறியுணர் - ந்று. — (இ-ள்.) செறிவுமுதல்-சமாதியீராகக் கூறப்பட்டபத்துக்குணனு முயிராகப்புலப்படுவது வைதருப்பநெறி-எ-று. வாய்த்தவென்பது வாய்ந்தவெனமெறிந் துநின்றது. உயிராவென்பதனை உயிர்போல இன்றியமையாத வெனவுங்கொள்க. (கசு)

(யரு) கௌடமென்பது கருதியபத்தொழிங், கூடாதியலுங் கொள்கைத்தென்ப.

(எ-ன்) கௌடநெறியுணர்-ந்று. (இ-ள்) கௌடநெறியென்று சொல்லப்படுவது மேற்குறித் துணைக்கப்பட்டபத்துக்குணவலங் காரங்களுடிகூடாது நடக்குமொழுகலாறுடையது-எ-று. பத்தொழிகூடாதென்னு முற்றும்மையை யெச்சவும்மையாக்கிச் சிலவற்றோடுகூடியும் வருமெனக்கொள்க. (கரு)

(யசு) செறிவெனப்படுவது நெகிழ்சையின்மை.

(எ-ன்) செறிவாமாறுணர்-ந்று. (இ-ள்.) செறிவென்று சொல்லப்படுவது நெகிழ்ந்தஇசையின்றிவரத்தொழிப்பது. எ-று. — [வ-று] வெ. “சிலைவிலங்குநீள்புருவஞ் சென்றொசியநோக்கி, முலைவிலங்கிற்றென்றுமுனிவாள் - மலைவிலங்கு, தார்மலைமார்பதனிமைபொறுக்குமோ, கார்மலைகண்கூடும்போது,, — எ - து - புணர்ச்சிக்கண்ணின்னுடையமார்பஞ் செறியமுயங்குங்கால் முலைசிறிதுவிலங்காநிற்ப அதனைநோக்கிப்பொறாளாய் விற்போல வளைந் துநீண்ட புருவமானது நெற்றியிசையேறிவளைய ஊடுந்தன்மையையுடையாள். மாறுபாடிலங்கிய பலவகைப்பட்டபூவாலாயப்பட்ட தாரிணையும், மாலையினைபுமுடையமார்பிணையுடையாய்நீவினை கருதிப்பிரியுங்கால் இவட்குண்டாகிய தனிமையால் வருந்துயரமாற்றத்தன்மையளோ இருளோடுகூடிய மலைவந்துசெருமிடத்து எ-று. மலைவிலங்குதார்மலைமார்பவென்பதற்குத் தாரும், மலைபுங்கிடக்கப்பட்ட பரப்பினை யுடைத்தாகிய மலைபோன்ற மார்ப

னென்னுமமையும். எனவரும். இனி நெகிழ்சையென்பது வல்
 னினம்விரவாது ஒரினத்தெழுத்தானெகிழத்தொடுப்பது. [வ-று]
 வெ. “விரவலராப்வாழ்வாராவெல்வாயொழிவா, யிரவுலவாவேலை
 யொலியே - வரவொழிவா, யாயர்வாயேயரிவையாருயிரை யிரா
 வோ, வாயர்வாய்வேயோ வழல், ஏ-து. தமிழரா யுயிரோடுகூடி
 வாழ்வாரா வருத்துவாய் வருத்தா தொழிவாய் இரவின்கண்ணங்
 குறையாதே யரவஞ்செய்கின்றகடலொலியே யிவளுடைய ஆரு
 யிரைத் தாயாராயுள்ளாருடையவாயிலுண்டாகியவசையேயறுக்கு
 நீதன்மைத்தாயிருக்க அதன்மேலும் இடைக்குலமாக்கள்வாயிலு
 ண்டாகிய வேய்விளையிசையும் அழலைக்கொடா நின்றது-அதனா
 லிப்பொழு திவனைக்கருகிவருகின்றவரவையொழிவாயாக-ஏ-று.
 எனவரும். இவ்வாறு ஒரினத்தெழுத்தாற் றெழுக்கப்படுவதோர்
 சுவைநோக்கிக்கொளடநெறியார்விரும்புவர். இஃதிரண்டுநெறியா
 ர்க்குமொக்கும். (கௌ)

(கௌ) தெளிவெனப்படுவது பொருள்புலப்பாடே.

(எ-ன்.) தெளிவாமாறுணர் - ந்று. (இ-ள்.) தெளிவென்றுசொ
 லப்படுவது - கவியாற் கருதப்பட்டபொருள் கேட்போர்க்குள
 ங்கொண்டு விளங்கத்தோன்றுவது - ஏ-று. [வ-று] வெ. “பிறர்க்
 கின்னமுற்பகற்செய்யிற்தமக்கின்ன, பிற்பகற்றாமேவரும்,, என
 வரும். இவ்வாறுதொடுத்தாற்கவியருமையும் நோக்குடைப்பொ
 ருள்கோளுயின் நித் தோன்றுமென இந்நெறிவிரும்பாதுகொ
 டர்சொல்லுமாறு. [வ-று] வெ. “பொய்யாமை பொய்யாமையா
 ற்றினறம்பிற, செய்யாமைசெய்யாமைதன்று,, எனவரும். (கௌ)

(கஅ) விரவத்தொடுப்பது சமனிலையாகும்.

(எ-ன்.) சமனிலையாமாறுணர் - ந்று. (இ-ள்.) மூவினமுந் தம்
 முள் விரவத்தொடுப்பது சமனிலையாம்-ஏ-று. [வ-று.] க-றை-
 “சோகமெவன்கொலிதழிபொன்றாக்கின சோர்குழலாய், மேக
 முழங்க வினாகுழ்தளவங் கொடியெடுப்ப, மாகநெருங்க வண்
 டானங்களிவண்பாடவெங்குந், தோகைநடஞ்செயுமன்பர்திண்
 டேரினித்தோன்றியதே,, ஏ-து-நான்றகுழலினையுடையாப்கொன்
 றைகளானவைபொன்மாலையாற்ற ஆகாசநெருங்கமேகங்கள்முழ
 வெனமுழங்காநிற்பவியையுடைய மலரோடுகூடியமுல்லைபலவும்
 கொடியெடாநின்றன அழகியதானத்திலேவண்புகள்களித்துப்பா
 ட எப்பக்கமும் மயில்களாடாநின்றன. இதனாலே இப்பொழுதே
 நம்முடையதலைவோறிய தேர்வந்தவரோடுதோன்றுவதா யிருந்த
 துஅதனாலே நின்னுடையவருத்தமெங்கே போகக்கடவது-ஏ-று.

சோகமெவன்கொல் என்பதற்கு சோகமென்னென நிறுத்திவிஞ்
வாக்குவாருமுள். எனவரும். இனிக்கெளடநெறி. [வ-று]-க-றை
“இடர்த்திறத்தைத்துறப்பொற்றொடிநீயிடித்துத்தடித்துச், சுடர்க்
கொடிதிக்கனைத்திற்றமிமாறத்துளக்குமைக்கார், மடக்குயிற்கொ
த்தொளிக்கக்களிக்கப்புக்கதோகைவெற்றிக், கடற்படைக்கொற்ற
வன்பொற்கொடித் தேரினிக்கண் ணுற்றதே,, எ-று. பொன்னாற்
செய்யப்பட்ட தொடியினையுடையாய் இருண்ட நிறத்தையுடைய
மேகமானது முழங்குவதுஞ்செய்து மின்னாகிய வொளியோ
மிங்குடியவொழுங்கு பலதிக்கினுந் தோற்றிநமிங்க மழையைத்
தராநின்றது. அதுவேயுமன்றி மடப்பத்தையுடைய குயிற்றிள்ளு
கள் ஒளிக்கக்களிக்கத் தொடங்காநின்றன, பயில்களானவை ஆத
லாற் கடல்போன்ற பெருமை யுடைத்தாகிய தானையை யுடைய
தலைவனேறிய பொற்கொடியையுடைய தோரானது இப்பொழு
தேவந்து நம்மைச் சேர்வதாயிருந்தது. நீவருத்கமொழிவாயாக.
எ-று. எனவரும். இச்சூத்திரங்கூறுக்கான் மேற்செறிவென்றுகூறி
யவதனான் நெகிழத் தொடராமையே யன்றி, வற்கெனத் தொழிப்
பினும், செறிவென்று வைதருப்பருக்குங் கொள்ளக்கிடக்கும். ( )

(கக) சொல்லினும்பொருளினுஞ் சுவைபடலின்பம்.

(எ-ன்.) இன்பமா மாறுணர் - ற்று. (இ-ள்.) சொல்லினுற் சுவைபடத்தொழித்தலும், பொருளினுற்சுவைபடத்தொழித்தலும், இன்பமாம். எ-று. அவற்றுள், சொற்காரணமாகிய வின்பமாவது வழிமோனை முதலாகவரத்தொழிப்பது. [வ-று.] வி-ம் “முன்னைத்தஞ்சிற்றின் முழங்குகடலோத முழ்கிப்போக, அன்னைக்குரைப்பனறி வாய்கடலேயென் றவறிப்பேரும், தன்மை மடவார்தளர்ந்து குத்தவெண்முத்தந்தயங்குகானற், புன்னையரும்பேய்ப்பப்போவாரைப்பேதுறுக்கும் புகாரோயெம்மூர்,, -எ-று-முன்புதம்முடைய சிறுவீடானது ஒலிக்கின்றகடல் வெள்ளத்தில் முழ்கிப்போக அதைக்கண்டு என்னுடைய அன்னைக்குச் சொல்லுவென் கடலேயறிவாயாகவென்று அலறியோடுகின்ற தன்மையினையுடைய பெண்கள் கானலின்கண்வருந்தி அறுத்துச்சிதறிய வெண்மையான முத்தம்பிரகாசிக்கின்ற புன்னையரும்பையொப்பாக ஆண்டுப்போவாரை மயங்கச்செய்கின்ற காவிரிப்பூம் பட்டணமேளம்மூர். -எ-று. எனவரும். இத்துணைச் சுருங்கத் தொழிப்பதினாறென்று கௌடர் சொல்லுமாறு. [வ-று] வி-ம் “துனிவருநீர்துடைப்பவராய்த் துவள்கின்றேன் றுணைவிழிசேர் துயிலைநீக்கி, இனவளைபோலின்னலஞ்சோர்ந் திடருழப்பவிறந்தவர்நாட்டில்லைபோலும், தனியவர்கடளர்வெய்தத் தடங்கமலந்தனையவிழ்க்குந் தருணவேணிற், பனிமதுவின் பசுந்தாதுபைம்பொழிலிற்பாப்

பிவரும் பருவத்தென்றல், எ-து-துயரமிகுதியாலே என்கண்ணி
 னிடத்துவிடாந்து இழிதருநீரை மாற்றினராய் வருந்துமென்னு
 டைய இணைவிழியானவை இமைபொருந்துந் தன்மைத் தாகிய
 வுறக்கத்தைநீக்கிக் கரத்தின்கண்ணினமாக இடப்பட்ட வளைசோரு
 தல்போல இனிப அழகு குறைந்து யான் துயருறும்வண்ணம் பி
 ரிந்துபோனவருடைய நாட்டின்கண் பிரிந்திருந்தோர் நடுக்கமெ
 ய்தப் பெரிதாகிய பொய்கையினுண்டாகிய தாமரையின்கட்டை
 விழிவிக்கும்- இளவேனிலும், அக்காலத்திலுண்டாகிய குளிர்ந்த
 தேனையும், பசிப தாதுக்களையும், பசுமையான சோலையின்கண்ப
 ரப்பிவருகின்ற இளந்தென்றலும், இல்லையோ சொல்லுவாயாக
 தோழி-எ-று. எனவரும். இனிப்பொருள்காரணமாகிய விற்பமா
 வதக்கவி கேட்போர்க்கு, மதுகாரணமாக மதுகரங்கட்குவருமகி
 ழ்ச்சிபோல வருமின்பமாம். [வ-று] ஆ-“மானேர்நோக்கின் வ
 ளைக்கையாப்ச்சியர், கானமுல்லைசூடார் கதப்பிற், பூவைப்புதும
 லர் சூடித்தாந்த, மடங்காப்பணைமுலையிழைமவளர்முற்றத்துச், ச
 ணங்கின் செவ்விமறைப்பினுமலர்ந்த, பூவைப்புதுமலர் பரப்பு
 வர்பூவயி, னுனிரை வருத்தம் விடமலையெடுத்த, மாரிகாத்தகாளை,
 நீலமேனி நிகர்க்குமாலெனவே, எ-ம்- ஆ-“முற்றிழைமகளிர்மு
 லைமுகமிழக்கவும், பொற்றொடிப்புதல்வ ரோடியாடவும், செஞ்
 சாந்துகிடைத்த மாப்பிற் றென்பூ, ணரிமாவன்ன வணங்குடைத்து
 ப்பிற், நிருமால்வளவன் றெவ்வர்க்கோச்சிய, வேலினும்வெய்யக
 ண்ணவன், கோலினுந்தின்னிய தடமென்றோளே, எ-ம்- வரும்.
 இப்பொருள்காரணமாகிய இன்பம் இரண்டுநெறியார்க்குமொக்
 கும். இவ்வாறுதொடுக்குங்காற் கிராமியச்சொல்லும்பொருளும்,
 இடக்கர்ச்சொல்லும்பொருளுந்திண்டாமற்பாடுவது. (யை)

(உய) ஒழுகிசையென்பது வெறுத்திசையின்மை.

(எ-ன்) ஒழுகிசையாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒழுகிசையென்று
 சொல்லப்படுவது வெறுக்கத்தகு மின்னாவிசையின் நி வரத்தொ
 டிப்பது. எ-று. [வ-று.] வெ-“இமையவர்கண்மொளியிணைமலர்
 த்தாள்கூடச், சமையந்தொறுநின்றதையல் - சிமைய, மலைமடந்
 தைவாசமலர்மடந்தை யெண்ணெண், சலைமடந்தைநாவலோர்க
 ண், எ-து-துணையாகியமலர்போன்ற சீர்பாதத்தைத்தேவர்களு
 ல்லாம் தங்கண்முடிமேலே சூடுமவண்ணம் பலவகைப்பட்டசம
 யங்கடோறும் புக்குநின்றமடவாள் சிகரங்களையுடைய மலையரய
 ன்மகளுமாய் நறுநாற்றத்தைபுடைத்தாகிய தாமரைமலர்மீதரு
 ந்தசீதேவியுமாப்ப் பலவகைப்பட்டகலைகளுக்கு இறைவியுமாய்
 நின்றசரகவதி. அவள்நாவினாலவலிபோர்க்குக் கண்ணுயிருப்பவ

ள். எ-று. எனவரும். மலைமடந்தை-பார்வதி. இனிஇன் னாவிசையெ ன்பதுமென்னடையொழுக்கத்துவல்லொற்றித்து மிக்கதுபோ லவும், அந்நடையொழுக்கத்துயிரொழுத்தித்துப் பொய்ந்நலம் பட்டதுத்திசைப்பதுபோலவும்வரும். [வ-று.] வெ-“ஆக்கம்பு கழ்பெற்றதாவியிவள்பெற்றாள், பூக்கட்குழந்தார் பொறைபெற் ற-மாக்கடல்குழி, மண் பெற்றவொற்றைக்குடையாய் வரப்பெ ற்றெங், கண் பெற்றவின் னுகளி, எ-து-பெரியகடல்குழிந்த உல கத்துள்ளார் தங்கள் தவப்பலனாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற குடையையு டையதலைவனே நீயெங்களை நினைத்துவந்தவிதனானே இன்றுநின் னுடையபுகழானது பெருக்கம்பெற்றது. தலைமகளாகிய இவளு யிர்பெற்றாள். இவளுடைய கார்போன்ற குழலானது மதுவினை யுடைத்தாகிய பூக்களின் பாரத்தைப்பெற்றது எங்களுடையகண் களும் செருக்குப்பெற்றன. எ-று. எனவரும். இவ்வாறுவேண்டார் இரண்டுநெறியாரும். (உ0)

(உக) உதாரமென்ப தோதியசெய்யுளிற், குறிப்பினொருபொ ருணெறிப்படத்தோன்றல்.

(எ-ன்) உதாரமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) உதாரமென்று சொ லப்படுவது சொல்லப்பட்டசெய்யுளுள் சொற்படுபொருளின் றி, அதன்குறிப்பினுள் ஒருபொருள்தெறிப்படத்தோன்றுவது. எ-று. [வ-று] வெ-“செருமானவேற்சென்னிதென்னுறைந்தை யார்தம், பெருமான்முகம்பார்த்தபின்னர் - ஒருநாளும், பூதலத் தோர்தம்மைப் பொருணசையாற்பாராவாம், காதலித்துத்தாழி ந்திரப்போர்கண், எ-து - பொருண்மேல்வைத்த அவாவினாலே தாழ்வுவைத்திரப்போர் கண்களானவைபோரின் கண்வலியுடைத் தாகியவேலையும், சென்னியென்னும் பெயரையு முடையனாகிய தெற்கின்கணுண்டாகிய உறைந்தைப்பதியார்க்குத் தலைவனாகிய சோழனுடைய முகத்தைப்பார்த்தபின் பூமண்டலத்துள்ளார்மு கங்களைப் பொருள் விருப்பினுற் பாரா. எ-று. இவ்வாறு கூறவே அவன் இரப்போர்வறுமைதீரக்கொடுப்பானென்னும் பொருள் குறிப்பினுற் கொள்ளக்கிடந்தவாறுகண்டுகொள்க. எ-ம். வெ-“அ விழ்ந்த துணியிசைக்குமம்பலமுஞ்சிக்கும், மகிழ்ந்திறிவார் முன் னர்மலரும்-கவிழ்ந்து, நிழறுழாம் யானெநெறிந்தேரிக், கழ றெழுமான்னவர்தங்கை, எ-து. தன்னுடைய நிழலைக் கவிழ்ந்து சிதைக்கும் யானையினையும், நெடிய தேரினையுமுடைய இரவி குலத் துள்ளானுடைய பாதங்களைப்பணியாத அரசர்களுடைய கைகளானவை உரிக்கவேண்டினவிழ்ந்த துணிகளைப் பின்பு மு டியாநிற்கும்.கிடக்கவேண்டின் ஊர்ப்புறத்துண்டாகிய அம்பல

ங்களைத் துடையாநிற்கும். உணவுவேண்டின் இடுவார் முன்னர்ச் சென்று நின்றுள்ளத் துவகையோடும் விரியா நிற்கும். ஏ-று. இடுவார்முன்னருவகையோடு விரியாநிற்கு மென்றதனால் இடாதார் முன்னருவகையின்றி விரியுமெனக்கொள்க. எனவும்வரும், இவையிரண்டு நெதியார்க்குமொக்கும். (உக)

(உஉ) கருதியபொருளைத் தெரிவுறவிரித்தற், குரியசொல்லுடைய துய்த்தலில்பொருண்மை.

(எ-ன்) உய்த்தலில்பொருண்மையாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்.) உய்த்தலில்பொருண்மையென்பது கவிதன்னுற்கருதப்பட்டபொருளைவிளங்கவிரிக்குஞ்சொல்லைச், செய்யுளுள்ளேயுடைத்தாய், பிறிதுமொழிகூட்டி யுரைக்கும் பெற்றி யின்றிவரத்தொடுப்பது. ஏ-று. [வ-று] வெ, இன்றுமையாண்மாசிலா வாண்முகங்கண்டேக்கற்றே, அன்றிவிடவரவையஞ்சியோ-கொன்றை, யுளராவாரோடு மொளிர்சடையீர்சென்னி, வளராவாறென்னோமதி, ஏ-து. உமையாளுடைய குற்றமற்றவொளியினையுடைத்தாகிய முகமண்டலத்தைக்கண்டதனுடையநலனை ஆசைப்பிதலானோ அஃதன்றியே நீர்ஆ பரண்மாகஅணிந்த விடத்தையுடைத்தாகியபாம்பினைக்கண்டஞ்சுதலானோ கொன்றையின்மலர்களையீர்த்துக்கொண்டிகங்கையாறுவினாந்து திரியுமொளியோடுகூடியசடையினையுடையீர்இன்றுஉம்முடையதிருமுடி மெலுண்டாகிய பிறையானது வளராதிருந்தகாரணம்பாதுசொல்லுவீர்- ஏ-று. எனவரும். இனி உய்த்துணர்தல்வருமாறு. [வ-று] வெ, இன்றுமையாண்மாசிலா வாண்முகங்கண்டேக்கறுமால், அன்றிவிடவரவு மங்குறையும் - கொன்றை, உளராவாரோடு மொளிர்சடையீர்சென்னி, வளராவாறென்னோமதி, என்பதனுள் யாதனாலோவென்னுஞ் சொற்கூட்டியுரைக்கப்படும். எனவரும். இவ்வாறுவேண்டுவாரிரண்டுநெதியாரும். (.)

(உரு) உலகொழுக்கிறவா துயர்புகழ்காந்தம்.

(எ-ன்) காந்தமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) காந்தமென்பது-ஒன்றியுயர்த்துப்புகழுங்கால் உலகநடையிறவாமலுயர்த்துப்புகழ்வது-ஏ-று. [வ-று] வெ, ஒருபேருணர்வுடனே யொண்ணினைபுந்தேய, வருமேதுறவென்பால்வைத்த-ஒருபேதை, போதளவுவாசப்புரிசுமல்குழ்வாண்முகத்துக், காதளவுநீண்டிலவுங்கண், ஏ-து. யான்வருத்தத்தையும் வகையாகப் பேதைத்தன்மையை யுடையாளொருத்தி என்னுள்ளத்திடத்துவைத்த பூவொடுகலந்த நறுநாற்றத்தையுடைத்தாகிய சுருண்டகுழலினையுடைத்தாய்ஒளியோடுகூடிய முகத்தின்கணுண்டாகியகாதினெல்லையளவுஞ்சென்றுமீ

ண்டுதிரியுங் கண்களானவை இக்காலத் தென்னொரு தன்மைபாயி
ருக்கப்பட்ட அறிவுடனே பொள்ளிதாகிய பொழுக்கமுங்கெட
வந்து தோன்றாநின்றன- எ-று. ஒருபேதையென்னுள்ளதுவை
த்த கண்ணென்றுகூட்டுக. எனவரும்-இனிக்கெளடறெறிவருமாறு
[வ-று] வெ, ஐயோவகல்குல்குழுவருதற் காழித்தேர், வெய்யோ
ற்கேநகநாள் வேண்டிமால் - கைபாந்து, வண்டிசைக்குங்குந்தன்
மதர்விழிகள் சென்றுலவ, எண்டிசைக்கும் போதாதிடம்,, எ-று
திரளாகப்பாந்து வண்டிகள் பாடப்பட்ட கூந்தலிணையுடையாளு
டைய அகன்றவல்குற்பரப்பைச்சூழ்வருதற்கு ஐயோ ஆகாயப்ப
ரப்பெல்லாமொருபொழுதிருக்கட்கும்ஒருகாற்றேறையுடைய ப
கலோனுக்குப்பன்னெடுநாள் வேண்டிவதாயிருந்தது. அதுவேய
ன்றியிவருடையகளிப்பையுடைத்தாகியகண்கள்சென்றுஉலாவுவ
தற்குஎன்வகைப்பட்டதிக்குகளிலுண்டாகியஇடப்பரப்பும்போ
தாததாயிருந்தது -எ-று. ஐயோவென்பதிரக்கத்தின்கட் குறிப்பு
இவ்விரக்கம் ஆதித்தன்மேலென்றுக. எ-ம், வெ“அங்கண்மாநூல
த்தகல்விசும்பை முன்படைத்த, பங்கயத்தோ னந்நாளிப் பைந்
தொடிதன்-கொங்கைத், தடம்பெருகவோங்குமெனத்தானிணையா
வாரோ, இடம்பெருகச்செய்யாவியல்பு. எ-து- அழகிணையுடைத்
தாகிய இடத்தையுடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய வலகத்தின்மீதுண்
டாகிய அகன்ற விசும்பைப்படைத்த நான்முகன் அந்நாளி விவ்
வாகாயத்தை இடப்பரப்புண்டாகப் படையாதகாரணம் பசும்
பொன்னாற்செய்த தொடியிணையுடையாளுடைய முலைகள் புடை
பரக்கவார்த்துமீதுயர்ந்தோங்குமென நிணையாதவாரோ சொல்
லுவீர்-எ-று. இவ்வாறு உலகநடையிறப்பப்பண்ணிப்பதே, சுவை
யுடையவென வேண்டிவர்கெளடர். (உரு)

(உச) வலியெனப்படுவது தொகைமிகவருதல்.

(எ-ன்) வலியென்னுமலங்காரமுணர் - ந்று. (இ-ள்) வலியென்
றுசொல்லப்படுவது, தொகைச்சொற்றொடர்புண்டாகத் தொபி
ப்பது-எ-று. மிகவென்றது சிறப்புடைய வாகவெனக்கொள்க.
[வ-று.] வெ- “காணிமிர்த்தாத் கண்பரிபவல்லியோ புல்லாதார்,
மானையார்மங்கலநாண ல்லவோ-தான, மழைத்தடக்கைவாரிகழ
ற்காண்மானவேற்கிள்ளிப், புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப்பொருப்
பு,, எ-து- காலம்வரையாது உபகரிக்கின்ற மேகம்போன்ற கை
யிணையும், நீண்டிருக்கின்ற சழலோடுகூடிய காலிணையும், வலிதா
கிய வேலிணையுமுடையதுகிய சோழனுடைய துளையையுடைத்
தாகிய பெரிதாகிய கையிணையும், நான்மவாயிணையு முடையமலை
யாகியவாரணம் தன்னுடைய தாளாவலித்தால் அறுந்தன்மையை

புலையன நிகளத்தின்கண்ணேயோ பகைத்தவேந்தருடைய உரிமைச்சுற்றத்து மான்போன்ற விழியினைபுடையார் கழுத்தி னல்ல நாளிழ்ப்புட்டியவலியையுடைத்தாகிய மங்கலக்கயிறல்லவோ-எ-று எனவரும். இத்துணைச் சுருங்கத்தொமித்த வின்றா தென்று கௌடர் சொல்லுமாறு. [வ-று] வெ-“செங்கலசக்கொங்கைச்செறி குறங்கிற்சீறடிப்பேர், பொங்கரவவல்குற்பொருகயற்கட்- செங்க னிவாய்க், காருருவக்கூந்தற்கதிர்வளைக்கைக்காரிகைத்தா, மோரு ருவென்னுள்ளத்தேயுண்டு,, எ-து- செவ்வையாகிய கலசப்போ ன்ற முலையிணையும், செறிந்தகுறங்கிணையும், சிறிதாகிய அடியிணை யும், பெரிதாகிய பாம்புப்படம்போன்ற அல்குலிணையும், பகைத் தெதிர்ந்த கயலையொத்த கண்ணிணையும், செம்மையாகிய கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிணையும், கருமையாகிய நிறத்திணையுடைய கூந்தலிணையும், ஒளியோடுகூடிய வளைகையுடைத்தாகிய கையி ணையும், அழகியுமுடைத்தா யிருப்பதோர்வடிவம் என்னுளம் விட்டகலாது. எ-று. எனவரும். (உச)

(உரு) உரியபொருளின் நி பொப்புடைப்பொருண்மேற், தரு ம்வினைபுணர்ப்பது சமாதியாகும்.

(எ-ன்) சமாதியென்னு மலங்காரமுணர்-ந்து. (இ-ள்) முக்கி யப்பொருளின் வினையை, ஒப்புடைப் பொருண்மேற்றந்து புண ர்த்துணர்ப்பது சமாதியென்னு மலங்காரமாம். எ-று. சமாதி யென்ற தாகுமென்றதனற் பெயரும் அவ்வாறுணைக்கப்படும்.-- [வ-று.] “ஆ - அகலிருவிசம்பிற் பாயிருள்பருகிப், பகல்கான்மெ ழுதரும் பல்கதிர்ப்பரிதி,, எ-ம். “விழித்தருவளைக்கழிப்போது வாக்கிய, கள்ளுண்மிகளித்தவண்டினம்,, எ-ம். கண்ணியெயில் கு மரிஞாயில். எ-ம். வெ-“கடுங்கைவயலுழவர்காலத்தடிய, மடங்கி யரியுண்டநீலம்-தடஞ்சேர்ந்து, நீளரிமேற்கண்படுக்கு நீணீரவ ந்தியார், கோளரியேறிங்கிருந்தகோ,, எ-ம். வரும். இஃதிரண்டு நெறியார்க்குமொக்கும்.— இதனைக்குணவலங்காரமென்றுங் கூ றுப. அஃதேல் இன்னவிலக்கண முன்னையோர் மொழிந்தது ந டைபலபயின்றவடமொழிக்கன்றே செந்தமிழ்மொழியின்வந்த வா நென்னையெனின், இதன்முதலுச்செய்த ஆசிரியர் உலகத்து ச்சொல்லெல்லாம், சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம், அப்பிராஞ்சம், என மூன்றுவகைப்படுத்தினார். அவற்றுள்- சமஸ்கிருதம் புத்தே ளிர் மொழியெனவும், அப்பிராஞ்சம் இதரசாதிகளாகிய இழிச னர்மொழியெனவுங்குறினார். அதனாற்பிராகிருதம் எல்லாநாட்டு மொழியெனவும்படும். அல்லதூஉம், பிராகிருதி-என்பதாயல்பாக லான் பிராகிருதம் இயல்பு-அப்பிராகிருதத்தைத்தீர்ப்பவம், தற்ச

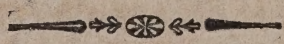
மம், தேசியமென மூன்றாக்கினார். அவற்றுள்- தற்பவமென்பன் ஆரியமொழிதிரிந்தாவன. அவை-பாபம்-பாவம். எ-ம். “தசநா ன்கெய்திய பணைமருநோன்றொளனவும், வரும். தற்சம மென்ப ன, ஆரியச்சொல்லும், தமிழ்ச்சொல்லும், பொதுவாய்வருவன. அவை-குங்குமம்-மூலம்- மலயமாருதம்-என்பன. தேசியமென் பன அவ்வவநாட்டார் ஆட்சிச்சொல்லாய்ப் பிறபாடைநோக்கா தன. அவை-நிலம்-நீர்-தீ-சோறு-என்பன. இவற்றையே செய்யுட் சொல்லெனத் தமிழ்தூலாரும்வேண்டினாராகலின் இவ்வாற்றான் தமிழ்ச்சொல்லெல்லாம் பிராகிருதமெனப்படும். அச்சொற்களா வியற்றப்படு மெல்லாக்கவிக்கும், அவ்வலங்காரமனைத்துமுரியவா கலின் ஈண்டுமொழிபெயர்த் துணைக்கப்பட்டன. (உரு)

(உசு) ஏற்றசெய்யுட் கியன்றவணியெலாம், முற்றவுணர்த்தும் பெற்றியதருமையிற், காட்டியதடைநெறிகடைப்பிடித்திவற்றெ டு, கூட்டியுணர்த லான்றோர்கடனே.

(எ-ன்) இச்சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கட்கெல்லாம் புறன டையுணர்ந்து. (இ-ள்.) உலகத்துநிலபேறுடைய செய்யுளனைத் திற்கும், பொருந்திய அணிவேறுபாடெல்லாம் ஒழிவின்றி யுண ர்த்தும் பெற்றியரிதாகலான்- காட்டப்பட்ட ஒழுக்கநெறியேபந் துக்கோடாக, இவற்றோடுங் கூட்டிக்கொண்டிணர்தல் முற்றக்கற் றோரதுகடனும்- எ-று. ூ மாங்கனியும், தீம்பாலும், வருக்கைச்ச னையும், சருக்கனாயும், தம்முள்வேறுபட்டசுவையெனினும், கூறு வதுமதுரமொன்றன்றே, அதுபோல, எழுத்துச்செறிவும், சொ ற்செறிவும், பொருட்செறிவும், செறிவென்றே செப்புவதல்லது; பிறிதொருவகையெனப் பெருகி அகலமுடைத்தாமெனக்கொள் த. ஒழிந்தனவுமன்ன. (உசு)

முதலாவது, பொதுவணியியன்

முற்றிற்று.

சுருதிநாம்- உசு.

பொருளணியியல்.

என்னையுடையாள் கலைமடந்தை பெவ்வுயிரிக்கும் *
அன்னையுடையவடித்தளிர்கள் - இன்னளிசூழ் *
மென்மலர்க்கேகன்று மெனவுரைப்பர் மெய்யிலா *
வன்மனத்தேதங்குமோவந்து. *

(இ-ள்.) மிகவுமிழிவான என்னை யடிமையாகவுடையாள் கலைமடந்தை எல்லாவுயிருக்குந் தாயாயுள்ளவளது தளிராகிய அடியிணைகளானவை யினிதாகியபன்முரலும்வண்மிகள்கூழுகின்றமிருதுவாகிய மலரின்மீது மிதிப்பினுங் கன்றுமென்று சொல்லாநிற்பர் இத்தன்மையாகிய தளிரடிகள் உண்மையற்றகடினமாகிய என்மனதின் கண்வந்து நிலையாகநிற்கும்-எ-று. ஓகாரம்-அசை. கலைமடந்தை என்பதற்குக்கலையை யுரும்வன தூர்க்கை என்பாருமுளர்

(உ-எ) தன்மையுடைய யுருவகந்தீவகம், பின்வருநிலையே முன்னவிலக்கே, வேற்றுப்பொருள்வைப்பே வேற்றுமைவிபாவனை, யொட்டேயதசயந் தற்குறிப்பேற்ற, மேதுதுட்ப மிலேசநிரணிறை, யார்வமொழிசுவை தன்மேம்பாட்டினா, பரியாயம்மேசமாயிதமுதாத்த, மரிதுணரவறுதி சிலேடைவிசேட, மொப்புமைக்கூட்ட மெப்பப்பெயிரோத, மாறுபடுபுகழ் நிலைபுகழாப்புகழ்ச்சி, நிதரிசனம்புணர்நிலை பரிவருத்தனையே, வாழ்த்தொடுசங்கீரணம்பாவிசமியை, பேற்றசெய்யுட் கணியேழைந்தே.

(எ-ன்) இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பொருளாதுமணிகள் தியல்புணர்த்தினமையாற், பொருளணியோத்தென்னும்பெயர்த்து. அஃதேல், சொல்லாணுணர்த்தப்படும் அணியிணைணர்த்திலரோவெனின், மிகுதி பொருண்மேலதாகலான் மிக்கதாற்றப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வோத்தினு ளிச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெனின், அலங்காரங்கள் துபெயருமுறையுந்தொகையுமுணர்ந்து. (இ-ள்.) தன்மைமுதல்- பாவிசமியுக்கச்சொல்லப்பட்டமுப்பத்தைந்தும் மேற்கூறியசெய்யுட் கலங்காரமென்று சொல்லப்படும்-எ-று. இவைபெல்லாம் உம்மைதொகுத்து எண்ணெகாரமிடையிட் டெண்ணப்பட்டவற்றை உம்மை விரித்துரைக்கப்பட்டது. தன்மையும் உவமையுமென விரித்துக்கொள்க. அஃதேல் இதுமுறையானவா நென்னையோவெனின், இயல்புவிசாரமென விரண்டல்லதுவேநிலை, அவற்றுடன்மையியல்பாகலான் முற்கூறப்பட்ட முறைமைத்தாய்த்தன்மையென்று

சொன்னடையென்றுஞ்சொல்லப்படும். உவமைவிகாரமாய் மிக்
கவரவிற்றாய்ப் பின்வருகின்ற பலவலங்காரங்கட் குபகாரமுடை
த்தாகலாத் தன்மையின்பின்வைக்கப்பட்டது ஒழிந்தனவுமவைத்
தவாறுயித்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும் அல்ல
துஉம். தொல்லாகிரியர்சொல்லியதெனியெனினுமமையும். இனி
யேற்றவென்றதனத் சிலசெய்யுட்கேற்றுச் சிலசெய்யுட் கேலாத
னவு முளவொருதித்தனியெனக்கொள்க. அரிதுணரவதுதியெ
ன்று சிறப்பித்தவதனத் சிறப்புமுதலானவற்றுண்மை மறுக்குங்
கால் அம்மறையானே, ஒருபுகழ்தோன்றவைக்கப்படுமென்பது.
அஃததனிலக்கணங் கூறும்வழியே யுணர்ந்துகொள்க. மெய்ப்ப
டுவிரோதமென்பதற்கு மெய்யென அடைகொடுத்ததுதமிழாகி
ரியர் முரண்டொடையென்றுதொடைப்பாற்படுத்திச்செய்யுட்
குறுப்பாக்கினார் இவ்வாகிரியரதனை யலங்காரத்தின்பாற் படுத்தி
ரூராகலினவ்வேறுபாடறிவித்தற் கெனக்கொள்க. இவையெல்லா
ம் மேற்கூத்திரச்சுருக்கநோக்கி ஈண்டுரைக்கப்பட்டன. ஒழிந்தவ
கலமுரையிற்கொள்க (க)

(உஅ) எவ்வகைப்பொருளுமெய்வகைவிளக்குஞ், சொன்முறை
தொடுப்பது தன்மையாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே தன்மையென்னு மலங்காரத்து
ப்பொதுவிலக்கணமுணர்ந்து- (இ-ள்.) எவ்வகைப்பட்டபொரு
ளும். மெய்ப்மைக் கூறுபாட்டான்விளக்குஞ் சொன்முறையாற்
பாடப்படுவது தன்மையென்னும் அலங்காரமாம். எ-று. (உ)

(உக) அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதிதொழிலொடுபுலனும்.

(எ-ன்.) தன்மையது பகுதியாமாறுணர்ந்து. (இ-ள்.) அத்தன்
மை- பொருளும், குணமும், சாதியும், தொழிலு மென்னும் இ
வைபற்றித்தோன்றும். எ-று.

இவற்றுள்—முதலாவது, பொருட்டன்மைவருமாறு. வெ
நீலமணியிடற்றனீண்டசடைமுடியன், நூலணிந்தமார்பனுதல்
விழியன்-தொலுடையன், கைம்மான்மறியன் கனன்மருவன்கச்சா
லை, எம்மானிமையோர்க்கிறை, — என்பது. கருங்குவளைபோ
ன்ற அழகியமிடற்றினையும், முடியின்கண்ணே நீண்டிருக்கப்பட்
டசடையினையும், மார்பினிடத்தேயணியப்பட்டநூலினையும், நெ
ற்றியின்கட் செர்ந்தவிழியினையும், உடையாகவகைத்ததோலினை
யும், காதலத்தேற்றியமானினையும், கனல்போன்றமருவினையும்,
திருக்கச்சாலையென்னுந் திருப்பதியினையுமுடையனாய் எம்மை
யாண்டுகொண்டபெரியோன் இமையவர்க்குத்தலைவன்-எ-று. அ
ன்சாரியை-நீலமணிபோன்றமிடற்றினென்னவுமமையும். மிடற்

றன்-சடையன்-மார்பன்-விழியன்-எனச்செவ் வெண்ணுக்கினு
மமையும். கணமழுவன்னன்பாடமோதிப் பெரியமழுவினனெ
ன்பாருமுளர். கனலையும் மழுவையுமுடையனென்றாக்கினும் அ
மையும். கச்சலை அம்மா நென்றது-கச்சாலையிலேயுமையும் பெரி
யோனென்னுமமையும். எனவரும்.

உ-வது-குணத்தன்மைவருமாறு. வெ-“உள்ளங்குளிரவுரோ
மஞ்சிலிர்த்துணையும், தள்ளவிழிநீரரும்பத் தன்மறந்தாள்-புள்ள
லுக்கும், தேந்தாமலாவயல்கூழ் தில்லைத்திருநடஞ்செய், பூந்தா
மலா தொழுதபொன்,, எ-து நெஞ்சமானதுகுளிர மெய்ம்மயி
ரரும்பி மாற்றமுந்தளரக் கண்ணிலேபுனல்தோன் மத்தன்னுருவ
த்தையும்மந்தாள். புட்குலம் அலைக்காநின்ற மதுநிறமந்த தாம
னையுடைய பழனஞ்சூழ்ந்த தில்லைப்பொதுவின் கண்ணே அ
ழகுடைத்தாகிய கூத்தையாடுகின்ற சபாபதியின் பொலிவினை
யுடைய திருவடித்தாமலாயை வணங்கினடொண்ணை யொப்பாள்.
எ-று. எனவரும். உரையுந்தள்ள என்னுமும்மையால்-நாணம்-ம
டம்-அச்சம்-பயிர்ப்புந்தளர வெனக்கொள்க.

ங-வது-சாதித்தன்மைவருமாறு. வெ-“பத்திக்கட்டகறை
மிடற்றபைவிரியும், துத்திக்கவைநாத்துணையெயிற்ற-மெய்த்தவ
த்தோர், ஆகத்தா அம்பலத்தா னுராவமுதணங்கின், பாகத்தான்சா
த்தும்பணி,, எ-து. பத்தியாகியவகைகள் பொருந்தியவயிற்றினையு
டையனவாய்க்கருமையாகிய மிடற்றினையுடையனவாய்ப்படத்தி
ன்கண்பொறிநிறத்தையும், இரண்டிரிவானநாவையும், புரையை
யுடைய பல்லினையு முடையனவாயிருப்பன. மெய்யாகிய தவத்
துணையுடையோர் அகத்தின்கண்ணுள்ளான். அம்பலத்திலே நிற்
பான். பருகாத அமுதமன்ன உமாதேவியின் பாகத்தையுடையா
ன். சாத்தும் பணிகள். எ-று. எனவரும். பத்தித்த-அகட்ட-என்
பது பத்தித்தகட்டவென விகாரமாயிற்று. அகத்தானென்பது
ஆகத்தானெனமுதலீண்டது.

ச-வது-தொழிற்றன்மை வருமாறு. வெ-,, சூழ்ந்துமுரன்
றணவிவாசந் துதைந்தாடித், தாழ்ந்துமதுகார்ந்து தாதநுந் தும்-
வீழ்ந்தபெரும், பாசத்தார்நீங்காப்பரஞ்சுடரின் பைங்கொன்றை
வாசத்தார்நீங்காதவண்டு,, எ-து. பாசநீங்கிய முத்தர்களைவிட்டுநீ
ங்காத பரஞ்சோதியின் வாசனையையுடைய பசுமைபாகியகொன்
றையாலையப்பிரியாதவண்டு சூழ்ந்து பண்ணைமுசன்று சேரச்
சென்று மணத்தைச்செறிந்து மீதேபறந்து விரும்பி மதுவையு
ண்டு தாடைக்கோதாநிற்கும் எ-று. எனவரும். ஆ., மான்ரோம்பன்
ளிமகவொடுமுடங்கி, ஈன்பிணவொழியப்போகநோன்காழ், இரு
ம்புதலையார்த்திருந்துகணவிழுக்கோ, லுளிவாய்ச்சுலாயின்மி

ஸிரமண்டி, விநிதிலக்காம்பைப்பிநீருடி, துண்புல்லடக்கியவெ
ண்பல்லெயிற்றியர், பார்வைபார்த்தபறைதாழ்வின விண், நீழன் மு
ன்றினிலவாற்பெய்து,, என்பதுமது. இஃதிலக்கியத்திற்சிறுபா
ன்மை இலக்கணத்துள்ளே பயின்றுவருவதெனக்கொள்க. (௩)

(௩) பண்புந்தொழிலும் பயனுமென்றிவற்றி, நென்றும்ப
லவும் பொருளொழிபொருள்புணர்த், தொப்புமைதோன்றச் செ
ப்புவதுவமை.

(எ-ன்.) உவமையென்னும் அலங்காரத்தின் பொதுவிலக்கண
முணர்ந்து. (இ-ள்) பண்பு-தொழில்-பயனென்பனகாரணமாக,
ஒன்றாகியும், பலவாகியும், வரும்பொருளொழிபொருளியைபவை
த்துஒப்புமைபுலப்படப்பாடுவதுவமையென்னுமலங்காரமாம்.
எ-து. ஒன்றும் பலவும் பொருளொழி பொருள்புணர்த்தலாவ
து. ஒருபொருளோ டொருபொருளும், ஒருபொருளொழி பல
பொருளும், பலபொருளொழி பலபொருளும், பலபொருளோ
டொருபொருளும். இயைபப்புணர்த்தல்.

க-வது-பண்புவமை வருமாறு. ஆ - “பவளத்தன்னமேனி,,
எ-ம். வேப்புரைபணைத்தோள். எ-ம். “தெம்முனையிடத்திற்சேய்
கொல்லம்மாவரிவையவரிசென்றநாடே,, எனவும்வரும்.

உ-வது-தொழிலுவமை-ஆ - “அரிமாவன்னவனங்குடைத்து
ப்பிற்றிநமால்வளவன்,, எ-ம். களிற்றிறைதெரிஇப்பார்வலொதுக்
கின், ஒளித்தியங்குமரபின் வயப்புலிபோல,, எனவும்வரும்.

௩-வது-பயனுவமை-ஆ - “மாரியன்ன வண்கைத்தேர்வெளா
ன்மைகாணியசென்மே,, எ-ம். “செதுறர்த்தேய்த்த செல்லுறழ்த
டக்கை,, எனவும்வரும். அஃதேல், வேப்புரைபணைத்தோளென்ப
து, வடிவுவமை-எ-ம். தெம்முனையிடத்துச் சேய்கொலென்பது
எல்லையுவமை-எ-ம். சொல்லுபவாலெனின்-ஆ - “வண்ணத்தின்வடி
வினளவிற்சுவையினென், நன்னபிறவுமதன் குண நுதலி, யின்னதி
துவெனவருஉயிறற்கை, யென்னகிளவியும்பண்பின்ருகையே,,
என்புழி-வடிவும்பண்பெனக்கூறினார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியரு
ள். சேய் மையணிமையென்பனவும், அளவாகலாற் பண்பெனப்ப
டும். இனி-ஒருபொருளோ டொருபொருள். “செவ்வானன்னமே
னி,, எ-ம். ஒருபொருளொழிபலபொருள் “அவ்வானிலங்குபிறை
யன்னவிளங்குவாலெயிற்று,, எ-ம். பலபொருளொழிபலபொரு
ள். “களிறெறிகுறவினத்தன்ன வாளோர்மொய்ப்ப, மரிஇயோர
றியாது மைந்துபட்டன்றே,, எ-ம். பலபொருளொ டொருபொ
ருள் - “பெரும்பெயர்க்கரிசாலன் முன்னிலைச்செல்லாப், பீடின்
மன்னர்போல, வோடுவமைன்னுல்வாடைநீயெமக்கே,, எ-ம். வரு
ம். அஃதேலுவமையும் பொருளும் ஒத்தபண்பு மாவனயாவது

யெனின், பவளம்போலுஞ்செவ்வாயென்புழிப் பவளம் உவமை யெனவும், உவமானமெனவும்படும். வாய் பொருளெனவும், உவ மையெனவும்படும். செம்மை, இரண்டற்கும் பொதுவாகிய கு ணமெனப்படும். போலுமென்பது உவமையுருபிடைச்சொல். இஃது பண்புகாரணமாகவந்தவுவமையெனப்படும். இதனை உவ மையென்ற தென்னை யெனின், பவளவாயென்பதனைத் தொகையு வமையென்றும், பவளச்செவ்வாயென்பதனை விரியுவமையென் றுங்கூறுபவாகலின். அல்லதூஉம், பவளம்போலச்செய்யவாயெ ன்பதனை மூற்றுவமையென்றுங் கூறுபவாகலின். ஈன்றிவமை ய லங்காரமென்பது அத்தொடர்ச்சொன் முழுவதுமெனக்கொள் க. மற்றும்-பண்பியும், பண்பும், தொழிலும், பயனுமெனக் கூ றப்படுவனநான்கு. அவற்றுள் - பண்பியென்பன காட்சிப்பொ ருளுங் கருத்துப்பொருளுமாகிய இயங்குதினையுநிலைத்திணையுமா ம். பண்பென்பன, அவற்றின் குணமாய்த்தோன்றித் தமக்கு வே றுகுணமின்றிநிகழ்வன. தொழிலென்பன, அவற்றின் புடைபெ யர்ச்சிபாய்க் காலம்புணர்ந்து நிற்பன. பயனென்பன, அவை காரணமாகப் புலப்படுங்காரியம். பண்பியாகிய ஒரு பொருட் கு, ஒரு பொருளுவமையாகாங், இரண்டற்கும் பொதுவாகிய தோர் குணமேது வாகலானும், தொழிலேது வாகலானும், பய னேதுவாகலானும், ஒப்பித்துரைக்கப்படும். என்றிவற்றின் என் பதனால், பண்பு - தொழில் - பயனென்பன, ஒரோவொன்றைய ன்றிப் பலவுங் காரணமாகவரும். அவை “காயானை கைவிடுபஃ ங்கலை, மீனெறிதூண்டிலினிவக்குங், கானதாடன், ஏ-து தொழிலும், பண்பும். “காந்தளணிமலாநறுந்தா தூதும், தும்பிகையா யி வட்டிற்றேன்றும், ஏ-து. பண்பும், தொழிலும். அல்லதூஉம், அவ்விவையானே பண்பு தொழில் பயனென்பனவே யன்றிச், சொற்பொதுமை காரணமாகவும், பிறகாரணமாகவும், வரும் உ வமையலங்காரமென்பது. அவை முன்னருரைக்கப்படும். ஒப்பு மைதோன்றவென்றதனால், அவ்வுவமை கேட்போருளங்கொண்டு விளங்கத்தோன்றுவதேயாகல் வேண்டும் யாதானுமொரு முகத் தாற் கூற்றக்கவென்பது. (ச)

(ஈ) அதுவே, விரியேதொகையே யிதரவிதர, முனாபெறுச முச்சயமுண்மைமறுபொருள், புகழ்தனிந்தைநியமமநியம, மை யந்தெரிதரு தேற்றமின்சொ, லெய்தியவிபரீத மியம்புதல்வேட் கை, பலபொருள்விகார மோகமபூதம், பலவயிற்போலி யொரு வயிற்போலி, கூடாவுவமை பொதுநிங்குவமை, மாலையென்னும் பாலதாகும்.

(எ-ன்.) இது அஃயுவமையை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) அச் சொல்லப்பட்ட வுமையலங்காரம், விரியுமமை முதல்—மாலைபு வமையீருகச்சொல்லிய விருபத்து நான்கு பாகுபாடுடையதாம். எ-று. இவையெல்லாங் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தவாக லாற் பெரும் பான்மையும் தம்பொருளே யிலக்கணம் புலப்படு த்தும், அல்லதுணையினுங் கொள்க.

அவற்றுள், க-வது - விரியுமமையென்பது, பண்புமுதலிய னவிரிந்துநிற்பது. [வ-று.] வெ - “பால்போலுமின் சொற்பவுள் ம்போற்செந்துவர்வாட், சேல்போற்பிறமுற்றிருநெயிங்கண்-மே லாம், புயல்போற்கொடைக்கைப்புனடைன் கொல்லி, அயல்போ லும்வாழ்வதவர்., எ-து. பாலையொத்தினிகாகிய சொல்லினையும், பவளத்தை யொத்துச் சிவந்துவிளங்கியவாயினையும், சேலையொத் துப்பிறழ்தலால்விளங்கிய அழகியுடைத்தாகிய நெடியகண்ணி னையுமுடைய அவர்வாழுமிடம் மின்னும் முழக்கமும், காலவரை வுமின்றிச் சான்றோராலே புகழப்பட்ட மயர்ந்தநெறியே ஒழுக்கிய மழைபோன்று கொடுத்தலால் விளங்கிய கையை யுடையனாகிய சோழனுடைய கொல்லிடலைப்பக்கம்போலும். எ-று. எனவரும்.

உ-வது - தொகையுமமை யென்பது, பண்புமுதலியனதொ க்குநிற்பது. [வ-று.] வெ - “தாமரைவாண்முகத்துத் தண்டாளம் போன்முறுவல், காமருவேய்புனாதோட்காரியை யீர்-தேமருவும் பூங்குழலின்வாசப் பொறைசுமந்து நேர்ந்ததோ, பாங்குமலுந் தென்றற்பரிசு., எ-து. தாமரைபோன்ற ஒளியையுடைய முகத் தினையும், குளிர்ந்த முத்துப்போன்ற நகையினையும், அழகுமரு வியவேய்ப்போன்ற தோளினையுமுடையமாதிரி உம்முடைய பக் கத்திலேயுலாவுகின்றதென்றலின் தன்மைஉம்முடையதேன்பொ ருந்திய பூவினையுடைத்தாகிய குழலின்கண்ணுண்டாகிய நறுநா ற்றப்பாரத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிவருகின்றவருத்தந்தானோ மெ ல்லியவுருவுடைத்தானதுசொல்லுவீராக-எ-று. எனவரும்.

க-வது - இதரவிதர வுமையென்பது, பொருளொருகா லுவமையாயும், உவமையொருகாற் பொருளாயும், ஒருதொடர்ச் சிக்கண்ணேவருவது. [வ-று.] வெ - “களிக்குங்கயல்போலுந் துங்க ணுங்கண்போற், களிக்குங்கயலுங்கனிவாய்த் - தளிர்க்கொடியீர், தாமரைபோன்மலரு தும்முகதும்முகம்போற், குமரையுஞ்செ ல்விதரும்., எ-து. கொல்லைக்கனிபோன்றவாயினையுடைத்தாய்த் தளிர்மொழிகூடிய கொடிபோன்றமடவிரி, செருக்கினுடைத்தா கிய கயல்போன்ற தன்மையையுடைத்தாயிருந்தன தும்முடைய நாட்டங்களானவை. இத்தன்மைத்தாகியவும்முடைய நாட்டங்களி ற்குவமையாகின்றன கயற்குலமானவை. இஃதென்றியேயும்முடை

முகமண்டலமானதுதாமரைபோன்மலரானின்றதுஅத்தன்மை
த்தாகிய தாமரையும்முடைய முகமண்டலம்போலச் செவ்வியி
னைபுடைத்தாகின்றது. எ-று. எ-ம். வெ - “தளிபெற்றுவைகியத
ன்சுனைநீலம், அளிபெற்றார்கண்போலவரும் - அளிபெற்ற, நல்
லார்திருமுகத்தாற்றதளிபெற்ற, கல்லாரம்போன்மலருங்கண்,,
எ-து. மழையையேற்றுக்கோடலிற் றட்பத்தையுடைத்தாகிய சு
னையின்கண் ணிருக்கின்ற நீலப்பூவானது தலைவரானலம்பாராட்
டம்பெற்ற மடவார்கண்னைபோல மலரானின்றது. அத்தன்மை
த்தாக அளிபெற்ற மடவாருடைய அழகிய முகமண்டலத்து மி
கக்குளிர்ச்சியையுடைத்தாகிய கண்களும் நீலம்போலமலரானின்
றன. எ-று. எ-ம், வரும்.

ச-வது. சமுச்சய வுவமையென்பது, இதனையொப்பதித
னையென்றி யிதனனு மொக்குமென்பது. [வ-று.] வெ-“ அள
வே வடிவொப்ப தன்றியே பச்சை, இளவேய் நிறத்தானு மெ
ய்க்குங் - துளவேய், கலைக்குமரிபோர் துளக்குங் காரவுணர்விரந்,
தொலைக்குமரியேறுகைப்பாடோள்,, எ-து. துழாய் மாலையைச்
சூடிய கலைமடந்தையாகியகன்னி போரிடத்துப்பகைவரைநடுக்
கஞ்செய்யும் கருமையான நிறத்தையுடைய அசுரரின் ஆண்மை
யைக்கெடுக்கும் சிங்கப்போத்தை வாகனமாகவுடையாள் தோள்க
ளைப்பசிய இளவேயானது அளவினனும் வடிவினனு மொப்பத
ன்றிப்பசுமைநிறத்தானுமொக்கும். எ-று. எனவரும்.

இ-வது. உண்மையுவமையென்பது, உவமையைக்கூறிமறு
த்துப் பொருளினையேகூறி முடிப்பது. [வ-று.] வெ-“ தாமரை
யன்றுமுகமேயீதிங்கிவையுங், காமருவண்டல்லக்கருநெடுங்கண்-
தேமருவு, வல்லியினல்ல எரிவளென்மனங்கவரும், அல்லிமலர்க்
கோதையாள்,, எ-து. இதுதாமரைமலரல்லமுகமே.இவையும் அ
ழகு மருவியவண்டல்லக்கறுத்துநீண்டகண்களே.தேன்மருவப்ப
ட்டகொடியல்லள் இவண்மடந்தையே. இத்தன்மையாகிய அவய
வங்களை யுடைய விவள் என்னுள் எங்கவரும்அகவிதழ்களை யுடைய
பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையினை யுடையாள். எ-று. எனவரும்.
இன்-சாரியை.

சு-வது. மறுபொருளுவமையென்பது, முன்னர்வைத்த
பொருட்டு நிகராவதோர் பொருட்பின்னர் வைப்பது. [வ-று.]
வெ-“ அன்னபோலெவ்வுயிருந் தாங்குமனபாயா, நின்னையா
ரொப்பார்திலவேந்தர் - அன்னதே, வாரிபுடை சூழ்ந்த வையகத்
திற்கில்லையாற்,சூரியனேபோ லுஞ்சுடர்,, எ-து. தாயினை யொப்
பாக எவ்வகைப்பட்ட வுயிர்களை யுந்தாங்கு மனபாயனே நிலத்தி
லுண்டாகிய வேந்தரில் உன்னை யொப்பாருமில்லை அதுபோலக்

கடல்சூழ்ந்த வைபகத்திற்குச் சூரியனை யொக்குஞ் சுடருமில்லை.
எ-று. எனவரும்.

எ-வது. புகழுவமையென்பது, உவமையைப் புகழ்ந்துவ
மிப்பது. [வ-று.] வெ-“ இறையோன்சடைமுடிமே லெந்நாளு
ந்தக்கும், பிறையேர்திருதுதலும்பெற்ற-தறைகடல்சூழ், புவல
யந்தாங்கு மாவின் படம்புளையும், பாவைநின்னல்குற் பரப்பு ,,
எ-து. ஒலிக்கின்றகடலாற்சூழப்பட்ட நிலப்பரப்பைத் தாங்குகி
ன்ற சேடனுடைய படப்பரப்பை ஒக்குகின்றது உனதல்குல். அ
துவேயன்றி முக்கட்கடவுண் முடியினைப்பிரியாது எந்நாளுந் த
ங்கும் பிறையினுடைய அழகினை நின்னுடைய அழகிய துதலு
ம்பெற்றது ஆதலாற் பாவாய் நின் னுருவத்தன்மையிருந்தபடி.
எ-று. எனவரும்.

அ-வது. நிற்றையுவமையென்பது, உவமையைப்பழித் து
வமிப்பது. [வ-று.] வெ- “மறுப்பயின்றவாண்மதியும்மதிக்கு
த்தோற்கு,நிறத்தலருநேரொக்குமேனும்-சிறப்புடைத்துத், தில்
லைப்பெருமானருள்போற்றிருமேனி, முல்லைப்பூங்கோதைமுக
ம்,,எ-து. தில்லைக்கட்கூத்தாடிகின்ற பெரியோன் அருளையொத்த
அழகியமேனியினைபுடைய முல்லைப்பூவாற் செய்யப்பட்ட கோ
தையினை புடையாள்முகமானது மறுப்பிரியாத ஒளியினை புடை
த்தாசியமதியமும். அம்மதியத்திற்குக் கருகுகின்ற தாமரைமல
ரும். உவமிக்கப்பொருந்துமெனினுஞ் சிறப்புடையது. எ-று.
எனவரும்.

கூ-வது. நியமவுவமையென்பது, இன்னதற்கின்னதே யுல
மையாமெனத் தேற்றேகாரம் புணர்த்துத் துணிந்து சொல்லுவ
து. [வ-று.] வெ- “தாதொன்றுதாமரையே நின்முகமொப்பது
மற்,நிபாதொன்றுமொவ்வாதிளங்கொடியே-மீதுயர்ந்த, சேலே
பணியப்புவியுயர்த்தசெம்பியர்கோன்,வேலேவிழிக்குநிகர்,எ-து
இளங்கொடியை ஒப்பாய் எல்லாருடைய கொடிக்குமேலாகியுய
ர்ந்தபாண்டியனுடைய சேற்கொடிதாழ்த்தினது புலிக்கொடியு
யர்த்த சொழனுடையவேலே விழிக்குநிகராவது. தாதுக்கள்பொ
ருந்தியிருக்கப்பட்ட தாமரைமலரோ நின்முகத்தை யொப்பது.
இஃதல்லது உன்விழியினைபு முகத்தினைபு முலகத் துண்டாகிய
யாவும் ஒவ்வா எ-று. எனவரும். ஏகாரம்-அசை.

ய-வது. அநிடமவுவமையென்பது, நியமித்தவுவமையைவிவ
க்கிப் பிறிதுமிப்பெற்றியனவாமென்பது. [வ-று.] வெ- “கௌ
வைவிரிதினாநீர்க்காவிரிசூழ்நன்னாட்டு,மௌவல்கமழுங்குழன்ம
டவாய்-செவ்வி,மதுவார்கவிரோநின்வாய்போல்வதன்றி,அதுபோ
ல்வதுண்டெனினுமாம் ,,எ-து. ஆரவாரத்தையும் பரந்த தினை

னையமுடைத்தாகிய காவிரிசூழ் நன்னாட்டின்கண் மொவற்பூவாற்செய்த மாலையானது நூறப்பட்டகுழலினை யுடைய மடவாய்செவ்விபும் தேனுநிறைந்த முருக்கிதழே நின்வாயையொப்பது- அதுவன்றி அப்பூப்போல்வது உலகத்துண்டாயினும் நின்வாயையொக்கும். எ-து. எனவரும்.

ய௧-வது. ஐயவுவமையென்பது, உவமையையும், பொருளையும், ஐயுற்றுரைப்பது. [வ-று.] வெ-“தாதளவிவண்டுதிமாறுந் தாமரைகொல், மாதர்விழியுலவுவாண் முகங்கொல்- யாதென், நிருபாற்கவருற்றிடை யூசலாடி, யொருபாற்படாதென்னுளம்.”- எ-து. தாதைக்கலந்து வண்டிகள் சூழப்பட்ட தாமரைமலரோகாதலைச்செய்யப்பட்ட விழியுலவுகின்ற ஒளியினை யுடைய முகமண்டலமோ என்னென்று என்மனமானது ஊசலைப்போலாடி இருதலைப்பட்டு ஒன்றன்கட்டுணிகின்றதில்லை. எ-று. எனவரும்.

ய௨-வது. தெரிதருதேற்றவுவமையென்பது, ஐயுற்றதனைத் தெரிந்து அணிவது. [வ-று.] வெ-“தாமரைநாண்மலருந் தண்மதியால்வீறழியுங், காமர்மதியுங்கறைவிரவும்- ஆயிதனாற், பொண்ணைமயக்கும்புனைசுணங்கினார்முகமே, யெண்ணைமயக்குமிது.”- எ-து. காலமலருந் தாமரையும் குளிர்த்தமதியினாலே அழகுதெழும். அழகியமதியும் களங்கத்தோடு கூடியிருக்கு மாதலால் எண்ணைமயக்கஞ்செய்த இதுபொண்ணை யொப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சுணங்கினை யுடையாளுடைய முகமே. எ-து. எனவரும்.

ய௩-வது. இன்சொலுவமையென்பது, பொருளினு முவமைக்கோர் மிகுதிதோன்றக் கூறியுயமித்து இன்னமிகுதியையுடைத்தேனும் ஒப்பதன்ரிச் சிறந்ததன்றென்பது. [வ-று.] வெ-“மான்விழிதாங்குமடக்கொடியே நின்வதனம், மான்முழுதுந்தாங்கிவருமதியம்-ஆனாலும், முற்றிழைநல்லாய் முகமொய்ப்பதன்றியே, மற்றுயர்ச்சியுண்டோமதிக்கு. எ-து. நிறைந்த அணிகளை யுடையநல்லாய்மடக்கொடியே நின்னுடைய முகமானது மானின்விழியொன்றையே தாங்காநின்றது ஆகாயத்தின்கண்வருகின்ற மதியமானது மானின் அவயவமுழுதுந்தாங்காநின்றது. இப்படி முழுவதுந் தாங்கினும் நின்முகத்தை யொப்பதன்றியேவிசேடமுடைத்தாகவற்றோ அம்மதியம்-எ-று. எனவரும்.

ய௪-வது. விபரீதவுவமையென்பது, மேற்றொட்டிவுவமையாய் வருவதனைப் பொருளாக்கிப், பொருளாய் வருவதனை யுவமைபாக்கி யுரைப்பது. [வ-று.] வெ-“திருமுகம்போன் மலருஞ்செய்யகமலம், கருநெடுங்கண்போலுங்கயல்கள்-அரிவை, இயல்போலுமஞ்ஞையிடைபோலுங்கொம்பார், மயல்போலும்பாய் போம்வழி”- எ-து. அரிவையுடைய திருமுகத்தையொத்த மலரு

ம்சிவந்தகமலம். கறுத்து நெடிதாகியகண்கள்போலும் கயல்கள் சாயல்போலுமயில். மருஞ்ஞல்போலும் கொம்பு ஆதலால் - இவ் வழியில் யாம்போகின்ற போக்கு மயல்போலும். எ-று. எனவரு ம். மயல்-ஆசை-எ-ம், ஆ - “ஓவத்தன்ன வொன்றிறைமருங்கிற், கோவத்தன்ன கொங்குசோப்புறைதலின், வருமுலையுன்ன வாண் முகையுடைந்து, திருமுகமவிழ்ந்ததெய்வத்தாமரை,, எ-ம்-வ-ம்.

யரு-வது. இயம்புதல்வேட்கை யுவமையென்பது, பொரு ளை இன்னது போலுமென்று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள மென்பது. வெ-“நன்றுதிதென்னுணரா தென்னுடைய நன்னெ ன்சும், பொன்றுதைந்தபொற்குணங்கிழங்கொடியே -மன்றல், மடுத்ததைந்ததாமரை நின்வாண்முகத்திற்கொப்பென், நெறித்தி யம்பவேண்டுகின்றதின்று,, எ-து. பொன்றுதைந்தபோலு மழ கிய சுணங்கினையும் பொலிவினையுமுடைத்தாய்க்கொடியையொ ப்பாய். நன்றுதிதென்பதனைஒன்றுந்தெளிபாது நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாய் மறிவிடத்துநின்று தயங்காநின்ற தாமரை நின்னொ ளியினையுடைத்தாகிய முகத்திற்கொப்பாமென்று எடுத்துரைக்க வேண்டுகின்றது இன்று என்னெஞ்சம். எ-று. எனவரும்.

யுள-வது. பலபொரு ளுவமையென்பது, ஒருபொருட் கு ப்பலவுவமைகாட்டிவது. [வ-று.] வெ- “வேலுங்கருவினையுமென் மாணுங்காலியும், சேலும்வடுவகிருஞ்செஞ்சாரமும்-போலுமால், தேமருவியுண்டு சிறைவண்டறைகூந்தற், காமருவு பூங்கோதைக ண்,, எ-து. மதுவைவிரும்பியுண்டு சிறைவண்டிமுரல்கின்ற கூந் தலையும் அழகியமாலையையுமுடையாருடையகண்களானவைவே லையும், கருவினாமலனாயும், மிருதுவாகிய நோக்கத்தையுடைய மாணையும், காலிமலனாயும், சேலையும், மாவடுவையும், செவ்விய சரத்தினையும், போலும். எ-று. எனவரும். ஆல்-அசை.

யுள-வது. விகாரவுவமையென்பது, ஒருவமையை விகாரம் படுத்தி யுவமிப்பது. [வ-று.] வெ- “சீதமதியினொளியுஞ்செழு ங்கமலப், போதின்புதுமலர்ச்சியுங்கொண்டு - வேதாதன், கைம் மலரானன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான், மொய்ம்மலர்ப்பூங் கோதைமுகம்,, எ-து. செறிந்தமலர்களாற் பொலிவுபெற்றகூந் தலினையுடையான் முகத்தினைப் பிரமன் குளிர்ந்த மதியின்கணு ண்டாகிய ஒளியினையும், செழித்தகமலப்போதிலுண்டாகியபுதிய மலர்ச்சியையுங்கொண்டு தன்கைத்தாமரையி னுணன்றித் தன்னு ள்ளக் கருத்தானமைத்தான்,, எ-று. எ-ம், ஆ - “முத்துக்கூர்ந்த ன்ன முனையிளங்கூரெயிற்று, மணிதொழித்தன்ன வையம்பான்ம னுத்துடைத்து, மதியம்வைத்தன்ன வாண்முகத்தொருத்தி,, என லும்வரும்.

௨௮-வது. மோகவுவமையென்பது, ஒருபொருண்மே லெழுந்தவேட்கையான்வந்த உள்ளமயக்கந்தோன்ற உரைப்பது.— [வ-று] வெ- “கயல்போலுமென்று நின்கண்பழிப்பல்கண்ணின், செயல்போற்பிறழுந்திறத்தாற்-கயல்புகழ்வல், ஆரத்தானேர்மருங்குலந்தரளவாண்முறுவல், ஈரத்தாலுள்வெதும்பும்பான்,, ௭-து. முத்தினுற்செய்யப்பட்டபூனூல்வருந்தா நின்ற மருங்குவினையும், அழகிபழுத்தினுடைய ஒளிபோன்ற முறுவலினைபுமுடையாய் உன்னுடையகுறிப்பினால் மனமழியும் யான் கயல்போலுமென்று நின்கண்ணினைப்பழிப்பன். நின்கண்போற்பிறழுந்திறப்பாட்டாற் கயலைப்புகழ்வன்-௭-று. எனவரும்.

௨௯-வது. அபூதவுவமையென்பது, முன்பில்லாதனை யுவமையாக்கியுரைப்பது. [வ-று.] வெ- “எல்லாக்கமலத்தெழிலுந்திரண்டொன்றின், வில்லேர்புருவத்துவெனெடுங்கண் - நல்லீர், முகம்போலுமென்னமுறுவலித்தார்வாழும், அகம்போலுமெங்களகம்,, ௭-து. வில்லினையொத்த புருவத்தினையும், வேல்போன்றதெடியகண்ணினைபுமுடையநல்லீர், உம்முடையமுகத்தினையொக்கும்எங்குமுள்ளகமலப்பூக்களின் செவ்வியும் செறிந்தொன்றுமாயினென்னமுறுவலைச்செய்தார் மருவிவாழு மிடம்போலும் எங்களுள்ளம். ௭-று. எனவரும். ❀ அஃதேல் விகாரவுவமையோடிதனிடவேற்றுமையென்னையெனின், விகாரவுவமை, பிறரான் விகாரப்பட்டதாகக்கொண்டு அஃதொன்றற்குவமையாக்கியுரைப்பது. இஃதன்னதன்றென்க.

௩௦-வது. பலவயிற்போலியுவமையென்பது, ஒருதொடர்மொழிக்கட் பலவுவமைவந்தால் வந்தவுவமைதோறும் உவமைச்சொற்றொன்றப்புணர்ப்பது. [வ-று] வெ- “மலர்வாவிபோல்வரான்மாதர்கமலமலர்போலுமாதர்வதனம்-மலர்கூழ், அளிக் குலங்கன்போலுமளகமதனுட், களிக் குங்கயல்போலுங்கண்,, ௭-து. கமலமலரிந்தவாவிபோல்வார்மாதர். கமலமலர்போலுமாதர்வதனம். மலர்கூழளிக் குலங்கன்போலும் அளகம். அதனுட் களிக்காநின்ற கயல்போலுங்கண்கள். ௭-று. எனவரும்.

௩௧-வது. ஒருவயிற்போலியுவமையென்பது, ஒருதொடர்மொழிக்கட் பலவுவமைவந்தால், வந்தவுவமைதோறும் உவமைச்சொற்புணராத ஒருவமைச்சொற்புணர்ப்பது. [வ-று] வெ- “நிழற்கோபமல்கநிறைமலர்ப்பூங்காயா, சுழற்சுவமேல்விரித்ததோகை-தழற்குலவு, தீம்புகைபூட்டுஞ் செநிகுழலார் போலுங்கார், யாம்பிரிந்தோர்க்கென்னுமினி,, ௭-து. காயாமலரி நீழலின்கண் இந்நிரகோபஞ்செநிய அப்பொலிவினையுடையகாயாவின் நிறைந்தமலரின் சுழலிலேதன் கலாவத்தைவிரித்தமயிலான துழலின்க

ட்டோன்றிய நறும்புகையினை பூட்டிம் செறிந்தகுழலினை யுடைய
மடவாணாப்போலும் காரீகாலம் யாம்பிரிந்துபோகப்பட்டாருக்
கு என்னுமினி. எ-று. எனவரும்.

உஉ-வது. கூடாவுவமையென்பது, ஒரு பொருட்குக் கூடா
தவதனைக் கூடுவதாகக்கொண்டு அதனை யொன்றற்குவமையாக்கியு
ணாப்பது. [வ-று.] வெ - “சந்தனத்திற் செந்தழலுந்தண்மதியி
ல்வெவ்விடமும், வந்தனவேபோலுமானும்மாற்றம் - பைந்தொ
டியீர், வாவிக்கமலமதிமுகங்கண்டேக்கறுவார், ஆவிக்கிவையே, வ
ரண், எ-து. பைந்தொடியீர்சந்தனத்தின்கட் செந்தழலும், குளி
ர்த்தமதியினிடத்து வெவ்விய விடமும் பிறந்தாற்போலும் நம்
முடையவார்த்தைகள், ஆளுற்குளிர்ந்தவாயிவிடத்துக் கமலமலரு
ம்மதியமும்போலும் முகங்கண்டேக்கறுவார் ஆவிக்கிவையோ
காவல். எ-று. எனவரும்.

உக-வது. பொதுநீங்குவமையென்பது, உவமையைக்கூறி
மறுத்துப்பொருடனையேயுவமையாகவுணாப்பது. [வ-று.] வெ -
“திருமருவுதண்மதிக்குஞ் செந்தாமரையின், வினாமலர்க்குமே
லாந்தகையால்-கருநெயிங்கண், மாணே யிருளளகஞ் சூழ்ந்தநின்
வாண்முகம், தானேயுவமைதனக்கு., எ-து. கரிய நெடிய கண்க
ளையுடையமானே- குளிர்ந்தமதிக்கும், திருமருவப்பட்டசிவந்த
தாமரையினது நறுநாற்றத்தையுடையமலருக்கும்மேலாகியதன்
மையை யுடைத்தாகலான் இருளாகிய அளகஞ்சூழ்ந்த நின்னொ
ளியினை யுடைய முகந்தானேதனக்குவமையாம். எ-று. எனவரும்
திரு-கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மைநோக்கம்.

உச-வது. மாலையுவமையென்பது, ஒருபொருட்குப்பலவு
வமைவந்தால் அவை யொன்றினொன் றிடைவிடாது தொடர்ச்சி.
யுடையவாகப்பணர்த்துக் கடைக்கட்பொருள்கூட்டிமுடிப்பது
[வ-று.] வெ - “மலயத்துமாதவனே போன் அமவன்பாவ், அலைக
டலேபோன்றுமதனுட் - குலவு, நிலவலயமேபோன்று நேரிய
ன்பாணிற்றும், சிலகெழுதோள்வேந்தர்திரு., எ-து. பொதியம
லையிடத்து அகத்தியனைப்போன்றும், அவனுண்ணப்பட்ட அலை
யையுடையகடல்போன்றும், அதுனுருண்டாகியநிலவட்டம்போ
ன்றும், சோழனுடைய இடத்தே பேராதேநிற்கும்விற்பயின்ற
தோள்களையுடைய வேந்தர்செல்வம். எ-று. எனவரும். (டு)

(கஉ) அற்புதஞ்சிலேடையதிசயம்விரோத, மொப்புமைக்
கூட்டற் தற்குறிப்பேற்றம், விலக்கேயேதுவென வேண்டவும்ப
டுமே-

(எ-ன்) இவ்வுவமையலங்காரம்பிறவலங்காரங்களோடுங்கூடி
வருமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) அற்புதவுவமைமுதல் - ஏதுவுவமை

விருகச் சொல்லப்பட்ட எட்டலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். அவ்வயமையலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்,க-வது. அற்புதவுவமை. [வ-று] வெ - “குழைய ருருதாழ்க்குனிபருவந்தாங்கி, உழையருயிர்பருகிநீண்ட-விழியுடைத்தாய், வண்டேறிருளாகஞ்சூழவருமதிபொன், னுண்டேலி வண்முகத்திற்கொப்பு, எ-து. குழைதாழ்ந்தமுகத்தினைபுடைத்தாய், வளைந்தபருவத்தினைபுடைத்தாய்ப், பக்கத்தினின் னுங்கண்டாரு லையவுயிரையுண்புவளர்ந்த கண்களையுடைத்தாய்ச், சுரும்புகளா லேமேவப்பட்டிருக்குங்குழைச்சூழக்கொண்புவருவ தொருமதி யமுண்டாயின் இவளுடையமுகத்திற்கொப்பாம். எ-று. எனவரும்

உ-வது. சிலையுவமை. அஃது இருவகைப்படும், செம் மொழிச்சிலையுவமையும், பிரிமொழிச்சிலையுவமையுமெ ண. அவற்றுள்-செம்மொழிச்சிலையுவமை. [வ-று] வெ - “செ ம்திருவுந்திங்களும்பூவுந்தலைசிறப்பச், சந்தத்தொடையோடணித முவிச்-செந்தமிழ்நூல், கற்றார்புண்புங் கவிபோன்மனங்கவரும், முற்றமுலையாண்முகம், எ-து. திருவென்றும், திங்களென்றும், பூவென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விவற்றதுபெயரை முதற்கண்ணே யுடைத்தாயோசையோடுகூடிச், சொற்கோவையோடு அலங்காரம் புணர்ந்துடையின் ருருள்ளங்கவருந் தன்மையுடைத்தாய்ச், செந்த மிழ்நூல்கற்றாரால் சொல்லப்பட்ட கவிபோலத்திருவினுருவத் தையுந்திங்களி னுருவத்தையும் பூவையும் உச்சிமீதி லுடைத்தாய் நிறத்தோடுங்கூடியிருந்துள்ள பூமாலையோடும் அழகுதமுவிப்ப யின்ருருள்ளங்களைக் கவருமுகம். எ-று. இனிக்கவிமேற்செல்லுங் கால்-சந்தம்-ஓசை. தொடை-சொற்கோவை. அணி- அலங்காரம். எ-ம், முகமேற்செல்லுங்கால்-சந்தம்-நிறம். தொடை-மலை. அணி- அழகு. எ-ம், வரும். பிரிமொழிச்சிலையுவமை. [வ-று] வெ - “நளிதடத்தவல்லியின்கண்ணெகிழ்நூலத், தளவினிற்றைகடாஞ்சி ந்திக்-களிநிகலும், கந்தமலையாநிலவுங்கவடசைய, வந்தமலையாநில ம், எ-து. செறிவினையும், பெருமையினையுமுடைய காலிலே, செ றிந்திருக்கின்றவிவங்கின்கண்ணறத்தமைத்துநிறைந்தகடாம்பொ ழிபத்தநியைச்சீறிப்புரைசைக்கயிறு அசையவரும் யானைபோன் று தென்றல் பெரியபொய்கைப்பூவல்லித்தேன்சோரவுலகத்தார் நிறைகளைபழித்து விரைகமழ நெருங்கியபணைகளையசைத்துவரு கின்றது. எ-று. யானையின்மேற் செல்லுங்கால்-நளி-செறிவு. த டம்- பெருமை. வல்லி-விலங்கு. கண்-மூட்டுவாய். நெகிழ்தல்-கழ லுதல். நூலம்-பூயி. நிறைகடாம்-பெரியமதம். சிந்தி-பொழிய. கந்து-தறி. மலையா-சீரு. நிலவுதல்-பொருந்துதல். கவடு-புரசைகே கயிறு அசைய-ஆட. வந்த-வரும். எ-ம், தென்றன்மேற்செல்லுங்

கால்-நளி- பெருமை. தடம்-பொய்கை. அல்லி-பூ. கள்-தேன். நெகிழ்தல்-சோர்தல். ஞாலம்-உலகம். நிறை-ஒழுக்கம். சிந்தி-அழித்து. கந்தம்-வினா. அலைதல்-நாறுதல். நிலவுதல்-பொருந்தல். கவமி-மரக்கொம்பு. அசைதல்-அலைதல். ஏ-ம். வரும். இதைச் சந்தான உவமை என்பாருமுளர். சந்தானமென்பது இரண்டு பொருளுக்குப் பகாரமாயிருக்குஞ்சொற்களாலே பாடப்படுவது. இதை யிவ்வகைவெறுபடுத்திக்காட்டிய தென்னையெனின், மேற்பண்பு முதலியனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும் உவமைபுணர்க்கப்படுமென்றார் அதுகாட்டற்கென்க.

ந-வது. அதிசயவுவமை. [வ-று] வெ-“நின்னுழையேநின் முகங்காண்டுநெய்ந்தடம், தன்னுழையேதன்னையுங்காண்குவம்-என்னும், இதுவொன்றுமேயன்றி வேற்றுமையுண்டோ, மதுவொன்றுசெந்தாமரைக்கு, ஏ-து. நல்லாய் நின்னிடத்திலே நின் முகத்தினைக்காணுநின்றேம் பெரிதாகிய பொய்கையிலே தாமனாயையுங்காணுநின்றேமென்கிறவித்தன்மையேயன்றிவேறுபாடுகண்டிலேம் மதுவினையுடைத்தாகிய தாமரைக்கும்நின் முகத்தினுக்கும். ஏ-று. ஏ-ம், வெ-“பாலினிடைநீலமணிநிறஞ்சேர்பான்மைபோல், ஞாலம்பாந்தநகைநிலவும் - மாலிருளாம், வைம்மருவுமுவிலை வெவ்வன்கட்டமருகக்கைச், செம்மல்கருமைசேர்ந்து, ஏ-து. நீலமணியானது பாலேச்சேர்ந்து தன்ஞெளியைப் பாலுக்குக் கொடுத்தாற்போலக் கூர்மைமருவிய மூன்றுதலையையுடையருலத்தையும், வலியகண்ணையுடைய தமருகத்தையுமுடையகையருகிய பாரசிவன் மிடற்றிலுண்டாகிய கறுத்த நிறத்தைச்சேர்ந்து உலகத்திற்பாந்தவெண்மையுடையதிலவும்பெரியவிருணிற்மப்பெற்றது. ஏ-று. ஏ-ம், வரும்.

ச-வது. விரோதவுவமை. [வ-று] வெ-“செம்மைமனாமலருந்திங்கொறும்முகமும், தம்மிற்பகைவினைக்குந் தன்மையவே-எம்முடைய, வைப்பாருஞ்சென்னிவளம்புகார்போலினியீர், ஒப்பாருமென்பாருளர், ஏ-து. நமதுதனமாகிய சோழனது வளவியபுகார்போன்ற இனிமையையுடையீர், சிவந்த தாமனாமலரும் மதியமும் நமதுமுகமும் தம்முள்ளேபகைபெருக்குந் தன்மையாயிருக்க இவற்றையுலமைக்குப்பொருந்து மென்பாருமுளர் இதற்குக்காரணஞ்சொல்லுவீராயின். ஏ-று. எனவரும்.

ரு-வது. ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை. [வ-று] வெ-“விண்ணின் மேற்காவல்புரிந்துறங்கான்விண்ணவர்கோன், மண்ணின்மேலன்னைவயவேந்தே-தண்ணியில், சேராவவுணர்குலங்கனையுந்தேவர்கோன், தேரார்மேலத்தகையநீர், ஏ-து. விண்ணின்மேலுண்டாகிய உலகத்தைக்காக்குந்தொழிலின் மிக்குறங்காறாயினுன்றேவர்க்க

ட்குத்தலவனாகிய இந்திரன். மண்ணின்மேலுண்டாகியவுயிர்களை
க்காக்கவேண்டி வலியையுடைய வேந்தனே நீயும் உறங்காவாயி
னாய். உள்ளங்குளிர்ந்து பிறரைக்காக்குந்தன்மையிற்சேராத அசுர
ர்குலங்களைக்களையா நிற்கும் இந்திரன் சத்துருக்களிடத்திலே நீயு
ம்அத்தன்மையை. எ-று. எனவரும்.

சு-வது. தற்குறிப்பேற்றவுவமை. [வ-று] வெ-“உண்ணீர்மை
தரங்கியுயர்ந்தநெறியொழுகி, வெண்ணீர்மைநீங்கிவிளங்குமால்-
தண்ணீர்த், தரம்போலுமென்னத்தருகடம்பைமாறன், கரம்போ
ற்கொடைபொழிவான்கார், எ-று. முதலேனிற்காலத்தில் தடத்
திலுண்டாகிய குளிர்ந்தநீர்போலச்சேர்ந்தோர்யாவருக்கும்வரு
த்தநீங்கக் கொடுக்கவல்ல கடம்பையென்னும் பதியினுண்டாகிய
மாறனென்னும் இயற்பெயரையுடையவனாகரம்போலக் கொ
டுப்பானினைந்து மேகமானதும், உள்ளே நீரையுடைத்தாயுயர்ந்த
வானெறியேறடந்து வெருத்ததன்மையைநீங்கிவிளங்கா நின்றது
எ-று. எனவரும். இவன்கையும், பிறர்க்குநீர்பெய்துகொடுக்குந்
தொழிலானே நீர்புலராது உலகத்தார் கைகளுக்குமேலாகப்பயி
ன்று சிவந்ததன்மையையுடைத்தாய் விளங்குதல் கண்டுகொள்க.
தண்ணீர்த் தரம்போலு மென்னத் தருங்காமெனக்கூட்டுக. இத்
தொழில் கைக்கேற்றமென்க.

எ-வது. விலக்குவமை. [வ-று] வெ-“குழைபொருதுநீண்
டுகுமிழ்மேன்மறியா, உழைபொருதென்னுள்ளங்கவரா - மழை
போல், தருநெடுங்கைச்சென்னி தமிழ்நாடனையார், கருநெடுங்க
ண்போலுங்கயல், எ-று. மழையைப்போலக்கொடுக்கவல்லபெ
ரியகையினையுடைய சென்னியுடைய தமிழ்நாட்டையொப்பாரு
டைய கரிய நெடிய கண்போலும், கயலும் சங்கொடுபொருதுவ
ளர்ந்து நீர்க்குமிழி மேலேமறிந்து தன்னிடத்திலே பொருந்து
மென்னுள்ளத்தைக் கவரமாட்டாவென்றவிதனானே கண்ணும், கா
திலுண்டாகிய குழையோடுசேர்ந்து குமிழுக்குமீதே தாவுவது
போன்று மானின் விழியோடுபகைத்து என்னுள்ளத்தைக் கவ
ருமென நின்றவாறுகாண்க. கயன்மேற் செல்லுங்கால்--குமிழ்-
நீர்க்குமிழி. குழை-சங்கு. உழை- பக்கம். கவர்தல்-கொள்ளுதல்.
கண்ணின்மேற்செல்லுங்கால்--குழை-மகரக்குழை. நீர்தல்- வார்
தல். குமிழ்-மூக்கு. மறிதல்-தாவுதல். உழை-மான். பொருதல்-ப
லகத்தல். சென்னி-சோழன். தமிழ்நாடு-சோனாடு. எனவரும்.

அ-வது. ஏது உவமை [வ-று] வெ-“வாளவின்செம்மணியு
ம்வன்னியிளம்பா சிலையும், நாளிளையதிங்கணகைநிலவும் - நீளொ
ளியால், தேனுவலுபூங்கொன்றைத்தேவர்கோன்செஞ்சடைமேல்,
வானுவலுவிற்போல்வரும், எ-று. ஒளியினையுடையஅர்வின் குட்

டினுண்டாகிய மணிபானது சிவந்தவொளியை மிகுத்தலானும், வன்னியாகியமரத்தினிளையவில்தன்னுடைய பசுமையைமிகுத்தலானும், குழவித்திங்களானது தன்னுடைய வெண்மையைமிகுத்தலானும், தேனுவப்பெட்ட பொலிவையுடைய கொன்றையினது பூ தன்கண்ணுண்டாகிய பொற்கென்ற நிறத்தைமிகுத்தலானும், தேவர்கட்குத்தவலைவனாகிய மூக்கட்கடவுளுடைய சிவந்தசடையானது வான்மீதுண்டாகிய வில்லுப்போலத் தோன்றுகின்றது. -
 எ-று. எனவரும். ❀ அஃதேல், உவமையைவிரித்தருத்திரங்கொல்லாம் ஒன்றாக்கியுரையாது இரண்டாக்கி யுரைத்த தென்னையெனின், மேலைச்சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டன, சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியான், இவை எதிரதுநோக்கலென்னுந் தந்திரவுத்தியாகலான் இரண்டாகவைத்தாரென்பது. (சு)

(௧௩) மிகுதலுங்குறைதலுந் தாழ்த்தலுமுயர்தலும், பான்மறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய.

(எ-ன்.) இதுவும் அவ்வவமைக்கெய்தியதோர் வேறுபாடுணர்ந்து (இ-ள்.) உவமைய அடைக்கு உவமான அடை மிகப்புணர்தலும், உவமைய அடைக்கு உவமான அடை குறைபடி புணர்தலும், இழிந்தவுவமையோடு உயர்ந்தபொருளுவமையாகலும், உயர்ந்தஉவமையோடு இழிந்தபொருளுவமையாகலும், ஆண்பாற்குப்பெண்பாலுவமையாகலும், பெண்பாற்கு ஆண்பாலுவமையாகலும், ஒருமைப்பாற்குப்பன்மைப்பாலுவமையாகலும், பன்மைப்பாற்கொருமைப்பாலுவமையாகலுமாகிய வேறுபாடுடைய. -
 எ-று. ❀ வேறுபாடுடென்பது, புண்புலவர்புணர்க்குங்கால் நன்புலவரால்வேறுபடுத்துச்சிறப்பின்மையிற் குற்றமெனக்கூறப்படுவது உம், அல்லது உம் நன்புலவராற் சிறப்புடையவென்று கொள்ளப்புணர்க்கப்படுவது உம் மென்க. அவற்றுட்கிலவருமாறு. வெ-
 “நீலப்புருவங்குனியவிழிமதர்ப்ப, மாலைக்குழல்சூழ்ந்த நின்வதனம்-போலும், கயல்பாயவாசங்கவருங்களிவண், டயல்பாயவம்போருகம், -
 எ-து. நீலநிறத்தையுடையபுருவமானது முரியக் கண்மதர்ப்பப், பூமாலையையுடைய குழலாற்குழப்பட்ட நின்னுடையமுகம்போன்றது, கயல்மிளிர, மதுவையுண்ணப்பட்டகளித்த சுரும்பு பக்கத்திலேபரவ, மலர்ந்ததாமரை. -
 எ-று. எ-ம். இதனுள் உவமையாகிய முகத்திற் புருவமுரிவிற்கொப்பதொன்று, பொருளாகிய தாமரைக்கட்புணராமையின், உவமைய அடைக்கு உவமான அடை மிக்குவமுடியிற்று. வெ - “நாட்டந்தநிமாறச் செவ்வாய்நலந்திகழ்ச், தீட்டரியபாவைதிருமுகங்-காட்டுமால், கெண்டைமீதாடநு

அஞ்சேயிதழ்கிளர, வண்டுசூழ்செந்தாமரை,, எ-து. மீதேகண்ட
 மிமாரியுலாவச், சிவந்தவாய் அழகெறிப்ப, எழுதற்கரிபவருவையு
 டைய பாவைபோன்றாள் திருமுகத்தை யொவ்வாநின்றது. மீதே
 கெண்டையுலாவ, நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாய்ச்சிவந்த இதழ்விள
 ங்க, வண்டாற் சூழப்பட்டசிவந்ததாமரை. எ-து. எ-ம். தீட்டரிய
 பாவை - கொல்லியம்பாவை. இதனுள் - உவமைபாசிய மூகத்துக்
 கட, பொருளாகிய தாமரைக்கண்வண்டொழுக்கிற்கேற்பவோருவ
 மைதோன்றப் புணர்ந்தலில்லாமையின், உவமைய அடைக்கு உவ
 மானஅடை குறைந்துகுற்றமாயிற்று. வெ - “மன்னவர்க்குநாய்
 போல்வனப்புடையவாள்வயவர், மின்மினியும்வெஞ்சுடரோன்
 போல்விளங்கும்-அன்னப், பெடைபோலுஞ்சந்திரன் பைந்தட
 ங்கள்போலு, மிடைமாசொன்றில்லாவிசும்பு,, எ - து. வேந்தரி
 டை நாயிடத் துண்டாகியநற்செய்தியைச்செய்தலால் வாளினைபு
 டைய வலியோர் நாயையொப்பர். மின்மினியும்வெய்ய சுடரோ
 னைப்போலவிளங்கும். அன்னப்பெடையை யொக்குமதியம். பசி
 யதடங்கல்போலும் செறிந்திருக்கப்பட்ட மாசில்லாத ஆகாயம்.
 எ-து. எ-ம். இதனுள்-மன்னவர்க்குநாய்போல் வனப்புடையர் வா
 ள்வயவர் என்புழி, இறப்பவிழித்து இன்னதாகப்புணர்க்கப்பட்
 டது-உவமை. மின்மினிவெஞ்சுடரோன்போல விளங்குமென்பு
 ழி, மின்மினிக்குநிகராக்கலாகாத வெஞ்சுடராயுவமிக்க உவமைவ
 முவாயிற்று. அன்னப்பெடைபோலுஞ்சந்திரனென்புழி, ஆண்
 பார்துப்பெண்பா லுவமையாய்க்குற்றமாயிற்று. பைந்தடங்கள்
 போலுமிடைமாசொன்றில்லாவிசும்பு-என்புழி, ஒருமைப்பா
 ளுக்குப்பன்மைப்பாலை உவமைகாட்டவமுவாயிற்று. பிறவுமன்ன.
 இனி வழுவின்றிவருஞ்செய்யுளை வந்துழிக்காண்க. மிகுதல்- கு
 றைதல்-தாழ்தல்- உயர்தல்- பான்மாறுபடுதன் முதலியன குற்ற
 மேனும், குணமிக்குழிக்கொள்க. (எ)

(௧௪) போலமானப்புறையப்பொருவ, நேரக்கடுப்பநிகரநி
 கர்ப்ப, வேரவேய மலையவியைய, வெப்பவெள்ள வுறழுவேற்
 ப, வன்னவனைய வமரவாங்க, வென்னவிகல விழையவெதிரத், து
 ணைதுக்காண்டாங்கு மிகுதகைவீழ, விணைசிவன்கேழற்றுச்செத்
 தொடுபிறவு, நவைதீர்பான்மையுவமைச்சொல்லே.

(எ-ன்) இடைநிற்குமுவமைச்சொற்களைபுணர்-ந்து. (இ-ள்)
 போலமுதல்—செத்தீராகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தைந்தும்,
 இவைபோல்வனபிறவும், குற்றமற்ற பாகுபாடுடைய உவமைச்
 சொல்லாம். எ-து. பாசுபாடுடையவென்றதனால், போலவெ
 ன்பது, புலிபோலமறவன் எனப்பெயரொச்சமாயும், புலிபோல
 வந்தானென வினையெச்சமாயும்வரும். பிறவுமன்ன. பிறவுமென்

றதனால், நாட, நக, நமிங்க, நந்த, கள்ள, கருத, காட்ட, மினிர், எய்
ப்ப, மருள், என்பன முதலியனவுங்கொள்க. அவற்றுள் தொக்கும்
விரிந்தும் தொகாதே விரிந்துநிற்பனவெல்லாங்கண்புகொள்க.

(௩௫) உவமையும் பொருளும் வேற்றுமைபொழிவித், தொ
ன்றெனமாட்டினஃதுருவகமாகும்.

(எ-ன்) திறுத்தமுறையானே உருவகமென்னும் அலங்கார
த்தின் பொதுவிலக்கணமுணர்ந்து. (இ-ள்) உவமையாம்பொரு
ளையும், உவமிக்கப்படும்பொருளையும், வேறுபாடொழிவித்து ஒ
ன்றென்பதோ ருள்ளுணர்வுதோன்ற வெற்றுமைகொளுத்தின்
அஃது உருவகமென்னும் அலங்காரமாம். எ-று. (௯)

(௩௬) தொகையேவிரியே தொகைவிரியெனாஅ, வியைபே
யியைபிலி வியனிலையெனாஅச், சிறப்பேவிரிபகஞ்சமாதானமெ
னாஅ, வருவகமேமநேகாங்கம்மெனாஅ, முற்றேயவயவமவயவி
யெனாஅச், சொற்றவைவம்முன்று மற்றதன்விரியே.

(எ-ன்) அவ்வுருவகமென்னும் அலங்காரத்தைவிரித்துணர்
ந்து. (இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்ட உருவக அலங்காரம் தொகையுரு
வகமுதல்—அவயவி யுருவகமீறாகச்சொல்லிய பதினைந்து பாசு
பாபிடைபதாகும். எ-று. அவற்றிற்கு உருவகமென்னுஞ்சொ
ல்லும், ஏகமென்பதனோர் அங்கமென்னுஞ் சொல்லுங் கூட்டியு
ணைக்க. இவையெல்லாஞ் சொல்லின்முடியுமிலக்கணத்தன.

அவற்றுள், க-வது. தொகையுருவக மென்பது, ஆகியவென்
னுமாட்டேற்றச்சொற்றொகுத்துக்கூறுவது [வ-று] வெ-“அங்
கைமலருமடித்தளிர்நங்கண்வண்மீம், கொங்கைமுகிமுங்குழந்தா
ரும்-தங்கியதோர், மாதர்க்கொடியுளதானண்பாவதற்கெழுந்த, கா
தற்குளதோகரை, எ-து. அழகியகையாகியமலரினையும் அடியாகிய
தளிர்னையும், கண்ணகியவண்டினையும், கொங்கையாகிய அரும்பி
னையும், குழலாகிய மேகத்தினையுமுடைத்தாய்ப்பிறர்க்குக்காதல்
செய்யவற்றாயிருப்பதொரு கொடியுளதுநானெருநற் கண்டது
தண்பனே யக்கொடிமேலெழுந்த காதலுக் கெல்லையுலகத்துண்
டோவெனிலில்லையாயிருந்தது. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. விரியுருவகமென்பது, அச்சொல் விரிந்துநிற்பது
[வ-று] வெ-“கொங்கைமுனைகையாகமென்மருங்குல்கொம்பாக, அ
ங்கைமலராவடித்தளிர்நாதிங்கள், அளிநின்றமூரலணங்காமெனக்
கு, வெளிநின்றவேனிற்றிரு,, எ-து. கொங்கை அரும்பாக, நுண்
ணியை வஞ்சிக்கொம்பாக, அழகிய கையேமலராக, அடி தளிர்நா
க, நிலவுபோல வெள்ளிய வெளியினையுடைத்தாய், என்மேல்வை
த்த தண்ணியுடைத்தாகிய நகையினையுடைத்தாய் நெருநற்றோ

ன்றிய அணங்குபோன்றிருந்தாளிப்பொழுது எனக்கிளவேனிற்
காலத்தைக்கொண்டு வெளிப்பட்ட திருவையொப்பாள். எ-று. —
எனவரும். இவையிரண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவிலக்க
ணம். இதனுட்டொகையை முற்கூறியது உவமைவிரித்த சூத்திர
நோக்கி முந்துமொழிந்தது தலைமீ மாற்ற மென்னுந் தந்திரவு
த்தியான்.

௩-வது. தொகைவிரி யுருவகமென்பது, அச்சொற்றொகுக்
கும்விரிந்துமிற்பது. [வ-று] வெ-“வையந்தகழியார்வார்கடலேநெ
ய்யாக, வெய்யகதிரோன்விளக்காகச் - செய்ய, சுடராழியானடிக்
கேருடமவன்சொன்மாலை, இடராழிநீங்கவேயென்று, எ-து. உல
கமேதகழியாகவும், நெடியகடலேநெய்யாகவும், வெம்மையைபு
டையபகலவனே விளக்காகவும், சிவந்திறந்தையுடைத்தாகிய ச
க்கரத்தையுடையானடிக் கேசர்த்துவேன் சொல்லிநெற்றொழித்
தமலையை யென்னுடைய துக்கமாகியகடல் வறப்பதாக. எ-று.
எனவரும்.

ச-வது. இயைபுருவகமென்பது, பலபொருளை உருவகஞ்
செய்யுங்கூல் தம்முள் இயைபுடையவாகவைத்து உருவகஞ்செய்
வது. [வ-று.] வெ-“செவ்வாய்த்தளிநுநகைமுகிழங்கண்மலரும்,
மைவாரளகம்துகரமும்- செவ்வி, உடைத்தாந்திருமுகமென்னு
ள்ளத்துவைத்தார், துடைத்தாரோயன்றோதுயர், எ-து. சிவந்த
வாயாகிய தளிரிணையும், நகையாகிய அரும்பிணையும், கண்ணகியம
லரிணையும், கரியநீண்ட அளகமாகிய வண்டிணையும், செவ்வியிணை
யுமுடைய சண்டாரால் விரும்புந்தன்மையுடைத்தாகியமுகத்தை
யென்னுள்ளத்திலேவைத்தார் இதனாலே என்னுடைய உள்ளத்தி
லுண்டாகிய துயரத்தை நீக்குவாரன்றோ சொல்லுவீராக. எ-று.
எனவரும். இதனுள்-தளிரும், மூகிமும், மலரும், மதுகரமும், த
ம்முளியையுடைமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

௪-வது. இயைபிலுருவகமென்பது, பலபொருளுந் தம்மு
ளியையாமைவைத்துருவகஞ்செய்வது. [வ-று] வெ - “தேனக்க
லர்கொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சுடைய, கூனற்பவளக்கொடி
யாகத்-தான், மழையாகக்கோபி மதியாகத்தோன்றும், புழையார்
தடக்கைப்பொருப்பு, எ-து. மதுவைக்காலப்பட்ட கொன்றை
மலர் பொன்னாகவும், சிவந்தசுடைவளைந்து நன்மையுடைத்தாகிய
பவளக்கொடியாகவும், மதம் மழையாகவும், மருப்பு மதியாகவு
ம், தோன்றாநின்றது துளையையுடைத்தாகியபெரியகையையுடை
யயாணையாகியமலை. எ-று. எனவரும். தடக்கைப்பொருப்பென்
றது, விநாயகரை.

கூ-வது. விபணிவையுருவகமென்பது, ஒன்றனங்கம் பல்வத் தினுள்ளுள் சிலவற்றை உருவகஞ்செய்தும், சிலவற்றை உருவகஞ் செய்யாதும் உணர்ப்பது. [வ-று.] வெ-“செவ்வாய்தகையரும்பச் செங்கைத்தளிர் விளங்க, மைவாணெடுக்கண்மதர்த்துலவச்-செவ்வி, நறவலருஞ்சோலைவாய்தின்றதேநண்பா, குறவரீமடமகளாங்கொம்பு, எ-து. சிவந்தவாய் எயிற்றையரும்பச், செங்கரங்க்தளி னாவிளக்க, வருத்தஞ்செய்யும் வாளாகியகண்கள் சிவந்த அரியோ மிலாவப், புதிதாகியதேனையுடைத்தாயலருஞ்சோலையின்கண்ணே தோன்றிற்று. நண்பனைகுறவர்க்கு மடப்பத்துடனேகடியமக ளாந்தன்மையுடைத்தாயிருப்பதொருவஞ்சிக்கொம்பு. எ-று எ-ம்.

எ-வது. சிறப்புருவகமென்பது, ஒருபொருளை யெடுத்த, அதற்குச்சிறந்த அடைகளை உருவகஞ்செய்து அவற்றினையுருவ கமாக்கியுணர்ப்பது. [வ-று.] வெ-“விரிகடல்குழிமேதனி நான்மு கன்மீகாணுச், சுரநதிபாயுச்சிதொழித்த - அரிதிருத்தான், கூம்பாக வெப்பொருளுங்கொண்டபெருநாவாய், ஆம்பொலிவிற்றாயின தாலின்று., எ-து. பார்த்தகடல்குழிந்த உலகமானது, நான்முகத் தோன்மீகாமனாகவும், தேவகங்கை பாயாகவும், அப்பாயையுச்சியி லேயுடைத்தாகிய திருமால்மேனோக்கியெடுத்தசீர்பாதம் கூம்பா கவும், பல்வகைப்பட்டபொருள்களையுமுடைத்தாய்ப்பெரிதாகிய அழகோடுகடிய நாவாயானது. எ-று. எனவரும். இதனுள்-நான் முகன் மீகாமனாகவும், சுரநதிபாயாகவும், அரிதிருத்தான் கூம்பா கவும், உருவகஞ்செய்ய புவி நாவாயாயினமையின், அப்பெயர் த்தாயிற்று.

அ-வது. விருபகவுருவகமென்பது, ஒருபொருட்குக்கூடா ததன்மைபலவுங்கூட்டி உருவகஞ்செய்வது. [வ-று.] வெ-“தண் மதிக்குத்தோலாதுதாழ்த்தத்துவைகாது, முண்மருவுந்தான்மே ன்முகிழாது-நண்ணி, இருபொழுதுஞ்செவ்வியியல்பாய்மலரும், அரிவைவதநாம்புயம்., எ-து. தட்பத்தினையுடைய மதியின்றொழிற் குக்கெடாது. ஆழ்ந்தகயத்திற்றங்காது. முள்ளையுடைத்தாகிய தாளின்மீது மொட்டியாது. காலையுமாலையுஞ்சேர்ந்து செவ்வி யையுடைத்தாய் மலர்ந்துநிற்கும். என்காதலியுடைய முகமாகிய தாமரை. எ-று. எனவரும்.

கூ-வது. சமாதானவுருவகமென்பது, ஒருபொருளை நன்றாக உருவகஞ்செய்து, அதனையே தீங்குதருவதாகக்கூறி அதிதீங்கும் அதனானவருகின் ததன்மென்பதற்குப்பிறிதோர்காரணங்கூறுவது. [வ-று.] வெ-“கைகாந்தன்வாய்குமுதங்கண் ணெய்தல்காரிகை யீர், மெய்வார்தளிர்கொங்கைமென்கோங்கம் - இவ்வனைத்தும், வன்மைசேர்த்தாவி வருத்துவதுமாதவமொன், தின்மையே யன்றோ

வெமக்கு, எ-து. அழகினை யுடையீர் உம்முடைய காந்தன்மலராகிய கையும், குமுதமாகிய வாயும், நெய்தன்மலராகிய கண்ணும், நீண்டதளிராகிய மெய்யும், மென்மையுடைய கோங்கரும்பாகிய கொங்கையுமென்று சொல்லப்பட்டன. றும்முடைய அவயவமாகினும் அவையனைத்துந் தன்மைதிரிந்து வன்கண்மையைச் சேர்ந்து என்னுடைய வுயிரை வறுத்தஞ்செய்யும் இதுமுற்காலத்தில்யாஞ்செய்ததிலினைப்பயன் இக்காலத்தெமக்குப்பயத்தலால்ன்றோ வும்மேற்றவறுண்டோ. எ-று. எனவரும். கொங்கைக்கு அடையாகிய மென்மையைத்தீவகமாக்கிக் காந்தனாள்ளிட்ட வறுப்புகளனைத்தினுங்கொள்க.

ய-வது. உருவகவுருவகமென்பது, ஒன்றனையுருவகஞ்செய்து அதனைப்பெயர்த்தும் பிறிதொன்றாகவுருவகஞ்செய்வது. [வ-று] வெ- “கன்னிதன் கொங்கைக் குவடாங்கடாக்களிற்றைப், பொன்னெறிந்தோட்குன்றேபுனைகந்தா-மன்னவநின், ஆகத்தடஞ்சேவகமாகயானனைப்பல், சோகித்தருளேற்றுவண்டி, எ-து. தலைவனே நீகாதலித்தகன்னியுடையமுலை யென்னும் மலையாகிய மதக்களிற்றை, தின் பொற்கலனணிந்த பெரியதோளாகிய குன்றமே கந்தாகவும், மார்பாகிய பரந்தஇடமே கூடமாகவும், யான்சேர்த்துவன். நீ அழகழிந்து வருந்தாதொழிக. எ-று. எனவரும். இன்னுள்-கொங்கையைக் குவடாக வுருவகஞ்செய்து அதனைமயகளிறாக உருவகஞ்செய்தவாறுகாண்க.

யக-வது. ஏகாங்கவுருவகமென்பது, ஒருபொருளினது அங்கம் பலவற்றுள்ளும் ஓரங்கமேயுருவகஞ்செய்து ஒழிந்த அங்கங்களாவாள்வோகூறுவது. [வ-று] வெ- “காதலனைத்தாவென்றுலவுங்கருநெய்க்கண், ஏதிலனாய்தென்னு மின்மொழித்தேன்-மாதர், மருண்டமனமகிழ்ச்சி வாண்முகத்துவந்த, இரண்டினுக்குமென்செய்கோயான்., எ-து. நெஞ்சமே யெமக்கொரு கணவனைத்தருவாயாகவென்பது போன்றிருந்தது, காதலவுமுலவுகின்ற கரிய நெடிய கண்கள். அயலாளுற் பயனிலையென்பது போன்றிருந்தது இனியதேனாகியமொழி. மாதருடைய கண்டார்க்கு மயக்கத்தோடுகூடியவுள்ளக்களிப்பைக் கொடுக்கின்ற வொளியையுடைய முகத்திலே தோற்றிய இவ்விரண்டினுக்கும் யான் என்னசெய்யக்கடவேன். எ-று. எனவரும்.

யஉ-வது. அநேகாங்க வுருவகமென்பது, ஒன்றனங்கம் பலவற்றையும் உருவகஞ்செய்துரைப்பது. [வ-று.] வெ- “கைத்தளிராற்கொங்கை முகிழ்தாங்கிக்கண்ணென்னு, மைத்தடஞ்சேன்மைந்தர்மனங்கலங்க-வைத்ததோர், மின்னுளதாண்மேக மிசையுளதாண்மற்றதுவும், என்னுளதாநண்பாவினி, எ-து. கையாகியதளிரினு

லேமுலையாகிய அரும்பினைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடைத்தாக்கவும், கண்ணெனப்பட்ட கரிதாய்க்குளிர்த்த சேக்களாலே ஆடவருள்ளங்களை யழிக்குந் தன்மையை யுடைத்தாக்கவும், கறுத்த மேகத்தைச்சுமந்துகொண்டு நிற்பதாகவும், ஒருமின்தோன்றிப்பூமிக்கண்ணென்றிந்தேல் அதுநண்பனென பென்னுள்ளத் ததுவேயாம். எ-று. எனவரும்.

மரு-வது. முற்றருவகமென்பது, அவயவவயவவிகளையேற்றவிடத்தோமும், பிறவற்றோமும் முற்றருவகஞ்செய்துரைப்பது [வ-று.] வெ-“ விழிய்களிவண்டு மென்னகையேதாது, மொழியேமுருகுலாந்தேறல் - பொழிகின்ற, தேமருவுகோதைத் தெரிவைதிருமுகமே, தாமரைபென்னுள்ளத்தடத்து, எ-று. தேன்மருவிப கூந்தலையுடைய தெரிவைதிருமுகமேதாமரை. விழிகளேகளிக்கப்பட்டா நின்றவண்டு. மெல்லியவாகிய நகையேதாது. வார்த்தையேநறுநாற்ற முலாகின்றமது. என்னுள்ளமாகிய தடத்து. எ-று. எனவரும்.

யச-வது. அவயவவுருவகமென்பது, அவயவத்தை உருவகஞ்செய்து, அவயவியைவாளாவேகூறுவது. [வ-று.] வெ-“புருவச்சிலைகுனித்துக்கண்ணம்பென்னுள்ளம், உருவத்தூரந்தாரொருவர்-அருவி, பொருங்கற்சிலம்பிற் புனையல்குற்றேர்மேல், மருங்குற்கொடிதுடங்கவந்து, எ-று. அலங்கரிக்கப்பட்ட அல்குலாகியதேரின் மேலேறி, மருங்குற்கொடியசையவந்து அருவியலைக்கப்பட்ட மலைச்சிலம்பிலேதோற்றித் தம்முடைய புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக்கண்ணாகிய அம்பினாலேஎன்னுள்ளத்திலே உருவிப்போகவொருவர் எய்தார் இதற்குச்செய்யக்கடவதென்சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

யரு-வது. அவயவியுருவகமென்பது, அவயவியையுருவகஞ்செய்து, அவயவங்களை வாளாவேகூறுவது. [வ-று.] வெ-“வார்புருவங்கூத்தாட வாய்மழலைசோர்ந்தசைய, வேரரும்பச்சேந்துவிழிமதர்ப்பு-மூரல், அளிக்குந்தெரிவை வதறாம்புயத்தால், களிக்குந்தவமுடையென்கண். எ-று. நல்லாருடைய, புருவமசைய வாயின்வார்த்தையானது உருத்தெரியாது அழிந்துதளரக், குறுவியர்ப்பையுடைத்தாக விழியானதுசிவந்துமதர்ப்பு, முருவவிப்பதொரு தாமரையாகிய முகத்தினாலே களிக்குந் தன்மையைப் பெற்றது. முற்காலத்தில் யான்செய்த நல்வினைப்பயத்தினாலே எனதுகண். எ-று. எனவரும்.

(௩௭) உவமையேது வேற்றுமைவிலக்கே, யவறுதிசிலேடையென்றவற்றோமும்வருமே.

(எ-ன்) இது அவ்வுருவக அலங்காரம்பிற அலங்காரங்களோடு
மிக்கடிவருமாறுணர் - ந்று. (இ-ள்.) உவமைமுதல்—சிலேடையி
ருகச்சொல்லப்பட்ட ஆறலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். அவ்
வுருவக அலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது, உவமவுருவகம். [வ-று] வெ-“மதுமகிழந்
தமாதர்வதனமதியம், உதயமதியமேயொக்கும் - மதிதளர்வேன்,
வெம்மைதணியமதராகமேயிக்குக்கும், செம்மையொளியாற்றிக
ழ்ந்து, எ-து. மதுவுண்டிகளித்தமடவாருடைய முகமதியம் உத
யஞ்செய்யப்பட்ட நிறைந்தமதியம்போன்றது. அறிவுழியுந்தன்
மையையுடையேனுடைய ஆற்றலுழியக்களிப்போம்கூடிய காத
லைப்பெரிதும் புலப்படுத்தித் தோற்றுவித்த சிவந்த நிறத்தாலே
யழகுபெற்று. எ-று. எனவரும். இதனுள் - முக்கியப்பொருளோ
யும், குணப்பொருளையும் ஒப்புமை காட்டினமையான் உவமவுரு
வகமாயிற்று.

உ-வது. எதுவுருவகம்- [வ-று] வெ-“மாற்றத்தாற்கிள்ளைந
டையான்மடவன்னம், தோற்றத்தாற்றண்ணென் சுடர்விளக்கம்-
போற்றும், இயலான்மயிலெம்மையிந்நீர்மையாக்கும், மயலார்ம
தர்நெயிங்கண்மான், எ-து. நண்பனே, எம்மை இப்படித்தாழ்வுப
ண்ணியநெய்தாப்ச்சிவந்து காதலைக்கொடுக்கின்ற கண்களையுடை
மையான் மான்போன்றாள், மொழியினாற்கிள்ளையினாள், நடை
யினால் மடவிவ அன்னமாயினாள், மேனியாற் குளிர்ந்த வுருவத்
தையுடைய விளக்கினிறமாயினாள், யாவரும் பரவப்படுஞ் சாய
லால்மயிலாயினாள். எ-று. எனவரும்.

க-வது. வேற்றுமைபுருவகம். [வ-று] வெ-“வையம்புரக்கு
மான்மன்னவநின் கைக்காரும், பொய்யின் நிவாணிப்பொழிகாரும்-
கையாம், இருகார்க்குமில்லைப் பருவமிடிக்கும், ஒருகார் பருவ
முடைத்து, எ-து. அரசனே, உன்னுடைய கையாக்கியமேகமும்,
காலம்பிறழாது ஆகாயத்தின்கண்ணின்று பொழிகின்ற மேகமும்,
உலகத்தைப்புரக்குந் தன்மையி னொக்குமாயினும், கையென்கிற
இரண்டுமேகங்களுக்கும் பருவமில்லை. இடியையுடைய ஒருமேகத்
திற்குப் பருவமுண்டு. எ-று. எனவரும். இதனுள்-குணப்பொரு
ளையும், முக்கியப்பொருளையும், வையம்புரக்குமென்றொப்புமை
காட்டிக்கைக்காருக்குப் பருவமில்லை. யேனக்காருக்குப் பருவமு
டைத்தென வேற்றுமை செய்தமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று
ஆல்-அசை.

ச-வது. விலக்குருவகம். [வ-று] வெ-“வல்லிவதனமதிக்கு
மதித்தன்மை, இல்லைபுளதேவிரவன்றி-எல்லை, விளக்குமொளிய
ளர்த்துவெம்மையாலெம்மைத், துளக்கு மியல்புளதோசொல்,”

எ-து. வல்லியாயினுள் முகமாகிய மதியத்திற்கு, மதியினுடைய தன்மையிலேபோலும் உண்டாயின், பகற்பொழுது தன்னிடத்திலேயொளியையிழுத்து நம்மைவருத்தி அறிவை யழிக்கும் இயல்புடைத்தாமோ, நன்பனே சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

இ-வது. அஃது தியுருவகம். [வ-று.] வெ - “பொங்களகமல்லபுயலேயிவையிவையும், கொங்கையிணையல்லகோங்கரும்பே-மங்மைதின், மைபரிக்கணல்லமதர்வண்டுவையிவையும், கையல்லகாந்தண்மலர், எ-து. மங்கைப்பருவத்தைபுடையவளே, உன்னுடைய மிக்ககருமையபுடைய கூந்தலல்ல மேகப்பரப்பே. இரண்டாகிய தனங்களல்ல இவை கோங்கரும்புகளே. மையணிந்தசெவ்வரிபரந்த கண்ண்களல்ல இவை செருக்கிணையுடைய வண்புகளே. கையல்ல இவை காந்தண்மலர்களே. எ-று. எனவரும். இதனுள் - உண்மைப்பொருளை மறுத்து ஒப்புமைப்பொருளை யுடன்பட்ட மையான் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

எ-வது. சிலேடையுருவகம். [வ-று.] வெ - “உண்ணெகிழ்ந்த செவ்வித்தாய்ப்பொற்றோட்டொளியளரத், தண்ணளிசூழ்ந்தின்பந்தரமலர்ந்து-கண்ணெகிழ்ந்து, காதல்களையிறப்பவாவிடவாது, மாதர்வதநாம்புயம், எ-று. உள்ளேவிரியாநின்ற பொலிவினையுடைத்தாய் அழகியவிதழ்களினொளி மிகக்குளிர்ந்திருக்கின்ற வண்பிக்களாற் சூழப்பட்டுக்கண்டார்க்கினிமைதோன்ற இதழ்விரிந்து மதுப்பொசிந்து கண்டார்க்காசையிசுப்பப் பொய்கையிடத்து நீங்காது தோன்றிய தாமரையென்றும், உள்ளக்கிவான்மலர்ந்த புதுமையுடைத்தாய்ப், பொன்னுணியன்ற தோடுகளினொளிதழைப்பக் குளிர்ந்தவிருப்பத்தைமேவித், கண்டார்க்காசையளிக்ருந்தோற்றரவினையுடைத்தாய்க், கண்ணினையு முடைத்தாய், ஆசைப்பாட்டெல்லகடப்ப, உள்ளங்கடவாது இவருடைய வதனமாகிய தாமரையென்றும் வந்தவாறுகாண்க. எ-று. எனவரும். இது தாமரைக்கும், முகத்திற்குஞ்சிலேடை. (யக)

(௬௮) உருவகமுவமை யெனவிருதிற்றத்தவு, நிரம்பவுணர்த்தும் வரம்புதமக்கின்மையிற், கூறியநெறியின் வேறுபடவருபவை, தேறினர்கோட நெள்ளியோர்கடனே.

(எ-ன்) மேற்சொல்லிய உருவகம் உவமைமென்னும் இரண்டு திறத்தலங்காரங்களுக்கும் புறனடையுணர்ந்து. (இ-ள்) உருவகமும், உவமையுமென்னுமிரண்டு திறத்தலங்காரங்களும், ஒழிவின் தியுணர்த்தும் வரையறையுடையவல்ல வாகவாற் சொல்லப்பட்ட நெறியின் வேறுபட வருமவையறிந்து, அவற்றின்பாற் சார்த்திக் கோட லறிவுடைபோர்கடன். எ-று. ஈண்டு உருவக முற்கூறிய திகார மிடையறாமலென்க. அவற்றுட் சிலவுருவகம்வருமாறு, ஏ

அவருவகம். [வ-று] வெ-“வில்லேருமவர்பகைகொளி அங்கொள்
ளந்தக, சொல்லேருமவர்பகை,, எ-ம் இயைபுருவகம். [வ-று] வெ
“எரியிரண்டுஞ்சிறகாவெயில்வயிராக, காருடையபிலிகழிகாவா-
நீர்வண்ணன், அத்தியூர்வாயாவணிமயிலேபொன்றதே, பொற்றே
ரான்கச்சிப்பொலியு, எ-ம். விலக்குருவகம். வெ-“மலையிற்பயிலா
மடமஞ்ஞைவாரி, அலையிற்பிறவாவமுதம்-விலையிட, டளவாதறித்
துலமாராததேறல், வளவாண்மதர்நெய்க்கண்மான்,, எ-ம் சிறப்புரு
வகம். வெ-“மழலைவாய்நவ்விமதர்நெய்க்கண்மஞ்ஞை, குழலின்
பொறைமெலிந்தகொம்பர் - சுழல்கலவம், தாங்கியவண்ணந்தடங்
கொங்கையாமுதம், தேங்கொள்கமலத்திரு,, எ-ம். அற்புதவுருவக
ம். வெ-“மன்றற்குழலாருயிர்மேன்மதன்கடவும், தென்றற்கரிதடு
க்குந்திண்கணையம்-மன்றலரைக், கங்குற்கடலிற்கொடேற்றுநீள்பு
ணையம், பொங்குநீர்நாடன்புயம்,, எ-ம். வருவனவற்றையுருவகத்
திற்பார்சார்த்தியுணர்க. கணையம், யானைவாராமற்றிக்குமரம்.

உவமைவருமாறு. தெரிதருதேற்றவுவமை. [வ-று] வெ-“ந
ல்லார்கட்பட்டவறுமையினின்றோதே, கல்லார்கட்பட்டதிரு,, எ-ம்.
பலவயிற்போலியுவமை. வெ-“அடிநோக்கினுழ்கடல்வண்ணனவ
ன்றன், படிநோக்கிற்பைங்கொன்றைத்தாரான் - முடிநோக்கித்,
தேர்வளவனாகத்தெளிந்தேன்றன்சென்னிமேல், ஆரலங்கேறான்றி
யதுகண்டு,, எ-ம். பண்புவுமை. ஆ-“கருங்கால்வெங்கைவீயுதுது
கல், இரும்புலிக்குருளையிற்றேன் அங்காட்டிடை, யெல்லிவருநற்
களவிற்று, நல்லையலை நெய்வெண்ணிலவே,, எ-ம். ஒப்புமையு
மை. வெ-“முத்துக்கோத்தன்னமுதுவல்முதுவலே, யொத்தரும்பு
முல்லைக்கொடிமருங்குல்-மற்றதன்மேன், மின்னளிக்குங்கார்போ
ல்லினாக்கூந்தன்மெல்லியலாள், தண்ணளிக்கு முண்டோதரம்,,
எ-ம். சந்தரானவுவமை. ஆ-“நீர்ந்துநிலந்தோயு மிரும்பிடித்தடக்
கை, சேர்ந்துடன்செறிந்தகுறங்குறங்கென, மால்வனாயொழு
தியவாழைவாழைப், பூவெனப்பொலிந்தவோதியோதியி, னுளிச்சி
னைவெங்கை நான்மலர்நான்மலர், களிச்சுரும்பரற்றுஞ் சுணங்கு
சுணங்குபிதிர்ந், தியானர்க்கோக்கின் விரைமுனைமுன்கயெனப்
புணகத்தொழிங்கியவெம்முலைமுலையென, வண்டோட்டிப்பெண்
னை, வளர்த்ததுங்கின் செறிதருமெயிற்றின,, எ-ம். இதனைமாலையு
வமையெனினுமமையும். விலக்குவமை. ஆ-“பாரிபாரியென்றுப
லவேத்தி, யொருவர்ப்புகழ்வர் செந்நாப்பலவர், பாரி யொருவனு
மல்லன், மாரியுமுண்டின்லகுபுரப்பதுவே,, எ-ம். வருவனவற்
றையுமையின்பாற் சார்த்தியுணர்க. உருவகமும் உவமையும் ஓரி
னமாக்கிப்புணர்த்தமையால் உருவகத்திற்கோதிய விலக்கணம் உ
வமைக்காதலும், உவமைக்கோதிய விலக்கணம் உருவகத்திற்காத
அமுள அவைவருமாற்றித்துகொள்க. (௨௨)

(கக) குணந்தொழில்சாதிபொருள் குறித்தொருசொல், வெள்ளியினின்றும் பலவயிற்பொருடளிற், நீவகச்செய்யுண் மூவிடத்தியலும்.

(எ-ன்) நிதத்தமுறைபானே தீவகமென்னும் அலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) குணத்தானும், தொழிலானும், சாதியானும், பொருளானும், குறித்து ஒருசொல் வோரிடத்துநின்ற, செய்யுட்பலவிடத்துநின்ற சொற்களோயிபொருந்திப் பொருள்விளைப்பது தீவகமென்னும் அலங்காரமாம். அது முதனிலத்தீவகம், இடைநிலத்தீவகம், கடைநிலத்தீவகமென மூன்றாகி நடைக்கும். எ-று. எனவே, இம்மூன்றையும், குணம், தொழில், சாதி, பொருள், என்பவனவற்றோடு கூட்டியுறழப்பண்ணிரண்டாமெனக் கொள்க.

அவற்றுள், க-வது. முதனிலக்குணத்தீவகம். [வ-று] வெ-“சேந்தனவேந்தன் பிருநெடுங்கண் டெவ்வந்தர், ஏந்துதடந்தோளிழிசுருதி-பாய்ந்த, திசையனைத்து வீரச்சிலபொழிந்தவம்பும், மிசையனைத்தும்புட்குலமும்வீழ்ந்து, எனவரும். இதனுள்-புட்குலங்களும், அம்பும், வேந்தர் தோள்களும், திசைகளும், சிவந்தனவென்க.

உ-வது. முதனிலத்தொழிற்நீவகம். [வ-று] வெ-“சரியும் புணைசங்குந்தண்டளிர்போன்மேனி, வரியுந்தனதடஞ்சூழ்வம்பும்-திருமான, ஐரந்தமுவுந்தடந்தோள்களங்கண், கோரந்தொழுதகொடிக்கு, எனவரும். இதனுள்-வளையும், அழகும், கச்சும், சரியுமென்க.

ங-வது. முதனிலச்சாதித்தீவகம். [வ-று] வெ-“தென்றலனங்கன்றுணையாஞ்சிலகொம்பர், மன்றற்றலைமகளும்வான் பொருண்மேற்-சென்றவர்க்குச், சாற்றலிந்துதாக்கும் தங்கும்பெரும்புலவி, மாற்றவருவிருந்துமாம், எனவரும். இதனுள் - தென்றல், அணையாதலும், தூதாதலும், விருந்தாதலும், கண்டுகொள்க.

ச-வது. முதனிலப்பொருட்டீவகம். [வ-று] வெ-“முருகவேள்கூர்மா முதறடிந்தான்வள்ளி, புரிசூழன்மேன்மலைபுனைந்தான்-சரணளித்து, மேலாயவானோர்வியன்சேனைதாங்கினான், மேலானிடைகிழித்தான்வெற்பு, எனவரும். இதனுள் முருகமேன், பொருள்

ரு-வது. இடைநிலக்குணத்தீவகம். [வ-று] வெ-“எடுத்தநிலைகொணுவென்றலுமேவென்றி, வடித்திலங்கு வைவாளை வாங்கத்-துடித்தனவே, தண்ணுரமார்புந்தடந்தோளும்வேல்விழியு, மெண்ணுதமன்னர்க்கிடம்,, எனவரும். இதனுள் - துடித்தல்-பண்பு.

ஊ-வது. இடைநிலத்தொழிற்நீவகம். [வ-று.] வெ-“எடுக்கூஞ்சிலநின்றெதிர்த்தவருங்கேளும், வடுக்கொண்பிரந்துணியவா

வி-தொடுக்கும், கொடையுந்திருவருளுங் கோடாதசெங்கோல், ந
டையும்பெரும்புலவர்நா,, எனவருமிதனுள்தொடுத்தல், தொழில்.

எ-வது. இடைநிலைச்சாதித்தீவகம். [வ-று] வெ-“காமருவு
பொற்றொடியாங்காவிந்கழலாம், பொருவில்புபவலயமாகும்-அர
வரைமேல், நாணுமரற்குறகைமணிசேர்தாழ்குழையாம், புண்பு
ணைமலையாம்,, எனவரும். இதனுள்-அரவு, சாதி.

, அ-வது. இடைநிலைப்பொருட்டவகம். [வ-று] வெ-“மான
மருங்கண்ணுண்மணிவாழிற்றில்வந்துதித்தான், தானவனாயென்று
ந்தலைபழித்தான்-யானைமுகன், ஓட்டினான் வெங்கலியை யுள்ளத்தி
னிதமர்ந்து, வீட்டினுனம்மேல்வினை,, எனவரும். இதனுள்-யா
னைமுகன், பொருள்.

ய-வது. கடைநிலைத்தொழிற்றீவகம். [வ-று] வெ-“துறவு
ளவாசான்கோரிளிவரவுந்தாய, பிறவுளவாளுன்றுறவாளுணம் - ப
றைகறங்கக், கொண்டாணிருப்பக் கொடுங்குமுடியா டெய்வமு
மொன்றுண்டாகவைக்கற்பாற்றன்று,, எனவரும். இதனுள்-வை
க்கற்பாற்றன்று, தொழில்.

யஉ-வது. கடைநிலைப்பொருட்டவகம் [வ-று] வெ-“புறத்த
னஞ்சுரனநீரனமாவின், நிறத்தனகொற்சேரிபவே- யறத்தின், மக
னைமுறைசெய்தான்மாவஞ்சியாட்டி, முகனைமுறைசெய்தகண்,,
எனவரும். இதனுள்-கண், பொருள். புறத்தன-மான். ஊரன-அ
ம்பு. நீரன-தாமரை. மாவின் நிறத்தன - மாவறி. கொற்சேரிய-
வாள். மற்றவைக்குதாரணம்வந்துழிக்காண்க. அஃதேம், குணமெ
ன்று சொல்லப்பட்டனவும், தொழிலாய்க்காலம்புணர்ந்து நின்ற
னவாலெனின் அவ்வாறே குணமுந்தொழிலுங் காலம்புணர்ந்தல்
லதுதோன்றுது. தொழிலென்பது அப்பொருளது புடைபெ
யர்ச்சி. குணமென்பதப் பொருட்குப் பண்பாய்த்தனக்கு வேறு
பொருளினிநிப் பொருளைநீங்காது நிற்பது. அது முன்னருணர்
த்தப்பட்டது. (யரு)

(சய) அதுவே, மாவிலிருத்தமொருபொருள்கிலேடையெ
ன, நால்வகையானு நடைபெறுமென்ப.

(எ-ன்) அத்தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுக்கூடியவ
ருமாறுணர்ந்து. (இ-ள்) மாவைமுதல்—கிலேடையிருக்கசொல்ல
ப்பட்ட நான்கலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும் அத்தீவகாலங்கா
ரமென்று சொல்லுவர்புலவர். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. மாலாதீவகம். [வ-று] வெ-“மனைக்குவி
ளக்கமடவார்மடவார், தமக்குத்தகைசால்புதல்வர் - மனக்கினிய
காதற்புதல்வர்க்குக்கல்வியேகல்விக்கு, வேறுதிற்புகழ்சா ளுணர்வு,,
எ-து. இல்லறத்திற்கு விளக்கம் பெண்டிருண்டாதல், அப்பெண்

உருக்குவிளக்கம் அழகு சான்ற புதல்வரைப்பெறுதல், அப்புதல்வருக்குவிளக்கம் இனிமைபானகல்வி, அக்கல்விக்கு விளக்கம் மறபாமை. எ-று. எனவரும். இதனுள் - விளக்கமென்பதனை பெவ்விடத்துங்கூட்டுக.

உ-வது. விருத்தாதிவகம். [வ-று] வெ-“வரிவண்டுநாணுமது மலரம்பாப், பொருவெஞ்சிலைக்குப்பொலிவும்- பிரிவின், விளர்க்குநிறமுடையார்தம்மேன்மெலிவும், வளர்க்குமலயாநிலம். — எ-து. பொறிவண்டுநாணுக, மதுமலரோ கணையாகக்; காமன் தனிபிருந்தாரைப்பொருகின்ற விருப்பத்தையுடைய சிலைக்குப்பொலிவினையும், பிரிவிற்பசலையுற்றார் தம்மேன்மெலிவினையும், வளர்க்கும் தென்றற்காற்று. எ-று. எனவரும். இதனுள் - ஒருபொருளை, பொலிவும், மெலிவுமாகிய இரண்டு குணஞ் செய்தலின் விருத்தம்.

க-வது. ஒருபொருட்டிவகம். [வ-று] வெ-“வியன் ஞாலஞ் சூழ்திசைகளெல்லாம்விழுங்கும், அயலாத்துணை நீத்தகன்றார் - உயிர்ப் பருகும், வின்னவரும் வேரிப் பொழிப்புதைக்குமென் டயில்கள், கண்கவருமீ தெழுந்தகார்; எ-து. அகன்றவுலகத்தைச் சூழ்ந்ததிக்குகளெல்லாவற்றையும் தன்னிடத்தடக்கும். துணையைப்பிரிந்து அயலவர்போலப்போயினார் உயிரையுண்ணும். ஆகாயத்தை மறைக்கும். நறுநாற்றத்தையுடைய பொழிலைமூடும். மென்மையையுடைய மயில்களின் கண்களை வவ்விக்கொள்ளும். உயரவெழுந்தமேகம். எ-று. எனவரும்.

ச-வது. சிலைடாதிவகம். [வ-று] வெ-“மான்மருவிவாளிக ள்சேர்ந்துமருண்டுள்ளம், தான்மறுகநீண்டதகைமையவாம்- காண, வழியுமொருதனிநாம்வைத்தகலுமாதர், விழியுந்தருமான்மெலிவு, எ-து. மான்கள் மருவி, ஒளியையுடைய சிங்கங்கள் சேர்ந்து, மயங்கிக்கண்டாருள்ளம் வெருவும்படி நீண்டதன்மையை யுடைத்தாயகாட்டுநெறியும், மயக்கமருவி ஒளியினையுடைய அரிகள் பாந்து உள்ளமானது மயங்கித் தடுமாறும்படி. பெரிதாய நான் தனியிருத்திப்போந்த கிழத்தியுடைய கண்களும், நமக்கு வருத்தத்தைத்தராநின்றது. எ-று. எனவரும் இது வழிக்கும், விழிக்குஞ் சிலைடை. நால்வகையானுமென்றமுற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிப் பிறவகையால் வருவனவுமுளவென்க்கொள்க. அவை வருமாறு, உவமாதிவகம் [வ-று] வெ-“முன்னங்குடைபோன் முடிநாயகமணிபோன், மன்னுந் திலகம்போல்வாளிரவி-பொன்னகல்ம், கங்குலவுத்துவம்போலுந் தித்தடமலர்போல், அங்கணுலகந் தார்க்காம், எனவரும். உருவகதிவகம். வெ - “காநற்கயலாம்வயலிர்கமலமாம், எனந் கருவினையா மின்புறவின் மாரும், கடத்துமேல்வெடர்கடுஞ்சரமாதீங்கிந், கடத்துமேல்மெல்லியலாள்கண்.;

எனவரும். கானல்-நெய்தல். வயல்-மருதம். எனல்- குறிஞ்சி. புறவு-முல்லை. கடம்-பாலை. (யசு)

(சக) முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற், பின்வருமென்னிற் பின்வருநிலையே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே, பின்வருநிலையென்னுமலங்காரமுணர்ந்து. (இ-ள்) ஒருசெய்யுளுள், முன்வருஞ் சொல்லாவது பொருளாவது பின்னர்ப்பலவிடத்துவருமாயின் அதுபின்வருநிலையென்னுமலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்- க-வது. சொற்பின்வருநிலை. [வ-று] வெ-“மா ல்கரிகாத்தளித்தமா லுடையமாலுஞ்சூழ், மால்வரைத்தோளாதரித்த மாலையார்-மாலிருள்சூழ், மாலையின்மால்கட லார்ப்பமதன்ஞெரு மிக்கு, மாலையின்வாளிமலர், எ-து. மதத்தால்மயங்கிய பாணையி டர்திர்த்தளித்த அரியுடைய தொடையல் சூழப்பட்ட பெரியம லையைபொத்த தோள்களை விரும்பிய இயல்புடையார்மேல், மயங்கிருள் சூழ்ந்த அந்திப்பொழுதில்கருங்கடலார்ப்பக்காமனிடை யறது மலராகியகண்களைத்தொடுக்கும். எ-று. எனவரும். இதனு ள்முன்வந்தசொல்லே பின்னும் பலவிடத்து வந்தமையின் சொற்பின்வருநிலை.

உ-வது. பொருட்பின்வருநிலை. [வ-று] வெ -“அவிழ்ந்தன தோன்றியலர்ந்தனகாயா, நெகிழ்ந்தனநேர்முனைமுல்லை - மகிழ்ந் திதழ், விண்டனகொன்றைவிரிந்தகருவிளை, கொண்டனகாந்தள் குலை, எனவரும். இதனுள்- அவிழ்தலும், அலர்தலும், நெகிழ்த லும், விள்ளலும், குலைதலும், விரிதலென்னு மொருபொருண்மே னின்றனவாதலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று. வருவதென்னது, வ ருமெனினென் ததனான், முன்னர்வந்தசொல்லும்பொருளும்பின் னர்ப்பலவிடத்து வ்ருவது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையென க்கொள்க. [வ-று] வெ-“வைகலும்வைகல்வரக்கண்மென் னுணரார், வைகலும் வைகலைவகுமென் றின்புறுவர், வைகலும்வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல்வைகுதல், வைகலைவைத்துணராதார், எனவரும். இ ன்னும் அவ்விலேசானே, பிறவலங்காரங்களோடு கூடிவருவனவுங் கொள்க [வ-று] வெ -“செங்கமலநாட்டஞ்செழுந்தாமலாவதன ம், பங்கடஞ்செவ்வாய்பதுமம்போற்-செங்கரங்கள், அம்போருகந் தா ளரவிந்தமாரலார், தம்போருகந்தாடனம், எ-து. உவமைப் பொருட்பின்வருநிலை. பிறவும்வந்தவழிக்கண்முகொள்க.

(சஉ) முன்னத்தின்மறுப்பினது முன்னவிலக்கே, மூவகை க்காலமு மேவியதாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே முன்னவிலக்கென்னுமலங்கா ரமுணர்ந்து. (இ-ள்) ஒருபொருளைக் குறிப்பினுன் விலக்கினது

முன்னவிலக்கென்னும் அலங்காரமாம்அஃது இறப்பெதிர்வுநிகழ்
வென்னும் மூவகைப்பட்ட காலங்களோடுங்கூடியதாம். எ-று. இ
மறுப்பதென்னுது மறுப்பினென்றதனும், கூற்றினுன்மறுப்பினு
ம் அவ்வலங்காரமாம். குறிப்பினுன்மறுப்பது பொருட்பொலிவு
ஞ்செய்யுட் சிறப்புநோக்கி யெடுத்தோதினார் ஏனைய தன்னதன்
மையினிலேசா னுடன்பட்டா னென்பது. இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு,
என்பனவற்றைகூற்றொடுங்குறிப்பொடுங்கூட்டாறுவகையாம்.

அவற்றுள்-க-வது. இறந்தவினைவிலக்கு. [வ-று] வெ-“பால
ன்றனதுருவா யேமூலகுண்டாலிலையின், மேலன்றுகண்மியின்றாய்
மெய்யென்பர்-ஆலன்று, வேலைநீருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ண
தோ, சோலைசூழ்குன்றெறித்தாய்சொல், எ-து. சோலைசூழ்ந்தகு
ன்றமெறித்த மாயவனே நீ உலகம் ஏழையுமுண்டு பாலனுருவத்
தைக்கொண்டி ஆலிலையிலேயுறங்கா நின்றயென்பது உலகத்துள்
ளோர் மெய்யென்றுசொல்லுவர் நீ உலகத்தையுண்டிறங்கிய ஆ
லானது அன்று கடலுள்ளே நின்றதோ, மண்ணிலே நின்றதோ,
ஆகாயத்தேநின்றதோ, சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. எதிர்வினைவிலக்கு. [வ-று] வெ-“முல்லைக்கொடியந
டுங்கமொய்காந்தள்கைகுலைப்ப, எல்லையினவண் டெழுந்திரங்க-
மெல்லியன்மேற், நீவாய்தெறிவாடைவந்தாற்செயலறிமயன், மோ
வாபொழிவாய்பொருட்டு, எ-து. தலைவனே முல்லைக்கொடியா
னதுநடுங்க, நெருங்கியகாந்தண்மலரானதுவிரிய, ஒளியினைபுடை
யவண்டின் கூட்டங்கொழுந்தொலிக்கத், தீயையுடைய நெடிய
வாடையானது மெல்லிய நடைபையுடைய இவண்மேல்வந்தால்
பின்விளையுஞ்செய்தி யறிமயாட்டென், ஆதலின் பொருளிட்டித்
ற்குப்போவா பொழிவாய் எ-று. எனவரும்.

ஈ-வது. நிகழ்வினைவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மாதர் நுழைம
ருங்குநோவமணிக்குழைசேர், காதின்கைநீலங்கைபுனைவீர்-மீ
துலவு, நீணிலவாட்கணெயிங்கடையே செய்யாவோ, நாணிலஞ்செ
ய்யுறலம், எ-து. காலைச்செய்யுதுண்ணிடைவருந்த, மணிக்குழை
பையுடைய உமது காதின்கை யிகையாக நீலப்பூவைச் சாத்து
கின்றவோ, காதின்கை யுலாவுகின்ற நீண்டநீலமாகிய நிறத்தையு
டையகண்களி னெடியகடையே செய்யாவோ நீவீர்நன்றாகச்சு
டிய நீலப்பூச்செய்யுறலத்தை. எ-று. எனவரும். பிறவும்வந்தவழி
க்கண்டுகொள்க.

(சுரு) அதுவே, பொருள்குணங்காரணங் காரியம்புணரும்.

(எ-ன்) அவ்வலங்காரத்துச் சிலவேறுபாடுணர்-ந்று. (இ-ள்.)
அவ்விலக்கு பொருள் விலக்கும், குணவிலக்கும், காரணவிலக்கு
ம், காரியவிலக்கும், என நான்குவகையானும்வரும். எ-று.

அவற்றுள்- க-வது. பொருள்விலக்கு. [வ-று] வெ-“கண்ணுமனமுங்கவர்த்தவளாடிடமென், நண்ணலருளுமடையாளம்-தண்ணிழலின், சுற்றெல்லைகொண்டிலவுஞ் சோதித்திரளல்லால், மற்றில்லைகாணும்வடிவு,, எ-து. நம்முடைய தலைவன்தன்னுடைய கண்களையும், மனத்தையுங்கவர்த்துகொண்ட மடவாள் விளையாடுமிடமென்று நமக்கருளிச்செய்த சோலையின்க ணுண்டாகிய குளிர்த்தமிழ்ச்சேர்ந்த சூழலிடத்தைக் கைக்கொண்டு உலாவித்திரிவதொருசோதியுருவமல்லது, அச்சோதியுருவின் அவயவங்களைக்காண்டற்கரிதாயிருந்தது. இஃதொருருவத்தன்மை இருந்தபடி.— எ-று. எனவரும்.

உ-வது. குணவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மாதர்துவரிசுழ்வாய்வந்தென்னுயிர்கவரும், சீதமுறுலறிவழிக்கும்- மீதுலவி, நீண்டமதர்விழியென்னெஞ்சங்கிழித்துலவும், பாண்டையதோமென்மையிவர்க்கு,, எ-து. இவருடைய அழகியபவளம்போன்ற வாயானது என்னுடைய வுயிராவந்து கவராநின்றது. குளிர்த்த நகையானது அறிவையழிக்காநின்றது. காதின்மீதுலாவிமதர்த்துநீண்ட விழிபானது என்னுடைய நெஞ்சத்தைக்கிழித்து உலவாநின்றது. ஆதலால் இவர்க்குமென்மை எங்குள்ளதோ சொல்லுவாயாக.— எ-று. எனவரும்.

ங-வது. காரணவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மதரரிக்கண்கிவப்பவார்புருவங்கோட, அதரந்துடிப்ப வணிசேர்நுதல்வியர்ப்ப, நிற்பாணிகழ்வனகண்டஞ்சாதாலென்னெஞ்சம், என்பாற்றவநின்மைமயால்., எ-து. மடவாய்செவ்வரிபரந்து மதர்த்தகண்கிவப்ப, நீண்டபுருவம்வளைய, அதரந்துடிக்க, அழகுசேர்ந்த தெற்றியானது வியர்ப்ப, உன்னிடத்தில் நிகழ்வனவற்றைக்கண்டு என்னுடைய நெஞ்சம்பயப்புடமாட்டாது, என்னிடத்திற் குற்றமில்லாமையால். எ-று. எனவரும்.

ச-வது. காரியவிலக்கு. [வ-று] வெ-“மன்னவர்சேயாமயிலகவியாடலும், பொன்னலருங்கொன்றையும்பூந்தளவின்-மென்மலரும், மின்னுயிரா நீன்முகிலுமெப்பென்று கொள்வதேல், என்னுயிரோவின்னுமுளது., எ-து. நங்காதலர் வினைகருதிச் செய்ததாகிய நாட்டுளதாக, மயிலினங்கள் கூவியாடுதலும், கொன்றைகள் பொன்போன்மலர்தலும், அழகியமுல்லையின்மிருதுவாகியமலரும், மின்னலைக்கொடுக்கின்ற நெடியமேகமுமாகிய இவைமெப்பென்று கொள்வோமாயின் என்னுயிரோ இன்னும் உடலோடு பொருந்திநின்றது. எ-று. எனவரும். இதனுட் காரியமுயிரில்லாதாதல்.

(சச) வன்சொல்வாழ்த்து தலைமையிகழ்ச்சி, துணைசெயன்

முயற்சி பரவசமுபாயங், கையறலுடன்படல் வெகுளியிரங்கி, லீ
யமென்றாங் கறிந்தனர்கொளலே.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்விலக்கென்னும் அலங்காரத்தை விரித்
துணர்-ற்று. (இ-ள்.) வன்சொல்லிலக்குமுதல் — ஐயவிலக்கீருகச்
சொல்லியபதின்முன்றுபாகுபாட்டையுடையதென்று அறிந்து
கோடையுடைத்தவ்விலக்கலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. வன்சொல் விலக்கென்பது, வன்சொற்
சொல்லிவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“மெய்யெப்பொருண்மேற்பிரி
தியேல்வேறொரு, தையலைநாடத்தகுநினக்கு-நெய்யிலவேல், வன்
ளப்பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள் வாழ்நாளைக், கொள்ளவுழனுமாங்கு
ற்று, எ-து. ஒருதலைபாய்ப்பொருண்மேலாசையாற்பிரிதியேல், இ
ப்பொழுதே யுன்கொருமனையாளைத்தேடத்தகுவதாயிருந்தது.
நெய்யையுடைத்தாகிய வேலையுடையவள்ளலே நீ பிரிந்தவவகாச
த்தைப்பார்த்து, அப்பொழுதே யெங்கள் வாழ்நாளைக் கொள்வ
தாக நினைத்துத்திரியாநின்றது கூற்றம். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. வாழ்த்துவிலக்கென்பது, வாழ்த்திவைத்துவிலக்கு
வது. [வ-று] வெ-“செல்லுநெறியனைத்துஞ்சேமநெறியாக, மல்
கறிதியம்வளஞ்சிறக்க-வெல்லும், அடற்றேர்விடலையகன்றுவை
தாங்கோர், இடத்தேபிறக்கவியாம், எ-து. வென்றியினையும், வலி
யினையுமுடைய தேரினையுடைய வீரனே நீ எம்மைப்பிரிந்து
போகக்கருதிப்போகும், வழியனைத்தும் உனக்குக்காவலாகியபரி
காரஞ்செய்வதாக. பொருள் வருவாயும் பெருகுவதாக செல்வ
ம்பெருக. நீநிலையாகநிற்பதெவ்விடமவ்விடத்தைச்சொல்லவேண்
யும் நாங்களவ்விடத்தே யறிந்துபிறப்போமாக. எ-று. எனவரும்.
இறக்குங்காலத் துண்டாயநினைவு இறந்தபின்னர்வந்துட்டிமென்
பதனாலறிக.

க-வது. தலைமைவிலக்கென்பது, தன்பாற்றலைமைதோன்ற
க்கூறிலிலக்குவது. [வ-று] வெ-“பொய்ம்மைநெறியீர் பொருளு
மிகப்பயக்கும், எம்முயிர்க்குமேதுமிடரில்லை-வெம்மைதீர்ந், தே
கவினியநெறியணியவென்றாலும், போகலொழிவாய்பொருட்டு,
எ-து. பொய்யாகியவழியினைத் தப்புவிக்கின்றபொருளும் பெரி
துண்டாகும். எங்கொயிர்க்கு மோரிடருண்டாகமாட்டாது. அவ்
வழிதடையும்வருத்தமின்றி இன்பமுண்டாக்கும். அவ்வழிதானு
ஞ்சிறிக்கத்தோன்றுமென்று சொன்னோமேயாயினும் பொருள்க
ருதிப்போகின்றபோக்கை நீயொழிவாயாக. எ-று. எனவரும்.

ச-வது. இகழ்ச்சிவிலக்கென்பது, விலக்குதற்கேதுவையிச
ழ்ந்துவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“ஆசைபெரிதுடையோருயிர்
மேலப்பொருண்மேல், ஆசைசிறிதுமடைவிலமால் - தேசு, வழு

வாதெறியின்வருபொருண்மேலண்ணல், எழுவாயொழிவாயினி,
எ-து. நல்வழிக்கண்ணேயொழுதுகின்றபொருள்கருதிப்பிரிகின்
றபெரியோனே எங்கள்பெரிதாகியவுயிரின்மேல்மிக ஆசையுடை
பெய்தீநினைத்துப்பிரிகின்றபொருண்மேலாசையுண்டாதற்குக்கா
ரணஞ்சிறிதுமில்லையாதலால், நீபொருண்மேலேகுவாய் அன்றிய
நினைத்தவிர்ப்பாய் எங்கள் தன்மையிதுவே. எ-து. எனவரும்.

உ-வது. துணைசெயல்விலக்கென்பது, துணைசெய்வாரைப்
யோலக்கூறிலிலக்குவது. [வ-று] வெ - “வினைபொருண்மேலண்
ணல்விரும்பிணையேலின்டெங், கிணையழுக்க கேட்பதற்கு முன்
னே-வினைதேன், புடைபூறுபூந்தார்புனைதலாய்போக்குக், கிடை
பூறுவாராமலேகு, எ-து மிகுதியாகிய தேனாறுகின்ற பூமலையி
னையும், அலங்கரிக்கப்பட்ட கழலிணையுமுடைய தலைவனே, நன்
மைபயக்கும் பொருண்மேலே போதல்விரும்பிணையாயின் எங்க
ள் சுற்றத்தாரழுவதுகேட்பதற்குமுன்னையிப்பொழுதேஉன்னு
டையபோக்கிற்கு விலக்குவாராவண்ணம்போவாய். எ-து. எ-ம்,

க-வது. முயற்சியிலக்கென்பது, முயற்சிதோன்றக்கூறிலி
லக்குவது. [வ-று] வெ - “மல்லணிந்ததோளாயி தென்கொலோ
வான்பொருண்மேற், செல்கவிதைத்தென்றுளந்தெளிந்து- செல்
லுதற்கே, என்றுமுயல்வலியா னேனையென்றிடையே, தோன்
றுகின்றதென்வாயிற்சொல், எ-து. வளப்பத்தினையுடைய தோ
ளினையுடையாய் நீ தன்மைபயக்கும் பொருளின் திறத்தேகடுகிப்
போவாயாகவென்றென்னுள்ளமானது கலக்கமறச் சொல்லுவதா
கநினைத்துத் தொழிற்படாநின்றது. அச்சொல்லுள்ளே யொரு
சொற்போகா தொழிவாயாகவென்று சொல்லுவதாகத் தோன்று
நின்றது இதென்னொருமொ சொல்லுவாயாக. எ-து. எனவரும்.

எ-வது. பரவசலிலக்கென்பது, தன்வசமல்லாமை கூறிலி
லக்குவது. [வ-று] வெ - “செல்கைதிறுவுளமேல் யானறியேன்றே
ந்தமழ்தார், மல்கலந்தங்குமதர்விழியின்-மெல்லிமைகள், நோக்
குவிவக்குமே னோவாளிவள்காதல், போக்கியகல்வாய் பொருட்
கு, எ-து. இவளைப்பிரிவதே காரியமாகத் திருவுள்ளத்தடைத்து
ப்பொருட்குப் பிரிவாயானால் அதன்மே லடுக்குங்காரிய மென்
னாலறியப்படா தாகலான் துறநாற்றத்தையுடைத்தாகிய தாரினையு
ழ்வளப்பத்தினையுமுடைத்தாகிய நின்னுடைய மார்பின்கண்ணே
பிரிபாது தங்கப்பட்ட விழியினிடத் துண்டாகிய மெல்லியதாகி
யவிமையானதுவே எம்முடையதலைவன்மார்பினைப் பார்க்கின்ற
பார்வையினை விலக்காநின்ற தென்றதற்கு வருந்துந் தன்மையை
யுடையயிவள் நின்மேல்வைத்த ஆசையினைப்போக்கிப்போவாய்
து. எ-து. எனவரும்

அ-வது. உபாயவிலக்கென்பது, விலக்குவதனையோருபாயங்காரணமாகவிலக்குவது. [வ-று] வெ-“இன்னுயிர்காத்தளிப்பாய்நியேயிளவேனில், மன்னவனுங்கூற்றுவனும்வந்தனைந்தால்-அன்னோர்,தமக்கெம்மைத்தோன்றுத்தகைமையதோர்விஞ்சை,எமக்கின்றருள்புரிந்தேயேகு,,எ-து எங்களுடைய இனியவுயினைக்காக்குந் தன்மையை யுடைபயபாகிய நீபிரியக்கருதினையாயின் எங்களித்ததுஇளவேனிற்காலத்துக்குத்தலைவனாகிய தாமனும்,கூற்றுவனும்வந்துசேர்ந்தாலவர்கண்ணுக்கு நாங்கள்தோற்றாதேயிருப்பதொருவிஞ்சையெங்களுக்குத்தந்துபோவாயாக. எ-று. எனவரும்.

க-வது.கையறவிலக்கென்பது,தத்தமக்குவேண்டியபொருண்மெல்லமுயலுமொழுக்க மின்மைதோன்றக்கூறுவது. [வ-று] வெ-“வாய்த்தபொருள்விளைத்ததொன்றில்லைமாதல்மே, யார்த்தவறிவில்லையம்பலத்துக்-கூத்துடையான், சீலஞ்சிறிதேயுஞ்சிந்தியென்சென்றொழிந்தேன்,காலம்வறிதேகழித்து,,எ-து.நற்பொருளைவிளைத்தற்குக்காரணமாகிய யாதொருமுயற்சியுஞ்செய்யவில்லை. பெரியதவத்ததைத்தேடிக்கொள்ளத்தக்க அறிவுமில்லை சிதாகாசத்தில் ஆனந்ததாண்டவன் செப்கின்ற நடேசனுடைய மான்மியத்தைச்சிறிதேனும் நினைக்கவில்லை. ஆதலால் என்வாணுளைவீணாளாக்கிவிட்டேன். எ-று. எனவரும்.

ய-வது. உடன்படல் விலக்கென்பது, உடன்பட்டார்போலவிலக்குவது. [வ-று] வெ -“அப்போதடுப்பதறியேனருள்செய்த,இப்போதிவருமியைகின்றான்-தப்பில், பொருளொபுகழோதரப்போவீர்மாலை, இருளோநிலவோவெழும்,,எ-து. குற்றமற்ற பொருளென்ன புகழென்ன இவற்றையுண்டாக்குதற்குப் பிரிந்துபோவீர் நீர்பிரிந்த அப்பொழுதே இவளுக்கு அரிப்பதொன்றும் என்னுலறிப்பப்படாது. நீரருளிச்செய்த பிரிவுக்கு இப்போது இவளும் உடன்படாநின்றாள்,இதுகிடக்க மாலைக்காலம் வந்த பொழுதே அதனோடு இருளோ மதியமோ வருதல்செய்யும் இதனைநீரறிவீர். எ-று. எனவரும்.

யக-வது. வெகுளிலிலக்கென்பது, வெகுளிதோன்றக்கூறிலிலக்குவது. [வ-று] வெ-“வண்ணங்கருகவளைசரியவாய்புலர,வெண்ணத்தளர்வே மெதிர்நின்று - கண்ணின்நிப், போதல்புரிந்து பொருட்காதல்செய்விரால், யாதும்பயமில்லையாம்,, எ-து. இவளுடையநிறங்கருகி வேறுபடவும்,கையில்வளையானது சிந்தவும், வாயானதுநீரற்றுவரவும், நன்மையெய்துவதாகநாங்களெண்ணிய வெண்ணமெல்லாம்பழுதாகவும் எங்களெதிசைக்கண்ணோட்டமின்றிப்பிரிதல்விரும்பி எங்களைவெறுத்துப் பொருளை யாசைப்படுவீரானால் எங்களுக்குகொருபயமில்லை. எ-று. எனவரும்.

102-வது. இரங்கல்விலக்கென்பது, இரங்கல் தோன்றக்கூறி விலக்குவது. [வ-று] வெ-“ஊசுரெழிலிழக்கு மொப்பமுயிலிழக்கும், வாசஞ்சுணையிழக்கும்வள்ளெல-தேசு, பொழிலிழக்குநாளை யெம்பூங்குழலிநீங்க, எழிலிழக்குமந்தோவிவண்,, எ-து. எம்முடையபூவினலலங்கரிக்கப்பட்ட குழலினைபுடைய விவருயிரிழப்பதேயன்றி நாளையாடுகின்ற ஊசல்களும் விளையாடற் ரெழிலையிழக்கும், மயிலுமுவமையையிழக்கும், சுணைகளுநறுநாற்றத்தை யிழக்கும், பொழிலும் ஒளியையிழக்கும், இவ்விடமுமழகையிழக்கும், தலைவனே இனி யறித்தவாறுசெய். எ-று. எனவரும்.

103-வது. ஐயவிலக்கென்பது, ஐயுற்றதனை விலக்குவது. — [வ-று] வெ-“மின்னேபொழிலின் விளையாடுமிவ்வுருவம், பொன்னேவெனுஞ்சுணங்கிற்பூங்கொடியோ - என்னே, திசையுலவுங்கண்ணுந்திரண்முலையுந்தோளு, மிசையிருளுந்தாங்குமோமின்,, எ-து. இப்பொழிலின்கண்ணே விளையாடுகின்ற இவ்வுருவம், மின்னதுருவமோ, அன்றியேபொன்னேவென்றையுறுநிறத்தைபுடைய சுணங்கையுடைத்தா யிருப்பதொரு உருவத்தை யுடைத்தாகிய கொடியோ, யாதோவென்றையுறுகின்ற நெஞ்சமே, திக்ஊனத்தும்பரந்துலாவித் திரிகின்ற கண்ணினையும், திரண்ட முலையினையும், இரண்டிதோளினையும், தன்மீதேயிருளினையுந்தாங்கியிருப்பது ஒருமின்னுமுண்டோ சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும். (1)

(சரு) வேற்றுப்பொருள் சிலேடையேதுவென்றின்னவை, மேற்கூறியற்கையின் விளங்கித்தோன்றும்.

(எ-ன்) இதுவும் இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடி வருமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) வேற்றுப்பொருள்வைப்பும், சிலேடையும், ஏதுவுமென்று சொல்லப்பட்டவைகளோடு இவ்விலக்கென்னுமலங்காரம்கூடி மேற் சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள் போலவரும். எ-று.

அவற்றுள்- க-வது. வேற்றுப்பொருள் வைப்பு விலக்கு. — [வ-று.] வெ-“தண்கவிகையாலுலகந்தாங்குமநபாயன், வெண்கவிகைக்குள்ளடங்காவேந்தில்லை- எங்கும், மதியத்துடனிரவிவந்துலவுவானிற், பொதியப்பட்டாதபொருள்,, எ-து. உள்ளங்குளிர்த்து கொடுக்கும் கொடையையுடைய அநபாயச்சோழனுடைய வெண்கொற்றக் குடைக்கீழடங்காத வேந்தர் எங்குமில்லை. மதியும், இரவியும் தவழுகின்ற ஆகாயத்தில் அடங்காதபொருளும், எங்குமில்லை. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. சிலேடைவிலக்கு. [வ-று] வெ - “அம்போருகஞ்செற்றமுதமயமாகி, வம்பார்முறுவலொளிவளர்க்க-இம்பார், முகைமதுவார்கோதைமுகமுண்டிலகின், மிகைமதியும்வேண்மிமோ

வேறு, எ-து. தாமரையினது அழகையழித்து, அமிர்தத்தன்மைத் தாய்ப் புதுமையோடு கூடி விரியாநின்ற ஒளியையுடைத்தாதற் கு முல்லை முகைகளையுடைய கோதையாளுடைய முகமல்லது, தாமரையைக்கருகுவித்து அமிர்தகலங்களாலியன்ற வடிவுடைத் தாய்ச்செவ் விதாராநின்ற வொளிநிலாவிரிமதி உலகத்திற்குமிசை எ-று. எனவரும். இஃது முகத்திற்கும் மதிக்குஞ்சிலேடை.

௩-வது. ஏதுவிலக்கு. [வ-று.] வெ - “பூதலத்து னெல்லாப் பொருளும்வநியராய்ச், காதலித்தார்தாமேகவர்தலால்-நீதி, யபித் துயர்ந்தகீர்த்தியநபராயார்க்கும், கொடுத்தியெனக் கொள்கின் நிலேம், எ-து. பூமண்டலத்துள்ளேவறிஞராய் ஆசைப்பட்டார்பா வரும், தாமாசைப்பட்ட பொருள்களைத் தடையின்றித் தாமே யெடுத்துக் கொள்ளுகின்ற ராதலால் நீயுலகத்து வநியோர்க்குக் கொடுக்கின்றயாகநினைக்கின்றிலோம் நீதியபித்து உயர்ந்தகீர்த்தி யையுடைய அநபாயனே. எ-று. எனவரும். (சுரு)

(சசு) முன்னொன்றுதொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப், பின் னொருபொருளி னுலகறிபெற்றி, யேற்றிவைத்துணாப்பது வே ற்றுப்பொருள் வைப்பே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வேற்றுப்பொருள் வைப்பெ ன்னு மலங்காரமுணர் - ற்று. (இ-ள்.) முன்னொருபொருட்டிற்றத் தொடங்கிப்பின்னரது முடித்தற்குவலியுடைய பிறிதொருபொரு ளை உலகறிபெற்றியான்வைத்துயொழிவதுவேற்றுப்பொருள்வை ப்பென்னு மலங்காரமாம். எ-று. இதனகல முரையிற் கொள்க.()

(சஎ) முழுவதுஞ்சேற லொருவழிச்சேறன், முரணித்தோ ன்றல் சிலேடையின்முடித்தல், கூடாவியற்கை கூடுமியற்கை, யி ருமையியற்கை விபரீதப்படுத்தலென், நினை வைபெட்டிமதனதி யல்பே.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர் - ற்று. (இ-ள்.) முழுவதுஞ்சேறன் முதல்—விபரீதப்படுத்த லீராகச்சொல்லிய வெண்வகையான்வரும் அவ்வலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. முழுவதுஞ்சேறலென்பது, ஒருதிறமு னாத் தா லத்திறமெல்லாவற்றின்மேலுமுற்றச்செல்லவுணாப்பது. [வ-று] வெ-“புறந்தந்திருளிரியப்பொன்னேமியுப்த்துச், சிறந்த வொளிவளர்க்குந்தேதோன்-மறைந்தாற்புறவாழிகுழந்தபுலனத் தேதோன்றி, இறவாதுவாழ்கின்றார்பார், எனவரும்.

உ-வது. ஒருவழிச்சேறலென்பது, ஒருதிறமுனாத் தா லத்தி றமெல்லாவற்றின்மேலு முற்றச்செல்லாது, சிலவற்றின்மேலே சென்றொழிவது. [வ-று] வெ-“எண்ணும்பயன் றாக்கா தியர்க்கு

வெண்பாது, மண்ணுலகில்வாமனருள்வளர்க்கும்-மின்னுறுந்தேன், பூத்தளிக்குந்தாராய் புகழாளர்க்கெவ்வுயிரும், காத்தளிக்கையன்றோகடன்,, எனவரும்.

க-வது. முரணித்தோன்றலென்பது, தம்முண் மாறுபட்டிருக்கும் இயல்புடைத்தாயபொருள்வைப்பது. [வ-று] வெ-“வெய்யகுரற்றோன்றிவெஞ்சினவேறுட்கொளினும், பெய்யுமுகிறன்னைப்பேணுவரால்-லையத், திருள் பொழியுங்குற்றம் பலவரினும் யர்க்கும், பொருள்பொழிவார்மேற்றேபுகழ்,, எனவரும்.

ச-வது. சிலேடையின் முடித்தலென்பது, முன்னர்வைத்தபொருளையும், பின்னர்வைத்தபொருளையும், ஒருசொற்றொடர்பாற்சொல்லுவது. [வ-று] வெ-“எற்றேகொடிமுல்லைதன்னைவளர்த்தெடுத்த, முற்றிழையாள்வாடமுறுவலிக்கும்-முற்று, முடியாப்பரவைமுழங்குலகத்தென்றும், கொடியர்க்குமுண்டோசுணம்,, எனவரும். இதனுள் - கொடுமையுடையார்க்கும் கொடிக்குஞ்சிலேடை வந்தவாறுகாண்க.

ரு-வது. கூடாவியற்கையென்பது, கூடாததனைக் கூடுவதாகக்கிண்கூறுவது. [வ-று] வெ-“ஆரவடமுமதிசீதசந்தனமும், நரநிலவுமெரிவிரியும்- பாரிற், துதிவகையான்மேம்பட்டதுப்புரவுத்தீத்தம், விதிவகையான்வேறுபடும்,, எனவரும்.

க-வது. கூடுமியற்கையென்பது, கூடுவதனைக் கூடுவதாகக்கூறுவது. [வ-று] வெ - “பொய்யுரையாநண்பாபுனைதேர்நெறிநோக்கிக், கைவளைசொர்ந்தாவினாந்துகுலார் - மெய்வெதும்பப், பூத்தகையுஞ்செங்காந்தள் பொங்கொலிநீர் ஞாலத்துத், தீத்தகையார்க்கீதோசெயல்,, எனவரும்.

எ-வது. இருமையியற்கையென்பது, கூடாததனையும் கூடுவதனையும் ஒருங்குகூறுவது. [வ-று] வெ- “கோவலர்வாய்வேய்ங்குழலையன்றிக் குளாகடலும், கூவித்தமியோரைக்கொல்லுமாற்பாவாய், பெரியோரும்பேணுதுசெய்வோபோலுஞ், சிதியோந் பிறர்க்கியற்றுந்தீங்கு,, எனவரும்.

அ-வது. விபரீதமென்பது, விபரீதப்பட்சச் சொல்லுவது. [வ-று] வெ-“தலையிழந்தானெவ்வுயிருந்தந்தான்பிதாவைக், கொலைபுரிந்தான் குற்றங்கடிந்தான் - உலகிற், மனிமுதன்மைபுண்டியர்ந்தோர்வேண்டிவோற்றப்பாம், வினையும்விபரீதமாம்,, எனவரும். இதனுள்- நல்வினைப்பயன் நீதாகவும், தீவினைப்பயன் என்மையாகவும்வந்து விபரீதமானதுகாண்க. (உக)

(சஅ) கூற்றினங்குறிப்பிணு மொப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைப்படவரின் வேற்றுமையதுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வேற்றுமைபென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கூற்றினுதல், குறிப்பினுதல், ஒப்புடைய இருபொருளை ஒருபொருளாகவைத்து அவற்றைத்தம்முள்வேற்றுமைப்படச் சொல்லுவது வேற்றுமைபென்னு மலங்காரமாம். எ-று. வேற்றுமைபென்னுது அதவேபென்றமைபால், அவைபொருபொருளான் வேற்றுமைசெய்தலும், இருபொருளான் வெற்றுமைசெய்தலும் உடையது. அல்லதூஉம், அவ்வினையானே, வேற்றுமைப்படக்கூறுதலுமன்றி, ஒன்றினொன்று மிகுதிப்படக்கூறவும்படும்.

க-வது. ஒருபொருள் வேற்றுமைச்சமம். [வ-று] வெ-“அனைத்துலகுஞ்சூழ்போ யரும்பொருள் கைக்கொண்டு, இனைத்தளவைத்தென்றற்கரிதாம் - பணிக்கடல், மன்னவநின்சேனைபோன்மற்ற தநீர்வடிவிற, நென்னுமிதுவொன்றேவேறு, எனவரும்.

உ-வது. இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம். [வ-று] வெ-“சென்றுசெவியளக்குஞ்செம்மையவாய்ச்சிந்தையுள்ளே, நின்றளவினப்பநிறைப்பவற்றுள்-ஒன்று, மலரிவருங்கூந்தலார்மாதர்நோக்கொன்று, மலரிவருங்கூத்தன் நன்வாக்கு, எனவரும். இதனுள்-ஒன்று கண்ணாகவும், மற்றொன்று கவியாகவும் நின்றவாறு கண்டு கொள்க. மலரிபென்பது-ஒளர்.

ங-வது. உயர்ச்சி. [வ-று] வெ- “மலிதேரான் கச்சியுமாகடனுந்தம்முள், ஒலியும்பெருமையுமொக்கும்-மலிதேரான், கச்சியுமுவகடல்படாக்கச்சி, கடல்படுவவெல்லாம்படும், எனவரும். இவைகூற்று.

டு-வது. இருபொருள்வேற்றுமைச்சமம். [வ-று] வெ-“கார்க்குலமும்பாய்தினாயுங்காட்டிங்கடல்படையும், போர்க்களிறும்பாய்மாவும்பொங்குமால்- ஏற்ற, கலமுடைத்துமுந்நீர்கதிராழித் தண்டேர், பலவுடைத்துவேந்தன்படை, எனவரும்.

சு-வது. உயர்ச்சி. [வ-று] வெ-“பதுமங்களிக்குமளியுடைத்துபாலை, வதனமதர்நோக்குடைத்து - புதையிருஞ்சூழ், அப்போதியல்பழியுமம்போருகவதனம், எப்போதுநீங்காதியல்பு, எனவரும். இவைகுறிப்பு.பிறவும்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (உஉ)

(சக) அதுவே, குணம்பொருள்சாதி தொழிலொடும்புணரும்.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தைவிரித்துணர் - ற்று. (இ-ள்.) அவ்வேற்றுமைபென்னுமலங்காரம், குணமுதல்-தொழிலீருகச் சொல்லப்பட்ட நான்கினையு கூடியும்வரும். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது குணவேற்றுமை. [வ-று] வெ- “சுற்று விற்காமனுஞ் சோழர் பெருமானும், கொற்றப்போர்க் கிள்ளியுங்

கேழொவ்வார்- பொற்றொடியாய், ஆழியுடையான் மகன்மாயன்
செய்யனே, கோழியுடையான்மகன்,, எ-து. காமனும், சோழனு
ம் தம்மில் நிறமொவ்வார். பொன்னாற்செய்த வளையலை யுடையவ
ளே சக்கரத்தை யுடையனாகிய மாயனுடைய மகனாகிய காமன்க
றுத்திருப்பான். கோழிபென்னும் ஊனையுடையவனாகிய சோழ
னுடையமகன் சிவந்திருப்பான். எ-து. எனவரும்.

உ-வது. பொருள்வேற்றுமை. [வ-று] வெ- “ஒங்கலிடைவ
ந்துயர்ந்தோர்தொழவிளங்கி, எங்கொலிநீர்ஞாலத்திருளகற்றும்-
ஆங்கவற்றுள், மின்னேர்தனியாழி வெங்கதிரொன்றேனையது, த
ன்னேரிலாததமிழ்,, எ-து. உதயமலையிற்றேன் நிமேன்மக்கடொ
ழுதேத்தவிளங்கி யினாந்தொலிக்குங் கடல்கூழ்ந்த உலகத்திருள
கற்றுவதாயும், பொதியமலையிற்றேன் நி அறிவுடையார் தொழு
தேத்தவிளங்கி யினாந்தொலிக்கும் கடல்கூழலகத்தில் மக்களுள்
ளத்துள்ளமயக்கந் தீர்க்கப்பட்டதாய் மிருக்கின்றவற்றுள், ஒன்று
ஒளியும், அழகும் தனிக்காற்றேரும், விரும்பும் வெயிலுமுடைய
ஆதித்தன். ஏனையது தனக்கொப்பற்றதமிழ். எ-து. எனவரும்.

ங-வது. சாதிவேற்றுமை. [வ-று] வெ- “வெங்கதீர்க்குஞ்செ
ந்தீவிரிசுடர்க்குநீங்காது, பொங்குமதிபொளிக்கும்போகாது-தங்
கும், வளமையான்வந்தமதிமருட்சிமாந்தர்க்கு, கிளமையான்வந்தவி
ருள்,, எ-து. சூரியனுக்கும், விளக்குக்கும் நீங்காது மதிபொளித்
தும், போகாதேற்றதும், இளமைப்பருவத்தில் செல்வக்கனிப்பா
ன்வந்த அநியாமையாகிய இருள். எ-து. எனவரும்.

ச-வது. தொழில்வேற்றுமை. [வ-று] வெ- “புனளுடர்கோ
மானும்புந்துழாய்மாலும், வினைவகையான்வெறுபடுவர்-புனளு
டன், ஏற்றெறிந்து மாற்றலர்பா லெய்தியபார்மாயவன், ஏற்றிரந்
துகொண்டமையினால்,, எ-து. நீர்நாடர்கோமானாகியசோழனும்,
பொலிவினையுடையதுளசிமாலையையணிந்தமாயனும், தொழிலா
ன்வெறுபட்டிருப்பார். சோழன் பகைஞரொழிந்தவேலைத்தன்மீது
ஏற்றும் தனதுவேலைப்பகைஞர்மேலெறிந்துங்கைக்கொண்டவுல
கை மால் நீறோற்றும் இரந்துங் கொண்டமையின். எ-து. எனவரு
ம். ❀ அஃதேன் மேற்காட்டியவற்றுள், இந்நான்கு மொழித்து
க்காட்டிய வுளவோவெனின், இல்லை மற்றிச்சூத்திரம்வேண்டாகு
நிற்று வேண்டியதுமுடித்தற்கு. மற்றும்வேண்டிய தியாதோவெ
னின், இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடுகூடிவருவன கோடந்
கென்றது. என்னை, “விலக்கியல்சிலையின்மேவவும்பெறுமே,,
என்றலின். அவைவருமாறு.

விலக்கியல்வேற்றுமை. [வ-று] வெ - “தம்மாற்பயன்றுக்
காதிபாவணையுந்தாங்கினும், கைம்மாறுங்காலமுடைத்தன்றே-எ

ம்மாவி, அன்னவனையாழி யநபாயனைமலரான், மன்னவனைமாண
மோவான், எ-து. உலகத்தாராற் பயனைவிரும்பாது யாவனாயுந்
தாங்கினும், கைமாறுதலும், காலவனாவுமுடைத்து ஆதலால்கைம்
மாறுதலும் காலவனாவுமின்றிக் கொடுக்கின்ற எம்முடைய உயி
ரை ஒத்தவனை-அநபாயனை- திருமகளுக்கு நாயகனைமேகம் ஒக்கு
மோ. எ-று. எனவரும்.

சிலேடைவேற்றுமை. [வ-று] வெ- “ஏறடர்த்துவின்முருக்
கியெவ்வுலகுங்கைக்கொண்டு, மாறடர்த்தவாழிவலவனைக் - காறொ
ழுதற், கெஞ்சினுரில்லெனினுமாயனிகனெடுமால், வஞ்சியானீர்
நாட்டார்மன், எ-து. விடைதழுவி, வில்லிற்றுத்து, மூன்றுலகும்
எந்து கைக்கொண்டு பகைஞரைத்தொலைத்த சக்கரத்தையுடைய
மாலை, உலகத்துள்ளார் யாவரும்வணங்குவாரெனினும்மாயனென்
று சொல்லப்படுவன். பாண்டியனுடைய சுறவேற்றுக்கொடியை
யழித்துச்சேரனுடைய விற்றொடியைச்சிதைத்து எல்லாநாட்டை
யுங்கைக்கொண்டு தன்னோடொப்பார் உலகத்திலில்லையெனச் சக்
கரஞ்செலுத்தியசோழனைத்தொழுதற்குஒழிந்தாரில்லையெனமா
யனோடொப்பித்துச் சொல்லினும், சோழன்வஞ்சியான். எ-று.
எனவரும். ஏறென்பது தலைக்குறை. ஏற்றுக்கொடியென்றதற்கு
க் காடவர்கோன் கொடியென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (உரு)

(ரு) உலகநிகாரண மொழித்தொன்றுணாப்புழி, வேறொ
ருகாரண மியல்புகுறிப்பின், வெளிப்படவுணாப்பது விபாவனை
யாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே விபாவனையென்னு மலங்கார
முணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒன்றன்வினை யுணாக்குங்காற் பலருமறியவ
ருங்காரணமொழித்துப், பிறிதோர்காரண மியல்பாகக்குறிப்பாக
வெளிப்படவுணாப்பதுவிபாவனையென்னும்அலங்காரமாம். எ-று

அவற்றுள்-க-வது. இயல்புகாரணவிபாவனை. [வ-று] வெ-
“தீயின்றிவேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல், வாயின்றி மஞ்
ஞைமகிழ்தூங்கும்-வாயிலார், இன்றிச்சிலருடரீர்த்தாரமரின்றிக்,
கன்றிச்சிலவனைக்குங்கார், எனவரும்.

உ-வது. குறிப்புக்காரணவிபாவனை. [வ-று] வெ - “கடை
யாமேகூர்த்தகருநெடுங்கண்டேடிப், படையாமேயேயந்ததனம்
பாவாய்-கடைஞெயியக், கோட்டாமேகோடும்புருவங்குலிகச்சே
ரூட்டாமேசேந்தவடி, எனவரும். விபாவனை யென்னுது ஆ
குமென்றதனால், வினையெதிர்மறுத்துப்பொருள்புலப்படுப்பினு
ம்பொதுவகையாற் காரணமில்லக்கிக் காரியம்புலப்படுப்பினும்
அவ்வலங்காரமாமென்க.

அவற்றுள், வினையெதிர்மறுத்துப் பொருள் புலப்படுப்பது [வ-று] வெ - “பூட்டாதவிற்றுகனித்துப் பொங்குமுகிலெங்கும், தீட்டாதவம்புகிதறுமால்-ஈட்டமாய்க், காணாதகண்பரப்புந்தோகை கெடும்பழிக்கு, நாணாதயர்த்தார்தமர், எனவரும்.

பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக்காரியம் புலப்படுத்துவது. [வ-று] வெ - “காரணமின்றிமலயாநிலங்கனலும், ஈரமதிவெதும்பற்கென்னிமித்தம்-காரிகையாரீக், கியாமேதளரவியல்பாகநீண்டனகண், தாமேதிரண்டதனம், எ-ம். வெ - “பாயாதவேங்கைமலரப்படுமதமாப், பூவாதபுண்டரிகமென்றஞ்சி - மேவும், பிடிதழுவிமாறதிருங்கானிற் பிழையாம், வடிதழுவுவேலோய்வரவு, எ-ம். வரும் இவைகுறிப்புவிபாவனையின்வேறுபாடு. (உச)

(ருக) கருதியபொருடொருத் ததுபுலப்படுத்திற், கொத்ததொன்றுணாப்பினம் தொட்டெனமொழிப.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே, ஒட்டென்னும் அலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கவிதன்னுற்கருதப்பட்ட பொருளைமறைத்து அதனைவெளிப்படுத்தற்குத்தக்க, பிறிதொன்றினைச் சொல்லின் அஃ தொட்டென்னும் அலங்காரமாம். எ-று.

(ருஉ) அடையும்பொருளுமயல்படமொழிதலு, மடைபொதுவாக்கி யாங்ஙனமொழிதலும், விரவத்தொடுத்தலும்விபரீதப்படுத்தலு, மெனநால்வகையினுமியலுமென்ப.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) கூறுகின்றபொருளும் அதனதடையும் வேறுபடத்தொடுப்பதும், அடைபொதுவாக்கிப்பொருள் வேறுபடத் தொடுப்பதும், அடைவிரவிப்பொருள்வேறுபட மொழிதலும், அடையைவிபரீதப்படுத்துப்பொருள்வேறுபட மொழிதலும். எனநான்குவகையினை யுடைத்தவ்வொட்டென்னும் அலங்காரம். எ-று.

அவற்றுள், க-வது. அடையும்பொருளுமயல்படமொழிதல். [வ-று] வெ - “வெறிகொளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர்க்காவிக், குறைபடுதேன்வேட்டுங்குறுகும்- நிறைமதுச்சேர்ந், துண்டாடுந்தன்முகத்தேசெவ்வியுடையதோர், வண்டாமரைபிரிந்தவண்டு, — எ-து. தன்னிடத்துச் செவ்வியையும், வளப்பத்தை யு முடைய தாமரைக்கட்குறைவற்ற நிறைமதுவைச்சேர்ந்து உண்டி களித்து விளையாடுகின்றவண்டும், களித்தபலவண்டுகள்சேர்ந்து உண்டிவெறுத்துவிட்டகுறைபடுகாவியின்மதுவை ஆசைப்பட்டுச்சேரும். — எ-று. எனவரும். இதனுள், தாமரையென்றது-தலைமகனை. காவி என்றது-பரத்தையை. வண்டென்றது-தலைமகனை. இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்ததலைமகற்கு வாயினேர்ந்ததோழிசொல்லியது.

உ-வது. அடைபொதுவாய்ப் பொருள்வேறுபடுதல். [வ-று] வெ - “உண்ணிலவுநீர்மைத்தாயோவாப்பயன்சுரந்து, தண்ணளி தாங்குமலர்முகத்துக்-கண்ணெகிழ்ந்து, நீங்கவரியநிழலுடைத்தாய்நின்றெறமக்கே, ஓங்கியதோர்சோலையுளது,, எ-து. மனத்துள்ளே யுண்டாகிய குணமுடைத்தாய்ப், பலர்க்குமேற உபகரித்துத்தண்ணளியுடைத்தாகிய விரிந்தமுகத்தையும், கண்ணோட்டத்தையுமுடைத்தாய்ப் பிரிதற்கரிய சாயலோடு கூடிநிற்பதென ஒருவள்ளல்மேலும், நடுவுண்டாகிய நீராயுடைத்தாய் மறுத்தும் மறாதும பலவளங்களைக்கொடுத்துத் தீட்பமுடைய வண்டிகளைத்தாங்கியமலர்களைத் தோற்றத்திலே யுடைத்தாய் மதுச்சோர்ந்து விட்டுப் போதற்கரிய நிழலுடைத்தாய் ஓங்கிநிற்பதென்று சோலைமேலுஞ்செலுத்துக. எ-று. எனவரும்.

க-வது. அடைவிரவிப்பொருள்வேறுபடுதல். [வ-று] வெ-“தண்ணளிசேர்ந்தின்சொன்மருவுந்தகைமைத்தாய், எண்ணியவெப்பொருளுமெந்நானும்-மண்ணுலகில்,வந்துநமக்களித்துவாழுமுகிலொன்று, தந்ததான்முன்னேத்தவம்,, எ-து. குளிரிந்த செய்தியையும், இன்சொல்லையுமுடைத்தாய், எல்லாருமாசைப்பட்டஎல்லாப்பொருளையும் காலம்வரையாது மண்ணுலகிலேபிறந்து எம்போல்வார்க் களித்துவாழும் என்று ஓர்வள்ளல்மேலும், உலகத்தார்க்குக் குளிர்ச்சியோடுகூடக் கொடுக்கின்ற கொடைசேர்ந்துநன்றாய்ப்புகழ்மருவி, எண்ணப்பட்ட எல்லாப்பொருளையும், எக்காலமும் உலகிற்குச்சேர்ந்துகொடுத்துவாழுமென, மேகத்தின்மேலுஞ்செலுத்துக. எ-று. எனவரும். உலகிற்குள்ளும்பொருள்களுக்கமுதற்காரண மாதலால்காரணத்தைமேகங்கொடுப்ப அதன்காரியமாகிய பொருளெல்லாம்புலப்படும்.

ச- வது. பொருள்வேறுபட்டும் அடை விபரிதப்படுவது. — [வ-று.] வெ - “கடைகொலுலகியற்கைகாலத்தின்நீங்கால், அடைவதரிதாயிற்றன்றே - அடைவோர்க், கருமையுடைத்தன்றியந்தேன்சுவைத்தாய்க், கருமைவிரவாக்கடல்,, எ-து. மிகவுந்தாழ்வுடைத்துப்போலும் உயர்ந்தோர்செய்தி காலவியற்கையாலே மிடியாய்ச்சென்றிரப்பவும், வறுமையுற்றது. சேர்வோர்க்கு அருமையின் நித்தேன்போலும் கிளவியுமுடைத்தாய், வெகுளியில்லாக்கடல். எ-று. வறுமையுற்றான் ஓர்வள்ளல். சேர்வோர்க்கருமையும், இனிமையில்லாமையும், கருமையும் கடற்குண்டென்க. எனவரும். வகையினுமென்ற மிகையான் இது பிற அலங்காரங்களோடுகூடிவருவனவுங்கொள்க.

(உ௭)

(௫௭) மனப்படுமொருபொருள்வனப்புவந்துரைப்புழி, யுலகுவாழ்பிறவாநிலமைத்தாகி, பான்ரோர்வியப்பத்தோன்றுவத்திசயம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே, அதிசயமென்னும் அலங்கார முணர்-ற்று. (இ-ள்) கவியாற்கருதியபொருளின் துவனப்பையவந் து சொல்லுங்கால், உலகநடையிறவாத தன்மைத்தாகி உயர்ந்தோர் வியப்புறச்சொல்லுவது அதிசயமென்னும் அலங்காரமாம். எ-று.

(ருச) அதுதான், பொருள் குணந்தொழிலைந் துணிவேதிரி பெனத், தெருளுறத்தோன்று நிலைமையதென்ப.

(எ-ன்) அவ்வலங்காரத்தைவிரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற் சொல்லப்பட்ட அவ்வலங்காரம் - பொருள் முதல் - திரிபுராகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுவகையான்தெளிவுறத்தோன்று நிலைமையை புடைத்து. எ-று.

அவற்றுள், க-வது. பொருளதிசயம், [வ-று.] வெ - “பண் டிபுரமெரித்ததிமேற்படர்ந்தின்றும், அண்டமுகமிநெருப்பரு- தொண்டளிர்க்கை, வல்லிதழுவக்குழைந்தவடமேரு, வில்லிநுத ன்மேல்விழி,, எ-து. ஒளியையுடைய தளிர்க்கைக்கொடியாகியம லைமகள், தழுவக்குழைந்த வடமேருவாகியவில்லிநையும், மேனோ க்கிய நெற்றிக்கண்ணினையுமுடைய பரமசிவன் திரிபுரத்தை ந கைத்தெரித்ததியானது விரைந்தோடுதலால், இக்காலத்தும் அண் டத்துச்சியில் நெருப்பருது. எ-று. எனவரும். நெருப்பு-இடி.

உ-வது. குணவதிசயம். [வ-று.] வெ - “மாலைநிலவொளிப்ப மாதரிழைபுனைந்த, நீலமணிகணிழலுமிழ - மேல்விரும்பிச், செ ல்லுமிழ் குறித்த செல்வன்பாற்சேர்தற்கு வல்லிருளாகின்றமறு கு,, எ-து. மாலைக்காலத்திற் றோன்றிய நிலவானது ஒளிப்ப, ஆ சையினாற்புனைந்த அணிகளிலுள்ள நீலமணிகள் ஒளியையுமிழ, இ வள்காதலோடு இச்சித்துச்செல்லும்படி குறித்த தலைவனிடத்திற் போதற்கு தெருக்கள் செறிந்த இருளாகின்றன. எ-று. எனவரும்.

க-வது. தொழிலதிசயம். [வ-று.] வெ - “ஆளுங்கரியும்பரி யஞ்சொரிசுருதி, தோளுந்தலைபுஞ்சுழித்தெறிந்து-நீள்குடையும், வள்வார்முரசு மறிதினாமேற்கொண்டொழுக, வெள்வாளுறைக ழித்தான்வேந்து,, எ-து. மள்ளர்களும், யானைகளும், புரிகளும், சொரிகின்ற சூருதிவெள்ளமானது, தோள்களையும் தலைகளையும் சுழித்துவீசி, நீண்டகுடைகளையும் வாரிறுக்கியபேரிகைகளையும் மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலின்மேல் அடித்துக்கொண் டோடும்படி, அரசன் வெண்மையாகிய வாளை உறையினின்று நீ க்கினான். எ-று. எனவரும்.

ச-வது. ஐயவதிசயம். [வ-று.] வெ - “உள்ளம்புகுந்தேயுலா வுமொருகாலென், உள்ளமுழுதுழுடன்பருகும்-ஒள்ளிழைதின், கள்ளம்பெருகும்விழிபெரியவோகவல்வேன், உள்ளம்பெரிதோ வுரை,, எ-து. ஒள்ளிழாய் நினதுகள்ளமிக்கவிழிகளானவை எனது

உள்ளத்துப்புகுந்து உலாவுதலாற் சிறிதாய்த் தோன்றின. அவை புகுந்தென்னுள்ளமுழுதும் தமதுள்ளடக்கினமையின் அவ்வுள்ளஞ்சிறிதாய்த்தோன்றிற்று. இவற்றுள் விழிபெரியவோ, உள்ளம் பெரிதோசொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

௫-வது. துணிவதிசயம். [வ-று] வெ - “பொங்கிச்செறிந்து புடைதிரண்டிமிதிரண்டு, செங்கலசக் கொங்கை திகழுமால், எங்கோன், தில்லையேயன்றோரிவரல்குற்றேரின்மேல், இல்லையோவுண்டோவிடை,, எ-து. வளர்ந்துநெருங்கி அடிபாந்து திரண்டிமேலே இரண்டிகவந்த சலசம்போன்ற கொங்கை விளங்காநின்றன. ஆதலால் எமது தலைவனாகிய பரமசிவனுடைய தில்லைப்பதியை ஒத்த இவருடைய அல்குலாகிய தேரின்மேல், இடை இல்லையோ உண்டு. எ-று. எனவரும். ஓகாரம்-இரண்டனுள் முன்னது எதிர்மறை பின்னது அசைநிலை.

கூ-வது. திரிபதிசயம். [வ-று.] வெ - “திங்கள்சொரிநிலவு சேர்வெள்ளிவள்ளத்துப், பைங்கிள்ளைபாலென்று வாய்மடுப்ப-அங்கயலே, காந்தர்முயக்கொழிந்தாரகைவறிதேநீட்டிவரால், ஏந்திழையார்பூந்துகிலா மென்று,, எ-து. நிலாமுற்றத்திருந்தவெள்ளிக்கிண்ணத்துள்ள நிலவைப்பசுங்கிலிகள்,பாலென்றுகருதிவாய்மடுக்கும். அதுவேயுமன்றி அங்கோர்புறத்துத்தங்கொழுநடைப்புணர்ந்துநீங்கினாராகிய ஏந்திழையார் தாமொழித்ததுகிலெனக்கருதி அந்நிலவிலே கையைநீட்டிவார். எ-று. எனவரும் பிறவாற்றான்வருவனவுங்கண்டுக்கொள்க. (உஎ)

(௫௫) பெயர்பொருளல்பொரு ளெனவிருபொருளினு,யியல்பின்விளைதிற னன்றியபலொன்று, தான்குறித்தேற்றுத றற்குறிப்பேற்றம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) பெயரும் பொருளும்,பெயராதபொருளுமென்னும் இருபொருட் கண்ணும் இயல்பாக நிகழுந்தன்மையொழியக்கவிகருதிய வேறொன்றனை அவற்றின்கண்ணேற்றிச் சொல்வது தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. பெயர்பொருட் டற்குறிப்பேற்றம். — [வ-று] வெ - “மண்படுதோட்கிள்ளிமதயானை மாற்றரசர், வெண்குடைபைத்தேய்த்தவெகுளியால்-விண்படர்ந்து,பாயுங்கொலென்றுபனிமதியம்போல்வதுஉம், தேயுந்தெளி விசும்பினின்று,, எ-து. மண்ணைத்தாங்கிய சோழனுடைய மதயானையானது மாறுபட்ட அரசர்களுடைய வெண்கொற்றக் குடையைச்சீறிச்சிதைத்தகோபத்தாலே நம்மேலும் வந்துபாயுமொவென்று குளிர்த்தி

றைமதிய மெனப்படுவது உந் தேயாநிற்கும் தெளிந்த விசும்பின் கணின்று. எ-று. எனவரும்.

உ-வது. பெயராதபொருட்டற் குறிப்பேற்றம். [வ-று]— வெ-“வேனில்வெயிற்குலர்ந்தமெய்வறுமைகண்டிரங்கி, வானின் வளஞ்சுரந்தவண்புயற்குத் தானுடைய, தாதுமேதக்கமதுவந்த டஞ்சினையாற், பொதுமீதேந் தும்பொழில், எ-து. முதுவேனி ற்காலத்து ஆதித்தன் வெம்மைக்காற்றாது உலர்ந்த தமதுமெய்வ றுமைகண்டு இரங்கி, வானின் கணின்று மழைவளத்தைப்பொழிந் து தமதுவாட்டநீக்கின முகிலுக்குத், தங்கணுண்டாகிய மேதக்க தாதோடுகூடிய மலர்க்களையும், மதுவினையும், தமதுபெரிய கிளைகளாகிய கைகளாலே மேனோக்கித்தாங்காநிற்கும். எ-று. எனவரும்.

(௫௭) அன்னபோலெனு மவைமுதலாகிய, சொன்னிலைவி ளக்குந் தோற்றமுடைத்தே.

(எ-ன்) அவ்வலங்காரத்திற்குரியதோரிலக்கணமுணர் - ந்று. (இ-ள்) அன்னபோலவென்பன முதலாகிய உவமைச்சொற்புணர் ந்துவிளங்குந் தன்மையுமுடைத்து, அத்தற் குறிப்பேற்றமென் னுமலங்காரம். எ-று. [வ-று] வெ-“காமருதேர்வெய்பவனெங்கு ங்கரம்பரப்பித், தேமருவுசோலை மலர்திறக்கும் - தாமனாயின், தொக்கவிதழ்விரித்துப்பார்க்குந் தொலைந்திருள்போய்ப், புக்கப ணாதினைப்பான்போல், எனவரும். புணாதினைத்தல்-ஆராய்தல். ()

(௫௮) யாதன் நிறத்தினு யிதனினிது வினைந்தென், நேதுவி தந்துரைப்பதே துவதுதான், காரகஞாபதமெனவிருதிறப்பபிம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானேயே துவென்னுமலங்காரமுணர்-ந்று. (இ-ள்) யாதானு மொருபொருட்டிறயிதனி நிதுநிகழ்ந் ததென்னுகாரணம்விதந்துசொல்வது எதுவென்னுமலங்காரமா ம். அனுகாரகவேது வென்றும், ஞாபகவேதுவென்றும், இரண்டு கூறுபபிம். எ-று. (௬௦)

(௫௮) முதல்வனும்பொருளுங் கருமமுங்கருவிபு, மேற்ப துநீக்கமு மெனவிவைகாரகம்.

(எ-ன்) காரகவேதுவாமாறுணர்-ந்று. (இ-ள்) கருத்தாமுத ல்—நீக்கநிலையிருகச் சொல்லப்பட்ட இவையாறுங் காரணமாகத் தோன்றுவது காரகவேதுவாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. கருத்தாகாரகவேது. [வ-று.] வெ-“எல் லைநீர்வையகத் தெண்ணிறந்த வெவ்வுயிரிக்கும், சொல்லரியபேரி ன்பந்தோற்றியதால்-முல்லைசேர், தாதலைத்துவண்கொன்றைத்தா லைத்துவண்டார்க்கப், பூதலத்துவிழ்ந்தபுயல், எனவரும். இஃது இக்கம்.

உ-வது. பொருட்காரகவேது. [வ-று] வெ-“கனிகொள்பொழிலருவினைகலந்தசுந்தின், பனிவிரவிப் பாற்கதிரக டோய்ந்து-தனியிருந்தோர், கிந்தையுடனேயுயிருணக்குந் தென்மலயந், தந்தமிழ்மாருதம்,, எனவரும். இஃது அழிவு.

கூ-வது. கருமகாரகவேது. [வ-று.] வெ-“மலையினிலைகடலினீராளரவின்வெய்ய, தலையிற்பயின்றதவத்தால் - தலைமைசேர், அம்மாதர்புல்லுமபயன் புயம்புணர, எம்மாதவம்புரிந்தோம்பாயம்,, எனவரும்.

சு-வது. கருவிகாரகவேது. [வ-று] வெ-“கரடத்தான்மாரியுங்கண்ணுல்வெயிலும், நிராவயிரக்கோட்டானிலவும்-சொரியுமால், நீளார்த்தொடையதுவனேராரிகலிங்கத்து, வாளாற்கவர்ந்தவளம்,, எனவரும். (கூக)

(கூக) அவையலபிறவினறிவதுஞாபகம்.

(எ-ன்) ஞாபகவேதுவாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்ட ஆறுகாரணமுமன் நிப்பிறகாரணத்தினாலுய்த்துணரத்தோன்றுவது ஞாபகவேதுவாம். எ-று. [வ-று.] வெ-“காதலன்மேலூடல் கரையிறத்தல்காட்டுமால், மாதர்றுதல்வியர்ப்பவாய் துடிப்ப-மீது, மருங்குவளைவின்முரிய வாளிககநீண்ட, கருங்குவளைசேந்தகருத்து,, எனவரும். (கூஉ)

(சூய) அபாவந்தானுமதன்பாற்படுமே.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தைவிரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) அபாவமென்றது, ஒன்றனதின்மை அதுவு மவ்வேதுவிற்பாற்படும். எ-று. (கூக)

(கூக) என்னுமபாவமுமின்மையதபாவமு, மொன்றினுன்றபாவமுமுள்ளதனபாவமு, மழிவுபாட்டபாவமு மெனவைந்தபாவம்.

(எ-ன்) அபாவத்தைவிரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்) என்னுமபாவமுதல். — அழிவுபாட்ட பாவமீருகச்சொல்லப்பட்டவைந்துபகுதியையுடையதா மவ்வபாவம். எ-று. எனவேயிவ்வைந்தபாவமுமேதுவாகத்தோன்றுவது, அபாவவேது.

அவற்றுள் - த-வது. என்னுமபாவமென்பது. எக்காலத்துமில்லாமை. [வ-று.] வெ-“யாண்டுமொழிதிறம்பார் சான்றவரொம்மருங்கும், ஈண்டுமயில்களினமினமாய்-மூண்டெழுந்த, காலையேகார்முழங்குமென்றயோற்காதலந்தோர், மாலையேநம்பால்வரும்,, எ-து இன்றுகாலையின்கண் இவ்விடத்துமயில்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச்சேர்ந்தெழுந்து அகவாநின்றன. அதுபற்றிக்கார்முழங்காநிற்குமென்று வருந்தாதொழிக. அறிவானிறைந்தோர் எக்காலத்

தும் சொன்னசொற்பிறழார். ஆதலால் அன்னராகிய நமதுகாத லர்தேரானது மாலையிலே நம்மிடத்தில்வரும். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. இன்மையதபாவமென்பது, இல்லாமையினதில்லா மை. [வ-று.] வெ- “காரார்கொடிமுல்லைநின் குழன்மேற்கைபுண் டய, வாராமையில்லைவயவேந்தர்- போர்கடந்த, வாணையேர்கண்ணி துதன்மேல்வரும்பசலை, நாணையேநீங்குநமக்கு, எ-து. காரீகால த்தோங்கிய கொடியையுடையமுல்லையினதுபூயனை, நின்னுடைய கூந்தலின்கண் அலங்கரிக்கவருகின்றார் வெற்றியையுடைய அர சர். ஆகையால் போர்த்தொழின்முடித்த, வாள்போன்ற கண்க ளையுடைய, உன்னுடையதுதலின்மேலுண்டாகிய பசலைவிடிய ந்காலத்தேநீங்கும். ஆதலால்நமக்குயாதுகுறை. எ-று. எனவரும்.

க-வது ஒன்றினொன்றபாவமென்பது, ஒன்றின்கொன்ற னதில்லாமை [வ-று.] வெ- “பொய்ம்மைபுடன்புணரார் மேலா னார் பொய்ம்மையும், மெய்ம்மைசூழ்மேலானாமேவாவாய்-இம்மு றையாற், பூவலர்ந்ததாரார் பிரிந்தாற் பொலன்குழையார், காவல ன் சொற்போற்றல் கடன், எ-து உலகத்துமேலான அறிவையுடையார் பொய்ம்மையோடுகூடுவாரல்லர். அப்பொய்ம்மையும், மெ ய்ம்மைதழுவிய மேலான அறிவுடையாரைப் பொருந்தாவாகும். இத்தன்மையாற் பொலிவு விளங்கிய மாலையையுடையதலைவர் பி ரிந்தகாலத்துப்பொற்குழையையுடைய மனையறக்கிழத்தியர்க்கு க்காவற்கடன்பூண்டதலைவர் குறித்துரைத்த பருவத்தைநோக்குத ல்கடனன்றோ. எ-று. எனவரும்.

ச-வது. உள்ளதனபாவமென்பது, ஓரிடத்தும்ஒருகாலத்து முள்ளபொருள், பிறிதோரிடத்தும் பிறிதொருகாலத்து யில்லா மை. [வ-று.] வெ- “சரவொடுநின்றார்கடிமனையிற் கையேற், நிர வொடுநிற்பித்த தெம்மை - அரவொடு, மோட்டாமைபூண்டமு தல்வனைமுன்வணங்க, மட்டாமைபூண்டமனம், எ-து. எங்களை, இரப்போர்க்குப் பயந்து கால்கொண் டிருப்பவருடைய வீட் டிற்போய் கையேற்றிரந்து நிற்கும்படிசெய்தது, பாம்பையும், பெரிய ஆமையோட்டையும், அணியாகக்கொண்ட பரமசிவனை முற்பிறப்பில் வணங்கமாட்டாமையைக் கொண்டமனம். எ-று. எனவரும்.

ரு-வது. அழிவுபாட்டபாவமென்பது, முன்புள்ளதுஅழிவு பட்டிலதாதல். [வ-று.] வெ- “கழிந்ததுளமை களிமயக்கந்தீர்ந் த, தொழிந்ததுகாதன்மேலூக்கம் - சுழிந்து, கருநெறியுங்கந்த லார்காதனோய்தீர்ந்த, தொருநெறியேசேர்ந்த துளம், எ-து. மு னுமைப்பருவம்வந்தது. செல்வத்தினால் வருங்களிப்பாகிய அறி யாமையுநீங்கிற்று. இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தலைப்படவே

ண்டிஎழுவின் உளக்கமு மொழிந்தது. சுருண்டு நெறிப்பையு
டைய கரியகூந்தலார்மேல்வைத்த ஆசையாகியநோயுந்தீர்ந்தது.
ஒரு நெறித்தாய சித்தியைச் சேர்ந்தது என்னுள்ளம் எ-று. என
வரும். (௩௪)

(௬௧) தூரகாரியமு மொருங்குடன்றோற்றமுங், காரியமுந்
துறாஉங்காரணநிலையும், புத்தமுமபுத்தமு முத்தையோடியலும்.

(எ-ன்) இதுவும்அவ்வேதுவலங்காரத்தினையே பிறிதொருவ
கையாக வகுத்துணர் - ற்று. (இ-ள்.) தூரகாரியமுதல் - அபுத்த
மீரூகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தம் முன்னைய வேதுவலங்கா
ரத்தோடுநடக்கும். எ-று. முந்தையென்பது- முத்தையெனவலி
ந்துநின்றது.

அவற்றுள்-க-வது. தூரகாரியமென்பது - ஒருவழிக்காரண
நிகழப் பிறிதொருவழிக்காரியநிகழ்வது. [வ-று] வெ-“வேறொரு
மாதர்மேல்வேந்தனகறுதியால், உறுதரவிம்மா உயிர்வாடும்-வே
றே, இருவரோமெய்வடிவி னேந்திழைநல்லார், ஒருவரோதம்மிவு
யிர்,, எ-து. தலைமகளாயினாள் தன்னையொழித்து ஒருகாதலிமார்
பகத்தேவேந்தன் நகத்தின் னுனியினற்குறியிட அதுகண்டு அழு
து வருந்துவாள். ஆதலால் இவ்வேந்திழைபார் உருவத்தானிருவ
ரொன்னும், உயிரானது இவர்கட்கொன்றேபோலும். எ-று. என
வரும். ஒருமாத-தலைவி. வேறொருமாத-பரத்தை.

உ-வது ஒருங்குடன் ரோற்றமென்பது, காரணமுங்காரிய
முமொக்கநிகழ்வது, [வ-று] வெ-“விரிந்தமதி நிலவின்மேம்பாடு
ம்வேட்கை, புரிந்தசிலைமதவேள்போரும்- பிரிந்தோர், நிறைதள
ர்வுமொக்க நிகழ்ந்தனவாலாவி, பொறைதளரும்புன்மலைப்போ
ம்து,, எ-து. முழுமதியினது நிலவின்மேம்பாடும், வேட்கை பி
குந்த சிலையையுடையனாகிய மதவேள்போரும், பிரிந்தோர்நிறை
தளர்வுமொருங்குநிகழ்ந்தன வாதலால், தனித்தோ ருயிராகியபார
த்தைத்தாங்குமாட்டாத தன்மையும், புன்கண்மையுமுடைத்து இ
ம்மலைப்பொழுது. எ-று. எனவரும். இவையனைத்தும் - மலைப்
பொழுதில் நிகழ்ந்தனவென்க.

௩-வது. காரியமுந்துறாஉங்காரண நிலையென்பது, காரண
த்தின்முன்னர்க் காரியநிகழ்வது. [வ-று.] வெ-“தம்புரவு பூண்
டோர்பிரிபத்தனியிருந்த, வம்புலவுகோதையர்க்குமாரவேள்-அம்
பு, பொருமென்றுமெல்லாகம்புண்கூர்ந்தமலை, வருமென்றிரு
ண்டமனம்,, எ-து. தம்மைக்காக்குந்தொழிப்பூண்டதலைவர்பிரி
யத் தனித்துயிர்கொண்டிருந்தவாசனையுடையகோதையையுடை
பாருக்கு, மாரன்கணைதைக்குமென்று மெத்தென்ற மார்பகம்பு

ண்ணகாநின்ற. அதுவேயுமன்றி, மாலைப்பொழுது வருமென்ற வர்களுடையமனம் இருண்ட, எ-று. எனவரும்.

ச-வது. புத்தமென்பது, காரணத்திற்கேற்ற காரிய நிகழ்வது. [வ-று.] வெ - “பொன்னிவளநாடன் கைவெல்பொழிநிலவால், முன்னரசைந் துமுருளிக்கும்- தன்னேர், பொரவந்தவேந்தர் புனைகடகச்செங்கை, அரவிந்தநூருயிரம், எ-து. சோழனெந்திய வேலின்கணுண்டாகிய வெண்மைவிளங்கம் பரந்தநிலவினால், முன்னேறமிங்கி மொட்டிபாநிற்கும், நேர்நின்றுபொருதற்கெதிர்த்த வேந்தருடைய புனையப்பட்ட கடகத்தைபுடையதிவந்தகையாகிய தாமரைகள் பலவுமுண்டு. எ-று. எனவரும்.

ரு-வது. அபுத்தமென்பது, காரணத்திற்கேலாத காரிய நிகழ்வது. [வ-று.] வெ - “இகன்மதமால்பாணை யநபாயனெங்கோன், முகமதியின் மூரணிலவால்-நகமலர்வ, செங்கயற்கணல்வார்த்து மருவுவாள்வதன, பங்கயங்கள்சால்ப் பல,, எ-து. வெற்றியையும், மதத்தைபுமுடைய உயர்ந்த யானைகளைபுடைய அநபாயனாகிய எம்மரசனுடைய முகமதியினுள்ள முறுவலின் வெண்ணிலவினால் செவ்வரியைபுடைய கயல்போன்ற கண்ணினுருடையதிருமருவுவாண்முகமாகிய தாமரைகள்பல. விளங்கமலர்கின்றன. எ-று. எனவரும்.

முடியுமென்றதுப்பெறவோதானு இயலுமென்றதனால் பிறவாற்றான் வருவனவுங்கொள்க. [வ-று.] வெ - “மாதருமைவாய் மழலைமொழியாலோ, ஓதுமறையி னொலியாலோ - யாதாலோ-கோலமிருதிறனாக்கொண்டான்றிருமிடத்தின், ஆலமமிர்தானவாறு. எ-து. உமையாருடைய வாயிலுள்ள அழகிய மழலைச்சொல்லாகிய அமுதத்தைச்செவியாற்பருகியவதனாலோ, தானோதப்பட்ட வேதமந்திரவோசைத் தழைப்பினாலோ, இவ்விரண்டனுள்ளெதனாலோ, இரண்டு வடிவமாகத்திருமேனியைக்கொண்ட பரமசிவனுடைய சிறந்தமிடத்திலுள்ள நஞ்சும் ஆமிர்தமாயவாறு தெரியாது. எ-று. எனவரும். இருதிறம் உருவும், அருவும். இது-ஐயவேது. (௩௫)

(௬௨) தெரிபுவேறுகிளவாது குறிப்பினுந்தொழிலினு, மரிதுணர்வினைத்திற துட்பமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே துட்பமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) தெரிந்துகொண்டு வேறுபடமொழியாது குறிப்பினுதல், தொழிலினுதல் அரிதாகநோக்கி யுணருந்தன்மையையுடையது துட்பமென்னும் அலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-ச-வது. குறிப்பு. [வ-று.] வெ - “காதலன்மெல்லுயிரிக்குக்காவல்புரிந்ததால், பேதையாயம்பிரியாத்-மாதர், பு

டரிருள்கால்சீய்க்கும் பகலவனைநோக்கிக், குடதிசையைநோக்குந் குறிப்பு, எ-து. தலைவனுடையமெல்லுயிர்க்குப் பரிசாரஞ்செய்ததுபோலும், மடப்பத்தையுடைய ஆயத்தார்பிரியாது சூழப்பட்டமாதர், உலகிற்குப் படர்செய்யுமிருளினதடி யறுக்கின்ற ஆதித்தனைப்பார்த்து மேற்றிசையைப் பார்க்குங் கருத்து. எ-று. எனவரும். இதிற்போந்தபொருள், மாலைக்காலத்துக்கூட்டநேர்த்தவாறு.

உ-வது. தொழில். [உ-று.] வெ-“பாடல்பயிலும்பணிமொழிதன் பணைத்தோட், கூடலவாவாற்குறிப்புணர்த்தும்-ஆடவற்கு, மென்றீந்தொடையாழின் மெல்லவேதைவந்தாள், இன்றிக்குறிஞ்சியிசை, எ-து. பாடுந்தொழிலைப் பயிலும் குளிர்ந்தமொழியாள் தனது பணைத்தோளிதலே தலைவனைத்தழுவவேண்மிமென்னுமாயினாலே தலைவற்குத் தன்னுள்ளக்கருத்தை யறிவிப்பா நின்றாள், மெல்லிய இனியநரம்பையுடையாழிலே முறையாகவாக்கிஞன் தித்தித்தலுசையையுடையகுறிஞ்சியாழ்ப்பண்ணை. எ-று. எனவரும். குறிஞ்சிக்குக்காலம் இடையாமமாகலால், இடையாமத்திற்கூட்டநேர்த்தவாறு. (௬௬)

(௬௬) குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ்சத்துவம்பிரிதின், மறைத்துணாபாடலிலேசமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே இலேசமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) கருதியதுவெளிப்படுக்குஞ் சத்துவமாகிய குணங்களைப் பிரித்தொன்றால் நிகழ்ந்தனவாக் மறைத்துச்சொல்லுவது இலேசமென்னும் அலங்காரமாம். எ-று. சத்துவமென்றது வெண்பளிங்கிற் செந்நூல்கோத்தாற் செம்மை புறம்பொழிந்து தோன்றுமாறுபோல, உள்ளங்கருதியதுபுலனுக்குக்குணம். அது, சொற்றளர்வு, மெய்விடப்பு, கண்ணீர் நிகழ்ச்சி, மெய்விதிர்ப்பு, மெய்மயிரரும்பன்முதலியன. [உ-று.] வெ-“கல்லுயர்தோட்கிள்ளி பரிதொழுதுகண்பனிசோர், மெல்லியலார் தோழியர்முன்வேறென்று - சொல்லுவாரம், பொங்கும்படைபரப்பிமீதெழுந்தபூந்துகள்சேர்ந், தெங்கண்கலுழ்ந்தனவா லென்று, எ-து. மலைபோன்றதோள்களையுடைய சோழமேனிய பரியைத்தொழுதுநீர்வார்த்த கண்ணையுடைய மென்னடையார் எமதுகண்ணீர்வார்த்தற்குக்காரணம் சினத்தையுடைய சேனைபாந்து வருதலான் ஆகாயத்திலெழுந்த பொலிவுடைய தூளியானது உட்புக்குக் கண்ணீர்வார்த்ததென்று தோழியர்க்கு வேறேறோருபாயத்தான்மறைத்துச்சொல்லினார். எ-று. எ-ம். வெ-“மதுப்பொழிதார்மன்னவனை மால்கரிமேற்கண்ட, விதிர்ப்புமயிரரும்புமெய்யும்-புதைத்தாள், வளவாரணநெடுங்கை துண்டிவலைதோய்த்த; இளவாடைகூ

கீந்ததென், எ-து. தேன்பொழி தாராயுடைய சோழனை உயர்த்துகளிற்றின்மேல்வரக்கூணி அதனாலுண்டாகியமேனிநடுக்கத்தையும், மெய்ம்மயிரும்புதலையும், அவனேறியவளப்பமுடையகளிற்றின் நெடியகையினுண்டாகிய நுண்ணிய நீர்த்திவலையைக்கொண்டு இளவாடைமிக்குவந்ததனால் நிகழ்ந்ததென்று தோழியர்க்குமறைத்துச்சொல்லினாள். எ-து. எ-ம். வரும். (௬௭)

(௬௮) புகழ்வதுபோலப் பழித்திறம்புனைதலும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்புலப்படுத்தலும், மவையுமன்னவென்றறையுதருளரோ.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்துச்சிலவேறுபாடுணர்ந்து. (இ-ள்) ஒன்றைப்புகழ்ந்தாற்போலப்பழித்துரைத்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்ந்துரைத்தலும் என்னுமிரண்டும் அவ்விசேத்தின்பாற் படுமென்றுரைப்பாருமுளர். எ-து.

அவற்றுள் - க -வது. புகழ்வதுபோலப்பழித்தல். [வ-று.] வெ - “மேயகலவிவினா பொழுதுறம்மெல்லென், சாயறளராமற்சூங்குமாந்-சேயிழாய், போர்வேட்டமேன்மைப் புகழாளன்யாம்புவிரும்பித், தார்வேட்டதோள்விடலைதான், எ-து. தோழிகேட்பாயாக, எம்மிற்பொருந்திய கலவி நிகழும்பொழுது அக்கலவிக்கண்ணமது மென்மை குன்றாதபடி பரிகரித்தொழுதுவான். எப்பொழுதும்போர்த்தொழிலைவிரும்பிய மேலாய புகழையுடையவன். யாம்முற்காலத்துக் காதலித்து மாலையிட்டதோளையுடையதலைவன். எ-து. எனவரும். அக்காலத்திவழியாமையிற் பழிப்பாயிற்று.

உ-வது. பழிப்பதுபோலப்புகழ்தல். [வ-று.] வெ - “ஆடன்மயிலிவலி யன்பணியாகம், கூடுங்கான் மெல்லென் குறிப்பறியான்-ஊடல், இளிவந்தசெய்கையிரவாளன்பார்க்கும், விளிவந்தவேட்கையிலன், எ-து. ஆடாநின்றமயில்போலுஞ்சாயலாய், நம்மீது அன்புவைத்ததலைவனுடைய அலங்கரித்த மார்பகத்தை யாங்கூடுங்கால் நம்மெல்லென்றதலம்பாராட்ட அறியாநாதலானும், ஊடற்கண் தனக்குத்தகாதனசெய்திரக்கப்பட்ட இரவாளனாதலானும், யாவிர்க்கும் வெறுக்கத்தக்கஆசைப்பாடுடையனல்லாதலானும், நிகழ்தற்கேதுவாயினான். எ-து. எனவரும். அக்காலத்திவழிந்தமையாற் புகழாயிற்று. (௬௮)

(௬௯) நிரனிறுத்தியற்றுத னிரனிறையணியே.

(எ-ன்) நிறுத்த முறையானே நிரனிறையென்னு மலங்காரமுணர்ந்து. (இ-ள்) சொல்லையும் பொருளையும் நிரலேநிறுத்திதேரே பொருள்கொள்வது நிரனிறையென்னு மலங்காரமாம்—

எ-று. இயற்றுதலென்றமையின் மொழிமாற்றிப்பொருள்கொள்வது உமென்க்கொள்க.

அவற்றுள்-க-வது. நிரலேதிருத்தி நேரோபொருள்கொள்வது. [வ-று] வெ-“காரிகைமென்மொழிபாடுஞ்காற்குதிர்முலைபால், வார்புருவத்தரவிடையால்வாய்த்தளியேன்-தேர்தொலைந்த, கொல்லிவடிநெயிலேந் கோங்கரும்புவிற்கரும்பு, வல்லிதழியேன்மனம், எனவரும். கொல்லி- பண். தொலைந்ததென்பது தொலைந்ததென ஈறுகெட்டது.

உ-வது. நிரலேதிருத்தி மொழிமாற்றிப்பொருள்கொள்வது [வ-று] வெ-“ஆடவர்களுவ்வாறகன் றொழிவார்வெஃகாவும், பாடகமுமூரகமும்பஞ்சரமா- நீடியமால், நின் னுனிநுந்தான்கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார்மதிந்கச்சிமாண்பு, எனவரும். (௬௬)

(௬௬) ஆர்வமொழிபிசுப்ப தார்வமொழியே.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே, ஆர்வமொழியென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று (இ-ள்) உண்ணிகழ்ந்தவார்வம்பற்றிநிகழுமொழிபிகத்தோன்றச்சொல்லுவது ஆர்வமொழியென்னுமலங்காரமாம்

[வ-று] வெ-“சொல்லமொழிதளர்ந்து சோருந் துணைமலர் த்தோள், புல்லவிருதோள்புடைபெயரா-மெல்ல, நினைவேமெனி னெஞ்சிடம்போதாதெம்பால், வனைதாராய்வந்ததற்குமாறு, — எ-து. நின்முன்னின்று மறுமொழிதர முயல்வேமாயின், எங்கள் மொழியானது தமிழாநிச் சோர்வுபடா நின்றது. நின்னினைமலர் த்தோனைத்தமுவுமுயல்வேமாயின், எங்களிரண்டுதோள்களும் இடமுண்டாக வளர்வனவல்ல, மெல்ல நின்புகழை நினைப்பேமாயின், எங்களுள்ளம் இடம்போதாது. அலங்கரிக்கப்பட்டமாலைய யுடையானே எம்பிடத்துநீவந்த இதற்குக்கைம்மாறுயாதென்று சொல்லப்படும். எ-று. (௬௭)

(௬௭) உண்ணிகழ்தன்மை புறம்பொழிந்தோங்க, வெண்மெய்ப்பரட்டி னியல்வதுசுவையே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே சுவையென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) உண்ணிகழ்ந்தன்மை புறத்துப்புலனாய் விளங்க, எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டானு நடப்பது சுவையென்னு மலங்காரமாம். எ-று. (௬௮)

(௬௮) அவைதாம், வீரமச்சமிழிப்பொழிவிபப்பே, காமமவல முருத்திரநகையே.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) மேற்கூறிய எண்வகைப்பட்ட மெய்ப்பாடாவன. வீரமுதல்— தகைபீராகக்கூறியவைகளாம். எ-று.

அவற்றுள்-ச-வது. வீரம். [வ-து] வெ - “சேர்ந்தபுறவினி
றைதன் நிருமணி, கீர்த்தியர் துலைதானேறினான் - நேர்ந்த,
கொடைவீரமோமெய்த் நிறைகுறையாவன்கட், படைவீரமோ
சென்னிபண்பு, எனவரும்.

உ-வது. அச்சம். [வ-து] வெ - “கைநெரித்துவெய்துயிர்ப்
பக்காறளர்ந்துமெய்ப்பனிப்ப, மையரிக்கணீர்ததும்பவாய்புலர்ந்
தேன் - வெய்ய, சினைவேல்விடலையாற்கையிழந்தசெங்கட், புனவே
ழமெல்வந்தேபோது, எனவரும்.

ஈ-வது. இழிப்பு. [வ-து] வெ - “உடைதலையுமுளையுமுன்ற
டியுமென்பும், குடருங்கொழுங்குருதியீர்ப்ப - மிடைபேய், பெ
ருநடஞ்செய்பெற்றித்தேகொற்றப்போர்க்கின்ளி, கருநடனாச்சி
றுங்களம், எனவரும்.

ச-வது. வியப்பு. [வ-து] வெ - “முத்தரும்பிச்செம்பொன்
முறிததைந்து பைந்துகிரின், தொத்தலர்ந்துபல்கலனுஞ் சூழ்ந்
தொளிரும் - கொத்தினதாம், பொன்னேர்மணிகொழிக்கும்பூங்கா
விரிநாடன், தன்னேர் பொழிபுந்தரு, எனவரும். தரு - கற்பகத்தரு.

தி-வது. காமம். [வ-து] வெ - “திங்கணுதல்விபர்க்கும்வாய்
துடிக்குங்கண் சிவக்கும், அங்கைத்தளிர்நடுங்குஞ்சொல்லசையும் -
கொங்கை, பொருக லுமுடிப் புடைபெயருங்காலும், இருக லு
மொக்குமிவர்க்கு, எனவரும்.

ஈ-வது. அவலம். [வ-து] வெ - “கழல்சேர்ந்ததாள்விடலைகா
தலிமெய்தீண்மீம், அழல்சேர்ந்துதன்னெஞ்சயர்ந்தான் - குழல்
சேர்ந்த, தாமந்தரியாதசையுந்தளிர்மேணி, கமந்தரிக்குமொவெ
ன்று, எனவரும்.

எ-வது. உருத்திரம். [வ-து] வெ - “கைபிசையாவாய்மடியா
கண்சிவவாவெய்துயிரா, மெய்குலையாவோ வெகுண்டெழுந்தா
ன் - வெய்யபோர்த், தார்வெய்ந்ததோளான் மகளைத்தருகென்று,
போர்வேந்தன் னாதிகைத்தேபோது, எனவரும்.

அ-வது. நகை. [வ-து] வெ - “நான்போலுந்தன்மனைக்குத்
தான்சேறலிற்றின்ற, பான்போலும் வெவ்வழலிற் பாய்வது உம் -
காண்டோழி, கைத்தலங்கண்ணுக்களவு காண்பாடுருவன், பொ
ய்த்தலைமுன்னீட்டியற்றும்போந்து, எனவரும் பாண் - பாணன்.

(சூன்) தான்றற்புகழ்வது தன்மேம்பாட்டுரை.

(எ-ன்) திறுத்தமுறையானே தன்மேன்பாட்டுரையென்னு
மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒருவன் தன்னைத்தானே புகழ்வது
தன்மேம்பாட்டுரையென்னு மலங்காரமாம். எ-று. [வ-து.] வெ -
“எஞ்சினூரில்லையெனக்கெதிராவின் னுயிர்கொண்டஞ்சினூரஞ்சு

துபோயகல்க-வெஞ்சுமத்துப், பேராதவராகத்தன்நிப்பிறர்முது
கிற்,சாராவென்சையிற்சரம்,, எனவரும். (௪௧)

(எய்) கருதியதுகிளவா தப்பொருடோன்றப்,பிறிதொன்று
கிளப்பது பரிபாயம்மே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே,பரிபாயமென்னுமலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) தான்கருதியதனைக்கூறுது அப்பொருடோன்
றப்பிறிதொன்றனைக்கூறுவது, பரிபாயமென்னு மலங்காரமாம்.
எ-று. [வ-று] வெ-“பின்னிகராமாதேவிசைச்சாந்தூடன்புணர்ந்
து, நின்னிகராமாதவிக்கணின்றருணீ- தன்னிகராம், செந்தீவரம
லருஞ்செங்காந்தட்போதுடனே, இந்தீவரங்கொணர்வல்யான்,,
எனவரும். இது குறியிடத்துய்த்து நீங்குவாள் கூறியது. (௪௪)

(எக) முந்துதான் முயல்வதூஉந் தொழிற்பயன் பிறிதொ
ன்று,தந்ததாமுடிப்பது சமாயிதமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே சமாயிதமென்னுமலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) முன்புதன்னுல்லமுயலப்பட்டதொழிலினதுப
யனானது,அத்தொழிலானன்றிப், பிறிதொன்றானிகழ்ந்ததாகக்கூ
றிமுடிப்பதுசமாயிதமென்னுமலங்காரமாம். எ-று [வ-று]வெ
“அருவியங்குன்றமரக்கன்பெயர்ப்ப, வெருவிய வெற்பபாயன்
பாவை-பெருமாள், அணியாகமாரத்தமுவினூடான்முன்,தணிபா
தமூடறணிந்து,, எ-து. முன்புதீராத ஊடலாயிருக்கின்ற மலைய
பாயன் பாவையாகியவுமையாள்,அருவியினையுடைத்தாய்,அழகு
பொருந்தியிருக்கப்பட்ட கைலைமலையைஇராவணன்குலைப்பவெ
ருவி முக்கட்கடவுளினது அழகியமாற்பகத்தைஊடறணிந்துதா
னேதமுவினாள். எ-று. எனவரும். (௪௫)

(எஉ) வியத்தகுசெவ்வமுமேம்படுமுள்ளமு,முயர்ச்சிபுனை
ந்துணாப்பது தாத்தமாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே,உதாத்தமென்னுமலங்காரமு
ணர்-ற்று.(இ-ள்) வியக்கத்தக்கசெவ்வத்ததும்,மேம்பட்டவுள்ளத்
ததுமானஉயர்ச்சியை,யிருத்துச்சொல்லுவதுஉதாத்தமென்னும
லங்காரமாம். எ-று. [வ-று] வெ-“கன்னும்வயவரினங்கன்பலகவர்
ந்தும், என்னுமவறினரினங்கவர்ந்தும் - ஒன்னும், அறிவரிதாநிந்
குமளவினதாலம்ம, செநிகதிர்வேற்சென்னிதிரு,, எ-ம். — வெ-
“மண்ணகன்றுதன்கிளையினீங்கிவனம்புருந்து, பண்ணுந்தவத்தி
சைந்தபார்த்தன்குன்-எண்ணிறந்த,மீதண்டர்கோன்குலையும்வெ
ய்யோர்குலந்தொலைத்தான், கோதண்டமேதுணையாக்கொண்டி,,
எ-ம். வரும். இதனுள் செவ்வமிகுதியும், உள்ளமிகுதியும் வந்தவா
றுகாண்க. (௪௬)

(எஃ) சிறப்பினும் பொருளினும் குணத்தினுமுண்மை, மறுத்துப்பிறி துடைப்பதவறுதியாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே, அவறுதியென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) சிறப்பினதூஉம், பொருளினதூஉம், குணத்தினதூஉமான உண்மையைமறுத்துப் பிறிதொன்றாகவுடைப்புது அவறுதியென்னுமலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. சிறப்பவறுதி. [வ-று.] வெ- “நறைகம்பூதாரீவேட்டார் நலனணியுநாணும், நிறையுநிலைதளரா நீர்மை-அறநெறியுநீ, செங்கோலனல்லன்கொடுங்கோலன்மெவ்வமிடோர், வெங்கோபமால்பாணவேந்து,, எ-து. நறுநாற்றத்தைபுடைய மாலையை ஆசைப்பட்டமடவாருடைய, அழகும், அணியும், நாணும், நிறையும், நிலைதளராதபடிதாங்கும் அறநெறியினையுடைத்தாகிய செங்கோலையுடையனல்லன், கொடுங்கோன்மையுடையவன்போர்க்களத்துப்பகைவரை அட்டவெவ்விய கோபத்தைபுடையபெரியபாணையையுடையவேந்தன். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. பொருளவறுதி. [வ-று.] வெ- “நிலனும்விசும்பாநிமிர்காநீர்தீயாம், அலர்கதிராம்வான்மதியாமன்றி - மலர்கொன்றை, ஒண்ணுந்தாரா நெருவனியமானனுமாய், எண்ணிறந்தவெப்பொருளுமாய், எ-து விரிந்தகொன்றைப்பூவினும்செய்ததறுநாற்றத்தைபுடைய ஒள்ளிய மாலையை யணிந்தவனும், என்னுமாகிய பரமசிவன், நிலனும், ஆகாயமும், உயர்ந்தகாற்றும், நீரும், தீயும், பாந்தகதிரையுடைய இரவியும், வெள்ளிய மதியமுமாகிய ஏழாதலுமன்றி ஆன்மாவுமாய் எண்ணிறந்த எல்லாப்பொருளுமாவான். எ-று. எனவரும்.

க-வது. குணவறுதி. [வ-று.] வெ- “மனுப்பினிமேல்வாழ்மறைவளர்க்குமாரப், பணித்தொடையற்பார்த்திபர்கோனெங்கோன்-தனிக்கவிகை, தண்மைநிழற்றன்றுதற்றெழுத பேதையர்க்கு, வெம்மைநிழற்றாய் மிகும்,, எ-து. மாந்தர் பூவுலகினினிது உயிர்வாழ வேதாகமநெறியை வளர்க்கும், தண்ணிய ஆத்திமாலை யையுடைய அரசர்க்குக்கோமானாகிய எம்மிறைவனாகியசோழராசனதுதனிக்குடையானதுதண்ணியநிழலையுடையதன்று. அவனைக் கண்ட மடவார்க்குமிக்க வெய்யதண்மையைப் பண்ணிற்றும். எ-று. எனவரும்.

அவறுதியென்னுதாருமென்றதனால் இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும். [வ-று.] வெ- “நறவேந்துகோதை நலங்கவர்ந்துறல்கா, மறவேந்தன்வஞ்சியானல்லன்- துறையின், விலங்காமைதின்றுவியன்மயிழ்நாடைநதின், குலங்காவல்கொண்டொழுங்குக்கோ,, எனவரும். இதுவினைபற்றியசிலேடையவறுதி.

இதனுள்வஞ்சியானல்லனென்பதற்குக்கருவூனாயுடைய சோழன்
ல்லனென்றும், பிறனாவஞ்சியாதொழிவானல்லனென்றும், சிலே
டையாகப்பொருள்கொள்க. (சஎ)

(எச) ஒருவகைச்சொற்றொடர் பலபொருட்பெற்றி, தெரி
வுதரவருவது சிலேடையாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே சிலேடையென்னு மலங்கார
முணர் - ந்று. (இ-ள்) ஒருவகையாநின்ற தொடர்சொற் பலபொ
ருள்களது தன்மைதெரியவருவது சிலேடையென்னும் அலங்கா
ரமாம். எ-று. (சஅ)

(எரு) அதுவே, செம்மொழி பிரிமொழி யென விருதிற்
ப்பரிம்.

(எ-ன்.) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ந்று. (இ-ள்.)
அச்சிலேடை செம்மொழிச்சிலேடையும், பிரிமொழிச்சிலேடை
யுமென இருவகைப்பரிம். எ-று.

அவற்றுள் - க-வது. செம்மொழிச்சிலேடை, ஒருவகையாநி
ன்று பலபொருள் பரிவது. [வ-று.] வெ - “செக்கங்குளானி
வு நீக்குந்திறம்புரிந்து, பங்கயமாதர் நலம்பயில- பொங்குதயத்,
தேரழிவெய்யோ னுயர்ந்ததெறியொழுகும், நீராழி நீணிலத்து
மேல், எ-து. சிவந்தகரங்களான் இருள்கடியுந்திறமைமிக்குத், தா
மரை காதலிக்கும் வனப்புடைத்தாக, மேனோக்கியதோற்றத்தை
யுடைய ஒரு கா லூர்திப் பகலோன்வர நெறியொழுகுங் கடல்கு
ழ்ந்தபுவிமீதெனவும்; சிவந்தகைகளான் உலகினுள்ளோர் மிடிதீர்
க்குந்தொழிலேமிக்குதிருமடந்தைசெல்வம்பெருகமெம்பாடாநி
ன்றபொருள்வருவாயுடையானுமாய்த் தனிச்சக்கரத்தையுடையா
னுமாய் உலகினுள்ளாரால்விரும்பப்படும், விசேடநெறியேயொ
ழுகுவான்கடல்குழ்ந்த உலகத்தெனவும், வந்தவாறுகாண்க. எனவ
ரும். இது ஆதித்தனுக்குஞ் சோழனுக்குஞ்சிலேடை.

உ-வது பிரிமொழிச்சிலேடை ஒருவகையாநின்ற சொல்லைப்
பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்திப் பலபொருளாகக் கொள்வது.
[வ-று.] வெ - “தள்ளாவிடத்தேர்தடந்தாமரையுடைய, எள்ளாவ
ரிமானிடர் மிகுப்ப - உள்வாழ்தேம், சிந்துந்தகைமைத்தேயெங்
கோன்றிருவுள்ளம், நந்துந்தொழில்புரிந்தார்நாயி, எ-து. அழகு
கெடாத நிலங்களினுண்டாயபகட்டேர் தாமரையைப்புணரவும்,
இசழப்பட்டாதநெற்குட்டைஉழவந்திரட்டவும், அத்தாமராமலரி
னுண்டாகியதென்பொழியும் பெருமையைபுடைத்து, எங்கோமா
ளுகியசோழனுடைய, திருவுள்ளம்சிறக்கும் வகையொழுகினோர்
நாடெனவும்; அசையாதவிடத்தேரென்னுமாமுடைத்தாய்ப், பெ
ரியமலைச்சிகரங்களைத்தாவுமரைகளுையுடைத்தாய், இசழப்பட்டாதசி

ங்கப்போத்துகள் துன்பமுறுத்தவும்பட்டுநல்லோ ருள்ளங்களில் வாழுநாடுக ளெல்லாம் அழிவுபடுந் தன்மையை யுடைத்தா மெங் கோமானாகியசோழன் திருவுள்ளம்பெறுபடுந்தொழில்பயின் றார் வாழுநாடெனவும்வந்தவாறுகாண்க. எனவரும். இதுசோழனுடை யமனைங்களிக்கும்படிநடந்தோருடைய நாட்டிற்கும், அவன்மன ம்வெறுக்கும்படிநடந்தோருடையநாட்டிற்கும்சிலேடை. (சக)

(எசு) ஒருவினைபலவினைமுரண்வினை நியம, நியமவிலக்குவி ரோதமவினோத, மெனவெழுவகையினுமியலுமென்ப.

(எ-ன்) இதுவும் அச்சிலேடையலங்காரத்தை விரித்துணர்-ந் து. (இ-ள்) ஒருவினைச்சிலேடைமுதல்-அவினோதச்சிலையிருக் கூறிய - எழுவகையானு நடக்குமென்று சொல்லுவர் நூலார்- ஏ-று.

அவற்றுள்-க-வது. ஒருவினைச்சிலேடைஎன்பது, ஒருவினை யான்வருவது. [உ-று] வெ-“அம்பொற்பணைமுகத்துத்திண்கோ ட்டணிநாகம், வம்புற்றவோடைமலர்ந்திலங்க-உம்பர், நவம்புரிய ம்வானதியு நாண்மதியு நண்ணத், தவம்புரிவார்க்கின்பந் தரும்,, எ-று. அழகியபொலிவுடையபருத்தமுகத்தின் கண்ணெதிண்ணிய கொட்டையுடைத்தாய் அழகுபெற்றிருந்தயானையானது கச்சோ டிகட்டியப்பட்டம் விரிந்து விளங்கமுடியுது ஒளிமிக்குப்பெரிதா கிபகங்கையும் இளம்பிறையும் பொருந்தவிளங்குவது. தவஞ்செ ய்வோர்க்கு வேண்டிய இந்திரபதங்கண் முதலாகிய விற்பங்கொ டிக்குமெனவும், அழகியபொன்னோடுகூடியவேய்மிடைந்த பக்க முடைத்தாயத் திண்ணியசிகாங்கோயுமுடைத்தாய், அழகுபெ ற்றமலை விகாசமழமோடைபூத்து விளங்கவதன்மீது ஒளிமிக்கு ப்பெரிதாகிய சங்கையும் பிறையு மருவும்படி யுயர்ந்து தவஞ் செய்வோர்க்கு- அவர்வேண்டிய பொருள்களெல்லங் கொடுக்கு மெனவும் வந்தவாறுகாண்க. எனவரும். இதுவிநாயகருக்கும், மலைக்குஞ்சிலேடை.

உ-வது. பலவினைச்சிலேடையென்பது, பலவினையான் வரு வது. [உ-று.] வெ-“தவிராமதுவுண்களிதளிப்பநீண்டு, செவிம ருவிச்செந்நீர்மை தாங்கிக்-குயிலிசையும், மின்னுயிராறுண்ணி டையார்மென்னோக்குமேவலாஃ, இன்னுயிரையீர்கின்றன,, எ-று. இடைவிடாமல்ததவுண்ண வந்தகளிப்புண்டாக நீண்டுசெவியுட்பு ள்கு நிறைந்துகோடாத நீர்மையவாகியிருக்கப்பட்ட குயிற்கு ஈல் பிரிந்தோருயிர்களை வருத்தஞ்செய்பாநின்றனவெனவும், இ டைவிடாத நதவுண்ண வந்தகளிப்புண்டாக நீண்டு செவியளவு ள்சென்று சிவந்த குளிர்ச்சியினை யுடையவாகிய மின்னையொத்த மருங்குவினையுடையார் மெல்லியவாகியுண்கள் தம்மைப்புணரு

ந்தலைவருடைய இனிபவுயிரை நலியாநின்றன வெனவுங்கொள்க. எ-று. எனவரும். இது குயிற்சூரலுக்கும், மடவார் கண்ணுகஞ்சு சிலேடை.

க-வது. முரண்வினைச் சிலேடையென்பது, மாறுபட்டவினை யான்வருவது. [வ-று.] வெ-“நாலைமருவிமதிதிரிப மாமணஞ்செய், காலைத்துணைமேவலார்கடிய- வேலைமிசை, மிக்கார்கலியடங்காதார்க்கும்வியன்பொழில்கள், புக்கார்கலியடங்கும்புள், எ-று. மயக்கத்தைமருவிக்கருத்துவேறுபட மிகவு மணங்கமழுங்காலத்துத்தந் துணைவரைப்பொருந் தாதாரஞ்சுக் கணாமீது மிக்குக்கடல்பொங்கியார்க்கும், அகன்ற பொழில்கள்புக்கு ஒலியடங்கும்பறவைகளெனவும், அந்நியம்பொழுது மருவித்திங்களுலாவமிக்கிருந்தகூட்டம் புரியுங்காலத்து தந்துணைவரைப் பொருந்தினார் விளங்கவெனவுங்கொள்க. எ-று. எனவரும். இதுபிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்குஞ்சிலேடை.

ச-வது. நியமச்சிலேடையென்பது, சிலேடித்தவற்றைநியமஞ்செய்வது. [வ-று.] வெ-“வெண்ணீர்மைதாங்குவனமுத்தே வெறியவாய்க், கண்ணீர்மைசோர்வகடிபொழிலே-பண்ணீர், மென்கோலியாழேயிரங்குவனவேல்வேந்தே, நின்கோலுலாவு நிலத்து, எ-று. வெற்றியையுடைய வேல்வேந்தனை நின்செங்கோலுலாவப்பட்டவுலகத்து வெண்மைநிறத்தை யுடைத்தாயிருப்பன. முத்தெனவும், வினாநாற்றத்தையுடைத்தாய் மதுச்சோரநிற்பன. பெரியபொழிலெனவும், குளிர்த்தவோசையையுடைத்தாயழகோடு கூடிமெல்லியதாய்ப்பிறர்க்கு மனக்குழைவு கொடுப்பன யாழெனவுங் கிடந்தமையா லென்னப்பட்ட விவையொழிய அறிவின்மைதாங்குவதும், மிடியையுடைமையாந் கண்ணீர் சொரிவதும், பிறரிமனத்தளர்வது மில்லையெனக் கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க. எனவரும்.

ரு-வது. நியமவிலக்குச் சிலேடையென்பது, சிலேடித்த பொருளை நியமஞ்செய்து அந்நியமத்தைவிலக்குதல். [வ-று.] வெ-“சிறைபடுவபுட்குலமேதீம்புனலுமன்ன, இறைவநீ காத்தளிக்குமெல்லை - முறையில, கொடியனமாளிகையின் குன்றமேயன்றிக், கடியவிழ்பூங்காவுமுள, எ-று. தலைவனே நீகாத்தளிக்குநிலவரைப்பிற்கிறையுடைத்தாயிருப்பனபுட்சாதிபே தீம்புனலுமன்னவென்றதனால் தித்தித்த புனல்களுஞ்சிறையுடைய. கொடியையுடையன குன்றம்போன்ற மாளிகைகளையன்றிக்கடியவிழ் பூங்காவுமுள வென்றவதனால் தேன்விரிந்த பூவையுடைத்தாகிய சோலைகளுங்கொடியையுடையன. எ-று. எனவரும். இதனால் சிறைபடு

தலுங்கொடுமையும் இவன்காக்கு நிலத்தின்கணில்லையெனக் கிடந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. எனவரும்.

எ-வது. விரோதச்சிலேடையென்பது - முன்னர்ச்சிலேடித்து அவற்றைப்பின்னர் விரோதிப்பச்சிலேடிப்பது. [வ-று.] வெ-“விச்சாதரனெனு மந்தரத்துமேவானால், அச்சதனெனும்மாயனலன்-நிச்ச, நிறைவான்கலையானகளங்கனிதி, இறையானநகனென்கோ,, எ-து. விஞ்சையர் ஆகாயத்திலேமேவுவார். சோழன்சேட்டின்கட்செல்லான். திருமால் மாயமுடையானாதலால் மாயனென்னப்படுவன். இவனம்மாயமில்லாதலால் மாயனென்னப்படான். நாடோறும் நிறைந்தவெண்மையெய்துங்கலைகளையுடையனாகிய சந்திரன் களங்கமுடையவன். நாடோறும் கலை நூல்களாற்பெருக்கமுடையனெனும் சோழன் அகளங்கனென்னப்பட்டான். முக்கட்கடவுள் பொருப்புடையனாதலால் நகனென்னப்பட்டான். சோழனாகிய எங்கோன் தீவினையின்மையால் அநகனென்னப்பட்டான். எ-று. விச்சாதரன். எ-து. விஞ்சையனுக்கும், சோழனுக்கும்பெயர். அந்தரமென்பது-ஆகாயத்துக்கும், கேட்டிற்கும்பெயர். அச்சதனென்பது- திருமாலுக்கும், கேட்டில்லானுக்கும்பெயர். நிறைவான்கலையானென்பது-சந்திரனுக்கும், கலைகளானிறைந்தவனுக்கும்பெயர். நீதியிறையான் என்பது- முக்கட்கடவுளுக்கும், சோழனுக்கும்பெயர். எனவரும்.

எ-வது. அவிரோதச் சிலேடையென்பது- முன்னர்ச்சிலேடித்தபொருளை பின்னர் விரோதியாமற் சிலேடிப்பது. [வ-று.] வெ-“சோதியிரவிகரத்தானிரவொழிக்கும், மாதிடத்தான்மன்மதனைமாற்றிக்கும்-மீதாம், அநகமதிதோற்றிக் குமுதமளிக்கும், தந்தனிருநிதிக்கோன் றான்,, எ-து. ஒளியினைபுடைத்தாகிய ஆதித்தன் தன்கரங்களாலே யிருளை நீக்குவான். இரவிகுலத்திற் றெழுந்நியசோழன்கைகளாலே பிறருடைய வறுமையைத்தீர்ப்பான். உமாதேவியையிடப்பாகத்திலுடையான்காமனை மாராக்கியழிப்பான். இவன் மிகுந்ததிட்பமுடையனாதலால் மன்னவர்வலியினைமாறுகொண்டுகொடுப்பான். ஆகாயத்திற்றெழுந்நிய குற்றமற்றமதி உதயஞ்செய்து குமுதங்கலையலர்த்தும். இவன் குற்றமற்ற அறிவுதோன்றிப்பூதலத்துக்கேற்றமகிழ்ச்சியைக்கொடுப்பான். குபேரன் தனதனென்னும்பெயரையுடையவனாய் இருநிதிக்குந் தலைவனாவான். இவனும் பிறருக்குப்பொருளையளித்து மிக்கபுகழுக்கு முதல்வனென்னப்படுவான். எ-று. எனவரும். கு-பூதலம். முதம்-மகிழ்ச்சி. இயலுமென்றெழுமியான என்பவென்றமிகையான், இவ்வாறன் நிப்பிறவேறுபாட்டான் வருவனவுங்கொள்க. (௧௦)

(எஎ) குணந்தொழின் முதலிய குறைபடுதன்மையின், மேம்படவொருபொருள் விளம்புதல்விசேடம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே விசேடமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) குணமும், தொழிலும், சாதியும், பொருளும், உறுப்புமுதலாயினகுறைபடுதல்காரணமாக, ஒருபொருட்குமேம்பாடுதோன்றவுணர்ப்பது விசேடமென்னுமலங்காரமாம். எ-று

அவற்றுள்-க-வது. குணக்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“கோட்டந்திருப்புருவங் கொள்ளாவவர்செங்கோல், கோட்டம்புரிந்தகொடைச்சென்னி-நாட்டம், சிவந்தனவில்லை திருந்தார்கலிங்கம், சிவந்தனசெந்தீத்தெற, எனவரும்.

உ-வது. தொழிற்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“எங்காமுடல்பொழியாநாளும்புனறேங்கும், பூங்காவிரிநாடன்போர்மதமாநீங்கா, வளைபட்டதாளணிகண்டொழிந்ததெவ்வர், தளைபட்டதாட்டாமரை, எனவரும்.

ந-வது. சாதிக்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“மேயநிறாபுரந்துவெண்ணெய்தொடுவுண்ட, ஆயனார்மாதேற்றமார்புரிந்தார்தூய, பெருந்தருவும்பின்னுங்கொடுத்தடைந்தார்விண்மேற்புரந்தரனுமவானோரும்போல், எனவரும்.

ச-வது. பொருட்குறைவிசேடம், [வ-று.] வெ-“தொல்லைமறைதேர்துணைவன்பாலாண்டிவரை, எல்லையிருநாழிநெற்கொண்டோர்-மெல்லியலாள், ஒங்குலகில்வாமுமுயிரனைத்துமூட்டிமால், ஏங்கொலிநீர்க்காஞ்சியிடை, எனவரும்.

ரு-வது. உறுப்புக்குறைவிசேடம், [வ-று] வெ-“யானையிரதம்பரியாளிவையிலலை, தானுமநங்கன்றனுக்கரும்பு -தேனார், மலரைத்தினுல்வென்றடிப்படுத்தான்மாரன், உலகங்கண்மூன்றுமொங்கு, எனவரும். பிறவுமவந்தவழிக்கண்டுகொள்க. (ருக)

(எஅ) கருதியகுணத்தின் மிகுபொருளுடன்வைத், தொருபொருளுணர்ப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே ஒப்புமைக்கூட்டமென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஒருபொருளைச் சொல்லுமிடத்துத் தான்கருதியகுண முதலாயினவற்றின் மிக்கபொருளைக்கூடவைத்துச் சொல்லுவது ஒப்புமைக்கூட்டமென்னுமலங்காரமாம். எ-று.

(எஊ) புகழினும்பழிப்பினும் புலப்படுமதுவே.

(எ-ன்) இது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்-ற்று. (இ-ள்.) அவ்வொப்புமைக்கூட்டமென்னு மலங்காரம், ஒன்றனைப்புகழ்தற்கண்னும், பழித்தற்கண்னுந்தோன்றும். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. புகழொப்புமைக்கூட்டம், [வ-று.] வெ-
“பூண்டாங்குகொங்கைபொரவேகுழைபொருப்பும், தூண்டாத
தெய்வச்சுடர்விளக்கும்- நாண்டாங்கு, வண்மைசால்சான்றவரு
ங்காஞ்சிவண்பதியும், உண்மைபாலுண்டிவ்வலகு,, எனவரும்.

உ-வது. பழிப்பொப்புமைக்கூட்டம், [வ-று.] வெ-“வெஃ
கிக்குடியலைக்கும்வேந்தனுமுள்பொருள், சொல்லாச்சலமொழி
மாந்தரும், இவ்விருந்தெல்கைடப்பாளிம்மூவர், வல்லேமழைய
ருக்குங்கோள்,, எனவரும். (௫௬)

(அய) மாறுபடுசொற்பொருண் மாறுபட்டியற்கை, விளை
தாவுரைப்பது விரோதமாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே விரோதமென்னு மலங்கா
முணர்-ற்று. (இ-ள்) மாறுபட்ட சொல்லானும், பொருளானும்,
மாறுபட்டித் தன்மைவிளைவுதோன்ற உரைப்பது விரோதமென்
னுமலங்காரமாம். எ-று.

[வ-று] வெ-“சோலைபயிலுங்குயின்மழலை சோர்ந்தடங்க,
ஆலுமயிலினங்களார்த்தெழுந்த-ஞாலம், குளிர்த்தமுகில்குத்த
கோபஞ்சிவந்த, விளர்ந்ததுணைபிரிந்தார்மெய்,, எ-ம், வெ-“காலை
யுமாலைபுங் கைகூட்டிக்கொருமுதான், மேலைவினைபெல்லாங் கீழ
வாம்-கோலக், கருமானுஞ் சுவெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப்பைந்
தார், பெருமானைச்சிற்றம்பலத்து,, எ-ம், வரும்.

இனி இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும்வரும்.
[வ-று] வெ-“இனமானிகலவெளியவெனினும், வனமேவுபுண்ட
ரிகம்வாட்டும்-வனமார், கரியுருவங்கொண்டிமரிசிதறக்காயும், விரி
மலர்மென்குந்தல்விழி,, எனவரும். இது சிலேடைமுரண். (௫௭)

(அக) கருதியபொருடொருத்தாங்குதுபழித்தற்கு, வேறொ
ன்றுபுகழ்வது மாறுபடுபுகழ்நிலை.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே மாறுபடுபுகழ்நிலை பென்னு
மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கவிதான் கருதியபொருளை மறைத்
து அதனைப்பழித்தற்கு வேறொன்றனைப் புகழ்வது மாறுபடுபுக
ழ்நிலையென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

[வ-று.] வெ-“இரவதியாயாவாயும்பின்செல்லாநல்ல, த
ருநிழலுந்தண்ணீரும்புல்லும்-ஒருவர், படைத்தனவுங் கொள்ளா
விப்புள்ளிமான்பார்மேற், றுடைத்தனவேயன்றோயார்,, எ-ம்.
வெ-“போதுந்தளிரும்புனைந்துமணம்புணர்ந்து, ருதப்பணை
முவித்தோன்றுமால்-மாதே, பலமாதவங்கப்பயின்றதோபண்டி
க், குலமாதவியின்கொடி,, எ-ம், வரும். இவ்விரண்டும்யாசகனையு
ம், களவித்கூடியவந்த தலைவியையும்பழித்ததாம்; (௫௮)

(அஉ) பழிப்பதுபோலப் பான்மையின்மேன்மை, புலப்ப
டமொழிவது புகழாப்புகழ்ச்சி.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே புகழாப்புகழ்ச்சியென்னுமல
ங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்) பழித்தாற்போலும் பாசுபாட்டானொ
ன்றற்கு மேம்பாடுதோன்ற வுணப்பது புகழாப்புகழ்ச்சி யென்
னுமலங்காரமாம். எ-று.

[வ-று.] வெ - “போர்வேலின்வென்றதூஉம் பல்புகழாற்
போர்த்ததூஉம், தார்மேவுதின்புயத்தாற்றாங்குவதூஉம்-நீர்நாட
ன், தேரடிக் கூர்வெம்படையாற்காப்பதூஉஞ்செங்கண்மால், ஓர
டிக் கீழ்வைத்தவுலகு,, எ-ம். வெ- “நினைவரியபல்புகழார்நின்றுல
த்துத்தொல்லோர், அனைவரையும்புல்லினுளன்றே-மதுநூல், புண
ர்ந்ததெறியொழுகும் பூழியநீயிந்நாள், மணந்த தடமலர்மேன்
மாது,, எ-ம், வரும். அஃதேல் மேல் இலேசத்தின்பாற்படுத்திதுக்கூ
றியபழிப்பதுபோலும்புகழ்புலப்படுத்தலோடு இதனிடையேற்
றுமையும், புகழ்வதுபோலப்பழித்திறம்புனைதலோடும் மாறுப
டுபுகழ்நிலையென்பதனோடும் வேற்றுமையுமாய்தோவெனின், மா
றுபடுபுகழ்நிலை யென்பது ஒன்றனைப்புகழுவொன்றற்குப்பழிப்
பாய்த்தோன்றுவது. புகழ்வதுபோலப்பழித்திறம்புனைதல் ஒன்
றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப்பழிப்பது. அல்லதிகையிரண்டும் ஒரு
சாராகிரியர்இலேசத்தின்பாற்படுத்திதுக்கூறினொன்பதறிவித்தற்
காண்கிஃ கூறப்பட்டது. ஈண்டொருசாராகிரியர் வேறுபடுத்து
வேறலங்காரமென்று வேண்டுமொன்ற தறிவித்தற்குக் கூறப்பட்
டது. (நிசு)

(அரு) ஒருவகைநிகழ்வதற் கொத்தபயன்பிற்றிற்குப், புகழ்
மைதிமை யென்றிவைபுலப்பட்ட, நிகழ்வதாயினிதரிசனமதுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே நிறரிசனமென்னு மலங்கார
முணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருவகையா நிகழ்வதொன்றற்குப் பெர்ரு
ந்தியதொருபயனைப்பிறிதொன்றற்குநன்மைபுலப்பட நிகழ்வதா
தல், தீமைபுலப்பட நிகழ்வதாதல், செய்ததனைச்சொல்லுவதுநித
ரிசன்மென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

க-வது. புகழ்மை. [வ-று] வெ-“பிறர்செல்வங்கண்டாற்பெ
ரியோர்கிழ்வுஞ்சிறியோர்பொருததிறமும்-அறிவுநீஇச், செங்
கமலமெய்மலர்ந்ததேங்குமுத மெய்யசந்த, பொங்கொளியோன்
வீதெய்தும்போது,, எனவரும்.

உ-வது. தீமை, வெ - “பெரியோருழையும்பிழைசிறு தண்
டாயில், இருநிலத்துள்யாருமறிதல்-தெரிவிக்கும், தேக்குங்கடலு
லகில்யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம், வாக்குமதிமேன்மறு,, எனவரும்.

(அசு) வினைபண்பெனவியை யிருபொருட்கொன்றே, புணர்மொழிவது புணர்நிலையாகும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே புணர்நிலையென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) வினையானும், பண்பானும், இரண்டுபொருளுக்கொன்றே பொருந்தச்சொல்லுவது புணர்நிலையென்னு மலங்காரமாம். எ-று.

அவற்றுள்-க-வது. வினைப்புணர்நிலை, [வ-று.] வெ-“வேண்டி வருவங்கொண்டிருக்கிவெளிபாந்து, நீண்டமுகிலுடனே நீர்பொழிந்த-ஆண்டகையோர், மேவல்விரும்பும்பொருணசையான்மெல்லாவி, காவல்புரிந்திருந்தோர்கண்,, எ-து. தான்வேண்டிய வருவத்தைக்கொண்டு, கறுத்தநிறத்தையுடையதாய், ஆகாயத்திலேபாந்து பெரிதாயிருக்கப்பட்ட முகிலையொத்து நீர்பொழியாநின்றன. பிறரிச்சிக்குந்தன்மையையுடைத்தாகிய, உருவத்தையுடைத்தாய் அலங்கரித்தெழுதப்பட்ட மையோடுகூடியவெண்மையானீண்டிருக்கப்பட்டகண்கள். எ-று. எனவரும். ஆண்மைத்தன்மையையுடைய தலைவகாச்சேர்தலை விரும்பியிருக்கப்பட்ட காதலாலே தம்முடைய மெல்லிய உயிர்போகாதபடி காக்குந்தொழின்மிக்கிருக்கின்ற மடவார்கண்ணெனக் கூட்டுக. எனவரும்.

உ-வது. பண்புப்புணர்நிலை, [வ-று] வெ - “பூங்காவிற்புள் ளொடுங்கும்புன்மலைப்போழ்துடனே, நீங்காதவெம்மையவாய் நீண்டனவாம்-ஈங்காதல், வைக்குந்துணைவர்வருமவதிபார்த்தாவி, உய்க்குந்தமியாருயிர்,, எ-து. காதலிக்கப்பட்டதுணைவர்வருங்காலம்பார்த்திருந்த மடவாருடைய வுயிரானது, பூம்பொழிற்கண்ணே புட்களெல்லாம் ஒடுங்கப்பட்ட மலைப்பொழுதுடனே நீங்காததுபரஞ்செய்து தானுங்குழியாதேநின்றது. எ-று. எனவரும். ஒன்றேமொழிவதென்றொழியாது புணர்மொழிவதென்றதனார்முன்றும்வேற்றுமை யதன்னுடையந்தவொருவினையெனப்பொருள்படவரினே அவ்வலங்காரமாவதெனக்கொள்க. (ருஅ)

(அரு) பொருள்பரிமாறுதல் பரிவருத்தனையே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே பரிவருத்தனை பென்னு மலங்காரமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒருபொருள், ஒன்றற்கொன்றுகொடுத்த ஒன்றுகொண்டனவாகச்சொல்லுவது பரிவருத்தனையென்னு மலங்காரமாம். எ-று. [வ-று] வெ-“காமனைவென்றோன்சடைமதியுங்கங்கையும், தாமநிழலோரொன்றுதாங்கொடுத்த - நாமப், பருவாளரவின் பணமணிகடோறும், உருவாயிரம்பெற்றுள்,, எ-து. காமனைவென்ற முக்கட்கடவுளுடைய சடைமீதுண்டாகிய மதியும், கங்கையும், வருத்தஞ்செய்யுந் தன்மையுடைத்தாய், பெரிதாயிருக்கப்பட்ட ஒளியினையுடைத்தாய், அங்கேயிருந்த அரவின்ப

டங்களிலுண்டாகிய மணிகடோறும் தத்தம் உருவத்தைக்கொடுத்த
து, ஆயிரமாயிரம் உருவம்பெற்றன. எ-று எனவரும். (ருக)

(அக) இன்னார்க்கின்ன தியைகவென்றுதா, முன்னியதுவி
ரித்தல் வாழ்த்தெனமொழிப.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே வாழ்த்தென்னு மலங்கார மு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) இன்னதன்மையை யுடையார்க்கு இன்னதுநிக
ழ்கவென்று கவிதாங்கருதியவதனை விரிப்பது வாழ்த்தென்னும
லங்காரமென்றுசொல்லுவர்புலவர். எ-று. [வ-று.] வெ-“மூவாத்
தமிழ்பயந்தமுன்னாள் முனிவாழி, ஆவாழிவாழியருமறையார்-
காவிரிநாட், டண்ணலறபாயன்வாழியவன்குடைக்கீழ், மண்ணு
கில்வாழிமழை,, எனவரும். (கூய)

(அஎ) மொழியப்பட்ட வணிபலதம்முட், டருவவுணாப்பு
து சங்கீரணமே,

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே சங்கீரணமென்னு மலங்கார
முணர்-ற்று. (இ-ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட வலங்காரங்கள் பலவுந்
தம்முட்பொருந்தஉணாப்பது சங்கீரணமென்னு மலங்காரமாம்
எ-று. [வ-று.] வெ- “தண்டிறைநீர்நின்றதவத்தாலளிமருவு, புண்
டரிகநின்வதனம்போன்றதால்-உண்டோ, பயின்றருளம்பருகு
ம்பான்மொழியாய்பார்மேல், முயன்றான் முடியாப்பொருள்,,
எ-று. குளிர்ந்ததுறைநீரிலே தவம்புரிந்தவிதனாலேவண்மீமருவப்
பட்டதாமரை நின்முகமண்டலத்தை யொப்பப்பெறுதலால் அ
ணைந்தாருள்ளத்தைவவ்வும் பால்போன்ற மொழியினை யுடையாய்
உலகத்திலுமுயற்சியால்முடியாதபொருள்யா துயில்லை எ-று. உண்
டோவென்பதற்கு- இல்லையெனப்பொருள்கொள்க. எனவரும்.
இதனுள், தண்டிறை நீர்நின்ற தவமென்பது, தற்குறிப்பேற்றம்.
தவத்தாலென்பது- கருமகாரகவேது. அளிமருவும் என்பது, சி
லேடை. புண்டரிகநின்வதனம் போலுமென்பது உவமை. முயன்
றல்முடியாப்பொருள் என்பது, வேற்றுப்பொருள்வைப்பு. உள
ம்பருகும்பான்மொழியாயென்பது, சுவை. இப்பாட்டிற்கு இவ்வ
ண்ணமே பலவலங்காரங்களுங்காண்க. இது உறுப்பனைத்துங் கூ
டியகலவைபோலவதோர் தன்மைத்தாய் ஒன்றற்கு மிகுதிதோன்
றாம லுணாப்பதாமெனக்கொள்க. அல்லனாஉம், சந்தனத்தோடுக
ருப்பூரம்விரவினும், மான்மதத்தோடு கருப்பூரம் விரவினும், ச
ந்தனமும், மான்மதமுமென்பதல்லது, கலவையெனப்படா அங்
வாறே இரண்டலங்காரங்கூடின் இவ்வலங்காரமெனப்படா பலவ
லங்காரங்களு பிரண்டிறந்தனவேகூடின் இவ்வலங்காரமாவது. இ
தண்டிறந்தபலவென்பதே ஈண்டாகிரியர்சுருத்தெனக்கொள்க.()

(அஅ)ஒப்புமையில்லா மையமுமுவமையிற், செப்பியதி
மமுமுவமவுருவகமு,முருவகத்தடக்கலு முணர்ந்தனர் கொளலே

(எ-ன்) உவமைபுருவகங்களைக் குறித்ததோர்புறனடைபுண
ர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒப்புமையில்லாதென்பது, பொதுநீங்குவமை,
[வ-று] தானையுவமைதனக்கு. எ-ம், ஐயமென்பது. ஐயவுவமை,
[வ-று] தாதளவிவண்டு, எ-ம், வரும். இதனுள்-தாமரைகொல், முகங்
கொலென்பது. இவையிரண்டும் முன்னருவமை யனைத்திற்கும்
பொதுவாக ஓதிய சூத்திரத்துட்பண்பு தொழில்பயனென்பன
காரணமாக, ஒன்றாகியும், பலவாகியும், வரும் பொருளோடு பொரு
ளியையவைத்து ஒப்பித்தன இல்லையென்று குற்றங்கூறப்படுது.
என்னையென்றானே யுவமைதனக்கென்புழிப் பொருளையெயித்
தே இவற்றினுஞ் சிறந்ததினென்று நூலாத்தனையே அவற்றதொ
ப்புமைவேண்டியதிலனாயின் முன்னர்க் கூறான் அதனாற்பொரு
ளோடு பொருளியையவைத்தே யவற்றின் ஒப்புமைகருதியே உ
லாத்தானுமெனக்கொள்க. ஐயவுவமைபும். தாமரைகொல் முகங்
கொலென்புழித் தாமரைக்கும், முகத்திற்கும், பொதுவாகியதொ
ருதன்மைகருதியுலாத்தது. அவ்வாறன்றேற்றாமையோடு முகத்
திடை ஐயந்தோன்ற வுரையானென்பது. இனி உவமவுருவகம்,
“வதனமதியமுதய மதியமே யொக்கும்,, என்புழி முன்குணப்
பொருளை முக்கியப்பொருளோடு உருவகஞ்செய்து வதனமதி
யமென்றான், பின்னர் முக்கியப்பொருளோடு உவமித்து உதய
மதியமே யொக்குமென்றான் என்பது. முன்னருருவகஞ்செய்த
வதனைப் பின்னரும் உவமிப்பது புனருத்தமாம் பிறவெனின், ஆ
காது. அஃதோர் சொல்லுதல் வகையாய், முன்னர்விளக்கமும்,
கிளர்ச்சியுநோக்கி முக்கியப்பொருளோடு குணப்பொருளை ஒற்று
மைகொளுத்தி உருவகஞ்செய்து பின்னரும், மதர்ப்புஞ் செம்
மையுநோக்கி மதுதகர்ந்தான் முகம் உதயமதியம் போலுமெ
ன்று உவமித்தமையின் வேற்றுமையுடைத்தா தலால் உருவகத்துள்
ளே அடக்கப்பட்டது. உவமைப்பாற்பபித்தினும் இஃவதாக்கும்.
ஐயமும். ஒப்புமையில்லா உமென்றது, முறைபிறழக்கிறியவத
னான், இவ்வோத்தின் ஒழிபுள்ளனதழி இக்கொள்கவென்பது. இவை
இடத்திற்கேற்றவுவமைபும், காலத்திற்கேற்றவுவமைபும், பொரு
ளிற்கேற்றவுவமைபும், பண்பிற்கேற்றவுவமைபும், சாதிக்கேற்றவு
வமைபும், மாபிற்கேற்றவுவமைபும், பிறவாறு பொருத்தமுடைய
னசிறப்புடையவெனக்கொள்க. அவற்றுள், இடத்துக்கேற்றது.
[வ-று.] ஆ - “பாற்பகையிழந்த நோயொபிசுவணி, ஆற்பழுத்த
ன்னமறுநீர்மொக்குள்,, எ-து. காலத்துக்கேற்றது [வ-று] “நிழற்
கோபமல்கு, எ-து. பொருளுக்கேற்றது [வ-று.] “உடலுமலையும்

போலக்கரியோய், எ-து. பண்பிற்கேற்றது [வ-து] “புலிநாவன்ன
புல்லிதழ்த்தாமரை, எ-து. சாதிக்கேற்றது [வ-து] ஆ- “சேற்றுவன்
ரீதாமரைபயந்தவாண்கேழ், நூற்றிதழலரிநிறைகண்டன்ன, வே
ற்றுமையிலலாவிழுத்துணைப்பிறந்து, வீற்றிருந்தோரை யெண்
ணங்காலை, எ-ம். விலங்கொடுமக்களையர். எ-ம், வரும். மரபிற்கே
ற்றது. [வ-து.] “கவிர்போலுஞ்செவ்வாய், எ-ம். “பவளம்போலு
ஞ்செவ்வாய், எ-ம், வரும். இவைசெம்பருத்தியுங்கரவீரமுமுநா
யாமையின், பிறவலங்காரங்கட்கு மிவ்வாமேயேற்புடையன அநிற்
துபாபிவன சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. அல்லது உம், பண்பு
தொழில்பயனென்பன சொல்லின் நி அவற்றிற்குமுதலாகியபொ
ருள்கூற அவ்வாற்றாற் பெறப்படும் உவமையுமுள. அவைவருமா
று. வெ- “மயில்போன்மடப்பிடிபோன்மான்போன்மழலை, கு
மயில்போலொளிர்மென்கொடிபோற்-பயினும், கொலைவாரணத்து
ங்கன்கொழிக்கொன் கொல்லி, மலைவாண்காதன்மகள், எனவரும்.
இதனுள் மயில்போலுமியலுடையாளெனவும், பிடிநடைபோலு
நடையுடையாளெனவும், மாணோக்குப்போலுநோக்குடையாளெ
னவும், குயின் மொழிபோலு மொழியுடையாளெனவும், கொள்ள
க்கிடந்தமையறிந்துகொள்க. கு- “சுட்டிக்கூறுவவமையாயிற், பொ
ருளொயிபுணர்த்துப்பொருந்துவகொளலே, என்பவாகவின். ()

(அக) பாவிசெமென்பது காப்பியப்பண்பே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே பாவிசெமென்னு மலங்காரமு
ணர்-ற்று. (இ-ள்) பாவிசெமென்னு சொல்லப்படுவது பொருட்டொ
டர்நிலைச்செய்யுட்டிறத்திக்குகவியாற்கருதிச் சொல்லப்படுவதொ
ருகுணம். எ-து. அஃது அத்தொடர்நிலைச் செய்யுண் முழுவது
நோக்கிக்கொள்ளப் படுவதல்லது தனித்தொருபாட்டானோக்கி
க்கொள்ளப்படுவதாத்தது. [வ-து] ஆ- “பிறனில்விழைவோர் கி
ளைபொயிங்கெயிக, பொறையிற்சிறந்த கவசமில்லை, வாய்மையிற்
கடியதோர் வாளியில்லை, என்பன போலக்கிடப்பது. அஃதேல்,
முன்னதிகாரச்சூத்திரத்துப் பிறவலங்காரங்களுடன் வைத்ததனை
யீண்மீப்புறனடையின் பின்னகவைத்த தென்னையெனின், பிறவ
லங்காரங்க ளொருபாட்டானே யுணரப்படுவப்படும். இஃதன்னத
ன்று. ஆகலானாகிரியன் வாழ்த்தென்னு மலங்காரத்தின் பின்னோ
விரவியல்வைத்தது. முன்னரளவே விரவுவனவென்பதறிவித்தற்
கு இஃதன்னதன்மென்பது. (சூந)

பொருளணியியல்-முற்றிற்று.

முருகன்முனை

மூன்றாவது

சொல்லணியியல்.

(கூய) எழுத்தின்கூட்டமிடைபிற்றினிறியும், பெயர்த்தும் வேறுபொருடரின் மடக்கெனும்பெயர்த்தே.

என்பது, சூத்திரம். இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தேர்வெனின், சொல்லானும் அணிகள் தியல்புணர்த்தினமையிற் சொல்லணியியலென்னும் பெயர்த்து. அஃதேற் குற்றமுங் குணமும் ஈண்டேயன்றேகூறியது இதனைச் சொல்லணியியலென்ற தென்னை யெனின், அவையுங்கூறினானும், அவை சிறுபான்மையவாகலானும், இத்துணைச்சிறப்புடையன வன்மையானும், சொல்லானும் அணிகளதுதலைமையும், பன்மையுநோக்கி அப்பெயர்த்தாயிற்றென்பது. -என்னை. "ஒருபெயர்ப்பொதுச்சொ ளுளபொருளொழியத், தெரிபுவேறுகிளத்தலைமையும் பன்மையு, முயர்த்தினைமருங்கினுமஃதினைமருங்கினும், என்பவாகவின். இவ்வோத்தினுள் இச்சூத்திரமென்னுதலிற்றோவெனின், பொதுவகையான்மடக்கென்னும் அவங்காரமுணர்ந்து.

(இ-ள்.) எழுத்துகளது தொகுதி, பிறவெழுத்தானும், சொல்லானும், இடையிடாத்தும், இடையிடும்வந்துபெயர்த்தும் வேறுபொருளைவிளைப்பது, மடக்கென்னுமலங்காரமாம். எ-று. எழுத்துகளது தொகுதி எனவே இரண்டுமுதலெனத்தெழுத்தானும்வருமெனக்கொள்க. பிறிதின்றியுமென்பது எதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை. பெயர்த்துமென்பது, இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. (க)

(கூக) அதுதான், ஓரடிமுதலா நான்கடிகாறுஞ், சேருமென்ப தெளிந்திகிறோ.

(எ-ன்) இதுவுமதனையே வகுத்துணர்ந்து. (இ-ள்) அம்மடக்கு, நான்கடிச்செய்யுளுள்ளேமடக்குங்கால் ஓரடிக்கண்ணும், ஈரடிக்கண்ணும், மூன்றடிக்கண்ணும், நான்கடிக்கண்ணு நடக்குமென்று சொல்லுவார் தெளிந்தோர். எ-று. நான்கடிச்செய்யுளென்பது ஆற்றலாற்போந்தபொருள். ஓரடிக்கண் வருவன-முதலடிக் கண்ணும், இரண்டாமடிக் கண்ணும், மூன்றாமடிக் கண்ணும், நான்காமடிக் கண்ணும் வருவனவாம். அவைமுன்னர்க்காட்டிதும். (உ)

(கூஉ) ஆதியிடைகடை யாதியோடிகடை, யிடைபொடுகடைமுழு தெனவெழுவகைத்தே.

[உக]

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) அம்மடக்கு, ஆதிமடக்கும், இடைமடக்கும், கடைமடக்கும், ஆதியோடிடைமடக்கும், ஆதியோடுகடைமடக்கும், இடையோடு கடைமடக்கும், முழுதுமடக்குமென எழுவகைப்படும். எ-று. (ங)

(ஊங) ஓரடியொழிந்தன தேருங்கலை, யிணைமுதல்விகற்பமேழுநான்கு, மடைவுறும்பெற்றியி னறியத்தோன்றும்.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) ஓரடிமடக்கொழிந்தனவாராயங்காலத்துத்தொடையின் இணைமுதலாகியவிகற்பத்தொடையேழும்தான்குமாகியபதினென்றும்போலவிளங்கித்தோன்றும். எ-று. இவைமுதலீரடிக்கண் ணுமடக்குதலும், முதலடிக்கண் ணும்முன்றாமடிக்கண் ணுமடக்குதலும், முதலடிக்கண் ணும், நான்காமடிக்கண் ணுமடக்குதலும், கடைபீரடிக்கண் ணுமடக்குதலும், இடைபீரடிக்கண் ணுமடக்குதலும், இரண்டாமடிக்கண் ணு நான்காமடிக்கண் ணுமடக்குதலும், என்னும், இரண்டடிமடக்காறும், ஈற்றடியொழித்தேனைமூன்றடிக்கண் ணு மடக்குதலும், முதலடி யொழித்தேனை மூன்றடிக்கண் ணு மடக்குதலும், ஈற்றயலடி யொழித்தேனை மூன்றடிக்கண் ணு மடக்குதலும், என மூன்றடிமடக்கு நான்கும், நான்கடியு மடக்கியமுற்றுமடக்கொன்றுமாகிய பதினென்றும், யாப்பதிகாரத்துள், தொடைவிகற்பங்கட்குநாற்சீரடியுளோகியவதனை நான்கடிச்செய்யுளுளோதினார், ஒப்பின்முடித்தலென்னுந்தந்திரவுத்தியான். இப்பதினென்றும், ஓரடிமடக்கு நான்கும், ஆகிய பதினைந்தும், மேற்கூறிய எழுகூறுபாட்டோடுகூட்ட, நூற்றைந்துவகைப்படும். அவை, இடையிட்டி வருவனவும், இடையிடாதுவருவனவும், இடையிட்டிமிடையிடாதுவருவனவுமாகிய மூவகையோடுங்கூட்டமுந்நூற்றொருபத்தைந்துவகைப்படும் அவற்றுட் சிலவருமாறு.

அடிமுதன்மடக்கு.

க-வது. முதலடிமுதன்மடக்கு, [வ-று] வெ-“துறைவாதுறைவார்பொழிற்றுணைவாரீங்க, உறைவார்க்குமுண்டாங்கொல்சேவல்-சிறைவாங்கிப், பேடைக்குருகாரப்புல்லும்பிறங்கிருள்வாய், வாடைக்குருகாமனம்,, எ-து. நெய்தனிலத்தலைவனே, துறையின்கண் பெருத்திருக்கப்பட்ட பொழிலிடத்துத் தலைவர்பிரிய தனித்திருப்பார்க்கும் உண்டாகுமோசேவற்குருகானது தன்சிறகைவளைத்துப் பேடைக்குருகையிறுகப்புல்லு மிக்கவிருளினை யுடைய யாமத்துக்கண் வாடைக்காற்றுவந்தாற் கனாயாதமனம். எ-று. எனவரும்.

உ-வது. இரண்டாமடிமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“கனிவா

யிவள் புலம்பக்காவலநீநீங்கில், இனியாநினியா மொக்குப்-பணிநாள், இருவராத்தாங்குமுயிரன்றியெங்குண், டொருவராத்தாங்குமுயிர், எ-து. கனிபோன்றமொழியினையுடைய இவள் புலம்பும்படி அரசனே, நீபிரிந்தகாலத் தெங்களுக்கினியரசா யினிமைபாணசொற்களைச் சொல்லிக்காக்குந்தலைவரினியாவர்பணிக்காலத்துத்தம்மிற்புணர்ந்துபிரியாதிருந்த இருவருங் கூடித்தாங்காநிற்கு முயிரல்ல தொருநிறத்தாராகப்பிரிந்திருந்தமடவார் தாங்குமுயிரொக்காலத் தெவ்விடத்துண்டு சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும்.

க-வது. மூன்றாமடி முதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“தேங்காணன்முத்தலைக்குந் தில்லைப்பெருந்தகைக்கு, ஓங்காரத்துட்பொருளாமொண்குடர்க்கு- நீங்கா, மருளாமருளாதரித்துரைக்குமாற்றம், பொருளாம்புணைமாலைபாம், எ-து. தேனையுடைத்தாகிய கழிக்கானற்கணுண்டாகியமுத்தம்வந்தலைக்கப்படாநின்றதில்லைமுதார்ப்பெரியோனுக்கு, பிரணவத்தி னுட்பொருளாயிருக்கப்பட்ட ஒள்ளியசோதிவடிவாகிய கடவுளுக்கு இடையறாத ஆசையாகியமயக்கத்தினை மேற்கொண்டு ஒருவன்சொல்லுகிற அறிவழிந்த சொல் டொருளுமாம். பூணப்பட்ட மாலைபுமாம். எ-று. எனவரும்.

ச-வது. நற்றடிமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“இவளளவுந்தீயுமிழ்வதென்கொலோதோயும், கவளமதமான்கடத்திந்-நிவளும், மலையார்புனலருவிநீயணுகாநாளின், மலையாமலையாநிலம், எ-து. தலைவனே, நீயிவளைவந்து அணையாதபோது தோயுங் கவளமதமான் கடத்தைப்பொத்துப்புரளும் அருவியையுடைத்தாகியபொதியமலைக்கண்ணேபிறந்து எல்லார்க்குங்குளிர்த்தீயைச்செய்கின்றதென்றல் இவளளவும் அனலைச்சொரிகின்ற காரணமென்சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும். இவைநான்குமோரடிமுதன்மடக்கு.

ரு-வது. முதலடியும், இரண்டாமடியுமுதன்மடக்கு [வ-று] வெ-“நினையாநினையாநிறைபோய்கலா, வினையாவினையாமிலமால்-அனையாள், குரவாருங்கூந்தற்குமுதவாய்க்கொம்பிற், புரவாளநீபிரிந்தபோது, எ-து. தலைவனே, குரவம்பூவினையுடைத்தாகிய கூந்தலினையும், அல்லிமலனையொத்தவாயினையுமுடைத்தாயிருப்பதொருவஞ்சிக்கொம்புண்டாயின் அக்கொம்புபோன்றவள் இவளை நீபிரிந்தபொழுதே நின்னையாங்கண்ணினைத்து எங்கண்ணிறையாநினதெங்களைவிட்டுநீங்கிவருந்தி ஒருசெய்தியுமறியோ மாகுதுமாதலால் எங்களைப்பிரியாதொழிவாயாக. எ-று. எனவரும். நின்னையென்பது-நினையெனவிகாரமாயிற்று.

ச-வது. முதலடியு மூன்றாமடியு முதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“அடையாரடையாரணழித்தற்கின்னல், இடையாமிதெஞ்சமேயெழை-உடையேர், மயிலாமயிலாமதர்நெடுங்கண்மாற்றங், குயி

லாமென்றெண்ணல்குழைந்தது, எ-து. ஊசற்கயிரெப்ப இடை யாடுமுள்ளமே நீதலைவியினுடையசாயலை மயிலாமென்றும், அவ ளுமதர்த்தநெடியகண்ணை வேலாமென்றும், மொழியானது கு யிலாமென்றும், இளகி நினையாதொழிவாயாக. அன்றிநினைத்தியா யின், பகைவரடையும் அரிய அரணையழித்தற்குவருத்தமாம். எ-று.

எ-வது. முதலடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு. [வ-று.] வெ- “மானவாமானவாநோக்கின்மதுகாஞ்சுழி, கானவாங்கூந்தலெங் காரிகைக்குத்-தேனே, பொழியாரந்தார்மேலுநின் புயத்துமேலு ம், கழியாகழியாதரவு, எ-து. மதுகுலவேந்தனே, டூன்களாசை ப்படுநோக்கத்தையும், வண்டிகள் மதுவுண்ணும்படியு முங்கூந்த லையுமுடைய எமதுகாரிகையாட்டு, மதுப்பொழியு நினதழகிய ஆத்தித்தார்க்கண்ணும், நினது புயத்தின்கண்ணும், மிக்க ஆசை நீங்காது. எ-று. எனவரும்.

அ-வது. மூன்றாமடியுநான்காமடியுமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “மாதருயிர்தாங்கவள்ளல்வருநெறியில், பேதுறவுசெய்யும் பெரும்பாந்தள்-யாதும், வரையாவரையா மெனுமாமதமா, வி னாயாவிரையா வெழும், எ-து. வள்ளலே, இவளுயிராத்தாங்குத ல்காரணமாக நீ வரும்வழியில் நடுக்கஞ் செய்வவற்றுகிய பெரும் பாந்தளானவை யாதொன்றையும் வரையாதே கொல்லவற்றுகிய பெரியமலைபோன்ற மதத்தையுடைய யானைகளை யிரையாகநினை த்து இரைந்துகொண்டிருக்கும். எ-று. எனவரும்.

கூ-வது. இரண்டாமடியுமூன்றாமடியுமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “குரவார்குழலார்குவிமென் முலைதாம், விரவாவிரவாமென் றென்றல்-உரவா, வரவாவரவாமெனநினையாவையம், புரவாளர்க்கி தோபுகழ், எ-து. குரம்போநினையுடைய குழலாளாகத்துத்திர ண்ட மெல்லியமுலையின்மேல் நீ கூடாத இரவின்கண்ணுண்டா கியமெத்தென்றதென்றல்வரவு அதனைப்பாயும்பாம்பாருமெனநி னையாதேயிரிகின்றாய் தலைவனே, வையங்காவலைப்புரிந்த தலைவற் கு இதுவோபுகழ். எ-று. எனவரும்.

ய-வது. இரண்டாமடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு. [வ-று] வெ- “மழையார்கொடைத்தடக்கைவாளபயனெங்கோன், விழை யார்விழையார்மெல்லாடை - குழைபார், தழையாமுணவுங்கனி யாமினமு, முழையாமுழையாமுறை, எ-து. மழைபோலு மிக க்கொடுக்கவல்ல பெரியகையினையும், ஒளியினையுமுடைய அபய னாகியவெங்கோனைப்பகைத்தார் விரும்பப்பட்ட அரியமெல்லிய வாடைதளிரார்ந்ததழையா உணவுங்கனிகளாம் அவர்களுக்குச்ச ற்றமும் மான்களாம் இருப்பிடமும் மலைக்குகையாம். எ-று. என வரும். இவைபாறுழீரடிமடக்கு.

யசு-வது. ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடியமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“இறைவாவிதைவால்வளைகாத்திருந்தியார், உறைவாருறைவார்புயலால்- நறைவாய்; வண்டளவுவண்டளவுநாளின்மயிலாலக், கண்டளவினீர்பொழியுங்கண்,, எ-து. இறைவனே, இறைக்கண் வெள்ளியவளைகள் வீழாதபடி காத்திருந்து யாருயிரோடு வாழ்வார். துவலைமிக்கபுயலினாலே தேனையிடத்திலேயுடையவள் ப்பத்தையுடையமூலமலரின்மீதேவண்டிகளிருக்கப்பட்டகாரிகாலத்து மயிலாடக்கண்டு அள்ளில்லாத நீரைப்பொழியுங்கண்கார்தலால். எ-று. எனவரும்.

யஉ-வது. முதல்பலடியொழித்தேனை மூன்றடியமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“கொடியாரீகொடியாரிமதினமூன்றங்கொன்ற, படியார்பனைத்தடக்கைநால்வாய்க்- கடியா, ருரியாருரியாமையாளவோதற், கரியாரீகரியாரீகளம்,, எ-து. கொடியராயுள்ளாருடைய கொடிகன்பொருந்திய முப்புரத்தையுமெரித்ததன்மையினையுடையார்பனைபோன்ற பெரியகையினையுடைய யானையின் அச்சத்தைத்தருந் தோலையுடையாரீ எம்மையாண்டிகோடற்குரியார் யாவராலும்புகழ்த்தகரியாரீகறுத்தமிடத்தினையுடையார்.— எ-று. எனவரும். மதில்-முப்புரம்.

யரு-வது. ஈற்றடியொழித்தேனை மூன்றடியமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“மலையுமலையுமகிழ்ந்துறையும்வேயும், மலையுங்கலையுங்கடவும்-தொலைவில், அமரியெமக்கரணமென்னுமலர் மூன்னிற், குமரிக்குமரிமேற்கொண்டு,, எ-து. பொருப்பின்கண்ணும், கடலின்கண்ணும், மகிழ்ந்துறைபவளும், இளம்பிறையைச்சூரியபவளும், கலையேற்றையுடைகப்பவளும், தொலைவில்லாத அமரினையுடையவளுமாக்கியாள் எமக்குக்காவலா மென்பார்க்குமுன்னே சிங்கத்தை யுண்கத்துத்தோன்றுங் குமரி. எ-று. எனவரும்.

யசு-வது. முதல்பலடியொழித்தேனை மூன்றடிக்கண்ணுமுதன்மடக்கு. [வ-று] வெ-“பாலையாழ்தன்னிற்பதிற்றிரட்டிவெய்தன்மே, மாலையாய்மாலையாயின்னிசை-மேலுரை, மேவலர்மேவலர்மெல்லாவிவாட்டாதோ, காவலர்காவலரங்கால்,, எ-து. பாலையாழ்தன்னிலும், இருபதுமடங்கு வெம்மையை யுடையதன்மேறே அந்திப்பொழுதின்கண் விறலிபாட்டின்கண்ணுண்டாகிய இன்பத்தையுடைய இசைமேலாயுள்ள புகழ்ச்சியைப் பொருந்தாதார்விரும்பிக்கூறுமலர் எங்களுடைய மெல்லியவுயிரை வாட்டாதொழியுமோ தலைவர் நம்மைக்காவாரான காலத்து. எ-று. எனவரும். இவைநான்கு மூன்றடிமுதன்மடக்கு. மலை-பாட்டு.

யரு-வது. முற்றுமடக்கு. [வ-று] வெ-“வரையவரையகாஞ்சென்றார்மாற்றம், புரையபுரையவெனப்பொன்னே-உரையல், த

ணையநணயதொடை நம்மைவேய்வர், விணையர்விணையர்வினாந்து,,
எ-து. களவொழுக்காகாது வரையவேண்டுமென்னும் ஆசையாற்
பிரிந்து மலைகளையுடைய சுரங்கடந்து போயினார் நிண்ணிற் பிரி
யேன் பிரியின் ஆற்றேனென்று முற்காலத்து நம்மைத்தேற்றிய
வார்த்தை இப்பொழுது நமக்குப்பெரிதாகிய குற்றத்தைப்பயந்
தனவென்று பொண்ணையொப்பாய் சொல்லற்பாலையல்லே மது
வேமும், குளிர்ச்சியோடுங்கூடிய தொடையலை, நமக்குச்சூட்டு
வர் அவர்பலசெய்தியு மறிவினையு முடையராதலால் வினாந்துவ
ந்து. எ-று. எனவரும். இவைபதினைந்து மடிமுதன்மடக்கு.

இடைமுற்றுமடக்கு. [வ-று.] வெ - “மனமேங்குழையகு
ழையவாய்மாந்தர், இனநீங்கரியகரிய-புனைவதனத், துள்வாவிவா
விக்கயலொக்குமென்னுள்ளும், கள்வாளவாளவாங்கண்,, எ-து. மன
ந்தளர்ந்தமானிஞைக்கத்தையுடையவுமாய்க், குழையைத்தொடர்
வனவுமாய், இளைஞர் குழாம்விட்டுநீங்குதற் கரியனவுமாய்க், கரு
மையையுமுடைத்தாயிருப்பன. அலங்கரிக்கப்பட்டமுகத்திலுலா
விப் பொய்கைக்கயல்போலும் என்னுள்ளத்தைகளவுகொண்டவ
ளுடைய அவ்வாளொத்தகண்கள். ஏ-று. எனவரும். ஒழிந்தஇடை
மடக்குவந்தவழிக்கண்மிகொள்க.

இறுதிமுற்றுமடக்கு. [வ-று.] வெ - “மாலையருளாதுவஞ்சி
மான்வஞ்சியான், மேலையமரர்கடையேலேலேலே, வளையார்தினாமே
ல்வருமன்னமன்ன, இளையாளிவளைவளை,, எ-து. வஞ்சிக்காவலன்
றன்மார்பின்மாலையொடாத வஞ்சனைசெய்து கொள்வானல்லன்.
மேலாயுள்ளவானவர்களுடந்தகாலத்துக்களையினையும்சங்குளையு
முடையகடலிற்றேன்றின, திருமகளாகிய அன்னத்தையொத்த
பேதையாகிய இவளுடைய வளைகளை. எ-று. எனவரும். ஒழிந்த
விறுதிமடக்கு வந்தவழிக்கண்மிகொள்க. இவையனைத்துமோரிட
த்தேமடக்கின. இவளை ஏன்பது-வேற்றுமைமயக்கு.

முதற்கண் ணுமிடைக்கண்ணு முற்றுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்.
‘கொண்டல்கொண்டலர் பொழிஞெறும் பண்ணையாப்பண்ணை
யாயத்துள்ளார், வண்டல்வண்டலர்தாதுகொண்டியற்றலின்வரு
மணமணன்முன்றிற், கண்டல்கண்டகமகிழ்செய்வோதிமங்கல
ந்துறை துறைவெள்ள, மண்டன்மண்டலமுழுதுடன்வளைதருவ
ளைதருமணிவேலை,, எ-து. கீழ்காற்றுமோதஅலர்கின்றசோலைதோ
றும், இசையை ஆராயும், விளையாடற்கூட்டமகளிர் சிற்றிலைவண்
டுகளாற்றிய தாதுக்களைக்கொண்டுசெய்தலால், மணம்பிசு மணல்
முற்றமாகிய கைதைமீதேகண்டார்கண்னளிகளும்படி அன்னங்க
ள்கூடியிருக்குந்துறையில் வெள்ளத்தைக்கொண்டு ஏறுதொழி
வாயாக. நிலவலய முழுதையுஞ்ஞமும் சங்குக் களரற்றப்பட்டமு

த்தகையுடையகடலே. ஏ-று. எனவரும். ஒழிந்தவாழியோடிடை
மடக்குவந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

மூதற்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு. [வ-று]—
வி-ம்- “நிரையாநிரையாமணிபோனிறைகோடல்கோடல், வரை
யாவரையாமிருண்முன்வருமாலேமாலே, விரையாவிரையாவெழுமி
ன்னொளிமேகமேகம், உரையாவுரையாநினுமொல்லனமுல்லைமுல்
லை,, ஏ-து. ஆனிரைகளின் ஒழுங்காமணியோசைபோல எங்கள் நிறை
யைக்கவராதேகாந்தளே, அளவிடவரிய அரையாமிருளுக்கு
முன்னேவரும் மயக்கத்தைச்செய்யுமாலையானது, கமிகியினாந்து
மின்னொளியையு முடைத்தாய்ச்செல்லு மேகங்களுந், ஒன்றுந்
சொல்லாத புகழையுடைய தலைவரினும் பகையாயின முல்லைநில
த்துள்ள முல்லைக்கொடிகளுந். ஏ-று. எனவரும்.

இடைக்கண்ணு மிறுதிக்கண்ணு முற்றுமடக்கு. [வ-று]—
வி-ம்- “வருகம்புளிநம்புளிநம்பயில்வேலைவேலை, ஒருகாலுலவா
வுலவாவருமோதமோத, வருகேதகைகேதகைச்சேர்தருமன்னமன்
ன, பெருகாதனவேதனவேரசைமாதர்மாதர்,, ஏ-து. வரநின்ற க
ம்புட்குழாங்கள் மணற்குன்றுகளிலே யிருக்குங்காலத்தில், கடலா
னது ஒருகாலுங்குறையாது உலாவிக்கூடையை மோதவரும். அரு
கேநின்று தடுக்கப்பட்டதாழைமீதே அன்னங்கள்சேருமாதலால்
தலைவனே, பெருகாதொழியுமோ முலைகளினதழகழியு மடவாரு
டையகாதல். ஏ-று. எனவரும்.

அடிதோறு மூன்றிடத்துமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “க
ளைகளை யமுளரியருகடைகடையமகளிர்க்குந்மணியுமணியும், வளை
வளையகாதலமுமடைமடையமதுமலருமலையமலைய, இளையிளை
ஞர்கிளைவிரவியரியியின் பிசைசுவளைமலருமலரும், கிளைகிளை
கொளிசையளிகண்மகிழ்மகிழ்செய்கெழுதகைய மருதமருதம்,,
ஏ-து. களைகளைவாங்கத் தாமரையருகேயடைந்த, கடைசியருடை
ய, ஒளியிளையுடையமணிகளும், இடப்பட்டவளைசூழ்ந்தகையும்,
அடைத்தமடையிலுள்ள தேளையுடையபூவும், மிகவுமாறுபாதி
ற்க, இளங்குதுமாக்கள் சுற்றங்கூடி, அறுத்திடப்பட்ட அரியின்
மீதேசுவளைப்பூவுமலரும், இனத்துடனேகிளை யென்னுநரம்மினி
ன்றுமெழுமோசைபோலப்பாடாநின்ற வளிக்கூலங்கள்ளைமகிழ
மலரினுண்மிகிழ்செய்யும்விளக்கமுடையமருதமாத்நிளையுடை
ய மருதநிலமானது. ஏ-று. எனவரும். ஒழிந்தமுழுதுமடக்குவந்த
வழிக்கண்டுகொள்க.

இனியிடையிடவந்தமடக்கும் இடையிடும் இடையிடா
துமவந்தமடக்குமீவ்வாறேகண்டுகொள்க. அவற்றுள்சிலவருமாறு

இடையிட்டிவந்தமுதன்முற்றுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“தேன்
டுகொண்டளிமுரன்நெழ்க்குடைபவர்குழல்சொர்ந்த, தோடுகொ
ண்டதேமலர்சுமந்தகிலகமழ்ந்தவர்தந், தோடுதைந்தசெஞ்சாந்
தணிதிரண்முலையிடைதோயத், தோடுதண்புன் னித்திலந் துறை
தொறுஞ்சொரியும்,, எ-து. கூட்டங்கொண்டு வணிகனொலித்தெ
ழ்ப்புனலாடுவார் சூழலிற்சொர்ந்த இதழ்கொண்டதேருமிகுடி
யமலரைச்சுமந்து அகிறுறப்பட்டமாதருடையதோனைச்செறிந்
தசெஞ்சந்தன்ம் அணிப்பிட்ட திரண்டமுலையிடை ஒழுகியே
டாநின்றகுளிர்த் புனலானது முத்துக்களைத்துறைக்கோறுங்கு
வியாநிற்கும். எ-து. எனவரும்.

இடையிட்டிவந்த இடைமுற்றுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“பாவி
நாடொழும்படியவாம்பல்புகழ்ப்பரப்பின், இரவிசீநியபடியவா
ம்பரியெரிகவர, விரவிமான்பயில்படியவாம்பலேய்தலைபிணங்கும்,
அருவிவாரணம்படியவாம்பலர்பிணமருதம்,, எ-து. வழுத்திநா
டோதும் உபர்ந்தோர் விரும்பும் பலபுகழ்புடைத்தாகியநாடுக
ளுடனேசெம்பியன்சீநியபூர்த்தளவாவித்தெறும் எரியாற்கொள்ள
ப்பட்ட மானினந்திரண்டு சஞ்சரிக்குந் தன்மையவாம். வேய்தலை
பிணங்கும். அந்தச்செம்பியன் யானைபுகுந்து கலக்கநீர் புலருந்த
டங்களைபுடையவயல் மருதம். எ-து. எனவரும். செம்பியன் சீநி
யபூர் மான்பயிலுங் காடாகவும், மருதம் மூங்கில்செறியுங் குதி
ஞ்சியாகவும், மாறுமென்பதாம்.

இடையிட்டிவந்தஇறுதிமுற்றுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்-“சொ
ன்னநாளினுளும்பியிரிதழிபொன்கால, மின்னுவாள்விடவில்வ
ளைத்துன்றியகால, இன்னகார்முகிலினமிருண்டெழுதருகால,
மன்னர்வாரலர்தான்வருமயின்மருங்கால,, எ - து. தாம் வருது
மென்றுசொன்னநாளினுவாயிந்ந்தது, சுரும்புகள் பாடாநின்
ற கொன்றைகளெல்லாம் பொன்பொழிந் மின்னானது ஒளியை
புயிழ இந்திரதனுவைவளைத்துவிழ்ந்த மழைத்துளிகளையுடைத்
தாயிப்படிவந்தபருவமுகில் இனமாயிருண்டெழுதரும் பொழு
தும், தலைவர்வந்திலர் பருவந்தான் வாராநின்றது. பக்கமெல்லாம
யில்கள் ஆட. எ-து. எனவரும். இவைமூன்றும் இடையிட்டி வந்
தன. இனியிடையிட்டி இடையிடாதும் வருவன.

இடையிட்டி இடையிடாதுவந்த இடையும் இறுதிமுற்
றுமடக்கு [வ-று.] வி-ம்- “வாழானமானமழைபோன்மதமான
மான, நாமானமானமுற்றுழகமானமான, தீமானமானவர்புகாத்
திறமானமான, காமானமானகல்சாங்கனன்மானமான,, எ-து. தா
வுமான்களையுடையன. பெரியமுகில்போன்று மதமமைந்த யா
னைகளையுடையன. அச்சமான புலியுகுறுதலால் தாழ்ந்தமனத்

தையுடைமலில்லங்குளைபுடையன. தீமையையுடையன. மக்களு
டாடாததிறமான தன்மையையுடையன. சோலைகளை யொப்பவ
லியகற்ையுடையன. இத்தன்மையையுடையவழிகள் நெருப்பி
ள்ளவாயுள்ளன. எ-று. எனவரும். தீமை-தீமென சுற்றுயிர்கெட்
டது. கல்ல-கல்லென சுற்றுகுறைந்தது.

வி-ம். “வருமறைபலமுறைவசையற்ப்பணிந்தே- மதியொ
டுசடைமுடிமருவம்ப்பணிந்தே; அருநட நவில்வது மழகுபெற்
ற்றமன்றே- யருளொடுகடவுவதனிகொள்பெற்றமன்றே, திருவடி
மலானதிகழொளிச்சிலம்பே-தெளிவுடனுறைவது திருமறைச்சி
லம்பே; இருவினைகளைபவரடைபதத்தனன்றே-யிமையவர்புகனி
றையெனநினைத்தனன்றே; எ-து. வேதங்கள் பலகாலும்தங்குற்றம
றத்தொழுதுபோற்றச், சடையையுடைய முடியில் பிறையோடு
சேரப்பட்ட கங்கையைத்தரித்து, அரியநடமாடுவது அழகுடை
யதிருவம்பலத்தே, பிரியத்துடன் ஏறுவது அலங்காரத்தை யுடைய
விடையே, திருவடித்தாமரையிற் கிடப்பன விளங்காநின்ற ஒளி
யையுடையசிலம்பே, விளக்கத்துடனேயெழுந்தருளியிருப்பது
அழகிய விவதருபமான கைலைமலையே, இருவினையுங் கடிந்தாந
டையும்பாதத்தன் அநாதியேவானவர்க்குப்புகலாகியமுதல்வென
ன்று தியானித்தல் அழகு- எ-று. எ-ம். வி-ம்-“அனையகாவலர்கா
வலர்காவலர், இனையமாலையமாலையமாலைய, எனையவாவியவாவிய
வாவிய, வினையமாதரமாதரமாதரம்; எ-து. அத்தன்மையாகிய
சோலையின்மலராகிய காமன்களைகளை நமதுதலைவர்காத்தலிலர்,
இத்தன்மையக்கத்தைத் தருகிறமலைப்பொழுது அத்தன்மைய
என்னை நீங்காது காதலித்த உயிர்போன்ற அறிவையுடையதொழி
யரத்தினையொத்தான். ஆசையானது மிகுதியாம் எ-று. எ-ம், வரு
பவைகளின்வேறுபாடுங்கண்டு கொள்க. சொன்மடக்குமுற்றும்.)

(கூச) அடிமுழுதுமடக்கலு மாங்கதன்சிறப்பே.

(எ-ன்) ஈண்டு அம்மடக்கென்னுமலங்காரத்தையேவேறுப
டுத்துக்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அடிகண்முழுதுமடக்கிவருதலும்,
அம்மடக்கிற்குச்சிறப்புடைத்து. எ-று. இவை-நாடிமடக்கும்,
மூவடிமடக்கும், நான்கடிமடக்குமென மூன்றுவகைப்படும்.

க-வது. முதலிரடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்-“வினாமேவும
தமாயவிடர்க்குடுகடுநாக, வினாமேவுமதமாயவிடர்க்குடுகடுநாக, வ
னாமேவுநெறியூடுநினைவாரன்மலைநாட, நினைமேவுவனசோரவிவ
ளாவிநிலைசோரும்; எ-து. கமழுங்கடமுடைய துன்பமுறுங்கடி
யபாணைகளையினாயாகவிளும்பும் வலியமுழையுள்ளுறையும் நஞ்
சையுடைய பாந்தையுடைய மலைபொருந்திய வழியினுடைய
யையபாய்வாராதொழிவாயாக. குறிஞ்சிநிலத் தலைவனே, வருவை

யாயின் நிறைபொருந்தியவளைசரிய இவளாவிடி நிலையினின்று நீங்கும்-எ-று. எனவரும்.

உ-வது. முதலடியும், மூன்றாமடியுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்- “கடன்மேவுகழிகாதன்மிகநாளுமகிழ்வார்கள், உடன்மேவு நிறைசோரமெலிவாடனுயிரீநோவு, கடன்மேவுகழிகாதன்மிகநாளுமகிழ்வார்கள், உடன்மேவுபெடைகூடுமறுகாலுமுணாயாகொல்., எ-து. முறையாகப்பண்ணுமிக்ககாதல்வளரநாள்கடோறும், மகிழ்வார்களுடனேகூடிக்கொண்டு, பொருந்திய ஒழுக்கங்குன்றவருந் துவாளுது உயிர்வருத்தத்தைக், கடலிற்பொருந்தியகழிக்கண் காதன்மிக்க காலதோறுங்களிப்புமிக்க மலர்க்கள்ளை விரும்பும் பெடையோடுகூடிய வணிகளுந் தலைவற்குச் சொல்லாபோலும்-எ-று. எனவரும்.

க-வது. இடையீரடியுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்- “கருமலைதொறுகாதல்தியாதுதொழுதாலு, முருமாயமதனாகமடுமாறுபுரிவார்முன், னுருமாயமதனாகமடுமாறுபுரிவார்முன், வருமாயவினை தீரவொருநாளுமருளார்கொல்., எ-து. பிறவித்தொடர்ச்சிதோறும் அன்புநீங்காது தம்மைவணங்கினாலும், வடிவழியும்படி காமனுடலைக்கெறிக்குந் தன்மையைச்செய்வார், முன்னேஉருமூப்போல வந்த கடாத்தையுடைய யானையைக்கொல்லும் இயல்பினையுடையார், தொல்லையாவரும்வஞ்சவினைநீங்க ஒருகாலமும் எமக்கருளார்போலும்-எ-று. எனவரும்.

ச-வது. முதலடியுமீற்றடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “மறைநுவல்கங்கைதாங்கினார், நிறைதவம்ங்கைதாங்கினார், குறையெனவண்டர்வேண்டவே, மறைநுவல்கங்கைதாங்கினார், எ-து. வேதம்புகமுங்கங்காததியைத்தரித்தார். மிக்கதவத்தைபுடைய உமாதேவியையிடப்பாகத்திற்குங்கினார். எமக்குக் குறையிதுவென்று வானவர்தொழுதிரப்பஅற்றங்களைப்பிறர்க்கு உபதேசிக்கும் பிரமன்றலையைக்கையிலேதாங்கினார்-எ-று. எ-றும். அற்றம்- இரகசியம்.

ரு-வது. கடைசீரடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “கொல்லியம்பொருப்பனைமேவார்கோநகர், இல்லரிமேவுவதியம்பவேண்டுமோ, வல்லியந்தாமரைவனங்களாயின, வல்லியந்தாமரைவனங்களாயின., எ-து. கொல்லிமலையையுடையசெம்பியனைமேவாராகிய அரசர்நகரத்துமாளிகைகளையெடுக்கருதல் சொல்லவேண்டுமோ, வல்லியோடுகூடிய அழகிய தாமரைகளையுடைய தீர்த்தடங்களாயினவெல்லாம், புலியையும், தாவுமரைகளையுமுடைய காடாயின. எ-று. எனவரும்.

சு-வது. இரண்டாமடியுமீற்றடியுமடக்கு. [வ-று] வி-ம்- “நலத்தகைபெறவிருசரணமோதும், குலத்தகைபணிகொள்கார

ம்பாத்தனே, நலத்தகைமகனொருபாகநண்ணுமேல், குலத்தகைபணிகொளேகாம்பரத்தனே,, எ-து. நலமிகுதிபெறவேண்டியிரண்டுசீர்பாதத்தையுமேத்துநமதுகுலத்துள்ளாரிக்ககளைத்தொழில்கொள்ளும் என்காம்பரத்தையுடையான், நன்மைமிக்கதலைமகளை ஒருபாகத்திலேசேர்க்கும், குலத்தான்மிக்கபாம்பாற்புணையப்பட்ட ஒற்றையாடையையுடையான்-எ-து. எனவரும். என்காம்பரத்தினிமாவையுடையான். இவையாறும் ஈரடிமடக்கு.

க-வது. நற்றடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்-“காமரம்பயினீரமதுகரம், காமரம்பயினீரமதுகரம், காமரம்பயினீரமதுகரம், தாமரந்தையுறணினையார்தமர்,, எ-து. சோலையின்மரந்தோறும் நெருங்கின வண்டினமானவை, காமரமென்னுமிசையைப் பாடாநின்றன. தேன்பொழியும் மதவேளம்புவேற்செய்தியையுடையவாயின. வேனிற்காலத்தெதிர்ப்பட்டதாம்பதுயருழப்பவும் நினையாதொழிந்தார் நமதுகாதலர்-எ-து. எனவரும். மது-வேனிற்காலம். கரம்-எதிர்ப்பட்டல்.

உ-வது. முதலடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்-“வரியவாங்குமுன்மாதரிளங்கொடி, அரியவாங்கயதானவனங்களை, அரியவாங்கயதானவனங்களை, அரியவாங்கயதானவனங்களை,, எ-து. வணிகள் விரும்பப்படும் அளகத்தையுடைய காதலிளங்கொடியே, அடைதற்கரிய அவ்விடத்துப்பள்ளத்திலுண்டான புனல்களாவன வணிகள் தாவப்படாநின்ற யானையினது மதசலங்களே, சிங்கங்கள் உலாவப்படும் பெரிய இடத்தோடு கூடியிருந்தகாடுகள்-எ-து. எனவரும். அயம்-பள்ளம். கய-பெரிய.

க-வது. இரண்டாமடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம் - “கடியவாயின காமருவண்டினம், அடியவாவகன் றுருழைவாரலர், கடியவாயின காமருவண்டினம், கடியவாயின காமருவண்டினம்,, எ-து. விளக்கமுடையவாய அழகுபெற்றவனை படியிலேவீழக்கண்டும் நம்மைப்பிரிந்தவர்நம்மிடத்துவந்திலர். ததுநாற்றத்தைவிரும்பாநின்றன சோலைகளிற் பயிலுகிற வண்டினகூட்டம்-அஞ்சுத்தகாநின்றன அழகுடன் புணர்ந்தவள்வியனாட்கள்-எ-து. எனவரும்.

ச-வது. மூன்றாமடியொழித்தேனை மூன்றடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம் - “கோவளர்ப்பனகோநகரங்களே, கோவளர்ப்பனகோநகரங்களே, மேவளக்கீவியன் திணாவேலைசூழ், கோவளர்ப்பனகோநகரங்களே,, எ-து. ஒளியையமிகுப்பனதலைமையையுடைய நகரங்கள்-செம்பியன்பெருக்குவனவேற்றாசருடையதிறைகளை. பொருந்தியகடலானது பெரிய திரையோடுங்க்கையோடுஞ்சூழப்பட்ட நிலவலயத்தைக்காப்பன இச்செம்பியனுடையவைகள்.

எ-று எனவரும். இவை நான்குமூன்றடிமடக்குக. ரம்-இறை. கோ-
சோழன்.

நான்கடியுமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்-“வானகந்தருமிசையவா
யின, வானகந்தருமிசையவாயின, வானகந்தருமிசையவாயின,
வானகந்தருமிசையவாயின; எ-து. மேகங்கடலினிடத்திற் கொ
டுக்கும் ஓசையோடுகூடியிருந்தன. ஆகாயத்தைவவ்விக் கொள்ளு
ம் எழுச்சியை யுடையவாயின. விண்ணுலகத்தை யொக்கும் பு
ழையுடையன். மரங்களை யுச்சியிலேயுடையன் பெரியமலைகள்.
எ-று. எனவரும். இது என்கபாதமுதாம்.

ஒருசொல்லானே நான்கடியுமடக்குவதனை; இயமாவியமக்
மென்ப. [வ-று.] வ-றை - “உமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதர
னுமாதரனுமாதரனுமாதரனுமாதரதன்; எ-து. உமையைத்தரி
த்தவனும், ஆதரிக்கின்றவனும், மாணத்தரித்தவனும்; திருவைத்த
ரித்தவனும், ஆனினையைக்காத்தவனும்; யானைத்தோலைத்தரித்தவ
னும், இடபத்தைநடத்துவானும்; பெருமையைத்தரித்த முக்கட்
கடவுள்-எ-று. எ-றும். இதனை அளவடிச்செய்யுளாக்கிற் செந்து
றையுமாம்.

இரண்டடிப்பாட்குமடக்கு. [வ-று.] வி-ம்- “பணிபவந்
தனதாகமன்னுவார், பணிபவந் தனதாகமன்னுவார், அணியெ
னமெய்துமன்பராகமே, அணியெனமெய்துமன்பராகமே, எ-து
பாம்புகளுக்கு இடம் தன்னு மார்பகமாகநிற்பார். பிறப்பிறப்பு
இல்லையாகநிலைபெறுவார். அழகென்று சொல்ல உறையதும் அன்ப
ருடைய உள்ளமே. அவங்காரமென்று சொல்ல விரும்புவதும் என்
றுமுள்ள திருவெண்ணீற்றை. எ-று. பவனம்-இடம்-பணிபவம்-தா
ழ்ந்தபிறப்பு-ந்தாக-இல்லையாக-எ-ம். வி-ம்-“கோடாராவிப்பாற்கு
ருகே-கோடாராவிப்பாற்குருகே, கொண்டற்போதுமருங்கடலே
கொண்டற்போதுமருங்கடலே--விடாவிருப்புக்காப்புள்ளே-வி
டாவிருப்புக்காப்புள்ளே, வீயுந்துயரமுண்டகமே- வீயுந்துயர
முண்டகமே-நாடாமேகாம்பரத்தருவி-நாடாமேகாம்பரத்தரு
வி, நற்காஞ்சிவனத்தான் த்தான்- நற்காஞ்சிவனத்தான் த்தான்.-
சூடாமலர்க்கண்டலந்தேனே-சூடாமலர்க்கண்டலந்தேனே, சுற்
றமலைவாய்த்தவராலே - சுற்றமலைவாய்த்தவராலே.- எ-து. கரை
பொருந்தியதடத்தின் கட்டுருகுகாள், கொள்ளக்கொடாரா இப்பு
றம்வளைகள், மேகமுகக்குமரியகடலே, கீழ்காற்றே யமையும்பக்க
த்துறின்று அன்புறுத்தற்கு காவேவிடாகவிருக்கும்புட்குலமே,
நெகிழாதாசைக்கட்டுமனத்தின்கண். மதுகரமலைக்குமுயர்ந்து அ
ழகியதாமடையே - சாதற்றயரமுண்டு மனையிலுள்ளோரால்-உடு
க்குலந்தாவுமாகாயத்துலவுமுகிலா லுண்டான அருவியையுடைய

நாட்டினுண்டா மொரு மாமரத்தினையுடைய, அழகியகாஞ்சிவ
னத்தினையுடையான். நன்மையுண்டாஞ்சிவன் நந்தேந்திக்கு அத்
தான். வணையாததாழைமலரின் கணுள்ளதேனீகாள், சூழநிலையொத்
த அயலார் அலர் தூற்றுதலைக்கேட்டுடைய்த்தேன் - சூழநீர்த்தாங்க
த்திலுள்ளவரால்மீன்களே, உறவுபகையாகத்தந்ததலைவரால்-று.
எ-ம். வி-ம் - “கலைநிலாவருமலைமணங்கொள்வான், மலையமாரு
த மாநலமாதர்கண், கலைநிலாவருமலைமணங்கொள்வான், மலைய
மாருதமாநலமாதர்கண்,,எ-து. கலைநில்லா அரிய அந்திப்பொழு
திற் புணர்ச்சியையேண்டிக்காதலோடுகூடிய கண் மிகவுமழுதை
நீங்காது. மதியின்கணுண்டாகிய நிலவெழும் தொடையலின்
வாசங்கொள்ளவேண்டித் தென்றலானது நீங்காது - இவளுடை
எ-று. எ-ம், வி-ம்-“ஓதநின் னுலவாவரும்வேலைவாய், மாதாங்கம
லைக்குநிகரவே,ஓதநின் னுலவாவரும்வேலைவாய், மாதாங்கமலைக்கு
நிகரவே,,எ-து. நின்றசொல்ல முடிவில்லாத அரியகாலத்தின்க
ண் இவளுடைய அவயவங்களை யழிக்குமாறுபட்டன நீர்நிலைபெ
ற்று உலகிவருகின்றகடலிற் பெரியதினாகள் மலைக்கொப்பாக வி
ருக்கும். எ-று. எ-ம்,வரும்.

அந்தாதிமடக்கு. [வ-று.]வி-ம்-“மாலையாகவெய்யனங்கவே
ள் பயிற்றருமலை, மலைவெட்டவர்மனங்கொலோவவன் றுழாய்மா
லை, மாலையோவுடைத்ததுநினைந்தெழுதருமலை,மாலையுடைய
வரைவந்திடர்செயுமலை,,எ-து. ஒழுங்காகவெய்து மாராயுதம்
பயிலுமிடம் அரியைக்காதலித்தவருடைய வுள்ளம்போலும் அவ
னுடைய துளவமலை சேர்தற்கு அருமையுடைத்து. அதனைநினை
ந்தெழுமுள்ள மயக்கத்தை யியல்பாகவுடையவரைவந்து துயர
முறுக்கும் அந்தியம்பொழுது. எ-று. இதனைச்சந்தட்டயமடக்
குமென்ப. அல்லது இடையிட்டிழுதலும் இறுதியுமடக்கியமு
ற்றுமடக்கெனலுமாம். வி-ம்-“கயமல்லாதரவருங்கடிபுனற்காவிரி,
காவிரிமலருக்ககாபொருமாவம்,மாவம்பூஞ்சினைவண்டொடுஞ்
சிலம்பும்,சிலம்புகுழ்தளிர்மடித்திருமனைக்கயலே,எ-து.கயல்களாழ
குபெறவரும்வினாந்தபுனலையுடையகாவிரியாறு சேரலையில்விளி
ந்தமலர்க்குரும்படி கரையைப்பொரும் அரவமானது.பிடாமா
த்திலுண்டான பூங்கொம்புகள் வண்டொடுகூடி ஆர்ப்பெயிக்கும்.
சிலம்பாற்குழப்பட்ட தளிர்போலு மடியினையுடையாள்செல்ல
மனைக்கருகு. எ-று. எனவரும். இது அந்தாதிமடக்கு. (ரு)

(கச) ஓவொழுத்துமடக்கலு முரித்தென மொழிப.

(எ-ன்.) இன்னும் மடக்கிற்கெய்தியதோர்வேறுபாடுணர்-ந்
று. (இ-ள்) மேல்“எழுத்தின்கூட்ட மிடைபிதிநின்றியும், பெயர்
த்தம்வேறுபொருடரின் மடக்கெனும்பெயர்த்தே,என்றாயி

னும், ஓரொழுத்தெபெயர்த்து மடக்குதலும் அம்மடக்கணிபென்
பர். எ-று. [வ-று] வி-ம்-“நாநாநாதங்கூடிசைநாபிந்தொழிலோ
வா, தாதாதாமாகவினாத்தண்மலர்மீதே, வாவாவார் தண்ணோலை
யில்வாழும்வரிவண்டே, யாயாயாளிற்சேர்த்துவதன்பங்கிசைபா
யால், எ-து. நாநாவிதமான ஓசையொடுகூட்டியிசைகளை யாராயுந்
தொழினீங்காது தாதேயாதாமாக வாசனையபுடைய குளிர்த்
தமலர்மீதேதாவி நீட்சியையபுடைய குளிர்த்சோலையில் மீதுவா
ழும் பாடையபுடையவண்டே அன்னையாயுள்ளாள் இற்செறித்தலை
த்தலைவற்குச்சொல்லுவாயாக. எ-று. எனவரும். மடக்கலுமெ
ன்ற உம்மையால், ஓரொழுத்தும், ஈரொழுத்தும், மூன்றெழுத்தும்,
நான்கெழுத்தும், இவ்வெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், உயிரொழு
த்துமடங்கும். உயிருமெய்யுமடங்குங்கால் உயிர்மெய்யாய்வரும்.
இவைபெல்லாமொருசெய்யுண்முழுதுமடங்கலும், ஓரடிமுழுது
மடங்கலும் உரியவெனக்கொள்க.

அவற்றுள்-ஓருயிர்மடக்கு [வ-று] க-சை-“அமல்லலமகல்
லபய, கமல்பவனமவள, வமலமடாவளகவதனமடாமதன், எ-து.
சேராதொழிவாயாக எங்கண்மார்பினையகல் இரவின்சன் அபய
னே தாமனாயே யிடமாகவுடைய தேவியையணைய இவளுடைய
குற்றமற்ற செறிந்திருக்கப்பட்டகுழலினைபுடைய முகத்தையழி
வுசெய்யாதொழிவாயாக காமனைபொத்தாய். எ-று. எனவரும். அ
மல்-சேருதல். அல்-ஒழிதல். அடரல்-என்பது-அடர-எனக்கடை
குறைந்துநின்றது. எனவரும். இதுகுத்துயிரான்வந்தமடக்கு.

இ-பா -“தாயாயாளாராயாடாமாறாதாராய, யாமாசாவா
னூடாமாதாமாதாவாவ, யாவாதாலாறகாவாகாநாநாமா, மாலா
றாமாநாதாவா, எ-து. தாயாயுள்ளவளிவளதுவிதனத்தை யறிபா
ளாதலால், வருத்தமாறுது இதனையாராய், அங்ஙனமாராயாதறினக்
கறிவுணர்த்தயாங்களாராக, வானநாட்டையொத்த நாட்டையுடை
யவனே, மாதானவள் பெரியவருத்தமுறுவன்வருவாயாக, வந்தால்
வாயாதெது. வரும்பொழுதுங்காலாறிவருவாயாக, எங்களைக்கா
ப்பாயுமாக, இவையாகாதனகாண். அயலவர்நாவால் எங்களுக்கு அ
ச்சமுண்டாகாநின்றது மயக்கமுமாறுது பெருமையையுடையக
த்தாவேவருவாயாக. எ-று. எனவரும். இது நெட்டியிரான்வந்த
மடக்கு.

சி-பா-“காக்கைக்காகாகூகைகூகைக்காகாக்கை, கோக்குக்கூ
காக்கைக்குக்கொக்கொக்கக். கைக்கைக்குக், காக்கைக்குக்கைக்கை
க்காகா, எ-து. காக்கைக்குலங்கட்காற்றா கூகைக்குலம். கூகைக்குல
ங்கட்காற்றாகாக்கைக்குலம். காலவசத்தானாலால், அரசர்க்குப்பு
ழியைக்காத்தற்கும், கொக்கினைபொத்துப்பகைபைஅழித்தற்கும்

காலவாய்ப்புவெண்டும். அக்காலவாய்ப்பின்றேல் இந்திரற்கும் பகையுதித்தற்குக்கூடாது. எ-று. காலம்- பகையென்னுஞ் சொற்க ளொஞ்சுநின்றன. இதுககாவிசற்பத்தான்வந்தது.

இ-பா- “தத்தித்தா தாதுதிதா தாதித்தத்துதி, துத்தித்துதை திதுதைத்ததா தாதுதி, தித்தித்தித்தித்தித்ததாதெதுதித்தித்த, தெ த்தாதோதித்தித்ததாது,, எ-து. பாய்ந்து தாதுக்களையுடைய பூக் களின்மதுவை யுண்ணுநிற்றி அங்ஙனமுண்டு மீண்டும் வேறொரு பூவிற்பாயாநிற்றி அங்ஙனமுண்டுபாய்ந்து செறியாநிற்றி மீண்டு ம் வேறொருசெறிந்த பூவின் ருதுக்களைக்கோதாநிற்றி இப்பூக்க ளிற்றித்தித்தின்பந்தரும் பூவெது தித்தித்த தாதுக்களையுடையபூ வெதுஇதழுகியபூவெது எமக்குச்சொல்லுவாயாக. எ-று. இதில் வண்டென்னுஞ்சொல் லெஞ்சுநின்றது. தலைவியவயவங்களை விய ந்ததலைவன் தலைவிகேட்ட வண்டினைநோக்கிக்கூறியது. இதுதகா விகற்பத்தான்வந்தது.

வெ- “மன்னுமான்மான்முன்னமானமுமீனமா, மின்னமா னேமுன் னுமானினி - மென்மென், மின்னுமாமென்னினுமென் னுமாமென்மன்னென்,மன்னுமாமா னுமான்மான்,, எ-து. உண்டா கானின்றது மயக்கம்முன்னுறவேமான முங்குறையாநின்றது. இ த்தன்மையான எம்மானினைப்படுமாதினை மெல்லென மின்னை யுமொப்பாளென்பேமாயின் அன்னமுமாமெனலாய்நிற்பள்- எ ன்னுள்ளத்துள்ளே தங்குவதுஞ் செய்யாநிற்பள்-மாமநிறத்தையு டைய மாண்பொக்குங் கண்ணியுடைய அம்மாது. எ-று. இது ஈரொழுத்தான் வந்தது.

வெ- “மின்னுவான்முன்னுமென்னுமினிவேனின், மன்னு வினைவேனெனவினவா - முன்னுன், வானவனை மீனவனைமானவி னைவென்வேன்,மானவனைமானுமாவான்,, எ-து. மின்னியருமே ற்றினைத்தோற்றிவிக்குமாயினும் பின்பு வேனிந்காலத்துநிலைபெ ற்றுவருந்துமென்னை யாராயாத, எவர்க்குமுதலாயுள்ள சேரனை மீனவனைமிக்க வினைகளோடுகூடவென்ற வேலையுடையுஞ்சிய ம னுருலங்காவலனை ஒக்கவல்லதோ இத்தன்மைத்தாகிய மேகம்- எ-று. என்னையாராயாத மனுருலங்காவலனையெனக்கூட்டுக. இது முன்றெழுத்தால்வந்தது. வான்-உருமேறு. வென்ற-என்பது-ஈறு குறைந்தது.

வெ- “யானகவென்னையினையனுவாக்கின,கானகயானையனை யானைக்-கோனவனைக், கொன்னயனவேனக்ககோகனகக்கைக்கன் னிக்,கன்னிக்கனியனையலாய்,,எ-து.எத்துணையுஞ்சிறியயான்பழிக் கக்காட்டி யானையையொத்த நமதுதலைவனை இத்தன்மையாகப்ப ண்ணினவை கன்னியுடைய கொல்லுந்தன்மையையுடைய வேலை

யொக்கு நயன்மும், மலர்ந்த தாமரைபோன்றகையும், ஒருவராத்
றண்டாதகொவ்வைக்கனிபோலும் வாயுமாயிருந்தது ஈதோராச்
சரியமாயிருந்தது எ-று. இது நான்கெழுத்தால்வந்தது.

வெ-“தாமதுபுனலிலளியிவரிவை, யமுதவிதழினிகலு-குமு
த,மருவிநறவுபருகவளரு, முருவமுடையதுரை,, எ-து. வண்டே
நீபயிலும் பூந்தடங்களில் இம்மடந்தையுடைய அமுதம்பொதியு
மதாமொக்குங் குமுதமலர்களிற் பல்காலும்பயின்று தேனைப்ப
ருகப் பின்புற் தேனுண்டாகும்படியை யுடையது உண்டாயிற்
சொல்லுவாயாக. எ-று. இது ஒற்றெழுத்தினிவந்தது.

வெ - “துடித்தித்தடித்துத் துடுப்பெடுத்தகோட, ரெடுத்தி
த்தொடைகழிக்கைபொற்போற்-பொடித்துத், தொடிடைத்த
தோடுடித்ததோகைகூத்தாடக், கடிபடைத்துக்காட்டித்துக்காடி,
எ-து. மின்னானது நடுங்கித்தோன்றக் காந்தள்கள் பூத்துக் குலை
ளைத்தாங்காநின்றன. கொன்றைகள் பொன்போன்ற நிறத்தையு
டைத்தாகிய பூக்களைமாலையாகத்தொடுத்தித் தூக்காநின்றன. எல்
லாருக்குந்தோன்றவளையையுடையதோளும்இடப்பட்டக்கந்துடியா
நின்றது. மயில்கள்களித்தாடப் புதுமையைவிளைத்துக்காட்டா
நின்றதுகாடி. எ-று. இதுவல்லினத்தால்வந்தது.

வெ- “மானமேநன்னாமனமென்மனமென்னு, மானமான்
மன்னாநனிநாணு - மின்மா, மாணமின்னின்மின்னிமுன்முன்னேந
ண்ணினு, மாணுமணிமேனிமான்,, எ-து. மானம்பாதுமேவாதவு
ள்ளமென துள்ளமென்னும்,பெரியயானைகளையுடையவேந்தனே
யிகவுநாணுங்குறைபடாநிற்கும், நீங்காது மின்னானதுவிளங்கி மு
ன்னேமுன்னேதோற்றினும், ஒவ்வாத அமகிய உருவத்தையுடைய
யமானையொப்பான். எ-று. இதுமெல்லினத்தால்வந்தது.

வெ- “யாழியல்வாயவியலளவாயவொலி, யேழியலொல்லா
வாலேழையுரை - வாழி, யுழையேலியலாவயில்விழியையோ, வி
ழையேலொளிபாலிருள்,, எ-து. யாழினியற்றப்படாநின்ற இசை
நூல்சொல்லிய அளவையுடைய இசையேழுங்குடி இப்பேதை
யுடைய மொழியுடனே நிகர்க்கமாட்டா. மானின்விழியும் இவள்
வேல்போலும் விழியையொக்கமாட்டா. வியக்கத்தக்க ஆபரண
ங்களினதொளியும் இப்பேதையுடைய ஒளிபாலே நிறங்கெட்டி
ருளாம். எ-று. இது இடையினத்தால்வந்தது, பிறவும் வந்தவழி
ககண்டுகொள்க.

(கூ)

மடக்குமுற்றிற்று.

சித்திரகவிவருமாறு.

(கூரு) கோழுத்திரியே கூடசதுக்க, மாலைமாற்றே யெழுத் துவருத்தன, நாகபந்தம் விருவுத்தாமே, காதைகரப்பே கரந்து றைச்செய்யுள், சக்கரஞ்சுழிகுளஞ் சருப்பதோபத்திர, மக்கரச் சதகமு மவற்றின்பால.

(எ-ன்) இன்னுமவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்துப் படுவன வான் சிலபிறைக்கவியாமா றுணர்-ற்று. (இ-ள்.) கோழுத்திரிமு தல்-அக்கரச்சதகமீராகக்கூறிய பன்னிரண்டும், அவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்தின்பாலவாய்வரும். எ-று. அக்கரச்சதகமுமெ ன்னு மும்மையால், நிரோட்டம், ஒற்றுப்பெயர்த்தல், மாத்திரா ச்சுருக்கம், மாத்திராவருத்தனை, முரசபந்தம், திரிபாதி, திரிபங் கி, பிறிதுபடுபாட்டுமுதலிய சித்திரகவிகளெல்லாங்கொள்க.

அவற்றுள்-க-வது. கோழுத்திரியாவது- இரண்டிரண்டிவரி யாக ஒருசெய்யுளையெழுதி மேலுங்கீழும் ஒன்றிடையிட்டிவாசித் தாலும் அச்செய்யுளையாவது. [வ-று] வி-ம்-“பருவமாகவிதோ கனமாலையே; மருவுமாசை விடாகனமாலையே, பொருவிலாவுழை மேவன்கானமே, வெருவலாயிழைபூவணிகாலமே, எ-து. அவர் குறித்த காலமிதுவாதல்வேண்டும் மேகவெழுங்கானது திசைகளெல்லாம் பொருந்தும், அதுவுமன்றி மலைப்பொழுதின்கண் மழையை விடாதுபொழியும், ஒப்பில்லாத மான்கள் பொருந்தா நின்றன காட்டின்கண்-ஆதலாற்குற்றமற்ற ஆபரணங்களையுடையாய் அஞ்சாதொழிவாயாக, தலைவர்நம்மைப்பூவால் அலங்கரிக்கு ங்காலமிது. எ-று. இதனுள்வேண்டுமென்னுஞ் சொல்வருவிக்கப் பட்டது. மேவின-என்பது- மேவனவெனத்திரிந்துநின்றது. எ-ம்.

ப	ரு	வ	மா	க	வி	தோ	க	ன	மா	லை	யே
பொ	ரு	வி	லா	வு	ழை	மே	வ	ன	கா	ன	மே
ம	ரு	வு	மா	சை	வி	டா	க	ன	மா	லை	யே
வெ	ரு	வ	லா	யி	ழை	பூ	வ	ணி	கா	ல	மே

உ-வது. கூடசதுக்கமாவது, ஈற்றடியெழுத்துகள் ஏனைமூன் றடியுள்ளுங்காரத்துநிற்கப்பாடுவது. [வ-று] க-றை “புகைத்தகைச் சொற்படைக்கைக்கதக்கப்பிறைப் பற்கறுத்த, பகைத்திறச்சொ ற்கெடச்செற்றகச்சிப்பதித் தூர்க்கைபொற்புத், தகைத்ததித்தித் ததுத்தத்தசொற்றத்தைப்பத்தித்திறத்தே, திகைத்தகித்தத்ததைத் துடைத்தப்பிற்பற்றுக்கெடக்கற்பதே, எ-து. நெருப்பின் நன்மையையுடைய சொற்களையும், ஆயுதங்களோடுகூடிய கைகளையும், வெகுளியோடுகூடிய பார்வையையும், பிறைபோன்ற கோரப்ப

ற்களையும், கரிய நிறத்தையுமுடைய பகைஞராகிய அவுண்சாதி யென்னும் வார்த்தை மாளச்செயுத்த காஞ்சிபுரப்பெரும்பதியி லுள்ள கொற்றவை யழகுதங்கிய இன்பந்தராநின்ற யாழினிசை போன்றசொல்லையுடைய கிள்ளையெய்ப்பாளிடத் தன்புசெய் யாது அறிவழிந்தவுள்ளத்தை நீக்கியகாலத் திருபற்றுங் கெடுதற் கேதுவாகிய ஞானத்தையறிவது. எ-று. கிள்ளைமொழியினை யொ த்த மொழியையுடையதுர்க்கையெனக்கூட்டுக. எனவரும்.

க-வது. மாலைமாற்றுவது, ஒருசெய்யுளை யிறுமுதலாகவாசி த்தாலும் அச்செய்யுளையாவது. [வ-று] வெ - “நீவாதமாதவாதா மோகராகமோ, தாவாதமாதவாதீ, எ-து. நீங்காதபெரியதவத்தை யுடையாய் மிக்கமயக்க வேட்கைகெடாது- ஆதலால், அழகியமா தினுடைய ஆசையை நீக்குவாயாக. — எ-று. எ-ம். வெ - “வாயா யாநீகாவாயாதாமாதாமாதா, யாவாகநீயாயாவா, எ-து. எங்கட் குக்கிடையாதனயாவை நீயருள்புரிவாயாக என்னும் இவள் மிக்க வருத்தமாவளியாவை நினக்காகாதன ஆயனேநீவருவாயாக. எ-று. எ-ம், வெ - “பூவானை நானுநீபூமேகலோகமே, பூநீநானைவாபூ, எ-து. இயல்பாய்ப் பூப்பிலாதானைக்கலந்து புலாஸ்கமமும் நீயெ மக்குப்பூமழையும், பொன்மழையும், பொழியுமேகமோ பூவு நீதிருநீறும்புனைந்து நானைவா இவளிட்பொழுது பூப்பினளாயி ருக்கின்றாள். எ-று. பூப்புனைதல்-புலால்நாற்றநீங்க-திருநீறுபுனை தல்-குற்றநீங்க. எ-ம், வரு-ம்.

ச-வது. எழுத்துவருத்தனமாவது, ஒருமுத்தானொருமொ ழியாய்ப் பொருள்பயந்து, பின்னொருமுத்தேற்றப் பிறிதொரு மொழியாய்ப் பொருள்பயந்து அவ்வாறே முறைமுறையானே த்ற ஒவ்வொருமொழியாய்ப்பொருள்பயப்பது. [வ-று] வெ - “எ நீதியவென்படையு முன்னொளித்ததுவும், பூந்துகிலுமாலுநீ பூத்ததுவும்-வாய்ந்த, உலைவிலெழுத்தடைவேயொரொன்றசே ர்க்கத்தலைமலைபொன்றாமனையென்றும், (இ-ள்) திருமாராக்கிய-க ம்புவும், அவனெடுத்த-நகமும், அவனதாடையாகிய-கநகமும், அவ னுநீதிமலர்ந்த-கோகநகமும், என்னப்பட்டவிவற்றிற்கேடில்லா தஎழுத்தினடைவேயொன்றொன்றினொருமுத்தாகவெறித்துச்சே ர்க்கப்பின்பு அதுதலையென்றும், மலையென்றும், பொன்னென்று ம், தாமனையென்றுமாம். அவ்வாறுசேர்த்தலெவ்வனமெனின். க ம்புஎன்பதில் கம்-என்கிற எழுத்தைப்பிரித்துத்தலையெனவும், ந கம்-என்பதில், ந-என்கிற எழுத்தைப்பிரித்துமுன் கம்-என்பதற் குமுன்கூட்டி-நகம்-ஆக்கிமலையெனவும், கநகம்-என்பதில், க-எ ன்கிற எழுத்தைப்பிரித்துமுன் நகம்என்பதற்குமுன்கூட்டிக் கந கம்-ஆக்கிப்பொன்னெனவும், கோகநகம்-என்பதில், கோ-என்

நான்காசைச்சுக்கரம்.

எட்டாடொச்சுக்கிரகம்.

னுமெழுத்தைப் பிரித்துமுன் சுறகம் - என்பதற்கு முன்கூட்டிக் கோசுறகம் ஆக்கித்தாமரையெனவுங்கொள்க.

[உ-வது. நாகபந்தமாவது, இரண்டிபாம்பு தம்முள்ளிணைவன வாக உபதேசமுறைமையானெழுதி, ஒருநேரிசைவெண்பாவும், ஒரு இன்னிசைவெண்பாவுமெழுதிச் சந்திகளினின்றளமுத்தேம த்றையிடங்களினுமுறுப்பாய்நிற்கப்பாடுவது. மேற்கற்றுச்சந்தி நான்கினுநான்கெழுத்தும், சீழ்ச்சுற்றுச்சந்தி நான்கினு நான்கெழுத்தும், இரண்டிபாம்பிற்கு நடுச்சந்தி நான்கினும் இரண்டிபா ட்டிற்கும்பொருந்தநான்கெழுத்துமாகச்சித்திரத்திலடைப்பது

[உ-று] வெ-“அருளின் நிருவருவேயம்பலத்தாயும்பர், தெ ருளின்மருவருகிர்ச்சீரோ - பொருவிலா, வொன்றேயுமையானுட னேயுருத்தரு, குன்றேதெருளவருள்., எ-து. அறத்தினது அழ கியமேனியாய், திருச்சிற்றம்பலத்தினையுடையாய், தேவர்கள் அறி விற்கும் எட்டாதாய், அழகியபுகழையுடையாய், குற்றமில்லாத ஏக ரூபத்தையுடையாய், உமையோடுபொருந்தினமலைபோல்வாய், யாங்கள் தெளிய அறிவை அருள்வாயாக. எ-று. அறிவென்னுஞ்சொ ல்வருவிக்கப்பட்டது. எ-ம். வெ-“மருவினவருள்ளத்தேவாழ்சுட ரேறஞ்சு, பெருகொளியான்மேய்பெருஞ்சோதி - திருநிலா, வா னஞ்சுருங்கமி குசுடரோசித்த, மயருமளவையொழி, எ-து. அடை ந்தவருள்ளத்தே கெடாதவிளக்கமாயுள்ளாய், நஞ்சின்கணுண்டா கியபெருகிய நிறநிறைந்துபொருந்தினதிருமிடற்றையுடையபெ ரியசோதியாயுள்ளாய், அழகியமதியையுடைய ஆகாயமானதுகி னு கப்பெருகியவொளியே திருமேனியாயுள்ளாய், எனதுள்ளம்நின தடிபைமறக்குமெல்லையையொழிப்பாயாக-எ-று. எ-ம்-வரும்.

சு-வது. வினாவுத்தரமாவது, வினாவின் தொருசொற்றொட னைப்பிரித்து, அப்பதந்தோறும் வினாபதற்கு உத்தரமாகப்பதப் பொருளுரைத்துக் கடைக்கால் அவ்வினாபதற்குத்தரமான அச் சொற்றொடர்முழுவதுமொருபொருளாக்கியுரைப்பது. அப்பத ம்விரிக்குங்காற் செவ்வன்விரியாது அருமைதோன்றியிந்துக்கா ட்டிவது. [உ-று] வெ-“பூமகள்யார்போவானேயெவ்வானே துரை க்கு, நாமம்பொருசரத்திற்கேதென்பர் - தாமழகின், பேபொன்பி றைசூழும்பெம்மானுவந்துறையுஞ், சேர்வென்றிருவேகம்பம். இ தனுள் பூமகள்யார்-திரு-எனவும். போவானே எவ்வானே துரைக்கு ம்-எகு-எனவும். நாமம்பொருசரத்திற்கேதென்பர் அம்பு-எனவு ம். அழகின்பேபொன்-அம்-எனவுங்கூட்டித்திருவேகம்பமெனக்க ண்டிகொள்க. எ-ம். வெ-“நீத்தொழிந்தவாறைந்தடக்கிப்பின்னிச் சயமே, வாய்த்தமைந்தவாயில்பெண்ணானேயே-சூர்த்தகு, வாளை ரோடோசைவினை நிலமிவ்வல்லாற்கோளாபுடனவருவதில், இதனு

ள் நீத்தொழிந்த ஆறு-நிலை-எனவும் ஐந்தடக்கி-ஆமை-எனவும், வாயில்-கடை-எனவும், பெண்ணுனை-பிடி-எனவும், வாளேறு-புண்-எனவும், ஒசை-இயம்-எனவும், வினை நிலம்-செய்-எனவும், கூட்டி, நிலையாமைகடைப்பிடி, புண்ணியஞ் செய்யெனக் கண்ணிகொள்க. எ-ம். வெ- “தல்வினை நாத்கால் விலங்குந் வைசேரும், கொல்வினையஞ்சி குயக்கல-மெல்ல, வுறுதியுமல்லவ நாட்பேர்மாப்பே, நிறுதியிலின்பநெறி,, இதனுள்-தல்வினையபுண்டயநாத்கால்விலங்குபாது-முயல் - எனவும், நவைசேருங்கொல் வினையஞ்சியா தஆமை-எனவும், குயக்கலம்யாது-அகல்-எனவும், மெல்லஉறுதியையும், உறுதியல்லவந்றையஞ் சொல்லுநாட்பெயர்யாது-சோதி-எனவும், மாப்பெயர்யாது-தேறு-எனவும் கூட்டி முயலாமைபகல். சோதி தேறு-எனக்கூட்டுக. இறுதியிலின்பநெறி-எனவும்-வரும்.

எ-வது. காதைகர்ப்பாவது, ஒருசெய்யுள்முடியவெழுதி அதுநீற்றுமொழிக்கு முதலெழுத்துத்தொடங்கி-ஒவ்வோரொழுத்தி டையிட்டிவாசிக்கப்படுகிறதொருசெய்யுட்போதுவது. [வ-று] வெ- “தாயேயாநோவவாவீருவெமதுநீ, பின்னெவெருவாவருவதொர்த்தப, வெம்புகல்வேறிருத்திவைத்திசினிச்சைகவர், தாவாவருங்கலநீயே,, எ-து. தாயாயுள்ளாய் பாங்கள்வருந்தும் அவாவினைநீக்கு எமதுசார்வாயுள்ளாய்நீ பின்புஅச்சமாகவருவது ஆராய்அதுகேடவெமக்குப் புகலாயுள்ளவிடம் வேளாகச் சமைத்துவைப்பாய் ஆசைப்பாபி கைக்கொள் எங்கட்கு கேடில்லாத அரிய ஆபாணமாயுள்ளகடவுளே - எ-று. எனவரும். இதனுட்போந்தசெய்யுள்-வஞ்சித்துறை - “கருவார்கச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்னீ, மருவாதோயே, எ-து. மனமேநீச்சித்திருவேகம்பத்துறையும் ஒப்பில்லாதவனெயென்று சொல்லக்கருவார் நோய்மருவா. — எ-று. வருங்கல நீயே என்பதில் லகரமொழிக்கு முதலாகாமை யின் அதனை நீக்கிக்கரமுதலாகக்கொள்க.

அ-வது. கரந்துறைப்பாட்டாவது, ஒருசெய்யுட் பிறிதொருசெய்யுட் சொற்புகாது எழுத்துப்பொதுக்கிக்கொள்ளலாம் படிபாடுவது. [வ-று] வெ- “அகல்குற்றேயோயதாமமுதம், பகர் தற்கரிதிடையும்பார்க்கின் - முகமதிய, முத்தென்னலாமுறுவன் மாதர்முழுநீல, மைத்தடங்கண்வெவ்வேறுவாள்,, எ - து. நன்பனே நான்கண்டமாதருடைய உருவத்தன்மைகேட்பாயாக. அல்லுலானது தேரினதுதட்டாயும், அதரமானது அமுதமாயும், இடையானது விசாரித்துச்சொல்லுவதற்கு அரிதாயும், முகமானது மதியமாயும், முறுவலானது முத்தமாயும், மைத்தடங்கண்ணது நீலப்பூவாயும், வேறுபடவைத்தவாளாயுமிருக்கும் - எ-று.

நாநிகாநைநீசுநீகரம்.

இதனுட்போந்தசெய்யுள்- “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, ப
கவன்முதற்றேயலகு,, என்பதாம்.

ஈ-வது. சக்கரமாவது, நான்காசச்சக்கரமும், ஆறுசாச்ச
க்கரமும், எட்டாசாச்சக்கரமுமென மூன்றுவகைப்படும். அவற்
றுள், நான்காசச்சக்கரமாவது [வ-று.] வ-ம். “மேருசாபமுமேவு
மே,மேவுமேயுணவால்மே,மேலவாமவஞயமே,மேயஞனடிசாரு
மே,, எ-து. மேருவைவில்லாகக்கொள்ளுவனவாயும், நஞ்சையுண
வாகவிரும்புவனவாயும், உபர்ந்தவுருவத்தை யுடையனவாயுமிருக்
கும், அவன்விளைபாமிதற்கினமாயுள்ளகூளியாகலான், அத்தன்மை
பாண்டிகளைப்பொருந்துவீராக-எ-று. இதுநான்காராய், நடுவே
மேயென்னுமெழுத்துநின்ற, ஆர்மேலெவ்வொருமுத்துநின்ற
சூட்டின்மேற்பண்ணிரண் டெழுத்துநின்ற முற்றுப்பெற்றது.

ஆறுசாச்சக்கரமாவது, [வ-று.] க-றை-“தண்மலர்வில்லித
ன்போனதஞ்சமக்களித்த, கண்மலர்க்காவிக்கெதிர்புனவன்றுக
சமளந்த, பண்மலர்யாழ்பயில்வா ரன்புருழ்பதிநாகையிக்க, தண்
மைபகத்துப்பதுமத்தமாதர்த்தடங்கண் களே,, எ-து. கைகளாற்
றைவந்தவிரிந்தபண்ணையுடையயாழ்வல்லோர், அன்புமேவிய நா
கப்பட்டணத்தில், காமனுடையபோரில் தமக்கையங்கொடுத்த கண்
னாகியநீலப்பூவுக்கு ஒப்பாவனவல்ல. மிக்கஞளிர்ச்சியையுடையதா
மணாமலரினுறைவோர்க்கொத்தபெண்களின் அகன்றகண்கள் எ-று
இதுஆறாராய், நடுவேரகரநின்ற, ஆர்மேல் ஒன்பதொன்ப தெழு
த்தாய்க், குறட்டின்மேற்போதிவானவ னென்னும்பெயர்நின்ற,
சூட்டின்மேலிருபத்து நான்கெழுத்துநின்றமுற்றுப்பெற்றது.

எட்டாசாச்சக்கரமாவது, [வ-று.] ஆ-“மலர்மலிசோலை யக
றலங்கதிர்க்க, மடமயிலியற்றக மாதிரம்புதைத்து, வளைந்துபுகன்
மேகவல்லிருண்முழுக, வரியளினுதைந்த கதுப்பிலிதடைச்சி, மன்
னுமாமடமொழி வடிவாள்வளவன், கண்ணித்துறைவன் கணகச்சில
ம்பே,, எ-து. மலர்மிக்கிருந்த சோலையுண்ணலம்விளங்க, மடப்ப
த்தோடுகூடியிருந்த மயிலியனுக்கொக்கும்படியாகத் திசைகளை
மறைத்துச்சூழ்ந்து மிக்கமேகங்களென்னுநின்ற வலிய இருளினு
லேழுமுருந்தன்மைத்தாய், இசைமருவியவண்டிகளுக்குடையத்தகா
நின்றமலர்களைக்குழலின்மீதே அழகுபெறுவணிந்துபொருந்து
மாமடப்பத்தோடுகூடாநின்ற மொழியையுடையாள் கூரியவாள்
வளவனாகியதன்னித்துறைவனது கணகமலையின்கண். எ-று. இமயம
லையின்கண் திசைகளைமறைத்துமேகஞ்சூழ்ந்து மலர்மலிந்துசோ
லைக்கழகுண்டாகத் தன்குழலை யலங்கரித்து மயிலியலொப்ப அழ
குபெற்ற மடப்பத்தோடுகூடியமொழியாள் நிற்படுன்னக்கூட்டு
க. இது எட்டாராய், ஆர்மேலெவ்வொருமுத்தாய், நடுவேரகரநின்ற

குறட்டின்மேல் அறமேதனமாவது என்னுஞ்சொன்னின்று சூட்டின்மேல் முப்பத்திரண்டெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது.

இதுவும் ஒருவகை நான்காணாச்சக்கரம். [வ-று.] வெ-
“மாதவாபோதிவாதாவருளமலா, பாதமேயோதகராரீ-திதகல,
மாயாதெறியளிப்பாயின்றன்பகலாச்சீர்த், தாயேயலகில்லாடாம்,,
எ-து. புத்ததேவா, குற்றமில்லாதாய், உன்னுடையபாதத்தை வழு-
த்தாநிற்கும் அகரருக்கு நீபாவங்கெட மோகஷமளிப்பாய், அன்-
புநீங்காத அழகியதாய்போல்வாய், எல்லையில்லாதமிக்கவலிதாகிய
நவத்தையுடையாய். எ-று. இன்று அருள்வாயாக. இதுவுநான்காரா-
ய், நயிவே ரகரநின்று, குறட்டின்மேல்வகதாநாயென்னும்பெயர்
நின்று, ஆர்மேல், தந்தான்செழுத்துநின்று, சூட்டின்மேலிருபத்-
தெட்டெழுத்துநின்று முற்றுப்பெற்றது. ஆயி-வலி.

ய-வது. சுழிகுளமாவது, ஒருசெய்யுளை எவ்வெட்டெழுத்தா-
ய்நான்குவரிபாக எழுதி, மேலின்று கீழிழிந்தும், கீழ்நின்று மே-
லேறியும், புறநின்றுவந்துண்முடியவுச்சரித்தாலும், அவ்வரிநான்-
குமேயாகி அச்செய்யுளாயேமுற்றுப்பெறுவது. [வ-று.] வ-றை-
“கவிமுதியார்பாவே, விலையருமாநற்பா, முயல்வதுதாரீ, திருவ-
ழிந்துமாயா,, எ-து. கவிகளால்முதிர்ந்தார்செய்யுங்கவியே விலை-
யுயிரிதற்கரிய கவியெனவும், இடைவிடாது முயல்வார்செல்வமழி-
ந்துகெடாதெனவுமாம். எ-று. எனவரும்.

க	வி	மு	தி	யா	ந்	பா	வே
வி	லை	ய	ரு	மா	ந	ந்	பா
மு	ய	ல்	வ	து	று	ந	ந்
தி	ரு	வ	ழி	ந்	து	மா	யா

இதுவுமது. [வ-று.] வ-ம்-“மதநவிராகாவாமா, தநதசகாவே
நீவா, நததநதாதாவேகா, விசநவிரோதாகாரா,, எ-து. மதந-ஆ-
சையில்லாதவனே, ஒளியையுடையானே, குபேரனுக்குத் தோழ-
னுயுள்ளானே மேகத்தினு மதனமானவள்ளலே, பணிப்பூணல் வி-
ரோதமான தோற்றத்தையுடையானே எங்கள் விதனங்களை நீக்கி-
க்காப்பாயாக. எ-று. நீக்கப்பொருண்மையின்கண் வந்த ஐந்தனு-
ருபு ஆறனுருபாய்மயங்கின. இதனுள் நீக்கியென்பதுவருவித்து-
ணைக்கப்பட்டது. எனவரும்.

ம	த	ந	வி	ரா	கா	வா	மா
த	ந	த	ச	கா	வே	நீ	வா
ந	த	த	ந	தா	தா	வே	கா
வி	ச	ந	வி	ரோ	தா	கா	ரா

யக-வது. சருப்பதோபத்திரமாவது, ஒருநிலைபட்டாக அறுபத்தநான்கைகீழி, ஒருசெய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தால் ஓடி யாகநான்கடிபாடி, மேனின்றுகீழிழியவும் நான்கடியு மெழுதி, கீழ்நின்றமேலேறவும் நான்கடியுமெழுதி, மேனின்றுகீழிழியவும், கீழ்நின்றமேலேறவும், முதறொடங்கியிறுதியாகவும், இறுதி தொடங்கி முதலாகவும், மலைமாநீராக நான்குமுகத்தினும்வாசித் தாலும் அச்செய்யுளேயாவது. [வ-று.] வ-ம்-“மாவாநீதாதாநீவா மா,வாயாவாமேமேவாயாவா,நீவாராமாமாவாநீ,தாமேமாராரா மாமேதா,,எ-து. பெரியோனே நீதியுடையோனே மிக்கநீங்காத செல்வத்தையுடையோனே என்னாகக்கடவது, பொருந் துவாயாக, இப்படியென்னைச்சேர்ந்தால் - வாயாதனயாவை. நீவருவாயாக. இராமனையொப்பாய் காமனுமாயுள்ளாய்மழையையொப்பாய்நீ யாதலால் பெரியமேம்பாட்டையுடைய தின்மார்பி னிறைந்திருக் கப்பட்ட ஆராகியதாரினைத்தருவாயாக. எ-று. எனவரும்.

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

யக-வது. அக்கரச்சுதகமாவது, ஒருபொருள்பயப்பதொரு சொற்கூறி அதனில் ஒவ்வொரு எழுத்தாகநீக்க, வெவ்வேறு பொ ருள்பயக்கப்படுவது. [வ-று.] க-றை-“பொற்றாணில்வந்தசுடர் பொய்கைபயந்தவண்ணல், சிற்றாயன்முன்வனிதையாகியளித்த செம்மல், மற்றியார்கொல்லென்னின்மலர் தூவிவணங்கிநா ளும், கற்றார்பாவுக்கநகாரிநகாரிகாரி,,எ-து. பொன்னாகியதூணிலேதோ த்றியசோதியாயுள்ளான்யார். பொய்கையானது பெற்ற தலைமையுடையவன்யார். சிற்றாயனாகியமால் முன்னாண் மோகினி வடிவு கொண்டபோது பெற்றபிள்ளையாரென்று கேட்பிராயின் கற்றா ரால்மலர் தூவி நாடோறும்வணங்கப்பட்ட,கநகாரி-என்றும்,நகா ரி என்றும், காரி என்றுங்கொள்க-எ-று. எனவரும். கநகாரி-திரு மால். நகாரி-முருகவேள், காரி-மாசாத்தன்.

யக-வது. நிரோட்டமாவது. இதற்குவிக்குமுயிருமெய்யுந்தீ ண்டாமற்பாடுவது.[வ-று.]வெ“சிலத்தான்குணத்தாற்றேற்றத்தா

ற்சென்றகன்ற,காலத்தாலாநாதகாதலான்-ஞாலத்தார்,இச்சிக்கச்சர்
லச்சிந்தநடியேற்கினிதாங்க்சச்சிக்கச்சலைக்கனி,,எ-து தொழிவா
லும்,அறிவா லும்,மனத்தெளிவா லும், தன்னிடஞ்சச் செலுத்தின
காலத்தின் பெருமையாலும்,ஒப்பில்லாத ஆசையா லுமுயர்ந்தோ
ராயினார் நினைப்பவும், எத்தனையுந்தாழ்ந்த எனக்கு, மிகவுஞ்சிற
ந்தினிதாநாநிற்குங் கச்சிப்பதியிலுண்டாகிய திருக்கச்சாலையிற்
ஞேற்றிய கனியையொப்பான். எ-து. எனவரும். என்னை-ஞ- “உ
னாஒஒஒளபமவலிவற்றியையு,சேராநிரோட்டத்திறத்து,,என்ற
ராகலின்.

யச-வது. ஒற்றுப்பெயர்த்தலாவது, ஒருமொழியுந்தொடர்
மொழியுமாய்ப்பொருள்படுமவற்றை அப்பொருளொழியவேறு
பொருள்படவைப்பது. [உ-து.] வெ-“வண்புயலைக்கீழ்ப்பித்து
வானத்தருமலைந்து,மண்குளிரச்சாயல்வளர்க்குமாந்-தண்கவிதை
கீ, கொங்காரலங்கலதபாயன்கொப்பொழில்சூழ், கங்காபுரமாளி
கை,,எ-து.வளப்பத்தைபுடையமேகங்கள் கீழாகமேலோங்கி,வான
கத்தின்கணுண்டாகிய கற்பகப்பூக்களை உச்சிமீ துடைத்தாய்,உல
கெல்லாம் தன்னுருவச்சாயையாகிய நிழலைப்பெருக்கும், குளிர்
ச்சிபொருந்தியகுடையினையும், மதுநிறைந்த மாலையபுமுடை
ய அநபாயனது கங்காபுரத்தின்மாளிகை-எ-ம்,வளப்பத்தைபுடை
யமேகத்தைப்பழிக்குந்தன்மையபுடையதாய், வானகத்தினுண்
டாகிய கற்பகத்தோடு பகைகொண்டுகொடுத்து உலகத்துள்ளாரு
டைய உள்ளங் குளிரும்வண்ணம் காவல்புரியுங் கங்காபுரத்தையா
ரும்,குளிர்ந்தகுடையினைபுடையஅநபாயனதுகை-எ-ம்,வந்தவா
றுகாண்க.கங்காபுரம்- கங்கைகொண்டசோழபுரம். வெ-“பொற்
புடையமாதர்புலவாரோபொய்ம்மருவாச், சொற்பயிலும்பாண
சுடர்மணித்தேர்-கற்புடைய, வஞ்சிநகர்சேரினறமாமருதாராய்ம
கிழா,நஞ்சனையநல்வயலூரற்கு,,எ-து. பொய்யோடுகூடாதசொ
ற்களைப் பலகாலுஞ்சொல்லா நின்றபாணு, அவரது சுடர்மணித்
தேர்தமதுகற்புடையமனைவிமனையிலேசேருமாயிற்பொலிவினை
புடைய பரத்தையர்முனியாரோ,தேனால்வண்மிமருவப்பட்டதா
ராயாமின்பதுந் தகையமல்ல,நல்வயலூரனாகியதலைவற்கு நாங்க
ள் நஞ்சோடொவ்வோமோதிண்டுமிடத்து. எ-து. இப்பாட்டினு
டடியில். வஞ்சி- நகர்- சேர்- இல்-நறவு-மா-மருது-ஆர்-ஆல்-மகி
ழ்-என்னும்பத்துமரம்வந்தன. என்னை-வெ-ஓரடியுட்பத்துமரமு
டனொற்றுப்பெயர்த்துத்,தேர்மருவியூடற்றிறம்புனைந்து-நீர்மை,
மருதம் புணர்ந்ததுவும் வெண்பாவாய்வையம், கருதப்பகர்வான்
கவி,,என்றராகலின். ஆல்-ககைக்கும்,ஓர்மரத்துக்கும்பெயர்.

௨௫-வது மாத்திரைச்சுருக்கமாவது, ஒருபொருள்பயந்து நி
ற்பொருளென, ஒருமாத்திரையைக்குறைப்பப்பிறிதொருபொ
ருள்பயக்குஞ்சொல்லாய்நிற்பது. [வ-று] வெ-“நேரிழையார்கு
ந்தலினோர்புள்ளிபெறநீன்மரமாம், நீர்நிலையோர்புள்ளிபெறநெ
ருப்பாம்-சீரளவும், காட்டொன்றொழிப்பவிசையாமதனளவில்,
மீட்டொன்றொழிப்பமிடறு, எ-து. நேரிழையார்குந்தல்-ஒதி-
இதில்ஒருமாத்திரையைச்சுருக்க ஒதி என்னுமரமாம். நீர்நிலை-எரி-
இதில்ஒருமாத்திரையைச்சுருக்க எரியாகிபெறருப்பாம். காடு-காந்
தாரம்-இதில் ஒருமாத்திரையைச்சுருக்கக்கந்தாரம் என்னும் பண்
ணம். இதில்மீட்டும் ஒருமாத்திரையைச்சுருக்கக், கழுத்தாம். எ-று.
எ-ம். இதில் புள்ளிபெறுவதைப்பிரித்து விந்துமதியெனவுமையும்.

௨௬-வது. மாத்திரைவருத்தனமாவது, இதனை மறுதலைப்ப
டப்பாடுவது. [வ-று.] க-ம் - “அளபொன்றேறியவண்டதினூர்ப்
பினால், அளபொன்றேறியமண்ணதிர்ந்துக்குமான், அளபொன்
றேறியபாடலருஞ்சுனை, அளபொன்றேறழகூடலைந்தாடுமால்,--
எ-து. வண்டு-அளி-அளபேறியவண்டு-ஆளி-எ-ம், மண்-தரை-அ
ளபேறியமண்-தரை-எ-ம், பாடல்-கவி-அளபேறியபாடல்-காவி
எ-ம், அழகு-வனப்பு-அளபேறியஅழகு-வனப்பு-எ-ம், காண்க.

௨௭-வது. முரசுபந்தமாவது, ஓரடி ஒருவரியாக நான்கு வரி
யெழுதி, மேலிரண்டுவரியும் தம்முட் கோழுத்திரியாகவும், கீழிர
ண்டுவரியுந்தம்முட்கோழுத்திரியாகவும்சிறுவார்போக்கி, மேல்வ
ரியிரண்டாம்வரியினும், மூன்றாம்வரியினும், நான்காம்வரியினும்
கீழுற்றுமீண்டுமேனோக்கவும், கீழ்வரியினும், அவ்வாறேமேலுந்
துமீண்டுக்கீழோக்கவும்பெருவார்போக்கி, இந்தவார்தான்கும்நா
ன்குவரியாகவும்பாடுவது. [வ-று] க-ம்-“கானவாரணமரியவாயின
னே, தானவாரணமரியவாயினனே, மானவாரணமரியவாயினனே,
கானவாரணமரியவாயினனே, எ-து. சோழன்வலியமிக்க போர்
செய்த இடமானவை, இசையோடு கூடியவேதம் அரியவாய்க்கூ
ட்டம்பொருந்தியமதயானையரியவாய்க்க, காட்டுக்கோழியையும், சி
ங்கங்கையுமுடையவாயின. எ-று. சோழன் போர்செய்யாதமுன்
னர் மறைமுழக்கமும், யானைகளுமுடைய இடங்கள் போர்செய்
தபின்னர் காட்டுக்கோழிமுழக்கமும், யானையைக்கொல்லவல்லசிங்
கங்களுமுடையவாயினவெனக்கொள்க.

கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே
மா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	மே

யஅ-வது. திரிபாகியாவது, மூன்றெழுத்துக்கூட ஒருமொழியாகியும், அதில் முதலெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூட வேறொருமொழியாகியும், இடையெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூட மற்றொருமொழியாகியும்வருவது. [வ-று] வெ-“மூன்றெழுத்துமெங்கோமுதலீறொருவள்ளல், என்றுலகங்காப்பதிடைகடை-யான் னுரைப்பிற், பூமாரிபெய்துலகம்போற்றிப்புகழ்ந்தேத்தும், காமாரிகாரிமாரி,, எ-து. இதனுள் மூன்றெழுத்து மெம்முடையகோலாகிய காமாரியெனவும், இதன் முதலெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூடக்காரியென்றொருவள்ளல் எனவும், இதனிடையெழுத்துங்கடையெழுத்துங்கூட மாரியென் னுலகங்காக்குமழை எனவும், வந்தவாறுகண்டுகொள்க.

மக-வது. திரிபங்கியாவது, ஒருசெய்யுளாய் உறுப்பமைந்து ஒருபொருள்பயப்பதனை மூன்றாகப்பிரித்து எழுத வெவ்வேறுசெய்யுளாய்த் தனித்தனியே பொருள்பயந்து தொடையுங்கிரியையும் தனித்தனியேகாணவருவது. [வ-று] க-றை-“ஆதரந்தீரன்னைபோலினியாயம்பிகாபதியே, மாதுபங்காவன்னிச்சேச்சடையாய்வம்புநீண்முடியாய், ஏதமுய்ந்தாரின்னல்கூழ்வினைதீரம்பிரானினியார், ஒதுமொன்றேபுன்னுவாரமுதேயும்பர்நாயகனே,, எனவரும். இதனுள்-ஆதரந்தீர், மாதுபங்கா, ஏதமுய்ந்தார், ஒதுமொன்றே. எ-ம், அன்னைபோலினியாய், வன்னிச்சேச்சடையாய், இன்னல்கூழ்வினைதீர், உன்னுவாரமுதே. எ-ம், அம்பிகாபதியே, வம்புநீண்முடியாய், எம்பிரானினியார், உம்பர்நாயகனே. எ-ம், மூன்றுவஞ்சித்துறைவந்தவாறுகாண்க. இதுவுமது. [வ-று] வெ-“சங்கந்தாபூரூரந்தாமேகலைதாநற், புங்கவன்மால்காணுப்புலவுடைய-கங்கரா, கோணுகலாமதிசேர் கோடரசங்கரா, சோணுகலாசலமேதோ,, என்னும் வெண்பாவே- பூரூரந்தாமேகலைதாநற்புங்கவன்மால், காணுப்புலவுடையகங்கரா-கோணு, கலாமதிசேர்கோடரசங்கராசோணு, சலாசலமேதோசங்கந்தா,, எ-ம். சலமேதோசங்கந்தாபூரூரந்தாமே, கலைதாநற்புங்கவன்மால்காணுப்புலவுடைய, கங்கராகோணுகலாமதிசேர்கோடரசு, சங்கராசோணுகலா,, எ-ம், மூன்றுவெண்பாவாய்த்திரிபங்கியானதுகாண்க.

உம-வது. பிறிதுபடுபாட்டாவது, ஒருசெய்யுளை அடியுந்தொடையும் வேறுபடுப்பச் சொல்லும்பொருளும், வேறுபடாதுவேறொருசெய்யுளாய்முடிவது. [வ-று] க-றை-“தெரிவருங்காதலிற்சேர்ந்தோர்விழையும்பரிசுகொண்டு, வரியளிபாட மருவருவல்லியிடைபுடைத்தாய்த், திரிதருங்காமர்மயிலியலாயநண்ணுத்தேமொழி, யரிவைதன்னே லொனலாகுமெம்மையயாமாடிடமே,, இது-தெரிவருங்காதலிற்சேர்ந்தோர்விழையும், பரிசுகொண்டவரியளிபாட

நீருவருவல்லியிடைபுடைத்தாய்த், திரிதருங்காமர்மயிலியலாயற
ண்ணைத், தேமொழியரிவைதன்னெனொன, லாசுமையயாமாடிட
மே,,என ஆறடியாய் நற்றயலடி முச்சீராய் வணையடி. தாற்சீராய்
வந்துற்றிசையாசிரியப்பா வாமாறுகாண்க இனித்திரிபங்கிருச்
சொன்னபாட்டையே, இரண்பாட்டாகக்கூட்டி அடிதொடை
பெதித்துச்சொல்லலுமாம். (௭)

சித்திரகவி-முற்றிற்று.

(௭௭) பிரிபொருட்சொற்றொடர் மாறுபடுபொருண்மொ
ழி,மொழிந்ததுமொழிவே கவர்படுபொருண்மொழி, நிரணிறை
வழுவே சொல்வழுபதிவழுச், செய்யுள்வழுவொடு சந்திவழுவெ
ன,வெய்தியவொன்பது மிடனேகாலங், கலையேபுலக நியாயமாக
ம,மலைபுழுள்ளுறுத்தவும் வரைந்தனர்புலவர்.

(௭-ன்.) முன்னோதப்பட்ட அணிபெறுஞ் செய்யுள்குட்ப
பொருந்தாத வழுவாவன இவையென்று தொகுத்துணர்-ற்று.—
(இ-ள்)அவை பிரிபொருட்சொற்றொடரும், மாறுபடுபொருண்
மொழியும்,மொழிந்ததுமொழிதலும்,கவர்படு பொருண்மொழி
யும்,நிரணிறைவழுவும்,சொல்வழுவும், யதிவழுவும்,செய்யுள்வழு
வும்,சந்திவழுவெனும் ஒன்பதுவழுவும், இடமலைவும், காலம
லைவும்,கலைமலைவும்,உலகமலைவும்,நியாயமலைவும்,ஆகமலைவுமெ
ன்னும் ஆறுமலைவும் உள்ளிட்டபதினைந்துஞ்செய்யுளிடத்துவரை
ந்தனர்புலவர். ௭-று. முன்னொன்பதுவழுவங் குற்றமாதல்
பெரும்பான்மைய,குணமாதல்கிதுபான்மையவென்றற்கும்பின்
னராமலைவும்,ஒருதலையாகவே குற்றமாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப்
புனைந்துரையாகப்புணர்க்கத்தக்கபுலவரான் மொழியப்படும்கிது
பான்மையவென்றற்கும் இவ்வாறுவைத்ததென்றறிக. அஃதெல்,
குற்றஞ்செய்யுணைக்கிவருவனவல்லவோ ஆதலாற்செய்யுட்கிலக்க
ணங்கூறும் யாப்புநூலு ளன்றேபுணர்த்துவது ஈண்டுணர்த்ததெ
ன்னையெனின்,செய்யுளென்பதுசட்டகம்,அலங்காரமென்பதுஅ
ச்சட்டகத்தைப்பொலிவுசெய்வது ஆதலாற் செய்யுட்குப்பொலி
வு ஈண்டுணர்க்கப்பட்டது. இக்குற்றம் அச்செய்யுட்குப் பொலிவ
ழிவு செய்வன ஆதலால் அச்செய்யுட்குப்பொலிவழிவுவாராமற்பு
ணர்க்கவேண்டுமென ஈண்டேபுணர்த்தப்படுமாதலாற்பிறிதெழுத்
தலன்றென்க.அஃதெல்,இச்சுத்திரத்துச்செய்யுளென்பது பெற்
றிலமாலெனின்,மேற்பொதுவியலுள் அதிகரித்தசெய்யுட்கன்றே
அலங்காரமுணர்த்தியதாதலால்இக்குற்றமும்அச்செய்யுட்கண்வா
ராமற்புணர்க்கவேண்டுமென்றேகொள்ளப்படும். அல்லதூஉம்,இ
ச்சுத்திரத்துச் சொற்றொடரென்றது அச்செய்யுளையே யன்றோ
வென்க. (௮)

(கூஎ) மேற்கோளே துவெயித்துக்காட்டென, வாற்றுளிகினை
குமவற்ற துவழுநிலை, நிரம்பவுணர்த்தவரம்பிலவென்ப.

(எ-ன்.) பிறன்கோட்கூறிமறுக்கின்றது. (இ-ள்) மேற்கோளு
ம், ஏதுவும், ஏறித்துக்காட்டுமென முறையாற் சொல்லப்படும். அவ
ற்ற துவழுநிலையை ஈண்டுமுற்றவுணர்த்த அளவிலவாதலாற் கூற்றி
லவென்று சொல்லுவார். எ-று. மேற்கோண்முதன் மூன்றும்தி
யாய் நூலுட்சொல்லப்படும். அவைதானும் மதங்கடோறும் வே
றுபட்டிவருவனவாதலால் இன்பந்தரவுணாக்கு மலங்காரவிலக்க
ணத்தின்கண் மொழியி லின்பமழிந்தது பிறிதெயித்துவிரித்தலென்
பதாமாதலால் ஈண்டிவேண்டிந்நிலர். (கூ)

(கூஅ) அவற்றுள், பிரிபொருட்சொற்றொடர் செய்யுண்மு
ழுவது, மொருபொருள்பயவா தோரீஇத்தோன்றும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே பிரிபொருட் சொற்றொடரெ
ன்னும்வழுளமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) பிரிபொருளென்பது- ஒன்
ருதபொருள். சொற்றொடரென்பது-செய்யுள் ஆதலால் ஒன்றுப்
பொருளுடைச்செய்யுள். எ-று. அஃதாவது - வாக்கியங்களை
வெவ்வேறுநோக்கப் பொருளுடையவாய்க் கூட்டினோக்க ஒரு
பொருளாக வுணரப்படாததாய்வருவது. [வ-று] வெ - “கொண்
டன்மிசைசமுழங்கக்கோபம்பரந்தனவாற், நெண்டினாநீரொல்லாந்
திருமுநியேயுண்மிமிழந்தான், வஞ்சியர்கோமான் வரவொழிக
மற்றிவளோர், பஞ்சியர்செஞ்சீறடி,, என்பதனுள்-வானின்கண்
மேகங்கண்முழங்க நிலத்தின்கண்கோபம்பரந்தன. எ-ம், தெளிந்த
அலைகளையுடைய கடனீனாயெல்லாம் அகத்தியமுனியே யுண்மி
ழந்தான். எ-ம், கருவூராருக்குக்கோமானாகிய சோழனே வருதலை
யொழிவாயாக. எ-ம், இவன் செம்பஞ்சியை யூட்டிய சிவந்தசிற்ற
டிடான். எ-ம், தனித்தனிநோக்கப்பொருள்பயந்து, கூட்டினோ
க்கப்பொருள்பயவாமையின் அப்பெயராயினவாறுகாண்க. (ய)

(கூகூ) களியினும்பித்தினுங் கடிவனாயின்றே.

(எ-ன்.) எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தலுணர்-ற்று. (இ-ள்.)
மேன்மொழிந்த பிரிபொருட்சொற்றொடர், கள்ளுண்களித்தா
ற்கூற்றின்கண் ணும், பித்தினுன்மயங்கினாற்கூற்றின்கண் ணும், நீக்க
ப்படாது. எ-று. அவற்றுட் களியான்மொழிந்தது. [வ-று] வெ-
“காமருருவங்கலந்தேன்யான்காங்கேயன், வீமனெதிர்நின்றுவில
க்குமோ-தாமரைமேல், மால்பொழியவந்தாரருகர்மதுவுடனே,
பால்பொழியுமிவ்வூர்ப்பனை,, என்றதனுள் அழகியவருவங்களிலே
யான்புக்குக்கலந்தேன். எ-ம், காங்கேயருகிய அரசன், வீமனெ
திர்நின்று போனாவிலக்குமோ. எ-ம், தாமரைமலர்மேலருகர்
மால்பொழியவந்தார். எ-ம், இவ்வூர்ப்பனை மதுவுடனே பாலைப்

பொழியும். எ-ம், வரும். இவ்வாறு சொல்லப்பட்டமையான் நீக்கப்பட்டது. வரையின்றென்னுது கடிவரையின்றென்றதனாற் பின் னாகளிளமைத்தன்மையான் மொழியுங்காலும் வரையப்படாவெ ன்றறிக. அதுவும்பித்தின்மயங்கியகூற்றும்வந்துழிக்காண்க. (௧௧)

(௩) மாறுபடுபொருண்மொழி முன்மொழிந்ததற்கு, மாறு படத்தோன்றி வருமொழித்தாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே மாறுபடு பொருண்மொழி யென்னும்வழுவாமாறுணர் - ற்று. (இ-ள்.) மாறுபடுபொருண் மொழியாவது, முன்மொழிந்தசொற்பொருளோடு, மாறுபட்ட பொருடோன்றிவருமொழியுடைத்து. எ-று. வருமொழியென் றது அதன்பொருளை. [வ-று] வெ- “மின்னார்மணிப்படைப்பூண் வேந்தேநினக்குலகில், இன்னாதவர்பாருமில்லையால்-ஒன்னார், குல முழுதுங்கூற்றங் கொளவெகுண்டுநீயே, தலமுழுதுந்தாங்கறநூ ட், எனவரும். இதனுள்-ஒளியினையுடைய மணிகளிழைத்த பசும் பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையுடையவேந்தனே நினக்கின் னு தவர் உலகில்யாவருமில்லையென்று, பின்புநின்பகைவருயினாயெ ல்லாங்கூற்றுவன் குலத்தோடு கொள்ளும்படியாக வெகுண்டுநீ யேயித்தலமுழுவதுந் தாங்குதல் நினக்குத்தக்கதென் றமையின் மாறுபடுபொருண்மொழியாயிற்று. (௧௨)

(௩௧) காமமுமச்சமுங் கைம்மிகினுரித்தே.

(எ-ன்.) மேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர்-ற்ற. (இ-ள்) காம க்கைம்மிகினும், அச்சங்கைம்மிகினும், அவ்வாறுணாக்கப்படும்.- எ-று. [வ-று] வெ- “என்னோடிகல்புரியப்பஞ்சவர்களஞ்சாரோ, மின்னணையபாஞ்சாலியைவிடேன் - அன்னோ, மிகல்புரியுங்கூற்ற ணையமீமனெதீர்நின், மிகல்புரியவாற்றுவலோயான், எனவரும். இதனுள்- என்னோடுமாறுபட்டெதிர்த்ததற்குப் பஞ்சபாண்டவர் அ ஞ்சாரோ-என்றும், மின்னணையபாஞ்சாலியைவிடேன்- என்றும், மேம்பாட்டினையுடைய கூற்றத்தையொத்தவீமனுக்கெதிரோநின் றுமாறுபடுதற்குயான்வல்லனோவென்றுஞ்சொன்னமையால் அவ் வாறுதல்காண்க. இது-அச்சம். மிகல்-மேம்பாடு, புரிதல்-செய்தல்

(௩௨) மொழிந்ததுமொழிவேகறியதுகூறி, வேறுபடவொ ருபொருள் விளங்காதாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே மொழிந்ததுமொழிவென்னு ம்வழுவாமாறுணர் - ற்று. (இ-ள்.) மொழிந்ததுமொழிதலாவது, முன்னேகறியவதனையே மீண்டுங்கூறி அதனால்வேறுபட வொ ருபொருள்விளங்காதது. எ-று. [வ-று] வெ- “அங்கமிலாதவனங்க ன்றலம்புரியும், வெங்கண்புங்காக்குங்கொல்வேல்வேந்தீர்-தங்கோ

ன், நிலையார்த்தொடையதுலனேரிழைக்காய்முன்னோர், மலையாற்
கடல்கடைந்தான்மால், எனவரும். இதனுள் - அங்கமிலாதவனெ
ன்றும், பின்னு மவனையே அனங்கனென்றுஞ் சொன்னமைபான்
மொழிந்ததுமொழிவாய்க் குற்றமாயிற்று. ஐஃதெல் சொற்
பின்வருநிலையும், பொருட்பின்வருநிலையும், சொற்பொருட்பின்வ
ருநிலையும், அவ்வாறன்றோவெனின், அற்றன்று. சொற்பின்வருநிலை
யாவது - மொழிந்தசொல்லேமொழியினும் பொருள்வேறுபடும்.
அது - மால்கரிசுத்தளித்தமால். எ-து. பொருட்பின்வருநிலையா
து - மொழிந்தபொருளையேமொழியினும் சொல்வேறுபடப்பொ
ருடோறும்வருவதோ ரலங்காரமுண்டாம். அது - அவிழ்ந்தனதோ
ன்றி அவர்ந்தனகாயா. எ-து. சொற்பொருட்பின்வருநிலையாவது -
சொல்லும்பொருளு மதுவேயெனினும் அவற்றான் வெவ்வேறு
பொருள்படுதல். அது - வைகலும்வைகல். எ-து. (௮௪)

(௮௫) வினாவினுஞ்சிறப்பினும் வகைவின்றதுவே.

(எ-ன்.) மேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று. (இ-ள்.) மே
ல் ஒருசொற்பொருண்மேற் பலசொல்வருத லன்றோவழுவுவன்
பது அதுவே வினாவின்கண்ணும், சிறப்பின்கண்ணுமாயிற்குந்
றமன்று. எ-து. [வ-று.] வெ-“ஒருவொருவர்மேல்வீழ்ந்துவட
தாட, ருருவருவொனவஞ்சி - வெருவந்து, தீத்தீத்தி யென்றபர்வ
ர்சென்னிபடைவீரர், போர்க்கலிங்கமீதெழுந்தபோது, எனவரு
ம். இது-வினாவு. பிறவுமன்ன. (௮௫)

(௮௬) ஒருபொருணிய வகைக்கலுற்றசொல், விருபொரு
ட்கிழைவது கவர்படுபொருண்மொழி.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையாற் கவர்படுபொருண்மொழியென்
னும்வழுவாமாறுணர்-ந்று. (இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தெரிவறஉண
ர்த்தற்குவந்தசொல் அதனையே ஐயுறும்படி பலபொருண்மேனி
ற்பது, கவர்படு பொருண்மொழியென்னுங்குற்றமாம். —எ-து.
[வ-று.] வெ-“புயலேபுறம்பொதிந்துபூந்தாதொழுக்கி, மயலேக
டவுளர்க்குயாய்த்துச்-செயலை, எரிமருவுபூந்துணர்த்தாய்யாவரு
மூடாடார், அரிமருவுசோலையகத்து, எனவரும். இதனுள்-அரிம
ருவுசோலையகத்து என்றவழி, அரியென்பது - வண்டு, சிங்கம், நெ
ருப்புமுதலிய பலபொருள்களுக்கும்பொதுவாதலான் ஒன்றுது
ணியப்படாமையின் வழுவாயிற்று. (௮௬)

(௮௭) வழுஉப்படலில்வழி வகைவின்றதுவே.

(எ-ன்.) இதுமேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர்-ந்று. (இ-ள்.)
அக்கவர்படுபொருண்மொழி வழுவில்லாதவிடத்துப்பொதுப்ப
டவுணர்ப்பினுங்குற்றமன்று. எ-து. என்னே. கு-“வினைவேறுபடாஅ

பிபல்பொருளொருசொன், னிணையுங்காலைக் கிளந்தாங்கியலும்,,
என்பவாகலின். [வ-று.] வெ- “வானவர்கடாழ்ந்துபணிகேட்ப
மாறாப, தானவர்கள் சுற்றந்தடிந்தொழித்த-மேன்மை, அரியேய
னைத்துலகுங்காக்குங்கடவுள், எரியேமறையோர்க்கிறை,, எ-து.—
தேவர்கள் பணிந்து ஏவல்கேட்ப, பகையான அகரருடைய குலத்
தைச்சேதித்துக்கலைந்த, மேன்மைபொருந்திய அரியேயனைத்து
லகுங்காக்குங்கடவுள். அக்கினியே வேதியருக்கு இறை. எ-று. இ
தனுள்- இத்தொழில் திருமாலுக்குமுக்கியம். இந்திரனென்னு
மாம். அரியென்பது இந்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் பொதுப்பெ
யராதலின், காவற்றொழில், பாவர்மேனிற் பிணங்குற்றமன்றென்க.

(௩௬) ஒருநிரன்முன்வைத் ததன்பின்வைக்கு, நிரனிறைபி
றழ்வது நிரனிறைவமுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே நிரனிறைவமுவாமாறுணர்-ற்
று. (இ-ள்) ஒருநிரன்முன்னெண்ணிவைத்துப் பின்மொழிமாற்றி
க்கொள்ளுநிரலைப்பிறழவைப்பது நிரனிறைவமுவாம். எ-று [வ-று]
வெ- “தெற்குக்குடக்குவடக்குக்குணக்குமேல், நிற்குந்திறத்துல
கைநீடளிக்கும்-பொற்பிறார், ஈரொண்கலையோன் வருணனிரலியம
ன், யாரும்புகழிப்பலிநூர்,, என்பதனுள் தென்றிசைமுதற்குணதி
சையீராக அடைவேயெண்ணி அத்திசைகளினின்றும் உலகங்காப்
பவர்-இயமன்-வருணன், சந்திரன், சூரியனெனமுறையேவையா
து, சந்திரன், வருணன், சூரியன், இயமனென முறைபிறழ வை
த்தமையின் வமுவாயிற்று. (யஅ)

(௩௭) உய்த்துணரவரும்வழி யவ்வாறுமுரித்தே.

(எ-ன்) இதுமேலதற்கொர்சிறப்புவிதியுணர்-ற்று. (இ-ள்) அந்
நிரனிறை உய்த்துக்கொண்டுணர்வதாகத்தோன்றுவதாயிற் பிறழி
னும்பிறழ்வன்று. எ-று [வ-று] வெ- “சூடபால்வடபால்குணபா
றென்பாலென், மடைவேதிசைநான்கவற்றுள்-இடையிரண்டு, நன்
மைபுரிவோர்பயந்துநோக்குபவனைய, வன்மைபுரிவோர்க்கே
யாம்,, எ-து. நன்மைக்குமறுதலை-அன்மை. இதனுள் உய்த்துணர்
ந்துகொள்ளப் பிறழாதெனவைத்தவாறாவது, மேற்றிசைமுதலா
கத்தென்றிசையீராக அடைவேயெண்ணி நமிக்கிடந்த வடதிசை
யும், குணதிசையும், தற்கருமஞ்செய்வோர்நோக்கற்பாலவென்று
ம், மேற்குந்தெற்குந் தீக்கருமஞ்செய்வோர் நோக்கற்பாலவென்
றும் உய்த்துணரவைத்தவாறுகாண்க. (யக)

(௩௮) சொல்வமுவென்பது சொல்லிலக்கணத்தொழி, புல்லா
தாகிய புகர்படுமொழியே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே சொல்வமுவாமாறுணர்-ற்று—

(இ-ள்) சொல்வழுவாவது, சொல்லதிகாரத்திற்சொல்லிய, இலக்கணத்தோடு, மாறுபட்டிவருஞ்சொற்புணர்க்கப்படுவது. எ-று. [வ-று] வெ-“யாவகையதாயர்க்குமெங்களுக்கு மெந்தையர்க்கும் ஆவியிவளையனயவர்க்கும்-கோவே, நனக்கபயழிந்ததுண்மருங்ஞன்மாது, தனக்கிடொன்றில்லாமற்றாங்கு, எனவரும் இதுகையடைகொழித்தல். இதனுள் - எங்களுக்கு. எ-ம், நனக்கு. எ-ம், வழுஉச்சொற்புணர்க்கப்பட்டனவாதலாற்சொல்வழுவாயிற்று.)

(௩௩) வழக்காராயின் வழுவின்றதுவே.

(எ-ன்) இதுமேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர் - ந்று-(இ-ள்.) அச்சொற்கள் வழக்காராயடிப்பட்டசான்றோரால்வழங்குவனவாயின், வரையப்பட்டவழக்காறென்றுதழுவப்படும். எ-று. மருஉக்கட்டுரைக்கண் இலக்கணமின்றியும், வரப்பெறுமென்க [வ-று.] வெ-“யாவரநிவாரிவொருவரிக்குறிஞ்சிக், காவலரோவிஞ்சையர் தங்காவலரோ-பாவாய், அருமந்தன்னார் நம்மகன்புனம்விட்டேகார், தெருமந்துழலுந்திறம், எனவரும். இதனுள் அருமருந்தன்னொனற்பாலது, அருமந்தன்னொன அடிப்பட்டிவந்து, வழக்காராயிற்று. அல்லதுஉம், மலையமாருதி-மலாதி-எ-ம், பாண்டியருதி-பாண்டிநாதி-எ-ம், வருவனவும் அவ்வழக்காறெயெனக்கொள்க.)

(௩௪) யதிவழுவென்ப தோசையறுவழி, நெறிப்படவாரா நிலைமையதென்ப.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறைபானேயதிவழுவாமாறுணர் - ந்று-(இ-ள்) யதிவழுவாவது, ஒசைகொண்டு சீரறுக்கும்வழி, அறுத்தற்கரிதாய் வேறுபட்டிவருந்தன்மைபதாம். எ-று. [வ-று] வெ-“மாயிபயிலும்வரையாளிமாய்வினைக், கோடுபுயத்துண்மீழலுங்கொள்கைத்தாம்-காடு, அரிதாயியல்பிற் றரையிருட்கண்வாரல், பெரிதாஞ்ஞமையிழை, இதனுட்காடரிதாமெனற்பாலது- காடுவரிதாமென்று, அச்சொற்கூடாது அறுத்திசைத்து யதிவழுவாயிற்று.(௨௨)

(௩௫) வகையுளியுரைப்புழி வரைவின்றதுவே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறைபானே வகையுளியாமாறுணர் - ந்று-(இ-ள்) அச்சீரற்பாலவழியறுதுநின்ற தெனினும், வகையுளியேர்த்துக்கொள்ளாமெனிற் குற்றமன்று. எ-று. [வ-று] வெ-“மேவிவாழ்வார்மேலிருண்கீடியாருமலரித், தேவிநீங்காள் செம்பொற்றோவினைகள்-கோவினணி, சென்னிவிடாமாவினடிவேவினுதிநில நிறச்சுன்னிவிடாள்கைவிடாகை, எனவரும். இதனுள்-வகையுளியேர்த்துக்கொள்ளக் குற்றமன்றாயிற்று. (௨௩)

(௩௬) செய்யுள்வழுவே யாப்பிலக்கணத்தோ, டெய்தலில்லா வியுல்பிற்குமும்.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானேசெய்யுள்வழுவாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) செய்யுள்வழுவாவது யாப்பிலக்கணத்தோடுபொருந்தாத இயல்பினைபுடைத்து. எ-று. [வ-று.] “ஆதரந்துயர்தரவயர்தருங் கொடிக்குப், பூதலம்புனைபுகழ்வளவன்- தாத்ராத், தாங்கரும்பாலன்றித்தணியுமோதாரணங்கன், பூங்கரும்பால் வந்தமித்தபோர்,, எனவரும். இது-முன்ன ராசிரியம்வந்து பின்னர் வெண்பாவாய் முடிந்தது. இவ்வனமுடிதற் கிலக்கணமின்மையால் யாப்பு வழுவாயிற்று. (உச)

(௩௦௩) ஆரிடத்துள்ளு மவைபோல்பவற்று, நேருமென்ப நெறியுணர்ந்தோரோ.

(எ-ன்) இதுமேலதற்கோர் சிறப்புவிதியுணர்-ற்று. (இ-ள்.) செய்யுள்வழு ஆரிடத்துள்ளும், ஆரிடப்போலியுள்ளும், சிறுபான்மைவரையப்படா. எ-று. [வ-று.] வெ-“கண்டகம்பற்றிக்கடக மணிதுளங்க, ஒன்செங்குருதியுளோலுகிடப்பதே-கெண்டிச், செழுதகைமையில்லென் கிடந்துடப்பன்னுள், அழுதகண்ணீர்துடைத்தகை,, எனவரும். இதுபதினறுசீர் வெண்பாவாய் யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாதுவந்தது. ஆரிடமாவன, இருடிகளாற் சொல்லப்படுவன. ஆரிடப்போலியாவன-சாவவும், கெடவும், வாழவும், மனத்ததுபாடவும்கல்ல புலவராற் சொல்லப்படுவனவாம்.

(௩௦௪) சந்திவழுவே யெழுத்திலக்கணத்துச், சந்தியொடு முடியாத் தன்மைத்தாகும்.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையானே சந்திவழுவாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) சந்திவழுவாவது- எழுத்ததிகாரத்தோதப்பட்ட புணர்ச்சியிலக்கணத்தோடு பொருந்தாதுவருவது. எ-று. [வ-று] வெ-“என்புநிருகவினைவேன்மனங்கலக்கும், பொன்புண்குமந்தபுணர்முலையீர்-மின்போல், துடங்கிடைக்குய்காவலாய்நோக்கக்கவரும், படங்கிடைக்குமல்குற்பரப்பு,, எனவரும் இதனுட் பொற்புணைப்பது - பொன்புணைவந்தமையிற் சந்திவழுவாயிற்று. (உ௬)

(௩௦௫) இரண்டாம்வேற்றுமைக் கெதிர்மறுத்துமவருமே.

(எ-ன்) அச்சந்திவழுச் சிறுபான்மை ஆயிடமுணர்-ற்று. (இ-ள்) இரண்டாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாயின் வல்லெழுத்து மொழிக்குமுதலாய்வந்துழி ஏனேவெற்றுமையோடு மாறுபட்டி முடியவும்பெறும். எ-று. [வ-று.] வெ - “இரவிதுணைத்தாளிகல் வேந்தர்சென்னி, விரவுமலர்பொழியுமேவா- அரசிரிய, மின்பொழியுஞ்செவ்வேல்வெறியோரினங்கவரப், பொண்பொழியுஞ்செங்கைப்புயல்,, எனவரும். இதனுள்-மலர்பொழியும், மின்பொழியும், பொண்பொழியுமென இயல்பாய்முடிந்தன. என்னை. கு-“இய

ந்கைமருங்கி னியற்கைதோன்றலும், மெய்பிறிதாகிடத் தியற்கை யாதலும்,, என்பவாகலின் என்றார்க்குமிதுவு மிலக்கணமன்றே எழுத்ததிகாரத்தோடுமாறுபட்டுவந்ததுண்டோவெனின், மாறுப ட்பிவருமென்றதன்று, ஐகாரவேற்றுமை பொதுவுகையா னேதி யமுடிவோடுபொருந்தாது இவ்வாறு சிறுபான்மைவருமென்றோ தினுரென்றறிசு. பிரிபொருட்சொற்றொடர் மூதலாகவோதிய ஒ ன்பதும் இவ்வாறுவரின் வருவெனப்பொதுவிலக்கணங்கூறிச் சி ற்ப்புவகையா னிவ்வாறுவரின் வருவன்றெனக்கூறியதல்லது வே ரெனவிதிக்கப்படாதெனக்கொள்க. (உஎ)

(௪௦௬) இடமெனப்படுபவை மலைநாடியாமே.

(எ-ன்) நிறுத்தமுறையானே இடமுதலியமலை வுணர்த்துவா ன்றொடங்கியவ்வாறனுள் இடமாவன விவையெனவுணர்-ற்று — (இ-ள்) இடமென்றுகூறப்படுவன மலையும், நாமும், யாறும். எ-று. மலையாவன, இமயமலைமுதலியன. நாடாவன, பதினெண்மொ ழிவழங்குநிலங்கள். யாறாவன, கங்கைமுதலியன. இவற்றின்மலைவா வது, ஒன்றினுள்ளபொருள் ஒன்றினுளதாகச்சொல்லுதல். [வ-று] வெ-“தென்மலையின்மான்மதமுஞ்சாமரையுந்தேமருச்சீர்ப், பொ ன்மலையின்சந்தனமாமரமும்-பன்முறையும், பொன்னிவளநாட ன்முன்றிற்பொதுளுமே, மன்னர்துறைகொணரவந்தன,, எ-ம், த ன்பொருதைச்செங்கணகமாதங்கிரித்தரளம், வண்கலிங்கநந்தந்தவ யப்புரவி-பண்பு, மருவும்யவனத்துமால்பாணெசென்னி, பொருந ர்க்குவிசும்பொருள்,, எ-ம், வரும். இவற்றுள் - இமயத்தினுள்ளன பொதியத்திற்குரியவாகவும், பொதியத்தினுள்ளன இமயத்திற்கு ரியவாகவும்கூறினமையின் மலையிடமலைவாயிற்று. பொருதைக்கு ரியதரளத்தை மாதங்கிரியோடுபுணர்த்தும், மாதங்கிரிக்குரியகநக த்தைப்பொருதையோடு புணர்த்துங்கூறினமையின் யாறிடமலை வாயிற்று. யவனத்திற்குரிய புரவியைகலிங்கத்தோடுபுணர்த்தும், கலிங்கத்துக்குரியயாணையை யவனத்தோடுபுணர்த்துங்கூறினமை யின்நாடிடமலைவாயிற்று. (உ௮)

(௪௦௭) காலம்பொழுதொடுபருவமென்றிரண்டே.

(எ-ன்.) காலமாமாறுணர்த்து - ற்று. (இ-ள்.) காலமாவது- பொழுதும், பருவமுமெனவிரண்டாம். எ-று. அவற்றுள், பொ ழுதாவன-விடிவல்- உச்சி-எற்பாடு- மலை-யாமம் -வைகறை என விவை. இவற்றுளொரோவொன்றுக்கு நாழிகைப்பத்தாக ஆறு பொழுதிற்குநாழிகை அறுபதாம். இவை தமிழ்தான்முடிபு. ம லைவாவது, ஒன்றற்குரியபூவும்-புள்ளும்- தொழிலும்- பிறிதொன் றற்குரியவாகவுணர்ப்பது. [வ-று] வெ-“செங்கமலம்வாய்குவியத் தேங்குமுதங்கண்மலர, எங்குநெடுவானின் மீனிமைப்பப்-பொங்

குதயத், தோழிவெய்யோனுதந்தான்மலர்ந்ததே, நீராழிசூழ்
ந்ததிலம், எனவரும். இதனுள்-மாலைக்குரியன, காலையோடுபுணர்
த்ததனாற் பொழுதுமலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. பருவமென்பன,
கார்-கூடர்-சூன்பணி-பின்பணி- இளவேனில்- முதுவேனில் என
விலை. ஆவணிமுத லிவ்விரண்டிதிங்கள் ஒவ்வொன்றாக அறுவகை
ப்படும். இவை வடநாற்குமொக்கும். அவற்றின் மலைவாவது, ஓர்
புருவத்திற்குரியன பிறிதோர்புருவத்திற் றேன்நினவாகக்கூறல்.
[வ-று] வெ- “காதலர்வாரார்களிக்குமயிலகவத், தாதவிழ்ப்புங்குரு
ந்தின்நன்பணியின் - மீதே, தளவேர்முகைநெகிழத்தன்கொன்
றைபூப்ப, இளவேனில்வந்ததிதோ, எனவரும். இதனுட் கார்ப்ப
ருவத்திற்குரியன, இளவேனிற்பருவத்திற் றேன்நினவாகப் புண
ர்த்தமையின் பருவமலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. (௨௯)

(௩௦) கலைபெனப்படுபவை காண்டகவிரிப்பிற், காமமும்
பொருளு மெழுந்ததழவி, மறுவறக்கிளந்த வறுபத்துநான்கே.

(எ-ன்) கலைகளாவன, இன்னதற்கும் இன்னதற்குங்கருவியாக
த்தோன்றுமெனவும், அவற்றதுதொகைபுமுணர்-ற்று. (இ-ள்) கலை
பென்றுசொல்லப்படுவனவற்றை விளங்கவிரித்துரைப்பின், இன்
பமும், பொருளும் அழிவுபடாமற்றமுனிக்குற்றமறச்சொல்லப்ப
டுவன அறுபத்துநான்கு எ-று. அவற்றின் மலைவாவது, அவ்வவ்நூ
லிற்கு நியபடிசூறுது, பிறழக்கூறுவது. [வ-று] வெ- “ஐந்தாநா
ம்பாம்பகைவிரவாதாருக, வந்தகிளை கொள்ளநான்காய- முந்தை,
இணைகொண்டபாழியற்றுமேந்திழைதன்னாவித், துணைவன்புக
ழேதொழித்து, எனவரும். இதனுள் - நின்றநரம்பிற்கைந்தாவது
கிளையாகலான் அதனைப்பகையென்றும், ஆறாவது பகையாகலான்
அதனைக்கிளையென்றும், நான்காவது நட்பாகலான் அதனை இணை
யென்றெட்டாவதன்பெயர்கொழித்துஞ் சொன்னமையின் கலைக
ளிற்சங்கித நூன்மலைவாயிற்று. பிறவுமன்ன. (௩௦)

(௩௧) உலகெனப்படுவதின் டொழுக்கின்மேற்றே.

(எ-ன்) உலகமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) உலகென்றுசொல்ல
ப்படுவது, ஈண்டு ஒழுக்கத்தின்மேலது. எ-று. உலகென்றல்-மக்
கண்மேலும், நிலத்தின்மேலும், ஒழுக்கத்தின் மேலும் நிற்கும்பல
பொருளொருசொல்லாகினின், இவ்விடத்தொழுக்கத்தையேகோட
ற்கீண்டென்றுரைக்கப்பட்டது; அவ்வொழுக்கம் எல்லாருமறியக்
கிடந்தமையான் இன்னதென்று பகுத்தெழித்துரைக்க வேண்டிவ
தில்லை. அதன்மலைவாவது- உலகத்தொழுக லாற்றோடுமறுபட்ட
ஒழுக்கநிகழ்ந்தனவாகக்கூறுதல். [வ-று] வெ - “அலைகடல்களே
முந்தார்த்தந்தாத்தினுடே, மலைபணையமால்பாணையேர்ட்டிக்-கல
வாரை, நீறுக்கிவையறெழிங்குடையின் கீழ்வைத்தான், மாறுச்சீர்

மாநிலத்தார்மன், எனவரும். இதனுள்- ஒருநிலவேந்தனை எழுக்கட்
லுந்தூர்த்தாலாகவும், ஆகாயத்தேதன் யானையைச் செலுத்திப்ப
கைவனாவென்றாலாகவும், உலகொழுக்கோடுமாறுபடக்கூறினமை
யின், உலகமலைவாயிற்று. (௩௧)

(௩௨) நியாயமென்பது தெரியும்கிளக்கி, னளவையிற் றெ
ளிக்கும் வினாபொருட்டிறமே.

(எ-ன்) நியாயமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) நியாயமென்பத
னை யிலக்கணவகையாற் கூறுங்காற் காண்டன்முதலிய அளவையா
ற்பொருள்வினா திறத்தைத் தெளிவிப்பது. எ-று. அது-அது
வகைப்பட்ட சமயத்தோரு மூலகத்திற் பொருள்களது, தோற்ற
மும், நிலையும், அழிவும் இன்னவகையவென்றுகூறுதல். அவற்றின்
மலைவாவது-அவ்வவர்கூறியவாறுகூறுதுமாறுபடக்கூறல் [வ-று]
வெ- “ஆடபொருள்கள்கணந்தோறுழியுமெனத், தூயவசோகின்
முனியுரைத்த-தாய்வன்றே, காதுலர்நீங்கவெழுங்காமவெங்கனல்வா
ய், மாதருயிர்தாங்குமாறு, எனவரும். இதனுள்- தோன்றும்பொ
ருள்களெல்லாங் கணந்தோறுமழியுமெனப்போதிமுனியுரைத்தா
னெனற்பால்தனை, அசோகின்முனியுரைத்தானென்றன்மயால் நி
யாயமலைவாயிற்று. போதுமுனி-புத்தன். அசோகின்முனி-அரு
கன். பிறவுமன்ன. (௩௨)

(௩௩) ஆகமமென்பன மதுமுதலாகிய, வறனொடுபுணர்ந்
த திறனறிநூலே.

(எ-ன்) ஆகமமாமாறுணர்-ற்று. (இ-ள்) ஆகமமென்று சொ
ல்லப்படுவன, மதுமுதலாகப் பதினெண்வகையவாய் அறத்தொ
டுபொருந்திய திறத்தையறிவிக்குநூல்கள். எ-று. அவற்றின் மலை
வாவது- இந்நூலின்னதுசெய்த வறமென்றுவிதிக்கப்பட்டவிதி
யிற் பிறழவருவது. [வ-று] வெ- “தெய்வம்விருந்தொக்க மென்பு
லத்தார்தாமென்னும், ஐவகையுந்தம்பொருள்கொண்டாற்றுவார்-
மையிலா, முக்கோலங்கற்றோப்பமுமடிபுந்தாங்கியே, தக்கோரொ
னப்படுவார்தாம், எனவரும். இதனுள்- இவ்வாழ்வாரீர்குரிய தொ
ழிலைத்துறவுபுரிந்தோரோடுபுணர்த்தமையின் ஆகமமலைவாயிற்சு

(௩௪) கூறியதெறியி னுறுவகைமலைவு, நாடகவழக்கி னுட்
தெற்குரிய.

(எ-ன்) இதுமேற்கூறிய அறுவகைமலைவிற்குமாவதோரமை
தி கூறுகின்றது. (இ-ள்) மேற்கூறியவருவொன்பதும், இவ்வகையா
ற்புணர்ப்பின் ஆமென்றமையான், அதுபோல, இச்சொல்லப்ப
ட்ட அறுவகைமலைவும், நாடகவழக்கிற் சொல்லுதற்குரிய. எ-று.
நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும், பாடல்சான்ற புலனெறி
வழக்குமென்னும் மூன்றுவழக்கினுள், நாடகவழக்காவது, இவ்

பொருளாய்ப்புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந்துணாயாகத் தோன்றுவது எனவே அவ்வாறுமலைவழிப்புகழ்ச்சியிடத்துநீக்கப்படாது அலங்காரமாகியேவருமென்பதாம்.

க-வது. இடமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“மாகதச்சோதியுடன் மாணிக்கச்சோதி, இருமருங்குஞ்சேர்ந்தரிவைபாகன்-உருவ, மலைக்குமகில்எமந்தாரத்துவான்கோ, டலைத்துவரும்பொன்னியாறு,, எனவரும். இதனுட் காவிரியுட், பிறமலைக்கும், பிறநாட்டிற்குமுரியமரகதமும், மாணிக்கமும், சந்தனமும் அலைத்துவருகின்றதென்றமையான், இடமலைவாய்ப்புகழ்ச்சியிடத்துப்பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

உ-வது. காலமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“மண்டபத்துமாணிக்கச்சோதியான்வாவியாய், புண்டரிகமலைப்பொழுதலரும்-தண்டரளத், தாமஞ்சொரியுந்தகைநிலவான்மெல்லாம்பந், பூவலருங்கலைப்பொழுது,, எனவரும். இதனுட் காலமலருங்கமலம் மலைமலர்ந்ததாகவும், மலைமலருமாய்ப்பல் - காலமலர்ந்ததாகவும் கூறினமையின் காலமலைவாய்ப்புனைந்துணாயிடத்துப்பொருந்துவதால் அலங்காரமாயிற்று.

க-வது. கலைமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“கூடம்விரவிக்குறைநிலத்தானத்தியன்ற, பாடலமுதம்பருகினான்- ஆடுகின்ற, ஊசலயற்றோன்றியொளியிழைக்குநாணளித்த, ஆகிலவடிவேல்வன்,, எனவரும். இதனுள்-ஆளுநரம்பாகிய பகையதனோடுகூடிக்குறைநிலத்தானத்தாலியன்றதனைப் பாடலமுதமென்றமையின் கலைமலைவாய்ப்புனைந்துணாத்தமையின் அலங்காரமாயிற்று.

ச-வது. உலகமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“கடனான்கும்வந்தலைக்குங்காலாளுந்தேரும், அடல்செய்திருதுணியாயிற்றே - உடலொன்றி, அந்தரமேயெருவனகாண்மினோயானியற்றும், இந்திரசாலமிது,, எனவரும். இதனுள்-உலகமலைவாய்ப்பு பொருள்வந்து இந்திரசாலமென்றதனால் அலங்காரமாயிற்று.

டு-வது. நியாயமலைவமைதி, [வ-று] வெ- “வானுகிமண்ணாய்மிகடலாய்மாருதமாய்த், தேனாகிப்பாலாந்திருமாலே-ஆயா, வெண்ணெய்விழுங்கிறையுமோமேலொருநாள், மண்ணையுமிழ்ந்தவயிது,, எனவரும். இதனுள்- அனைத்துப்பொருளுமாயென்றும், வெண்ணெயைவிழுங்கியென்றும், மண்ணையுமிழ்ந்தாயென்றும், மாறுபடக்கூறினமையின் நியாயமலைவாய்ப்புனைந்துணாவால் அலங்காரமாயிற்று.

ஈ-வது. ஆகமமலைவமைதி, [வ-று] வெ-“காய்கதிரோனுக்குக்கன்னையின் றுங்கன்னி, ஆகிப்பிள்மூவடையுயின்றளித்த-தோ

கை,தலைமைசேர்கற்பிஞாடான்வணங்குமுன்னுள், மலையெடுத்திச்
கார்காத்தமால்,, எனவரும். இதனுள் - சூரியனுக்குக் கண்ணைப்
பெற்றுப்,பின்னருங்கண்ணியாயினுள்ளும்,அதன்பின் மூவரை
யும்பெற்றாளென்றும்,இவள் கற்புடைமையாற்றிருமால் வணங்கி
னுள்ளென்றும் கூறினமையின் ஆகமவழுவாய் அவ்வாறு சொல்லு
தல் தகுதியாகலின் அலங்காரமாயிற்று. (௬௪)

(௬௫) மெய்பெறவிரித்த செய்யுட்டிறனு, மெய்தியநெறி
யுமீதாங்குணனு, மையெழுவகையி னறிவுறுமணியு,மடியினுஞ்
சொல்லினு மெழுத்தினுமியன்று,முடியவந்தமூவகைமடச்சூங்,
கோமூத்திரிமுதற் குன்றமாரபி,னேமுறமொழியிறைக்கவிபீரா
று,மீவ்வகையிபற்றுதல் குற்றமீவ்வகை, மெய்தவியம்புத வியல்
பெனமொழிந்த,வைவகைமுத்திறத்தாங்கவையுளப்பட,மொழிந்
தநெறியி னெழிந்தவுங்கோட,லான்றகாட்சிச் சான்றோர்கடனே.

(௭-ன்) இந்நூலுரைக்கப்பட்ட இலக்கணமனைத்துந் தொகு
த்து இவ்வாறன் திப்பிறவாறுவருவனவுளவென்னுந்தழிஇக்கொள்
கவெனப்புறனடையுணர்-ற்று. (இ-ள்.) பொருள்பெறுவிரித்தமு
த்தகம்,குளகம், தொகைநிலை,தொடர்நிலையெனக் கூறப்பட்டசெ
ய்யுண்மரபும், அச்செய்யுட்டுக் கெளடம், வைதருப்பமெனப்
பொருந்தியநெறியும்,அவற்றெடுதொடர்ந்த,செறிவு-தெளிவு-ச
மணிலை- இன்பம்-ஒழுக்கிசை-உதாரம்- உப்த்தலில்பொருண்மை-
காந்தம்-வலி-சமாதி யென்று கூறப்பட்ட பத்துவகைக்குணமும்,
தன்மைமுதல் - பாவிசமீருக்க்கிடந்த முப்பத்தைந்தலங்காரமு
ம்,அடியினுனும், சொல்லினுனும், எழுத்தினுனங்கூறி முற்றுப்
பெறவந்த மூவகைமடக்கலங்காரமும், கோமூத்திரிமுதலாகக்கு
றைபாடில்லா இலக்கணத்திற்பிழைப்பின் றிவந்த மிறைக்கவிபன்
னிரண்டும், இவ்வாறுகூறுதல் வருவென்றும், அவற்றையேயிவ்வா
றுகூறுதல் வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பதினைந்துவெறுபா
மும் உள்ளிட்டிக்கூறப்பட்ட இலக்கணங்களுமொழிந் துவருவன வுள
வென்னுந்தழிஇக்கோடல், அமைந்த அறிவுடையோராகிய மே
லோரதுகடன். ௭-று. ஐ அஃதேல், மேற்கூறியவற்றையே யீண்
டுங்கூறியது புணருத்தமாம் பிறவென்றொருகுத்துமுடித்தலெண்
பது தந்திரவுத்தியாகலான் இவ்வாறுரைக்கப்பட்டதென்க. அஃ
தேல், எழுத்தின்கூட்டமிடைபிறி தின்றிபுமென எழுத்துமடக்கே
றன்றேமுன்சொன்னது, ஈண்டடியினுஞ்சொல்லினுமென்றமு
றைபிறழக்கூறிய தென்னையோவெனின், இதுவும் தலைநடுமாற்ற
மென்னு முத்திவகையானுரைக்கப்பட்டது. அல்லதுஉம் அடிம
டக்கென்பனவும், சொன்மடக்கென்பனவும்,எழுத்தின்கூட்டமெ
ன்ப தறிவித்தற்கும்,ஒரொழுத்தானும் ஓரினத்தானும்வருவனவும

ப்பாற்படுமென்றற்கும், கோழுத்திரிமுதலாகக் கூறப்பட்ட மி
லிக்கவியைநோக்கி ஆராயங்காற் பெரும்பான்மையு மெழுத்
தின்மடக்கின்பாற்படுமாயினும் இவைவெவ்வேறு சிறப்புப்பெ
யருடையவாய் உலகினுண்டாகின் மனவாதலாற் சொல்லின்முடியு
மில்க்கணத்தா னவ்வாறு சொல்லப்பட்டதென்றற்குஞ் சொல்லப்
பட்டதெனினுமமையும். சொல்லின்முடியு மில்க்கணமாண்டியா
தோவெனின், ஒப்பினுனுகியபெயரும், குணங்காரணமாகியபெய
ரும் குறித்துரைக்கப்படுதலா னப்பிபுருளே யுணர்ந்துகொள்ள
ப்பட்டது. அஃதேல், மாலையுமாற்றும், சமிகுளமும், கோழுத்திரி
யும், சருப்பதோபத்திரமுமென நான்குமேயன்றே ஆண்டாகி
யுறல்வடநூலினுரைக்கப்பட்டன. சுண்டிராத்தனவாகிய ஒழிந்த
மிறைக்கவி மிகைப்படக்கூறிற்றும்பிறவெனின், ஆகா-ஒழிந்தன
ஒன்றின முடித்தமன்னின் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாலு
ரைக்கப்பட்டன. அல்லதூஉம், இதுவட நூலுக்குவழிநூலாதலாற்
மனதுவிகற்பம்படவுரைத்தானெனினுமமையும். என்னை-கு-“மு
ன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப், பின்னோன்வேண்டிமீ
தற்பங்குறி, யழியாமரபின துவழிநூலாகும், என்ருராகலின். (1)

சொல்லணியியல்-முற்றிற்று.

தண்டியல்ந்காரமுலமும் உரையும்முற்றுப்பெற்றன.

அஃ இயல்-ந-கு - சூத்திரம்-நஉன.

அட்டநாகபந்தத்தின்விதி.

ஒருநான்க்கரத்தொடுநாற்பத்தொன்றாமா

*

குடனாற்பத்தைந்தாமெட்டினைந்நான்காம்

*

இருளறுபன்னிரண்டினேபதினெட்டாரு

*

மிருபத்திரண்டினேநாற்பத்தேழாம்

*

பாவுமிருபத்துநான்குடன்முப்பத்தொன்

*

பாருமுப்பான்மூன்றோடைம்பத்திதானாம்

*

அருமுப்பத்தேழுடன்நாற்பத்தொன்பா

*

னாட்டநாகபந்தமாஞ்செய்யுட்கே

*

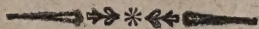
(இ-ள்.) நான்காமெழுத்து நாற்பத்தோராமெழுத்தாகவும், ஆ
றுமெழுத்து நாற்பத்தைந்தா மெழுத்தாகவும், எட்டாமெழுத்
து இருபதாமெழுத்தாகவும், பன்னிரண்டாமெழுத்துப்பதினெ
ட்டாமெழுத்தாகவும், இருபத்திரண்டாமெழுத்து நாற்பத்தேழா
மெழுத்தாகவும், இருபத்துநான்காமெழுத்து முப்பத்தொன்ப
தாமெழுத்தாகவும், முப்பத்துமூன்றாமெழுத்து ஐம்பத்தோரா
மெழுத்தாகவும், முப்பத்தேழாமெழுத்து நாற்பத்தொன்பதா
மெழுத்தாகவும், வரும்படி ஒற்றுள்பட ஐம்பத்தோராமெழுத்தினு
லொருசெய்யுட்செய்துஉபதேசமுறைமையால் அட்டநாகம்வரை
ந்துஅதிலடைத்துக்கொள்வது அட்டநாகபந்தத்தின்விதியாம்.

அக்கரச்சுதகம்.	நாந	தன்மேம்பாட்டுரை.	சுந
அதிசயம்.	நுந	தன்மை.	யந
அவறுதி.	சுந	திரிபங்கி.	நாந
ஆகமம்	நாயந	திரிபாதி.	நாந
ஆரிடம்.	நாயந	தீவகம்.	சய
ஆர்வமொழி.	சுந	தெளிவு.	எ
இலேசம்.	சுந	தொகைநிலை.	உ
இன்பம்.	அ	தொடர்நிலை.	ந
உதரத்தம்.	சுஅ	நாகபந்தம்.	சுந
உதாரம்.	ய	நிதரிசனம்.	எந
உய்த்தலிப்பொருண்மை.	யந	நிபாயம்.	நாயந
உருவகம்.	நஉ	நிரனிறை.	சுந
உவமை.	யஅ	நிரோட்டம்.	நாந
எழுத்துவருத்தனம்.	சுஅ	நுட்பம்.	சுந
ஏது.	நுந	பரிபாயம்.	சுஅ
ஒட்டு.	நுந	பரிவருத்தனை.	எந
ஒப்புமைக்கூட்டம்.	எந	பாவிகம்.	அய
ஒழுக்கிசை.	சு	பிரிதுப்பாட்டு.	நாந
ஒற்றுப்பெயர்த்தல்.	நாந	பின்வருநிலை.	சுந
காரந்துறைசெய்யுள்.	ந	புகழாப்புகழ்ச்சி.	எந
கலை.	நாயந	புணர்நிலை.	எந
காதைகரப்பு.	ந	பெருங்காப்பியம்.	ந
காந்தம்.	யந	மடக்கு.	அந
காப்பியம்.	ந	மாத்திரைச்சுருக்கம்.	நாந
குளகம்.	உ	மாத்திரைவருத்தனை.	நாந
கூடசதுக்கம்.	சுந	மாலுமாற்று.	சுஅ
கோமுகத்தி.	சுந	மாறுபடுபுகழ்நிலை.	எந
கௌடம்.	சு	முத்தகம்.	ச
சக்கரம்.	நாந	மூரசபந்தம்.	நாந
சங்கீரணம்.	எஅ	முன்னவிலக்கு.	சுந
சமனிலை.	எ	வலி.	யஉ
சமாதரி.	யந	வாழ்த்து.	எஅ
சமாயிதம்.	சுஅ	விசேடம்.	எந
சருப்பதோபத்திரம்.	நாந	விபாவனை.	நுந
சிலேடை.	எய	விரோதம்.	எந
சுழிஞளம்.	நஉ	வினாவுத்தரம்.	சுந
சுவை.	சுந	வேற்றுப்பொருள்.	நய
செறிவு.	சு	வேற்றுமை.	நுந
தற்குறிப்பேற்றம்.	நுஅ	வைதருப்பம்.	சு

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தல்.

க	உ	பட்டன	படும்
உ	அ	தோளானது	தோளானவை
ரு	கா	கூறியவறுப்பி	கூறியவறுப்பி
உய	உஅ	வருத்தந்தானே	வருத்தத்தானே
உக	யக	மேய்க்குங்	மேய்க்குந்
ய	உரு	டல்லக்கருத்து	டல்லகருத்து
ய	உஅ	டல்லக்கறு	டல்லகறு
உக	உ	முகமொய்ப்பத	முகமொப்பத
உச	உக	சேலையும்	சேலையும்
ய	உஅ	விகாரம்படு	விகாரப்படு
ய	கக	முகத்தினை	முகத்தினை
உ	உ	வீரக	வீரக
கக	யக	சூட்டினன்	சூட்டினன்
கக	கக	முருவலிப்ப	முறுவலிப்ப
கஅ	யஉ	சண்ணகள்	சண்கள்
ய	ய	ணளிசூழ்	ணளிசூழ்
ய	உக	வண்டிக்கள்	வண்டிகள்
கக	உக	ருளிச்சினை	ருளிச்சினை
சரு	யக	முறுவலி	முறுவலி
சக	கரு	சிறிதி	சிறிதி
ச	கஅ	உடையயிவன்	உடையவிவன்
ருஉ	உஅ	ராழித்தன்	ராழித்தின்
ரு	ய	யாந்தெளி	யாற்றெளி
ய	உக	பொதற்குத்தெரு	பொதற்குத்தெரு
கக	க	தெனவீறு	தெனவீறு
கஅ	கஉ	என்றுமவறிரு	என்றுமவறிரு
உய	யஅ	பயிலப்பொ	பயிலப்பொ
உக	உச	முடைத்தயத்	முடைத்தாய்த்
உ	யக	காலத்துத்தந்	காலத்துத்தந்
ய	உக	யுடத்தா	யுடைத்தா
உக	உக	பொருளைப்பின்னர்	பொருளைப்பின்னர்
உச	உ	ந்ருகு	ருங்கு
அக	ய	என்னுள்ளத்தைகளவு	என்னுள்ளத்தைக்களவு
அஅ	ய	சிறிபூர்கள்	சிறிபூர்கள்

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தல்.

கூஉ உ	மடக்கு-ரம்	மடக்கு-கரம்
” டு	உமாதாதன்	உமாதான்
” டு	தற்குக்காவே	தற்குக்காவே
கூச டு	கூடைக்காகாக்கை	கூடைக்காகாக்கை
கூடு உஉ	மாமநிறம்	மாமநிறம்
கூச டு	சுர்ச்சோ	சுர்ச்சோ
கூச டு	கவிதைகக்	கவிதைக்

கூஉ-வது - பக்கம் - டு-ம் - வரியில்

வலிதாகிய தவத்தையுடையாய் இன்று அருள்வாயாக-எ-து.

என்றிருக்கவேண்டிவது,

வலிதாகிய தவத்தையுடையாய்-எ-து. இன்று அருள்வாயாக

என மாறி யிருக்கின்றது.

பிரசித்தபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற்பதிப்பித்துமுடிந்த புத்தகங்கள்.

தன்னூல்விருத்தியுரை.

காரிகையுரை.

வெண்பாப்பாட்டியலுரை.

செய்யுட்கோவை.

பழமொழித்திரட்டு.

இப்போது அச்சிற்பதிப்பித்துவருகிற புத்தகங்கள்.

திருக்கோவையுரை.

அகப்பொருளுரை.

புறப்பொருளுரை.

சேனாவரையம்.

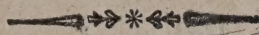
பிரயோகவிவேகவுரை.

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

இலக்கணவிளக்கச்சூருவரி.

பிழைநுத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
க	உ௭	பட்டன	படம்
உ	அ	தோளானது	தோளானவை
ரு	ஊ	கூறியஉறுப்பி	கூறியவுறுப்பி
உய	உஅ	வருத்தந்தானோ	வருத்தத்தானோ
உக	ய௭	மேய்க்குங்	மேய்க்குந்
„	உரு	டல்லக்கருத்து	டல்லகருத்து
„	உஅ	டல்லக்கறு	டல்லகறு
உக	உ௭	முகமொய்ப்பத	முகமொப்பத
உச	உ௭	சேலையும்	சேலையும்
„	உஅ	விகாரப்படி	விகாரப்படி
„	ருக	முகத்தினே	முகத்தினே
உ௭	உ	வீரக	வீரக
ருக	யக	சூட்டினன்	சூட்டிவன்
கூக	ருக	முறுவலிப்ப	முறுவலிப்ப
கஅ	யஉ	கண்ணகள்	கண்ணள்
„	ய௭	ணளிசூழ்	ணளிசூழ்
„	உக	வண்டிக்கள்	வண்டிகள்
ருக	உக	னளிச்சினை	னளிச்சினை
சரு	யக	முறுவலி	முறுவலி
ச௭	ருக	செறி	செறி
ச௭	கஅ	உடையவிவள்	உடையவிவள்
ருஉ	உஅ	ராழிதன்	ராழித்தின்
ரு௭	ய	யாந்தெளி	யாந்தெளி
„	உ௭	போதற்குத்தெரு	போதற்குத்தெரு
கூக	கூ	தெனவீறு	தெனவீறு
கஅ	ருஉ	என்றுமவறிரு	என்றுமவறிரு
உய	யஅ	பயிலப்பொ	பயிலப்பொ
உக	உச	முடைத்தயத்	முடைத்தாய்த்
உஉ	யக	காலத்துதந்	காலத்துத்தந்
„	உக	யுடத்தா	யுடைத்தா
உக	உக	பொருளைப்பின்னர்	பொருளைப்பின்னர்
உச	உ௭	ங்ருகு	ருங்கு
அ௭	ய௭	என்னுள்ளத்தைகளவு	என்னுள்ளத்தைக்களவு
அஅ	ய௭	சிறியபூர்கள்	சிறியபூர்கள்

பக்கம். வரி.

பிறை.

திருத்தல்.

கூஉ உ	மடக்குக-ரம்	மடக்கு-கரம்
ய	உமாதாதன்	உமாதான்
ய	நகை தற்குக்காவே	தற்குக்காவே
கூச நடு	கூகைக்காகாகக்கை	கூகைக்காகாகாகக்கை
கூடு உஉ	மாமநிறம்	மாமநிறம்
கூகூ யெ	சிரச்சீரோ	சிரச்சீரோ
கூச யெ	கவிக்கை	கவிக்கை

கூஉ-வது - பக்கம் - ம-ம் - வரியில்

வலிதாகிய தவத்தையுடையாய் இன்று அருள்வாயாக-எ-று.

என்றிருக்கவேண்டிவது,

வலிதாகிய தவத்தையுடையாய்-எ-று. இன்று அருள்வாயாக

ரன மாநி யிருக்கின்றது.

பி ர சி த் த ப த் தி ரி கை .

இதுவரையில் அச்சிறப்பிப்பித்துமுடிந்த புத்தகங்கள்.

நன்னூல்விருத்தியுரை.

காரிகையுரை.

வெண்பாப்பாட்டியலுரை.

செய்யுட்கோவை.

பழமொழித்திரட்டு.

இப்போது அச்சிறப்பிப்பித்துவருகிற புத்தகங்கள்.

திருக்கோவைபாருரை.

அகப்பொருளுரை.

புறப்பொருளுரை.

சேனாவரையம்.

பிரயோகவிவேகவுரை.

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

இலக்கணவிளக்கச்சூருவணி.

